

ky

Słownik

DO

XENOFONTA ANABASIS

ułożył

Dr. Łazarewicz,

nauczyciel przy gimnazyum Ś. Maryi Magdaleny w Poznaniu.

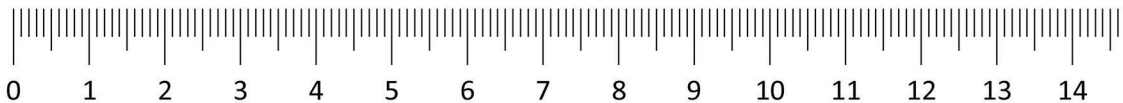
6 Paź 1863.
Łazarewicz

POZNAŃ.

NAKŁADEM AUTORA.

1863.

08133-2091

BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU

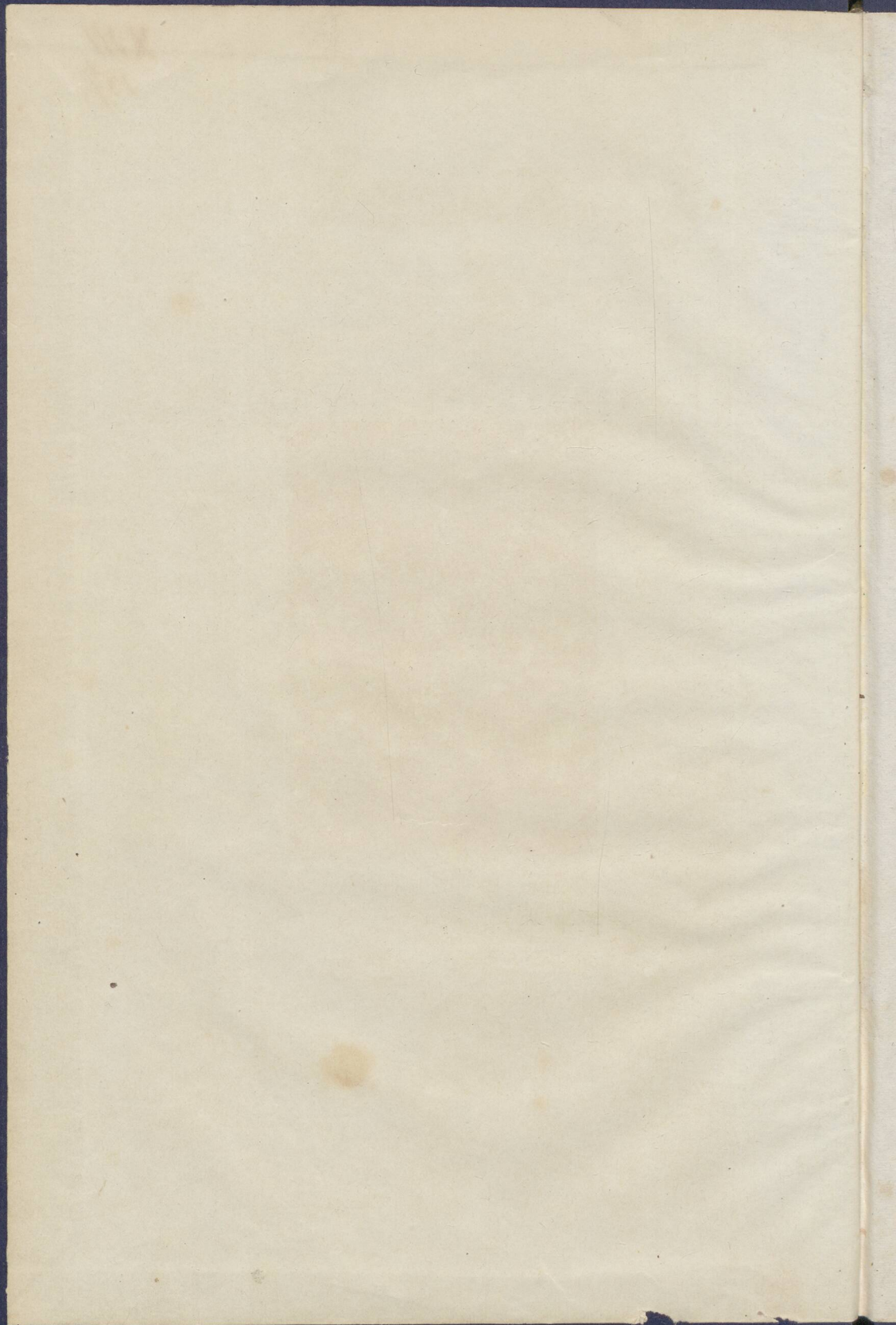
149784

Dar Ministerstwa
Bibl. Gimn. Kalisz - Warszawa

XVII

157

Słownik

DO

XENOFONTA ANABASIS

ułożył

Dr. Łazarewicz,

nauczyciel przy gimnazyum Ś. Maryi Magdaleny w Poznaniu.

*6/18 Druk. Kłk.
J. Kłk.*

POZNAŃ.

NAKŁADEM AUTORA.

1863.

08133 2091

Słownik

10

XENOTONIA ANABASIS

1904

149 784 II

Dr. Łazarzewicz

Instytut przy Uniwersytecie i Muzeum Historycznym w Poznaniu

Handwritten signature and date: 18/12 1904

POZNAŃ

Poznań, czerwonkami W. Deckera i spółki.

1904

1922.8818a

autor

PRZEDMOWA.

Ponieważ niemamy dotąd grecko-polskiego słownika *), któryby młodzieży naszej ułatwił czytanie greckich pisarzy, a pierwszym po gimnazyach czytany autorem greckim jest zwyczajnie Xenofon, dlatego sędzę, że praca ta odpowie ogólnej potrzebie młodzieży, a zwłaszcza téj, która nieposiada w tym stopniu obcych języków, aby mogła za ich pomocą z innych słowników korzystać. Znając zaś trudności, z jakimi uczeń przystępujący do czytania pierwszego autora greckiego ma do walczenia, starałem się usunąć je ile możności w niniejszym słowniczku, podając przy każdym tru-

---

*) Jedyny znany mi słownik grecko-polski Michała Jurkowskiego, który wyszedł w Krzemieńcu roku 1830 nakładem i drukiem Glücksberga, doprowadzony jest tylko do litery A i jako taki niema dla nas żadnej wartości; drugą połowę tego słownika posiada w rękopiśmie Pan Żupański i, jak słyszę, ma zamiar zająć się jego wydawnictwem, czémby szkołom naszym wielką wyświadczył przysługę.

A.

ἄβατος, *ov*, (α priv. *βαίνω*) bezdrożny, niedostępny, nieprzebyty, (o górach i rzekach) III. 4. 49; IV. 1. 20; IV. 6. 17; V. 6. 9.

Ἀβροζέλιμης, *ov*, ὁ, Abrozelmēs, Trak.

Ἀβροκόμας, *α*, ὁ, Abrokomas, satura Fenicyi i wódz króla Artaxerksesa.

Ἄβυδος, *ov*, ἡ, Abydos, miasto w Troadzie, kraju w Azji mniejszej nad Hellespontem.

Ἀγαθός, *ἡ*, ὄν, dobry, dzielny, zdalny, tęgı, waleczny I. 9. 14; IV. 1. 18; itd.; urodzajny II. 4. 22; użyteczny, korzystny, zbawienny II. 1. 8; V. 4. 19; VI. 2. 15; (V. 10. 15); *τὸ ἀγαθόν*, dobro, korzyść, majątek, bogactwo, osobl. Plural. *τὰ ἀγαθὰ* (bona, opes) II. 1. 12; III. 1. 21; III. 1. 45; III. 2. 26; żywność, zapasy, dostatek III. 5. 1; IV. 6. 27; dobrodziejstwa V. 8. 26.

Ἀγάλλω, ozdobić, czcić, z uroczystością obchodzić; częściej używa się w Passiv.

Ἀγάλλομαι, cieszyć się *τινί* i *ἐπί τινι* z czego, szczyć się czem, chlubić się z czego, szczyć się, chlubić się czem II. 6. 26.

Ἀγαμαι, fnt. *ἀγάσομαι* aor. *ἠγάσθην*, podziwiać, uwielbiać, wysoko cenić, považać I. 9.

Ἄγαν, przysł. bardzo, nadto VII. 6. 39.

Ἀγαπῶ, považać, lubić, kochać, I. 9. 29; przestawać na czem, być zadowolnionym V. 5. 13.

Ἀγασίας, *ov*, ὁ, Agazyas, setnik.

Ἀγασίας, *ov*, ὁ, Agazyas, wieszcz z Elis.

Ἀγαστός, *ἡ*, ὄν, (*ἀγαμαι*) wielbiony, uwielbienia, podziwienia go-dzien I. 9. 24.

Ἀγγεῖον, *ov*, τό, (*ἄγγος*) naczynie VI. 4. 23; (VI. 2. 23); VII. 4. 3.

Ἀγγελία, *ας*, ἡ, (*ἄγγελος*) poselstwo, wiadomość II. 3. 19.

Ἀγγέλλω, przynieść wiadomość, uwiadomić, donosić I. 7. 13; II. 3. 19; itd.

Ἄγγελος, *ov*, ὁ, posłaniec, poseł, II. 1. 5; II. 3. 6; itd.

Ἀγείρω fut. *ἀγείρω* pf. pass.; *ἀγήρομαι*, zbierać, zgromadzać III. 2. 13; itd.

Ἀγένειος, *ov*, (α priv. *γένειον*) niemający brody, niezarośły, niedorośły, młodzieuchny II. 6. 28.

Ἀγησίλαος, *ov*, ὁ, Agezylaos, sławny król i wódz spartański.

Ἄγιος, *ov*, ὁ, Agias, wódz grecki.

Ἄγκος, *εος*, τό, dolina, wawóz, parów IV. 1. 7.

Ἄγκυρα, *ας*, ἡ, kotwica III. 5. 10.

Ἄγνοεω, niepoznać VII. 3. 38; niepojmować, niewiedzieć IV. 5. 7; VI. 5. 12; (VI. 3. 12).

Ἄγνωμοσύνη, *ης*, ἡ, (α priv. *γνώμη*) nierozsądek, niedoświadczenie, nierozwaga; Plur. *ἄγνωμοσίαι*, nieporozumienia II. 5. 6.

Ἀγνώμων, *ov*, gen. *ονος*, (α priv. *γνώμη*) nierozważny, nierozsądny, niebaczny VII. 6. 23, 38.

Ἄγορά, *ας*, ἡ, (*ἀγείρω*) rynek; było to miejsce w każdym mieście, gdzie się odbywało całe publiczne życie starożytnych, zgromadzenia, sądy, targi itd.; w Anab. znaczy: 1) rynek, targ, gdzie żywność sprzedają, I. 3. 14; I. 5. 12; 2) rzeczy na rynku, targu sprzedawane, osobl. żywność, dla tego: *ἀγοράν ἄγειν*, przynosić żywność na sprzedaż, na targ V. 7. 33; *ἀγοράν πέμπειν* ἔξω, żywność wysłać na sprzedaż; *ἀγοράν παρέχειν*, dostarczyć żywności na sprzedaż II. 3. 24; itd.; *ἀγοράν ἔχειν* dostać żywności za pieniądze V. 5. 16; *ἀγορὰ χοῖσθαι* żywności potrzebować VII. 6. 24; *ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ζῆν* żyć z zakupionych na targu żywności, kupować żywność na targu VI. 1. 1; (V. 9. 1); *οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς*, przekupniarze, kupcy, I. 2. 13; *ἀγορὰ πλήθουσα*, czas, kiedy rynek ludźmi się napełnia, kiedy się ludzie na targ schodzą I. 8. 1; II. 1. 7; tj. od rana 9tej do południa zob. *πλήθουσα*.

3) *ἀγορὰ* zgromadzenie, *ἀγοράν συνάγειν*, συλλέγειν, zgromadzenie zwołać, zwołać (wojsko tutaj) na zgromadzenie V. 7. 3.

Ἀγοράζω, (*ἀγορά*), być na targu, kupować na targu V. 7. 13; Med. *ἀγοράζεσθαι*, żywność sobie kupić I. 3. 14.

Ἀγορανόμος, *ov*, ὁ, (*ἀγορά*, *νόμος*) dozorca targu, który porządek utrzymywał na targu, starał się o dostarczanie żywności, zapobiegał przedrożeniu i oszukaństwu itd.; V. 7. 2; V. 7. 24.

Ἀγορεύω, (*ἀγορά*) mówić zwłaszcza publicznie; *εἰς τὸ κοινὸν ἀγορεύειν*, radzie wspólnej (wojskowej) przedłożyć V. 6. 27.

Ἀγρεύω, (ἀγρεῖν) polować, łowić V. 3. 8.

Ἄγριος, α, ον, (ἀγρός) polny, leśny, dziki; okrutny.

Ἄγρός, οὐ, ὅ, rola, pole; wieś V. 3. 9.

Ἀγροπνέω, (ἄπνος) niespać, czuwać VII. 6. 36.

ἄγω, fut. ἄξω, aor. 2. ἤγαγον, pf. ἤγα i ἀγήοχα, prowadzić, pędzić, nieść; z sobą prowadzić, mieć z sobą II. 4. 8; V. 4. 33; chociaż Med. w tém znaczeniu używawsze; prowadzić przed sąd scil. εἰς δίκην VI. 6. 7; (VI. 4. 7); VI. 6. 17; (VI. 4. 17); itd.; ἐπὶ θανάτων, ἐπὶ θανάτω, prowadzić, wskazać na śmierć I. 6. 10; V. 7. 34. 2) prowadzić t. j. przewodniczyć, dowodzić, στρατῶν, στρατιῶν I. 3. 19; II. 2. 16; II. 6. 7; III. 4. 39; itd.; (o losie w ręku Boga) zrzadzić VI. 3. 18; (VI. 1. 13); ale często i bez στρατῶν, στρατιῶν, (o wodzach) ciągnąć, iść, maszerować, wyruszyć I. 3. 21; I. 5. 14; I. 10. 6; IV. 6. 23; itd. 3) uprowadzić, nosić, wynosić, wozic I. 5. 5; I. 9. 27; V. 1. 4; itd.; ἄγειν καὶ φέρειν albo φέρειν καὶ ἄγειν właści. nosić (o sprzętach) i prowadzić (o bydle), rabować, łupić II. 6. 5; V. 5. 13; itd.; ἄγεσθαι, przyprowadzić z sobą, iść po co I. 10. 17; Imperat. ἄγε δὴ, ἄγετε, ἄγετε δὴ, dalej, dalejże, nuż, dalej więc II. 2. 10; V. 4. 9; VII. 6. 33.

Ἀγωγήμος, ον, (ἄγω) dający się łatwo prowadzić, sprowadzić, przynieść; ztąd τὰ ἀγωγήμια wszystko, co ruchome, co się da sprowadzić, osobl. towary; V. 1. 16.

Ἀγών, ὄνος, ὅ, (ἄγω) zgromadzenie, miejsce zgromadzenia, zebrania; plac boju; walka; współubieganie się w walce, igrzyska I. 2. 10; ἀγῶν γυμνικός, ludus gymnicius, igrzyska gimniczne, gymnastyczne, współubieganie się w ćwiczeniach fizycznych, gimnastycznych IV. 8. 25; V. 5. 5.

Ἀγωνίζομαι, (ἀγών) fut. ἀγωνιζομαι waleczyć II. 5. 10; III. 1. 16; III. 1. 43; współubiegać się, ἀγωνίζεσθαι στάδιον, waleczyć, współubiegać się na placu gonitwy (stadium) IV. 8. 27.

Ἀγωνοθέτης, ον, ὅ (ἀγών, τίθημι) sędzia na igrzyskach; ἀγωνοθέται, magistri certaminis, byli ci, którzy urządzali igrzyska, załatwiali spory i wydzielali nagrody III. 1. 21.

Ἀδειπνος, ον, (α priv. δειπνῶν) bez obiadu, niejadłszy obiadu I. 10. 19.

Ἀδελφός, οὐ, ὅ, brat; przyjaciel od serca VII. 2. 25, 38.

Ἄδραῶς, przysł. (α priv. δέος) bez bojaźni, bezpiecznie I. 9. 13; VI. 6. 1; (VI. 4. 1.).

Ἄδηλος, ον, (α priv. δῆλος) niewiadomy, niepewny, tajny V. 1. 10; VII. 7. 32.

Ἀδιάβατος, ον, (α priv. διαβαίνω) nie do przebycia, nieprzebyty II. 1. 11; III. 1. 2.

Ἄδικέω, (ἄδικος) być niesprawiedliwym, źle czynić, wykraczać, krzywdzić II. 6. 20, 21; V. 7. 5; VII. 6. 14; VII. 6. 7, 41; VII. 7. 17; τινά kogo, τι w czym; znieważać, obrażać, szkodzić I. 4. 9; II. 5. 3; IV. 4. 6; itd.; Pass. ἀδικεῖσθαι być pokrzywdzonym, doznać krzywdy I. 3. 10; I. 6. 8; itd.

Ἄδικία, ας, ἡ, (ἄδικος) niesłuszność, niesprawiedliwość, krzywda.

Ἄδικος, ον, (α priv. δίκη) niesłuszny, nieprawny I. 9. 16; niesprawiedliwy, nieuczciwy, niegodziwy, περί τινα względem kogo I. 6. 8; I. 9. 13; II. 6. 25.

Ἄδικος, przysł. (ἄδικος) niesłusznie, niesprawiedliwie V. 7. 29.

Ἄδολος, przysł. (α priv. δόλος) bez podstępny, bez zasadzki, bez zdrady II. 2. 8.

Ἄδύνατος, ον, (α priv. δύναμις) niemogący, nic nieznaczący, λόγοι ἀδύνατοι bezskuteczne VII. 7. 24; niemożliwy, niepodobny, πορεία ἀδύνατος podróż, droga niepodobna V. 6. 10; ἀδύνατον εἶσι, niemożna, niepodobna II. 4. 6; IV. 1. 25; itd. τὸ ἀδύνατον niemożność, niepodobieństwo.

Ἄιδω, ἔδω ściągn. z ἀείδω, fut. ἀείσομαι, ἔσομαι, ἔσω śpiewać IV. 7. 16; V. 4. 14; opiewać.

Ἀεὶ i **αἰεὶ** przysł. zawsze; w każdym razie, w każdym przypadku, właśnie III. 2. 38; IV. 1. 7; V. 4. 15; VII. 3. 37; VII. 5. 15.

Ἀετός i **αἰετός**, οὐ, ὅ, orzeł; αἰετός δεξιός i αἰετός αἰσιός orzeł z prawej strony t. j. pomyślniej wróżby VI. 1. 23; (V. 9. 23); VI. 5. 2; (VI. 3. 2); αἰετός χρυσεός złoty orzeł jako znamię wojskowe, chorągiew I. 10. 12.

Ἄθεος, ον, (α priv. θεός) bezbożny II. 5. 39.

Ἀθήναι, ὄν, αἰ, Ateny, stolica Attyki.

Ἀθηναία, ας, ἡ, Atena, córka Zeusa, bogini wojny.

Ἀθηναῖος, α, ον, ateński; ὁ Ἀθηναῖος, Ateńczyk.

Ἀθηνησί Dat. plur. od Ἀθήναι w Atenach VII. 7. 57.

Ἄθλον, ον, τό, nagroda zwycięska,

dank wojenny III. 1. 21; (przy igrzyskach) I. 2. 10; itd.

Ἀθροῖζω, (ἀθροός) zbierać, zgromadzać I. 2. 1; itd.

Ἀθρόος, α, ον, zgromadzony, skupiony, razem, gromadnie, w kupie, gęsto I. 10. 13; IV. 7. 2; V. 2. 1; VI. 5. 22; (VI. 3. 22); VI. 5. 6; (VI. 3. 6); itd.; gęsty, liczny, wiele IV. 8. 11; ἀθρόου κόμμα przy sobie, blisko siebie leżące wsie VII. 3. 9.

Ἀθρυμέω, (ἀθρυμός) tracić odwagę, niemiec odwagi, trwożyć się, smuć się, zniechęcić się III. 2. 18; V. 4. 19; VI. 2. 14; (V. 10. 14); πρὸς τι niemiec ochoty do czego VII. 1. 9.

Ἀθρυμητός, ον, adj. verb. od ἀθρυμέω; οὐκ ἀθρυμητόν nietrzeba tracić odwagi III. 2. 23.

Ἀθρυμία, ας, ή, (ἀθρυμός) zwątpienie, bojaźliwość, strach III. 3. 11; πολλήν ἀθρυμίαν ἔχειν być w wielkim strachu, zwątpić III. 2. 8.

Ἀθρυμός, ον, (α priv. θρυμός) nieodważny, bojaźliwy III. 1. 36; zniechęcony, niemający ochoty, niemający odwagi, πρὸς τι do czego I. 4. 9.

Ἀθρυμός, przysł. (ἀθρυμός) bez odwagi, bojaźliwie; ἀθρυμός ἔχειν pograżyć się w smutek, truchleć, zwątpić III. 1. 3.

Αἰγιαλός, οὔ, ό, (ἄγνυμαι, ἄλς, ἄλσσω) brzeg morski, pobrzeże VI. 4. 1; (VI. 2. 1).

Αἰγύπτιος, α, ον, egipski; ό Αἰγύπτιος, Egipcyanin.

Αἰγύπτιος, ου, ή, Egipt, kraj w Afryce.

Αἰδέομαι, (αἰδώς) wstydzić się, bać się, τιμά kogo, szanować, czcić III. 2. 4, 5.

Αἰδήμων, ον, (αἰδώς) wstydlivy, obyczajny, skromny I. 9. 5.

Αἰδοῖον, ου, τό, (αἰδώς) części płciowe IV. 3. 12.

Αἰδώς, οὔς, ή, wstydlivość, bojaźń, szacunek, uszanowanie II. 6. 19; εἰν-τοῦ dla siebie.

Αἰετός zob. αἰετός.

Αἰήτης, ου, ό, Ajetes, król Kolchidy, ojciec Medei.

Αἰθρία, ας, ή, czyste powietrze, jasne, pogodne niebo; ὑπὸ τῆς αἰθρίας pod gołem niebem IV. 4. 14.

Αἰθρῶ (tylko w Praes. i Impf. używane) palić, zapalić, ogniem pustoszyć IV. 7. 20; αἰθρῆσθαι palić się, VI. 3. 19; (VI. 1. 19).

Αἰκίζω, (αἰκία), zwyczajnie Med.

Αἰκίζομαι, haniebnie, okrutnie się z kim obchodzić, kaleczyć, katować, męczyć, znieważać III. 1. 18; III. 4. 5;

także w znaczen. bierném używa się αἰκίζομαι wraz z Aor. Pass. ἠκίσθη II. 6. 29.

Αἶμα, ατος, τό, krew.

Αἰνέας albo **Αἰνείας**, α, ό, Eneas, syn Anchizesa, Trojańczyk.

Αἰνιάνες, ον, οί, Enianowie, naród w południowej Tessalii.

Αἰῆς, αἰγός, ή, ό, koza, kozieł.

Αἰολίς, ἴδος, ή, Eolis, kraj w Azji mniejszej.

Αἰετέον, Adj. verb. od αἰετέω, trzeba zdobyć, τὸ χωρίον IV. 7. 3.

Αἰετός, ή, όν, (αἰετέω) wzięty, zdobyty; wybrany, οἱ αἰετοί posłowie, deputacya I. 3. 21.

Αἰρέω, fut. αἰρήσω, aor. I. pass. ἠρέθη, aor. 2. act. i med. εἰλον, εἰλόμην, inf. εἰεῖν itd.; brać, chwycić, brać do niewoli I. 6. 2; zając, wziąć, zdobyć III. 4. 8, 12; IV. 2. 13; IV. 7. 12; V. 4. 26; itd. Pass. w znaczu chwytac, zdobywać, rzadko (V. 4. 26); się używa, w miejsce tego używa się αἰτίζομαι jako Pass. do αἰρέω III. 4. 8, 12; itd; Med. αἰρεῖσθαι brać sobie, obierać, wybierać I. 3. 14; II. 2. 5; III. 4. 42; VII. 3. 8; przenosić, woleć, przekładać, τιμά kogo I. 3. 5; V. 6. 3; τιμά ἄντι τιος kogo nad kogo, nad co innego I. 7. 3; I. 9. 9; VII. 6. 15.

Αἶρω, ściagn. z αἰετέω fut. ἀρῶ, podnosić, τὴν χεῖρα na znak przyzwolenia V. 6. 33; podnosić się, wznosić się I. 5. 3.

Αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι aor. ἠσθήθη, czuć, 2) pojmować, poznać, postrzegać, rozumieć, dowiedzieć się I. 2. 21; I. 4. 16; I. 8. 22; I. 9. 21; II. 5. 4; αἰσθάνεσθαι τι, τιως, postrzegać co, I. 1. 8; VI. 3. 10; (VI. 1. 10).

Αἰσθησις, εως, ή, spostrzeżenie, czucie; αἰσθησων παρεχεν dać się spostrzedz, być spostrzeżonym, μη αἰσθησων παρεχεν śladu niezostawić po sobie IV. 6. 13.

Αἰσθρομαι, form. pobocz., późniejsz. od αἰσθάνομαι.

Αἴσιος, ον, (αἴσα) pomyslnej wróżby, szczęście rokujący VI. 5. 2; (VI. 3. 2).

Αἰσχίνης, ου, ό, Eschines, Akarnańczyk, dowódzca lekkiej piechoty.

Αἰσχρός, ά, όν, (αἰσχος) brzydki, szpetny, haniebny, sromotny I. 9. 3; II. 5. 20; itd.

Αἰσχροός, przysł. haniebnie, sromotnie VII. 1. 29.

Αἰσχύνη, ης, ή, (αἰσχος) wstyd II. 3. 11; τιως przed kim III. 1. 10; ὑπὸ τῆς αἰσχύνης od wstydu VII. 7. 11; ἄνευ αἰσχύνης bez hańby II. 6. 6.

Αἰσχύνω, (αἰσχος) oszpecić, hańbić; αἰσχύνομαι wstydzić się I. 3. 10; I. 7. 4; τινά wstydzić się przed kim, bać się II. 3. 22; II. 5. 39.

Αἰτέω, żądać, prosić, τί τινα i παρὰ τινος, czego od kogo, kogo o co, I. 1. 10; I. 3. 14, 16; II. 1. 10; Med. αἰτέομαι dla siebie prosić, uprosić, prosić II. 3. 19; V. I. 11; także z Infin. II. 3. 18; VI. 6. 31; (VI. 4. 31).

Αἰτία, ας, ἡ, przyczyna, powód, wina, oskarżenie, αἰτίαν ἔχειν, być oskarżonym, obwinionym VII. 1. 8; VII. 6. 15; πολλήν αἰτίαν ἔχειν być bardzo oskarżanym VII. 7. 56.

Αἰτιόομαι, (αἰτία) za powód podawać; obwiniać, oskarżać, τινά τινος i τινά τι I. 2. 20; VI. 6. 16; (VI. 4. 16); z Accus. c. Infin. V. 5. 19; ganić III. 1. 7; III. 3. 11, 12.

Αἴτιος, α, ον, (αἰτία) będący przyczyną, sprawcą czego, winien τινος czemu I. 4. 15; II. 5. 22; VI. 6. 15; (VI. 4. 15); VII. 7. 48; οὐδὲν αἴτιος nie niewinien, niewinny VII. 1. 25; τὸ αἴτιον, przyczyna IV. 1. 17; ὁ αἴτιος sprawca VII. 7. 48.

Αἰχμάλωτος, ον, (αἰχμή, ἄλσκιμαι) w wojnie wzięty, pojmany, zdobyty III. 3. 19; ὁ αἰχμάλωτος jeniec; τὰ αἰχμάλωτα zdobycz, łupy IV. 1. 13; VI. 1. 4; (V. 9. 4).

Αἰκαρνάν, gen. ἄνος, ὁ, Akarnańczyk, z kraju między Epirosem a Etolią położonego.

Αἰκανότος, ον, (α priv. καίω) nie spalony III. 5. 13.

Αἰθέριος, ον, (α priv. i κεράννυμι) niezmiesszany, świeży VI. 5. 9; (VI. 3. 9).

Αἰρηκτος, ον, (α priv. i κήρξ) nieogłoszony, niewypowiedziany; πόλεμος αἰρηκτος, wojna nieublagana, zacięta, nieustająca III. 3. 5.

Αἰρινάκης, ον, ὁ, krótki pałasz u Persów i Scytów.

Αἰρινδννος, ον, (α priv. κίνδυνος) wolny od niebezpieczeństwa, bezpieczny.

Αἰρινδύνας, przysł. bezpiecznie.

Αἰληρος, ον, (α priv. κληρος) niemający dziedzictwa, spadku, majątku, biedny, ubogi III. 2. 26.

Αἰμάξω, (αἰμή) być w sile, w kwiecie męskiego wieku, siłę młodzieńczą posiadać III. 1. 25.

Αἰμήν, przysł. właśnie, właśnie w tej chwili IV. 3. 26.

Αἰόλαστος, ον, (α priv. κολάζω) bezkarny, rozpustny, rozwiozły II. 6. 9.

Αἰόλουθεώ τινί i σύν τινι, towarzyszyć komu VII. 5. 3.

Ἀκόλουθος, ον, idący za kim, towarzyszący; zgadzający się, odpowiedni; οὐκ ἀκόλουθα, rzeczy sobie przeciwne, niezgadujące się z sobą, niepodobne II. 4. 19.

Ἀκοντίζω, (ἀκόντιον) rzucić, trafić, ranić pociskiem, τινά na kogo I. 3. 27; I. 10. 7; VII. 4. 18; itd.

Ἀκόντιον, ον, τό, (ἀκων), pocisk, który rzucano na nieprzyjaciela, a za pomocą przywiązanego w środku rzemienia przyciągano po rzuceniu napowrót do siebie, z drzewcem 5 stóp a ostrzem $\frac{3}{4}$ stopy długiem.

Ἀκόντισις, εως, ἡ, (ἀκόντιον) rzucanie pocisków I. 9. 5.

Ἀκοντιστής, οὔ, ὁ, rzucający, uzbrojony pociskiem III. 3. 7; był to rodzaj lekkiej piechoty.

Ἀκούω, fut. ἀκούσομαι aor. ἤκουσα pf. ἀκήκοα, słyszeć τί i τινός co I. 9. 3; II. 5. 15; I. 8. 16; IV. 7. 24; τί παρὰ τινος i τί τινος co, o czym od kogo I. 2. 5; I. 8. 13; II. 5. 16; itd. 2) ἀκούειν τινός słuchać kogo, być posłusznym komu II. 6. 11; III. 5. 16; ἀκούειν słyszeć o sobie; mieć reputację, εὖ, καλῶς, κακῶς ἀκούειν, mieć, dobrą lub złą reputację, mieć dobre imię, (bene, male audire), być chwalebny, słysząc VII. 7. 23.

Ἄκρα, ας, ἡ, wysokość, wierzchołek, także warownia będąca na górze, zamek V. 2. 17; VII. 1. 20.

Ἄκρατος, ον, (α priv. κεράννυμι) niezmiesszany, οἶνος ἄκρατος, wino niezmiesszane t. j. bez wody, (V. 4. 29); której Grecy i Rzymianie dla zbytniej tęgości dolewali do wina; a zatem mocne, tęgie IV. 5. 27.

Ἄκριτος, ον, (α priv. κρήνω) niesądzony, bez sądu V. 7. 28.

Ἀκροβολίζομαι, (ἄκρος, βάλω) z daleka rzucić pociskami; harcować, ucierać się, III. 4. 13, 33; V. 2. 10.

Ἀκροβόλις, εως, ἡ, (ἀκροβολίζομαι) rzucanie z daleka pocisków, harcowanie, zaczepianie, utarczka, III. 4. 13.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, (ἄκρος, πόλις) część miasta wyżej położona; zamek służący miastu ku obronie I. 2. 8; itd.

Ἄκρος, α, ον, (ἀκμή) najwyższy, wyniosły, górny, ostry; ἄκρον wierzchołek góry, szczyt, wzgórek I. 2. 21; I. 3. 14; III. 4. 27; IV. 1. 4; IV. 7. 25; VI. 3. 15; (VI. 1. 15).

Ἄκρωννχία, ας, ἡ, (ἄκρος, ὄννε) koniec, wierzchołek, ὄρους góry III. 4. 37, 38.

Ἀκτὴ, ἡς, ἡ, (ἄκρη) brzeg morski, pobrzeże VI. 2. 1; (V. 10. 1).

"Ακυρος, *ον*, (*α* priv. *κῦρος*) nieważny, nie nieznaczący, *ἀκυρον ποιῆν τι*, zrobić, aby coś nie nieznaczyło, *ἀκυρον ποιῆν τὸ ἐκείνων ἀξίωμα* powagę, znaczenie ich osłabić VI. 1. 28; (V. 9. 28).

"Ακων, *ουσα, ον*, gen. *οντος* ściażn. z *ἀκων*, (*α* priv. *ἔκων*) niechętny, mimo woli, *ἀκοντος Κύρου* mimo woli Cyrusa I. 3. 17; II. 1. 19; nieumyślnie IV. 8. 25.

"Αλαλάξω, (*ἀλαλά*) wydać okrzyk wojenny (*ἀλαλά*) IV. 2. 7; V. 2. 14.

"Αλεινός, *ή, ον*, (*ἀλέα*) ciepły, ogrzewający IV. 4. 11.

"Αλέξω, fut. *ἀλεξήσω* aor. 2. *ἤλασον* Med. fut. *ἀλεξήσομαι*, ale także VII. 7. 3; *ἀλεξόμεθα*, aor. *ἠλεξίμην* odwracać, bronić, *τί τινι*, czego przed kim, pomagać *τινι*, Med. *ἀλέξασθαι τινα*, bronić się przeciwko komu, odpierać III. 4. 33; VII. 3. 44; pomścić się, I. 3. 6; V. 5. 21; VII. 7. 3; oddawać wet za wet, odpłacać, wyzajemnić się, wywdzięczać się I. 9. 11.

"Αλέτης, *ου, ό*, młynarz; 2) melący, *όςος ἀλέτης*, kamień młyński I. 5. 5.

"Αλευρον, *ου, τό*, (*ἀλέω*) zwyczajna. w Plur. *ἄλευρα*, pszena mąka, 1. 5. 6; I. 10. 18.

"Αλήθεια, *ας, ή*, prawda, prawdziwość, *ἀλήθειαν ἀσκειν*, kochać, szanować prawdę II. 6. 25; *τῆ ἀληθείας* rzeczywistość, w rzeczy samej VI. 2. 10; (V. 10. 10).

"Αληθεύω, prawdę mówić, sprawdzać, wywróżyć, przepowiednię sprawdzić I. 7. 18; V. 6. 18; prawdę powiedzieć, donieść; powiedziec wiernie, jak było IV. 4. 15; uścić się, dotrzymać (słowa), VII. 7. 25.

"Αληθής, *ές*, (*α* priv. *λήθω*, nieukryty) prawdziwy, otwarty, szczery; *τὸ ἀληθές*, prawda, otwartość, szczerłość II. 6. 22.

"Αληθινός, *ή, ον*, prawdziwy, niezawodny; *στράτευμα ἀληθινόν*, wojsko, na które się spuścić można, wierne I. 9. 17.

"Αλιευτικός, *ή, ον*, (*ἀλιεύς*) rybacki; *πλοῖον ἀλιευτικόν* łódź rybacka VII. 1. 20.

"Αλίξω, (*ἄλις*) zbierać, zgromadzać II. 4. 3; VI. 3. 3; (VI. 1. 3).

"Αλιθός, *ον*, (*α* priv. *λίθος*) niemający kamieni, niekamienisty VI. 4. 5; (VI. 2. 5).

"Αλις, przysk. gromadnie, dostatecznie, dosyć; *ἄλις τοῦτων ἔχειν* mieć tego dosyć, zaspokoić się tēm, poprześcić na tēm V. 7. 12.

"Αλισάρνη, *ης, ή*, Halisarne, miasto w Myzji.

"Αλιόκομαι, fut. *ἀλιόσομαι*; aor. 2. *ἤλων*, *έάλων*, pf. *ἤλωκα*, plsqpf. *ἠλώκειν* mają znaczenie bierne; (forma czynna się nieużywa, miejsce jęj zastępuje *αἰρέω*) być schwytanym, pojmanym IV. 4. 19; itd.; być zabranym, zdobywczym, wziętym III. 4. 17; III. 4. 8, 12; być schwytanym, złapanym (na czēm) *ἔρδον ὄν*, w mieście VII. 1. 36.

"Αλκιμος, *ον*, (*ἀλκή*) mocny, waleczny, bitny IV. 7. 15.

"Αλλά, spójn. ale, lecz; osobl. używa się w zdaniach przeciwnych, ograniczając zdanie poprzednie lub przytaczając coś całkiem przeciwnego; po negacyi znaczy czasem tyle, co *πλήν*, *ει μή*, chyba, wyjąwszy, tylko: *ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχω, ἀλλ' ἠ μικρόν τι*, pieniędzy nie mam, wyjąwszy to trochę VII. 7. 53; VI. 4. 2; (VI. 2. 2); IV. 6. 11. Często stoi na początku mowy do wyrażenia mocniejszego uczucia, jako to, wykrzyknienia, przysięgi, oburzenia, życzenia, zachęcenia, napomnienia itd.; *ἀλλά μὰ Ἄια*, ale przebog V. 8. 21; dobrze! o! oby! I. 8. 17; II. 1. 4; zaiste, wszakże, przecież II. 1. 10; III. 1. 35; III. 2. 4; III. 2. 33; III. 4. 42; III. 5. 6; itd.; w zdaniach wyrażających pytanie łączy po sobie następujące pytania: albo V. 8. 4; samo *ἀλλά* położone w zdaniach wyrażających pytanie powątpiewające lub zarzut II. 5. 18; *ἀλλ' ή*, alboż, czyliż, ale czyż VII. 6. 4. W połączeniu z innymi partykułami *ἀλλά γάρ*, atoli, przecież, jednak, wszakże III. 1. 24; III. 2. 25; *ἀλλά γε*, jednak przynajmniej, wszelako, jednakże II. 5. 19; *ἀλλά και* lecz także, ale nawet II. 6. 10; III. 5. 16; *ἀλλά μὴν*, atqui, wszakże, i owszem, jednak II. 5. 12; III. 2. 16; *ἀλλά μὴν* — *γέ*, atqui certe, lecz jednak, ale przynajmniej, przynajmniej to pewna I. 9. 18; II. 5. 14; *ἀλλ' οὐτως*, ale przecież, ale jednak, a jednak I. 8. 13; V. 8. 19; *ἀλλά* — *τοι* ale jednak III. 1. 18; *ἀλλ'* — *οὐ* zam. *και οὐ*, a nie raczej II. 1. 10; *ἀλλ' οὐδέ* a nawet nie I. 3. 3.

"Αλλαχῆ, przysk. (*ἄλλος*) gdziein-dziej, w inny sposób, inaczej, inną drogą VII. 3. 47.

"Αλλαχού = *ἀλλαχῆ* II. 6. 4.

"Αλλη, przysk. (*ἄλλος*) inną drogą (scil. *ὁδῶ*) inedy IV. 2. 4; IV. 2. 10; na innym miejscu (scil. *χώρα*) gdziein-dziej; II. 6. 4; *ἄλλος ἄλλη*, każdy w inną stronę, każdy dokądinađ, jeden

w tę, drugi w ową stronę IV. 8. 19; VII. 3. 47; jedni z tej, drudzy z tamtej strony VI. 3. 7; (VI. 1. 7); ἄλλη καὶ ἄλλη tu i owdzie.

Ἀλλήλων, Pron. reciproc. (Gen. którego Nomin. niema) siebie nawzajem, jeden drugiego, ze sobą, między sobą I. 5. 16; itd.

Ἄλλοθεν, przysł. (ἄλλος) zkadinaąd, ἄλλος ἄλλοθεν jeden z tej, drugi z tamtej strony I. 10. 13; (właściwie: w różne strony, jeden w ten, drugi w ową stronę, gdzieby stać powinno ἄλλοσε).

Ἄλλομαι, fut. ἄλομαι aor. ἤλαμην i ἤλομην skakać, tańczyć IV. 2. 17; VI. 1. 5; (V. 9. 5).

Ἄλλος, η, ο, inny, drugi (alius, alter), ἄλλος καὶ ἄλλος inny i znowu inny, drugi i trzeci I. 5. 12; ἄλλοι δὲ ἦσαν ἐξαισιγίλοι ἐμπείς oprócz tych było jeszcze 6000 jazdy, właśnie ἄλλοι, jeszcze inni I. 7. 11; I. 8. 9; ἄλλος ἄλλως, jeden tak, drugi owak, każdy inaczej II. 1. 15; ἄλλος ἄλλο jeden drugiego V. 2. 15; ὁ ἄλλος pozostały, reszta I. 2. 25; VI. 2. 10; (V. 10. 10); τὸ ἄλλο μέρος, pozostała część góry IV. 6. 13; τῇ ἄλλῃ ἡμέρᾳ dnia następnego, nazajutrz II. 1. 3; III. 4. 1; itd.; τὰλλα zam. τὰ ἄλλα między innymi, wreszcie, zresztą I. 7. 4; IV. 8. 20; τὰ τε ἄλλα καὶ między innymi nie tylko — ale także I. 3. 3; V. 5. 25; ἄλλο τι ἢ cząść nie? cóż innego jak, quid aliud quam t. j. nie innego jak, nihil aliud quam albo nisi, przyczém domyślamy się przed ἢ słowa, jak ποιῆν, πάσχειν, εἶναι itd.; zatem: ἄλλο τι ἢ — ἀγωνίζομεθα; właśc. cóż innegobyśmy zrobili, jak żebyśmy walczyli? t. j. albowbyśmy nie musieli walczyć II. 5. 10; ἄλλο τι ἢ οὐδὲν κωλύει (właśc. cóż jest innego, jak że nie nie przeszkadza) cóż nam przeszkodzi? IV. 7. 5.

Ἄλλοτε, przysł. inną razą, w innym czasie, zwykle IV. 1. 17; ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε od czasu do czasu, niekiedy II. 4. 26; V. 2. 29.

Ἀλλότριος, α, ον, (ἄλλος) cudzy VII. 2. 33; obcy; niebędący własnością, κρατούμενον πάντα ἀλλότρια, zwyciężonych nie jest własnością III. 2. 28.

Ἄλλως, przysł. (ἄλλος) innym sposobem, inaczej III. 1. 20; III. 2. 37; V. 2. 20; VII. 4. 14; ἄλλος ἄλλως jeden tak, drugi inaczej, każdy inaczej I. 6. 11; ἄλλως τε καὶ (właśc.: z innych powodów i także) szczególnie, osobliwie, zwłaszcza V. 6. 9; VII. 7, 40, 41; ἄλλος, temere, płocho, bez celu. na chybitraf V. 1. 7.

Ἀλόγιστος, ον, (α priv. λογίζομαι) nieroztropny, nierozważny, niobaczny II. 5. 21.

Ἄλσος, εος, τό, las, gaj V. 3. 12.

Ἄλυσ, υος, ό, Halys, rzeka w Azji mniejszej.

Ἄλφιτον, ον, τό, częściej zachodzi w Plural. ἄλφια mąka jęczmienna, w ogóle: mąka grubsza, do odróżnienia od ἄλευρα mąka pszenna I. 5. 6.

Ἄλωπεκῆ, ἦς, ἡ, ściagn. z ἄλωπεκῆ albo

Ἄλωπεκίς, ίδος, ἡ, (ἄλωπηξ) skoralisia VII. 4. 4.

Ἀλώσκομαι, ον, (ἀλίσκομαι) łatwy do pojmania, do schwytania, do zdobycia V. 2. 3; VII. 8. 10.

Ἄμα, 1) przysł. razem, równocześnie, oraz, zarazem I. 10. 16; ἄμα z Imiesł. oznacza równoczesność dwóch czynności: ἠγαγιάζοντο φεύγοντες ἄμα μαχεσθαι, przymuszeni byli uciekać i walczyć zarazem IV. 1. 19; VI. 3. 5; (VI. 1. 5); również: ἄμα — καὶ i ἄμα τε — καὶ i zarazem, i przytém III. 3. 10; V. 2. 24; VII. 6. 20; VII. 1. 7; ἄμα μὲν — ἄμα δὲ częścią — częścią III. 4. 19; IV. 1. 4; 2) przyim. przy, z, razem z, ἄμα τῇ ἡμέρᾳ ze świtem, rano, ze dniami II. 1. 2; IV. 3. 3; ἄμα ἤλιω ἀνίσχοντι, δύοντι ze wschodem, ze zachodem słońca II. 2. 13.

Ἀμαζών, όνος, ἡ, Amazonka, zwyciężajniej: Ἀμαζόνες, αἱ Amazonki.

Ἀμαξια, ἦς, ἡ, (ἄγω) wóz I. 5. 7.

Ἀμαξιατός, α, ον, (ἄμαξα) tak wielki, iż wozu do niego potrzeba, mogący zająć cały wóz, λίθοι ἀμαξιατοῖο ogromne kamienie, bryły skał IV. 2. 3.

Ἀμαξιτός, όν, (ἄμαξα, ἱέναι) scil. óδος droga, którą wozy jechać mogą, droga utorowana, gościniec; droga na jeden wóz szeroka I. 2. 21.

Ἀμαοτένω, fut. ἀμαοτήσομαι aor. 2. ἤμαοτον, pf ἤμαοτηκα τινός chybić I. 5. 12; III. 4. 15; τῶν ἐξόδων ἀμαοτόντες nietrafiwszy do drzwi, do wyjścia VII. 4. 17; błędzić V. 8. 20; wykroczyć, zawinić, περὶ τινά τι III. 2. 20.

Ἀμαχεῖ i ἀμαχί, przysł. (α priv. μάχη) bez walki, bez bitwy I. 7. 9; III. 4. 46; itd.

Ἀμαχητί, przysł. (od ἀμάχητος) Ἀμαχεῖ IV. 2. 15.

Ἀμβρακιώτης, ον, ό, Ambrakiota, mieszkaniec Ambracyi w Epirze.

Ἀμείνων, ον, όνος, Comp. do ἀγαθός; ἄμεινον neutr. używa się jako przysłówce.

Ἀμέλεια, ας, ἡ, (ἀμέλειο α priv. μέλει) niobaczność, niedbałość IV. 6. 3.

Ἀμελέω, (α priv. μέλει) niedbać *τινός* o kogo VII. 2. 7; *ἑαυτοῦ* o sobie samym niepamiętać, zaniedbywać się I. 3. 11.

Ἀμελώς, przysł. (ἀμελέω) nietrosząc się, niebacznie, niedbale V. 1. 6.

Ἀμετρος, *ος*, (α priv. μέτρος) bez miary, niezmierny, niezliczony III. 2. 16.

Ἀμήχανος, *ος*, (α priv. μηχανή) bez środków, niemogący sobie dać rady, środków wszelkich pozbawiony II. 5. 21; 2) na co środków niema, nieprzewyciężony, (κακῆ) ἀμήχανα okropne nieszczeście II. 3. 18; ὁδὸς ἀμήχανος εἰσελθεῖν στρατεύματι droga wojsku niepodobna do przebycia, nieprzystępna I. 2. 21.

Ἀμιλλάομαι, (ἄμιλλα) walczyć, ubiegać się; ἐπὶ τι walczyć o co III. 4. 46; ἐπὶ τὸ ἄζρον ἀμιλλᾶσθαι ubiegać się o zajęcie wierzchołka, pędzić do wierzchołka III. 4. 44.

Ἀμπελος, *ος*, ἡ, winna macica, winna latorośl, winnica VI. 4. 6; (VI. 2. 6).

Ἀμρακιώτης, zob. Ἀμρακιώτης.
Ἀμυγδάλωος, *ης*, *ος*, (ἀμυγδαλον) migdałowy IV. 4. 13.

Ἀμύξω, (ἀμύξω i α copul.) ssać, ciągnąć w się IV. 5. 27.

Ἀμύνω, (μύνη) odwracać, bronić, odpierać; ἀμύνομαι od siebie odpierać, bronić się III. 1. 14; V. 4. 25; itd.; τινά bronić się przeciwko komu, pomścić się II. 3. 23.

Ἀμφί, przym. w Anab. z Gen. i Acc. 1) z Gen. de, o, dla, względem, ἀμφὶ ὧν εἶχον διαφερόμενοι kłócąc się o to, co itd.; IV. 5. 17; 2) z Acc. około, przy a) o miejscu IV. 2. 5; V. 2. 26; ἀμφ' αὐτῶν przy sobie VII. 8. 2; b) o czasie I. 8. 1; I. 10. 17; II. 2. 8; c) przy oznaczeniu liczby: (łac. circiter) I. 2. 9; I. 7. 10; itd.; d) ἀμφὶ τι εἶναι lub ἔχειν, być czem zajęтым, zatrudniać się III. 5. 14; V. 2. 26; itd.; e) οἱ ἀμφὶ τινα, oznacza nietylko towarzyszy, stronników, żołnierzy czyich np. οἱ ἀμφὶ βασιλέα, żołnierze królewscy I. 8. 1, 21; I. 10. 3; itd.; lecz także zwyczajnie osobę z jej orszakiem, ludźmi, wojskiem III. 2. 2; III. 5. 1; IV. 3. 21; itd.; a nawet często samą tylko osobę.

Ἀμφιροέω, (ἀμφί, ροέω) wahać się, wątpić, niewiedzieć II. 5. 33.

Ἀμφιδημος, *ος*, ὁ, Amfidemos, Ateńczyk.

Ἀμφικράτης, *ους*, ὁ, Amfikrates, setnik.

Ἀμφιλέγω, (ἀμφί, λέγω) sprzeczać się, kłócić się, τί o co I. 5. 11.

Ἀμφίπολις, *εως*, ἡ, Amphipolis, miasto w Tracyi.

Ἀμφιπολίτης, *ος*, ὁ, Amphipolita, mieszkaniec z Amphipolis.

Ἀμφορέως, *εως*, ὁ, (ἀμφί, φέρω) naczynie dwuuszne, dzban, garnek V. 4. 28.

Ἀμφοτέρος, *α*, *ος*, (ἀμφω) zwykle w Plur. obadwa V. 5. 22.

Ἀμφοτέρωθεν, przysł. (ἀμφοτέρως) z obu stron I. 10. 9.

Ἀμφω, Gen. i Dat. ἀμφοῖν obaj, obadwa IV. 2. 21; VI. 2. 6; (V. 10. 6).

Ἄν, zam. ἐάν jeżeli, patrz ἐάν.

Ἄν, partykuła, która słowu, przy którym stoi, nadaje charakter niepewności, przypuszczenia, możebności, warunku i w polskiem da się często wyrazić przez dodanie do słowa: by;

1) z optat., z którym to trybem najczęściej się łączy, wyraża tylko możność warunkową t. j. coby pod pewnym warunkiem być mogło n. p. φοβοῦμαι ἄν, bałbym się I. 3. 17; 2) z Conjunct. stoi najczęściej przy spójnikach i zaimkach względnych, jak to: ἐάν, ὅταν, ἐπειδὴν, πρὶν ἄν, ὅς ἄν itd.; z Conj. aor. w znaczeniu Fut. exacti: ἐάν ἐπιτάξῃς εἰδῆν, jeżeli tudotąd przyjdzie II. 1. 4; ὃν ἄν ἐλήσθῃε którego oberzecie I. 3. 15; πρὶν ἄν αὐτοῖς συμβουλευσῆται póki by się z nim nie naradził I. 1. 10; 3) z Indic. czasów historycznych: a) na oznaczenie czynności powtarzającej się n. p. προδραμόντες ἄν ἕστασεν zwykle stawały, zwykły bić II. 3. 11; ἀφείλετο ἄν, zwykły zabierał I. 9. 19; b) w następniku zdań warunkowych na oznaczenie, że jakaś czynność nieodbyła się, lub odbyć się nie mogła, ponieważ warunku niespełniono, pod którym odbyćby się mogła, καὶ αὐτοὶ μὲν ἄν ἐπροεῦθῆσαν, ἤπερ οἱ ἄλλοι, τὰ δὲ ὑποζῶντι οὐκ ἦν ἄλλη ἢ ταύτη ἐκβῆναι, byłiby szli tą drogą, mogli się udać tą drogą, którą reszta poszła, lecz bydlę juczne nie mogło przejść inną, jak ta droga IV. 2. 10; 4) z Infinit. i Imiesł.

w zdaniach zależnych, gdzieby w mowie niezależnej Indic. z ἄν lub Optat. potent. stać powinien n. p. ὅπως λέγει ἄλλως σωτηρίας ἄν τυχεῖν, kto by mówił, iżby inaczej mógł się ocalić III. 1. 26; ἐπινοεῖ δὲ οὐδ' — δύνασθαι ἄν, niektórzy powiadają, że niemógłbyś I. 7. 5; οἴομαι ἄν ὑμᾶς μέγα ὀνήσαι, sądzę, iżbyście użyteczni byli III. 1. 38; ὡς οὕτως περιγενομένου ἄν τῶν ἀντιστοιχωτῶν, jakoby w ten sposób swych

przeciwników mógł zwyciężyć I. 1. 10; z Gen. absol.: *ὡς ἀλόγος ἐν τοῦ χωρίου*, w nadziei, iż to miejsce mogło być zdobytym V. 2. 8.

Ἀνά, przyimek z Acc. (u epiczn. i dor. poetów rządzi także Dativ.) 1) o miejscu, wzdłuż, przez, ku, *ἀνά τὰ ὄρη*, na górach III. 5. 16; *ἀνά στρατόν*, w obozie, *ἀνά πεδίον*, na równinie VII. 4. 2; 2) o czasie: przez, podczas: *ἀνά πᾶσαν τὴν ἡμέραν*, przez cały dzień (lac. per); 3) przy liczbach oznacza podział: *ἀνά ἑκατόν* po stu III. 4. 21; *ἀνά πᾶσαν ἡμέραν* codziennie, *ἀνά πᾶν ἔτος* co rok, *ἀνά πέντε παρασάγγας τῆς ἡμέρας* po pięć parasangów codziennie IV. 6. 4; 4) jako przysłówek używa się: *ἀνά κράτος*, siłą, gwałtem, co siła, co żywo I. 8. 1; I. 10. 15; IV. 3. 20; itd.

Ἀναβαίνω, (*ἀνά, βαίνω* niereg. form. zob. *βαίνω*) wchodzić na górę I. 2. 22; III. 4. 25; pięć się do góry IV. 2. 8; *ἐπὶ τὸν ἵππον* na konia wsiadać I. 8. 3; *πλοῖον*, na okręt VI. 1. 14; (V. 9. 14); osobliwie mówi się o tych, którzy od strony morza idą w głąb kraju, do wyższej Azji; maszerować, ciągnąć II. 5. 22; itd.

Ἀναβάλλω, (*ἀνά, βάλλω* nieregul. form. zob. *βάλλω*) rzucić w górę; *τάφρον ἀναβάλλειν*, t.j. *τάφρον οὐρτίειν καὶ γῆν ἀναβάλλειν*, rów wykopać i szaniec usypać (Cyr. VII. 5. 10); wyrzucać w górę wykopaną ziemię, szaniec kopać, syrać V. 2. 5; *τάφρος ἀναβεβλημένη* rów wykopany z wałem V. 2. 5; podnieść, *τινὰ ἐπὶ τὸν ἵππον ἀναβάλλειν* wsadzić kogo na konia; IV. 4. 4.

Ἀνάβαισις, *εὖος, ἦ*, (*ἀναβαίνω*) wchodzenie, wstępowanie na górę IV. 1. 10; marsz, pochód od strony morza do kraju wyżej położonego, w ogóle wyprawa I. 4. 9; VII. 8. 26.

Ἀναβιβάζω, (*ἀνά, βιβάζω*) kazać wchodzić na górę, prowadzić na górę I. 10. 14.

Ἀναβοάω, (*ἀνά, βοάω*) krzyczeć, wołać głośno (na kogo) V. 4. 31.

Ἀναβολή, *ἦς, ἦ*, (*ἀνά, βάλλω*) usypanie ziemi, szaniec, okop V. 2. 5.

Ἀναγγέλλω, (*ἀνά, ἀγγέλλω*) znowu, napowrót oznajmić, uwiadomić I. 3. 21; itd.

Ἀναγνωσέω i **ἀναγνώσκω**, (*ἀνά, γινώσκω*, niereg. form. zob. *γινώσκω*) poznać V. 8. 6; przeczytać, *ἐπιστολήν* I. 6. 4; III. 1. 5.

Ἀναγκάζω, (*ἀνάγκη*) przymuszać *τινὰ τι* kogo do czego II. 1. 6; III. 3. 12; VI. 2. 6; (V. 10. 6).

Ἀναγκαῖος, *ον*, (*ἀνάγκη*) potrzebny, konieczny III. 1. 43; IV. 1. 12; *οἱ ἀναγκαῖοι* krewni II. 4. 1; *τὸ ἀναγκαῖον*, gwałtowna potrzeba, konieczność I. 5. 9.

Ἀνάγκη, *ἦς, ἦ*, konieczność III. 4. 32; *ἐν ἀνάγκῃ ἐχόμενος* koniecznością przyciśniony II. 5. 21; przykróść, przypadek, przygoda IV. 5. 15; *ἀνάγκη ἐστίν*, trzeba (także i bez *ἐστίν*) IV. 2. 10.

Ἀνάγω, (*ἀνά, ἄγω* niereg. form. zob. *ἄγω*) wprowadzić na górę, do góry, przyprowadzać, zaprowadzać III. 4. 28; II. 3. 21; II. 6. 1; przyprowadzać na powrót V. 2. 8; *ἀνάγωμαι* podnieść kotwicę, odpłynąć, odjechać (na okęcie) V. 7. 17; VI. 1. 33; (V. 9. 33); itd.

Ἀναζεύγνυμι, (*ἀνά, ζεύγνυμι* niereg. form. zob. *ζεύγνυμι*) znowu zaprzęgać; potem: obóz zwinąć (castra movere) III. 4. 37; wyruszyć IV. 6. 1.

Ἀναδαρῶέω i **ἀναδαροῦέω**, (*ἀνά, δαρῶέω*) znowu nabrać odwagi VI. 4. 12; (VI. 2. 12).

Ἀνάθημα, *ατος, τό*, (*ἀναθῆναι*) dar, upominek poświęcony bogom i postawiony lub zawieszony w świątyni jako to: wieńce, naczyńia, broń, trójnogi, obrazy, posągi itd., w celu przebłagania ich gniewu lub uzyskania wyroczni V. 3. 5.

Ἀναθορυβέω, (*ἀνά, θορυβέω, θόρυβος*) dawać głośne oklaski, krzykiem i zgłębkiem okazywać niechęć lub przyzwolenie, oklaskiem pochwalić V. 1. 3; VI. 1. 30; (V. 9. 30).

Ἀναίρεώ, (*ἀνά, αἰρέω*, niereg. form. zob. *αἰρέω*) znowu podnieść V. 7. 21; scilicet *φωνήν* głos podnieść, odpowiadać, dawać wyrocznią III. 1. 6; wskazać, radzić V. 3. 7; VII. 6. 44; *ἀναίρεομαι*, brać na siebie, *πόλεμον* wojnę wszczynać, wydać V. 7. 27; *νεκρούς ἀναίρεῖσθαι* umarłych, poległych pozbiierać, zabrać z sobą, pochować IV. 1. 19; V. 7. 30; itd.; rzadko act. *ἀναίρεῖν* VI. 4. 9; (VI. 2. 9).

Ἀνακαίω, (*ἀνά, καίω*, niereg. form. zob. *καίω*) zapalić, rozniecić III. 1. 3.

Ἀνακαλέω, (*ἀνά, καλέω*, niereg. zob. *καλέω*) wołać, wołać na kogo, nazywać kogo, *προσδότην* zdrajcę VI. 6. 7; (VI. 4. 7); *ἀνακαλεῖσθαι τῆ σάλπιγγι*, trąbą zwoływać do siebie, dać znak trąbą do odwrotu IV. 4. 22.

Ἀνακωιδώ, (*ἀνά, κωιδώ*) i również med. *τινὶ i τινὶ περὶ τινας* z kim coś dzielić, radzić się kogo w czym, zasięgać rady u kogo III. 1. 5; VI. 1. 22; (V. 9. 22).

Ἀνακομίζω, (ἀνά, κομίζω) wnosić na górę, ἀνακομίζομαι, nanosić, zgromadzać IV. 7. 1, 17.

Ἀνακράζω, (ἀνά, κράζω, niereg. form. zob. κράζω) krzyczeć, zakrzyknąć IV. 4. 20.

Ἀναλαλάζω, (ἀνά, ἀλαλάζω) wydać okrzyk wojenny ἀλάλα IV. 3. 19.

Ἀναλαμβάνω, (ἀνά, λαμβάνω, nier. form. zob. λαμβάνω) przyjmować, podejmować, wziąć do siebie, zabrać z sobą I. 10. 6; IV. 7. 24; VII. 1. 41; VII. 3. 36; VI. 5. 1; (VI. 3. 1); zabrać z sobą, ocalić V. 2. 32.

Ἀναλάμπω, (ἀνά, λάμπω) zaświecić się, zapalić się, stanąć w płomieniach V. 2. 24.

Ἀναλέγω, (ἀνά, λέγω niereg. form. zob. λέγω) zbierać, gromadzić; ἀναλεγόμενος opowiadany, przekazany, εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον, potomności II. 1. 17.

Ἀναλίσσω, fut. ἀναλίσσω, aor. 1. ἀνήλωσα wypotrzebować, zużyć IV. 7. 4; wydać VII. 1. 34.

Ἀνάλωτος, on, (α. priv. ἀλίσσομαι) niedający się pokonać, zdobyć, niezdobyty V. 2. 20.

Ἀναμένω, (ἀνά, μένω) pozostać, VI. 4. 19; (VI. 2. 19); τινά lub τί czekać, oczekiwać na kogo III. 1. 14; V. 1. 5.

Ἀναμίγνυμι, (ἀνά, μίγνυμι, niereg. form. zob. μίγνυμι) zmieszać; IV. 8. 8; łączyć się.

Ἀναμνησکو, (ἀνά, μνησکو, niereg. form. zob. μνησکو) przypominać, τινά τι komu coś III. 2. 11; ἀναμνησθεσθαι, przypominać sobie coś, wspominać V. 8. 26; VI. 1. 23; (V. 9. 23); VII. 7. 25.

Ἀνανδρος, on, (α. priv. ἀνῆρ) nieodważny, bojaźliwy, słaby, niedołężny II. 6. 25.

Ἀναξίβιος, on, ὁ, Anaxybios, dowódca spartański.

Ἀναξυρίς, ἴδος, ἡ, długie i szerokie spodnie u Persów, Scytów i innych narodów barbarzyńskich.

Ἀναπαύω, (ἀνά, παύω) sprawić, aby ktoś przestał, dać wypocząć; med. ἀναπαύομαι, wypoczywać, odpoczywać sobie I. 10. 16; IV. 1. 14; VI. 5. 30; (VI. 3. 30); udać się na spoczynek, spać II. 2. 4; II. 4. 23; III. 1. 3; itd.; poprzestać τινός czego, zaniechać, odzrzucić V. 6. 31.

Ἀναπειθω, (ἀνά, πείθω) namówić V. 7. 1.

Ἀναπετάννυμι, (ἀνά, πετάννυμι, fut. πετάσω, i πετώ, pf. pass. πέπταμαι, aor. 1. pass. ἐπετάσθην) rozwijać, rozszerzać, otwierać VII. 1. 17.

Ἀναπηδάω, (ἀνά, πηδάω) podskoczyć, wskoczyć na konia VII. 2. 20.

Ἀναπνέω, (ἀνά, πνέω) znowu odechnąć, wytchnąć, wypocząć IV. 1. 22.

Ἀναπράττω -σσω, (ἀνά, πρᾶττω) pobierać, odbierać n. p. pieniądze za ległe, długi, itd.; χορήματα, μισθὸν παρὰ τινος VII. 6. 40; VII. 7. 31.

Ἀναπτύσσω, (ἀνά, πτύσσω) rozwijać, otwierać, ναπτύσσειν τὸ κέρας rozwinąć skrzydło I. 10. 9.

Ἀνάπτω, (ἀνά, ἔπτω) przywiązać; podłożyć ogień, podpalić V. 2. 24.

Ἀναπυνθάνομαι, (ἀνά, πυνθάνομαι, niereg. form. zob. πυνθάνομαι) wybadać, wypytywać się, dowiedzieć się V. 5. 25; V. 7. 1.

Ἀναρίθμητος, on, (α. priv. ἀριθμέω) niezliczony, niezmierny III. 2. 13.

Ἀνάριστος, on, (ἀριστον) niejadłszy śniadania, bez śniadania I. 10. 19; IV. 2. 4; itd.

Ἀναρπάζω, (ἀνά, ἀρπάζω) porwać, łupić I. 3. 14; τὰ ἔπλα, za broń porwać VII. 1. 15.

Ἀναρχία, as, ἡ, (ἀρχή) bezrząd, nierząd III. 2. 29

Ἀνασκευάζω, (ἀνά, σεκεύω) zbierać sprzęty, zapakować, wyruszyć z obozu; τὴν ἀγορὰν εἰσω ἀνεσκευασίαν targi na żywność przenieśli (wewnątrz) do miasta VI. 2. 8; (V. 10. 8).

Ἀναστανρόω, (ἀνά, στανρόω) na pal w bić, na krzyż III. 1. 17.

Ἀναστέλλω, (ἀνά, στέλλω) odsyłać, odpędzać, odpierać V. 4. 23.

Ἀναστρέφω, (ἀνά, στρέφω) nawracać, powracać, obracać; wracać się, powrócić (w znac. przech. i nieprzech.) I. 10. 8; IV. 8. 28; zwrócić się I. 4. 5; itd.; ἀναστρέφεσθαι w ucieczce zatrzymać się I. 10. 12; obracać się, przebywać (versari), zostawać, żyć, II. 5. 14.

Ἀναταράττω -σσω, (ἀνά, ταράττω) pomieszać, zamieszanie sprawić, ἀναταραγμένοι w nieładzie, w nieporządku I. 7. 20.

Ἀνατείνω, (ἀνά, τείνω) wyciągać w górę, podnosić, wyciągać do góry, τὴν χεῖρα na znak przyzwolenia, zgody III. 2. 9; ἀέτος ἐπὶ πέλιτς ἀνατεταμῆνος, orzeł na drzewcu rozpięty t. j. z rozszerzonymi skrzydłami I. 10. 12.

Ἀνατέλλω, (ἀνά, τέλλω) sprawić, aby coś wschodziło, rodzić, wydawać; w znac. nieprzechodn. i Med. powstać, wschodzić (o słońcu i księżycu) II. 3. 1.

Ἀνατίθημι, (ἀνά, τίθημι) kłaść na co, położyć, postawić IV. 7. 26; zbierać, pakować II. 2. 4; III. 1. 30;

złożyć w świątyni, ofiarować, poświęcić V. 3. 5.

Ἀνατρέφω, (ἀνά, τρέφω) wypaść, wyżywić, upaść IV. 5. 35; żywić, wychować

Ἀναφεύγω, (ἀνά, φεύγω, niereg. form. zob. φεύγω) uciekać na górę VI. 4. 24; (VI. 2. 24).

Ἀναφρονέω, (ἀνά, φρονέω) przyszść znowu do rozumu, odzyskać zmysły, przychodzić znowu do siebie po jakiej chorobie IV. 8. 21.

Ἀναχάζω, (ἀνά, χάζω, fut. χάζω, aor. 2. ἐχάζω) i Med. χάζομαι, ustępować, cofać się IV. 1. 16; IV. 7. 10.

Ἀναχωρέω, (ἀνά, χωρέω) wracać się, cofać się III. 3. 13; ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν tyłem się cofając powracać V. 2. 32.

Ἀναχωρίζω, (ἀναχωρέω) odprawdzając nazad, kazać się cofać, wracać V. 2. 11.

Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, (ἀνὴρ, ἀγαθός), męstwo, waleczność, odwaga V. 2. 11.

Ἀνδράποδον, ου, τό, (ἀνὴρ, ποῦς) niewolnik I. 2. 27.

Ἀνδρείος, α, ου, (ἀνὴρ) męski, mężny, waleczny VI. 5. 24; (VI. 3. 24).

Ἀνδρειότης, ητος, ἡ, (ἀνδρείος) męstwo, waleczność, odwaga, VI. 5. 14; (VI. 3. 14).

Ἀνδρίζω, (ἀνὴρ) uczynić kogo mężem, zahartować; Med. ἀνδρίζεσθαι pokazać się mężem, odważnym, mężnie sobie poczynać IV. 3. 34; być czynnym, być w ruchu, rzeskim, τὸ ἀνδρίζεσθαι rzeskość V. 8. 15.

Ἀνεγείρω, (ἀνά, ἐγείρω, niereg. form. zob. ἐγείρω) obudzić III. 1. 12; pobudzać, zachęcać.

Ἀνεπιεῖν, Aor. do ἀναγορεύω obwolać, ogłosić II. 2. 20; V. 2. 18.

Ἀνεκπιμπλημι, (ἀνά, ἐκ, πῖμπλημι, niereg. form. zob. πῖμπλημι) znowu napełnić, znowu zapelnić III. 4. 22.

Ἄνεμος, ου, ὁ, (ἄνεμος) wiatr.

Ἀνεπίλητος, ου, (α priv. ἐπί, λαμβάνω) niedający się uchwycić, niedający się zbliżyć do siebie, komu nie zarzucić nie można, bez nagany.

Ἀνεπιλήτως, przysł. bez nagany, bezpiecznie VII. 6. 37.

Ἄνερεθίζω, (ἀνά, ἐρεθίζω) podżęgać, drżaznić, podburzać VI. 6. 9; (VI. 4. 9).

Ἄνερωτάω, (ἀνά, ἐρωτάω) znowu się pytać, wypytywać się, pytać się II. 3. 4; IV. 5. 34.

Ἄνευ, przysł. i przyim. z Gen. bez I. 3. 11, 13.

Ἄνευρίσσω, (ἀνά, εἰρίσσω, niereg. form. zob. εἰρίσσω) znaleźć, wynaleść VII. 4. 14.

Ἄνεχω, (ἀνά, ἔχω, niereg. form. zob. ἔχω) trzymać do góry, podnosić; 2) zatrzymać, wstrzymać; Med. (Impf. i Aor. z podwójn. augment. ἠνεχώμην ἠνεχώμην) wstrzymać się I. 8. 26; znosić, wytrzymać I. 7. 4; I. 8. 11; VII. 7. 47; ścierpieć, przystać, ἀνέχεσθαι ἰσως βασιλεύοντος, aby królował II. 2. 1.

Ἄνευσιός, οὔ, ὁ, synowiec lub siostrzeniec, krewny VII. 8. 9.

Ἄνηεστός, ου, (ἀνέομαι) nieuleczony, ἀνήεστον κακόν krzywdą, szkoda niepewetowana II. 5. 5; VII. 1. 18.

Ἄνηο, (ἀνά, ἦω) przychodzić (na górę), rozciągać się, sięgać VI. 4. 3, 5; (VI. 2. 3, 5).

Ἄνηρ, ἀνδρός, ὁ, mąż; często z przycisłkiem: mąż t. j. waleczny, dzielny I. 7. 4; VII. 1. 21; często się wcale nie tłumaczy, jak ἀνδρὸς στρατιώται I. 3. 3, 9; itd; ἐχθρὸς ἀνὴρ nieprzyjaciel I. 3. 20; ἀνδρὸς (samo): żołnierze, ludzie I. 2. 1; itd.; także: nieprzyjaciele III. 1. 23; III. 4. 40; itd.

Ἄνθεμον, ου, τό, (ἀνθος) kwiat, kwiecie; ἀνθέμια ἐστιμύμενος w kwiaty piętnowany V. 4. 32.

Ἀνθίστημι, (ἀντί, ἵστημι) postawić naprzeciw, osobl. do bitwy; Pass. wraz z Fut. Med. aor. 2. pf. i plsqpf. act.: stanąć w bitwie naprzeciw, opór stawić, opierać się VII. 3. 11.

Ἀνθρωπος, η, ου, (ἄνθρωπος) ludzki; τὰ ἀνθρώπινα ludzkie sprawy, rzeczy II. 5. 8.

Ἀνθρώπος, ου, ὁ, człowiek; używa się często, jak ἀνὴρ, w połączeniu z Imieniem włas. i nie tłumaczy się, jak: ἀνθρώπος Πρακλέωτης VI. 4. 23; (VI. 2. 23); ἀνθρώποι, również jak ἀνδρὸς, w znaczeniu: nieprzyjaciele IV. 2. 7; VII. 3. 43; VII. 3. 47.

Ἄνιάω, (ἀνία) dreczczyć, martwić, smucić, dokuczać, szkodzić III. 3. 19; Med. ἀνίαομαι martwić się, smucić się I. 2. 11; bol uczuć IV. 8. 26.

Ἄνιμι, (ἀνά, ἵμι) wysłać, wypuścić (w górę); puścić, zostawić ζῶντα przy życiu VII. 6. 30.

Ἄνιμάω, (ἀνά, ἵμάς) ciągnąć w górę za pomocą rzemieni, wciągać do góry IV. 2. 8.

Ἄνιστημι, (ἀνά, ἵστημι) podnosić, kazać wstać IV. 5. 19; spłoszyć I. 5. 3; Med. i czasy nieprzech. act. podnosić się, wstać III. 1. 15; III. 4. 1; (o leżących i siedzących) IV. 8. 21;

V. 8. 26; powstać, z miejsca się ruszyć (o odchodzących) III. 2. 7; III. 1. 47; III. 3. 1; podnieść się, powstać (aby mówić), głos zabrać I. 3. 13, 16; itd.; zatrzymać się, stawać I. 5. 2; (gdzie inni czytają *ἀν ἑστασαν*).

Ἀνίσχο, (*ἀνά, ἴσχω*) = *ἀνέχω*, podnieść w górę; w znac. nieprzech. wschodzić (o słońcu) *αὐτὸ ἡλιὸν ἀνίσχοντι* ze wschodem słońca II. 1. 3; V. 7. 6.

Ἀνοδος, *ov, ἦ*, (*ἀνά, ὁδός*) droga w górę, podróż, wyprawa, osobl idące od morza do kraju wyżej położonego, w głąb kraju II. 1. 1.

Ἀνοδος, *ov*, (*a priv. ὁδός*) bezdrożny, trudny do przebycia IV. 8. 10.

Ἀνόητος, *ov*, (*a priv. νόω*) bezrozumny, nierozsądny.

Ἀνοίγνυμι i ἀνοίγω, (*ἀνά, ὄγω*) Impf. *ἀνέωγον*, Fut. *ἀνοίξω*, Aor. I. *ἀνέωξα*, Aor. Pass. *ἀνέωχθην*, Pf. *ἀνέωχα* otwierać V. 5. 20; VII. 1. 16; Pass. i Pf. 2. *ἀνέωχα* stoje otworem.

Ἀνομία, *as, ἦ*, (*a priv. νόμος*) bezprawie, nierząd, rozpusta, rozwiozłość V. 7. 33.

Ἀνομοίως, przysł. (*a priv. ὁμοίως*) nierówno; *ἀνομοίως ἔχειν* mieć równego znaczenia, považania VII. 7. 49.

Ἀνομος, *ov*, (*a priv. νόμος*) bezprawny, gwałcający prawa VI. 6. 13; (VI. 4. 13).

Ἀνταγοράζω, (*ἀντί, ἀγοράζω*) wzajem kupować I. 5. 5.

Ἀντάζονω, (*ἀντί, ἀκούω*) nier. form. zob. *ἀκούω*) nawzajem, znowu słuchać II. 5. 16.

Ἀντανδρος, *ov, ἦ*, Antandros, miasto w Troadzie w Azji mniejszej.

Ἀντεμπλήνυμι i ἀντεμπλέω, (*ἀντί, ἐν, πλην*) nier. form. zob. *πλην*) znowu, wzajem, w nagrodę napelnić IV. 5. 28.

Ἀντεπιμελέομαι, (*ἀντί, ἐπιμελέομαι*) nawzajem mieć o czém staranie, zaradzić III. 1. 16.

Ἀντενποιέω, (*ἀντί, εὖ, ποιέω*) nawzajem dobrze czynić, dobrodziejstwem odpłacić V. 5. 21.

Ἀντί, przym. z Gen. naprzeciw, (ale IV. 7. 6; znaczy: pod, za) w miejsce czyje, zamiast I. 1. 4; I. 3. 21; III. 1. 47; VI. 6. 32; (VI. 4. 32); *ἀνθ' ὧν* tj. *ἀντὶ τούτων ἃ* za to co I. 3. 4; *ἀντὶ ἐξουματος* na obronę I. 7. 16; nad, *αἰρεῖσθαι τινά* lub *τὶ ἀντί τινος*, przenosić, przekładać kogo, co nad co I. 7. 3; I. 9. 9; itd.

Ἀντιδίδωμι, (*ἀντί, δίδωμι*) w zamian, w miejsce czego dać, zastąpić czém III. 3. 19.

Ἀντιθέω, (*ἀντί, θέω*) niereg. form. zob. *θέω*) biedz naprzeciw IV. 8. 17.

Ἀντικαθίστημι, (*ἀντί, κατά, ἵστημι*) zamiast, w miejsce czyje postawić, przeznaczyć, obrać III. 1. 38.

Ἀντιλέγω, (*ἀντί, λέγω*) niereg. form. zob. *λέγω*) mówię przeciw czemu, mówię przeciwnie, niezgadzać się, sprzeciwiać się, odradzać II. 3. 25; II. 5. 29; itd.

Ἀντιλέων, *οντος, ὁ*, Antyleon, hoplita.

Ἀντίος, *a, ov*, (*ἀντί*) naprzeciw stojący, przeciwny, przeciwny I. 10. 10; *προηροχοντο ἀντίοι ἰέναι τοῖς πολεμίοις* zaczęli postępować przeciwko nieprzyjaciółom I. 8. 17; *κατέστησεν ἀντίων τὴν φάλαγγα* szyk bojowy ustawił przeciw nim I. 10. 10; *ἐκ τοῦ ἀντίου* z przeciwniej strony I. 8. 23; *καὶ πολὺ οἱ λόγοι ἀντίοι εἶσθαι, ἢ οὐδ'*, i wcale przeciwna mowa, zupełnie inna od tej, którą, itd. VI. 6. 34; (VI. 4. 34); *οἱ ἀντίοι* przeciwnicy, nieprzyjaciiele III. 1. 42; *ἀντίος εἰμι, ἐλαῖνω τινί, ἰσέ*, jechać komu naprzeciw, ruszyć naprzeciw nieprzyjacielowi I. 8. 17, 24; itd.; *ἀντία ὄπλα τίθεσθαι* broń naprzeciw ustawić tj. czoło stawić IV. 3. 26.

Ἀντιπαράθεω, (*ἀντί, παρά, θέω*) niereg. form. zob. *θέω*) biedz naprzeciw wzdłuż linii bojowej (aż po za skrzydła), oskrzydlać IV. 8. 17.

Ἀντιπαροσκευάζομαι, (*ἀντί, παρά, σκευάζω*) nawzajem się przeciw komu przysposabiać, uzbrajać się I. 2. 5.

Ἀντιπαράτατο, (*ἀντί, παρά, τάτω*) ustawić wojsko w szyku bojowym przeciw (nieprzyjacielowi), do bitwy ustawić; *ἀντιπαράτασθαι φάλαγγα*, stanąć w szyku bojowym naprzeciw, *ἀντιπαράτασθαι κατὰ φάλαγγα* stanąć naprzeciw w linii rozwiniętej, (nie kolumnami) IV. 8. 9.

Ἀντιπέριμι, (*ἀντί, πέριμι*) nawzajem, również postępować wzdłuż czego, o wojskach, które naprzeciw sobie postępują po obu stronach rzeki IV. 3. 17.

Ἀντιπέσχω, (*ἀντί, πέσχω*) niereg. form. zob. *πέσχω*) nawzajem cierpieć, nawzajem doznać złego II. 5. 17.

Ἀντιπέρας, przysł. (*ἀντί, πέρας*) na przeciwko, na drugiej stronie IV. 8. 3.

Ἀντιποιέω, (*ἀντί, ποιέω*) nawzajem czynić, oddać nawzajem, odpłacić III. 3. 7; Med. *ἀντιποιεσθαι τινος* ubiegać się o co, *τινὲ περὶ τινος* ubiegać się z kim o co, starać się przewyższyć kogo w czém IV. 7. 12; V.

2. 11; *τινί τινος*, mieć spór z kim o co, walczyć z kim o co II. 1. 11; II. 2. 23.

Ἀντιπορεύομαι, (*ἀντί, πορεύω*) iść przeciw komu, wyruszyć, również, także postępować IV. 8. 17.

Ἀντίπορος, *ος, (ἀντί, πόρος)* naprzeciw położony, osobl. na drugiej stronie morza, przeciwny IV. 2. 18.

Ἀντιστασιάζω, (*ἀντί, στασιάζω*) wzniecić powstanie, burzyć się przeciw komu, należeć do przeciwnego stronnictwa, *τινί* niezgodzić się z kim, ubiegać się z kim IV. 1. 27.

Ἀντιστασιώτης, *ος, ό*, należący do przeciwnego stronnictwa, przeciwnik, *οἱ ἀντιστασιώται* przeciwnie stronnictwo I. 1. 10.

Ἀντιστοιχώ, (*ἀντί, στοιχος*) stać naprzeciw *τινί* komu V. 4. 12.

Ἀντιστρατοπεδεύω i Med. *ἀντιστρατοπεδεύω* (*ἀντί, στρατοπεδεύω*) rozłożyć się, stanąć obozem naprzeciw, występować do walki przeciw komu VII. 7. 33.

Ἀντιτάτω, *σσω (ἀντί, τίτω)* stać naprzeciw, *λιμὸν τινι ἀντιτάττω*, głód jako nieprzyjaciela stawić naprzeciw komu II. 5. 19; Med. *ἀντιτάττωσθαι*, ustawić się naprzeciw komu w szyku bojowym, występować do walki, oprzeć się I. 10. 3; III. 2. 14; IV. 8. 15; VI. 1. 9; (V. 9. 9); itd.

Ἀντιτιμάω, (*ἀντί, τιμάω*) nawzajem szanować, odwdzięczać się V. 5. 14.

Ἀντιτοξέω, (*ἀντί, τοξέω*) strzelać przeciw komu, również strzelać, odstrzeliwać III. 3. 1; V. 2. 32.

Ἀντιφυλάττω, *-σσω, (ἀντί, φυλάττω)* nawzajem strzedz, pilnować; nawzajem strzedz się kogo II. 5. 3.

Ἄντρον, *ος, τό*, jaskinia.

Ἄντροδής, *ες, (ἄντρον, εἶδος)* kształtu jaskini IV. 3. 11.

Ἄνυστός, *όν, (ἀνύω)* spełniony, możliwy; *ὅς ἄνυστός*, jak tylko być może, ile możliwości I. 8. 11.

Ἄνύτω = *ἀνύω*, VII. 7. 24.

Ἄνώ, dokonać, doprowadzić do końca; Med. *ἀνύεσθαι*, dopiąć celu, dokonać VII. 7. 24.

Ἄνω, przysł. (*ἀνί* 1) u góry, na górze IV. 2. 1; itd.; *τὸ ἄνω*, scil. *στράτευμα* na górze stojące IV. 6. 26; *τὰ ἄνω* wzgórze IV. 3. 25; *οἱ ἄνω πολέμοι*, nieprzyjaciela będący na górze IV. 3. 22; Comp. *ἄνωτέρω* wyżej IV. 2. 25; sup. *ἄνωτάτω, ἢ ἄνωτάτω κώμη*, wieś najwyższej leżąca, VII. 4. 11; 2) na górę, pod górę, w górę III. 4. 17; IV. 1. 6; IV. 3. 5; IV. 8. 28; prócz tego znaczy *ἄνω* w głąb kraju, w głąb

stałego ładu, w kierunku od morza I. 7. 15; VII. 3. 16; I. 2. 1; itd.; *ὁ ἄνω βασιλεύς* król perski, Grecy bowiem udawali się do Persji od strony morza VII. 1. 28; 3) *ἄνω* przym. z Gen. *ἄνωτέρω τῶν μαστῶν*, powyżej piersi I. 4. 17; *ἄνω τῶν ἵππων* wyżej od jazdy IV. 2. 25; IV. 3. 3; itd.

Ἀνώγειον, *ος, τό, (ἄνω, γαῖα, γῆ)* piętro domu, (także) wyższe piętro, góra (jako schowanie) V. 4. 29.

Ἄνωθεν, przysł. (*ἄνω*) z góry IV. 7. 12; V. 2. 23; z krajów wyżej położonych, z środka kraju VII. 7. 2.

Ἄξια, *ας, ἡ, scil. τιμῆ* (fem. od *ἄξιος*) wartość, cena, zasługa; *ἄξιον τινὶ νέμειν*, oddać komu według wartości, według zasługi VI. 6. 33; (VI. 4. 33).

Ἄξινη, *ης, ἡ*, siekiera, topór I. 5. 12.

Ἄξιος, *ος, ον, wart, wartujący, godny* I. 9. 29; *ἄξιος δέου μῶν*, wartujący 10 min VII. 3. 27; *πολλοὺ ἄξιος* wielce szacowny, bardzo użyteczny I. 3. 12; II. 1. 14; IV. 1. 28; *πλείονος ἄξιος*, użyteczniejszy II. 1. 20; *τὰ πλείονος ἄξια*, rzeczy najkosztowniejsze 1. 4. 7; *πολλοὺ ἄξιος τῆ στρατιᾶ εἰς τὰ τοιαῦτα ἐγένετο* w podobnych razach znakomite wysładować wojsku przysługi IV. 1. 28; *παιδὸς ἄξια* warunki przyjęcia godne VII. 3. 13; itd; *ἄξιόν ἐστι* (operae pertium est) warto się tём zając, rzecz uwagi godna, rzecz ciekawa V. 8. 7; godzi się, przystoi, należy II. 3. 25; V. 7. 5; VII. 3. 19.

Ἄξιστράτηγος, *ος, (ἄξιος, στρατηγός)* godzien dowództwa naczelnego III. 1. 24.

Ἄξιόω, (*ἄξιος*) uważać, poczytywać kogo godnym czego, *τινὸς τινος* III. 2. 7; *ἄξιόσθαι δούλους εἶναι*, poczytywali się za niewolników I. 9. 15; żądać czego (jako słusznego) V. 5. 9; żądać, chcieć, pragnąć I. 3. 19; I. 7. 8; III. 1. 7; VII. 3. 12; życzyć sobie VII. 3. 19; prosić I. 1. 8; V. 5. 20.

Ἄξιωμα, *ατος, τό, (ἄξιος)* ocenie, wartość, szacunek, znaczenie, poważanie VI. 1. 28; (V. 9. 28).

Ἄξων, *ονος, ό, (ἄγω)* os I. 8. 10.

Ἄοπλος, *ος, (α priv. όπλον)* nieuzbrojony II. 3. 3.

Ἀπαγγέλλω, (*ἀπό, ἀγγέλλω*) donosić, uwiadomić, oznajmić I. 7. 2; I. 10. 14; II. 4. 4; II. 4. 23; II. 5. 27; napowrót donieść, przynieść nazad wiadomość I. 4. 12, 13.

Ἀπαγορεύω, (*ἀπό, ἀγορεύω*) zakazać, odmówić, tracić siły, zmęczyć się I. 5. 3; V. 8. 3.

Ἀπάγω, (*ἀπό, ἄγω*, niereg. form.

zob. ἄγω) odprowadzać, odnosić, (do domu) zaprowadzić I. 3. 14; II. 3. 26; V. 2. 9; V. 8. 7; uprowadzić, zabrać do niewoli VI. 1. 8; (V. 9. 8); ἀπάγειν τὴν ἐπὶ θανάτῳ scil. ὁδὸν na śmierć prowadzić I. 6. 10; w znaczu. nieprzech.: odejść I. 10. 6; Med. ἀπάγομαι z sobą prowadzić, odprowadzać VI. 6. 1; (VI. 4. 1).

Ἀπαγωγή, ἦς, ἡ, (ἀπάγω) odprowadzenie, uprowadzenie VII. 6. 5.

Ἀπαθής, ἐς, (α priv. πάθος) wolny od boleści, cierpienia, ἀπαθὴς κακῶν, ten, który nieponiósł szkody VII. 7. 33.

Ἀπαίδευστος, ον, (α priv. παιδεύω) bez wychowania, prostak, nieuk II. 6. 26.

Ἀπαίρω, (ἀπό, αἶρω) odnieść, odjąć; w nieprzech. znaczu.: (przy czém ἦμας, στρατὸν, ἑαυτὸν uzupełnić można) odchodzić, odjechać VII. 6. 33.

Ἀπαιτέω, (ἀπό, αἰτέω) żądać oddania czego, zwrotu, upominać się, τινά τι, od kogo czego np. zapłaty, żądać I. 2. 11; IV. 2. 18; V. 8. 4.

Ἀπαλλάττω, -σω, (ἀπό, ἀλλάττω) uwolnić, uchylić, oddalić, pozbyć się czego III. 2. 28; 2) w znaczu. nieprzech.: odejść V. 6. 32; 3) Pass. ἀπαλλάττεσθαι być uwolnionym, τινός od czego IV. 3. 2; oddalić się, odejść I. 10. 8; V. 1. 14; VII. 1. 6; opuścić, ἀπό στρατῶς, wojsko VII. 1. 4.

Ἀπαλός, ἡ, ὄν, delikatny I. 5. 2; V. 4. 32.

Ἀπαμείβωμαι, (ἀπό, ἀμείβω) odpowiadać, (słowo homeryczne zam. ἀποκρίνομαι) II. 5. 15.

Ἀπαντῶ, fut. ἀπαντήσομαι (ἀπό, ἀντίω) (w przyjazn. i w nieprzyjazn. znaczu.) spotkać się, zejść się, wyjść na spotkanie II. 3. 17; II. 4. 25; IV. 6. 24.

Ἀπαξ, przysł. raz; raz na zawsze, w ogóle, zgoła I. 9. 10; III. 2. 25; IV. 7. 12.

Ἀπαρασκευάστος, ον, (α priv. παρασκευάζω) nieprzygotowany, nieprzysposobiony.

Ἀπαρασκευῶς, ον, (α priv. παρασκευή) nieprzysposobiony I. 1. 6; I. 5. 9; itd.

Ἀπας, ασα, αν, wszystek razem, wszystek I. 5. 1; II. 3. 7; cały I. 4. 4; ἦν μὲν ἡ γῆ πεδίον ἅπαν̄ jednostajna, rozległa równina I. 5. 1.

Ἀπανθημερίζω, (ἀπό, ἀντίος, ἡμέρα) tego samego dnia przybyć, przybyć, wrócić V. 2. 1.

Ἀπειθέω, (α priv. πείθομαι) nie-słuchać, być nieposłusznym II. 6. 4.

Ἀπειλέω, grozić V. 5. 22.

Ἀπειλή, ἦς, ἡ, groźba VII. 7. 24.

Ἀπειμι, (ἀπό, εἶμι) odchodzić, przechodzić, πρὸς τινα na czujną stronę I. 9. 29; powrócić I. 4. 7; I. 7. 4; III. 5. 4; IV. 6. 1; ἀπίεμαι ἀπὸ πολλῶν, tył podawać nieprzyjacielowi, uciekać przed nim VI. 5. 17; (VI. 3. 17).

Ἀπειμι, (ἀπό, εἶμι) być oddalonym, niebyć przytomnym, usuwać się VI. 6. 20; (VI. 4. 20).

Ἀπεῖπον, aor. (ἀπό, εἶπον) do tego fut. ἀπερῶ, pf. ἀπέειρα i jako praes. ἀπόρημι, ἀπαγορεύω, odmówić, zakazać VII. 2. 12; 2) zrzec się czego τὴν στρατηγίαν ἀπέειπεν, zrzec się dowództwa VII. 1. 41.

Ἀπεῖρα, pf. do ἀπαγορεύω zob. ἀπέειπον; jestem zmęczony, znużony II. 2. 16; V. 1. 2; VI. 5. 30; (VI. 3. 30).

Ἀπειρος, ον, (α priv. πείρα) nie-doświadczeni, nieświadomy II. 2. 5; ἀπειρον εἶναι τινος nie-doświadczyć, nie-znać kogo III. 2. 16.

Ἀπελαίνω, (ἀπό, ἐλαίνω, niereg. form zob. ἐλαίνω) odpędzić; spędzić III. 1. 31; III. 4. 40; itd.; w znaczu. nieprzech.: odejść, wyruszyć, odjechać I. 4. 5; I. 8. 17; itd.

Ἀπελάω = ἀπελαίνω.

Ἀπερῶμαι, (ἀπό, ἐρίζω) odwracać, wstrzymać, odpierać τινί τι co od kogo, obronić kogo od czego V. 8. 25.

Ἀπέροχομαι, (ἀπό, ἐροχομαι, niereg. form zob. ἐροχομαι) odchodzić, oddalić się I. 3. 17; I. 7. 4; przechodzić na czujną stronę I. 4. 7; I. 9. 29; wrócić IV. 8. 6.

Ἀπεχθάνομαι, (ἀπό, ἐχθάνομαι, fut. ἀπεχθήσομαι) być znienawidzonym, pogniwać się z kim, popaść w nienawiść u kogo τινί II. 6. 19; VII. 6. 34.

Ἀπέχω, (ἀπό, ἔχω, niereg. form zob. ἔχω) wstrzymywać; w znaczeniu. nieprzech.: być oddalonym, odległym, τινός i ἀπό τινος od czego I. 3. 20; II. 2. 12; II. 4. 10; III. 1. 2; itd.; Med. ἀπέχεσθαι τινος, wstrzymać się od czego, odstąpić, wyrzec się III. 1. 22; VI. 1. 31; (V. 9. 31); ἀπέχεσθαι φιλῶν ochraniać przyjaciół II. 6. 10; ἀπέχεσθαι τινος być wstrzymanym od czego, τῆς Ἑλλάδος ἀπέχεσθαι zamknąć sobie drogę do Grecji VI. 6. 14; (VI. 4. 14).

Ἀπιστέω, (ἄπιστος) niedowierzać, nieufać II. 5. 6; VII. 2. 31. 2) = ἀπειθεῖν nie-słuchać, być nieposłusznym II. 6. 19; VI. 6. 13; (VI. 4. 13).

Ἀπιστία, ας, ἡ, (α priv. πείθομαι) niedowierzanie, nieufność II. 5.

4; wiarołomstwo, zdrada II. 5. 21; III 2. 4.

Ἀπιστος, *ος*, (*α* priv. *πίθωμαι*) niewierny, niesłowny, τὰ ἑξαυτοῦ πιστὰ ἄπιστα ποιεῖν włas.: sprawić, iż jego zaręczeniom, jego słowu niewierzą, wiarę tracić, słowo łamać II 4. 7.

Ἀπιτέον, adj. verb. do ἄπειμι trzeba odejść V. 3. 1.

Ἀπλετος, *ος*, (*α* priv. *πέλω*) = ἄπλετος zam. ἀπέλατος, niedający przybliżyć się ku sobie, straszny, ogromny, niezmierny IV. 4. 11.

Ἀπλοῦς, *ῆ, οὖν*, (ściagn. z ἀπλόος) pojedynczy, prosty, otwarty V. 8. 18; τὸ ἀπλοῦν prostota, otwartość, szczerłość II. 6. 22.

Ἀπό, przym. z Gen.: *α*, *abs*, *od*; 1) o miejscu: *od*, *z*, I. 8. 10; V. 3. 11; V. 2. 24; ἀπό τοῦ ἵππου z konia (zeskoczyc) I. 8. 28; ἀπό τοῦ ἄρματος z wozu I. 8. 2; θηρεύειν ἀπό ἵππου polować z konia I. 2. 7; itd.; 2) oznacza początek, pochodzenie: γεγονώς ἐπὶ Δαμαράτου potomek Damarata II. 1. 3; VII. 8. 17; βάλανος ἢ ἀπό τοῦ φθίνικος daktyl z drzewa palmowego I. 5. 10; ἴστω ἀπό Λως sen od Zeusa pochodzący, zesłany III. 1. 12; VII. 1. 27; φθός ἀπό Λακεδαιμονίων strach (pochodzący od Lacedemończyków t.j.) przed Lacedemończykami VII. 2. 37; 3) przyczynę, środek, sposób: ἀπό τούτων τῶν χρημάτων za te pieniądze, z tych pieniędzy I. 1. 9; II. 6. 5; ἀπό τοῦ ἱεροῦ ἀργυρίου za te pieniądze poświęcone V. 3. 9; ἀπό παραγγελίας na dany rozkaz (który od ust do ust przechodził) IV. 1. 5; ἀπό τοῦ αὐτοῦ σημείου za jednym znakiem II. 5. 32; ἀπό ποίου τάχους za jaką szybkością II. 5. 7; 4) o czasie: *od*, *od czasu*: ἀπό ταύτης τῆς ἡμέρας począwszy od tego dnia VII. 5. 6; I. 7. 18; ἀπό νομιρίας od nowiu księżycy V. 6. 23, 31; ἀφ' ἑσπέρας z wieczora VI. 3. 23; (VI. 1. 23); ἀπό τούτου τοῦ χρόνου i ἀπό τούτου od tego czasu, potem II. 6. 5; ἀφ' οὗ scil. χρόνου, ex quo, od czasu jak III. 2. 14.

Ἀποβαίνω, (*ἀπό, βαίνω*, niereg. form. zob. *βαίνω*) odchodzić, schodzić; wysieść (z okrętu), wyładować V. 7. 9; VI. 2. 17; (V. 10. 17); wydarzyć się, spełnić się VII. 8. 22.

Ἀποβάλλω, (*ἀπό, βάλλω*, niereg. form. zob. *βάλλω*) odrzucić; utracić IV. 6. 10; VI. 1. 21; (V. 9. 24); VII. 6. 31.

Ἀποβιβάζω, (*ἀπό, βιβάζω*) wysadzić na ląd I. 4. 5.

Ἀποβλέπω, (*ἀπό, βλέπω*) oglądać na co, patrzeć, τινά i εἰς τινα na kogo, εἰς ἄλλοτριον τράπεζαν ἀποβλέπων oglądając się na cudzy stół VII. 2. 33.

Ἀπογνώσκα i ἀπογνώσκω, (*ἀπό, γνῶσκω*, niereg. form. zob. *γνῶσκω*) nieuznawać, niepochwalać, porzucić, zaniechać; ἀπογνώσκειν τοῦ μάχεσθαι, zaniechać planu stoczenia bitwy I. 7. 19.

Ἀποδείκνυμι, (*ἀπό, δείκνυμι*) pokazać, wskazać II. 3. 14; w znaczeniu παραδίδωμι wydać, oddać V. 8. 7, 11; obrać, mianować τινά στρατηγόν kogo wodzem I. 9. 7; ustanowić III. 2. 36; ogłosić, wypowiedzieć, oświadczyć np. γνώμη V. 5. 3; V. 2. 9; V. 6. 37; πολέμοι ἀποδεικνύμενοι jawni nieprzyjaciele VII. 1. 26.

Ἀποδέρω, (*ἀπό, δέρω, δέρω*) odrzeć ze skóry, zderzeć skórę III. 5. 9.

Ἀποδέχομαι, (*ἀπό, δέχομαι*) przyjmować VI. 1. 24; (V. 9. 24).

Ἀποδημέω, (*ἀπό, δημέω*) wyjechać z kraju, bawić za granicą VII. 8. 4.

Ἀποδιδράσκω, (*ἀπό, διδράσκω, δράσκω*, pf. δέδρακα, aor. 2. ἔδραν, part. δράς) uchodzić, umknąć (często w znac. ukryć się, schronić się) I. 4. 8; II. 2. 13; II. 5. 7; V. I. 15; VII. 8. 12; itd.

Ἀποδίδωμι, (*ἀπό, δίδωμι*) oddać VII. 6. 2, 3; wydać, zapłacić (dług) I. 2. 11; I. 7. 18; dotrzymać, (słowa, przyrzeczenia) I. 7. 5; sprzedać VII. 2. 3; VII. 2. 6; VII. 5. 5; itd.

Ἀποδοκεῖ, (*ἀπό, δοκεῖ*) nieosob.: niepodoba się; odmienić zdanie II. 3. 9.

Ἀποδύω, (*ἀπό, δύω*, niereg. form. zob. *δύω*) zdjąć (broń) z poległych żołnierzy odrzeć, złupić, V. 8. 23; Med. i czasy nieprzech. act. (wyjawszy pf. V. 8. 23), zewlec odzież; rozbierać się IV. 3. 17.

Ἀποθαρόέω, (*ἀπό, θαρόέω*) nabrać serca, odwagi V. 2. 22.

Ἀποθεν, przysł. z daleka.

Ἀποθνήσκω, (*ἀπό, θνήσκω*, niereg. form. zob. *θνήσκω*) umrzeć, być zabitym, zginać, ὑπό τινος, poledz I. 8. 27; I. 9. 31; II. 6. 29; V. 1. 15; ἀποθνήσκων ὑπ' ἀλλήλων nawzajem się zabijając VII. 5. 13.

Ἀποθύω, (*ἀπό, θύω*) ofiarę spełnić, którą się ślubowało III. 2. 13; itd.

Ἀποικία, ας, ἡ, (*ἀποικος*) kolonia, osada IV. 8. 22; itd.

Ἀποικος, *ος, ὁ*, (*ἀπό, οἶκος*) osadnik VI. 1. 15; (V. 9. 15); ἀποικος jako przymiotnik, ἢ ἀποικος scil. πόλις osada V. 3. 2; VI. 2. 1; (V. 10. 1).

Ἀποκαίω, (ἀπό, καίω, niereg. form. zob. καίω) spalić; jak lac. frigore aduro, mrozić, ścinać, odmrozić, odziebić IV. 5. 3; VII. 4. 3.

Ἀποκαλέω, (ἀπό, καλέω) odwołać, przywołać na stronę VII. 4. 35.

Ἀποκείνω, (ἀπό, κείνω, niereg. form. zob. κείνω) zmęczyć się IV. 7. 2.

Ἀπόκειμαι, (ἀπό, κείμαι, niereg. form. zob. κείμαι) być odłożonym na stronę, być zachowanym, schowanym II. 3. 15; V. 4. 27; VII. 7. 46.

Ἀποκλείω, (ἀπό, κλείω) zamknać, odciąć (intercludere) IV. 3. 20; VI. 6. 13; (VI. 4. 13).

Ἀποκλίνω, (ἀπό, κλίνω) na bok skierować; w znac. nieprzech. zejść z drogi, zboezyc II. 2. 16.

Ἀποκοπῶ, (ἀπό, κόπτω) odciąć, odłamać VII. 4. 15; (o nieprzyjacielu) spędzić III. 4. 39; IV. 2. 10, 17.

Ἀποκρίνομαι, (ἀπό, κρίνω) odpowiadac II. 1. 22, 23; itd.

Ἀποκρύπτω, (ἀπό, κρύπτω) ukrywać, zataić I. 9. 19; ἀποκρυπτομαι ukrywać się albo swoje rzeczy, chować I. 9. 19.

Ἀποκτείνω, (ἀπό, κτείνω, niereg. form. zob. κτείνω) zabić I. 2. 20; I. 8. 24; itd.

Ἀποκτιννύμι i **ἀποκτιννύω**, robocznna forma do ἀποκτείνω VI. 3. 28; (VI. 1. 28).

Ἀποκωλύω, (ἀπό, κωλύω) wstrzymać, przeszkodzić, τινά τινας komu w czym III. 3. 3; itd.

Ἀπολαμβάνω, (ἀπό, λαμβάνω, nieregularne form. zob. λαμβάνω) odbierać, otrzymać, otrzymać nazad I. 2. 27; I. 4. 8; V. 8. 7; VII. 7. 14; odzyskać VII. 2. 34; VII. 3. 31; odciąć II. 4. 17.

Ἀπολείπω, (ἀπό, λείπω) zostawić, pozostawić, opuścić I. 4. 8; II. 6. 12; IV. 2. 15; itd.; ἀπολείπεσθαι pozostac w tyle IV. 5. 16; τῆς τάξεως ἀπολείπεσθαι, od wojska się oddalać V. 4. 20; VI. 3. 26; (VI. 1. 26); μή ἀπολείπεσθαι niepozostac w tyle tj. puścić się w pogoń IV. 3. 22.

Ἀπόλεκτος, ον, (ἀπό, λέγω) wybrany, wyborny II. 3. 15.

Ἀπόλλυμι, (ἀπό, ἄλλυμι, ὀλῶ, aor. ὄλεσα, pf. ὄλωλα, aor. med. ὄλωμην, pf. 2. ὄλωκα) niszczyć, zagładzić, zabić, zgubić, τι ἐπὶ τινας utracić co przez kogo III. 4. 11; VII. 2. 22; med. ἀπόλλυσθαι i pf. 2. ἀπόλωκα zginać, ἐπὶ τινας i τινί zginać od czego I. 2. 25; ἐπὶ λιμοῖ i λιμῶ od głodu I. 5. 5; VII. 4. 5; ἐπὶ χιόνος od śniegu V. 3. 3.

Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, Apollo, syn Zeusa i Lety, bóg wieszczby, muzyki, poezyi itd.

Ἀπολλωνία, ας, ἡ, Apolonia, miasto w Azyi mniejszej.

Ἀπολλωνίδης, ου, ὁ, Apollonides, hoplita grecki.

Ἀπολογέομαι, (ἀπό, λόγος) bronić się, usprawiedliwiać się V. 6. 3.

Ἀπολύω, (ἀπό, λύω) odwiązać, ἀπολύειν τινά της αἰτίας uwolnić kogo od winy VI. 6. 15; (VI. 4. 15).

Ἀπομάχομαι, (ἀπό, μάχομαι) opierać, wstrzymywać, bronić się, wzbraniać się, opierać się VI. 2. 6; (V. 10. 6.)

Ἀπομάχος, ον, (ἀπό, μάχη) niezdatny do walki, niemogący walczyć III. 4. 32; IV. 1. 13.

Ἀπονοστέω, (ἀπό, νοστέω, νόστος) powracać III. 5. 16.

Ἀποπέμπω, (ἀπό, πέμπω) odesłać, posłać I. 1. 3; VII. 4. 3; puścić, odprawić I. 7. 8; płacić I. 1. 8; ἀποπέμπεσθαι od siebie puścić, rozstać się z kim I. 1. 5; itd.

Ἀποπέτομαι, (ἀπό, πέτομαι, nier. form. zob. πέτομαι) odlecieć I. 5. 3.

Ἀποπήγνυμι, (ἀπό, πήγνυμι, nier. form. zob. πήγνυμι) mrozić; ἀποπήγνυσθαι marznąć, dętwieć V. 8. 15.

Ἀποπηδάω, (ἀπό, πηδάω) odskoczyć, zeskokczyć, umykać III. 4. 27.

Ἀποπλέω, (ἀπό, πλέω, niereg. form. zob. πλέω) odplynać, odjechać (okrętem) V. 4. 12; VII. 1. 4.

Ἀπόπλους, ου, ὁ, (ἀποπλέω) odjazd (okrętem), podróż, ἐν τῷ ἀπόπλω ἐγγενεῖ τὰ ἐπιτήδεια, mieć zapas żywności w czasie podróży V. 6. 20.

Ἀποπορεύομαι, (ἀπό, πορεύομαι) odejść, odjechać VII. 6. 33.

Ἀπορέω, (α priv. πόρος) być bez sposobu, bez pomocy, bez środków, cierpieć niedostatek, niemieć czego, potrzebować, być w niedostatku, τινός i τινί II. 2. 11; II. 5. 18; V. 6. 30; V. 8. 25; οὐκ ἀπορών nie z braku I. 7. 3; być w kłopotcie, nie umieć sobie poradzić, nie wiedzieć co począć I. 5. 13; I. 3. 8; również ἀπορεῖσθαι nie umieć sobie dać rady, nie wiedzieć co począć, wahać się VI. 1. 21; (V. 9. 21); VII. 3. 29.

Ἀπορία, ας, ἡ, (ἄπορος) niedostatek, bieda, brak; οὐκ ἀπορία dostatek II. 5. 9; kłopot, przykre położenie, trudność, zwątpienie I. 3. 13; III. 1. 2; III. 1. 11.

Ἄπορος, ον, (α priv. πόρος) pozbawiony pomocy, środków, niemogący sobie dać rady, niewiedzący co czynić

II. 5. 21; V. 6. 20; 2) niechodzisty, niedostępny, nieprzebyty II. 4. 4; II. 5. 18; IV. 1. 2; τὸ ἄπορον przykrość, przykre położenie, trudność III. 2. 22; ἐν ἀπόροις εἶναι być w przykrym położeniu, w biedzie VII. 6. 11; VII. 6. 38; ἄπορον ἐστὶ jest niepodobnym, niemożliwym III. 3. 4.

Ἀπόρητος, ον, (ἀπερῶ, ἀπό, ἐρῶ) zakazany, zabroniony, tajny, οὐ γὰρ ἀπόρητον ἦν, gdyż to nie miało być tajemnicą I. 6. 5; ἐν ἀπορήτῳ ποιῆσθαι kazać zachować w tajemnicy, ἐν ἀπορήτῳ ποιῶμενος λέγει potajemnie, pod sekretem kaze mu powiedzieć VII. 6. 43.

Ἀπορήξις, ὄγος, ὁ, ἡ, (ἀπό, δῆγνυμι) oderwany, stromy, urwisty VI. 4. 3; (VI. 2. 3).

Ἀπορήτοιαι, (ἀπό, σῆπω) i pf. ἀπορήσεια, ugnić, odmrozić, odziebić; τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ὑπὸ ψύχους palce u nóg od mrozu IV. 5. 12; V. 8. 15.

Ἀποσκάπτω, (ἀπό, σκάπτω) przekopać, rowami drogę zagroździć II. 4. 4.

Ἀποσχεδιάννυμι, (ἀπό, σχεδιάννυμι, niereg. form. zob. σχεδιάννυμι) rozproszyc; ἀποσχεδιάννυσθαι rozproszyc się, rozbiegać się, (o wojsku) IV. 4. 9, 15; VII. 6. 29.

Ἀποσκηνέω, (ἀπό, σκηνέω) stać z daleka obozem, τινός od kogo, z daleka obozować III. 4. 35.

Ἀποσπῶ, (ἀπό, σπῶ) odciągać, oderwać, odsunąć, oddalić I. 8. 13; odłączyć się VII. 2. 11; ἀποσπᾶσθαι być oderwanym VII. 3. 41; oddalić się, τινός od kogo I. 5. 3; II. 2. 12.

Ἀποσταυρόω, (ἀπό, σταυρόω) ogrozdzić, palisadami osadzić, ogrozdzić VI. 5. 1; (VI. 3. 1).

Ἀποστέλλω, (ἀπό, στέλλω) odesłać, wyprawić II. 1. 5.

Ἀποστερέω, (ἀπό, στερέω) pozbać, zabrać, τινά τι komu co VI. 6. 23; (VI. 4. 23); zatrzymać komu co np. żołd VII. 6. 9; VII. 6. 9; VII. 7. 49.

Ἀποστρατοπεδεύω i ἀποστρατοπεδεύομαι, (ἀπό, στρατοπεδεύω) stanąć z daleka obozem, τινός od kogo, III. 4. 34; VII. 7. 1.

Ἀποστρέφω, (ἀπό, στρέφω) odwracać, nawrócić, nakłonić do powrotu II. 6. 3.

Ἀποστροφή, ἡς, ἡ, (ἀποστρέφω) odwrócenie, ucieczka, schronienie, przytułek II. 4. 22; VII. 6. 34.

Ἀποσυλλάω, (ἀπό, συλλάω) złupić, wydrzeć, τινά τι komu co I. 4. 8.

Ἀποσώζω, (ἀπό, σώζω) ocalić, szcze-

śliwie dotąd zaprowadzić, εἰς Ἑλλάδα II. 3. 18.

Ἀποταφρεύω, (ἀπό, ταφρεύω, τάφρος) przekopać, rowem zagroździć, opasać VI. 5. 1; (VI. 3. 1).

Ἀποτείνω, (ἀπό, τέινω) rozciągać; ἀποτείνεσθαι rozciągać się, wystawać I. 8. 10.

Ἀποτειχίζω, (ἀπό, τευχίζω) murem obwarować, murem zagroździć II. 4. 4.

Ἀποτέμνω, (ἀπό, τέμνω, niereg. form. zob. τέμνω) ucinać I. 10. 1; II. 6. 1; odciąć (o wojsku) III. 4. 29.

Ἀποτίθημι, (ἀπό, τίθημι) odłożyć, schować II. 3. 15.

Ἀποτίνω, (ἀπό, τίνω, fut. τίσω, pf. τίειμι itd.) odpłacić, wypłacić, zapłacić (dług) VII. 6. 16; Med. ἀποτίνομαι i ἀποτίομαι kazać sobie zapłacić, odpłacić, pomścić się, ukarać III. 2. 6; itd.

Ἀπότομος, ον, (ἀπό, τέμνω) odcięty, oderwany, urwisty, stromy IV. 1. 2.

Ἀποτρέπω, (ἀπό, τρέπω) odwrócić; Med. ἀποτρέπεσθαι odwrócić się, zwrócić się, wrócić III. 5. 1; V. 4. 17; VII. 3. 7; VII. 6. 11; itd.

Ἀποτρέχω, (ἀπό, τρέχω, niereg. form. zob. τρέχω) odlecieć, spiesznie odejść V. 2. 6; VII. 6. 5.

Ἀποφάινω, (ἀπό, φαίνω, niereg. form. zob. φαίνω) wyjawić, odkryć, pokazać; Med. ἀποφαινέσθαι pokazać się V. 7. 12; oświadczyć się, γνώμην wypowiedzieć, objawić zdanie I. 6. 9.

Ἀποφεύγω, (ἀπό, φεύγω, niereg. form. zob. φεύγω) uciec, umknąć, schronić się I. 4. 8; II. 5. 7; V. 7. 19.

Ἀποφραξίς, εως, ἡ, (ἀπό, φράττω) zagroźdzenie, zamknięcie, przeszkoda, ἀποφραξίη τῆς παρόδου λυεῖν usuwać przeszkodę w przejściu, torować, ulatwiać przejście IV. 2. 25, 26.

Ἀποχωρέω, (ἀπό, χωρέω) odchodzić, oddalić się, cofać się, ustępować III. 4. 15; IV. 2. 21; V. 7. 16; V. 7. 24; VI. 5. 17; (VI. 3. 17).

Ἀποψηφίζομαι, (ἀπό, ψηφίζομαι) głosować przeciw czemu, przeciwnie, inaczéj postanowić I. 4. 15.

Ἀπόθνημι, ον, (α priv. πρόθνημι) niechętny, nieprzychylny, przeciwny VI. 2. 7; (V. 10. 7).

Ἀπροσδόκητος, ον, (α priv. προσδοκῶ) niespodziany; ἐξ ἀπροσδοκῆτου niespodzianie IV. 1. 10.

Ἀπροφασίστως, przysł. (α priv. πρόφασις) bez pozorów, bez wykrętów, chętnie II. 6. 10.

Ἄπιω, przyczepić, przywiązać, med. ἀπιεσθαι imać się, czepiać się, dotykać,

doehodzić (o wodzie) I. 5. 10; prze-
nośnie: wziąć się do pracy, zając się
czem V. 6. 28.

Ἄρα, partykul. wnioskująca, 1) wpro-
wadzając zdanie, którego się można
było spodziewać lub domyślać, co sa-
mo z siebie wynika: oczywiście, wi-
docznie, naturalnie, zatem, więc II.
2. 3; *ὅτι ἄρα ἐτι μαγεῖται*, więc już
wcale się bić nie będzie I. 7. 18; *ὡς*
ἄρα γινώσκων widocznie wiedząc V.
6. 29; *οἱ δ' ἄρα — ἐχώρου* ci widocz-
nie, jak się pokazało, cofnęli się IV.
2. 15; *οἱ δ' ἄρα ταῦτ' ἔλεγον* itd. ci
zaś mówili tak, widocznie, jak się po-
kazało itd. VII. 4. 13; 2) przytacza-
jąc coś z obcej myśli i wyszczególnia-
jąc, *ὡς ἄρα*, to jest, jakoby V. 7. 5;
3) w zdaniach warunk.: może, *εἰ ἄρα*,
ἐὰν ἄρα, *ἢν ἄρα*, czy może, II. 4. 6;
jeżeli może, na przykład, że V. 1. 13.

Ἄρα, partyk. pytając.: łac. num,
często się wzmacnia przez *μή*, *ἄρα μή*,
przecież pewnie nie? kiedy się spo-
dziewamy odpowiedzi przeczącej; *ἄρ'*
οὐν μή *καὶ ἡμῖν ἐνεπιτώσεται τῆς ἀπα-*
γωγῆς; przecież pewnie niebędzie nam
się sprzeciwiał, że wojsko wyprowa-
dzimy? VII. 6. 5; *ἄρ' οὐ?* nonne? czyż
nie? kiedy się spodziewamy odpowie-
dzi twierdzącej.

Ἀραβία, *α*s, *ῆ*, Arabia, kraj w Azji.
Ἀράξης, *ου*, *ὀ*, Araxes, rzeka w Ar-
menii.

Ἀρβάκας, *ου*, *ὀ*, Arbakas, satrapa
Medyi.

Ἀρβάκης, *ου*, *ὀ*, Arbakes, wódz
Artaxerxes.

Ἀργεῖος, *ου*, *ον*, Argijski, z Argos,
kraju w Peloponnezie.

Ἀργός, *όν*, zam. *ἄεργός* (*α* priv.
ἔργον) beczynny, próżniacki III. 2. 25.

Ἀργύρεος, *α*, *ον*, ściagn. *ἀργυρούς*,
ἄ, *ονν*, srebrny, ze srebra IV. 7. 27.

Ἀργύριον, *ου*, *τό*, (*ἀργυρούς*) pie-
niądź srebrny, pieniądze I. 4. 13; III.
2. 21.

Ἀργυρόπους, *οδος*, *ὀ*, *ῆ*, (*ἄργυ-*
ρος, *πους*) ze srebrnymi nogami, sre-
brnonogi IV. 4. 21.

Ἀργυρούς, zob. *ἀργυρούς*.

Ἀργώ, *ῶος*, ściagn. *οὐς*, *ῆ*, Argo,
okręt Argonautów.

Ἀρόνη, zam. *ἀρόνη*, przysł. (*ἀρω*)
w górę, do szczytu, całkiem, zupeł-
nie, *ἀρόνη πάντες* prawie wszyscy
VII. 1. 12.

Ἀρόσσω, (*ἄρω*) fut. *ἀρόσω*, podo-
bać się, *τῷ* komu II. 4. 2.

Ἀρετή, *ῆς*, *ῆ*, (łac. *virtus*) dziel-
ność, waleczność II. 1. 12; zacność,

szlachetność I. 4. 8; *ἀρετὴ περὶ τινα*
zasługi około kogo I. 4. 8.

Ἀρήγω, fut. *ἀρήσω*, pomagać, bro-
nić I. 10. 5.

Ἀρηξίων, *ονος*, *ὀ*, Arexyon, wieszcz.

Ἀριαῖος, *ου*, *ὀ*, Aryeus, wódz i przy-
jaciół Cyrusa młodszego.

Ἀριθμός, *οῦ*, *ὀ*, liczba, ilość; licze-
nie, *ἀριθμὸν ποιεῖν* odbyć przegląd,
liczenie wojska I. 2. 9; *ἐγένετο ἀριθμὸς*,
odbył się przegląd, liczenie I. 7. 10;
VII. 1. 7; *ἀριθμὸς τῆς ὁδοῦ*, wymiar,
długość, odległość II. 2. 6.

Ἀρισταρχος, *ου*, *ὀ*, Arystarch, nam-
niestnik (harmosta) spartański w Bi-
zancjum.

Ἀριστάω, (*ἄριστον*) jeść śniadanie
III. 3. 6; IV. 3. 10; itd.

Ἀριστέας, *ου*, *ὀ*, Arysteas, do-
wódzca lekkiej piechoty.

Ἀριστερός, *ἄ*, *όν*, lewy II. 3. 11;
po lewej (ręce), *ἐν ἀριστερᾷ*, *ἐξ ἀρι-*
στερᾶς; przy wróceniu z lotu ptaków
znaczy: niepomyślny, złowieszczy, zły
wróżby, ponieważ wieszczbiarz grecki
obracał się twarzą ku północy, a pta-
ki lecące ku lewej stronie na zachód
oznaczały niepomyślną, po prawej na
wschód pomyślną wróżbę.

Ἀριστιππος, *ου*, *ὀ*, Arystyp, jed-
nen z wodzów Cyrusa młodszego.

Ἀριστον, *ου*, *τό*, śniadanie II. 3. 5;
IV. 5. 30; które u Greków przypadało
około południa.

Ἀριστοποιέω, (*ἄριστον*, *ποιέω*)
śniadanie przysposobić; Med. śniada-
nie jeść III. 3. 1; IV. 3. 9; itd.

Ἀριστος, *η*, *ον*, Superl. do *ἀγαθός*,
najlepszy, najdzielniejszy (pod wzglę-
dem przymiotów duszy i ciała); *οἱ*
ἄριστοι, najznakomitsi, dygnitarze, dwo-
rzanie I. 5. 7; I. 6. 1; *ἄριστα* przysł.
najlepiej I. 9. 5; III. 1. 6.

Ἀρίστων, *ωνος*, *ὀ*, Aryston, Achajczyk

Ἀριστώνρυος, *ου*, *ὀ*, Arystonim,
dowódzca hoplitów.

Ἀρκαδικός, *ῆ*, *όν*, arkadyjski.

Ἀρκάς, *ἄδος*, *ὀ*, Arkadyjczyk.

Ἀρξέω, wstrzymać, bronić, być
pożytecznym, wystarczać, być dostatecz-
nym, *πρὸς τι* II. 6. 20; V. 1. 13;
ὅσους ἤκει σώζεσθαι którym dogodnie
być ocalonymi V. 13; *ἀρξέων* wy-
starczający, dostateczny, dosyć V. 6.
1; VI. 4. 6; (VI. 2. 6).

Ἄρκτος, *ου*, *ὀ*, *ῆ*, niedźwiedz, nie-
dźwiedzica; *ἡ ἄρκτος* wielki niedźwiedz
albo wóz (konstellacya), ztąd biegun
północny, ponieważ wielki niedźwiedz
w bliskości niego; potem w ogóle: pół-
noc I. 7. 6.

Ἄqua, atos, τό, (ἄω) wóz, osobl. wóz bojowy o dwóch kołach, których starożytni używali w bitwach; δρεπανηφόρα wozy z kosami zob. δρεπανηφόρος I. 7. 10; I. 8. 20.

Ἀquάμαξα, ης, ἡ, (ἄqua, ἄμαξα) powóz pokryty, osobl. dla kobiet i dzieci I. 2. 16.

Ἀquenia, as, ἡ, Armenia, kraj w Azji.

Ἀquένιος, a, on, armeński, z Armenii. Ἀquήνη, ης, ἡ, Harmene, miasteczko w Paflagonii niedaleko Synopy.

Ἀquosτής, οὔ, ó, rzadca, namiestnik, których Lacedaemonczycy w czasie swjej hegemonii do miast zdobytych posyłałi V. 5. 19.

Ἀquosios, a, on, (ἀquήν) jagnięcy, skopowy IV. 5. 31.

Ἀquayή, ης, ἡ, (ἀquάω) grabież, łup, zdobywcz III. 5. 2; V. 4. 16.

Ἀquάζω, porywać, rabować, łupić I. 2. 25; I. 10. 3; (o rzecze) porywać IV. 3. 6; τὰ ὅπλα ἀquάζειν za broń porwać VI. 1. 8; (V. 9. 8); prędko zając, zdobyć IV. 6. 11.

Ἀquasos, ou, ó, Harpazos, rzeka w Armenii.

Ἀquaxéρος, ou, ó, Artagerses, dowódzca jazdy Artaxerxes.

Ἀquaxάμας, a, ó, Artakamas, satrapa Frygii.

Ἀquasos, ou, ó, Artazos, przyjaciel Cyrusa młodszego.

Ἀquaxéρος, ou, ó, Artaxerxes, II. Mnemon, Daryusza II. najstarszy syn, przeciw któremu Cyrus, brat jego młodsz, się zbuntował wyprawia się wraz z 10,000 zacieźnego wojska greckiego, zwycięża w bitwie pod Kunaxa r. 401, ale sam w bitwie pada.

Ἀquaxάτας i ης, ou, ó, Artapatas, znakomity Pers z przybocznej straży Cyrusa młodszego.

Ἀquάω, zawiesić, przywiązać III. 5. 10.

Ἀquemis, idos, ἡ, Artemis, córka Zeusa i Lety, siostra Apollina, bogini łowów.

Ἀqu, przysł.: właśnie, dopiero IV. 6. 1; VII. 4. 7.

Ἀquίμας, a, ó, Artymas, satrapa Lidyi.

Ἀquoxóπος, ou, ó, (ἄquos, κόπτω) piekarz IV. 4. 21.

Ἀquos, ou, ó, chleb, osobl. pszenny; θησαυροὶ ἄquos νεμηθέντων zapasy sucharów schowanych V. 4. 27.

Ἀquούχας, a, ó, Artuchas, dowódzca perski.

Ἀquóστας, ou, ó, Arystas, Arkadyjczyk.

Ἀquaxάouας, ou, ó, Archagoras, setnik.

Ἀquάios, a, on, (ἀquή) stary, dawny III. 1. 4; IV. 5. 14; starodawny, staroświecki VII. 3. 28; ó ἄquάios natu major, starszy, Κύρος ó ἄquάios, Cyrus starszy I. 9. 1; τὸ ἄquάιον dawniej, przedtem I. 1. 6.

Ἀquή, ης, ἡ, początek; ἀquήν, od początku, zgoła, weale (omnino) VII. 7. 28; dowództwo VI. 2. 12; (V. 10. 12); kraj rzadzony, prowincya, państwo I. 5. 9; I. 1. 2, 3; I. 7. 6; I. 9. 13; II. 3. 29; VII. 1. 28; itd.

Ἀquηγός, οὔ, ó, (ἀquή, ἄγω) dowódzca III. 1. 26.

Ἀquixós, ἡ, óν, (ἀquή) zdalny na wodza, posiadający przymioty dobrego wodza II. 6. 8; ἔπειτο δὲ ἀquixen πρὸς τὸ ἀquixόν sądził zaś, że aby być dobrym wodzem, wystarcza, itd. II. 6. 20.

Ἀquox, zaczynać t. j. pierwszy co czynić, przodkować, quixis ἀquoxon pierwszy uciekać III. 2. 17; ἀquoxentes τὸ διαβαίνειν będąc pierwszymi w przeprawie I. 4. 15; ἀquoxen λόγου zacząć mówić t. j. pierwszy zacząć mówić I. 6. 5; dowodzić I. 7. 11; I. 8. 9; naczelnie dowodzić II. 2. 5; rządzić, panować I. 1. 8; I. 9. 1; ἀquoxon dowódzca I. 8. 24; II. 1. 3; II. 2. 5; II. 2. 21; itd.; namiestnik, satrapa I. 4. 10; II. 1. 3; także: władzca, król; ἀquoxon τῆς ζωῆς wójt wsi IV. 5. 28; med. ἀquoxomai zaczynać I. 3. 1; I. 8. 18; II. 6. 14; ἀquoxesthai τινος zaczynać co, τὸν λόγον mówić III. 2. 7; ἀπὸ θεῶν ἀquoxesthai od bogów poczynać VI. 3. 18; (VI. 1. 18); pass. ἀquoxomai być rządzonym, podwładnym, słuchać I. 3. 15; I. 9. 4; itd.; οἱ ἀquoxόμενοι poddani, podwładni (także żołnierze) II. 6. 19; III. 2. 30; VII. 7. 29.

Ἀquάω, atos, τό, ziola wonne, korzenie I. 5. 1.

Ἀquéβεια, as, ἡ, (ἀquεβής) bezboźność, niegodziwość III. 2. 4.

Ἀquεβής, es, (a priv. εβῶμαι) bezbożny, niegodziwy II. 5. 20; V. 7. 32.

Ἀquθeneó, (a priv. θένος) być słabym, chorym, chorować I. 1. 1; V. 5. 6.

Ἀquθενής, es, (a priv. θένος) bezsilny, słaby I. 5. 9.

Ἀquά, as, ἡ, Azya.

Ἀquidiáτης, ou, ó, Azydates, Pers znakomity.

Ἀquaiós, a, on, Azynejski, z miasta Azyne w Lakonice.

Ἀσινῶς, przysł. (α priv. σίνουμι) bez szkody, bez wyrządzania szkód, II. 3. 27; III. 3. 3.

Ἀσιτος, *ov*, (α priv. σίτος) bez jedzenia, głodny II. 2. 16; IV. 5. 11.

Ἀσκέω, sztucznie wyrabiać, zdo-
bić, ćwiczyć się, *τι* w czym, ἀλήθειαν
ἀσκέειν postępować drogą prawdy,
prawdę szanować, mówić II. 6. 25;
VII. 7. 24.

Ἀσκός, *ov*, ó, wór skórzany, uży-
wany do przechowywania wina, wody
i innych płynów III. 5. 9.

Ἀσμενός, *η, ov*, (ἡδομαι) chętny,
rad, III. 4. 24; itd.

Ἀσμένως, przysł. chętnie.

Ἀσπάζομαι, serdecznie witać, po-
zdrowić, ścisnąć się VI. 3. 24; (VI.
1. 24); VII. 2. 23; żegnać, pożegnać
się VII. 1. 8; VII. 1. 40; być zado-
wolonym, niezalić się; nie narzekać
tanié na kogo VII. 8. 23.

Ἀσπένδιος, *ov*, ó, Aspendyjszczyk,
z Aspendos, miasta w Pamfylii.

Ἀσπίς, *ιδος, η*, wielka okrągła tar-
cza, z drzewa lub witek, pokryta skó-
rami i wyłożona blachą kruszcową,
która zakrywała prawie całego żoł-
nierza. 2) wojsko ciężko uzbrojone,
to samo co ἀσπιδοφόροι ὀπλίται I.
7. 10; 3) παρ' ἀσπίδος po lewej ręce,
na lewo, ponieważ tarz na lewej ręce
noszono, również ἐν' ἀσπίδι i ἐξ ἀσπί-
δος IV. 3. 26.

Ἀσσυρία, *as, η*, Assyrya, kraj
w Azji.

Ἀσσυρίος, *a, ov*, Assyryjski.

Ἀσταρίς, *ιδος, η*, rozynka IV. 4. 9.

Ἀστράπτο, (*ἀστραπή*) błyskać się,
błyszczeć, połyskiwać I. 8. 8.

Ἀσφάλεια, *as, η*, (*ἀσφαλής*) bez-
pieczeństwo V. 7. 10.

Ἀσφαλής, *es*, (α priv. σγάλλω) bez-
pieczny, nieomylny; τὸ ἀσφαλές bez-
pieczeństwo, miejsce bezpieczne; ἐν
ἀσφαλῆ εἶναι być w bezpieczeństwie,
w bezpiecznym miejscu IV. 7. 8; V.
6. 33; ἐν ἀσφαλεστέρω εἶναι być je-
szcze w większym bezpieczeństwie III.
2. 36; ἐν ἀσφαλεστάτῳ εἶναι być w naj-
bezpieczniejszym miejscu I. 8. 22; ἀσφα-
λέστατα najbezpieczniej, z największym
bezpieczeństwem I. 3. 11.

Ἀσφαλτος, *ov*, ó, smoła ziemna,
asfalt, πλίνθοι ἐν ἀσφάλτῳ κεμισται
smoła ziemną zalewane (właśc. w smołę
ziemną leżące) II. 4. 12.

Ἀσφαλός, przysł. (*ἀσφαλής*) bez-
piecznie I. 3. 19; III. 4. 6; bez na-
rażenia się VI. 3. 7; (VI. 1. 7); VI.
3. 10; (VI. 1. 10).

Ἀσχολία, *as, η*, (α priv. σχολή)
zatrudnienie, zajęcie, interes; ἀσχολία
przeszkody VII. 5. 16.

Ἀσχατέω, (*ἀσχατος*) być niepo-
rządnym, (o żołnierzach) niekarnym,
niesfornym, nieposłusznym V. 8. 21.

Ἀτακτος, *ov*, (α priv. τάπτο) nie-
uporządkowany, nieuszykowany do bo-
ju, zmieszany, w nieładzie I. 8. 2; III.
4. 19; V. 4. 21.

Ἀταξία, *as, η*, (*ἀτακτος*) nieporzą-
dek, nierząd, nieład III. 1. 38.

Ἄταρ, spojń. lecz IV. 6. 14.

Ἄταρνεύς, *εως, η*, Atarneus, mia-
sto w Eolidzie.

Ἄτασθαλία, *as, η*, (*ἀτάσθαλος*)
niegodziwość, zuchwałość, swawola
IV. 4. 14.

Ἄταφος, *ov*, (α priv. τάπτο) nie-
pogrzebany, niepochowany VI. 5. 6;
(VI. 3. 6).

Ἄτε, (Accus. Plur. neutr. od ὅς τε)
jakkdyby, jakoby, jako, quippe; z Imiesł.
przytacza przyczynę już w naturze rze-
czy zawartą; ponieważ; bo IV. 2. 13;
IV. 5. 18; IV. 8. 27; V. 2. 1; VI. 3.
3; (VI. 1. 3).

Ἀτέλεια, *as, η*, (α priv. τέλος)
uwolnienie od podatków, uwolnienie
od służby III. 3. 18.

Ἀτιμάζω, (α priv. τιμάω) niesza-
nować, wzgardzić, mało cenić I. 9. 4.

Ἄτιμος, *ov*, (α priv. τιμή) niesza-
nowany, wzgardzony VII. 7. 24; ἀτι-
μότερος mniej szanowany, poważany,
uposledzony VII. 7. 50.

Ἀτιμίζω, (*ἀτιμός*) dymić się, paro-
wać, kurzyć się IV. 5. 15.

Ἀτραμύντιον i **Ἀδραμυντεῖον**, *ov*,
τό, Atramyntion, miasto w Myzji.

Ἀτριβής, *es*, (α priv. τριβω) nie-
starty, ὀδὸς ἀτριβής droga nieudep-
tana, nieubita, nieuchodzona, IV. 2.
8; po której nikt nie chodził, bez
ślada, IV. 2. 8; VII. 3. 42.

Ἄν, przysł. znówu I. 1. 7; I. 6. 7;
przeciwnie, zaś I. 7. 10; I. 10. 11;
III. 4. 20; nawzajem, również I. 1. 9;
II. 5. 26; II. 6. 5; itd.

Ἀνάνω, suszyć; ἀνάνωσαι usy-
chać II. 3. 16.

Ἀνθαίρετος, *ov*, (*αὐτός, αἰρέω*)
samowolnie obrany, sam przez siebie
obrano, στρατηγοὶ ἀνθαίρετοι wodzo-
wie, którzy sobie władzę przywłasz-
czyli, którzy się narzucili V. 7. 29.

Ἀνθήμερον, przysł. (*αὐτός, ἡμέρα*)
w ten sam dzień IV. 4. 22.

Ἄνθις, przysł. znówu, powtórnie
I. 10. 10; IV. 7. 2; V. 8. 9; potem
II. 4. 5; V. 6. 25; potem, na potem

t. j. na przyszłość V. 4. 20; VII. 5. 3; itd.

Ἀλλέω, (ἀλλός) grać na flecie; *κέρασι ἀλλεῖν* trąbić na rogu VII. 3. 32; *ἀλλεῖσθαι* kazać sobie przygrywać na flecie VI. 1. 11; (V. 9. 11).

Ἀλλίζομαι, (ἀλλή) pass. i med. na polu się rozłożyć, noc przepędzić, pocować, odpoczywać II. 2. 17; IV. 1. 11; IV. 3. 2; VII. 3. 48; obozować VI. 4. 1; (VI. 2. 1); VII. 4. 5.

Ἀλλός, οὐ, ὁ, (ἄω) wszelkie narzędzie dęte, flet VI. 1. 5; (V. 9. 5).

Ἀλλών, ὄνος, ὁ, miejsce wklęsłe, otoczone górami, wąwóz, parów, dolina; 2) rów, kanał II. 3. 10.

Ἀύξω, fnt. *αἰξήσω*, itd. powiększać, pomnażać; *αὐξάνεσθαι* powiększać się, rosnąć.

Ἄυριον, przysł. jutro; *ἡ ἄυριον* scil. *ἡμέρα* dzień jutrzejszy.

Ἀύστηρός, ητος, ἡ, kwas, cierpkość, *οἴνου* wina V. 4. 29; ponurość, surowość.

Ἀύτικα, przysł. (αὐτός) w tej chwili, zaraz I. 8. 2; II. 1. 9; III. 2. 32; wzmacnia się przez dodanie *μᾶλα*, *αὐτίκα μᾶλα* w tej chwili, co prędzej VI. 2. 5; (V. 10. 5); VII. 6. 17.

Ἀυτόθεν, przysł. ztąd, ztamąd IV. 2. 6; V. 1. 10.

Ἀυτόθι, przysł. = αὐτοῦ, tu, tam I. 4. 6; IV. 5. 15; IV. 8. 20; VII. 1. 13.

Ἀυτοκέλευστος, ον, (αὐτός, κελεῖω) z własnego popędu, sam z siebie, z własnej woli III. 4. 5.

Ἀυτοκράτωρ, ορος, ὁ, (αὐτός, κρατέω) samowładca, *αὐτοκράτωρ ἄρχων* wódz wszechwładny, naczelny wódz VI. 1. 21; (V. 9. 21).

Ἀυτομάτος, ον, (αὐτός, μέμνω) z własnego popędu, z własnej woli, sam z siebie, mimowolnie I. 2. 17; I. 3. 13; IV. 3. 8; itd.; *ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου* przypadkiem VI. 4. 18; (VI. 2. 18).

Ἀυτομολέω, (αὐτός μολεῖν) zbiegać, przechodzić *πρὸς τινα* do kogo, na czyją stronę, *παρὰ τινος* od kogo I. 7. 13.

Ἀυτομολος, ον, (αὐτός, μολεῖν) zbieg I. 7. 2.

Ἀυτόνομος, ον, (αὐτός, νέμωμαι) podług własnych ustaw żyjący, własnymi prawami rządzący się, niepodległy VII. 8. 25.

Ἄυτος, ἡ, ὁ, zaimek znaczący 1) sam, ipse, sam z siebie, z własnej woli II. 1. 5; VI. 2. 6; (V. 10. 6); sam jeden, solus II. 3. 7; VII. 3. 35; *καὶ αὐτός* także, również III. 4. 44; VII. 8. 17;

nawet V. 6. 8; *αὐτός* z dat. rzeczow. oznacza razem znajdowanie się z czem *αὐτῶν τμήρεσι* razem z okrętami I. 3. 17; 2) z artyk. *ὁ αὐτός* ten sam, właśnie ten V. 8. 22; VII. 1. 27; VII. 3. 13; *ἐν ταῦτῳ εἶναι τινι* być z kim na tém samém miejscu, być z kim razem III. 3. 27; 3) przypadki zależne zastępują miejsce zaimka osob.: jego, jój, jego; itd.

Ἄυτοσε, przysł. tamdotąd IV. 7. 2.

Ἄυτοῦ, przysł. (ἐν αὐτοῦ τόπου) na tém samém miejscu, tamże, tam I. 10. 17; II. 2. 1; VII. 3. 41; itd.

Ἄυτοῦ, ἡς, οὔ, ściągn. z *ἑαυτοῦ*.

Ἄυτος i **ἄυτος**, przysł. od *αὐτός*, tak, tak samo V. 6. 9.

Ἀύχη, ἔνος, ὁ, kark, szyja; przesmyk, międzymorze VI. 4. 3; (VI. 2. 3).

Ἀφαιρέω, (ἀπό, αἰρέω nier. form. zob. *αἰεῶ*) brać, zabierać, odejmować VI. 5. 11; (VI. 3. 11); med. *ἀφαιρεῖσθαι ἡνὰ τι, ἡνὸς τι, ἡνί τι*, odebrać, wydrzeć coś komu, pozbawić kogo czego I. 3. 4; III. 4. 48; V. 5. 10; VI. 6. 21; (VI. 4. 21); VII. 1. 28; pass. *ἀφαιρεῖσθαι* być porwanym, *ἀφαιρεθεῖς* wydarty z rąk czyich, uwolniony VI. 6. 19; (VI. 4. 19); *ἀφαιρεῖσθαι τι* być pozbawionym czego, stracić co VII. 2. 22.

Ἀφανής, ἔς, (a priv. *φαίνωμαι*) niewidoczny, niepostrzeżony IV. 2. 4; *ἀφανῆ εἶναι* zniknąć, odjechać I. 4. 4; nieznaczący, niewidoczny II. 6. 28.

Ἀφανίζω, (ἀφανής) uczynić niewidocznym, zakryć, zaciemnić III. 4. 8; zniszczyć, zburzyć III. 2. 11.

Ἀφαρπάζω, (ἀπό, ἀρπάζω) rabować, łupić I. 2. 27.

Ἀφειδής, ἔς, (a priv. *φειδομαι*) nieoszczędzający, nieltosiący, surowy I. 9. 13.

Ἀφειδώς, przysł. (ἀφειδής) nieltosiście, surowo I. 9. 13.

Ἀφελόμενος, part. aor. 2. med. od *ἀφαιρέω*

Ἀφηγέομαι, (ἀπό, ἡγέομαι) poprzedzać, przywodzić; 2) opowiadać, objawiać VII. 2. 26.

Ἀφθονία, ας, ἡ, (ἄφθονος) niezadrosć, gotowość, ochota; 2) obfitość, dostatek, mnóstwo VI. 6. 3; (VI. 4. 3); I. 9. 15; *εἰς ἀφθονίαν παρέχων* obficie dostarczyć VII. 1. 33.

Ἀφθονος, ον, (a priv. *φθονέω*) niezadrosny t. j. hojny, urodzajny V. 6. 25; 2) liczny, obfity, *ἐν ἀφθόνοισι βιοτεσκεν* żyć w dostatku III. 2. 25; *ἐν πᾶσι ἀφθόνοισι* opływając we wszystko IV. 5. 29.

Ἀφίημι, (ἀπό, ἵημι) odesłać, pozwolić odejść, puścić I. 3. 19; II. 3. 25; V. 4. 7; ἀφεῖναι ἐαυτὸν pozwolić mu odejść IV. 5. 24; wpuścić II. 2. 20; III. 5. 10; spuścić κύναις (z łachucha) V. 8. 24; uwolnić VI. 6. 31; (VI. 4. 31); ἀφήσω ἤδη καταθεῖν teraz puszczać, pozwolić, aby się rozbiegli na zdobycz VII. 3. 44.

Ἀφικνέομαι, (ἀπό, ἰκνέομαι, fut. ἴξομαι, aor. 2. ἰζόμεν, pf. ἴγμαι), przychodzić, przybyć, wracać VI. 4. 26; (VI. 2. 26).

Ἀφικπένω, (ἀπό, ἰπκένω) odjechać (konno) I. 5. 12.

Ἀφίστημι, (ἀπό, ἵστημι) odstawić, odłożyć, oddalić, odwozдить, odstręczać, odmawiać VI. 6. 34; (VI. 4. 34); w czas. nieprzech., pass. i fut. med.: odstąpić, oddalić się, (schronić się II. 5. 7); odpaść II. 4. 5; III. 2. 17; ἀποστήναι πρὸς τινα i εἰς τινα przejść, przystać do kogo I. 1. 7; I. 6. 7; itd.

Ἀφοδος, *ov, ἡ*, (ἀπό, ὁδός) odejście, wyjście, wyruszenie, droga, powrót IV. 2. 11; VI. 4. 13, 14; (VI. 2. 13, 14); itd.

Ἀφροντιστέω, (*a priv. φροντίζω*) nietroszczyć się, niedbać, τινός o co.

Ἀφροσύνη, *ης, ἡ*, (ἄφρων) nierozsądek, nierozum V. 1. 14.

ἄφρων, *ov, (a priv. φρόν)* nierozsądny, nierozumny, ἄφρονες ἐγγίγνωτο odeszli od zmysłów IV. 8. 20.

Ἀφυλάκτιω, (ἀφυλάκτος) niestrzedz się, niemieć się na baczności, nieobawiać się VII. 8. 20.

Ἀφυλάκτος, *ov, (a priv. φυλάττω)* niestrzeżony II. 6. 24; bez straży, nieobsadzony, bez załogi V. 7. 14.

Ἀφυλάκτος, przysł. (ἀφυλάκτος) nieostrożnie, niebacznie V. 1. 6.

Ἀχαιός, *α, ὄν*, Achajski, ὁ Ἀχαιός Achajczyk.

Ἀχάριστος, *ov, (a priv. χαρίζομαι)* niewdzięczny VII. 6. 23; nieprzyjemny, bez wdzięku II. 1. 13; bez podziękowania, bez nagrody I. 9. 18.

Ἀχαρίστος, przysł. (ἄχαρίστος) bez podziękowania, bez nagrody, ἀχαρίστος ἀποπέμψασθαι ἀνδρας εὐεργέτας puszczać bez nagrody, nie wynagrodziwszy ludzi zasłużonych VII. 7. 23; οἶμαι οὐκ ἀχαρίστος μοι ἔξεν οὔτε πρὸς ἑμῶν, οὔτε πρὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης sądzę, że mi za to wdzięczni będziecie (wynagrodzicie) wy i cała Grecya II. 3. 18.

Ἀχάριτος, *ov, (a priv. χάρις)* nieprzyjemny, bez wdzięku II. 1. 13.

Ἀχερουσιᾶς, *ἄδος, ἡ*, i **Ἀχερουσίς**, *ἴδος, ἡ*, Acheruzyjski; Ἀχερουσιᾶς Χερσόνησος półwysep czyli przylądek w Bitynii.

Ἀχθομαι, (ἄχθος) fut. ἐχθέσομαι, aor. pass. ἠχθέσθη, być obciążonym; z przykrością znosić, być niezadowolnionym, martwić się I. 1. 8; III. 2. 20; gniewać się, τινί i ἐπὶ τινι na kogo, ubolewać nad czeźm VI. 1. 29; (V. 9. 29); V. 7. 20; VII. 6. 10; itd.

Ἀχρεῖος, *ov, (a priv. χρεῖα)* nieużyteczny, niezdatny IV. 6. 26; niezdatny do bitwy V. 2. 21.

Ἀχρηστος, *ov, (a priv. χρήσιμα)* niepotrzebny, niezdatny, ἀχρηστοὶ ἦσαν niemożna było użyć III. 4. 26.

ἄχρη i **ἄχρης**, 1) przym. z Gen. aż do V. 5. 4; 2) spojń. z ἄν, aż, ażby, póki V. 3. 2.

Ἀψίνθιον, *ov, τό*, piołun I. 5. 1.

B.

Βαβυλών, *ῶνος, ἡ*, Babilon, miasto w Mezopotamii nad Eufratem.

Βαβυλωνία, *ας, ἡ*, Babilonia, kraj w Azji.

Βαβυλωνία πύλαι, *ῶν, αἱ*, wawoz prowadzący z Arabii do Babilonii.

Βάδην, przysł. (βαίνω) krok za krokiem, wolnym krokiem IV. 8. 28; βάδην ταχύ przyspieszonym krokiem IV. 6. 25.

Βαδίζω, (βαίνω) fut. βαδιοῦμαι, z wolna postępować, chodzić, kroczyć, maszerować V. 1. 2; VI. 3. 19; (VI. 1. 19).

Βάθος, *εος, τό*, (βαθύς) głębokość wysokość I. 7. 14; βάθος πλέον ἢ ἐπὶ δύο στάδια, głębokość: t. j. jaskinię głęboką więcej jak na dwa stadya VI. 2. 2; (V. 10. 2).

Βαθύς, *εἶα, ὁ*, głęboki, wysoki. **Βαίνω**, fut. βήσομαι, aor. 2. ἔβην, pf. βέβηκα, chodzić, ale także: stać, leżeć, wypoczywać, osobl. pf. βέβηκα, stać, mocno stać III. 2. 19.

Βακτηρία, *ας, ἡ*, laska, kij II. 3. 11.

Βάλανος, *ov, ἡ*, żołądz, a potem — każdy podobny do niej owoc; βάλανοι

των φοινίκων, owoce z palmy t. j. daktyle I. 5. 10; II. 3. 15.

Βάλλω, fut. βαλώ, aor. 2. έβαλον, pf. βέβληκα, pf. pass. βέβλημαι, aor. 1. pass. έβληθην, rzucac, ciskać; τινά kogo, βάλλομενοι τας κεφαλάς, mając głowy wystawione na peciski IV. 6. 12; V. 7. 21; itd.

— **Βάπτω**, zamoczyć, zanurzyć II. 2. 9.

Βαρβαρικός, ή, ον, barbarzyński, obcy, cudzoziemski, niegrecki, perski; tak nazywali Grecy wszystko, co nie było greckiem, a zwłaszcza Persów; τó βαρβαρικόν scil. σιγάτευμα wojsko, obóz perski I. 5. 6; I. 8. 5.

Βαρβαρικώς, przysł. po persku I. 8. 1.

Βάρβαρος, ον, barbarzyński t. j. niegrecki, obcy, cudzoziemski; tak nazywali Grecy wszystkie inne narody, a zwłaszcza Persów; dla tego οι βαρβαροι Niegrecy, osobl. Persowie I. 7. 3; II. 5. 32; ponieważ się zaś mieli za jedyny oświecony naród, dla tego βάρβαρος znaczy także: nieokrzesany, dzięki V. 4. 34.

Βαρῆως, przysł. (βαρίς) ciężko, uciążliwie, przykro; βαρέως φέρειν z przykrością nosić, smucić się II. 1. 4; βαρέως άκούειν z gniewem, z oburzeniem słuchać II. 1. 9.

Βασίαις, ον, ό, Bazyas, Arkadyjczyk.
Βασίας, ον, ό, Bazyas, wieszcz z Ellis.

Βασίλεια, ας, ή, królowa; różni się akcentem od

Βασιλεία, ας, ή, królestwo, państwo; κατέστη εις την βασιλείαν wstąpił na tron I. 1. 3; a to różni się znów akcentem od

Βασίλεια, ον, τά, pałac, zamek królewski, również i pałac satrapy I. 2. 7; I. 2. 23, 26; I. 4. 10; itd., od

Βασίλειος, ον, (βασιλεύς) królewski, βασιλειον scil. δόμα pałac, zamek królewski III. 4. 24; IV. 4. 2.

Βασιλεύς, έως, ό, król, osobl. król perski, nazywany μέγας βασιλεύς, bez artykułu jako imię własne I. 2. 8; I. 4. 11; I. 7. 16; itd.

Βασιλεύω, (βασιλεύς) być królem, panować, τινός nad kim V. 6. 37.

Βασιλικός, ή, ον, (βασιλεύς) królewski, posiadający królewskie przymioty I. 9. 1.

Βάσιμος, ον, (βαίω) chodzisty, po którym chodzić można, (o drodze) dostępny, wygodny III. 4. 49.

Βατός, ή, ον, (βαίω) chodzisty, po którym chodzić można, dostępny IV. 6. 17.

Βέβαιος, α, ον, (βαίω), mochny, pewny, stały I. 9. 30.

Βεβαιώω, (βέβαιος) umocować, utwierdzić, zaręczyć, dotrzymać, την προξέν τινι βεβαιούν, obietnicy dotrzymać VII. 6. 17.

Βέλεσις, ιος, ό, i **Βέλεσος**, υος, ό, Belezys, satrapa Syryi.

Βέλος, εος, τό, (βάλλω) pocisk, strzała, (także o procy) III. 3. 16; IV. 3. 6.

Βέλτιστος, η, ον, Superl. do αγαθός, najlepszy; τὰ βέλτιστα, rzeczy najlepsze, najpożyteczniejsze, najstosowniejsze, również βέλτιστον i βέλτιστα jako przysł. najlepiej II. 5. 41; V. 6. 2.

Βελτίων, ον, Compar. do αγαθός, lepszy, znakomitszy II. 2. 1; stósowniejszy, użyteczniejszy III. 2. 32.

Βήμα, ατος, τό, (βαίω) krok.

Βία, ας, ή, siła, moc, przemoc; βία πωλεθθην przemocą, gwałtem, przejść I. 4. 4; V. 5. 20; βία πορεύεσθαι gwałtem wkroczyć, przedrzeć się VII. 3. 3; βία αίρειν gwałtem zdobyć III. 4. 12; βία τής μητρός mimo woli matki VII. 8. 17.

Βιάζομαι, (βία) przymusić I. 3. 1; V. 7. 8; przemódz, odeprzeć, wypędzić I. 4. 5; wciskać się, narzucać się, napierać się VII. 8. 11.

Βίαιος, α, ον, (βία) gwałtowny V. 5. 20; VI. 6. 15; (VI. 4. 15).

Βιαιώς, przysł. gwałtownie, silnie, z całej siły I. 8. 27.

Βιβλος, ον, ή, lylko z drzewa papierowego, którego starożytni używali do pisania; potem papier, książka VII. 5. 14.

Βιθννοί, ον, οι, Bitynowie, naród nad morzem czarném.

Βίκος, ον, ό, naczynie gliniane do wina, wody, itd., beczulka I. 9. 25.

Βίος, ον, ό, życie, sposób życia, środki do życia, utrzymanie V. 5. 1; βίον έχων από υινος; żywic, utrzymywać się z czego VII. 7. 9.

Βιοτεύω, (βίος) żyć III. 2. 25.

Βισάνθη, ης, ή, Bizante, miasto w Tracyi.

Βίτων, ονος, ό, Biton.

Βλάβη, ης, ή, (βλάπτο) szkoda, strata II. 6. 6.

Βλάβος, εος, τό, (βλάπτο) szkoda, strata VII. 7. 28.

Βλακεύω, (βλάξ) być opieszalym, gnuśnym, opuszczać się II. 3. 11; V. 8. 15.

Βλάπτο, uczynić niezdatnym; przeszkodzić; szkodzić II. 5. 17; III. 3. 11.

Βλέπω, patrzeć IV. 1. 20; spoglądać, *πρός τινα* na kogo mieć oczy zwrócone III. 1. 36; *εις γῆν βλέποντα* ku ziemi zwrócone, nachylone I. 8. 10.

Βοῶω, krzyżeć, wołać I. 8. 1; I. 8. 10.

Βοεικός, ή, όν, (βοῦς) wołami zaprzężony, *ζεύγος βοεικόν* jarzmo wołów VII. 5. 2, 4.

Βοή, ής, ή, krzyk.

Βοηθία, ας, ή, (βοηθέω) pomoc, posilki II. 3. 19.

Βοηθέω, (βοή, θεώ) spieszyć, przybyć na pomoc, pomagać III. 5. 6; VII. 4. 19.

Βόθρος, ου, ό, dół, jama IV. 5. 6; V. 8. 9.

Βοῦσκος, ου, ό, Boiskos, Tessalczyk.

Βοιωτιάσω, (βοιωτός) sprzyjać Beotom, żyć po beocku, mówić narzęciem beockim, *τῆ φωνῆ βοιωτιάσειν* zatrzącać z beocka t. j. rubasznie, gminnie III. 1. 26.

Βοιωτός, α, ον, beocki.

Βοιωτός, οὔ, ό, Beota, mieszkaniec Beocyi, kraju w Helladzie.

Βορέας, ου, ό, i Βορρᾶς, ᾶ, ό, wiatr północny V. 7. 7; 2) północ.

Βόσκημα, ατος, τό, (βόσχω) właściwie: co się pasie; bydło na pastwisku, trzoda III. 5. 2.

Βουλεύω, radzić, przemyślać, *καθόν τιμ βουλεύειν* mieć coś złego na myśli, knować II. 5. 16; Med. *βουλεύομαι* radzić się, naradzać się, obradować, *τί* nad czem, I. 3. 11; I. 6. 6; II. 3. 21; II. 3. 8; *τί* nad czem VI. 2. 4; (V. 10. 4); *περὶ τινος*, *ὑπέρ τινος* względem czego, o czem, *πρός τι* ze względu na co VI. 1. 3; (V. 9. 3); V. 7. 12; itd.; 2) zamyslać, zamierzać, namyslać się I. 1. 7; VII. 5. 9; 3) radzić o kim *ὑπέρ τινος* i *πρό τινος* VII. 6. 27.

Βουλή, ής, ή, rada, narada VI. 5. 13; (♥) I. 3. 14).

Βουλιμιάω, (λιμός) cierpieć z prze-

moru, mrzeć z głodu; choroba, której ulegają podróżni w czasie mrozów, t. j. że zemdlewają, a przychodzą do siebie, skoro cośkolwiek spożyją. IV. 5. 7.; itd.

Βούλωμαι, fut. βουλήσομαι, pf. βεβούλωμαι, aor. pass. ἐβουλήθην, i w atyckim dial. ἠβουλήθην chciać, życzyć sobie, żadać; *ό βουλωμενος* każdy, kto chce, ktokolwiek, ktobadź I. 3. 9; V. 2. 18; V. 3. 10; V. 6. 30.

Βουπόρος, ον, (βούς, πείρω) przebijający woły, *βουπόρος ὀβελίσκος* dzida tak wielka, iż wołu można na nią zatknąć, bardzo wielka, ogromna VII. 8. 14.

Βοῦς, βοός, ό, ή, wół, krowa; *βοῦς ὑφ' ἀμάξης* woły od wozu, od zaprzęgu VI. 4. 22; (VI. 2. 22); *ή βοῦς* skóra wołowa IV. 5. 14; IV. 7. 22; V. 4. 12.

Βραδέως, przysk. (βραδύς) powoli I. 8. 11.

Βραδύς, εια, ὕ, wolny, powolny; *τό βραδύτατον*, scil. *στράτευμα* najcięższy oddział wojska, który najwolniej maszeruje, t. j. hoplicy VII. 3. 37.

Βραχύς, εια, ὕ, krótki, mały, niski, lichy, nieznaczny, mało; *βραχύν* jako przysk.; nieco, mało, niedaleko; *βραχύν πέτεσθαι* niedaleko odlatywać I. 5. 3; *βραχύτερα τοξείων*, *ἀκοντίων*, mniej daleko strzelać, ciskać, t. j. strzaly, pociski nie donosiły tak daleko, jak, itd. III. 3. 7.

Βρέχω, maczać, zamoczyć I. 4. 17; III. 2. 22.

Βροντή, ής, ή, (βροντώ) grzmot.

Βρωτός, η, όν, (βιβρώσκω) jedzony, jadalny; *τό βρωτόν* i *τά βρωτά* żywność, potrawy IV. 5. 5.

Βυζάντιον, ου, τό, Bizancjum, miasto w Tracyi nad Bosporem.

Βυζάντιος, α, ον, bizantyjski, *ό Βυζάντιος* Bizantyjczyk.

Βωμός, οὔ, ό, miejsce podniesione, miejsce służące do religijnych obrzędów, óltarz IV. 8. 28.

Γ.

Γαληνη, ης, ή, cisza morska V. 7. 7.

Γαμέω, fut. γαμῶ, aor. I. ἐγάμηα, pf. *γαγάμηκα* żenić się; *γαμῆσθαι* iść za mąż; *γαγαμημένη* zaślubiona, zamężna IV. 5. 24.

Γάμος, ου, ό, (γαμέω) wesele, małżeństwo; *ήγε δὲ καὶ τὴν θυγατέρα τὴν*

βασιλέως ἐπὶ γάμῳ miał też z sobą córkę królewską sobie zaślubioną (*ἐπὶ γάμῳ* w małżeństwo, aby mieć za żonę) II. 4. 8.

Γάνος, ου, ή, Ganos, miasto w Tracyi.

Γάο, spójn. ponieważ, bo, bowiem; nie stoi nigdy na początku zdania, na-

tomiasz stoi: *καὶ γάρ*, etenim, albowiem I. 3. 12; itd. Często przytacza *γάρ* przyczynę do zdania, które trzeba w myśli dopiero uzupełnić. W zdaniach pytań, nadaje większy nacisk pytaniu: czyż, że, np. *οἴει γάρ?* czyż sądzisz? sądziszże? I. 7. 9; w połączeniu z innymi partykułami, jako to *ἀλλὰ γάρ*, zob. *ἀλλά*; *γὰρ δὴ* jużci, zapewne; *γὰρ οὖν* jednak; *καὶ γὰρ οὖν* dla tego też; *καὶ γάρ* przecież, wszakże V. 8. 11.

Γαστήρ, *gós, ὄ*, żołądek, brzuch II. 5. 33.

Γαυλικός, *ή, ὄν*, do okrętu kupieckiego (*γαυλος*) należący; *ζηήματα* *γαυλικά* towary, ładunek okrętowy V. 8. 1.

Γαυλίτης, *ου, ὄ*, Gaulites, wygnaniec ze Samos.

Γέ, part. enklit, która nadaje wyrazowi, do którego przyrasta, pewną dobitność, wyjątkowość i odróżnienie: przynajmniej, zapewne, nawet, a często wcale się nie da tłumaczyć; *ἐν γε τῷ φανερόῳ* przynajmniej publicznie I. 3. 21; *σοί γε* tobie przynajmniej I. 6. 9; *ἐνί γε* przynajmniej jednemu t. j. jednemu tylko I. 9. 12; w połączeniu z *καὶ* stopniuje to, co się powiedziało, *καὶ-γε* a nawet III. 2. 24; *γέ δὴ* zaiste, zapewne, w rzeczy samej IV. 6. 3; *γέ μὴν* wszelako, zapewne I. 9. 16; *ἀλλὰ-μὴν γε*, przynajmniej to pewna, że .... I. 9. 18.

Γείτον, *ονος, ὄ*, sąsiad, *πῶς* i *πρός*, III. 2. 4.

Γελάω, fut. *γελάσομαι* (rzadko *γελάσω*) śmiać się, *ἐπὶ τινι* śmiać się z czego, wysmiewać się; *γεῶν ἑφ' ἑαυτοῖς* śmiać się sami z siebie V. 4. 34.

Γελοῖος, *α, ου*, śmieszny V. 6. 25.

Γέλως, *ωτος, ὄ*, (*γελάω*) śmiech VII. 3. 25; 2) pośmiewisko.

Γελοτοποιός, *όν*, (*γελως, ποιεῖν*) wzbudzający śmiech; *ὁ γελοτοποιός* śmieszek, błazen VII. 3. 33.

Γέμω, (tylko praes. i imperf.) być pełen, napełniony, *πῶς* czém, obfitować IV. 6. 27.

Γενεά, *ἄς, ή*, (*γένος*) urodzenie, dzień urodzenia; *ἄμφι τὰ πέντε καὶ τριάκοντα ἔτη ἀπὸ γενεᾶς εἶναι* mieć około 35 lat II. 6. 30; ród, wiek, pokolenie.

Γενεῖώω, (*γενέσθω*) zarastać, dorastać II. 6. 28.

Γενναϊότης, *ητος, ή*, (*γενναῖος*) szlachetność, znakomitość rodu, wspólna myślność VII. 7. 41.

Γένος, *εος, τό*, ród, pochodzenie I. 6. 1.

Γεραῖος, *ά, ὄν*, (*γηῆρας*) stary, starszy; *οἱ γεραῖτεροι* starcy, którzy w państwie wysokie godności piastowali; starsi ludu, radcy, posłowie, senatorowie V. 7. 17.

Γερόντιον, *ου, τό*, (*γέρον*) starzec VI. 3. 22; (VI. 1. 22).

Γέροδον, *ου, τό*, tarcza czworokątna z witek pleciana, powleczone skórą wołową i wykładana świecą blachą, osobl. od Azyatów używana; *παῦρα* II. 1. 6; itd.

Γερόφορος, *ου, ὄ*, (*γέροδον, φέρω*) tarczownik, pawężnik; żołnierz uzbrojony pleciana tarczą (wyżej opisana) I. 8. 9.

Γέρον, *οντος, ὄ*, starzec IV. 3. 11.

Γέωω, dawać do skosztowania; med. *γεύομαι τινος* skosztować czego, *σίτου* strawy, jeść I. 9. 26; III. 1. 3.

Γέφυρα, *ας, ή*, most; *γέφυρα ἐξευγμένη πλοῖσις* most spojony z okrętów, most na łyżwach postawiony I. 2. 5; *ή ἐπὶ τῷ ῥάπαι γέφυρα* mała, wąska droga, która nad parowem prowadziła, (albo) rzeczycwisty most nad parowem będący, pod którym woda wyschła. VI. 5. 22; (VI. 3. 22).

Γεώδης, *εσ, (γη, εἶδος)* ziemny, ziemisty VI. 4. 5; (VI. 2. 5).

Γῆ, *ἦς, ή*, ziemia, pole, kraj I. 3. 4; *κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν* lądem i morzem I. 1. 7; III. 2. 13. *κατὰ γῆς* pod ziemię VII. 1. 30.

Γῆνιός, *ον*, (*γῆ*) ziemny, z gliny robiony, *πλῆθος γῆνιη* cegła surowa, niepalona VII. 8. 14.

Γῆλοφος, *ου, ὄ*, (*γῆ, λόφος*) pagórek I. 10. 12; *ὑψηλοὶ γῆλοφοι* wysokie, strome pagórki III. 4. 24.

Γῆρας, *γήραος* i *γήρας, τό*, starość.

Γίνομαι i **γίνομαι**, fut. *γενήσομαι* aor. 2. *γενόμεν*, pf. act, *γένονα*, powstawać, powstać I. 2. 17; I. 5. 12; II. 2. 13; V. 7. 16; itd. rodzić się, pochodzić *ἐκ τινος, τινός* i *ἀπὸ τινος*, II. 1. 3; stać się, wydarzyć się, być, odbyć się, *τὰ γεγεννημένα* to, co się stało, co zaszło, wypadek, zdarzenie II. 5. 33; V. 4. 19; powodzić się I. 7. 5; dobrze wypaść, okazać się pomysłnym, *τὰ ἐγὰ γίνετται* znaki, wieszczby są pomyslnie II. 2. 3; VI. 4. 9; (VI. 2. 9); *γίγνεσθαι ἐπὶ τινι* dostać się w czyje ręce, moc III. 1. 13; III. 1. 17; itd.; *γίγνεσθαι* (przy liczeniu) wypaść, wynieść, być I. 2. 9; III. 1. 33; IV. 8. 15; itd.; *γίγνεσθαι* (o pieniędżach) wpływać, zebrać się, *τὸ ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων ἀργύριον γενόμενον* pieniądze ze sprzedaży jeńców zebrane

V. 3. 4; VII. 6. 41; οἱ γιγνώμενοι δασμοὶ należące się podatki (które do skarbu wpływają) I. 1. 8; często znaczą γίγνεσθαι przybyć I. 8. 8; I. 7. 16; ὀπισθεν γενόμενος tył zajmąwszy I. 8. 24; III. 3. 7; φθίνουσι γενόμενοι przedź się dostali III. 4. 49; itd.; ἐν ἑαυτῷ γίγνεσθαι upamiętać się I. 5. 17.

Γιγνώσκω i **γινώσκω**, fut. γνώσομαι, aor. 2. ἔγνω, γνώθι, γνώου, γνώους; pf. ἔγνωκα, pf. pass. ἔγνωσμαι znać III. 1. 45; poznawać I. 3. 2; I. 7. 4; I. 9. 17; spostrzegać, wiedzieć, dowiedzieć się; sądzić, uważać, myśleć (περὶ τιως o czym) I. 3. 12, 13; οὕτω γιγνώσκω takie moje zdanie (o tém) II. 5. 8; III. 1. 43; IV. 6. 10; VI. 1. 19; (V. 9. 19).

Γλοῦς, οὐ, ἔ, Glus, dowódzca w wojsku Cyrusa.

Γνήσιππος, ου, ὁ, Gnezypos, setnik.

Γνοῦς, part. aor. 2. od γιγνώσκω.

Γνώμη, ης, ἡ, (γιγνώσκω) rozum, myśl III. 1. 41; mniemanie, zdanie I. 6. 9; οὕτω γνώμην ἔχειν być przekonanym I. 3. 6; zamiar, cel I. 8. 10; wola, życzenie, zezwolenie, ἄνευ Κυρου γνώμης mimo woli Cyrusa I. 3. 13; γνώμην τινός ἐπιπλάττει zaspokoić, spełnić czyje życzenia I. 7. 8; πρὸς τινα γνώμην ἔχειν zaufać komu, oddać się komu, polegać na kim II. 5. 29; γνώμη ζολάζειν z przekonania, z zasady karać II. 6. 9.

Γόγγυλος, ου, ὁ, Gongylos z Eretryi.

Γοηθεύω, (γῆς) oczarować, zwołać, omamić V. 7. 9.

Γονεὺς, ἔως, ὁ, ojciec; οἱ γονεῖς rodzice.

Γόνυ, γόνυτος, τό, kolano; τὰ γόνυα kolanka u źdźbła IV. 5. 26.

Γοργίας, ου, ὁ, Gorgias, sławny sofista z Leontini w Sycylii.

Γοργίων, ονος, ὁ, Gorgion z Eretryi.

Γοῦν, (γέ, οὖν) więc, przeto III. 2. 17; przynajmniej VII. 1. 30; VI. 5. 17; (VI. 3. 17); i tak V. 8. 22.

Γράδιον, ου, τό, (γραδίων, γραῖς) stara kobieta, staruszka VI. 3. 22; (VI. 1. 22).

Γράμμα, ατος, τό, (γραφω) głoska, pismo; τὰ γράμματα napis V. 3. 13.

Γράφω, ρyc, pisać, malować VII. 8. 1.

Γυμνάξω, (γυμνός) nagi, ponieważ ćwiczenia fizyczne odbywały się nago; ćwiczyć w gimnastyce, ćwiczyć siły fizyczne, ἑαυτὸν ćwiczyć się, wprawiać się I. 2. 7.

Γυμνῆς, ἦτος, ὁ, gimneta, lekko uzbrojony żołnierz IV. 1. 6.

Γυμνήτης, ου, ἡ, gimneta, lekko uzbrojony żołnierz, jakoto; łucznik, procarz itd.

Γυμνίας, ου, ἡ, Gymnias, miasto Skytynów w Armenii.

Γυμνικός, ἡ, ὄν, tyczący się ćwiczenia ciała, gimnastyczny, ἀγῶνα γυμνικὸν ποιεῖν igrzyska gimnastyczne odprawiać (t. j. współbieganie się w ćwiczeniach ciała) IV. 8. 25; V. 5. 5.

Γυμνός, ἡ, ὄν, nagi IV. 3. 12; nieodziany, bez wierzchniej sukni, płaszcza I. 10. 3; IV. 4. 12; bez zbroi, nieuzbrojony, odsłoniony, γυμνοὶ πρὸς τὰ τοξεύματα wystawieni na strzały IV. 3. 6.

Γυνή, γυναικός, ἡ, kobieta, żona, I. 2. 12.

Γωβρύας, α i ου, ὁ, Gobryas, wódz króla Artaxerksesa.

Δ.

Δακνω, fut. δήξομαι, aor. 2. ἔδακνον, pf. δέδηκα, aor. 1. pass. ἐδήχθην kąsać; Pass. być ukąszonym III. 2. 18.

Δακρῶω, płakać, opłakiwać.

Δακτύλος, ου, ὁ, (δάκτυλος) pierścien IV. 7. 27.

Δάκτυλος, ου, ὁ, palec u ręki, palec u nogi IV. 5. 12; V. 8. 15; 2) najmniejsza miara długości u Greków, obejmująca szerokość jednego palca.

Δαμάρατος, ου, ὁ, Damaratos, król Sparty.

Δάνα, ον, τὰ, Dana, miasto w Kapadoeyi.

Δαπανῶω, wydawać, użyć, obracać co na co, τὸ εἰς τι I. 3. 3; II. 6. 6; tracić, trwonić, ἀμφὶ τὰ στρατεύματα na wojsko I. 1. 8; δαπανῶν τινος żyć z czego, czym kosztem V. 5. 20; VII. 6. 31.

Δάπεδον, ου, τό, (γῆ, πέδον, δᾶ) w doryc. dial. zam. γῆ) ziemia; spód, dno, ἔστε ἐπὶ τὸ δάπεδον aż do dna IV. 5. 6.

Δαρδανεῖς, ἔων, οἱ, Dardańczycy, mieszkańcy miasta Dardanos w Troadzie, w Azji mniejszej.

Δαρεικός, οὔ, ὁ, darejka, złoty

pieniądz perski, wynoszący 20 attyckich drachm, naszyty około 27 złp., z popiersiem Daryusza na jednej, a łuczniczkiem na drugiej stronie.

Δαρειός, ου, ό, Daryusz, nazwisko kilku królów perskich; tutaj Daryusz II. z przydomkiem ό Νόθος, ojciec króla Artaxerxesa II. Mnemona i Cyrusa młodszego.

Δάσμενσις, εως, ή, (δασμεύω) rozdzielenie, podział VII. 1. 37.

Δασμός, ου, ό, (δάω) dzielenie, podział; 2) podatek, danina I. 1. 8; IV. 5. 24.

Δασύς, εια, ύ, gesty, gesto zarosły VI. 4. 27; (VI. 2. 27); τινός i τινί czém zarosły II. 4. 14; IV. 7. 6; IV; 8. 2; itd.; τó δασύ gestwina, zarosła IV. 8. 26; gesto włosem porosły, włosisty, kosmaty, γέρρα βοών δασών άμοβοόινα tarcze skóra wołowa świeżo odarta (kosmata) powleczone IV. 7. 22; również γέρρα βοών δασέα tarcze skóra wołowa kosmata powleczone V. 4. 12.

Δαφναγόρας, ου, ό, Dafnagoras, Myzyczyk.

Δαυιλής, ές, (δάπτω) hojny, szczerdry, obfity, liczny IV. 2. 22; IV. 4. 2.

Δέ, spojń. lecz, zaś; przeciwstawia wyrazy lub zdania; zwyczajnie odpowiada mu w zdaniu poprzedzającym μέν, którego jednak często braknie; częściej jeszcze tworzy tylko przejście od jednego zdania do drugiego i tłumaczy się przez: i, I. 1. 2; itd.; καιδέ, z wyrazem między nie wtrąconym, i także, lecz także, i nadto, i owszem I. 1. 2; I. 8. 2; II. 6. 8; itd. οί μέν — οί δέ jedni — drudzy; często stoi οί δέ bez poprzedniego οί μέν, co się przez: inni zaś, tłumaczy.

Δεί, inf. δειν, partic. δέον, fut. δεήσει, aor. 1. έδέησε trzeba, potrzeba, braknie, τινός czego II. 3. 5; III. 2. 33; III. 3. 16; V. 1. 10; δει μοί τινος potrzebuje czego; powinienem, muszę II. 3. 27; πολλού, άλλου δεί wiele, niewiele braknie, o mało, niemał; άλλου δεήσαντος καταλευσθήναι gdy o mało niemał ukamionowany I. 5. 14; ου πολλού δέοντα ήσους τó μήκος και τó πλάτος είναι o mało nierówne co do itd., t. j. niemał tak grube, jak długie V. 4. 32; VII. 6. 18; τó δέον to, czego potrzeba IV. 7. 7; ως καταστησομένων τούτων εις τó δέον ze te rzeczy wróca do dawnego porządku I. 3. 8; Imiesk. δέον używa się jako Acc. absol. zam. Gen. absol.: kiedy potrzeba, δεήσον kiedy, ponieważ będzie potrzeba V. 2. 12.

Δείδω, fut. δέισομαι, aor. 1. έδείσα, pf. έδεδουκα i έδεδυκα ze znaczeniem czas. terazn.; zamiast δεδούκαμεν używa się także έδόμεν, έδείτε, δεδούκα i plsupf. έδεδείκην bać się, lękać się V. 6. 36.

Δεικνυμι i **δεικνύω**, pokazać I. 6. 3.

Δείλη, ης, ή, czas poobiedni, popołudnie aż do wieczora, dzieliło się na δειλη πρωτα popołudnie rychlejsze (do naszej godziny 3ej.) i δειλη οψια popołudnie późniejsze (od 3ej. aż do zmroku). Tutaj I. 8. 8; jest mowa o bezpośrednim popołudniu, albowiem jeszcze w tym samym dniu bitwę stoczono.

Δειλός, ή, όν, bojaźliwy, lękliwy, tchórz I. 4. 7.

Δεινός, ή, όν, (δειδω) nadzwyczajny, straszny, okropny; τó δεινόν niebezpieczeństwo II. 3. 22; II. 6. 7; δεινότητα ποιειν τινα obchodzić się z kim najniegodziwiej V. 7. 23; δεινόν ποιεισθαι poczytać co za nadzwyczajne, dziwić się mocno VI. 1. 11; (V. 9. 11); 2) wielki, zdatny, zręczny, biegły; z Infinit. tego, w czém kto się odznacza, jak δεινός λέγειν dzielny mówca II. 5. 15; V. 5. 7; IV. 6. 16; δεινός φαιειν ogromny żarłok VII. 3. 23.

Δεινώς, przysł. (δεινός) nadzwyczajnie, okropnie, bardzo, δεινώς έχειν τη ένδειά być w wielkiej nędzy VI. 4. 23; (VI. 2. 23).

Δειπνέω, (δειπνον) obiadować, jeść obiad, który przypadał około wieczora.

Δειπνον, ου, τό, obiad, który jadaliby Grecy około wieczora.

Δειπνοποιέω, (δειπνον, ποιέω) obiad przygotować; med. jeść obiad, jeść VI. 3. 14; (VI. 1. 14).

Δέκα, (Liczeb. nieodm.) dziesięć.

Δεκαπέντε, (Liczeb. nieodm.) piętnaście, późniejsza forma zam. πεντεκαίδεκα VII. 8. 25.

Δεκατέω, (δεκάτη) brać dziesiątą część, żądać dziesięciny; 2) wyłączyć dziesiątą część, aby ją bogom ofiarować; δεκατέω — θυσιασ επιποιε τη θεω dziesięcinę bogini na ofiarę składał V. 3. 9.

Δέκατος, ης, ον, (δέκα) dziesiąty.

Δεκάτη, (scil. μοίρα) ή, dziesiąta część, dziesięcina V. 3. 13.

Δέλτα, (nieodm.) τό, Delta, okolica w Tracji niedaleko Bosporu.

Δελφίν, i **δελφίς**, ήνος, ό, delfin, świnia morska V. 4. 28.

Δελφοί, ών, οί, Delfy, miasto we

Fokidzie, sławne przez świątynią Apollina i wyrocznią.

Λένδορον, *ου, τό*, drzewo; od *δένδρος, εος, τό*, Dat. plur. *δένδροισι*, od Attyków częściej używane jak *δένδροις*.

Δεξιόομαι, (*δεξιός*) podać prawą rękę, powitać, pozdrawiać VII. 4. 19.

Δεξιός, *ά, ου, prawy; τό δεξιόν* scil. *κέρως* prawe skrzydło I. 2. 15; itd.; *ή δεξία* scil. *χείρ* prawa ręka; *έν δεξιά* po prawej ręce, na prawo I. 5. 1, 5; *τήν δεξιάν δίδουσι* podać prawą rękę, dać rękę na co, przyrzec II. 3. 23; II. 5. 3; *λαβειν και δουιναι την δεξιάν* nawzajem podać sobie ręce na zgodę, zawrzeć ugodę, przymierze I. 6. 6; VII. 3. 1; *δεξιās φέρειν* przynosić obietnice od kogo, że... II. 4. 1; 2) szczęście zwiastujący, pomyślny, pomyślniej wróżby, *αίτος δεξιός* orzeł pomyślniej wróżby VI. 1. 23; (V. 9. 23), ponieważ wróżbiarz grecki obracał się twarzą ku północy, a ptaki lecące ku lewej stronie na zachód oznaczały niepomyślną, ku prawej zaś na wschód pomyślną wróżbę.

Δέξιππος, *ου, ό*, Dexypos, do-wódzca grecki.

Δέομαι, fut. *δεήσομαι*, aor. *έδεήθη* potrzebować, *τιός* czego I. 3. 4; I. 9. 21; II. 6. 5; III. 5. 9, 10; itd. 2) żądać, życzyć sobie, prosić I. 1. 10; I. 2. 14; I. 4. 14; I. 9. 25; V. 7. 18; VI. 6. 10; (VI. 4. 10); VII. 4. 8.

Δερκυλίδας i **Δερκυλλίδας**, *ου, ό*, Derkilidas, wódz spartański.

Δέρμα, *αιος, τό*, (*δέρω*) skóra IV. 8. 26.

Δερμάτινος, *η, ου*, (*δέρμα*), skórzany IV. 7. 26.

Δέρης, *ους, ό*, Dernes, satrapa Fenicji i Arabii.

Δεσμένω i **δεσμέω**, (*δεσμός*) wiązać V. 3. 24.

Δεσμός, *ου, ό*, (*δέω*), powróz, postronek III. 5. 10; plur. zwyczajniej, *τά δεσμά* więzy, okowy.

Δεσπότης, *ου, ό*, pan, samowładzca, gospodarz domu VII. 4. 14.

Δεύρο, przysł. tudotąd, tu I. 3. 19; II. 2. 11; itd.

Δεύτερος, *α, ου*, drugi (co do czasu, porządku i stopnia).

Δεύτερον i **τό δεύτερον**, przysł. drugi raz, po drugi raz, powtórę, znowu I. 8. 16; II. 2. 4.

Δέχομαι, przyjmować, odbierać V. 4. 8; III. 4. 32; przyjmować, uznać jako dobry znak, omen accipere I. 8. 17; 2) podejmować, przyjąć gościnnie, częstować IV. 8. 23; V. 5. 20; 3)

w znac. nieprzyjaznym: przyjąć, czekać, przywitać t. j. potykać się z nieprzyjacielem, oprzeć się, dotrzymać, dostać placu I. 10. 6; I. 10. 11; III. 1. 42; III. 2. 16; V. 4. 24; VI. 5. 17; (VI. 3. 17); *εις χείρας δέχεσθαι* (manus conserere) walczyć zbliska, wręczyć IV. 3. 31.

Δέω, fut. *δήσω*, aor. *έδησα*, pf. *δέδεκα*, pf. pass. *δέδεμαι*, aor. pass. *έδέθη* wiązać; *τό χείρας δεδεμένος* ze związanymi rękami VI. 1. 8; (V. 9. 8).

Δέω, fut. *δεήσω*, niedostawać, brakować; forma czynna używa się najczęściej nieosobiście, zob. *δει*.

Δή, spójn., tedy, teraz tedy, właśnie, już, jak *ήδη* I. 10. 10; VI. 5. 23; (VI. 3. 23); zatem, więc IV. 4. 10; jednak, nawet, w istocie, pewnie, zapewne I. 9. 22; itd.; w połąc. z tryb. rozkaz. i w zdaniach pytaj. nadaje im większy przycisk np. *έγχετε δή* nuż tedy V. 4. 9; *άλλά τι δή* ale jakże przecie II. 5. 22; itd.

Δηλονότι, przysł., zamiast *δηλον*, *ότι* wiadomo, jest widoczno, że ..... t. j. oczywiście, jak wiadomo I. 3. 9.

Δήλος, *η, ου*, widoczny, oczywisty, jawny, wyraźny, wiadomy; *δηλον ποιειν* uczynić jawnym, objawić, dać poznać III. 5. 17; *δηλον ειναι* być wiadomym, pokazać się I. 4. 13; *δηλον γίγνεσθαι* pokazać się II. 2. 18; zwyczajnie zgadza się (osobiście) ze subj. zdania zależnego, a słowo stoi w imiesłowie n. p. *δηλος ην σπείδων* widać było, że się spieszył, (albo) widocznie się spieszył I. 5. 9; *δηλος ην ανώμενος* widać było, że się martwił I. 2. 11; *δηλος ην επιθυμών* widać było, wiadomo, że pragnął II. 6. 21; II. 5. 27; itd.; ale także zamiast imiesł. stoi *ότι*, np. *δηλος ησαν, ότι επικείσονται* pokazywało się, że napadną V. 2. 26; itd. *δηλον, ότι* jest oczywistym, że... tj. widocznie, oczywiście, to samo, co *δηλονότι* I. 3. 9.

Δηλώω, (*δηλος*) objawić, pokazać, dowieść II. 2. 18; wyjaśnić, opowiedzieć II. 1. 1; II. 5. 26; III. 1. 1; IV. 1. 1; V. 1. 1; itd.

Δημογονέω, (*δημος, έγω*) kierować ludem; (w znac. nagannem) wymową i pochlebstwami lud sobie jednać i nim według upodobania kierować, (tutaj o wojsku) VII. 6. 4.

Δημάρατος, zob. *Δημάρατος*.

Δημοκράτης, *ου, ό*, Demokrates z Temenium w Argolidzie.

Δημοσάδης, *ου, ό*, Demozades, poseł Seutesa.

Δημόσιος, α, ον, (δημός) do ludu, do państwa, do wojska należący, publiczny, wspólny VI. 6. 2; (VI. 4. 2); VI. 6. 37; (VI. 4. 37); τὸ δημόσιον skarb publiczny IV. 6. 16.

Δηῶν, ściagn. z δηῶν (δηῖος) pu-stoszyć, niszczyć V. 5. 7.

Δήποτε, albo raczej δὴ ποτε kiedykolwiek.

Δήπον, przysł. zaiste, pewnie, zapewne, bezwątpienia, przecież III. 2. 15; V. 7. 6; VII. 6. 13.

Διά, przyimek z Genit. i Accusat. I. z Gen.: 1) o miejscu: przez I. 2. 5; I. 4. 6; IV. 4. 1; IV. 4. 7; itd.; przez, pomiędzy, wśród διά τῶν τάξεων I. 8. 16; διά τῶν πολεμίων I. 8. 20; itd.; 2) o czasie: przez, podczas διὰ νυκτός IV. 6. 22; δι' ἅλης τῆς νυκτός przez całą noc; διὰ τέλους ciągle aż do końca, przez cały czas VI. 6. 11; (VI. 4. 11); itd.; διὰ παντός w każdym razie, zawsze VII. 8. 11; 3) oznacza narzędzie i środek: przez, za pomocą; δι' ἐμπνεύσεως za pomocą, przez tłumacza II. 3. 17; 4) sposób, w jaki się coś dzieje: διὰ μάχης, διὰ πολέμου, διὰ φιλίας iενα drogą wojny, przyjaźni III. 2. 8; itd.; διὰ φιλίας po przyjaźnielsku IV. 1. 8; διὰ ταχέων i διὰ τάχους prędko I. 5. 9; διὰ βραχέων krótko, w kilku słowach. II) z Accusat.: przez, dla, z powodu, z, propter, ob; διὰ τοῦτο dla tego V. 2. 8; δι' εἰ dla czego I. 3. 15; itd.; διὰ τὸν θάνατον z powodu śmierci I. 2. 26; διὰ καῖμα dla skwaru I. 7. 6; διὰ πολλά z wielu, z różnych powodów I. 9. 22; διὰ φίλων z przyjaźni V. 5. 15.

Διαβαίνω, (διά, βαίνω) niereg. for. zob. βαίνω) przechodzić przez co, przeprowadzać się I. 2. 6; I. 4. 14; I. 5. 10; itd.; rozkroczyć się, chodzić IV. 3. 8; gdzie mowa o takim, któremu kajdany z nóg spadły, tak iż może kroczyć.

Διαβάλλω, (διά, βάλλω, nier. for. zob. βάλλω) przetrzącać, przeprowadzić, przeprawić; 2) oskarżać, τι o co, oczerniać, spotwarzać, τινά προς τινα kogo przed kim I. 1. 3; II. 5. 24; VII. 5. 8, 11.

Διάβασις, εως, ή, (διαβαίνω) przejście, przeprawa III. 5. 9; 2) miejsce przeprawy, przewóz, bród I. 5. 12; IV. 3. 16; itd.; most III. 4. 20; itd.

Διαβατέος, α, ον, (διά, βαίνω) przez co przechodzić trzeba lub można II. 4. 6; VI. 5. 13; (VI. 3. 13); itd.

Διαβατός, ή, ον, (διά, βαίνω) łatwy do przebycia I. 4. 18; II. 5. 9; III. 2. 22; itd.

Διαβιβάζω, (διά, βιβάζω) przeprowadzać, przeprowadzić, przewozić III. 5. 2. 8; IV. 8. 8; VII. 1. 2.

Διαβολή, ής, ή, (διαβάλλω) oskarżenie, obmowa, potwarz II. 5. 5; itd.

Διαγγέλλω, (διά, ἀγγέλλω), przez posłańca uwiadomić, donieść, oznajmić I. 6. 2; II. 3. 7; VII. 1. 14; itd. Med. διαγγέλλομαι udzielać sobie wiadomości, jeden drugiemu rozkaz ogłaszać, zwoływać się III. 4. 36.

Διαγελάω, (διά, γελάω), wysmiewać, wyszydzać II. 6. 26.

Διαγίνομαι, (διά, γίνομαι, niereg. form. zob. γίνομαι) być przez niejaki czas, przebywać, pozostać, zabawić VII. 3. 13; z imiesł. tłumaczy się przez przysł. ciągle, ustawicznie, a imiesł. oddaje się przez tę formę słowa, w jakiej stoi διαγίνομαι, np. διαγίνομαι εὐθιότες jedli ciągle I. 5. 6; πολεμίων διεγένητο ciągle wojnę prowadził, wojnę przeciągał II. 6. 5.

Διαγκυλόμαι, **διαγκυλόομαι**, **διαγκυλλίζομαι**, (διά, ἀγκυλόω, ἀγκυλόω) chwycić pocisk za ramię (ἀγκυλή służący do rzucania pocisków) tj. być w pogotowiu do rzucania pocisków, być gotowym do strzelania IV. 3. 28; V. 2. 12.

Διαγκυλόω, zob. διαγκυλόομαι.

Διάγω, (διά, ἄγω, niereg. form. zob. ἄγω) przeprowadzać, przeprowadzić, przewozić II. 4. 28; III. 5. 10; VII. 2. 12; itd.; 2) przepędzać, n. p. τὴν νύκτα noc przepędzać IV. 2. 7; VI. 5. 1; (VI. 3. 1); życie prowadzić, przebywać, żyć III. 1. 43; III. 3. 2; itd.; 3) trwać w czem, nieprzestawać; z imiesł. tłumaczy się przez przysł.: bez przestanku, ciągle, ustawicznie, a imiesł. oddaje się przez tę formę słowa, w jakiej stoi διάγω, np. ἐπιτίδας λέγων δι' ἡγε robił ciągle nadzieje, łudził ciągle nadzieją I. 2. 11.

Διαγωνίζομαι, (διά, ἀγωνίζομαι) τινί i προς τινα walczyć, ubiegać się z kim, περί ἀρετῆς ubiegać się o pierwszeństwo w męstwie IV. 7. 12.

Διαδέχομαι, (διά, δέχομαι) przejmować, otrzymać po kim, zastępować się, wyręczać się, zmieniać się I. 5. 2.

Διαδίδωμι, (διά, δίδωμι) rozdać, rozdzielać I. 9. 22; I. 10. 18; V. 8. 7; itd.

Διάδοχος, ου, ό, (διά, δέχομαι) zastępca, następca VII. 2. 5.

Διαζέγγνυμι, (διά, ζέγγνυμι) nier. form. zob. ζέγγνυμι) rozpręgać, rozłączać; διαζέγγυσθαι από τῶν ἄλλων być odcięty od reszty IV. 2. 10.

Διαθεόμαι, (διά, θεόμαι) przepatrywać, dobrze się przypatrzeć, uważać III. 1. 19.

Διαθροιάζω, (διά, αἰθροιάζω) rozjaśniać się, wypogadzać się IV. 4. 10.

Διατρέω, (διά, αἰρέω, niereg. form. zob. αἰρέω) rozbierać, rozdzielać, rozrywać, rozwalać V. 2. 21; zerwać (most) II. 4. 22.

Διάκειμαι, (διά, κείμαι, niereg. form. zob. κείμαι) znajdować się w jakim położeniu, być usposobionym; οὕτω διακείμενοι w takim usposobieniu, w takich myślach III. 1. 3; πρὸς τινα względem kogo II. 6. 12; VII. 7. 38; VII. 7. 30; φιλικὸς τινι, οἰκειὸς przyjaźnie być usposobionym, być w przyjaznych stosunkach II. 5. 27; VII. 5. 16; ἀμεινον ὄντων διακίεσται z większą dla was będzie korzyścią VII. 3. 17.

Διακείνομαι, (διά, κείνω) τινί namawiać, zachęcać, napominać, wzywać IV. 7. 26.

Διακινδυνεύω, (διά, κινδυνεύω) narażać się, wystawiać się na niebezpieczeństwo, przebyć niebezpieczeństwo VI. 3. 17; (VI. 1. 17); walczyć, bitwę staczać III. 4. 14; itd.

Διακλάω, (διά, κλάω) przełamać, rozłamać, κατά μικρόν διακλῆν łamać na kawałki VII. 3. 22.

Διακονέω, (δούκονος, δούκω) służyć, usługiwać IV. 5. 33.

Διακόπτω, (διά, κόπτω) rozciąć, przeciąć, przełamać, przerywać I. 8. 10; IV. 8. 13; VII. 1. 17; itd.

Διακόσοι, αι, α, dwieście.

Διακρίνω, (διά, κρίνω) rozdzielać, rozłączać, wybierać, rozstrzygać, VI. 1. 22; (V. 9. 22).

Διαλαγχάνω, (διά, λαγχάνω) nier. form. zob. λαγχάνω) losować, losem rozdzielić IV. 5. 23.

Διαλαμβάνω, (διά, λαμβάνω) nier. form. zob. λαμβάνω) otrzymać co w podziale, rozdzielić między siebie V. 3. 4; rozebrać, rozłączyć, brać z osobna IV. 1. 23.

Διαλέγω, (διά, λέγω) niereg. form. zob. λέγω) wybierać, rozdzielać; med. διαλέγομαι τινι układać się z kim, rozmawiać z kim I. 7. 9; II. 5. 42; II. 6. 23; IV. 8. 4.

Διαλείπω, (διά, λείπω) właściwie zostawić przestrzeń między sobą, być oddalonym, διαλείποντα συγρόν απ' ἀλλήλων w znacznej między sobą odległości I. 8. 10; IV. 7. 6; IV. 8. 12; διαλείπον przedział, przerwa, odstęp IV. 8. 13.

Διαμαρτάνω, (διά, ἀμαρτάνω) niereg. form. zob. ἀμαρτάνω) zupełnie chybić, pobiłdzieć, zablądzić, τὸν ἔξοδον nie trafić do drzwi, do wyjścia VII. 4. 17.

Διαμάχομαι, (διά, μάχομαι) niereg. form. zob. μάχομαι) walczyć, wywalczyć, rozprawić się, τινί z kim, VII. 4. 10; opierać się, kłócić się V. 8. 23.

Διαμένω, (διά, μένω) pozostać VII. 1. 6; przetrwać, wytrzymać.

Διαμετρέω, (διά, μετρέω) przemierzać, wymierzać, wydzielać VII. 1. 40; med. między siebie rozdzielić, osobl. zboże, paszę itd. VII. 1. 41.

Διαμπερέω, przysł. wskrós, na wyłot, IV. 1. 18; VII. 8. 14; itd.

Διανέω, (διά, νέω) rozdzielać, τινί między kogo VII. 5. 2.

Διανοέμαι, (διά, νοέω) mieć w myśli, przemyślać, myśleć, zamyslać, zamierzać II. 4. 17; V. 6. 29; VI. 1. 19; (V. 9. 19); VII. 7. 48.

Διάνοια, ας, ή, (διανοέομαι) przemyślanie, myśl, zamiar, plan V. 6. 31.

Διαπαντός, przysł. (διά, παντός) w każdym razie, zawsze, zupełnie.

Διαπέμπο, (διά, πέμπο) rozsyłać, posyłać I. 9. 27; IV. 5. 8; itd.

Διαπερῶμαι, (διά, περῶμαι) przechodzić, przeprowić się.

Διαπλέω, (διά, πλέω) przepływać, (na okręcie), przeprowić się VII. 2. 9; VII. 3. 3; VII. 6. 13.

Διαπολεμέω, (διά, πολεμέω) 1) ciągle wojnę prowadzić, 2) wojnę ukończyć; w ogóle: wojnę prowadzić, walczyć, τινί z kim III. 3. 3.

Διαπορεύω, (διά, πορεύω) przeprowadzić, przeprowić II. 5. 18; διαπορεύομαι przechodzić II. 2. 11; II. 5. 18; III. 3. 3; itd.

Διαπορέω i **διαπορούμαι**, (διά, ἀπορέω) być w wielkim kłopotcie, niewiedzieć co począć, wahać się VI. 1. 22; (V. 9. 22).

Διαπράττω, (διά, πράττω) dokonać, wykonać, wyrobić, wyjednać VII. 1. 38; VII. 2. 37; med. διαπράττομαι wyjednać sobie, wyrobić, dokazać, osiągnąć, otrzymać, dopiąć swego zamiaru, παρὰ τινος u kogo II. 3. 20, 25; II. 6. 2; VII. 1. 39; VII. 7. 24; VII. 7. 40; wymówić sobie, zastrzedz sobie (jako warunek pokoju) III. 5. 5; wykonać, dokonać IV. 2. 18; φιλιαν διαπράττεσθαι πρὸς τινι zawrzeć przyjaźń, przymierze z kim VII. 3. 16; διαπράττεσθαι πρὸς τινος περί τινος układać się, traktować z kim względem czego VII. 2. 7; VII. 4. 12.

Διαρκάζω, (διά, ἀρκάζω) rozgrzać, porwać, łupić I. 2. 26; I. 10. 18; VII. 1. 25; itd.

Διαρρέω, (διά, ῥέω) przepływać, płynąć przez V. 3. 8.

Διαρρίπτω, tylko w praes. i imp. używana forma od

Διαρρίπτω, (διά, ῥίπτω) przerzucić, rozdzielać VII. 3. 23; porozrzucić V. 8. 6.

Διαρρήνεις, εως, ή, (διά, ῥίπτω) rozrzucanie V. 8. 7.

Διασημαίνω, (διά, σημαίνω) oznaczać, pokazać, wyjawić, dać poznać II. 1. 23.

Διασηκνήω i **διασηκνήω**, (διά, σηκνήω) rozłożyć, żołnierzy po domach; w znac. nieprzech. rozłożyć się, rozkwaterować się po domach, κατά τὰς κόμας w wsiach IV. 4. 8; IV. 5. 29.

Διασηκνήητέον, Adj. verb. trzeba się rozłożyć po domach IV. 4. 14.

Διασπῶ, (διά, σπῶ) rozciągać, rozdzielać, rozłączać, rozerwać, rozprosić I. 5. 9; III. 4. 20; IV. 8. 10; IV. 8. 17; V. 6. 32; itd.

Διασπείρω, (διά, σπείρω) rozsiewać, rozprosić I. 8. 25; VI. 4. 24; (VI. 2. 24).

Διασφενδονῶ, (διά, σφενδονῶ) rozsadzić, proca rzucić, διασφενδονῆσαι z procy być ciskany, rozpryskiwać się na wszystkie strony IV. 2. 3.

Διασώζω, (διά, σώζω) ocalić, przechować, strzedz VI. 6. 5; (VI. 4. 5); zachować VI. 6. 28; (VI. 4. 28); διασωθήσθαι szczęśliwie się dostać, powrócić szczęśliwie dokąd VI. 6. 18; (VI. 4. 18); πρὸς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Ἑλλάδα do Grecji szczęśliwie powrócić V. 4. 5; VI. 4. 8; (VI. 2. 8).

Διατάττω, -σω, (διά, τάττω) zestawiać, porozstawiać III. 4. 15; ustawić, uszykować do boju I. 7. 2.

Διατέίνω, (διά, τέίνω) wyciągać, rozciągać; med. natężać się, usilnie się o co starać VII. 6. 36.

Διατελέω, (διά, τελέω) ukończyć, spełnić, dokonać; διατελεῖν τὴν ὁδὸν podróż ukończyć, zdążyć IV. 5. 11; ale i (z domyślnem τὴν ὁδὸν) διατελεῖν przybyć, dostać się, dojsć I. 5. 7; z imiesłowem oznacza trwanie jakiej czynności, i tłumaczy się przez przysłówki: bez przestanku, ciągle, ustawicznie, a imiesłów przez tę formę słowa, w jakiej stoi διατελέω np. ἑπτὰ ἡμέρας πάσας μαχόμενοι διετέλεσαν całe siedm dni ustawicznie walczyli IV. 3. 2; διετέλων χρώμενοι τοῖς τῶν

πολεμίων τοξείμασι ciągle używali strzał nieprzyjaciół III. 4. 17.

Διατήκω, (διά, τήκω) topnieć IV. 5. 6.

Διατίθημι, (διά, τίθημι) rozstawić, rozłożyć, rozporządzić; διατίθειν οὕτω τῶν tak kogo usposobić, zobowiązać I. 1. 5; przyporządzić, zbić, pokaleczyć IV. 7. 4; med. διατίθεται τι swoim rozporządzać, sprzedawać VI. 6. 37; (VI. 4. 37); VII. 3. 10; VII. 4. 2.

Διατρέφω, (διά, τρέφω) ciągle żywić, utrzymywać; διατρέφεται τι żywić się czem, żyć z czego IV. 7. 17.

Διατριβή, ἡς, ή, (διατριβω) zwłoka, pobyt VI. 1. 1; (V. 9. 1).

Διατριβώ, (διά, τριβώ) zetrzeć, zniweczyć, przepędzać (o czasie), zwlekać, II. 3. 9; IV. 6. 9; zabawiać, zatrzymywać się I. 5. 9; VII. 3. 13; upływać, schodzić (o czasie) VII. 2. 3.

Διαφαίνω, (διά, φαίνω) uczynić widocznym; sprawić aby co przegładało, pokazać; διαφαίνεται pokazywać się przez co, przegładać (o świetle), przeblyskiwać, połyskiwać się, V. 2. 29; ὡς τὸ πρῶτον διαφανήσκει tylko światło się pokazało VII. 8. 14.

Διαφανώς, przysł. (διά, φαίνω) jawnie, oczywiście, wyraźnie, VI. 1. 24; (V. 9. 24).

Διαφερόντως, przysł. (particip. praes. act. od διαφέρω) różnie, innym sposobem; odznaczająco się; διαφερόντως τιμῶν osobliwzszemi względami zazszycac I. 9. 14.

Διαφέρω, (διά, φέρω, niereg. form. zob. φέρω) roznosić; 2) w znaczeniu nieprzech.: różnić się II. 3. 15; itd.; odznaczyć się, przewyższać, τι τινας kogo w czem III. 1. 37; 3) nie ośbicie: διαφέρει jest różnica, πολλή διαφέρει jest wielka różnica, jest daleko korzystniejsz III. 4. 33; pass. διαφέρεσαι poróżnić się, klócić się, ἀμφί τινας o co IV. 5. 17; πρὸς τινα περί τινας poróżnić się, pogńiewać się z kim o co VII. 6. 15; itd.

Διαφένγω, (διά, φένγω, niereg. form. zob. φένγω) uciekać, ujsć, umknać, VI. 3. 4; (VI. 1. 4); VII. 3. 43; τινὰ ἐξ αὐτῶν τῶν χειρῶν wymknać się z rąk VI. 3. 4; (VI. 1. 4).

Διαφθείρω, (διά, φθείρω) zepsuć, zniszczyć, zabić; pass. zginać IV. 1. 11; διαφθαμένοι τοὺς ὀφθαλμοὺς którzy wzrok utracili IV. 5. 12; διαφθειρόμενον τὸ στρατεῖμα że wojsko rozpuszczone, że się wojsko rozeszło VII. 2. 4; psuć, bałamucić, namawiać, uwodzić III. 3. 5; itd.

Διάφορος, *ον*, (*διαφέρω*) różny; niezgodny, nieprzyjazny; *ὁ διάφορος* nieprzyjaciół, przeciwnik VII. 6. 15; *τὸ διάφορον* powód do niezgody, do poróżnienia się IV. 6. 3.

Διαφνή, *ἡς, ἡ*, (*διαφύω*) wszystko, co stanowi przedział, jak kolanko u źdźbła itd.; przegroda, spojenie V. 4. 29.

Διαφυλάττω, *-σσω, (διά, φυλάττω)* strzedz, pilnować, zachować; Med. *διαφυλάττωμαι* strzedz się, ostrożność zachować VII. 6. 22.

Διαχάζω, (*διά, χάζω*) i **διαχάζομαι**, *ustępować, cofać się* IV. 8. 18.

Διαχειμάζω, (*διά, χειμάζω, χειμών*) zimą przepędzić, przeziimować VII. 6. 31.

Διαχειρίζω, (*διά, χειρίζω, χεῖρ*) mieć w rękę lub pod ręką, załatwiać, zarządzać, sprawować, służyć I. 9. 17.

Διαχωρέω, (*διά, χωρέω*) przechodzić; *καίτω διαχωρεῖ τι* ma biegunkę IV. 8. 20.

Διδάσκαλος, *ου, ὁ, (διδάσκω)* nauczyciel II. 6. 12.

Διδάσκω, fut. *διδάξω*, pf. *δεδίδαχα*, itd. uczyć, *τινά τι* kogo czego, wyjaśnić, wykazać, dowieść, przekonać I. 7. 4; II. 5. 6; III. 2. 32; III. 3. 4; itd.

Δίδημι, (*δέω*) wiązać V. 8. 24.

Δίδωμι, *dawać, udzielać, zezwalać* II. 3. 18, 25; III. 4. 42; VI. 6. 19; (VI. 4. 19); VII. 3. 13; itd.; *przenaczę* I. 6. 6; VI. 6. 36; (VI. 4. 36); *διδόναι τινά τι* (to samo co *ἐκδίδωμι*) przez wzgląd na kogo wydać, wypuścić, uwolnić kogo VI. 6. 31; (VI. 4. 31); *διδόναι ἀργυρίον τι* dawać komu pieniądze za naukę t. j. naukę pobierać II. 6. 16.

Διείργω, (*διά, εἶργω*) rozdzielać, rozłączać, wstrzymywać III. 1. 2; itd.

Διελάνω, (*διά, εἰλάνω*, niereg. form. zob. *ἐλάνω*) 1) przepędzić, przegnać, przeszyć np. mieczem; 2) w znac. nieprzech.: przejechać I. 5. 12; przebić się, przedrzeć się, przerznąć się I. 10. 7; II. 3. 19.

Διεξέρχομαι, (*διά, ἐξ, ἐρχομαι*, niereg. form. zob. *ἐρχομαι*) wychodzić przez co, przechodzić.

Διέρχομαι, (*διά, ἐρχομαι*, niereg. form. zob. *ἐρχομαι*) przechodzić III. 5. 17; IV. 1. 5; itd.; dojsć, ujsć II. 4. 12; III. 3. 11; IV. 5. 19; VI. 3. 16; (VI. 1. 16); 2) przenośn.: przechodzić myślą, słowami, *διήλθε λόγος* rozeszła się pogłoska I. 4. 7.

Διερωτάω, (*διά, ἐρωτάω*) wypytywać się, pytać się IV. 1. 26.

Διέχω, (*διά, ἔχω*, niereg. form. zob.

ἔχω) rozłączać, rozdzielać; 2) być oddalonym I. 8. 17; I. 10. 4; (o wojsku) rozwinąć się III. 4. 20, 22; *τὸ διέχον* przerwa III. 4. 22.

Διηγέομαι, (*διά, ἡγέομαι*) wyłożyć, wyjaśnić, opowiedzieć IV. 3. 8, 13; VII. 4. 8.

Δίημι, (*διά, ἵημι*) przepuszczać, dozwolić przejścia III. 2. 23; IV. 1. 8; V. 4. 2.

Δίστημι, (*διά, ἵστημι*) rozstawić, rozłączać; med. i czasy nieprzech. act. rozstawić się, rozstąpić się I. 5. 2; I. 8. 20; I. 10. 7; itd.

Δίκαιος, *α, ου, (δίκη)* sprawiedliwy, uczciwy, słuszny; *τὰ δίκαια λαμβάνειν* brać, co się należy, sprawiedliwość sobie wymierzyć, swego prawa dochodzić VII. 7. 17; *δίκαια πύσχειν* zasłużoną odebrać karę V. 1. 15; *ἐκ τοῦ δικαίου* według słuszności, sprawiedliwym sposobem I. 9. 19; *σὺν τῷ δικαίῳ* uczciwym, sprawiedliwym sposobem II. 6. 18.

Δικαιοσύνη, *ἡς, ἡ, (δίκαιος)* sprawiedliwość, uczciwość I. 9. 16.

Δικαιότης, *ἡτος, ἡ, (δίκη)* sprawiedliwość II. 6. 26.

Δικαίως, przysł. (*δίκη*) sprawiedliwie, słusznie II. 3. 19; V. 1. 9.

Δικαστής, *ου, ὁ, (δίκη)* sędzia V. 7. 34.

Δίκη, *ἡς, ἡ, słuszność, sprawiedliwość; sąd; kara, ἐσχάτη δίκη* kara najsurowsza VI. 6. 15; (VI. 4. 15); *δίκην λαβεῖν* V. 8. 17; *δίκην ἐπιτιθεῖναι* I. 3. 10; III. 2. 8; V. 6. 34; *εἰς δίκας καταστῆσαι* V. 7. 34; (to wszystko znaczą:) zapozwać kogo przed sąd, pociągnąć do odpowiedzialności, ukarać; *δίκην ὑπέχειν* poddać się karze, ponosić karę, być ukaranym V. 8. 18; VI. 6. 15; (VI. 4. 15); *здаć sprawę* V. 8. 1; *δίκην δίδόναι* być ukaranym II. 6. 21; IV. 4. 14; V. 4. 20; VII. 6. 10; *δίκην ἔχειν* odnieść, odebrać karę, być ukaranym II. 5. 38; II. 5. 41; VII. 4. 24.

Διμοῖρια, *ας, ἡ, (δύς, μοῖρα)* podwójna część, dwa razy tyle VII. 2. 36; VII. 6. 1.

Δινέω, (*δίνω*) wkoło kręcić, obracać, med. *δινέομαι* kręcić się wkoło, obracać się wkoło VI. 1. 9; (V. 9. 9).

Διό = *δι' ὅ*, dla czego, a przeto, i za to V. 5. 10.

Δίοδος, *ου, ἡ, (διά, ὁδός)* przejście, przechód V. 4. 9.

Διοράω, (*διά, ὁράω*, niereg. form. zob. *ὁράω*) widzieć przez co, spostrzedz; *διορῶντες* t. j. *διαφανόμενα*

ὄρῳντες widząc przeblyskiwanie V 2. 30.

Διορύττω, -σσω, (διά, ὀρύττω) przekopać, wyłom zrobić (w murze) VII. 8. 13, 14.

Διότι = διὰ τοῦτο ὅτι, dla tego, że, ponieważ II. 2. 14.

Διπλήχως, v, (δύς, πῆχως) dwułożciowy IV. 2. 28.

Διπλάσιος, α, ον, podwójny, dwa razy większy, dwa razy tyle VI. 5. 17; (VI. 3. 17); διπλάσια ἐπιτήδεια dwa razy tyle żywności IV. I. 13; διπλάσιον φέρεσθαι βέλος że dwa razy tak daleko niosą pociski III. 3. 16.

Δίπλεθρος, ον, (δύς, πλέθρον) dwupletrowy, dwa pletra szeroki, długi, głęboki IV. 3. 1; a pletrum wynosiło sto stóp.

Διπλός, ściagn. διπλοῦς, ἦ, οἴν, podwójny VII. 6. 7.

Δίς, przysł. dwa razy.

Δισχίλιοι, α, α, (δύς, χίλιοι) dwa tysiące.

Διφθέρα, ας, ἦ, (δέφω) skóra prawiona; skórzane namioty, tłomoki, wór skórzany I. 5. 10; również: torba, w której procarze kamienie nosili V. 2. 12.

Διφθέρινος, η, ον, (διφθέρα) skórzany II. 4. 28.

Δίφρος, ου, ὄ, (syncop. z διφόρος noszący dwóch) siedzenie na dwie osoby na wozie bojowym, t. j. dla rowoznika ἥντιχος i dla wojownika παραβίτης, w ogóle: wóz bojowy I. 8. 10; siedzenie, krzesło VII. 3. 29.

Δίχα, przysł. (δύς) dwojako, na dwoje, δίχα ποιεῖν podzielić na dwie części, rozdzielić VI. 4. 11; (VI. 2. 11).

Διχάζω, (δίχα) rozdzielić; w znaczn. nieprzech. rozdzielić się, rozpraszać się IV. 8. 18.

Διψάω, (δίψα) mieć pragnienie, chcieć pić IV. 5. 27.

Διωκτός, α, ον, adject. verb. od διώωω mający być ścigany, trzeba ścigać III. 3. 8.

Διώωω, fut. διώξω i διώξομαι, pf. δεδιώχα, gonić, ścigać I. 4. 7; III. 2. 35; polować I. 5. 2.

Διώξεις, εως, ἦ, (διώωω) pogoń III. 4. 5.

Διωρῶξ, υχος i υγος, ἦ, (διορύττω) rów, kanał I. 7. 15.

Δόγμα, ατος, τό, (δοκέω) mniemanie, zdanie, uchwała VI. 6. 8; (VI. 4. 8); δόγμα ποιεῖσθαι uchwalić, postanowić III. 3. 5; VI. 4. 11; (VI. 2. 11).

Δοκέω, fut. δόξω, aor. ἔδοξα, pf. pass. δέδογμα 1) mniemać, sądzić V.

7. 26; 2) zdawać się, wydawać się I. 4. 7; 3) nieosob. δοκεῖ μοι zdaje mi się, uważać; uznaję za stósowne, za dobre; postanawiam, uchwalam I. 2. 1; I. 3. 18; I. 3. 20; I. 6. 9; IV. 1. 26; IV. 5. 1; VII. 3. 2; itd; τὸ δόξαν VI. 1. 18; (V. 9. 18); τὰ δόξαντα I. 3. 20; τὰ δεδογμένα III. 2. 39; to, co postanowione zostało, uchwała, postanowienie; δόξαν ταῦτα (zam. Genit. absol. kładzie się przy słowach nieosob. Acc. absol.;) gdy to postanowionem zostało IV. 1. 13; δοκῶ τινά τι, często używana wyrzutnia, przy której się Infinit. jak δοκῶσαι domyślać można; καὶ τοῦτους τι δοκεῖτε; i cóż myślicie, że oni zrobili? cóż myślicie o nich? V. 7. 26.

Δοκιμάζω, (δοκιμος, δέχομαι) próbować, badać, przyjąć kogo po złożonej próbie, (ośwojsku) uznać zdatnym, wybierać III. 3. 20.

Δόλιος, α, ον, (δόλος) podstępny, chytry I. 4. 7.

Δόλιχος, ου, ὄ, miejsce gonitwy 20 stadyów długie, które bieżący siedm razy tam i sam przebiezd miasł, a zatem 140 stadyów = 3½ mili; δόλιχον θείν ścigać się do dalekiej mety IV. 8. 27.

Δόλοτες, ον, οί, Dolopowie, lud w Epirze mieszkający.

Δόλος, ου, ὄ, podstęp, zasadzka V. 6. 29.

Δόξα, ης, ἦ, (δοκέω) mniemanie, zdanie, oczekiwanie, παρὰ τὴν δόξαν nad spodziewanie II. 1. 18; 2) sława, chwała, imię VI. 1. 24; (V. 9. 24); δόξα εἰς ἀνδρείότητα sława waleczności VI. 5. 14; (VI. 3. 14).

Δοξάζω, (δόξα) mniemać, sądzić; chwalić, sławić.

Δοράτιον, ου, τό, (demin. od δόρυ) mała dzida; także drag, tyka do noszenia zdobyczy, żywności używana, która drażnikiem służyła także do obrony VI. 4. 23; (VI. 2. 23).

Δορκάς, ἄδος, ἦ, gazela I. 5. 2.

Δορπιστός, οὔ, ὄ, i δορπιστός, (δόρπον) wieczera, wieczer I. 10. 17.

Δόρυ, δόρατος, τό, włócznia; dzida, ἐπὶ δόρυ w prawo, jako komenda wojskowa, ponieważ włócznię w prawej ręce trzymano IV. 3. 29; przeciwnie ἐπ' ἀσπίδα i παρ' ἀσπίδας na lewo IV. 3. 26.

Δορυφόρος, ου, ὄ, (δόρυ, φέρω) noszący dzidę, kopijnik; ale także οἱ δορυφόροι drażnicy, ludzie z dragami, tykami do noszenia zdobyczy, które im zarazem do obrony służyły V. 2. 4.

Δουλεια, ας, ἡ, (δοῦλος) niewola VII. 7. 32.

Δουλεύω, (δοῦλος) być niewolnikiem, być poddanym, służyć IV. 8. 4.

Δοῦλος, ου, ὁ, niewolnik, sługa; w państwie despotycznym (gdzie wszyscy prócz jednego, jak mówi Eurypides, są niewolnikami) znaczy: poddany I. 5. 29; nawet Cyrus jest δοῦλος brata swego II. 5. 38.

Δουπέω, (δοῦπος) pf. δέδουπα, głucho brzmieć, łaskotać, ταῖς ἀσπίσι πρὸς τὰ δόρατα δουπεῖν kolatać tarczami o włócznię I. 8. 18.

Δούπος, ου, ὁ, szereg, szelest, łaskot wrzawa, hałas II. 2. 19.

Δρακόντιος, ου, ὁ, Drakontios, Spartańczyk.

Δρεπανηφόρος, ου, (δρέπανον, φέρω) noszący kosy, δρεπανηφόροι sc. ἄρματα wozy bojowe uzbrojone w kosy sterczące, któremi szerzono zniszczenie w szeregach nieprzyjaciół, I. 8. 10.

Δρέπανον, ου, τό, (δρέπω) kosa, sierp I. 8. 10.

Δρίλαι, ὧν, οἱ, Drylowie, lud mieszkający w Poitcie.

Δρόμος, ου, ὁ, (τρέχω) bieg I. 5. 3; δρόμῳ φεῖν pędem biedz, zapędzać się I. 8. 18, 19; δρόμῳ φεγγεῖν spiesznie, co siła uciekać V. 7. 25; 2) miejsce wyścigów, gonitwa IV. 8. 26.

Δύναμαι, (δύναμις) fut. δυνήσομαι, aor. ἐδυνάσθην, ἐδυνήθην i ἠδυνήθην, módz I. 6. 7; II. 2. 12; itd.; zdołać, umieć I. 9. 30; 2) znaczyć (valere) II. 2. 13; ἤν δυναμένη zam. ἐδύνατο znaczyła, zamierzała II. 2. 13; μέγα δύνασθαι wiele znaczyć, wielką władzę mieć; οἱ μέγα, μέγιστον δυνάμενοι najmocniejsi, najpotężniejsi II. 6. 21; VII. 6. 37; itd.; (o pieniądzech) mieć wartość, zawierać I. 5. 6; itd.

Δύναμις, εως, ἡ, siła, moc, możność, potęga; siła wojskowa, wojsko I. 1. 6; I. 3. 12; V. 4. 7; itd.; κατὰ δύναμιν, εις δύναμιν podług siły II. 3. 23; itd.; niemoc I. 6. 7.

Δυνάστης, ου, ὁ, (δύναμαι) rządca, władca, δυνάστης τῶν ὑπάρχων naczelnik satrapów I. 2. 20.

Δυνατός, ἡ, ὅν, adj. verb. od δύναμαι, który może, możny, potężny; 2) mogący być lub stać się, możebny, podobny, ὁδὸς δυνατὴ καὶ ὑποζυγίους

πορεύεσθαι droga, którądy i bydło juczne przechodzić może, IV. 1. 24; ἐκ τῶν δυνατῶν według możności IV. 2. 23; ὅπη δυνατὸν jak można II. 1. 19; ἢ δυνατὸν μάλιστᾱ jak można najbardziej I. 3. 15; οὐ δυνατὸν ἐστὶν niepodobna.

Δύνω, zob. δύνω.

Δύο, gen. i dat. δυοῖν, ale także i nieodmiennie się używa: δύο πλέθρων I. 2. 23.

Δύσβατος, ου, (δύς, βαίνω) trudny do przejścia, niedostępny V. 2. 2.

Δυσδιάβατος, ου, (δύς, διά, βαίνω) trudny do przebycia.

Δυσμή, ἡς, ἡ, (δύνω); tylko w plur. zachód słońca VI. 4. 26; (VI. 2. 26); VII. 3. 34.

Δυσπάριτος, ου, (δύς, πάριμι) trudny do przebycia IV. 1. 25.

Δυσπρόεντος, ου, (δύς, πορεύω) trudny do przebycia, bezdrożny I. 5. 7.

Δυσπορία, ας, ἡ, (δύσπορος) przykrość, uciążliwość drogi; δυσπορία τοῦ ποταμοῦ trudność przeprawy przez rzekę IV. 3. 7.

Δύσπορος, ου, (δύς, πόρος) trudny do przebycia, bezdrożny, nieprzebyty, ποταμός II. 5. 9; γάπος VI. 5. 12; (VI. 3. 12); ὁδός V. 1. 13.

Δυσπρόσιτος, ου, (δύς, πρόσσιμι) do którego trudny przystęp, nieprzystępny.

Δύσχρηστος, ου, (δύς, χρηστός) niedający się użyć, ὥστε δυσχρηστους εἶναι tak iż niemożna (lub trudno) było ich użyć III. 4. 19.

Δύσχωρία, ας, ἡ, (δύς, χῶρος) niedogodne położenie miejsca, niedostępne miejsca, bezdroża III. 5. 16.

Δύω, fut. δύσω, aor. 2. ἔδυν, pf. δέδυνα, aor. pass. ἐδύθην, zakryć, zanurzyć; med. δύομαι z aor. 2. pf. i plsqpf. act i form. pobocz. δύνω, wchodzić, zanurzyć się, zachodzić (o słońcu) I. 10. 15; II. 2. 3; itd.

Δώδεκα, (liczebn. nieodm.) dwańście.

Δωρόμαι, (δῶρον) darować, dać VII. 5. 3; VII. 3. 26, 27; dawać podarunki VII. 3. 18.

Δωροδοξέω, (δῶρον, δέχομαι) przyjmować dary, dać się przekupić VII. 6. 17.

Δῶρον, ου, τό, dar I. 9. 22.

E.

Ἐάν, (ściagn. z εἰ ἂν) ἦν, spójn.: jeżeli, skoro, z Conj. wyraża możność od przyszłości zawisła I. 3. 18; III. 1. 23; III. 2. 20; itd.; ἔάν τε — ἔάν τε czyto — czyto, bądź — bądź V. 5. 16; itd.; ἔάν μή, nisi, jeżeli nie I. 4. 12; itd.; ἔάνπερ jeżeli wszelako, jeżeli tylko, skoro tylko IV. 6. 17.

Ἐαρίζω, (ἔαρ) wiosnę przepędzać III. 5. 15.

Ἐαυτοῦ, ἦς, οὔ, ściagn. αὐτοῦ, ἦς, οὔ zaim. zwrotn., sui ipsius, siebie samego itd.; τοὺς ἑαυτοῦ swoich żołnierzy, ludzi I. 2. 15; τὰ ἑαυτῶν swoje sprawy III. 1. 16; ἐν ἑαυτῷ ἐγένετο upamiętał się I. 5. 17.

Ἐάω, puścić, dopuścić, pozwalać, I. 9. 13; VII. 4. 10, 11; itd.; porzucić, zaniechać, ὀδὸν ἔαρ drogi zaniechać, niechodźć VII. 3. 2; I. 4. 9; V. 2. 10.

Ἐβδομήκοντα, (liczebn. nieodm.) siedemdziesiąt.

Ἐβοσέλιμος, ου, ἄ, zob. Ἀβροσέλης.

Ἐγγίνομαι, (ἐν, γίνομαι, niereg. form. zob. γίνομαι) stać się, być w kim, czém *τινί*, οἷς κόπος οὐκ ἐγγίγνεται które nieczują zmęczenia V. 8. 3.

Ἐγγονος, ου, ὄ, (ἐγγίνομαι) wnuk, potomek III. 2. 14.

Ἐγγυάω, (ἐγγύω) wręczyć, dać jako zakład, zastaw, zaręczyć (kogo); Med. ἐγγυάσθαι przrzec, zapewnić, zaręczyć VII. 4. 13.

Ἐγγύθεν, przysł. (ἐγγύς) z bliska, blisko IV. 2. 27.

Ἐγγύς, przysł. comp. ἐγγύων, ου, i ἐγγύτερος, superl. ἐγγιστος, ἐγγύτατος, blisko, w pobliżu II. 2. 15; z gen. II. 4. 14; ἐγγύς εἶναι być blisko, przystąpić bliżej, zbliżyć się I. 10. 10; II. 5. 36; V. 4. 24; również ἐγγύς προσέσθαι i ἐγγύς γίγνεσθαι zbliżyć się, bliżej przystąpić I. 8. 8; IV. 2. 12, 15; itd.; blisko, prawie, około IV. 2. 28; V. 7. 9; prawie zupełnie V. 4. 13; αἱ ἐγγυτάτω πόμυα najbliższej leżące, najbliższe II. 2. 16; również τὸ ἐγγυτάτω χωρῶν V. 7. 13; οἱ ἐγγυτάτα τῶν πολεμίων najbliżsi z nieprzyjaciół II. 2. 17; itd.

Ἐγείρω, fut. ἐγερῶ, aor. 1. ἤγειρα, pf. ἐγήγερα, obudzić; zachęcać, podniecać; pass. wraz z perf. 2. ἐγήγορα i aor. sync. ἤγρόμην być obudzonym, nie spać, czuwać, przyczem perf. 2.

ἐγήγορα ma znac. praesentis IV. 6. 22; V. 7. 10.

Ἐγκαλέω, (ἐκ, καλέω, niereg. form. zob. καλέω) wołać na kogo, wzywać, narpominać; żądać, dopominać się (osobl. zapłaty) VII. 7. 33; ἐγκαλεῖν *τινί* wyrzucić komu, oskarżać, zapozwać do sądu, obwiniąć VII. 5. 7; VII. 7. 44, 47.

Ἐγκαλύπτω, (ἐν, καλύπτω) zakrywać, otulać; med. zakryć się IV. 5. 19.

Ἐγκεῖμαι, (ἐν, κείμαι, niereg. form. zob. κείμαι) leżeć w czém, lub na czém, być, znajdować się IV. 5. 26.

Ἐγκέλευστος, (ἐν, κελύω) wezwany, pobudzony; poduszczony, namówiony, nasadzony I. 3. 13.

Ἐγκέφαλος, ου, (ἐν, κεφαλή) w głowie będący; ὁ ἐγκέφαλος (scil. μυελός) mózg; ὁ τοῦ φρούκτος ἐγκέφαλος zarodek liściowy drzewa palmowego, pączek palmowy II. 3. 16.

Ἐγκεχαλινωμένος, przysł. part. perf. pass. ἐγκεχαλινωμένος (inni czytają): ἐγκεχαλινωμένοι ἵπποι konie okiełznane VII. 2. 21.

Ἐγκρατής, ἐς, (ἐν, κρατέω) mający w swęj mocy, posiadający, władający, panujący V. 4. 15; ἐγκρατῆ ποιεῖν *τινα τινος* uczynić kogo panem czego, rządcą czego I. 7. 7.

Ἐγοήγορα, zob. ἐγείρω.

Ἐγχαλινῶ, (ἐν, χαλινῶ) okiełznać, VII. 2. 21; VII. 7. 6.

Ἐγχειρέω, (ἐν, χεῖρ) *τινί* przedsiębrać co, podejmować się czego, wyprawę przedsięwziąć V. I. 8.

Ἐγχειρίδιος, ου, (ἐν, χεῖρ) w ręku trzymany; τὸ ἐγχειρίδιον rekojeseć, trzonek, nóż, pugnał IV. 3. 12.

Ἐγχειρίζω, (ἐν, χεῖρ) wręczyć, ἐγχειρίσειν ἑαυτὸν *τινί* oddać się komu, zaufać III. 2. 8.

Ἐγχείω, (ἐν, χέω, fut. χέω, fut. med. χέομαι, aor. ἔχεα, pf. κέχυα, pf. pass. κέχυμαι, aor. pass. ἐχούθην) wlewać, nalewać *τινί* komu IV. 3. 13.

Ἐγώ, ja.

Ἐγώμαι, zam. ἐγὼ οἶμαι, sądzę, mniemam, twierdzę.

Ἐγώγε, ja.

Ἐδω, fut. ἔδομαι, pf. ἐδήδοκα, pf. pass. ἐδήδεσμαι, aor. pass. ἠδέσθην, jeść, używane jest w czasach teraźniejszych: ἐσθίω.

Ἐθελοντής, οὔ, ὄ, (ἐθέλω) tak przym. jak rzeczown. dobrowolny IV. 1. 26; itd.

Ἐθελοντί, przysł. (ἐθέλω) dobrowolnie, chętnie III. 3. 18.

Ἐθελούσιος, *ον*, (ἐθέλω) dobrowolny, z własnej woli, ochotnik IV. 6. 19.

Ἐθέλω, fut. ἐθέλω, chcieć, postanowić, mieszk. ἐθέλων da się tłumaczyć często przez: chętnie, z własnej woli VI. 2. 6; (V. 10. 6); ἐθέλοντας *πρωθυμῆσαι* chętnie, dobrowolnie narażających się na niebezpieczeństwo, gardzących niebezpieczeństwem I. 9. 14.

Ἐθνος, *εος, τό, (ἔθνος)* rzesza, kupa, lud, naród IV. 5. 28.

Εἰ, spójn. warunk.: jeżeli, kiedy, gdy; 1) z indie. na wyrażenie rzeczywistości; 2) z conj. jak *ἐάν*, wyraża spełnienie rzeczywistości od przyszłości zawisłej III. 1. 36; III. 2. 22; 3) w optat. (i w zdaniu głównym także optat. z *έν*) oznacza tylko samo przypuszczenie bez względu na rzeczywistość; 4) w pytaniach ubocznych. znaczą: czy I. 3. 5; I. 8. 15; II. 1. 15; IV. 1. 25; V. 1. 12; VII. 3. 37; itd.; w pytaniach podwójnych: *εἰ — ἢ*, czy — albo czy I. 10. 5; 5) również oznacza często powtarzanie czynności w przeszłości: ile razy II. 3. 11; IV. 5. 13; itd.; 6) często się przed *εἰ* należy domyślać słowa *πειράσθαι* np. *ὑποφειδόμενοι* (domyśl. *πειρώμενοι*) *εἰ πως ἐθελήσειαν διέναι* ochraniając ich (próbując albo) w nadziei, że ich zechcą przepuścić IV. 1. 8; V. 4. 8; II. 5. 2; *εἰ μή* jeżeli nie; po negacji: chyba, chyba że, prócz I. 4. 18; I. 5. 2, 6; V. 2. 3; *εἰ καί* chociaż I. 4. 9; VI. 6. 27; (VI. 4. 27); itd.; *καί εἰ* gdyby nawet, przypuściwszy, choćby nawet III. 2. 24; itd.; *εἰ δέ μή* jeżeli zaś nie, w przeciwnym razie V. 6. 4; V. 7. 31; *εἰ γάρ* jeżeli bowiem, jeżeli jednak, jeżeli nawet VII. 6. 22; *εἴπερ* jeżeli tylko, byle; *εἴπερ γάρ* — *ἐστὶ* przynajmniej jeżeli jest t. j. inaczej nie jest I. 7. 9; VI. 1. 26; (V. 9. 26); *εἰ πως* gdyby może, czyby może II. 3. 18; II. 3. 18; *εἴτε — εἴτε* czyto — czyto, bądź — bądź II. 1. 14; *εἰ τις* kładzie się wtedy, kiedy rzecz żadnej nie ulega wątpliwości i zastępuje często miejsce zaimka *ὅστις*, tylko z większym przy-ciskiem; *κτοκολwiek, κτοκολwiek*, co-tylko I. 5. 1; I. 6. 1; VII. 6. 32: *τοῦτο εἰ τι ἐλάβετε* to, coście otrzy-mali VII. 6. 31; V. 7. 15.

Εἶδος, *εος, τό, (εἶδος)* wejrzenie, kształt II. 3. 16.

Εἶδω, widzieć, używane tylko w następn. formach: 1) aor. *εἶδον, ἶδω,*

ἶδεν, med. *εἶδόμεν, ἴδωμαι, ἴδεσθαι* itd.; 2) pf. *οἶδα, conj. εἶδῶ, inf. εἶδέναι* ze znac. praes., *ἴδεν* w znac. impf., fut. *εἴσομαι* i *εἰδήσω*, widzieć, znać, umieć, doświadczyć; *εἶδώς* z pewnością I. 6. 11.

Εἰκάζω, (*εἰκός*) uczynić podobnym; porównać; wnosić, domyślać się I. 6. 1, 11; I. 10. 16; VI. 3. 16; (VI. 1. 16); *εἰκάζομαι* jestem podobny V. 3. 12; *εἰκασμένος* równy, podobny V. 4. 12.

Εἰκός, *ότος, τό*, neutr. part. od *εἴκοι*, to co równe, podobne, możebne, prawdopodobne; *εἰκός* scil. *ἐστὶ* prawdopodobnym jest t. j. prawdopodobnie, jak się spodziewać można, zapewne, *εἰκός ἤξειν* że zapewne przyjdą III. 1. 13; rzecz godziwa, słuszna, przy-zwoita, *εἰκός* scil. *ἐστὶ*, godzi się, słuszna jest, przystoi, należy się III. 2. 26; V. 1. 12; *εἰκότα λέγειν* coś słusznego żądać *τινὶ* od kogo II. 3. 6; *ὡς εἰκός* jak zwykle II. 2. 19; *οἶον εἰκός* jak naturalna, jak się przez się samo rozumie, jak się można spodzie-wać III. 4. 24; *ὅπερ εἰκός δήπου ἦν* co zapewne było rzeczą słuszną VII. 6. 13; również: *κατὰ τὸ εἰκός* jak się spodziewać można.

Εἴκοσι, (liczb. nieodm.) dwadzieścia.

Εἰκότως, przysł. (*εἰκός*) to samo, co: *κατὰ τὸ εἰκός* jak się spodziewać można, słusznie, naturalnie, niedziw że II. 2. 3; VI. 4. 18; (VI. 2. 18).

Εἴκω, fut. *εἴξω* ustępować, cofać się.

Εἴω, być podobnym, nieużyw. Praes. do pf. *εἴκοι*, gdzie zob.

Εἶμι, być, istnieć, żyć; 2) z negacją *μή, οὐ, μηδέν, οὐδέν* *εἶναι* nie nieznaczyć VI. 2. 10; (V. 10. 10); 3) *εἶναι τινος* i *ἐκ τινος* pochodzić od kogo III. 2. 13; itd.; 4) *ἐστὶ μοι* est mihi z Dat. w znac.: mam I. 7. 6; I. 7. 8; itd. 5) *εἶμι* z przyimk., jak: *περὶ τι εἶναι* być zajęтым, zając się cz. 6) III. 5. 7; *ἐπὶ τινι* i *πρὸς τινι εἶναι* być przy kim, przybyć do kogo, czego V. 4. 2; V. 4. 25; również: *κατὰ τινα εἶναι* I. 10. 9; IV. 3. 19; itd. 6) *ἔστιν* zam. *ἔξεστιν* wolno, można I. 5. 2; I. 5. 6; I. 9. 3; II. 2. 3; III. 2. 13; IV. 3. 6; V. 2. 1; itd. 7) *ἐστὶ, ἦν* z mieszk. używa się do opisanja i nadaje znaczeniu więk-szy przycisk, np. *ἦν διναμένη* zam. *ἐδύνατο* znaczyła, zamierzała II. 2. 13; 8) *εἶναι* z zaimk. względnym, *εἶσιν οἱ, σά, którzy*, t. j. niektórzy; *ἔστιν ὅστις* jeden albo drugi, niejedyn, kilku I. 8. 20; itd.; w połączeniu z przysł. wzgl.: *ἔσθ' ὅτε* niekiedy II. 6. 9; *ἔστιν ὅ-πως* jakoś; *οὐκ ἔστιν ὅπως* w żaden

sposób, żadną miarą, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐκ niemoże być, żeby nie ..., bez wątpienia, koniecznie II. 4. 3; οὐκ ἦν ὅπου οὐκ wszędzie IV. 5. 31; οὐκ ἔστιν ὀπόθεν non est unde, niema zkaąd, t. j. znikąd VI. 2. 4; (V. 10. 4); 9) ὧν imiesł. przy appozycji παῖς ὧν będąc chłopcem t. j. jako chłopiec; τὸ ὄν rzeczywistość, prawda IV. 4. 15; miemie, majątek VII. 8. 22; τὸ κατὰ τοῦτον εἶναι co się jego tyczy I. 6, 9; τὸ νῦν εἶναι nateraz, tymczasem III. 2. 37; ἔστιν οὕτως ἔχων (właściwie jest: tak się mając) tak się istotnie rzeczy mają IV. 1. 3.

Εἶμι, isć, przychodzić, odchodzić, (od lepszych pisarzy attyckich tylko ze znac. futuri używane) I. 3. 1; II. 6. 10; itd.; εἶς i ἐπὶ τινα εἶναι isć na kogo, wyruszyć, wojnę prowadzić, napaść, uderzyć I. 3. 1; II. 6. 10; εἶναι τινὲ διὰ φίλους zbliżyć się, postępować z kim po przyjacielsku, zaufać, zawieżyć jako przyjacielowi III. 2. 8; itd.; διὰ πολέμου εἶναι τινὲ postępować z kim jako z nieprzyjacielem, walczyć III. 2. 8; εἰς χεῖρας εἶναι walczyć zbliska, wręcz walczyć IV. 7. 15; εἶναι τοῦ προσώ isć naprzód, dalej I. 3. 1; imperat. ἔθι nuże, dalejże; ἵεσθαι εἶναι że trzeba isć III. 1. 7; itd.; med. ἔμμι pędzić, rzucić się, ἐπὶ τινα i εἰς τινα na kogo I. 8. 26; III. 4. 41; itd.

Εἵπεο, jeżeli tylko, gdyby tylko, byle II. 4. 7; IV. 6. 16; itd. zob. εἶ. **Εἶπον** i **εἶπα**, inf. εἶπειν i εἶπα, aor. do λέγω i γημι mówić.

Εἴρω, (ἐρῶ i ἐέρω) zamknąć, wyłączyć, otoczyć III. 1. 12; wstrzymać, odciąć τινὰ ἀπὸ ὕδατος kogo od wody VI. 3. 8; (VI. 1. 8); med. wstrzymać się; fut. med. εἴρωμαι w znac. biern. VI. 6. 16; (VI. 4. 16): być wykluczonym, odepniętym, wyzutym.

Εἴρηκα, pf. zob. ἐρῶ.

Εἰρημένος, η, ου, zob. ἐρῶ.

Εἰρήνη, ης, ἡ, (εἶρω) pokój; εἰρήνην καταλιποῦτας οἰχεσθαι w pokoju odejść VII. 7. 33.

Εἶς, ἐς, przym. z accus. na pytanie dokąd? 1) o miejscu: do, w, na, aż do; nazwiska narodów kładą się zam. nazwiska kraju n. p. εἰς Πισίδας do kraju Pizydów I. 1. 11; I. 3. 5; II. 3. 14; III. 1. 9; V. 3. 6; itd. 2) o czasie: do, około, na I. 7. 1; II. 3. 25; III. 1. 3; IV. 1. 15; itd.; 3) oznacza cel, zamiar: do, ku, na, w, n. p. εἰς τὴν τροχὴν na utrzymanie I. 1. 9;

εἰς μάχην do bitwy I. 2. 15; εἰς τὴν στρατιῶν na wojsko I. 2. 27; εἰς τὸ ἴδιον na własny użytek I. 3. 3; εἰς ζώων na przepaske t. j. na stroje I. 4. 9; III. 3. 19; itd.; 4) przy liczebnikach: około, do III. 3. 6; IV. 8. 15; itd.; po: εἰς δύο, εἰς ὀκτώ po dwóch, po ósmiu w głab, po ósm rot VII. 1. 23; εἰς ἑκατόν po stu; itd.; 5) oznacza wzgląd: co do, co się tyczy: εἰς δικαιοσύνην I. 9. 16; εἰς φίλων co do przyjaźni II. 6. 30; εἰς ἀφθονίαν w obfitości, obficie VII. 1. 33; εἰς δύναμιν podług sił II. 3. 23; itd.; 6) przy słowach wyrażających spoczynek lub zostawanie na miejscu, gdzieby przyimka ἐν spodziewać się należało, oznacza εἰς przybycie, przyjscie, które poprzedziło pobyt na miejscu np. παρήσαν εἰς Σάρδεῖς przybyli do Sardes, właśnie. byli obecni, przybywszy do Sardes I. 2. 2; VII. 2. 5; itd.; λέγειν εἰς τινα mówić do kogo, w obec kogo V. 6. 28; itd.

Εἶς, μτα, ἐν, Gen. ἐρός itd. liczebn. i przymiotnie: jeden; εἰς ἕκαστος każdy w szczególności, lada który VI. 6. 12; (VI. 4. 12); εἰς zam. τίς jeden, pewien, ktoś I. 3. 14; itd.; εἰς γε ἀνὴρ jedyny człowiek I. 9. 12, 22; εἶνα μη ani jednego t. j. żadnego V. 6. 12.

Εἰσαίγω, (εἰς, ἄγω, niereg. form., zob. ἄγω) wprowadzać I. 6. 11; VI. 1. 12; (V. 9. 12).

Εἰσακοντίζω, (εἰς, ἀκοντίζω) rzucić pociski (w co, wewnątrz) VII. 4. 15.

Εἰσβαίνω, (εἰς, βαίνω, nier. form. zob. βαίνω) wchodzić; na okręt wsięść V. 1. 3.

Εἰσβάλλω, (εἰς, βάλλω, nier. form. zob. βάλλω) wrzucić; 2) w znac. nieprzech.: wpaść, napaść, wkroczyć I. 2. 21; V. 4. 10; itd.; o rzekach: wpaść I. 7. 15.

Εἰσβιβάζω, (εἰς, βιβάζω) wsadzić na okręt V. 3. 1.

Εἰσβολή, ἡς, ἡ, (εἰσβάλλω) wpa-dnienie, wtargnienie, wkroczenie, εἰσβολὴν ποιεῖσθαι wkroczyć V. 6. 7; przejście, wawóz I. 2. 21.

Εἰσδύω, **εἰσδύνω**, zwyczajn. εἰσδύομαι, (εἰς, δύω, niereg. form. zob. δύω) wchodzić, wrzynać się IV. 5. 14.

Εἴσειμι, (εἰς, εἶμι) wchodzić, przychodzić; τινὰ albo τινὲ przyjsć lub wpaść komu na myśl VI. 1. 17; (V. 9. 17).

Εἰσελαίνω, (εἰς, ἐλαίνω, niereg. form. zob. ἐλαίνω) wpędzać; w znac. nieprzech. wjechać, wkroczyć I. 2. 26.

Εἰσέρχομαι, (εις, ἔρχομαι, niereg. form. zob. ἔρχομαι) wchodzić, wdrzeć się, wpaść IV. 8. 13; V. 5. 20; *εἰσέρχασθαι εἰς τὸν πόλεμον* albo *εἰσέρχασθαι τὸν πόλεμον* wojnę rozpocząć VII. 1. 27.

Εἰσόδος, ου, ή, (εις, ὁδός) wchód, wejście, przystęp IV. 2. 3; VI. 5. 1; (VI. 3. 1).

Εἰσπηδάω, (εις, πηδάω) wskoczyć I. 5. 8.

Εἰσπίπτω, (εις, πίπτω) nier. form. zob. πίπτω) wpaść VII. 4. 17.

Εἰσπλέω, (εις, πλέω) niereg. form. zob. πλέω) wjechać okrętem, zawinać.

Εἰσπορεύω, (εις, πορεύω) wprowadzać; pass. wraz z fut. med. wchodzić.

Εἰστρέχω, (εις, τρέχω, nier. form. zob. τρέχω) wpaść, wtargnąć IV. 7. 12; V. 2. 16.

Εἰσφέρω, (εις, φέρω, niereg. form. zob. φέρω) wnosić, przynosić VII. 3. 21.

Εἰσφορέω, (εις, φορέω) wnosić, nanosić, przynosić IV. 6. 1.

Εἶσω, przysł. wewnątrz, w środku, (tak na pytanie: gdzie? jak: dokąd?) z genit. I. 2. 21; *εἶσω τῆς τάφρου* wewnątrz t. j. z drugiej strony I. 7. 16; *εἶσω τῶν ὀπλῶν* wespół hoplitów III. 3. 7; III. 4. 26; itd.

Εἰσθάω, (εις, ὠθέω) niereg. form. zob. ὠθέω) wypchać; med. wypchać się, wciskać się, wdzierać się V. 2. 18.

Εἶτα, przysł.: potem I. 5. 10, 12; itd.; często stoi *εἶτα* po imiesł., który trzeba zamienić na verb. finitum, a *εἶτα* tłumaczyć przez: a potem, a wtedy I. 2. 25.

Εἶτε — εἴτε, czy — lub czy. czyto — czyto, bądź — bądź IV. 6. 8; II. 1. 14; V. 6. 1; itd.

Εἶωθα, perf. 2. od ἔθω zwykłą VII. 8. 4.

Ἐξ, przed samogłoską ἔξ, przym. z gen.: 1) o miejscu: z, od, *ἐκ τῶν πολεμῶν* ze strony, z obozu nieprzyjaciół I. 7. 13; *ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν* od morza do morza I. 2. 22; 2) o czasie: od, po, *ἐκ τούτου* potem I. 2. 17; I. 3. 13; I. 6. 8; VI. 4. 13; (VI. 2. 13); VII. 6. 10; *ἐκ τοῦ ἀρίστου* po śniadaniu IV. 6. 21; *ἐκ τούτων* w skutek tego, w obecnym położeniu I. 3. 11; wtedy V. 2. 4; *ἐξ οὗ, ἐξ ὅτου* od czasu jak V. 7. 34; VII. 8. 4; *ἐκ τῶν παρόντων* z obecnego położenia III. 2. 3; itd.; 3) wyraża pochodzenie, powód i sposób: z, od, dla, przez, *ὁ ἐκ τῶν Ἑλλήνων φόβος* strach pochodzący od Hellenów t. j. przez Hellenów nape-

dzony I. 2. 18; *φῶς ἐκ Λιός* światło zesłane od Zeusa III. 1. 12; *ἐκ τῆς ψυχῆς φίλος* przyjaciel od serca VII. 7. 43; *ἐκ διαβολῆς καὶ ἐξ ὑποψίας* z powodu potwarzy i podejrzliwości II. 5. 5; *ἐκ τῆς νικώσης* scil. γνώμης podług zdania większości, podług większości głosów VI. 1. 18; (V. 9. 18); *ἐξ ὧν* podług tego, co; *ἐκ τῶν προσόντων* z kolejno nadchodzących, podług tego jak nadchodzili I. 8. 14; *ἐκ τοῦ δικαίου, ἐκ τοῦ ἀδίκου* uczciwym, sprawiedliwym sposobem; nieuczciwym, niesłusznym I. 9. 16; I. 9. 19; *ἐκ παντός τρόπου* wszelkim sposobem III. 1. 43; *ἐξ ἐπιβουλῆς* przez podstęp, z podstepu VI. 4. 7; (VI. 2. 7); *ἐξ οὗ* dla czego, dla tego VI. 6. 11; (VI. 4. 11); *ἐκ τούτου* dla tego II. 6. 4; III. 3. 8; itd.

Ἐκασταχόσε, przysł. (*ἕκαστος*) na wszystkie strony, w każdym kierunku, *ἕκασταχόσε εἰδέναι* znać wszystkie strony III. 5. 17.

Ἐκαστος, η, ον, każdy, każdy w szczególności, z osobna I. 1. 6; *ἕκαστον τὸ ἔθνος* każdy naród z osobna I. 8. 9; *εἰς ἕκαστος* każdy (t. j. lada który) VI. 6. 12; (VI. 4. 12); słowo często w plur.: *ὅλη ἕκαστος ἐδύνατο* gdzie kto mógł IV. 2. 12.

Ἐκάστοτε, przysł. (*ἕκαστος*) za każdą razą, zawsze II. 4. 10.

Ἐκάτερος, α, ον, każdy (z dwóch), *ὑπὲρ ἑκατέρου* w obronie każdego (z dwóch) I. 8. 27; III. 2. 36; V. 5. 25; *καθ' ἑκάτερα* z obu stron, po obu stronach V. 6. 7.

Ἐκατέρωθεν, przysł. (*ἑκάτερος*) z obu stron, po obu stronach I. 8. 13; I. 8. 22; itd.

Ἐκατέρωσε, przysł. (*ἑκάτερος*) na każdą z obu stron, na obie strony I. 8. 14.

Ἐκατόν, (liczb. nieodm.) sto.

Ἐκατόννημος, ου, ό, Hekatonim, Synopejszcyk.

Ἐκβαίνω, (ἐκ,βαίνω, niereg. form. zob. βαίνω) wychodzić, wsięść z okrętu, wylądować V. 4. 11; wychodzić z doliny, t. j. wchodzić na górę IV. 2. 1, 3; IV. 2. 10, 25; VI. 3. 20; (VI. 1. 20).

Ἐκβάλλω, (ἐκ,βάλλω, niereg. form. zob. βάλλω) wyrzucić, wypędzić VII. 1. 16; VII. 2. 33; *ἐκβάλλεσθαι ἐκ τῆς φίλιος* wypaść z przyjaźni, przyjaźń, łaskę utracić VII. 5. 6.

Ἐκβασίς, εως, ή, (*ἐκβαίνω*) wyjście, wysiadanie z okrętu, wylądowanie; (wychodzenie z doliny na górę) wóz IV. 2. 1; IV. 3. 20, 21; itd.

Ἐκβάτανα, *ων, τά*, Ekbatana, stolica Medyi.

Ἐκβοηθέω, (*ἐκ, βοηθέω*) wyjść, przybyć na pomoc VII. 8. 15.

Ἐκγονος, *ων*, (*ἐκ, γίγνομαι*) zrodzony; *ὁ, ἡ ἔκγονος* syn, córka, wnuk, potomek; *οἱ ἔκγονοι* potomkowie III. 2. 14; *τά ἔκγονα* młode IV. 5. 25.

Ἐκδέρω, (*ἐκ, δέρω*) odrzeć skórę, odrzeć ze skóry I. 2. 8.

Ἐκδίδωμι, (*ἐκ, δίδωμι*) wydać VI. 6. 10; (VI. 4. 10); za mąż wydać (córke), *παρ' ἀνδρῶν ἐκδομένη* zamężna IV. 1. 24.

Ἐκδύω, (*ἐκ, δύω*) niereg. form. zob. *δύω*) zewlec, zdjąć, pozbawić; med. wraz z aor. 2. act. rozbierać się IV. 3. 12.

Ἐκεῖ, przysł. tam I. 3. 20; I. 5. 12; IV. 1. 24; itd.

Ἐκεῖθεν, przysł. (*ἐκεῖ*) ztamąd V. 6. 24.

Ἐκεῖνος, *η, ο, ὄω*, tamten; często się także odnosi do tego, co zaraz poprzedza; *ἐνδεκάτη ἀπ' ἐκεῖνης ἡμέρας* przed jedenastu dniami I. 7. 18; zam. *αὐτός* np. *Κλέαρχος καὶ οἱ ἐκεῖνον* Klearch ze swymi ludźmi I. 2. 15; IV. 3. 20.

Ἐκεῖσος, przysł. (*ἐκεῖ*) tamdotąd.

Ἐκθλίβω, (*ἐκ, θλίβω*) wyciskać, wypychać, wyprzeć (ze stanowiska) III. 4. 19; 20.

Ἐκκαθαίρω, (*ἐκ, καθαίρω*) wyczyścić, wychodzić; *ἐκκαθαυμένη ἀσπίδες* błyszczące, świecące się tarcze I. 2. 16; albo

Ἐκκαλύπτω, (*ἐκ, καλύπτω*) odkrywać, odsłonić, *ἀσπίδες ἐκκαλυμμένα* arcze odkryte, wydobyte z pokrowców, (*σάγμα*), którymi zwykli byli tarcze od kurzu zakrywać I. 2. 16.

Ἐκκλησία, *ας, ἡ*, (*ἐκ, καλέω*) zgromadzenie ludu; w Anab.: zgromadzenie żołnierzy I. 3. 2; itd.; *ἐκκλησίαν ποιεῖν* zwołać zgromadzenie, *ἐκκλησίαν ποιεῖσθαι* zgromadzić, obradować.

Ἐκκλησιάζω, (*ἐκκλησίω*) być na zgromadzeniu; 2) zwołać, odbywać zgromadzenie, obradować V. 6. 37.

Ἐκκλίνω, (*ἐκ, κλίνω*) omijać, wymijać, unikać, ustępować, zwrócić się I. 8. 19.

Ἐκκομίζω, (*ἐκ, κομίζω*) wynosić V. 2. 19; wyprowadzić, szczególnie wprowadzić do domu VI. 6. 36; (VI. 4. 36).

Ἐκκόπτω, (*ἐκ, κόπτω*) wycinać, ścinać I. 4. 10; II. 3. 10.

Ἐκκυβιστάω, (*ἐκ, κυβιστάω, κυβή*) rzucić się na głowę, stawać na

głowie, kozła przewracać VI. I. 9; (V. 9. 9).

Ἐκκυμαίνω, (*ἐκ, κυμαίνω, κύμα*) wylewać się, (o balwanach morskich) wezbrać; (przenośnie o morsku) za linią wychodzić, wystąpić, wysunąć się I. 8. 18.

Ἐκλέγω, (*ἐκ, λέγω*, niereg. form. zob. *λέγω*) wybierać III. 3. 19; med. wybierając sobie, obierać II. 3. 11; V. 6. 20.

Ἐκλείπω, (*ἐκ, λείπω*) opuścić IV. 3. 23; VII. 4. 2; *ἐκλείπειν τὴν πόλιν* ἐς χωρίον *ὀχυρὸν ἐπὶ τῷ ὄρη* opuścić miasto i schronić się do miejsca warownego na góry I. 2. 24; 2) w znaczu nieprzech. (o śniegu) zginać IV. 5. 15.

Ἐκμηρῶω, (*ἐκ, μῆρῶω, μῆρομαι*) rozwijać, osobl. wojsko rozwinąć; med. (o wojsku) rozwinąć się, (małemi oddziałami) przechodzić, przeciągać, deflować VI. 5. 22; (VI. 3. 22).

Ἐκπέμπο, (*ἐκ, πέμπο*) wysyłać, wypuścić III. 2. 24; med. (od siebie) wysyłać, przysyłać (naprzód) V. 2. 21; itd.

Ἐκπεραίνω, (*ἐκ, περαίνω*) zupełnie ukończyć, dokonać, dokazać, *ἢν ταῦτα ἤμῃν μὴ ἐκπεραίνηται* jeżeli tego nie dokażemy, jeżeli się na to nie zdobedziemy V. 1. 13.

Ἐκπηδάω, (*ἐκ, πηδάω*) wyskoczyć, wybiegać, wypadać VII. 4. 16.

Ἐκπίνω, (*ἐκ, πίνω*, niereg. form. zob. *πίνω*) wypić I. 9. 25.

Ἐκπίπλημι, (*ἐκ, πίμπλημι*) wypełnić, zapełnić III. 4. 22.

Ἐκπίπτο, (*ἐκ, πίνω*, nier. form. zob. *πίνω*) wypaść, wyciezkę zrobić V. 2. 18; *ἐκπεπιτωκέναι* (o drzewach) obalony, ścięty leżeć II. 3. 10; *ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐκπίπτειν* z drogi zboczyć V. 2. 31; być wygnanym, wypędzonym; *οἱ ἐκπεπιτωκότες* wypędzeni V. 2. 1; osobl. wygnańcy i wychodźcy (exsulcs) I. 1. 7; (o okrętach i ludziach) być zepędzonym, być wyrzuconym na ląd, rozbić się VI. 4. 2; (VI. 2. 2); VII. 5. 12, 13.

Ἐκπλέω, (*ἐκ, πλέω*, niereg. form. zob. *πλέω*) wypływać, wyjechać (na okręcie), odpłynąć II. 6. 2; V. 6. 19.

Ἐκπλεως, *ων*, zam. *ἐκπλεος, α, ον*, (*ἐκ, πλέος*) zapełniony, pełen III. 4. 22; cały, z pełna VII. 5. 9.

Ἐκπλήττω, *-σσω*, (*ἐκ, πλήττω*) przestraszyć, zatrowić, przerazić; *ἐκπλήττεσθαι*, aor. *ἐκπληγῆναι* przelęknąć się, przestraszyć się, przerazić się I. 5. 13; I. 8. 20; II. 2. 18; II. 4. 26; zdumiewać się VI. 1. 12; (V. 9. 12); itd.

Ἐκποδών, (ἐκ, ποδῶν) z drogi, precz, ἐκποδῶν ποιεῖσθαι z drogi uprzatnąć, usunąć, że swiata zgladzić I. 6. 9; ἐκποδῶν εἶναι iść precz, oddalić się; (w formie czynnej: usunąć, pozbyć się kogo) II. 5. 29; itd.

Ἐκπορεύω, (ἐκ, πορεύω) wyprowadzić; pass. z fut. med. wychodzić, wyruszyć V. 1. 8; V. 6. 33.

Ἐκπορίζω, (ἐκ, πορίζω) wynaleść, wyszukać, wystarać się o co V. 6. 19; VI. 2. 4; (V. 10. 4).

Ἐκποιῶ, αἶος, τό, (ἐκ, πίνω) naczynie do picia, kubek, puhar IV. 3. 25; IV. 4. 20; VII. 3. 18.

Ἐκτάτος, α, ον, (ἐξ) szóstego dnia VI. 6. 38; (VI. 4. 38).

Ἐκτάττω, -σσω, (ἐκ, τάττω) wyprowadzić i uszykować, osobl. wojsko wyprowadzić z obozu i uszykować do bitwy; ἐκτάττεσθαι ustawić się, stanąć w szyku bojowym V. 4. 12; VII. 1. 24.

Ἐκτείνω, (ἐκ, τείνω) wyciągać V. 8. 14; ἐκτείνεσθαι wyciągnąć się, wygodnie leżeć V. 1. 2.

Ἐκτοξέω, (ἐκ, τοξέω) wystrzelić, strzelać (z kąd) VII. 8. 14.

Ἐκτρέπω, (ἐκ, τρέπω) odwrócić, zwrócić, skierować; pass. i aor. 2. med. zejść z drogi, zboczyć IV. 5. 15.

Ἐκτρέφω, (ἐκ, τρέφω) wyżywić, wychować VII. 2. 32.

Ἐκτρέχω, (ἐκ, τρέχω, nier. form. zob. τρέχω) wybiegać, wypadać, wycieczkę uczynić V. 2. 17; V. 4. 16.

Ἐκφαινῶ, (ἐκ, φαίνω) wyjawić, wykazać, oświadczyć, τὸν πόλεμον ἐκφαινῶν wojnę wypowiedzieć, wydać III. 1. 16.

Ἐκφέρω, (ἐκ, φέρω, nier. form. zob. φέρω) wynosić; τὸν λόγον ἐκφέρεω εἰς στρατιῶν roznosić, rozsiewać wieści we wojsku V. 6. 17, 29; εὐχὴν τῶος ἐκφέρεω opowiadać czyje życzenie I. 9. 11; πόλεμον ἐκφέρεω wojnę podnieść, rozpocząć III. 2. 29.

Ἐκφεύγω, (ἐκ, φεύγω, nier. form. zob. φεύγω) uciekać, ujsć, umknąć τινά przed kim I. 3. 2; I. 10. 3.

Ἐκών, οὔσα, ὄν, gen. ὄντος, dobrowolny, chętnie I. 1. 9; I. 9. 9; II. 4. 4; itd.

Ἐλαία, ἐλάα, ας, ἡ, drzewo oliwne VI. 4. 6; (VI. 2. 6); oliwa VII. 1. 37.

Ἐλαιον, ον, τό, (ἐλαία) oliwa, olej IV. 4. 13; V. 4. 28; VI. 6. 1; (VI. 4. 1; itd.

Ἐλάσσων, -των, ον, comp. do μικρός, mniejszy II. 4. 13; mniej VI. 2. 5; (V. 10. 5); podniejszy, gorszy, niższy, słabszy, zwyciężony.

Ἐλαῖνω, fut. ἐλάσω, ἐλῶ, aor. ἤλασα, pf. ἐλήλακα, pf. pass. ἐλήλαμαι pędzić; ἐλώντας tych, którzy pędzić mieli, ludzi do pędzenia VII. 7. 55; 2) w znac. nieprzech.: jechać (wozem, konno, okrętem), ἤγεν ἐλαῖνον przyjechał konno I. 5. 15; I. 10. 15; IV. 8. 28; VII. 3. 44; ἀντίον ἐλαῖνειν wyjechać, ruszyć przeciw komu I. 8. 24; ἐλαῖνειν ἐπὶ τινά ruszyć przeciw komu, ós ἐλώντα aby wjechać, pędzić I. 8. 10; ruszyć w pochód, maszerować, ciągnąć I. 2. 23; I. 5. 7; itd.

Ἐλάφειος, ον, (ἐλαφος) jeleni; κρέα ἐλάφεια mięso jelenie I. 5. 2.

Ἐλαφος, ον, ὁ, ἡ, jeleni, sarna V. 3. 10.

Ἐλαφρός, á, ὄν, lekki, prędko, lekkonogi, lekkouzbrojony IV. 2. 27.

Ἐλαφρός, przysl. (ἐλαφρός) lekko, zrzecznie, zgrabnie VI. 1. 13; (V. 9. 13); μάλα ἐλαφρός z wielką lekkością VII. 3. 33.

Ἐλάχιστος, η, ον, superl. do μικρός, najmniejszy VI. 4. 3; (VI. 2. 3); najmniej III. 2. 28; najpodlejszy, najgorszy. Neutr. jako przysl.: τὸ ἐλάχιστον, τοῦλάχιστον najmniej, przynajmniej V. 7. 8.

Ἐλέγχο, pogardzać; 3) badać, wypytywać się, wywiadywać się III. 5. 14; IV. 1. 23; dowieść komu czego, przekonać, καὶ οἱ ἂν ἐλεγχῶσι τῶν Ἑλλήνων διαβάλλοντες a ci z Greków, którym dowiodą, że spotwarzali, itd. II. 5. 27.

Ἐλεεινός, ἡ, ὄν, (ἐλεος) politowania godzien, oplakany, nieszczęśliwy IV. 4. 11.

Ἐλελίζω, fut. ἐλελίξω, ἐλελεύ krzyczeć, wydać okrzyk wojenny I. 8. 18.

Ἐλευθερία, ας, ἡ, (ἐλεύθερος) wolność I. 7. 3.

Ἐλευθέριος, ον, (ἐλεύθερος) wonomysłny, szlachetny, hojny.

Ἐλευθερος, α, ον, wolny II. 5. 32.

Ἐλισάρινη, zob. Ἀλισάρινη.

Ἐλῶ, ciągnąć, wlec na górę, wciągać V. 2. 15; naciągać, napinać IV. 2. 28.

Ἑλλάς, ἄδος, ἡ, Hellada, Grecya.

Ἑλλάς, ἄδος, ἡ, Hellas, imię własne kobiety.

Ἑλληρ, ηρος, ὁ, Hellen, Grek; οἱ Ἕλληνες Hellenowie, Grecy, 2) jako przymiotn. helleński, grecki.

Ἑλληνίζω, (Ἑλληρ) sprzyjać Grekom, naśladować ich zwyczaje, mówić, czynić po grecku, ἐλληνίζειν ἡπίστατο rozumiał po grecku VII. 3. 25.

Ἑλληνικός, ἡ, ὄν, (Ἑλληρ) helleń-

ski, grecki; τὸ Ἑλληνικόν wojsko greckie I. 4. 13; I. 8. 5.

Ἑλληνικῶς, przysł. (Ἑλληνικῶς) w greckim języku, po grecku I. 8. 1.

Ἑλληνίς, ἴδος, ἡ, Hellenka, Greczynka; jako przymiotn.: helleńska, grecka V. 3. 2.

Ἑλληνιστί, przysł.: po grecku, w greckim języku VII. 6. 8.

Ἑλλησποντιακός, ἡ, ὄν, hellesponti; αἱ Ἑλλησποντικαὶ πόλεις miasto nad Hellespontem I. 4. 9.

Ἑλλησποντος, οὐ, ὅ, (Ἑλλης πόντος, morze Helli, która w niem utoneła) Hellespont między Azją a Europą.

Ἑλπίζω, (ἐλπίς) spodziewać się VI. 5. 17; (VI. 3. 17).

Ἑλπίς, ἴδος, ἡ, nadzieja, ἐλπίδας λέγειν robić nadzieję, zbywać nadzieją I. 2. 11.

Ἐμμαντοῦ, ἧς, zaim. zwrot.: mnie, siebie II. 3. 29; τὰ ἔμμαντοῦ moje sprawy, moje położenie VII. 6. 33.

Ἐμβαίω, (ἐν, βαίω, niereg. form. zob. βαίω) wchodzić IV. 3. 20; εἰς πλοῖον na okręt wsięść I. 3. 17; I. 4. 7; V. 6. 12; itd.

Ἐμβάλλω, (ἐν, βάλλω, niereg. form. zob. βάλλω) wrzucić; ἔπιπτος ἐμβάλλειν χιλόν podrzucić, wsypać I. 9. 27; ἐμβάλλειν μοχλόν zaporę zasunąć VII. 1. 12; πληγὰς ἐμβάλλειν wychłostać, wybić I. 5. 11; 2) w znac. nieprzech. wpaść (o rzecze) I. 2. 8; IV. 8. 2; uderzyć, napasać I. 8. 24; III. 4. 14; wkroczyć, wtargnąć III. 5. 17; IV. 7. 20; itd.

Ἐμβιβάζω, (ἐν, βιβάζω) wprowadzić; εἰς τὰ πλοῖα wsadzić, umieścić na okręty V. 3. 1.

Ἐμβολή, ἧς, ἡ, (ἐν, βάλλω) wpać, wtargnięcie, napad, ἐμβολὴν ποιέσθαι wkroczyć IV. 1. 4.

Ἐμβρόντητος, οὐ, (ἐν, βροντία) piorunem rażony, odurzony; ἐμβρόντητους ποιεῖν piorunami przerazić, odurzyć III. 4. 12.

Ἐμέω, womitować, zwracać IV. 8. 20.

Ἐμένω, (ἐν, μένω) zostawać w czem IV. 7. 17; trwać, wytrwać w czem, pozostać czemu wiernym, τοῖς ὄρκοις, ταῖς συνθήκαις przysięgi, przymierza wiernie dochować.

Ἐμός, ἡ, ὄν, mój; τὰ ἐμά moje sprawy, moje położenie VII. 6. 33.

Ἐμπαλιν, przysł. (ἐν, πάλιν) czesto z artyk. τοῦμπαλιν = τὸ ἐμπαλιν nazad, napowrót, w odwrotną, przeciwną stronę I. 4. 15; III. 5. 13; V. 7. 6; VI. 6. 33; (VI. 4. 38).

Ἐμπεδόω, (ἐν, πέδω) umocować, utwierdzić, ὄρκους przysięgi wiernie dochować III. 2. 10.

Ἐμπεῖρος, οὐ, (ἐν, πείρω) τινός, doświadczony, świadomy, biegły, obeznany z czem IV. 5. 8; V. 6. 1.

Ἐμπεῖρος, przysł. (ἐμπεῖρος) z doświadczenia; ἐμπεῖρος ἔχειν doświadczyć, τινός bliżej znać, mieć znajomość II. 6. 1.

Ἐμπίπλημι i **ἐμπιπλάω**, (ἐν, πίμπλημι, niereg. form. zob. πίμπλημι) napełnić τινός czem I. 5. 10; I. 10. 12; zadowolnić, zadosyćczynić, zaspokoić, spełnić, ἀπάντων τὴν γνώμην wszystkich zyczenia I. 7. 8; ἐμπίπλωσθαι napełnić się, nasycić się, mieć czego dosyć; ὑπισχνούμενος οὐκ ἐνέμπλωσο niemógł się dosyć naobiecować VII. 7. 46.

Ἐμπύρημι, **ἐμπύρω**, **ἐμπύρω**, (ἐν, πύρημι, niereg. form. zob. πύρημι) zapalić, podpalić V. 2. 3; VII. 4. 15; rozpaść.

Ἐμπίπτω, (ἐν, πίπτω, niereg. form. zob. πίπτω) wpaść, lecieć, nacięrać IV. 8. 11; V. 7. 25; VI. 5. 9; (VI. 3. 9); napadać (o napadzie wściekłości) V. 7. 26; ἔνοια αὐτὸ ἐμπίπτει wpaść, przychodzi mi na myśl III. 1. 13.

Ἐμπλεωσ, οὐ, (ἐν, πλέω) napełniony, pełen τινός czego I. 2. 22.

Ἐμποδίζω, (ἐν, ποῦς) zawadzać, przeszkadzać IV. 3. 29.

Ἐμῶδιος, οὐ, (ἐν, ποῦς) będący na przeszkodzie VII. 8. 4; τὸ ἐμῶδιον przeszkoda VII. 8. 3.

Ἐμῶδων, (t. j. ἐν, ποσὶν ὧν) przed nogami, na drodze, na przeszkodzie będący, zawadzający, ἐμῶδων εἶναι τινι być komu przeszkodą, przeszkadzać IV. 8. 14; V. 7. 10; τὸ ἐμῶδων μὴ οὐχί — ἀποθαρσέναι což przeszkodzi, abysmy nie zginęli? t. j. což nas od śmierci obroni, ocali? III. 1. 13.

Ἐμποῖέω, (ἐν, ποῖέω) wpoić, wzbudzić, τινί τι w kim co II. 6. 19; θάσος ἐμποῖεῖ dodaje serca VI. 5. 17; (VI. 3. 17); ἐμποῖεῖν τινι, ὡς wzbudzić w kim to miernianie, przekonanie, że II. 6. 8.

Ἐμπολάω, (ἐμπολή) aor. ἤμολῆσα, kupczyć, przedawać VII. 5. 4.

Ἐμπόριον, οὐ, τό, (ἐν, πόρος) miejsce handlowe I. 4. 6; skład, warsztat.

Ἐμπορος, οὐ, ὅ, (ἐν, πόρος) kupiec.

Ἐμπρόθεν, zob. ἐμπύρημι.

Ἐμπροσθεν, przysł. (ἐν, πρόσθεν) z Gen. przed IV. 5. 9; z przodu IV. 7. 22; V. 4. 12; z przodu, na przodu

dzie, *ἐμπροσθεν* *ὁρῶσιν* widzą przed sobą, IV. 2. 12; *οἱ αὐτοῦ τεταγμένοι ἐμπροσθεν* przed nim ustawieni I. 8. 23; *τὰ ἐμπροσθεν* to co przed kim jest VI. 3. 14; (VI. 1. 14); *οἱ ἐμπροσθεν* na przodzie, przed kim będący, przodem idący IV. 3. 14; IV. 5. 19; 2) o czasie: dawniej, *ἐν τῷ ἐμπροσθεν χρόνῳ* dawniej VI. 6. 31; (VI. 4. 31); przedtém, pierwój, dawniej, *ὁ ἐμπροσθεν λόγος* poprzedzająca, przeszła ksiązka II. 1. 1; *ἡ ἐμπροσθεν ἐμβολή* przeszła potyczka III. 4. 2.

Ἐμφαγεῖν, inf. aor. 2. do *ἐνεσθῆω*.

Ἐμφανής, *ἐς*, (*ἐμφανῶ*) widoczny, widzialny, naoczny, jawny, wyraźny, *ἐν τῷ ἐμφανεῖ λέγειν τινά* publicznie nazwać kogo, wymienić II. 5. 25.

Ἐμφανώς, przysł. (*ἐμφανής*) widocznie, publicznie V. 4. 33.

Ἐν, przym. z Dat. (Iac. in z Abl.) oznacza spoczywanie, zostawanie się, znajdowanie się, w czém, na czém, przy czém; 1) o miejscu: w, na, po, przy: *ἐν δεξιᾷ* po prawej I. 5. 1; *ἐν ὑπεροβῇ τῶν ὁρέων* przy przejściu przez góry I. 2. 25; *ἐν τοῖς δένδροις* za drzewami IV. 7. 9; *ἐν τοῖς ὄπλοις* pod bronią III. 2. 28; *ἐν τῇ θαλάττῃ* przy morzu, nad morzem IV. 8. 28; *ἐν τοῖς σκευοφόροις* przy oblogach I. 10. 3; itd.; o osobach: między, pomiędzy IV. 8. 8; *ἐν τοῖς ἀρίστοις λεγόμενος* do najwaleczniejszych liczony I. 6. 1; często kładzie się *ἐν* przy nazwiskach ludów, gdzie my nazwiska kraju używamy, i tak: *ἐν Πέρσῃσι* w Persyi, *ἐν τοῖς Ἕλλησι* w Grecyi II. 3. 15; itd.; 2) o czasie: w, w przeciągu, przez, *ἐν τρισὶν ἡμέραις* przez trzy dni IV. 8. 8; *ἐν ταῖς σπονδαῖς* podczas przymerza III. 1. 1; *ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ* w tym czasie IV. 2. 17; *ἐν τούτῳ καιρῷ* w takim czasie, położeniu III. 1. 44; *ἐν τούτῳ* tymczasem, w tém I. 5. 15; I. 8. 12; itd.; *ἐν ᾧ*, scil. *χρόνῳ* w którym to czasie, tymczasem, wtedy I. 2. 20; II. 2. 15; podczas gdy I. 10. 10; IV. 2. 19; V. 1. 17; itd.; 3) *ἐν τῷ φανερό*, *ἐμφανεῖ* publicznie, jawnie, I. 3. 21; II. 5. 25; *ἐν ἀσφαλεῖ* w bezpieczeństwie V. 6. 33.

Ἐναγυλάω, *-λέω*, *-λίω*, (*ἐν*, *ἀγκύλη*) przyprowadzić do pocisku rzemień (*ἀγκύλη*), za pomocą którego silnie pocisk rzucano i znów do siebie przyciągano IV. 2. 28.

Ἐναντίος, *α*, *ον*, (*ἐν*, *ἀντίος*) *τινός* i *τινί* naprzeciwko będący, przeciwny IV. 3. 28; IV. 5. 3; przeciwny t. j. nieprzyjazy III. 2. 10; *τάναντία* rze-

czy przeciwne t. j. nieszczęście V. 6. 4; *ὁ ἐναντίος* przeciwnik, nieprzyjaciel, *τάναντία ποιεῖν τινα ἢ* uczynić, postąpić z kim inaczej jak V. 8. 24; *τάναντία στρέφειν* zwrócić się w przeciwną stronę IV. 3. 32; *ἐναντίον τινός* w obec kogo VII. 6. 23; *ἐκ τοῦ ἐναντίου* z przeciwnej strony, naprzeciwko I. 8. 23; IV. 7. 5; itd.; *ἐναντίον εἶναι* stać naprzeciw komu, (jako nieprzyjaciel), być na przeszkodzie VII. 6. 25.

Ἐναντιόομαι, (*ἐν*, *ἀντίος*) być przeciwnym, opierać się *τινός* czemu VII. 6. 5.

Ἐνάπτο, (*ἐν*, *ἄπτο*) przywiązać; 2) podpalić, zapalić V. 2. 24, 26.

Ἐνάτος, *η*, *ον*, dziewiąty.

Ἐναυλίζομαι, (*ἐν*, *αυλίζομαι*) przebywać gdzie, osobl. w nocy, zatrzymać się VII. 7. 8.

Ἐνδέα, *α*, *ς*, *ή*, (*ἐνδέω*) niedostatek, potrzeba, bieda I. 10. 18; VI. 4. 23; (VI. 2. 23); VII. 8. 6.

Ἐνδείκνυμι, (*ἐν*, *δείκνυμι*) wskazać, donieść, oskarżyć; med. okazać, oświadczać, *εἴησαν* przychylności swoją VI. 1. 19; (V. 9. 19).

Ἐνδέκατος, *η*, *ον*, jedenasty.

Ἐνδέω, (*ἐν*, *δέω*, niereg. form. zob. *δέω*) niedostawać, brakować; med. *ἐνδεομαι* *τινός* potrzebować, niemiec czego VII. 3. 3; *ἐνδεί μολτινός* potrzebami, braknie mi czego, *πολλῶν ἐνέδει αὐτῷ* wiele mu brakowało VII. 1. 41.

Ἐνδηλος, *ον*, (*ἐν*, *δηλος*) widoczny, jawny, wyraźny; zwyczajnie zgadza się ze subj. zdania zależnego (osobiciście), a słowo stoi w imiesł., jak *δηλος φανερός*, np. *ἐνδηλοι ἦσαν — προσέχοντες*, widać było, że itd. II. 4. 2; II. 6. 23; *ἐνδηλον — τούτο εἶχεν*, *ὅτι*, jawnie to było widać, że (albo: jawnie to pokazywał, że) II. 6. 13.

Ἐνδημος, *ον*, (*ἐν*, *δημος*) krajowy VII. 1. 27.

Ἐνδιφορος, *ον*, (*ἐν*, *δίφορος*) siedzący na wozie, na krześle, przy stole VII. 2. 33.

Ἐνδοθεν, przysł. (*ἐνδον*) z wewnątrz, ze środka V. 2. 22; VII. 8. 14.

Ἐνδον, przysł. wewnątrz II. 5. 32; w mieście VII. 1. 17; w domu VII. 1. 19.

Ἐνδοξος, *ον*, (*ἐν*, *δόξα*) głośny, sławny, zaszczytny VI. 1. 23; (V. 9. 23).

Ἐνδύω, (*ἐν*, *δύω*, niereg. form. zob. *δύω*) wdziwać; med. *ἐνδύομαι* i aor. 2. act. *ἐνέδυν* i perf. *ἐνδέδυκα* wdziwać na się, ubierać się w co I. 8. 3; V. 4. 13.

Ἐνέδρα, *α*, *ς*, *ή*, zasadzka IV. 7. 22.

Ἐνεδρεῦω, (ἐνέδρα) dybać, czatować, zasadzać się IV. 1. 22; IV. 6. 17.

Ἐνεῖδον, zob. ἐνοραῶ.

Ἐνεῖμι, (ἐν, εἶμι) być, znajdować się w czém I. 5. 1; I. 6. 3; V. 3. 8; itd.

Ἐνεκα i **Ἐνεκεν**, przym. z gen.: dla, o, z powodu; stoi po wyrazie rządzonej, rzadko przed wyrazem, jak V. 4. 19.

Ἐνενηκόντα, (liczebn. nieodm.) dziewięćdziesiąt.

Ἐνεός, ἄ, ὄν, niemy, głuchoniemy IV. 5. 33.

Ἐνεσθίω, (ἐν, ἐσθίω) aor. ἐνεφαγον, inf. ἐνφαγεῖν, zjeść, podjąć, spieszenie jeść IV. 2. 1; IV. 5. 8.

Ἐνετός, ἦ, ὄν, (ἐνίμι) wpuszczony, nasadzony, namówiony VII. 6. 41.

Ἐνέχουρον, ου, τό, (ἐν, ἐχουρός) zakład, zastaw VII. 6. 23.

Ἐνέχω, (ἐν, ἔχω, niereg. form. zob. ἔχω) mieć, trzymać (w czém) ἐνέχεσθαι zahaczyć się, zacząć się VII. 4. 17.

Ἐνθα, przysł. 1) demonstr. a) o miejscu: tu, tam I. 7. 15; b) o czasie: wtenczas, wtedy I. 9. 5; IV. 1. 17; ἔνθα δὴ wtedyto, wtedy więc I. 5. 8; I. 8. 2; I. 8. 24; II. 1. 10; itd. 2) rel. a) o miejscu: gdzie, dokąd III. 4. 49; I. 9. 3; IV. 3. 7; IV. 5. 6; IV. 8. 14; VI. 5. 32; (VI. 3. 32); VII. 6. 14; itd.; b) o czasie: skoro, gdy V. 1. 1.

Ἐνθάδε, przysł. (ἐνθα) tu, tam III. 3. 2; V. 1. 10; itd.; tudotaż II. 1. 4; II. 3. 21; V. 7. 18; itd.

Ἐνθάπερ, przysł. gdzie, gdzie właśnie IV. 8. 25; VI. 4. 9; (VI. 2. 9).

Ἐνθεν, przysł. ztąd, ztamąd, z tej strony — z tamtej strony, z jednej — z drugiej strony II. 4. 22; III. 5. 7.; ἐνθεν καὶ ἐνθεν z obu stron IV. 3. 28; IV. 6. 12; IV. 8. 13; itd.; 2) ἐνθεν zkad I. 10. 1; IV. 7. 7; itd.

Ἐνθένδε, przysł. (ἐνθεν) tu ztąd V. 6. 10; VII. 7. 17.

Ἐνθυμέομαι, (ἐν, θυμέομαι) rozważać, myśleć II. 4. 5; III. 1. 20; V. 8. 19; ἐντεθυμήμην uważałem to, zrobiłem to doświadczenie, przekonałem się III. 1. 43.

Ἐνθυμήμα, ατος, τό, (ἐνθυμέομαι) to co się rozważa, pomysł III. 5. 12; VI. 1. 21; (V. 9. 21).

Ἐνθωρακίζω, (ἐν, θωρακίζω) wdziawać pancerz; ἐντεθωρακισμένος pancierzem uzbrojony, pancerny VII. 4. 16.

Ἐνι, zam. ἐνεστι jest (w czém) V. 3. 11; wolno jest.

Ἐνιαυτός, οὐ, ὄ, rok VII. 8. 26.

Ἐνιδεῖν, inf. aor. 2. do ἐνοραῶ.

Ἐνιοι, αι, α, (ἔστιν οἱ, ἐν οἱ) niekórtzy II. 4. 1.

Ἐνίοτε, przysł. (ἔστιν, ὅτε) niekiedy, czasem III. 1. 20.

Ἐνίσχω, (ἐν, ἴσχω) = ἐνέχω mieć, trzymać w czém, ἐνίσχεσθαι τινι tkwić, zahaczyć się, zacząć się VII. 4. 17.

Ἐννατος, η, ον, dziewiąty.

Ἐννεά, (liczeb. nieodm.) dziewięć.

Ἐννεηκόντα, (liczeb. nieodm.) dziewięćdziesiąt.

Ἐννοεῶ, (ἐν, νοεῶ) mieć w myśli, zamyslać, namyslać się II. 4. 19; rozważać, wymyślić, wynaleść II. 2. 10; obawiać się II. 4. 5; III. 5. 3; IV. 2. 13; VI. 1. 28; (V. 9. 28); rozumieć VI. 1. 29; (V. 9. 29); med. ἐννοεῖσθαι rozmyślać, zastanawiać się, rozważać III. 1. 3; III. 1. 41.

Ἐννοια, ας, ἡ, (ἐν, νοῦς) myśl III. 1. 13.

Ἐνοδίας, ου, ὄ, (albo Εὐοδεύς, Ἐνοπεύς) Enodyas, setnik.

Ἐνοικέω, (ἐν, οἰκέω) mieszkać (w czém) I. 3. 4; οἱ ἐνοικοῦντες mieszkańcy I. 2. 24.

Ἐνόπλιος, ον, (ἐν, ὄπλιον) zbrojny. ἐνόπλιος ὀνθυμός takt wojskowy, takt do tańca odbywanego pod bronią VI. 1. 11; (V. 9. 11).

Ἐνοράω, (ἐν, ὀράω, niereg. form. zob. ὀράω) patrzeć (na kogo), spostrzegać I. 3. 15; τινί i ἐν τινι w kim, czém VII. 7. 45.

Ἐνοχλέω, (ἐν, ὀχλέω, ὀχλος) τινι być komu uciążliwym, przykrym, niepokoić, przeszkadzać, zawadzać II. 5. 13; III. 4. 21.

Ἐντάττω, -σω, (ἐν τάττω) ustawić, umieścić (w czém), włączyć, (o wojsku) wcielić: καὶ τῷ σφενδονῶν ἐντεταγμένῳ ἐθελοντι chcącemu być umieszczonym między procarzami III. 3. 18.

Ἐνταῦθα, przysł. 1) o miejscu: tu, tam 1. 2. 8; I. 4. 19; I. 5. 4; I. 10. 4; itd.; tamdotąd I. 2. 1; I. 10. 17; itd.; 2) o czasie: wtenczas, wtedy, potem I. 8. 19; I. 8. 27; I. 10. 1; I. 10. 5; itd.; μέχρι ἐνταῦθα aż dotąd V. 5. 5; 3) w tym przypadku, w takim razie, w tej mierze VII. 6. 14.

Ἐντείνω, (ἐν, τείνω) naciągać, napiąć np. łuk; πληγὴν ἐντείνειν τινί dać chłostę, wychłostać, bić kogo, ἀλλήλοισ πληγὰς ἐντείνειν bić się II. 4. 11.

Ἐντέλης, (ἐν, τέλος) skończony, dokonany, zupełny, cały, μισθός ἐντέλης zółd z pełna, cały I. 4. 13.

Ἐντέλλω i **ἐντέλλομαι**, (ἐν, τέλλω) polecić, kazać V. 1. 13.

Ἐντερον, ου, τό, (ἐντός) wnętrznosci II. 5. 33.

Ἐντεῦθεν, przysł. 1) o miejscu: tuząd, ztąd I. 2. 7; I. 2. 10; itd.; 2) o czasie: odtąd, od tego czasu, zaraz potem IV. 4. 10; V. 4. 26; VI. 6. 1; (VI. 4. 1); 3) dla tego, z tego powodu V. 5. 3; VI. 4. 15; (VI. 2. 15); itd.

Ἐντίθηναι, (ἐν, τίθηναι) włożyć, wpoić, φόβον τιῶ ἐντίθενα strachu kogo nabawić VII. 4. 1; med. ἐντίθεσθαι sobie, swoje rzeczy włożyć; τὰ πλείστον ἄξιμα ἐντίθεσθαι εἰς τὸ πλοῖον rzeczy najkosztowniejsze na okręt włożyć, naładować, zabrać I. 4. 7; V. 7. 15.

Ἐντιμος, ου, (ἐν, τιμή) szanowany, poważany V. 6. 32; VII. 7. 52.

Ἐντιμος, przysł. (ἐν, τιμή) w poważaniu, zaszczytnie, ἐντιμος ἔχειν mieć poważanie, wziętość, znaczenie II. 1. 7.

Ἐντόνος, przysł. (ἐν, τείνω) z nateżeniem, gwałtownie, usilnie VII. 5. 7.

Ἐντός, przysł. z Gen. 1) o miejscu: wewnątrz, między, wśród: ὅποσα ἐντός αὐτῶν — ἐγένοντο co się między nich — dostało I. 10. 3; ποταμῶν ἐντός wśród rzek II. 1. 11; VI. 4. 3; (VI. 2. 3); w obrębie VI. 5. 7; (VI. 3. 7); itd.; 2) o czasie: w przeciągu, w, ἐντός ὀλίγων ἡμερῶν w kilka dni VII. 5. 9; itd.

Ἐντυχάνω, (ἐν, τυχάνω, niereg. form. zob. τυχάνω) τιῶ spotkać się z kim, napotkać kogo, trafić na co I. 2. 27; I. 8. 1; I. 8. 10; II. 3. 10; dosięgnąć, dostać V. 1. 17; być właśnie obecnym, nadarzyć się właśnie, ὁ ἐντυχῶν ten, który się właśnie nadarzy, pierwszy lepszy III. 2. 31.

Ἐνθάλλος, ου, ὁ, (Ἐνω) Ἐνθαλιος, przydomek Aresa, bożka wojny; 2) okrzyk, śpiew wojenny, τῶ Ἐνθαλλῶ na cześć Ἐνθαλιωta I. 8. 15.

Ἐνύπνιον, ου, τό, (ἐν, ὑπνος) sen; obraz w Liceum ateńskim, wyobrażający sen VII. 8. 1.

Ἐνωμοτίαρχης, ου, ὁ, dowódzca enomotyi t. j. oddziału z 25 ludzi złożonego, czwartej części kompanii (λόχος) III. 4. 21.

Ἐνωμοτία, ας, ἡ, (ἐν, ὄμμα) oddział żołnierzy u Lacedemónczyków, czwarta część kompanii, mniej więcej 25 ludzi III. 4. 22; IV. 3. 26.

Ἐξ, zob. ἐξ.

Ἐξ, (liczebn. nieodm.) sześć.

Ἐξαγγέλλω, (ἐξ, ἀγγέλλω) ogłosić, uwiadomić, oznajmić, donieść I. 6. 5; II. 4. 24.

Ἐξάγω, (ἐξ, ἄγω, niereg. form. zob. ἄγω) wyprowadzać I. 6. 10; VI. 6. 36; (VI. 4. 36); itd.; w znac. nieprzech.: wyruszyć VI. 4. 9; (VI. 2. 9); 2) pobudzać, wzniecać, nakłonić, porywać, med. dać się uwieść, porwać, unieść I. 8. 21.

Ἐξαίρετος, ου, (ἐξ, αἰρέω) wybrany, wyborny, najlepszy VII. 8. 23.

Ἐξαιρέω, (ἐξ, αἰρέω, niereg. form. zob. αἰρέω) wyjmować, wydobywać II. 1. 9; II. 3. 16; oddalić, uchylić, usunąć II. 5. 4; odjąć, przecznać (dla kogo) V. 3. 4; med. ἐξαιρέσθαι wybrać sobie II. 5. 20; wyjąć, wylądować (towary) V. 1. 16.

Ἐξαιτέω, (ἐξ, αἰτέω) żądać oddania lub wydania czego VI. 6. 11; (VI. 4. 11); ἐξαίτεσθαι wyprosić, wyjednać uwolnienie, ułaskawienie dla kogo I. 1. 3.

Ἐξαίφνης, przysł. (ἐξ, αἴφνης) nagle, niespodzianie VI. 3. 3; (VI. 1. 3).

Ἐξακισχίλιοι, αι, α, sześć tysięcy.

Ἐξακοντίω, (ἐξ, ἀκοντίω) rzucać pociskiem (żkąd) V. 4. 25; itd.

Ἐξακόσιοι, αι, α, sześćset.

Ἐξαλαπάξω, fut. ξω, (ἐξ, ἀλαπάξω) wypróżnić, złupić, spustoszyć VII. 1. 29.

Ἐξάλλομαι, (ἐξ, ἄλλομαι) wyskoczyć, podskoczyć VII. 3. 33.

Ἐξαιρετάνω, (ἐξ, ἀμαρτάνω, niereg. form. zob. ἀμαρτάνω) zbłądzić, wykraczać, περί τι w czym V. 7. 33.

Ἐξανίστημι, (ἐξ, ἀνά, ἵστημι) zacząć powstać; pass. wraz z aor. 2. i pf. act. wstać, powstać IV. 5. 18; VI. 1. 10; (V. 9. 10); VI. 1. 30; (V. 9. 30); wyskoczyć V. 2. 30.

Ἐξαπατάω, (ἐξ, ἀπατάω) zwodzić, oszukać, τιῶ τι kogo w czym V. 7. 6, 9; ἐξαπατήσθαι, fut. med. w znac. biern. VII. 3. 3.

Ἐξαπάτη, ης, ἡ, (ἐξαπατάω) oszukaństwo VII. 1. 25.

Ἐξάπηγος, υ, (ἐξ, πῆγος) sześciolokciowy V. 4. 12.

Ἐξαπίνης, przysł. nagle, niespodzianie III. 3. 7.

Ἐξαρκέω, (ἐξ, ἀρκέω) wystarczać, być dostatecznym VII. 7. 54.

Ἐξάρχω, (ἐξ, ἄρχω) rozpoczynać, pierwszy coś uczynić, rozpoczynać (śpiew), zaintonować V. 4. 14; być sprawcą czego, dać powód do czego, być winien czemu VI. 6. 15; (VI. 4. 15).

Ἐξαναίνω, (ἐξ, αἰάνω) wysuszyć; pass. uschnąć II. 3. 16.

Ἐξανλίζομαι, (ἐξ, ἀλλίζομαι) wyruszyć (z obozu), εἰς κάμας do wsi przenieść obóz VII. 8. 21.

Ἔξεμι, (ἐξ, εἶμι) wychodzić, odchodzić III. 5. 13; V. 1. 8; VI. 4. 19; (VI. 2. 19); itd.

Ἔξεμι, (ἐξ, εἶμι) używa się tylko jako słowo nieosobiste: ἔξεστί μοι wolno mi, mogę; ἔξεστιν ὑμῖν możecie II. 3. 26; II. 6. 12; rzeczownik lub przymiotnik stojący przy infinit. kładzie się w dat. np. ἔξεστί σοι ἀνδρὶ γενέσθαι możesz stać się mężem VII. 1. 21; imiesł. ἐξόν używa się jako accus. absol. zam. gen. absol.: gdy jest lub było wolno, gdy można lub można było, np. ὑμᾶς ἐξόν ἀπολέσαι gdy można było was zgubić II. 5. 22; II. 6. 6; III. 1. 14; itd.

Ἔξεῖναι, zob. ἔξεμι.

Ἔξελαύνω, (ἐξ, ἐλαύνω, nierieg. form. zob. ἐλαύνω) wypędzać I. 3. 4; VII. 7. 7; itd.; 2) w znac. nieprzech. wyjechać, wyruszyć, maszerować, ciągnąć I. 2. 5; I. 4. 1; I. 7. 1; itd.

Ἔξελέγχομαι, (ἐξ, ἐλέγχομαι) badać, wypytać się; przekonać, dowieść komu czego: καὶ ὅτι ἐξελεγχθῶσι διαβάλλοντες τῶν Ἑλλήνων a ci z Greków, którym dowiodą, że spotwarzali II. 5. 27.

Ἔξεληλυθώς, zob. ἐξέρχομαι.

Ἔξερπω, (ἐξ, ἔρπω) wyczołgać się; = ἔξέρχομαι wychodzić, odchodzić VII. 1. 8; Doryjczycy bowiem używali słowa ἔρπειν w znaczeniu ἵέναι, ἔρχεσθαι.

Ἔξέρχομαι, (ἐξ, ἔρχομαι, nierieg. form. zob. ἔρχομαι) wychodzić, odchodzić; o czasie: upływać VII. 5. 4.

Ἔξεσσι, zob. ἔξεμι.

Ἐξετάζω, (ἐξ, ἐτάζω) badać, śledzić, odbywać przegląd V. 4. 12.

Ἐξετάσις, εὖς, ἡ, (ἐξετάζω) badanie; przegląd wojska; ἐξετάσιον ποιεῖν i ποιέσθαι przegląd wojska odprawić I. 2. 9; I. 2. 14; I. 7. 1; itd.

Ἐξευπορίζω, (ἐξ, εὖ, πορίζω) wynaleść, obmyślić, wystarać się τί ο σο V. 6. 19.

Ἐξηγέομαι, (ἐξ, ἡγέομαι) wyprowadzić, przewodniczyć; odprowadzić; εἰς τὴν Ἑλλάδα do Grecji VI. 6. 34; (VI. 4. 34); rozkazać, wyswiadczyć IV. 5. 28.

Ἐξήκοντα, (liczeb. nieodm.) sześćdziesiąt.

Ἐξήκω, (ἐξ, ἦκω) 1) wystawać, rozciągać się (dokąd), wychodzić, dojsć do czego; 2) o czasie: minąć, upływać VI. 3. 26; (VI. 1. 26).

Ἐξηνέομαι, (ἐξ, ἐνέομαι, nierieg. form. zob. ἐνέομαι) przybyć, dochodzić, dosięgać, donosić, πριν τὸ τόξεν-

μα ἐξηνεῖσθαι nim strzały donosiły t. j. nim się zbliżyli na wystrzał I. 8. 19; III. 3. 7; III. 4. 4; ἐπὶ βραχὺ ἐξικροῦνται niedaleko niosąc, sięgają III. 3. 17; itd.; 2) wystarczać VII. 7. 54.

Ἐξίστημι, (ἐξ, ἵστημι) odstawić, zmienić, przestawić, przenosić (z jednego miejsca na drugie); 2) pass. wraz z aor. 2., pf. i plqpf. act. odejść, oddalić się, ustąpić I. 5. 14.

Ἐξοδος, ου, ἡ, (ἐξ, ὁδός) 1) wyjście (t. j. miejsce do wyjścia), drzwi, V. 2. 26; VII. 4. 17; 2) wyjście, odejście, wymarsz VI. 5. 2; (VI. 3. 2); VII. 1. 9; wyprawa, wycieczka V. 2. 9; VI. 4. 9; (VI. 2. 9).

Ἐξόν, zob. ἔξεμι.

Ἐξοπλιζώ, (ἐξ, ὀπλιζώ) uzbroić; med. ἐξοπλιεσθαι uzbroić się, stanąć pod bronią, stanąć w sztyku bojowym, wyruszyć na nieprzyjaciela I. 8. 3; II. 1. 2; III. 1. 28; itd.

Ἐξοπλισία, ας, ἡ, (ἐξοπλιζώ) uzbrojenie, stawanie pod bronią, ustalenie wojska do bitwy, ἐν τῇ ἐξοπλισίᾳ gdy wojsko stawało pod bronią I. 7. 10.

Ἐξορμιάω, (ἐξ, ὀρμιάω) wysłać, pobudzić, przypominać, zachęcać III. 1. 24; 2) w znac. nieprz. i pass. wyruszyć, wyjść V. 2. 4; V. 7. 17; itd.

Ἐξουσία, ας, ἡ, (ἔξεμι) możność, pozwolenie, wolność, samowolność V. 8. 22; władza, potęga.

Ἐξω, przysł. zewnątrz, na dworze II. 5. 32; VII. 2. 29; z gen. zewnątrz I. 4. 5; po za, z tamtej strony I. 10. 6; w kierunku od V. 7. 7; oprócz VII. 3. 10; ἔξω εἶναι τιος być po za czem; ἔξω ἦν albo ἐγένετο τοῦ εὐνοῦμον κέρας siegał po za lewe skrzydło, lewy bok przeskrzydlał I. 8. 13, 23; ἔξω βελῶν właśc.: zewnątrz pocisków, t. j. tak daleko, iż strzały już nie donoszą III. 4. 15; ἔξω εἶναι albo γίνεσθαι oddalić się, wyjść II. 6. 3; VII. 1. 12; τὸ δὲ ἔξω scil. τείχος zamek zewnętrzny t. j. leżący już w Syrii I. 4. 4.

Ἐξωθεν, przysł. (ἔξω) zewnątrz, z za, τιος czego III. 4. 21; V. 7. 21.

Ἐοικα, pf. od nieużywan. w praes. εἶκω być podobnym V. 3. 12; przystoi VI. 5. 17; (VI. 3. 17); zdawać się, ὡς εἶκει jak się zdaje; o użyciu imiesł. zob. εἶκος.

Ἐορτή, ἦς, ἡ, uroczyście V. 3. 9.

Ἐπαγγέλλω, (ἐπι, ἀγγέλλω) ogłosić, donosić, oznajmić; ἐπαγγέλλομαι oświadczyć się z czem, przyrzekać, ofiarować się II. 1. 4; IV. 7. 20; VII. 1. 33.

Ἐπίγω, (ἐπί, ἄγω, niereg. form. zob. ἄγω) przyprowadzić; ψήφον ἐπάγειν poddać pod głosowanie, οὐ γὰρ ποῦ ψήφος αὐτῷ ἐπλήττω περιφρηῆς jeszcze bowiem nie zapadła uchwała względem jego wygnania VII. 7. 57.

Ἐπαινέω, (ἐπί, αἰνέω) pochwałać I. 3. 7; I. 4. 16; V. 5. 8; itd.; τινά ἐπί τιμῃ chwalić kogo za co III. 1. 45; dziękować VII. 7. 52.

Ἐπαινος, *ov, ó*, (ἐπαινώ) pochwała V. 7. 33.

Ἐπαίρω, (ἐπί, αἶρω, niereg. form. zob. αἶρω) podnosić, pobudzić, nakłonić VI. 1. 21; (V. 9. 21); VII. 7. 25.

Ἐπαίτιος, *ov*, (ἐπί, αἰτία) winien winy czemu III. 5. 1.

Ἐπακολουθέω, (ἐπί, ἀκολουθέω) postępować *τινί* za kim III. 2. 35; IV. 1. 1; słuchać, być posłusznym.

Ἐπακούω, (ἐπί, ἀκούω, niereg. form. zob. ἀκούω) słuchać, przysłuchiwać się czemu VII. 1. 14.

Ἐπὴν, *ἐπὴν*, spójn. (ἐπεί, ἄν) z conjunct.: gdy, kiedy, skoro I. 4. 13; IV. 6. 19; itd.: ἐπὴν τάχιστα skoro tylko IV. 6. 9.

Ἐπανατίεω, (ἐπί, ἀνά, τίεω) wyciągać, nadstawić VII. 4. 9.

Ἐπαναχωρέω, (ἐπί, ἀνά, χωρέω) ustępować, cofać się III. 5. 13.

Ἐπανέρχομαι, (ἐπί, ἀνά, ἔρχομαι, niereg. form. zob. ἔρχομαι) powracać VI. 5. 32; (VI. 3. 32); VII. 3. 4.

Ἐπάνω, przysł. (ἐπί, ἄνω) u góry, na wierzchu, τὰ ἑπάνω to, co poprzedziło, ἐν τοῖς ἑπάνω εἰρηται powyżej opowiedziano VI. 3. 1; (VI. 1. 1.)

Ἐπαπειλέω, (ἐπί, ἀπειλέω) grozić VI. 2. 7; (V. 10. 7).

Ἐπεγγελάω, (ἐπί, ἐν, γελάω) wyśmiewać się, wyszydzać, uragać *τινί* komu II. 4. 27.

Ἐπεγείρω, (ἐπί, ἐγείρω) obudzić IV. 3. 10.

Ἐπεί, spójn. 1) czasowy: gdy, kiedy, zwyczajnie z ind. aor. I. 9. 10; II. 3. 18; itd.; rzadko z ind. praes. I. 3. 6; z opt. oznacza powtarzanie czynności: ilekroć, gdy I. 5. 2; I. 8. 20; itd.; 2) przyczynowy: ponieważ I. 3. 5, 6; I. 9. 17; II. 1. 11; III. 1. 31.

Ἐπειδὴν, spójn. czasowy z conj. (ἐπειδή, ἄν) gdy, skoro, jeżeli I. 4. 8; itd.; z conj. aor. w znac. fut. exact. ἐπειδὴν σημήνη skoro dadzą znak II. 2. 4; II. 3. 29; III. 1. 9.

Ἐπειδὴ, spójn. (ἐπεί, δή) 1) czasowy: gdy I. 8. 28; 2) przyczynowy: ponieważ; ἐπειδὴ γε boć, przecież I. 9. 24.

Ἐπείδον, inf. ἐπιδεῖν, aor. 2. do ἐφορέω.

Ἐπευμι, (ἐπί, εἶμι) być przy czém, na czém I. 2. 5; I. 7. 15.

Ἐπευμι, (ἐπί, εἶμι) przychodzić, nadchodzić I. 5. 15; (o wojsku) posuwać się, postępować, zbliżać się I. 2. 17; I. 7. 4; uderzyć, napadać, nacierać I. 10. 10; IV. 3. 27; VI. 3. 7; (VI. 1. 7); itd.; 2) o czasie: zbliżać się, następować, ἡμέρα ἐπιούσα dzień następny, nazajutrz III. 4. 18; ἡμέρα τῆς ἐπιούσης ἡμέρα równo ze świtem I. 7. 2; εἰς τὴν ἐπιούσαν ἔω nazajutrz ze świtem I. 7. 1; ἡ νύξ ἐπιούσα noc nadchodząca, następna; ἡ νύξ φοβερὰ ἢ ἐπιούσα noc okropna nadchodziła V. 2. 23; VII. 4. 14; itd.; wzmacniać się, szerzyć się, rozszerzać się V. 7. 12.

Ἐπίπερ, spójn. (ἐπεί, πέρ) gdy jednak, ponieważ, boć przecież, II. 2. 10; II. 5. 38; VI. 1. 26; (V. 9. 26).

Ἐπειτα, przysł. (ἐπί, εἶτα) potem, wtedy I. 3. 10; II. 4. 5; III. 1. 46; VII. 1. 4; itd.; czasem znaczy: jednak II. 5. 20; z artyk. jako przymiotn. ó, ἡ, τὸ ἐπειτα następny, przyszyły II. 1. 17.

Ἐπέκεινα, t. j. ἐπ' ἐκεῖνα, z tamtej strony, ó, ἡ, τὸ ἐπέκεινα będący na drugiej stronie, τὸ ἐπέκεινα druga strona, przeciwległa strona, οἱ ἐκ τοῦ ἐπέκεινα na drugiej stronie mieszkający V. 4. 3.

Ἐπεκθέω, (ἐπί, ἐκ, θέω) wybiegać przeciwko komu, wycieczkę uczynić V. 2. 22.

Ἐπέξειμι, (ἐπί, ἐξ, εἶμι) wyruszyć przeciw komu, wycieczkę uczynić VI. 5. 4; (VI. 3. 4).

Ἐπεξέρχομαι, (ἐπί, ἐξ, ἔρχομαι, niereg. form. zob. ἔρχομαι) wyruszyć przeciw komu, wypaść, wycieczkę uczynić V. 2. 7.

Ἐπεξόδιος, *ov*, (ἐπί, ἐξ, ὁδός) należący do wyjścia przeciw komu; τὰ ἐπεξόδια scil. ἱερά ofiara przed wyruszeniem wojska na nieprzyjaciela VI. 5. 2; (VI. 3. 2).

Ἐπέρομαι, (ἐπί, ἔρομαι) pytać się V. 8. 5; VII. 8. 4; pytać się (o radę) *τινί* kogo III. 1. 6.

Ἐπέρομαι, (ἐπί, ἔρχομαι, niereg. form. zob. ἔρχομαι) przychodzić, zbliżać się, przejeżdżać, przebyć VII. 8. 25.

Ἐπενχομαι, (ἐπί, εὐχομαι) modlić się, bogów wzywać na świadki V. 6. 3.

Ἐπέχω, (ἐπί, ἔχω, niereg. form. zob. ἔχω) 1) trzymać (na czém); 2) wstrzymać; w znac. nieprzech.: wstrzymać się, zwlekać, τῆς πορείας odejście III. 4. 36.

Ἐπήκοος, (*ἐπί, ἀκούω*) słuchający na co, wysłuchujący (prośby); 2) mogący słyszeć; miejsce, z którego mówiącego można słyszeć, *εἰς ἐπήκοον*, *ἐν ἐπηκόῳ* na taką odległość, w takiej odległości, iż się słyszeć można II. 5. 38; III. 3. 1; IV. 4. 5; VII. 6. 8; itd.

Ἐπὶ, spójn. = *ἐπὶ*.

Ἐπί, przyim. z gen. dat. i accus.:

I z gen. oznacza: 1) miejsce, na którym się coś znajduje: na, nad, w, *ἐφ' ἄροατος* na wozie I. 2. 16; *ἐπὶ τοῦ ἐδονήμου* na lewem skrzydle I. 8. 9; *ἐπὶ τῶν νεῶν* na okrętach I. 4. 3; *ἐφ' ἵππων* na koniach III. 2. 19; *ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ* nad rzeką IV. 3. 28; itd.; *ἐπὶ γεφύρας* po moście II. 4. 13; 2) przy słowach poruszenia, na pytanie dokąd, jeżeli się zamierza zatrzymać na miejscu, do którego się dąży, *ἀπιέναι ἐπὶ Ἰωνίας* odejść do Jonii II. 1. 3; *ἢ ἐπὶ Κάλπης ὁδός* droga do Kalpy VI. 3. 24; (VI. 1. 24); itd.; 3) na oznaczenie podziału przy liczbach; *ἐπὶ τετάρων* po czterech I. 2. 15; *ἐφ' ἑνός* po jednemu, pojedynczo V. 2. 6; *ἐπ' ὀλίγων τεταγμένοι* w płytkim szyku (t. j. mało ludzi w głąb) IV. 8. 11; *τὸ εὖρος ἐπ' ὀκτὼ πλίνθων* gruby na ośm cegieł VII. 8. 14; itd.; — *ἐπὶ φάλαγγος παράγειν* zachodzić dla uformowania falangi; *ἐπὶ φάλαγγος γίνεσθαι* uformować się w falangę t. j. z kolumny rozwinąć front; *τεταγμένοι ἐπὶ φάλαγγος* uszykowani we falangę IV. 3. 26; IV. 6. 6; VI. 5. 7; (VI. 3. 7); *αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν* sami dla siebie, odrębnie, osobno II. 4. 10; 4) na oznaczenie czasu: podczas, pod, za czasów: *ἐπὶ Κύρου βασιλείουτος* pod panowaniem Cyrusa; *ἐφ' ἡμῶν* za naszych czasów, za naszej pamięci; *οἱ ἐφ' ἡμῶν* nasi współcześni I. 9. 12; itd.

II. z dat. na oznaczenie: 1) miejsca: w bliskości, przy, nad, *ἐπὶ πηγαῖς* przy źródłach I. 2. 8; *ἐπὶ τῇ θάλαττῃ* nad morzem I. 4. 1; *ἐπὶ ταῖς βασιλείαις θύραις* na dworze królewskim I. 9. 3; *ἐπὶ τῷ ποταμῷ* nad rzeką I. 3. 20; I. 7. 19; *ἐπ' αὐταῖς* nad nimi t. j. jako dowódzca I. 4. 2; itd.; 2) zamiaru i powodu: na, dla, *ἐπὶ θανάτῳ* na znak kary śmierci I. 6. 10; na śmierć V. 7. 34; *ἐπὶ πολέμῳ* na wojnę II. 4. 5; *ἐπὶ τοῖς στρατιώταις* na żołnierzy t. j. aby ich przyprowadzić VII. 7. 39; *ἐπ' ἀγαθῷ* na korzyść, dla dobra V. 8. 18; *ἐφ' ἑαυτοῖς* nad sobą, u siebie V. 4. 34; *ἐπὶ τίνι* w jakim celu IV. 4. 17; *ἐπὶ τούτῳ*, *ἐπὶ τούτοις* w tym celu, w skutek tego, względem

togo, dla tego, I. 3. 1; III. 1. 27; III. 5. 18; V. 6. 16; 3) warunku: *ἐπὶ τούτοις* pod temi warunkami I. 3. 1; *ἐφ' ᾧ*, *ἐφ' ᾧτε* pod warunkiem, że... IV. 2. 19; aby VI. 6. 22; (VI. 4. 22); 4) następstwa: *ἐπὶ τούτῳ* po nim III. 2. 4; potem V. 4. 11; itd.; 5) czasu: *ἐπὶ τῷ τρίτῳ* scil. *σημεῖον* za trzecim znakiem II. 2. 4; *ἢ ἐπὶ δυομαῖς* miało się ku zachodowi VII. 3. 34; itd.; 6) w znaczeniu: być w czyjej mocy, dostać się w czyje ręce, być poddanym *γίνεσθαι*, *εἶναι ἐπὶ τινι* I. 1. 4; III. 1. 13; V. 8. 17; V. 5. 20; *ἐπὶ τούτῳ* ile w jego mocy t. j. z jego przyczyny, winy VI. 6. 23; (VI. 4. 23); itd.

III. z accus. oznacza: 1) poruszenie na pytanie: dokąd? do, na, w: *ἐπὶ τὴν διαίβιον* do brodu I. 5. 12; *ἐπὶ τὰ ὄπλα* do obozu III. 1. 40; *ἐπὶ τὸν ἵππον* na konia I. 8. 3; IV. 1. 7; *ἐπὶ τὴν χώραν* w kraj II. 4. 13; w nieprzyjaznem znac.: przeciw: *ἐπὶ τούτους* przeciw tym I. 2. 4; *στρατεύεσθαι*, *πορεύεσθαι*, *εἶναι*, *εἰσέρχων ἐπὶ τινι* ruszyć, wyruszyć przeciw komu I. 3. 1; I. 4. 3; II. 1. 4; *οὐ ἐπ' αὐτὸν τεθυμένος εἶναι* że względem niego t. j. w zamiarze wyprawy przeciwko niemu ofiarę czynił VII. 8. 21; itd.; 2) rozciągłość: a) o miejscu: aż do, na, *ἐπὶ τὸν ποταμὸν* aż do rzeki I. 2. 5; III. 4. 41; III. 4. 25; przy liczbach: *ἐπὶ δώδεκα* na dwanaście I. 7. 15; — *ἐπὶ πολλοὺς τεταγμένοι* w głębokim szyku (t. j. wielu ludzi w głąb) IV. 8. 11; b) przeciąg czasu: na, przez: *ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας* przez trzy dni VI. 6. 36; (VI. 4. 36); *ἐπὶ τὸ πολὺ* po większej części; III. 1. 42; III. 4. 35; itd.; 3) zamiaru: na, po, *ἐπὶ μάχην* na wojnę I. 4. 12; *ἐπ' αὐτοῖς* po nich IV. 5. 19; *ἐπὶ πῦρ* na ogień IV. 3. 11; *ἐπὶ τὸν ἀγῶνα* do walki III. 1. 22; *ἐπὶ δεῖπνον* do obiadu VII. 4. 3; *ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια εἰσεῖν* iść po żywność II. 3. 8; *ἐπὶ τὸ στρατεύμα* ἦκειν przybyć po wojsko t. j. aby je zabrać VII. 6. 2, 3; itd.; 4) kierunek: *ἐπὶ δόρου* w prawo IV. 3. 29; *ἐπὶ δεξιᾶ* na prawo VI. 4. 1; (VI. 2. 1); itd.

Ἐπιβάλλω, (*ἐπί, βάλλω*), niereg. form. zob. *βάλλω*) narzucać, nakładać III. 5. 10; położyć co na co np. strzałę na cięgię V. 2. 12; *ἐπιβεβλημένοι τοξόται* łucznicy włożywszy strzałę na cięgię, z napiętymi łukami IV. 3. 28.

Ἐπιβοηθεῖω, (*ἐπί, βοηθεῖω*) przyjsść w pomoc VI. 5. 9; (VI. 3. 9).

Ἐπιβουλεύω, (*ἐπί, βουλεύω*) mieć co w myśli, zamyślać (osobl. co złego)

V. 6. 29; *τινί* zasadzki stawiać, knuć spiszek, zdradę, czyhać na zgubę czyją, godzić na kogo, zagrażać I. 1. 3; I. 1. 6; II. 5. 25; II. 6. 23, 24; itd.

Επιβολή, ἤσ, ἤ, (ἐπιβουλεύω) zasadzka, zamach, podstęp, spiszek I. 1. 8; V. 6. 29; zdrada II. 5. 1; II. 5. 38; itd.; ἐξ ἐπιβολῆς z podstępu VI. 4. 7; (VI. 2. 7).

Επιγίγνομαι, (ἐπί, γίγνομαι, nier. form. zob. γίγνομαι) przyjsć, przybyć, nadchodzić, napaść III. 4. 25; VI. 4. 26; (VI. 2. 26).

Επιγράφο, (ἐπί, γράφω) napisać na czém, napis umieścić V. 3. 5.

Επιδείκνυμι, (ἐπί, δείκνυμι) pokazać I. 2. 14; V. 4. 17; przedstawić VI. 6. 4; (VI. 4. 4); dowodzić I. 3. 13; I. 3. 16; III. 2. 26; VI. 6. 32; (VI. 4. 32); ἐπιδείκνυμαι αὐτόν pokazać się, oświadczyć, również med. ἐπιδείκνυσθαι pokazywać się z czém, popisywać się, odznaczać się I. 9. 16; II. 6. 27; V. 4. 34; dowodzić, καὶ ἔργω ἐπεδείκνυτο καὶ ἔλεγεν i czynem i mową dowodził I. 9. 10; II. 6. 27; IV. 6. 15; itd.

Επιδῆν, inf. aor. 2. od ἐφοράω.

Επιδώω, (ἐπί, δίδωω) do tego jeszcze lub dalej ściagać; w ogóle: ściagać I. 10. 11.

Επιθαλάττιος, -άσσιος, (ἐπί, θάλαττα) nadmorski V. 5. 23.

Επιθεσις, εως, ἤ, = ἐπιτίθεσθαι (ἐπί, τίθημι) napad; ἐπιθεσις γίγνεται τῷ jest napadnięty IV. 4. 22; VII. 4. 23.

Επιθυμέω, (ἐπί, θυμός) żądać, pragnąć, życzyć sobie, τινός i z inf. I. 9. 12; I. 9. 21; II. 6. 16, 21; V. 5. 23; itd.; požądać, pokochać IV. 1. 14.

Επιθυμία, ας, ἤ, (ἐπιθυμέω) żądza, skłonność, pragnienie, chęć II. 6. 16.

Επικαιριος, ον, (ἐπί, καιρός) stósowny, dogodny, zdatny; οἱ ἐπικαιριοὶ mężowie znakomici, mający znaczenie, wpływ; dowódczy VII. 1. 6; VII. 7. 15.

Επικρίπτω, (ἐπί, κρίπτω) zgiać, skrzywić; (o wojsku) obrot uczynić, I. 8. 23.

Επικαταρόπιπτεύω, (ἐπί, κατά, ὄπιπτεω) rzucić na co, ἐαντὶς ἐπικαταρόπιπτεον same się potem rzuciły (ze skały) IV. 7. 13.

Επίκειμαι, (ἐπί, κείμεν, nier. form. zob. κείμεν) leżeć przy czém, na czém; 2) nastawać, nacierać, napadać, ściagać, IV. 1. 16; IV. 3. 30; IV. 3. 7; V. 2. 5; itd.

Επικίνδυνος, ον, (ἐπί, κίνδυνος) niebezpieczny I. 3. 19; II. 5. 20; VII. 7. 54; itd.

Επικουρέω, (ἐπίκουρος) pomagać V. 8. 21; ἐπικουρεῖν τινί τι obronić kogo od czego, τινί χεῖμῶνα zasłonić, ochronić kogo od zimna V. 8. 25.

Επικούρημα, ατος, τό, (ἐπικουρέω) pomoc, środek, τινός przeciw czemu IV. 5. 13.

Επικράτεια, ας, ἤ, (ἐπικρατής) przemoc, zwycięstwo, przewaga; zakres władzy VII. 6. 42; obręb, obwód (miejsca) VI. 4. 4; (VI. 2. 4).

Επικρύπτω i **ἐπικρύπτομαι**, (ἐπί, κρύπτω) ukrywać, taie I. 1. 6.

Επικρύπτω, (ἐπί, κρύπτω) nacheilić się IV. 5. 32.

Επικυρόω, (ἐπί, κύρωω) potwierdzać, zezwalać, uchwalać III. 2. 32.

Επιλαμβάνω, (ἐπί, λαμβάνω, nier. form. zob. λαμβάνω) przybierać; napotkać, dosięgać VI. 5. 5, 6; (VI. 3. 5, 6); med. ἐπιλαμβάνεσθαι τινος trzymać się czego, chwycić kogo za co, zatrzymać τινά i τινός IV. 7. 12, 13.

Επιλανθάνω, (ἐπί, λανθάνω, nier. form. zob. λανθάνω), używałsze med. ἐπιλανθάνομαι τινος zapominać czego III. 2. 25.

Επιλέγω, (ἐπί, λέγω, nier. form. zob. λέγω) prócz tego, przytém mówić, dodać (słowa) I. 9. 26.

Επιλείπω, (ἐπί, λείπω) niedostawać, brakować τινά τι komu czego I. 5. 6; IV. 7. 1; itd.; τὸ ἐπιλείπομενον pozostawająca część (wojska) I. 8. 18.

Επιλεγτος, ον, (ἐπιλέγω) wybrany; οἱ ἐπιλεγτοὶ oddział wyborowy III. 4. 43; VII. 4. 11.

Επιμαρτύρομαι (ἐπί, μάρτυς) τινά brać kogo na świadki, ἐπιμαρτύρεσθαι τοὺς θεούς wzywać bogów na świadki IV. 8. 7.

Επίμαχος, ον, (ἐπί, μάχομαι) dający się łatwo napaść, zdobyć V. 4. 14.

Επιμέλεια, ας, ἤ, (ἐπιμελής) troskliwość, gorliwość I. 9. 24.

Επιμελέομαι i **ἐπιμέλομαι**, (ἐπί, μέλομαι) fut. ἐπιμελήσομαι, aor. ἐπεμελήθη, τινός mieć staranie, starać się o co, mieć pieczę, troszczyć się, zająć się czém I. 1. 5; III. 2. 37; IV. 8. 25; V. 1. 7; V. 7. 10; pilnie uważać, śledzić I. 8. 21.

Επιμελής, ἐς, (ἐπιμελομαι) troskliwość, gorliwy, pilny III. 2. 30.

Επιμένω, (ἐπί, μένω) pozostać VII. 2. 1; czekać V. 5. 2.

Επιμνημι, (ἐπί, μνημι, nier. form. zob. μνημι) przymieszać, wmieszać; 2) w znac. nieprzech. i pass.: obcować, πρόσ τινι z kim, przestawać

z kim, mieć z kim stósunki (handlowe) III. 5. 16.

Ἐπινοέω, (ἐπί, νοέω) mieć w myśli, rozważać; zamyslać, zamierzać II. 5. 4; II. 2. 11; III. 1. 6.

Ἐπινορέω, (ἐπί, ὄρος) krzywo-przysięgać, łamać przysięgę II. 5. 38; II. 6. 22; VII. 6. 18; ἐπινορέειν θεούς bogów krzywoprzysięstwem obrażać II. 4. 7; III. 1. 22.

Ἐπινορέω, es, ή, (ἐπινορέω) krzywoprzysięstwo II. 5. 21.

Ἐπινορέος, on, (ἐπινορέω) krzywoprzysięgający, wiarołomny, przeniewierczy II. 6. 25.

Ἐπιπαρέωμι, (ἐπί, παρά, εἶμι) być w pobliżu, być przy czem, nadechodzić, przybywać (jeszcze, także) III. 4. 23.

Ἐπιπαρέωμι, (ἐπί, παρά, εἶμι) iść górą obok czego, κατὰ τὸ ὄρος, κατὰ τὰ ἄκρα ἐπιπαρόντες ciągnąc górą obok wojska (idącego doliną) III. 4. 30; VI. 3. 19; (VI. 1. 19).

Ἐπιπίπτω, (ἐπί, πίπτω, nier. for. zob. πίπτω) wrpaść, napadać I. 8. 2; V. 6. 20; VI. 3. 3; (VI. 1. 3); λήσομεν ἐπιπεσόντες niespodzianie, znicznacka napadnięmy VII. 3. 43; spaść (o śniegu) IV. 4. 11.

Ἐπιπολύ, przysł. t. j. ἐπὶ πολὺ wiele, bardzo, długo, szeroko, daleko I. 8. 8; itd.; ὡς ἐπιπολύ i ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ po większej części III. 1. 42.

Ἐπιπονός, on, (ἐπί, πόνος) uciążliwy, przykry, trudny I. 3. 19.

Ἐπιπόπτω i **ἐπιπόπτω**, (ἐπί, ὀπτω) rzucać na kogo V. 2. 23.

Ἐπιπόπτος, on, (ἐπί, ὄρω) wodą oblaný, zroszony, we wodę obfitujący I. 2. 22.

Ἐπισάτω, -σω, (ἐπί, σάτω) nakładać, nakadować; ἔπιπον ἐπισάτω κονία osiodłać, właśc. włożyć dechę na konia, ponieważ starożytni nieznali siodła III. 4. 35.

Ἐπισθένης, ovs, ó, Epistenes z Amphipolis, dowódzca lekko uzbrojonych.

Ἐπισθένης, ovs, ó, Epistenes z Olintu, setnik.

Ἐπιστιζομαι, (ἐπί, σίτος) zaopatrzyć się w żywność I. 4. 19; I. 5. 4; III. 4. 18; εἰς τὴν πορείαν ἐπιστιζέσθαι zaopatrzyć się w żywność na drodze VII. 1. 7; itd.

Ἐπιστιμός, οὐ, ó, (ἐπιστιζομαι) zaopatrzenie się w żywność I. 5. 9; żywność VII. 1. 9; itd.

Ἐπισκέπτομαι, (ἐπί, σκέπτο) oglądać, przeglądać, przytrażać się, przejrzeć, obejrzeć III. 3. 18.

Ἐπισκενάζω, (ἐπί, σκενάζω) przy-

sposobić, opatrzyć, naprawić, utrzymać V. 5. 13.

Ἐπισκοπέω, (ἐπί, σκοπέω) przypatrywać się, przeglądać, przegląd odprawiać II. 3. 2.

Ἐπισπών, (ἐπί, σπών) fut. ἐπισπώσω przyciągać; med. przyciągać do siebie, pociągnąć za sobą, porwać z sobą IV. 7. 14.

Ἐπιστάμαι, fut. ἐπιστήσομαι, aor. ἤπιστήθην, (ἐπί, ἵσταμαι) rozumieć, umieć, wiedzieć, znać I. 3. 12; I. 4. 15; II. 5. 9; V. 7. 25; itd.

Ἐπιστάσις, εως, ή, (ἐπί, ἵστημι) stawanie, zastanowienie się, wstrzymanie się, ἀνάγκη δὲ ὅλου τοῦ στρατεύματος γίνεσθαι τὴν ἐπιστάσιν musiało przez całe wojsko zatrzymanie nastąpić t. j. musiało się całe wojsko w pochodzie zatrzymać II. 4. 26.

Ἐπιστάτω, (ἐπί, ἵστημι) być przełożonym, dowodzić II. 3. 11.

Ἐπιστέλλω, (ἐπί, στέλλω) posyłać, listownie uwiadamiac, donosić VII. 6. 44; zalecić, kazać V. 3. 6; VII. 2. 6.

Ἐπιστήμη, ης, ή, (ἐπιστάμαι) wiedza, wiadomość, umiejętność, nauka, znajomość.

Ἐπιστήμων, on, gen. ονος, (ἐπί, στάμαι) świadomy, biegły, znający się, τινός na czem, znawca, ἐπιστήμονα εἶναι znać się na czem II. 1. 7.

Ἐπιστολή, ης, ή, (ἐπιστέλλω) list I. 6. 3.

Ἐπιστρατεία, es, ή, (ἐπί, στρατεία) wyprawa wojenna (przeciw komu) II. 4. 1.

Ἐπιστρατεύω, (ἐπί, στρατεύω) i med.

Ἐπιστρατεύομαι τινί i ἐπὶ τινί wystąpić do boju przeciw komu, wyruszyć przeciw komu, przedsiębrać wyprawę II. 3. 19.

Ἐπισφάττω i **ἐπισφάζω**, (ἐπί, σφάζω) zabić na czem, zabić na ofiarę osobl. umarłym, τινά τινί kogo zabić na kim, również ἑαυτὸν ἐπισφάττεσθαι zabić się (na kim) I. 8. 29.

Ἐπιτάτω, -σω, (ἐπί, τάτω) τινά τινί ustawić kogo w tyle za kim, uszykować, λόχος φύλακος kompanie odwodowe, rezerwę VI. 5. 9; (VI. 3. 9); 2) ἐπιτάττω τινί τι zlecić komu, rozkazać II. 3. 6.

Ἐπιτελέω, (ἐπί, τέλω) ukończyć, wykonać, spełnić IV. 3. 13.

Ἐπιπέδειος, on, (ἐπιπέδεις) zdatny, zdolny, stósowny, dogodny I. 3. 18; II. 3. 11; II. 5. 18; VII. 1. 39; itd.; τὸν ἐπιπέδειον zasługującego (na bicie) II. 3. 11; τὰ ἐπιπέδεια rzeczy

do życia potrzebne, żywność I. 3. 11, 14; itd.

Ἐπιτίθημι, (ἐπί, τίθημι) dołożyć, nałożyć; ἐπιτίθειναι δίξην karę nałożyć, ukarać, τινός za co I. 3. 10; I. 3. 20; V. 6. 34; itd.; med. ἐπιτίθειμι rzucić się na co, rozpoczynać, przystąpić do czego, przedsięwziąć; w znacz. nieprzyjazn.: porwać się, uderzyć, nacierać τινί na kogo, napaść II. 4. 3; II. 4. 24; III. 4. 1; IV. 1. 10, 16; IV. 3. 24; itd.

Ἐπιτολῶν, przysł. lepiej; ἐπὶ τὸ πολὺ po większej części III. 1. 42.

Ἐπιτρέπω, (ἐπί,τρέπω) poruczyć, zlecić, kazać VI. 5. 11; (VI. 3. 11); oddać, powierzyć VI. 1. 31; (V. 9. 31); pozwolić I. 2. 19; II. 4. 27; III. 2. 31; VI. 2. 14; (V. 10. 14); οὐδ' ἐπιτρέψομεν ὑμῖν nieprzepuścimy wam, nieujdzie wam to bez kary VII. 7. 3; itd.; med. oddać się, w opiekę się oddać, poddać się I. 9. 8.

Ἐπιτρέχω, (ἐπί,τρέχω, nierieg. form. zob.τρέχω) przybiegać, przypadać, napadać IV. 3. 31.

Ἐπιτυγχάνω, (ἐπί,τυγχάνω, nier. form. zob.τυγχάνω) τινί napotkać, natrafić na co, ὅτι οὐπω — ὄντω ἐπιτύχοι że mu się już dawno nietrafiło wino I. 9. 25; κόμισας ἐπιτυγχάνειν dostać się do wsi III. 4. 18; zastać, znaleźć IV. 1. 9.

Ἐπιφαίνω, (ἐπί,φαίνω) pokazać, ἐπιφαίνεσθαι ukazać się, pojawić się III. 3. 6; III. 4. 13; itd.

Ἐπιφέρω, (ἐπί,φέρω, nier. form. zob.φέρω) przynosić, przyprowadzać; med. z sobą prowadzić; pass. ἐπιφέρεσθαι τινι rzucić się na kogo, wpaść, napadać I. 9. 6; (o morzu niepokojném) burzyć się, huczeć, srożyć się V. 8. 20.

Ἐπιφθέγγομαι, (ἐπί,φθέγγομαι) zabrzmieć, dać się słyszeć IV. 2. 7.

Ἐπιφορέω, (ἐπί,φορέω) nanosić, nasypać III. 5. 10.

Ἐπίχαρις, ι, gen. ιως (ἐπί,χάρις) przyjemny, miły, powabny, τὸ ἐπίχαρι οὐκ εἶχεν nie miał w sobie nic ujmującego, łagodnego II. 6. 12.

Ἐπιχειρέω, (ἐπί,χείρω) przedsiębrać, zamierzać, zaczynać, usiłować, postanowić, chcieć I. 9. 29; II. 5. 10; II. 6. 26; III. 4. 27; IV. 3. 25; V. 6. 34.

Ἐπιχέω, (ἐπί,χέω, nierieg. form. zob.ἐγχείω) przylewać IV. 5. 27.

Ἐπιχωρέω, (ἐπί,χωρέω) przychodzić; (o wojsku) posuwać się, ruszyć naprzód do ataku I. 2. 17; 2) ustąpić, pozwolić.

Ἐπιψηφίζω, (ἐπί,ψηφίζω) poddać pod głosowanie, kazać głosować, potwierdzić, przystać na co V. 1. 14; V. 6. 35; VI. 1. 25; (V. 9. 25); VII. 3. 14; med. ἐπιψηφίζεσθαι większością głosów uchwalić VII. 6. 14.

Ἐποιχοδομέω, (ἐπί,οιχοδομέω) budować, wystawić na czém III. 4. 11.

Ἐπόμνημι, (ἐπί,ὄμνημι, nierieg. form. zob.ὄμνημι) przysięgać na co, ὁ δὲ αὐτῷ ἐποιούσας εἶπε ten zaś powiedział mu, i przysięgł na to, że..., powiedział mu pod przysięgą VII. 8. 2.

Ἐπτά, (liczeb. nieodm.) siedm.

Ἐπτακίδεα, (liczeb. nieodm.) siedmnaście.

Ἐπτακόσιοι, αι, α, siedmset.

Ἐπνάξα, ης, ή, Epiaxa, żona Syennezego, króla Cylicy.

Ἐπω, impf. εἶπον, aor. ἔσπον, inf. σπείν zajmować się czém; med. dep.

Ἐπομαι, τινί iść za kim, towarzyszyć komu I. 3. 6; I. 3. 17; itd.; słuochać II. 6. 13; III. 1. 25; w nieprzyjazn. znac.: postępować za kim, ścigać I. 8. 19; III. 4. 16, 18; ἐπλοτο διάκοντες puścili się w pogoń V. 4. 24.

Ἐράω, tylko w praes. i impf. używane: lubić, kochać, pragnąć, życzyć sobie III. 1. 29.

Ἐραμαι, dep. aor. ἠράσθημι, fut. ἐρασθήσομαι τινος zakochać się w kim, polubić kogo IV. 6. 3.

Ἐργάζομαι, (ἔργον) pracować, uprawiać ziemię, οἱ ἐργασόμενοι którzy będą uprawiać ziemię, rolnicy II. 4. 22; ἐργάεσθαι τινι uczynić, wyrzadzić komu co, n. p. κακῶν szkodę, χῶρον κακῶν τι kraj pustoszyć, niszczyć V. 6. 11.

Ἔργον, ου, τό, dzieło, czyn, sprawa, τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἔργα dzieła, sprawy wojenne, sztuka wojskowa I. 9. 5; wykonanie III. 5. 12; bitwa VII. 8. 17; ἔργω przysł. w rzeczy samej, rzeczywiście.

Ἐρεῖν, zob. ἐρεῶ.

Ἐρετριεύς, έως, ὁ, Eretryjczyk, z Eretryi, miasta na wyspie Eubei.

Ἐρημία, ας, ή, (ἔρημος) samotna pustynia II. 5. 9; osobność V. 4. 34.

Ἔρημος, ον, samotny, pusty, opuszczony, spustoszony, bezludny I. 5. 1; III. 4. 10; III. 4. 7; itd.; σταθμοὶ ἔρημοι miejsca bezludne, pustynia I. 5. 1; ἔρημός τινος opuszczony od kogo I. 3. 6; II. 1. 6; πρὸς ἔρημα ognie strażowe poopuszczone VII. 2. 18; ἑπταεῖς ἔρημοι jeźdźcy samopas VII. 3. 47; ἔρημοι οἰκιῶν bez domów VII.

1. 24; opuszczony, огоłocony z wojska, nieobsadzony III. 4. 40; IV. 2. 13; IV. 6. 11; itd.

Ἐρημῶω, (ἔρημος) wypróżniać, pustoszyć, opuszczać, ἐρημώθεις ὁμῶν opuszczony od was I. 3. 6.

Ἐρίζω, (ἔρις) sprzeciwiać się, τινὶ περὶ τινος ubiegać się z kim o co I. 2. 8; IV. 7. 12.

Ἐρίφειος, ον, (ἔριφος) kozłecy IV. 5. 31.

Ἐρμηεύς, ἔως, ὁ, (ἔρμηεύω) tłumacz I. 8. 12; itd.

Ἐρμηεύω, (Ἐρμῆς) tłumaczyć, wykładać, wyjaśniać V. 4. 4.

Ἐρομαι, fut. ἐρήσομαι, aor. ἠρόμην, inf. ἐρέσθαι, conj. ἔρωμαι itd.; pytać, τινά kogo I. 7. 9; itd.; następujące εἰ tłumaczy się przez: czy VII. 2. 19; itd.

Ἐρόδωμένος, η, ον, (inaciek perf. pass. od ἠρόμην) mocny, silny, odważny, dzielny II. 6. 11; compar. ἐρόδωμένεστερος III. 1. 42.

Ἐρόδωμένος, przysł. (ἐρόδωμένος) mocno, odważnie, śmiało VI. 3. 6; (VI. 1. 6).

Ἐρύκω, wstrzymywać, odpierać III. 1. 25.

Ἐρύμα, ατος, τό, (ἐρύομαι) obrona, zasłona, miejsce obronne, warownia, mur, twierdza I. 7. 16; II. 4. 22; IV. 5. 9, 10.

Ἐρύμαχος albo **Εὐρύμαχος**, ον, ὁ, Eurymachos z Dardanos.

Ἐρυμός, η, ὄν, (ἐρύομαι) warowny, obronny I. 2. 8; τὰ ἐρυμνά miejsca warowne, obronne III. 2. 23.

Ἐρχομαι, fut. ἐλεύσομαι, pf. ἔληλυθα, aor. 2. ἤλυθον, ἤλυθον isé, przychodzić, wychodzić, odchodzić, itd. (znaczenie każdorazowe poznaje się ze związku) παρὰ τινα, πρὸς τινα do kogo (w przyjazn. znac.) I. 1. 10; I. 4. 3; itd.; (w nieprzyjazn. znac.) ἐπὶ τινα ἐρχεσθαι uderzyć na kogo, napaść II. 5. 39; V. 7. 18; itd.; ἐρχεσθαι ἐπὶ τι zabrać się do czego, przedsięwziąć, ἐπὶ πᾶν ἐρχεσθαι wszystkich środków, wszystkich sposobów używać III. 1. 18.

Ἐρώ, (w dial. jońsk. i epic. : ἐρέω) fut. do εἶπον, pf. εἶρηκα, pf. pass. εἶρημαι, aor. pass. ἐδήθημι, będę mówił, powiem; imiesł. εἰρημένος, η, ον, powiedziany, (wyżej) wzmiankowany IV. 1. 14.

Ἐρώς, ωτος, ὁ, miłość, żądza, życzenie II. 5. 22.

Ἐρωτάω, pytać się, τινά τι kogo o co III. 1. 7.

Ἐς, zob. εἰς.

Ἐσθής, ἦτος, ἡ, suknia, odzież III. 1. 19; IV. 3. 25.

Ἐσθ' ὅτε, zam. ἔστιν ὅτε, niekiedy, czasem II. 6. 9.

Ἐσθίω, fut. ἔδομαι, pf. ἐδήδοκα, aor. ἔφαγον, pf. pass. ἐδήδεσμαι, aor. pass. ἠδέσθην, jeść, τί i τινός; ἔφαγον κησῶν jedli z plasterów miodu IV. 5. 8; IV. 8. 20; itd.

Ἐσπέρα, ας, ἡ, wieczór, zachód III. 5. 15.

Ἐσπερίται, ὄν, οί, Hesperyci, lud w zachodniej Armenii mieszkający.

Ἐσπον, ἐσπόμην aor. 2. od ἔπο i ἔπομαι.

Ἐστε, przysł. (ἔς, ὅτε) aż, aż do, ἔστε ἐπὶ τὸ δάπεδον aż do dna IV. 5. 6; 2) dopóty aż, aż, z indic. z conj. i optat. I. 9. 11; II. 3. 9; II. 5. 30; III. 1. 28; V. 1. 4; 3) tak długo, jak, dopóki, dopóty III. 1. 19; III. 3. 5; itd.

Ἐσχατος, η, ον, ostatni, t. j. na krańcu położony, najodleglejszy, najdalszy I. 4. 1; 2) ostateczny, ἐσχάτη δίκην najsurowsza kara VI. 6. 15; (VI. 4. 15); ἐσχάτη παθεῖν cierpieć najsurowszą karę, t. j. karę śmierci, supremum supplicium, extrema pati II. 5. 24.

Ἐσχάτος, przysł. w najwyższym stopniu. bardzo, nader II. 6. 1.

Ἐσωθεν, przysł. (ἔσω, εἶσω) z wnętrza; wewnątrz, τὸ ἔσωθεν scil. τεῖχος zamek z tej strony, t. j. w Cylicyi, I. 4. 4.

Ἐταίρα, ας, ἡ, przyjaciółka, towarzyska, kochanka IV. 3. 19; IV. 8. 27.

Ἐταίρος, ον, ὁ, towarzysz, przyjaciel IV. 8. 27.

Ἐτεόνιος, ον, ὁ, Eteonik, dowódca spartański w Bizancyum.

Ἐτερός, α, ον, drugi, jeden z dwóch inny I. 4. 2; II. 5. 23; III. 4. 25; itd.; ἕτερος — ἕτερος jeden — drugi V. 4. 31.

Ἐτι, przysł. 1) o czasie: jeszcze, jeszcze teraz, odtąd I. 6. 8; II. 6. 28; już I. 5. 12; itd.; z negacją: οὐκ ἔτι już nie, już więcej nie, weale nie I. 3. 9; I. 7. 18; itd.; 2) przy compar. jeszcze I. 9. 10; I. 10. 10; itd.

Ἐτοιμος, η, ον, gotów, ochoczy, chętny, na pogotowiu I. 6. 3; VI. 1. 2; (V. 9. 2); VII. 8. 41.

Ἐτοιμός, przysł. (ἔτοιμος) chętnie. **Ἐτος**, εος, τό, rok; εἶνα ἐτῶν τριάκοντα mieć lat trzydzieści II. 6. 20.

Ἐν, przysł. dobrze, pomyślnie I. 7. 5; ἐν πάσχειν ὑπό τινος dobrodziejstwa odbierać od kogo I. 3. 4; itd.

Εὐδαιμονία, ας, ἡ, (εὐδαιμων) szczęście, szczęśliwość II. 5. 13.

Εὐδαιμονίζω, (εὐδαιμονία) za szczęśliwego uważać, poczytać, szczęśliwym mienić, nazywać I. 7. 3; II. 5. 7, itd.

Εὐδαιμονως, przysł. szczęśliwie III. 1. 43.

Εὐδαιμων, ον, ονος, (εὐ, δαιμων) szczęśliwy; bogaty, zamożny I. 5. 7; V. 4. 32; itd.

Εὐδῆλος, ον, (εὐ, δῆλος) bardzo widoczny, oczywisty, jawny III. 1. 2.

Εὐδία, ας, ἡ, (εὐδιδος, εὐ, Ζεὺς, Διός) pogodnie niebo; cisza, bezpieczeństwo V. 8. 19.

Εὐδοξος, ον, (εὐ, δόξα) słuszny, znakomity, poważany.

Εὐειδής, ἐς, (εὐ, εἶδος) kształtny, okazały, piękny II. 3. 3.

Εὐέλπις, ι, ιδος, (εὐ, ἐλπίς) pełen nadziei, ochoczy; ὅπως εὐέλπιδες μάλλον εἶεν aby nabrali większej otuchy II. 1. 18.

Εὐεπίθετος, ον, (εὐ, ἐπιτίθημι) dający się łatwo napaść; ἦν εὐεπίθετον łatwo było napaść III. 4. 20.

Εὐεργεσία, ας, ἡ, (εὐ, ἔργον) dobroczynność, dobrodziejstwo II. 5. 22.

Εὐεργετέω, (εὐ, ἔργον) dobrze czynić, dobrodziejstwa świadczyć, τινά komu II. 6. 17.

Εὐεργέτης, ου, ὁ, (εὐ, ἔργον) dobroczyńca, dobrodziej II. 5. 10.

Εὐξινος, ον, (εὐ, ζώνη) dobrze podkasany, podpasany, i dla tego: lekki, lekko uzbrojony, jako to: łuczniczy, procarze, którzy dla łatwiejszych ruchów suknie podkasali III. 3. 6; IV. 2. 7; V. 4. 23; itd.; o hoplitach, którzy dla spieszniejszego marszu zostawiają swe ciężkie puklerze VII. 3. 46.

Εὐήθεια, ας, ἡ, (εὐήθης) dobrodusznosc, nierozsadek I. 3. 16.

Εὐήθης, ἐς, (εὐ, ἠθος) dobroduszny, nierozsądny I. 3. 16.

Εὐθέως, przysł. (εὐθύς) zaraz, natychmiast IV. 7. 7.

Εὐθυμέομαι, (εὐ, θυμός) być dobrej myśli, być wesołym IV. 5. 30.

Εὐθυμος, ον, (εὐ, θυμός) dobrej myśli, wesoły, ochoczy, odważny, śmiały III. 1. 41.

Εὐθύς, przysł.: zaraz, natychmiast; 2) εὐθύς z imiesł. dla bliższego oznaczenia czasu: zaraz od początku, już, εὐθὺς παῖδες ὄντες już od dzieciństwa I. 9. 4; εὐθὺς μειράμιον ὄν już od młodości II. 6. 16; εὐθὺς ἤκων^η zaraz za przybyciem IV. 7. 2; najprzód

II. 4. 10; zaraz t. j. naprzykład V. 6. 7.

Εὐθύωρον, przysł. (εὐθύς, ὄρα) prostą drogą, prosto II. 2. 16.

Εὐκλεία, ας, ἡ, (εὐ, κλέος) sława, chwała VII. 6. 32.

Εὐκλείδης, ου, ὁ, Euklides, wieszcz i przyjaciel Xenafonta.

Εὐκλεῶς, przysł. (εὐ, κλέος) chwalebnie, z chwałą VI. 3. 17; (VI. 1. 17).

Εὐμενής, ἐς, (εὐ, μένος) życzliwy, przyjacielski; (o drodze) wygodny IV. 6. 12.

Εὐμεταχειρίστος, ον, (εὐ, μετά, χεῖρ) z którym łatwa sprawa, dobroduszny, słaby II. 6. 20.

Εὐνοία, ας, ἡ, (εὐνοος) życzliwość, przychylnosc, przywiązanie I. 8. 29; II. 6. 13.

Εὐνοϊκός, przysł. (εὐνοος) życzliwie, przychylnie, εὐνοϊκῶς ἔχειν być przychylnym, sprzyjać I. 1. 5.

Εὐνοος, ον, (εὐ, νοός) życzliwy, sprzyjający I. 9. 20; τινί komu II. 4. 16.

Εὐξείνος, ον, gościnnie; Πόντος Εὐξείνος, Pontus Euxinus, morze czarne, tak nazwane od licznych osad nad niem założonych; dawniej nazywało się ἄξεινος niegościnnie.

Εὐοδύς, ἔως, ὁ, albo Εὐοδίας; Euodyas, setnik.

Εὐόδος, ον, (εὐ, ὁδός) drożny, przystępny, wygodny IV. 2. 9; IV. 8. 10; itd.

Εὐοπλος, ον, (εὐ, ὄπλον) pięknie, dobrze uzbrojony II. 3. 3.

Εὐπετώς, przysł. (εὐ, πίπτω) łatwo, prędko II. 5. 23; III. 2. 10; itd.

Εὐπορία, ας, ἡ, (εὐπορος) łatwość (wykonania czego), możność; dostatek, majątek, pieniądze V. 1. 6; dobry byt, powodzenie, szczęście VII. 6. 37.

Εὐπορος, ον, (εὐ, πόρος) po którym łatwo chodzić, chodzisty, łatwo do przebycia, dogodny II. 5. 9; V. 1. 14; VI. 5. 18; (VI. 3. 18); itd.

Εὐπρακτος, ον, (εὐ, πράττω) łatwo do wykonania II. 3. 20.

Εὐπρεπής, ἐς, (εὐ, πρέπω) przystojny, piękny IV. 1. 14.

Εὐπρόσδοτος, ον, (εὐ, πρόσ, ὁδός) przystępny, łatwy do zdobycia V. 4. 30.

Εὐρημα, ατος, τό, (εὐρίσχω) rzecz znaleziona, korzyść, zysk VII. 3. 13; εὐρημα ποιείσθαι τι za szczęście sobie poczytać II. 3. 13; 2) wynalazek.

Εὐρίσχω, fut. εὐρήσω, aor 2. εὐρον, pf. εὐρηκα, pf. pass. εὐρημαι, aor.

pass. εὐρέθην, znaleźć, poznać V. 8. 22; wynaleść, obmyślić III. 3. 18; wystarać się, wyjednać, uzyskać, osob. med. εὐροισεσθαι II. 1. 8; VII. 1. 31.

Εὐρύος, εὐός, τό, (εὐρύος) szerokość I. 2. 5; itd.

Εὐρύλοχος, ου, ό, Eurylochos, waleczny hoplita.

Εὐρύμαχος, ου, ό, Eurymachos. **Εὐρύς**, εἶα, ύ, gen. εὐός, szeroki, daleki IV. 5. 25.

Εὐρώπη, ης, ή, Europa; znaczyło u Herodota i późniejszych pisarzy greckich północną część znanego wtedy świata.

Εὐτακτος, ου, (εὐ, τάτω) porządny, posłuszny, karny II. 6. 14; III. 2. 30.

Εὐτάκτως, przysł. (εὐτακτος) porządnie, posłusznie VI. 6. 35; (VI. 4. 35).

Εὐταξία, ας, ή, (εὐ, τάτω) porządek, posłuszeństwo, karność I. 5. 8; III. 1. 38.

Εὐτολμος, ου, (εὐ, τολμάω) śmiały, odważny I. 7. 4.

Εὐτυχέω, (εὐ, τυχέω) być szczęśliwym ηὐχοντο αὐτὸν εὐτυχεῖν życzyli mu szczęścia I. 4. 17.

Εὐτύχημα, ατος, τό, (εὐ, τυχέω) szczęśliwy traf, pomyślny wypadek, zdarzenie, εὐτύχημα εὐτυχεῖν rzecz szczęśliwie prowadzić, powieść się koma VI. 3. 6; (VI. 1. 6).

Εὐτύχεια, ας, ή, (εὐτυχέω) szczęście, pomyślność.

Εὐφράτης, ου, ό, Eufrat, rzeka w zachodniej Azji.

Εὐχή, ης, ή, (εὐχομαι) życzenie I. 9. 11.

Εὐχομαι, fut. εὐξομαι, ślubować III. 2. 9; IV. 8. 25; błagać, prosić, modlić się; τοῖς θεοῖς IV. 3. 13; III. 2. 9; IV. 8. 16; życzyć sobie I. 4. 7; I. 9. 11; VII. 1. 30; 2) chełpić się.

Εὐώδης, ες, (εὐ, ὄζω) pachnący, wonny IV. 4. 9.

Εὐώνυμος, ου, (εὐ, ὄνομα) dobre imię mający, sławny; 2) dobrej wróżby, szczęśliwy; eufemist. zamiast ἀριστέρος lewy, którego to wyrazu unikano, ponieważ złą wróżbę oznaczał; τὸ εὐώνυμον κέρας i samo τὸ εὐώνυμον scil. κέρας lewe skrzydło I. 2. 15; itd.

Εὐώχέω, (εὐ, ἔχω) karmić, pasć, tuczyć (o zwierzętach); pass. napaść się V. 3. 11; (o ludziach) uczęstować, ugościć, uraczyć; pass. i fut. med. być uczęstowanym, uraczonym, biesiadować IV. 5. 30.

Εὐωχία, ας, ή, (εὐωχέω) uczta, biesiada VI. 1. 4; (V. 9. 4).

Ἐφεδρος, ου, (ἐπί, ἔδρα) siedzący przy czem, na czem; ó εφεδρος był ten zapasnik, który wstępował w miejsce zwyciężonego lub zabitego i ze zwyczajną walkę podejmował, a zatem: nowy, straszny nieprzyjaciół, mściciel II. 5. 10.

Ἐφέποιαι, (ἐπί, ἔποιαι) iść, postępować za kim, towarzyszyć III. 4. 3; VI. 5. 4; (VI. 3. 4); VII. 3. 39; ścigać II. 2. 12.

Ἐφέσιος, α, ου, efezyjski.

Ἐφεσος, ου, ή, Efesz, sławne miasto w Jonii.

Ἐφθός, ή, όν, adj. verb. od ἔψω, gotowany V. 4. 32.

Ἐφίμη, (ἐπί, ἵμη) posłać, puścić, pozwolić VI. 6. 31; (VI. 4. 31).

Ἐφίστημι, (ἐπί, ἵστημι) postawić co na czem, nad czem, przelożyć nad czem III. 4. 21; V. 1. 15; itd.; pass. ἐφίσταμαι τινι wraz z aor. 2. pf. i plsqpf. act. być przelożonym nad czem III. 3. 20; V. 1. 16; VI. 5. 11; (VI. 3. 11); 2) zatrzymać, kazać stanąć II. 4. 25; w znaczn. nieprzech stawać, zatrzymać się, przystawać I. 8. 15; II. 4. 26; przystąpić V. 8. 9.

Ἐφόδιος, ου, (ἐπί, ὁδός) należący, potrzebny w podróży; τὸ ἐφόδιον zwyczaj. τὰ ἐφόδια zapasy, pieniądze na drogę, nadrożne VII. 3. 20; VII. 8. 2.

Ἐφοδος, ου, ή, (ἐπί, ὁδός) przystęp, droga (dokąd) III. 4. 41; IV. 2. 6; 2) przybycie, nadejście, napad II. 2. 18; II. 3. 1.

Ἐφοράω, (ἐπί, ὁράω, niereg. form. zob. ὁράω) patrzeć na co, widzieć VII. 1. 30; VII. 6. 31; pilnować, niespuszczać z oka VI. 3. 14; (VI. 1. 14); dożyć, przeżyć, doświadczyć III. 1. 13; VII. 1. 30.

Ἐφορέω, (ἐπί, ὀρέω) stać na kotwicy, w porcie, osobl. ezatując na nieprzyjaciela VII. 6. 25.

Ἐφορος, ου, (ἐφορέω) mający dozór; ó εφορος dozorca, rządcza, przelożony; οἱ εφοροι eforowie, pięciu urzędników w Sparcie, którzy najwyższą dzierżyli władzę II. 6. 3.

Ἐχθές, = χθές, przysł., wczoraj VI. 4. 18; (VI. 2. 18).

Ἐχθιστος, superl. do εχθρός.

Ἐχθρά, ας, ή, nieprzyjaźń II. 4. 11.

Ἐχθρός, ά, όν, zienawidzony, nieprzyjacielski, εχθρός ἀνήσ nieprzyjaciół; ó εχθρός nieprzyjaciół I. 3. 12; III. 2. 3; VII. 6. 7.

Ἐχρῶς, ἄ, ὄν, (ἐχρῶ) mocny, warowny, obronny, bezpieczny II. 5. 7; VII. 4. 12

Ἐχρῶ, fut. ἐξῶ i σχήσω, aor. ἔσχον, inf. σχεῖν, impf. σχές, pf. ἔσχημα, aor. pass. ἐσχέθηρ, mieć, trzymać; posiadać V. 4. 15; itd.; zając, opanować, obsadzić I. 6. 6; IV. 6. 22; mieć z sobą, prowadzić z sobą np. wojsko I. 2. 1; I. 2. 20; I. 4. 7; I. 9. 31; itd.; dowodzić: I. 8. 4; gdzie imiesł. ἔχων da się przez przym. z, przetłumaczyć np. ἔχων τὸ στρατεύμα z wojskiem I. 9. 31; VII. 6. 43; ἐχοντές τι z czémkolwiek VI. 1. 17; (V. 9. 17); itd.; ὁ ἔχων majetny VII. 3. 28; (o odzieży) nosić I. 5. 8; (o broni) mieć, trzymać II. 3. 11; IV. 4. 16; VI. 1. 9; (V. 9. 9); VI. 5. 25; (VI. 3. 25); δπλα ἔχειν stać pod bronią I. 10. 3; itd.; ὄβων ἔχειν widok sprawiać VI. 1. 9; (V. 9. 9); 2) zdołać, módz, wiedzieć, rozumieć, uważać III. 5. 3; II. 1. 9; VII. 6. 39; 3) trzymać, ἔχειν τινά τινος trzymać kogo za co; ἔχειν = ἀπέχειν wstrzymać kogo, odpierać VII. 1. 20; τινά τινος wstrzymać kogo od czego, przeszkodzić, zaradzić III. 5. 11; 4) w znac. nieprzech. = εἶναι być, mieć się III. 2. 37; κῶμαι ἐχουσαι wsie leżące, rozciągające się VII. 8. 21; ὄσπερ εἶχεν tak, jak był t. j. natychmiast IV. 1. 19; ἔχει οὕτως tak się rzeczy mają, w takim są rzeczy położeniu I. 3. 9; III. 1. 31; ἔστιν οὕτως ἔχον (właśc. jest tak się mając) tak się ma w samej rzeczy IV. 1. 3; οὕτω δ' ἐχόντων w takim stanie rzeczy, położeniu III. 2. 10; οὕτω δὲ ἔχει

pod tym jednak warunkiem V. 6. 12; VI. 5. 15; (VI. 3. 15); itd.; κακῶς ἔχει rzeczy są w złym stanie, źle pojsć, niepowieść się I. 5. 16; εἰρῶικῶς ἔχειν przychylnym być, sprzyjać I. 1. 5; καλῶς ἔχειν dobrze być, dobrze się stać, pojsć I. 8. 13; piękny widok sprawiać II. 3. 3; w porządku być IV. 3. 16; ἐντίμως ἔχειν być poważnym, mieć znaczenie II. 1. 7; θαρδάλειως ἔχειν być śmiałym, odważnym, stawić się mężnie II. 6. 14; μείον ἔχειν szkodę ponieść III. 2. 17; nie niewskórać I. 10. 8; III. 4. 18; ἀμφοῖ τι ἔχειν zając się, zatrudnić się czém, być zajętem około czego V. 2. 26; VI. 6. 1; (VI. 4. 1); VII. 2. 16; med. ἔχεσθαι τινος trzymać się czego, zatrzymać kogo VII. 6. 41; przytykać, (o wojsku), w szyku bojowym stać przy kim, następować I. 8. 4; τῆς σωτηρίας ἔχεσθαι pracować około dobra swego, myśleć nad ocaleniem VI. 3. 17; (VI. 1. 17); pass. ἐχεσθαι być trzymanym, ἀνάγκη koniecznością być przyciśnionym, konieczności uledeć II. 5. 21; być w czyjś mocy VII. 3. 47.

Ἐψητός, ἦ, ὄν, (ἐψω) gotowany II. 3. 14.

Ἐψω, fut. ἐψήσω, gotować V. 4. 29.

Ἐψθεν, przysł. (ἔως) od rana, rano IV. 4. 8.

Ἐως, gen. ἔω, ἦ, = jóns. ἦώς, jutrzienka, rano; 2) wschód V. 7. 6.

Ἐως, 1) przysł. z gen. albo z przymk. ἔως εἰς, ἔως πρὸς aż do; 2) spojń. aż, dopóki I. 3. 11; I. 4. 8; II. 1. 2; II. 6. 2; IV. 8. 8; itd.

Z.

Ζάβατος, ου, ὄ, Zabatos, rzeka w Assyrii.

Ζάω, ζῶ, ζῆς, ζῆ, inf. ζῆν, imper. ζῆθι, impf. ζῶν i ζῆνν, żyć, ἀπό τινος ζῆν żyć z czego, żywić się, utrzymywać się; ζῆν ἀπό τῆς ἀγορᾶς utrzymywać się kupując żywność na targu VI. 1. 1; (V. 9. 1).

Ζεά, ἄς, ἦ, gatunek zboża używanego osobl. dla koni, orkisz V. 4. 27.

Ζερά, ἄς, ἦ, obszerna wierzchnia suknia, sięgająca aż do kostek, VII. 4. 4.

Ζευγηλατέω, (ζεῦγος, ελαῖνω) pędzić, poganiać sprząg koni lub wołów, orać, jechać VI. 1. 8; (V. 9. 8).

Ζευγηλάτης, ου, ὄ, (ζεῦγος, ελαῖνω) poganiacz sprzągu koni lub wołów, oracz VI. 1. 8; (V. 9. 8).

Ζεύγνυμι, fut. ζεύξω, aor. 2. pass. ἐζύγην sprzągać, zaprzęgać VI. 1. 8; (V. 9. 8); spoić, γέφυρα ζεύγυμένη ἐπὶ τὰ πλοῖους most ze siedmiu okretów spojonych, most na Iyżwach II. 4. 13; II. 4. 24.

Ζεῦγος, εος, τό, (ζεῦγνυμι) zaprząg, jarzmo wołów, wóz, pług VI. 1. 8; (V. 9. 8).

Ζεὺς, Διός, ὄ, Zeus, król bogów i ludzi; w Anab. zachodzi z przydomkami, jak: Ζεὺς ξένιος jako obrońca praw gościnności III. 2. 4; Ζεὺς σω-

τήρ zbawca, wybawiciel z niebezpieczeństwa III. 2. 9; *Zeús βασιλεύς* jako król bogów i ludzi VI. 1. 22; (V. 9. 22); *Zeús μελλίχρος* dający się ofiarami przebłagać, obrońca pokutujących grzeszników VII. 8. 4.

Ζήλαρχος, ου, ό, Zelarch, jeden z dozorców targowych w wojsku.

Ζηλωτός, ή, ου, adj. verb. od *ζηλώω* zazdrości, podziwienia gódzien, za szczęśliwego uważany, szczęśliwy; *ποιεῖν ζηλωτόν* uczynić kogo celem zazdrości I. 7. 4.

Ζημιόω = *βλάπτω*, szkodę wyrządzać, szkodzić; 2) karać *τινά τιμω*, *θανάτω ζημιούω* ukarać śmiercią VI. 4. 11; (VI. 2. 11).

Ζητέω, szukać, śledzić; pytać się o kogo, *τινά* II. 3. 2; 2) żądać, pragnąć, chcieć V. 4. 33.

Ζυμότης i **Ζυμίτης**, ου, ό, scil. *ἄστος* chleb na kwasie VII. 3. 21.

Ζωροίω, (*ζωός, ἀγορεύω*) żywcem chwycić, brać w niewolę IV. 7. 22.

Ζώνη, ης, ή, pas, przepaska; starożytni bowiem obszerną wierzchnią suknię pasem ściągali i miecz nań zatykali; były one nadzwyczaj ozdobne, osobl. u kobiet, dlatego: *εις ζώνην δεδομένα* na przepasce, stroje przeznaczone I. 4. 9.

Ζωός, ή, ου, ściagn. *ζωός* (ζάω) żywy, żywcem III. 4. 5.

H.

H, spójn. 1) albo, *ή — ή*, albo — albo I. 3. 5; I. 9. 23; itd.; 2) po stopniu wyż.: jak, niż; *ή ως* niż I. 2. 4; I. 5. 8; itd.; 3) w pytaniach zwyczajnie takich, na które twierdzącej oczekujemy odpowiedzi: albo czy, alboż II. 4. 3; itd.

H, przysł. 1) twierdzący: zaiste, zapewne, istotnie; *ή γάρ* I. 6. 8 nieestety; *ή μήν*, przy zaręczeniach i przysięgach: zaiste, zaprawdę II. 3. 26, 27; VI. 1. 31; (V. 9. 31); VII. 7. 35; 2) pytaj.: czyli? VII. 4. 9; VII. 6. 4.

H = *ή*, dat. sing. fem. od zaimka względnego *ός, ή, ό*, zwyczajnie jako przysł. używane: 1) gdzie, któredy IV. 3. 29; IV. 8. 12; V. 5. 20; VI. 5. 22; (VI. 3. 22); itd.; 2) jak, w jaki sposób; ze stopn. najwyż. jak *ότι* i *ός* służy do wzmocnienia: *ή εδύνατο τάχιστα* jak mogli najprędzej VI. 3. 22; (VI. 1. 22); *ελαίνει ή τάχιστα* pojechał czempredzej, jak najspieszniej VI. 5. 13; (VI. 3. 13); *ή δυνατόν μάλιστα* ile możności I. 3. 15; I. 2. 4; itd.

Ἡβέσχω, (*ήβη*) dorastać IV. 6. 1; VII. 4. 7.

Ἡγαγον, aor. od *ἄγω*.

Ἡγεμονία, ας, ή, (*ήγεμών*) naczelne dowództwo, przewodnictwo IV. 7. 8.

Ἡγεμόσυνος, η, ου, (*ήγεομαι*) przewodniczący, prowadzący; *τά ήγεμόσυνα* scil. *ιερά* ofiara dziękczynna za łaskawe prowadzenie w drodze, za szczęśliwy powrót IV. 8. 25.

Ἡγεμών, όνος, ό, (*ήγεομαι*) przewodnik I. 3. 14; II. 3. 6; itd.; do-

wódzca, wódz I. 7. 12; III. 1. 2; itd.; jako przydomek Heraklesa wodza VI. 2. 15; (V. 10. 15); naczelnik VI. 1. 27; (V. 9. 27).

Ἡγέομαι, (*ἄγω*) isć naprzód, poprzedzać, drogę wskazywać, *την ὁδόν ήγεῖσθαι* V. 4. 10; V. 4. 20; II. 4. 5; prowadzić, przewodniczyć II. 2. 8; III. 2. 20; VII. 3. 7; VII. 3. 9; itd.; isć na czele, na przodzie, przodkować IV. 3. 29; VII. 3. 37; *τό ήγούμενον* czoło wojska, przednia straż II. 2. 4; VI. 5. 12; (VI. 3. 12); itd.; 2) do- wodzić *τινά* i *τινός* I. 4. 2; I. 7. 1; I. 8. 22; II. 2. 8; III. 2. 36; V. 2. 6; itd.; 3) mniemać, sądzić; z podwójn. acc. mieć co za co I. 2. 4; II. 1. 11; V. 4. 20; itd.; *μέγα ήγεῖσθαι* wysoko cenić VII. 7. 27; itd.

Ἡγήσανδρος, ου, ό, Hegezander, setnik.

Ἡδέως, przysł. (*ήδύς*) chętnie, z ochotą, z przyjemnością I. 9. 19; IV. 3. 2; VI. 5. 21; (VI. 3. 21); itd.

Ἡδῆ, przysł. już, teraz I. 3. 11; I. 4. 16; I. 10. 4; nakoniec I. 2. 1; *ήδη τής νυκτός* jeszcze tej nocy, (albo) już tej nocy II. 2. 1; 2) natychmiast III. 1. 46; potem, więc, wtedy IV. 7. 6; V. 3. 14; VI. 6. 3; (VI. 4. 3); *αἰ ήδη* *κολάσεις* kary natychmiastowe, natychmiast wymierzone VII. 7. 24; itd.

Ἡδομαι, (*ήδός*) fut. *ήσθήσομαι*, aor. *ήσθη* cieszyć się I. 2. 18; I. 4. 16; II. 5. 16; itd.; *τινά* z czego, lubić, mieć upodobanie w czém, raczyć się czém I. 9. 26; kochać się w czém II. 6. 28; VII. 8. 6; itd.

Ἡδονή, ἤς, ἡ, (ἡδουμαι) przyjemność, radość IV. 4. 14; uciecha, roskosz II. 6. 6; itd.; przyjemny smak, słodycz II. 3. 16.

Ἡδύοινος, ον, (ἡδύς, οἶνος) rodzący, wydający słodkie wino VI. 4. 6; (VI. 2. 6).

Ἡδύς, εἶα, ὄ, słodki, smaczny I. 5. 3; I. 9. 25; przyjemny V. 8. 26; ἡδίων chętniej, raczej I. 4. 8; VI. 5. 17; (VI. 3. 17); ἡδίστα bardzo chętnie, rad II. 5. 15.

Ἡεα, aor. I. do ἦμι.

Ἡεῖστα, przysł. (ἡκιστος) najmniej, bynajmniej, wcale I. 9. 19.

Ἡεω, przybyć, praes. zwyczajnie ze znac. perf. II. 2. 1; II. 5. 6; III. 5. 15; VII. 6. 23; itd.; znowu przybyć, wrócić II. 1. 9; II. 3. 6; itd.; ἐπὶ τὸ στρατεύμα ἦεν przybyć po wojsko t. j. aby je z sobą zabrać VII. 6. 2. 3.

Ἡεῖος, α, ον, Elejski, z Elis, miasta w Peloponniezie.

Ἡλεκτρον, ου, τό, bursztyn II. 3. 15.

Ἡλίβατος, ον, (ἡλεός, βῆνω) gdzie się potknąć można; wysoki, stromy, niedostępny I. 4. 4.

Ἡλίθιος, α, ον, (ἡλός) nierozsądny, głupi II. 5. 21; II. 6. 22.

Ἡλικία, ας, ἡ, (ἡλιξ) wiek, osobl. wiek męskiej dojrzałości od 18 do 50 lat; III. 1. 14; III. 1. 25.

Ἡλικιώτης, ου, ὄ, w równym wieku, rówieśnik I. 9. 5.

Ἡλιξ, ικος, ὄ, w równym wieku, rówieśnik, towarzyszy I. 9. 5.

Ἡλιος, ου, ὄ, słońce; ἅμα ἡλιω ἀνίσχοντι ze wschodem słońca II. 1. 3; ἡλιος ἐδύετο słońce zachodziło I. 10. 15; ἡλίον δύνοντος gdy słońce zachodziło II. 2. 3; itd.

Ἡλωα, zob. ἀλίσκομαι.

Ἡμελημένος, przysł. do part. perf. pass. od ἀμελέω niedbale, nie troszcząc się, nieostrożnie I. 7. 19.

Ἡμέρα, ας, ἡ, dzień; ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ze świtem II. 1. 2; IV. 3. 3; VII. 4. 6; itd.; τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ i ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ tego samego dnia I. 5. 12, 16; itd.; τῆς ἡμέρας w dzień VII. 4. 14; τῆς ἡμέρας ὅλης przez cały dzień III. 3. 11; ἐκάστης ἡμέρας każdego dnia, codziennie.

Ἡμερος, ον, oswojony, swojski, łaskawy, łagodny; o drzewach: ἡμερα δένδρα drzewa owocowe V. 3. 12.

Ἡμέτερος, α, ον, nasz; τὰ ἡμέτερα nasze sprawy I. 3. 9; I. 5. 16.

Ἡμι, w złożonych wyrazach: pół.

Ἡμιβρωτος, ον, (ἡμι, βρωῶστω) do połowy zjedzony, napoczęty I. 9. 26.

Ἡμιδαρεικόν, οὔ, τό, (ἡμι, δαρεικός) pół darejki, około 14 złr. I. 3. 21.

Ἡμιδής, ἐς, (ἡμι, δέω) czemu połowy braknie; pół; βίκους οἴνου ἡμιδεῖς sładki wina do połowy pełne I. 9. 25.

Ἡμιόβλιον, ου, τό, (ἡμι, ὀβολός) pół obola, szósta część drachmy, nasse 5½ grp. I. 5. 6.

Ἡμιόλιος, ον, (ἡμι, ὀλιος) o połowę większy; ἡμιόλιον οὐ πρότερον o połowę więcej niż pierwej I. 3. 21.

Ἡμιονικός, ἡ, ὄν, (ἡμίονος) mulo-wy, ζεύγος ἡμιονικόν jarzmo mulów VII. 5. 2.

Ἡμίονος, ου, ὄ, (ἡμι, ὄνος) muł V. 8. 5.

Ἡμίπλεθρον, ου, τό, (ἡμι, πλέθρον) pół pletru, 50 stóp greckich, szósta część stadium IV. 7. 6.

Ἡμισυς, εἶα, υ, pół; ἡμίσει χρόνω w czasie o połowę krótszym I. 8. 22; ὁ ἡμισυς, ἡ ἡμίσεια, οὗ ἡμίσεια i τὸ ἡμισυ połowa I. 9. 26; IV. 2. 9; itd.

Ἡν, spóju. ściągn. z ἐάν, jeżeli, zob. ἐάν.

Ἡνίκα, przysł., kiedy, gdy, skoro I. 8. 1; I. 8. 8; III. 5. 18; VII. 3. 40; itd.

Ἡνίοχος, ου, ὄ, (ἡνία, ἔχω) rowoznik I. 8. 20.

Ἡνπερ, (ἦν, ἐάν) jeżeli, jeżeli tylko IV. 6. 17.

Ἡπερ, przysł., tak, jak II. 2. 21; VI. 5. 10; (VI. 3. 10); tam, gdzie, tedy, którędy IV. 2. 9; IV. 4. 18; itd.

Ἡράκλεια, ας, ἡ, (Ποντική) Heraklea, miasto w Bitynii nad morzem czarném.

Ἡρακλείδης, ου, ὄ, Heraklides, Trak.

Ἡρακλεώτης, ου, ὄ, Herakleota, mieszkaniec Heraklei.

Ἡρακλεώτις, ὄδος, ἡ, (scil. γῆ) kraj Heraklejski w Pońcie.

Ἡρακλῆς, έους, ὄ, Herakles, syn Zeusa i Alkmeny.

Ἡσυχάζω, (ἡσυχος) spokojnie, cicho się zachować, nieruszać się V. 4. 16.

Ἡσυχῆ, ἡσυχῆ, przysł. (ἡσυχος) spokojnie, cicho I. 8. 11.

Ἡσυχία, ας, ἡ, (ἡσυχος) spokojność, spoczynek; ἡσυχίαν ἔχειν, ἄγειν spokojnie się zachować, spoczywać, leżeć III. 1. 14; IV. 5. 13; V. 8. 15; καθ' ἡσυχίαν = ἡσυχως spokojnie, bezpiecznie, w czasie spokoju II. 3. 8.

Ἠσυχος, *ov*, spokojny, cichy, w milczeniu, powoli VI. 5. 11; (VI. 3. 11).

Ἠσυχως, przysł., spokojnie, cicho, w milczeniu I. 8. 11.

Ἠτρον, *ov*, τό, brzuch, podbrzusze IV. 7. 15.

Ἠττώμαι, ἡσώομαι, (ἦτρον) być słabszym, gorszym, *τιως* od ko-

go II. 3. 23; być przewyższonym, zwyciężonym, uleźć II. 4. 19.

Ἠττον, ἡσσον, przysł. mniej II. 4. 2; V. 4. 20; οὐδὲν ἦττον niemniej, tak samo, również VII. 5. 9.

Ἠττων, ἡσων, *ov*, comp. do *κακός*, gorszy, niższy, późniejszy; słabszy, *τιως* od kogo, pokonany, zwyciężony V. 6. 13; V. 6. 32.

Θ.

Θάλαττα, -σσα, *ης, ή*, morze; θάλαττα ἐπιφέρεται morze się burzy, huczy, sroży V. 8. 20.

Θάλλος, *eos*, τό, ciepło, gorąco, upał III. 1. 23.

Θαμινά, przysł. (θαμιά) często IV. 1. 16.

Θάνατος, *ov*, ό, (θανεῖν) śmierć, kara śmierci II. 6. 29.

Θανατόω, (θανάτος) na śmierć wskazać II. 6. 4.

Θάπτω, aor. 2. pass. ἐτάφη, pogrzebać, pochować IV. 1. 19.

Θάρδαιός, *a, ov*, (θάρδος) odważny, śmiały, ufny III. 2. 16; IV. 6. 9.

Θάρδαλέως, przysł. (θάρδος) odważnie, śmiało, mężnie II. 6. 14; bez obawy, spokojnie, bezpiecznie I. 9. 19.

Θάρσέω, być dobrej myśli, mieć ufność, nieupadać na duchu, nietracić nadziei I. 3. 8; IV. 5. 28; V. 8. 19; VII. 4. 13; itd.; nabrać odwagi VI. 3. 12; (VI. 1. 12); θάρσειν τὰς μάχης nielekać się bitwą III. 2. 20; θάρδων δυνάω śmiało ścigać, nacierać III. 4. 3; itd.

Θάρσος, *eos*, τό, śmiałość, odwaga, mężstwo, otucha, zaufanie, ufność; θάρδος ἐμποικεῖν dodać odwagi VI. 5. 17; (VI. 3. 17).

Θάρσύνω, (θάρδος) dodawać odwagi, serca, zagrzewać I. 7. 2.

Θαρύπας, *ov*, ό, Tarypas, im. wł.

Θάτερον, neut. do ἄτερος, gen. θάτερον jeden z dwóch, drugi, przeciwny, z kras. zam. τό ἕτερον, plur. θάτερα, ἐπὶ θάτερα, na drugą, przeciwną stronę, ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα z drugiej, z przeciwną strony V. 4. 10.

Θάπτον, -σων, przysł. (od θάσσω, comp. od ταχός) przędź, łatwiej IV. 7. 7; V. 1. 14; itd.; ἐν albo ἦν θάπτον — θάπτον skoro tylko — natychmiast VI. 5. 20; (VI. 3. 20).

Θαῦμα, *atos*, τό, (θαύωμαι) cud, dziw; podziwienie, zadziwienie; ἦν θαῦμα dziwiono się VI. 3. 23; (VI. 1. 23).

Θαυμάζω, (θαῦμα) fut. θαυμάσομαι, pf. τεθαύμασα dziwić się I. 10. 16; VI. 2. 4; (V. 10. 4); podziwiać IV. 8. 20; 2) dziwić się niewiedząc, coby było, ciekawym być, radby wiedzieć, chcieć wiedzieć I. 8. 16; II. 1. 10; III. 5. 13; V. 7. 13; itd.

Θαυμάσιος, *a, ov*, (θαῦμα) cudowny, przedziwny II. 3. 15; dziwny, dziwaczny III. 1. 27.

Θαυμαστός, *ή, όν*, (θαῦμα) podziwienia godny, nadzwyczajny, dziwny II. 5. 15; οὐδὲν θαυμαστόν nic dziwnego I. 9. 24; IV. 8. 11; VII. 7. 10.

Θαυρακηνοί, *ων, οι*, Tapsaczanie, mieszkańcy Tapsaku w Syryi.

Θάψακος, *ov*, ή, Tapsak, miasto w Syryi.

Θέα, *as*, ή, widok, widowisko IV. 8. 27.

Θεά, *as*, ή, bogini V. 3. 9; itd.

Θεαγένης, *ous*, ό, Teagenes, setnik.

Θέαμα, *atos*, τό, (θεάομαι) widok, widowisko IV. 7. 13.

Θεάομαι, fut. θεάσομαι, patrzeć, widzieć, przypatrywać się I. 5. 8; III. 5. 13; IV. 8. 27; V. 7. 26.

Θεῖος, *a, ov*, (θεός) boski; nadziemski, nadludzki, nadzwyczajny; od boga zesłany; ἐδόκει θεῖον εἶναι zdawało się być coś boskiego, zdawało się być zrzędzeniem boskiem I. 4. 18.

Θέλω, = ἐθέλω, fut. θελήσω, chcieć, życzyć sobie.

Θεογένης, *ous*, ό, Teogenes, setnik.

Θεοπομπός, *ov*, ό, Teopompus.

Θεός, *ov*, ό, bóg; z artyk., jeżeli o pewnym bogu mowa, τῷ θεῷ t. j. Apollinowi w Delfach III. 1. 5; itd.; τῇ θεῷ t. j. Artemidzie III. 2. 12; itd.; σὺν τοῖς θεοῖς za pomocą boska

II. 3. 23; III. 1. 23; πρὸς θεῶν καὶ ἀνθρώπων ze strony bogów i ludzi t. j. przed bogami i ludźmi I. 6. 6.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, (θεός, σέβουμαι) bogobojność, pobożność II. 6. 26.

Θεραπεύω, (θεράπων) służyć; czcić, szanować II. 6. 27; przysługiwać się komu, dopomagać, dogadzać I. 9. 20; pielegnować, opatrywać VII. 2. 6.

Θεράπων, οντος, ὁ, służący, (ale wolny); III. 1. 19; ludzie, wojsko III. 3. 2.

Θερίζω, (θέρω) lato przepędzać III. 5. 15.

Θερμιασία, ας, ἡ, (θερμός) ciepło, rozgrzanie V. 8. 15.

Θερμῶδων, οντος, ὁ, Termodon, rzeka w Kappadocyi.

Θεσσαλία, ας, ἡ, Thessalia, kraj w północnej Grecyi.

Θεσσαλοί, ὧν, οἱ, Tessalowie, mieszkańcy Tessalii, kraju w północnej Grecyi.

Θέω, fut. θεύσομαι, (θεύσω) biegać II. 2. 14; IV. 3. 29; δρόμῳ θεῖν pedem biedz I. 8. 18, 19; ścigać się IV. 8. 27.

Θεωρέω, (θεωρός) przypatrywać się I. 2. 10; II. 4. 25; θεωρήσων aby zwiedzić igrzyska V. 3. 7; o wojsku: przeglądać I. 2. 16.

Θήβαι, ὧν, αἱ, Teby, stolica Beocyi.

Θηβαῖος, α, ον, tebański; ὁ Θηβαῖος Tebańczyk.

Θήβη, ης, ἡ, Tebe, miasto w Myzji; Θήβης πεδίον równina Teby, okolica Teby.

Θήρα, ας, ἡ, polowanie V. 3. 10.

Θηράω, fut. θηράσω, (θηρα) polować I. 5. 2; τινα na co IV. 5. 24; (o ludziach) polować na kogo, zasażać się, czatować V. 1. 9.

Θηρεύω, = θηράω, polować, łowić I. 2. 7; V. 3. 9.

Θηρίον, ου, τό, = θηρ, dziki zwierz, zwierzana; w ogóle: zwierzę I. 2. 7; V. 3. 8.

Θησαυρός, οῦ, ὁ, skarbiec V. 3. 5; 2) skarb, zapas V. 4. 27.

Θήχης, ου, ἡ, Teches, góra w Pońcie.

Θιβρων i **Θιβρων**, ωνος, ὁ, Tymbron, wódz spartański.

Θνήσκω, fut. θανοῦμαι, aor. 2. ξθανον, pf. τέθνηκα, part. τεθνηκώς i τεθνεώς umierać, być zabitym, zginąć, poledz.

Θνητός, ἡ, ὄν, (θνήσκω) śmiertelny, ludzki, θνητὸν μᾶλλον łatwiej mogą być zabici III. 1. 23.

Θόρυβος, ου, ὁ, hałas, zgiełk, wrzask, wrzawa II. 2. 19; III. 4. 35.

Θούριος, α, ον, turyjski; ὁ Θούριος Turyjezyk, z miasta Turii w południowej Italii, wielkiej Grecyi.

Θράκη, ης, ἡ, kraj w Europie nad morzem czarném i egejskiém.

Θράκη, ης, ἡ, ἐν Ἀσίᾳ, Tracya azyatycka czyli bityńska, zamieszкана przez Tynów i Bitynów.

Θράκιον, ου, τό, plac tracki w bliskości Bizancyum.

Θράκιος, α, ον, tracijski.

Θρανίαι, ὧν, οἱ, i **Τρανίαι**, Tranipsowie, lud mieszkający w Tracyi.

Θράξ, ζός, ὁ, οἱ Θράξες, Trakowie, mieszkańcy Tracyi.

Θρασύως, przysk. (θρασύς) śmiało, odważnie IV. 3. 30.

Θρασύς, εἶα, ὅ, gen. εός, (θρασύος) odważny, waleczny, śmiały V. 8. 19; V. 4. 18; itd.

Θρόνος, ου, ὁ, krzesło, tron II. 1. 4.

Θυγατήρ, τρός, ἡ, córka.

Θύλακος, ου, ὁ, miech, worek, torba VI. 4. 23; (VI. 2. 23).

Θύρα, ατος, τό, (θύω) ofiara, bydlko ofierne VI. 4. 20; (VI. 2. 20); πρόβατα ὅσον θύματα owiec tyle, ile na ofiary starczyło VII. 8. 19.

Θύβριον, ου, τό, Tymbrion, miasto w Frygii.

Θυμοειδής, ἐς, (θυμός, εἶδος) gwałtowny, popędliwy, gniewliwy, śmiały, dzielny (o koniu) IV. 5. 36.

Θυμός, οῦ, ὁ, dusza, serce, uczucie, umysł, śmiałość, odwaga, namiętność, gniew, χαρίζεσθαι τῷ θυμῷ dogodzić niechęci, gniewowi, unieść się gniewem VII. 1. 25.

Θυμῶω, (θυμός) gniewać kogo, zwyczajniej

Θυμῶμαι τινι gniewać się na kogo, być zawziętym na kogo II. 5. 13.

Θυνοί, ὧν, οἱ, Tynowie, lud mieszkający w Bitynii.

Θύρα, ας, ἡ, drzwi; αἱ τοῦ βασιλέως θύραι dwór królewski (jak o dworze tureckim: porta ottomańska); ἐπὶ ταῖς βασιλέως θύραις na dworze królewskim I. 9. 3; stolica II. 4. 4; III. 1. 2; obóz II. 1. 8; ἐπὶ ταῖς θύραις przy namiocie II. 5. 31; ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς Ἑλλάδος przy bramach, nad granicą Hellady VI. 5. 23; (VI. 3. 23).

Θύρετρον, ου, τό, drzwi, brama V. 2. 17.

Θυσία, ας, ἡ, (θύω) ofiara IV. 8. 25; V. 3. 9.

Θύω, ofiarować, na ofiarę zabić,

wyprowadzić uczte ofiarną, obchodzić co ofiarną uczta; τὰ *Ανναία* uroczystość Licejską (t. j. na cześć Zeusa Licejskiego) I. 2. 10; *σωτήρια θύειν* czynić ofiarę dziękczynną za ocalenie III. 2. 9; med. *θύομαι* ofiarować t. j. wróżyć z trzew ofiarnego bydłęcia I. 7. 18; II. 1. 9; itd.; *τινί* dla kogo V. 6. 18; VII. 8. 4; *ἐπί τινι* względem czego, *ἐπ' ἐξόδω* względem wycieczki, wyprawy VI. 5. 2; (VI. 3. 2); *περὶ τινος* względem kogo, czego, chcąc się o jego losie, o przyszłym skutku jakiejś

wyprawy, jakiego przedsięwzięcia dowiedzieć V. 6. 28; VI. 4. 17; (VI. 2. 17); *θύόμενος ἔναι ἐπὶ βασιλείᾳ* czyniąc ofiary względem pojścia przeciw królowi II. 2. 3.

Θωρακίζω, (*θώραξ*) panczerem opatrzyć, panczerem uzbroić, wdziwiać, *τεθωρακισμένοι* uzbrojeni w panczerze, pancerni II. 2. 14; II. 5. 35; III. 4. 35; VII. 3. 40.

Θώραξ, *αἶνος*, ó, pancierz IV. 7. 15.

Θώραξ, *αἶνος*, ó, Torax, imię własne.

I.

ἰάομαι, fut. *ιάσομαι*, leczyc I. 8. 26.

Ἰασόνιος, *α*, *ον*, Jazoński, *Ἰασονία ἀκτὴ*, ἡ, przylądek w Pońcie, gdzie Jazon miał wylądować.

Ἰατρός, *ὄν*, ó, lekarz I. 8. 26.

Ἰδεῖν, inf. aor do *ὄρω*.

Ἰδῆ, (w dor. dial.) *Ἰδα*, *ης*, ἡ, Ida, góry w Troadzie.

Ἰδιός, *ον*, *ι* *α*, *ον*, właściwy, własny, prywatny; *εἰς τὸ ἴδιον* na własność, na własny użytek, dla siebie I. 3. 3; VII. 7. 39; *ἰδίᾳ* sam dla siebie, na swoją rękę, samowolnie V. 7. 27; V. 6. 27; wyłącznie VII. 6. 9.

Ἰδιότης, *ητος*, ἡ, (*ἴδιος*) własność, osobliwość II. 3. 16.

Ἰδιώτης, *ον*, ó, (*ἴδιος*) osoba prywatna VII. 7. 28; 2) prosty żołnierz (w przeciwstawieniu do wodza) I. 3. 11; III. 2. 32; 3) bez wiadomości, bez nauki, nieświadomy, pospolity (w przeciwstawieniu do znawcy) VI. 1. 31; (V. 9. 31.)

Ἰδιωτικός, ἡ, *όν*, tyczący, należący do osoby prywatnej; pospolity, zwyczajny VI. 1. 23; (V. 9. 23).

Ἰδρῶω, (*ιδρῶς*) pocić się, *ιδροῦντι τῷ ἵππῳ* na koniu spienionym I. 8. 1.

Ἰερεῖον, *ον*, τό, bydło ofiarne VI. 1. 4; (V. 9. 4); itd.; bydło na rzeź V. 7. 13; itd.

Ἰερόν ορος, *εος*, τό, góra w Tra-cyi z zamkiem.

Ἰερός, *ά*, *όν*, boski, święty, bóstwu jakiemu poświęcony, przeznaczony V. 3. 9; τὸ *ἱερόν* świątynia V. 3. 11; τὰ *ἱερά* wnętrzności bydłęcia ofiarnego (i wywrózone z nich oznaki) II. 1. 9; *ἐν τοῖς ἱεροῖς φαίνεται τις δόλος* wnętrzności bydłęcia ofiarnego wróżą ja-

kiś podstęp V. 6. 29; τὰ *ἱερά* znaki, wróżba z trzew bydłęcia ofiarnego I. 8. 15; τὰ *ἱερά καλά* ἔσται, τὰ *ἱερά γίνεται* i τὰ *ἱερά οὐ γίνεται* wróżby, znaki (z wnętrzności zwierząt) ofiarne są pomyslnie, pomyslnie wypadły, lub nie są pomyslnie I. 8. 15; II. 2. 3; V. 6. 29; VI. 4. 9; (VI. 2. 9); itd.; *αὕτη γὰρ ἡ ἱερά συμβουλή λεγομένη εἶναι δοκεῖ μοι παρεῖναι* tu bowiem zachodzi, jak mi się zdaje, tak zwana (jak jest w przysłowiu) rada święta V. 6. 4; według przysłowia greckiego: *συμβουλή ἱερὸν χρέμα* rada jest rzeczą świętą.

Ἰερώνυμος, *ον*, ó, Hieronim, setnik.

Ἰημι, fut. *ἦσω*, aor. 1. *ἦκα*, pf. *εἶκα*, aor. pass. *ἔθην*, pf. pass. *εἶμαι*, posyłać, rzucać, *τῇ ἀξίνῃ τὸν Κλέαρχον* rzucił siekierą na Klearcha I. 5. 12; *ἄνω* w górę puszczać (strzały) III. 4. 17; *ἐαυτὸν ἔναι* puścić się (z góry na dół), uciekać IV. 5. 18; med. *ἔσθαι* rzucić się, wpadać, napadać, *ἐπὶ τινι* na kogo I. 8. 16; IV. 2. 7; rzucić się, puścić się, pędzić, dążyć I. 5. 8; III. 4. 41; V. 2. 18.

Ἰθι, zob. *εἶμι*.

Ἰκανός, ἡ, *όν*, (*ἔκω*) dostateczny, dosyć, podstatkiem III. 4. 3; IV. 1. 15; IV. 8. 25; VI. 4. 27; (VI. 2. 27); dosyć wiele, dosć daleko I. 7. 7; III. 2. 12; V. 2. 30; 2) zdatny, zdolny, będący w stanie I. 3. 6; II. 5. 11; II. 6. 8; V. 6. 15; *ἱκανοὶ ἔσονται* będą mieli pełnomocnictwo II. 3. 4; z inf. *ἱκανὸς εἶναι* — *ὠφελῆσαι* być w stanie — pomódz I. 3. 6; módz VII. 7. 38.

Ἰκανός, przysł. dostatecznie, dosyć, odpowiednio IV. 3. 31.

Ἰκετεύω, pokornie prosić, usilnie błagać, osobl. o opiekę, obronę, pomoc VII. 4. 7, 10.

Ἰκέτης, ου, ό, (ἴκω) błagający, osobl. o opiekę, o pomoc, obronę VII. 2. 33.

Ἰκόνιον, ου, τό, Ikonium, miasto w Likaonii, kraju w Azji mniejszej.

Ἰλεως, ου, łagodny, wesoły, łaskawy VI. 6. 32; (VI. 4. 32).

Ἰλη, ης, ή, gromada, kupa; szwadron konnicy, κατ' ἴλας szwadronami I. 2. 16.

Ἰμάς, άντιος, ό, rzemień IV. 5. 14.

Ἰμάτιον, ου, τό, suknia, osobl. suknia wierzchnia, płaszcz IV. 3. 11; VII. 3. 27.

Ἰνα, 1) przysk., gdzie; 2) spójn., aby, z Conj. i Optat. I. 3. 15; I. 10. 18; itd.

Ἰππαρχος, ου, ό, (ἵππος, ἄρχω) dowódzca konnicy, rotmistrz III. 3. 20.

Ἰππασία, ας, ή, jeżdżenie konno II. 5. 33.

Ἰππεία, ας, ή, jazda V. 6. 8.

Ἰππεύς, εως, ό, (ἵππος) jeździec; accus. plur. ἵππεις i ἵππέες.

Ἰππικός, ή, όν, (ἵππος) konny, jezdny; θώραξ ἵππικός pancierz jeździec III. 4. 48; δύναμις ἵππική i τό ἵππικόν jazda VII. 3. 37; VII. 6. 26; itd.

Ἰπποδρομος, ου, ό, (ἵππος, δρόμος) wyścigi konne, gonitwy; 2) miejsce wyścigów, ὡςπερ ἐν ἵπποδρόμῳ jak przy wyścigach konnych I. 8. 20.

Ἰππος, ου, ό, koń; ἐπὶ τοῦ ἵππου, ἐφ' ἵππου na koniu, konno III. 4. 49; itd.; οἱ ἵπποι = οἱ ἵππεις jazda VII. 3. 39, 41, 43.

Ἰπταμαι, fut. πτήσομαι, aor. ἔπτην i ἐπτάμην lecieć, zob. πέτομαι.

Ἰρις, ιδος, ό, Irys, rzeka w Pońcie.

Ἰσθμός, οὔ, ό, szyja; międzymorze; jako im. wł.

Ἰσθμός, οὔ, ό, Isthmus, międzymorze korynckie, łączące Peloponnez z Helladą II. 6. 3.

Ἰσόπλευρος, ου, (ἴσος, πλευρά) równoboki; πλασίον ἰσόπλευρον czworobok równoboki III. 4. 19.

Ἰσος, η, ου, równy; ἴσος τό πλάτος καὶ τό μήκος (równy co do szerokości i długości) tak szeroki, jak długi V. 4. 32; ἐν ἴσῳ równym krokiem I. 8. 11; καταβαίνειν ἡμῖν εἰς τό

ἴσον schodzić do nas na równinę, (albo) mierzyć się z nami na otwartem polu IV. 6. 18; ἐξ ἴσου εἶναι być w równem położeniu, stósunku III. 4. 47; ἴσον w równej mierze, równo II. 5. 7;

Ἰσοχειλής, ἐς, (ἴσος, χεῖλος) właści. równy z ustami; równy z brzegiem, καὶθεαὶ ἰσοχειλεῖς ἐνήσων ziarna jezmienne pływały na wierzchu (równy z brzegiem, wierzchem) IV. 5. 26.

Ἰσοοί, όν, οἱ i Ἰσός, οὔ, ή, Issus, miasto w Cylicyi.

Ἰσθημι, stawiać; kłaść; kazać stanąć, zatrzymać I. 2. 17; II. 4. 25; ἴσασθαι i czasy nieprzech. act. aor. 2. pf. i plsqpf.; stanąć, zatrzymać się I. 10. 12; IV. 2. 20; dotrzymać placu I. 10. 1; IV. 8. 19.

Ἰστίον, ου, τό, (właśc. neutr. przym. od ἰστός) tkanka; żagiel I. 5. 3.

Ἰσχυρός, ά, όν, (ἰσχύς) mocny, silny, potężny I. 5. 9; II. 5. 22; warowny; obronny IV. 6. 11; V. 2. 16; gwałtowny, wielki, χεῖμων mróz, zima V. 8. 14.

Ἰσχυρός, przysk. mocno, silnie, bardzo I. 5. 11; II. 5. 30; VI. 3. 11; (VI. 1. 11); ostro, surowo II. 6. 9.

Ἰσχύς, υος, ή, moc, siła, potęga; siła zbrojna, wojsko I. 8. 22; V. 7. 30.

Ἰσχω, (form. pobocz. od ἔχω, tylko w praes. i impf. używana) trzymać, wstrzymać, przeszkodzić, ἐν τούτῳ ἴσχετο o to się rzecz (wstrzymała) rozbiła VI. 3. 9; (VI. 1. 9); τό ἴσχων przeszkoda VI. 5. 13; (VI. 3. 13).

Ἰσως, przysk. (ἴσος) może, zapewne II. 2. 12; II. 4. 4; II. 5. 23; III. 1. 37; V. 1. 11; itd.

Ἰταβέλιος, ου, ό, albo Ἰτάβελις, Itabelios, dowódzca perski.

Ἰτέον, adj. verb. do εἶμι trzeba iść III. 1. 7.

Ἰτυς, υος, ή, obwód, brzeg tarczy IV. 7. 12.

Ἰχθύς, υος, ό, ryba I. 4. 9.

Ἰχθιον, ου, τό, ślad, trop I. 6. 1.

Ἰχθος, εος, τό, ślad, trop I. 7. 17.

Ἰωνία, ας, ή, Jonia, kraj w Azji mniejszej.

Ἰωνικός, ή, όν, Joński, Ἰωνικαὶ πόλεις miasta Jońskie w Azji mniejszej.

K.

Καθά, przysł. = καθ' ἃ, podług tego, jak; tak, jak VII. 8. 4.

Καθαίρω, aor. ἐκάθηρα i ἐκάθα-
ρα, (καθαρός) czyścić; (obrzędem re-
ligijnym) czyścić, rozgrzeszyć V. 7. 35.

Καθάπερ, przysł. καθ' ἄπερ, jak
V. 4. 28.

Καθαρός, οὐ, ὁ, (καθαίρω) oczysz-
czenie, rozgrzeszenie V. 7. 35.

Καθέζομαι, (κατά, ἕζομαι) impf.
ἐκαθεζόμην i καθεζόμην, fut. ἐδοῦμαι,
siadać, siedzieć III. 1. 33; VII. 2.
33; stanąć obozem, zatrzymać się I.
5. 9.

Καθέλω, (κατά, ἔλω) ściagać,
spuszczać (okręt na morze) VII. 1. 19.

Καθεύδω, (κατά, εὔδω) impf. ἐκά-
θευδον, καθεύδον i καθηίδον, fut.
καθευδήσω, spać, spoczywać; 2) być
nieczynnym, gnuśnieć I. 3. 11.

Καθηγέομαι, (κατά, ἤγεομαι) prze-
wodniczyć, prowadzić VII. 8. 9.

Καθηδονατέω, (κατά, ἤδύς, πά-
σχω) (właśc. doznać jakiej przyjemno-
ści), marnować, przetrwonić I. 3. 3.

Καθήκω, (κατά, ἤκω) przychodzić,
dosięgać, rozciągać się, ciągnąć się,
eis θάλατταν aż do morza I. 4. 4; III.
4. 24; IV. 3. 11; τὸ μὲν eis τὴν θά-
λατταν καθήκον αὐτοῦ πέτρα ἀπορῶς
część jego w morze wybiegająca jest
urwistą skałą VI. 4. 3; (VI. 2. 3);
καθήκει μοι należy mi się, powinie-
nem, muszę I. 9. 7.

Κάθημαι, (κατά, ἤμαι) siedzieć
I. 7. 20; IV. 2. 6; na sądach, na zgromad-
zeniu siedzieć, być zgromadzonym
VI. 2. 5; (V. 10. 5); VII. 1. 33; itd.;
przebywać, zostać I. 3. 12.

Καθίζω, (κατά, ἵζω) posadzić, eis
τὸν θρόνον καθίξεν osadzić na tronie
II. 1. 4; καθίξεν χωρίς osobno usta-
wiać, umieścić III. 5. 17.

Καθίημι, (κατά, ἦμι) spuścić, δό-
ρατα eis προσβολήν włócznie do atta-
ku VI. 5. 25, 27; (VI. 3. 25, 27).

Καθίστημι, (κατά, ἵστημι) posta-
wić, położyć, ustawić I. 10. 10; III.
2. 1; III. 4. 14; przyprowadzić I. 4.
13; IV. 8. 8; urządzić, zaprowadzić,
ustanowić, uczynić, obracć kogo czém
III. 1. 38; z podwójn. accus.: ὃν ἠθέ-
λομεν βασιλεῦ — καθιστάναι ktore-
gośmy chcieli na tronie osadzić III.
2. 5; III. 4. 30; V. 1. 16; VI. 3. 18;
(VI. 1. 18); eis δίκας καταστήσαι
przed sąd stawić, zapozwać V. 7. 34;

eis τὸ φανερόν καθιστάναι wzniesć
kogo na najwyższy stopień, wyniesć
do najwyższej godności VII. 7. 22;
med. καθίστασθαι ustawić się, stanąć,
eis τὴν ἑαυτοῦ τάξιν ἕκαστον każdy na
swojem miejscu I. 8. 3; wystąpić, sta-
nąć do boju I. 8. 6; ułożyć się, upo-
rządkować się, eis τὸ δέον καθίστα-
σθαι do dawnego porządku wrócić I.
3. 8; w znac. nieprzech. aor. 2. pf.
i plsqpf. act., οὐδεμία φυλακὴ καθει-
στήκει żadnej straży nierozstawiono
IV. 5. 19; καταστήναι eis τὴν βασι-
λείαν wstąpić na tron, rządu objąć
I. 1. 3.

Καθοράω, (κατά, ὀράω, niereg.
form. zob. ὀράω) patrzeć z góry na
dół, widzieć IV. 4. 15; spozstrzegać
I. 8. 26; VI. 3. 15; (VI. 1. 15); VII.
3. 44; itd.

Καί, spójn. łączący, i; καί — καί,
τε — καί, i — i, nietylko — lecz także;
τε — καί używa się osobl. do ścisłego
łączenia wyrazów i zdań, między któ-
remi zachodzi wewnętrzne powinow-
actwo lub podobieństwo, a καί —
καί łączy rzeczy różnogatunkowe; 2)
także, nawet II. 2. 17; IV. 8. 20;
itd.; καί z imiesł.: chociaż, lubo I. 3.
10; III. 1. 17; καί μάλα i to bardzo
I. 5. 8; δεινὸν τοῦ καρδύονος καί μάλα
όντος i to chociaż bardzo wielkie grozi
niebezpieczeństwo IV. 6. 16; V. 6.
15; καί μάλλον jeszcze bardziej VI. 6.
35; (VI. 4. 35); καί πάλαι już dawno
VII. 6. 9; καί οὗτος osobl. καί ταῦτα
także, również, a to, i to nawet I.
1. 11; I. 4. 12; II. 5. 20; II. 5. 21;
VII. 6. 35; καί po ἴσος, ὁμοίως, ὁ αὐ-
τός t. j. po wyrazach znaczących po-
dobieństwo, stoi zam. ὡς i tłumaczy
się przez: jak, co: ὁ αὐτός ὑμῖν στο-
λος ἐστὶ καί ἡμῖν τὴν samą drogę ma-
cie, co i my II. 2. 10; V. 4. 21;
3) w połączeniu z innymi partyk. καί
γάρ albowiem i, albowiem téż III. 3.
4; V. 8. 8; etenim, albowiem II. 5.
5; itd.; καί γὰρ οὖν dlatego téż I. 9.
8, 12; καί — γε i to, i nawet II. 1.
14; καί — δέ lecz także, i owszem
I. 8. 2; II. 6. 8; V. 2. 14; VI. 1. 1;
(V. 9. 1); VI. 3. 6; (VI. 1. 6); καί
δή a nawet, καί δὴ καί dajmy nawet
V. 7. 9; καί δὴ, często to samo co
ἤδη, już I. 10. 10; καί εἰ nawet gdy-
by, choćby III. 2. 24; καί μέντοι
a jednak, a nawet I. 8. 20; καί μὴ

i zaiste V. 5. 14; atoli, a jednak, lecz jednak I. 7. 5; III. 1. 17.

Καΐκος, ου, ό, Kaikos, rzeka w Myzji; *Καΐκου πεδίον*, ου, τό, równina Kaiku.

Καιναί, ών, αί, Kajny, miasto w Mezopotamii.

Καίπερ, chociaż, zwyczajnie z imiesłowem rozłączone wyrazem, na którym przycisk leży I. 6. 10; II. 3. 25; V. 5. 17.

Καιρός, ού, ό, czas stósowny, dogodny, pora, sposobność, czas VI. 3. 14; (VI. 1. 14); *έν καιρώ τούτω* przy tej sposobności I. 7. 9; *έν τούτω τώ καιρώ* tymczasem I. 8. 14; *έν καιρώ* w właściwą porę III. 1. 39; VI. 3. 14; (VI. 1. 14); *προσωτέρω του καιρού* dalej jak się należało IV. 3. 34; *έν τούτω καιρώ* w takim położeniu III. 1. 44; *μέγιστον καιρόν* έχω mieć wielkie znaczenie, wywierać największy wpływ III. 1. 36.

Καίτοι, a jednak, chociaż I. 4. 8; VII. 7. 39, 45.

Καίω, w attyckim dial. *κάω*, fut. *καύσω*, aor. 2. pass. *έκαυην*, palić, podpalić, zapalić, ogniem pustoszyć I. 6. 1; III. 5. 3; V. 2. 25.

Κακόνοια, ας, ή, (*κακόνους*) niezyczliwość, niechęć, nieprzyjaźń, nienawiść VII. 7. 45.

Κακόνους, ściagn. *κακόνους*, ονν, (*κακός, νοός*) źle myślący, nieprzychylny, nieprzyjazny II. 5. 16.

Κακοποιέω, (*κακός, ποιέω*) źle czynić, wyrządzić co złego, *τινά* szkodzić komu II. 5. 4.

Κακός, ή, όν, zły (fizycznie i moralnie); o żołnierzu: zły, niezdatny, gnuśny, bojaźliwy, nieposłuszny I. 3. 18; I. 9. 15; III. 1. 36; III. 2. 31; itd.; *τό κακόν* złe, szkoda, krzywda, cierpienie III. 1. 25; nieszczęście, *κακόν ποιείν* i *κακά ποιείν τινα* czynić komu co złego, wyrządzić, szkodzić, zemścić się na kim I. 9. 11; II. 5. 5; VII. 2. 33; *κακόν πάσχειν υπό τινος* doznać złego od kogo, ponieść szkodę, klęskę IV. 3. 14.

Κακουργέω, (*κακός, έργον*) krzywdzić, szkodzić, dokuczać *τινά* komu VI. 1. 1; (V. 9. 1).

Κακούργος, ου, ό, (*κακός, έργον*) złoczyńca, zbrodniarz I. 9. 13.

Κακώω, (*κακός*) źle się z czém obchodzić, zepsuć, szkodzić, niszczyć IV. 5. 35.

Κακώς, przysł. (*κακός*) źle, *κακώς ποιείν τινα* źle się z kim obejść; *χαράν κακώς ποιείν* pustoszyć kraj I. 6. 7;

κακώς πάσχειν, *έχειν* źle się mieć, uciepieć III. 3. 7; VII. 7. 40; itd.

Κάκωσις, εως, ή, źle obejście się IV. 6. 3.

Καλάμη, ης, ή, źdźbło, kłos V. 4. 27.

Κάλαμος, ου, ό, trzcina I. 5. 1; cewka, rurka ze trzciny IV. 5. 26.

Καλέω, fut. *καλέσω*, *καλώ*, aor. *έκάλεσα*, pf. *κέκληκα*, pass. *κέκλημαι*, aor. pass. *έκληθην* wołać, przywołać, wzywać I. 7. 18; V. 6. 8; itd.; med. *καλείσθαι* przywołać do siebie, kazać przyjść do siebie III. 3. 1; itd.; pass. *καλείσθαι* być nazwanym, nazywać się, *ό καλούμενος* tak nazwany I. 2. 13; VII. 4. 11; itd.

Καλινδέομαι, stoczyć, zwalić się IV. 8. 28; spuścić się V. 2. 31.

Καλλιεργέω, (*καλός, έργόν*) czynić ofiarę bogom przyjemną, pomyślnie ofiarować, pomyślnie wróżyć, pomyślnie znaki znaleźć przy ofierze V. 4. 22; VII. 1. 40; VII. 8. 5.

Καλλιμαχος, ου, ό, Kallimach, setnik.

Καλλίστος, η, ον, stop. najwyższy do *καλός*.

Κάλλος, ους, τό, piękność II. 3. 15.

Καλλοπισμός, ου, ό, (*καλός, ώψ*) ozdoba, strój I. 9. 23.

Καλός, ή, όν, piękny, przyjemny, dobry; stósowny, użyteczny, przyzwolity, zaszczytny, chlubny, chwalebny II. 1. 9; III. 1. 24; pomyślny, szczęśliwy V. 2. 9; (o ofiarach) I. 8. 15; II. 2. 3; itd.; *εις καλόν* w porę, w czas IV. 7. 3; człowieka wysokich przymiotów ciała i duszy nazywali Grecy *καλός καγαθός* (właśc. piękny i dobry), jakim wolnego obywatela mieć chciało; potem w ogóle o każdym wysokim przymiocie, a zatem: dzielny, zacny, szlachetny, waleczny II. 6. 19; IV. 1. 19; *τό καλόν* piękność, cnota, zacność, uczciwość II. 6. 18.

Κάλλη, ης, ή, **Κάλλης λιμνή**, ένος, ό, Kalpe, miasto i port w Bitynii.

Καλχηδών, όνος, ή, Kalchedon, miasto w Bitynii, naprzeciwko Bizancjum.

Καλχηδονία, ας, ή, kraj Kalchedoński.

Καλώς, przysł. pięknie, dobrze; *καλώς είναι*, *γλυπεσθαι* szczęśliwie, dobrze, pomyślnie pójść (o ofiarach), pomyślnie wypaść I. 2. 2; I. 8. 13; IV. 3. 8; IV. 3. 24; itd.; *καλώς ύπηρετείν* ochoczo, gorliwie służyć I. 9. 17, 18.

Κάμνω, fut. *καμοῦμαι*, aor. 2. *έκαμουν*, pf. *έκαμηκα*, zmęczyć się, zmucić

się III. 4. 47; IV. 7. 2; być chorym IV. 5. 17; V. 5. 20.

Κἄν, 1) zam. καὶ ἐν a jeżeli I. 3. 20; I. 8. 12; a gdyby, chociaż; κἄν — κἄν bądź — bądź; 2) zam. καὶ ἂν, może i, może także; 3) zam. καὶ ἐν, gdzie lepiej κἄν pisac.

Κανὼς, vos, ó, suknia wierzchnia z rękawami, używana u Medów i Persów.

Κἄπειτα, (καὶ ἔπειτα) a potem IV. 3. 11.

Καπηλειόν, ου, τό, sklep, osobl. wina I. 2. 24.

Καπίθη, ης, ή, kapita, miara perska, zawierająca w sobie dwa chojniki (χολυκῆς) I. 5. 6.

Καπνός, οὔ, ό, dym II. 2. 15.

Καπαδοκία, ας, ή, Kappadocya, kraj w Azji mniejszej.

Καππάδοξ, οκος, ό, Kappadok, mieszkaniec Kappadocyi.

Κάπρος, ου, ό, dzik II. 2. 9.

Καρβατίνη, ης, ή, obuwie, kurpie chłopskie z niewyprawionej skóry IV. 5. 14.

Καρδία, ας, ή, serce, odwaga II. 5. 23.

Καρδούχιος, α, ου, karduchijski.

Καρδοῦχοι, ων, οί, Karduchowie, lud dziki i rozbojniczy w Mezopotamii.

Καρπαία, ας, ή, taniec mimiczny u Tessalczyków VI. 1. 7; (V. 9. 7).

Καρπός, οὔ, ό, owoc; οἱ καρποὶ zboże II. 5. 19.

Καρπῶν, (καρπός) wydawać, rozdzić, przynosić owoce; med.

Καρπούμαι, owoce zbierać, użytkować, korzystać z czego V. 3. 13; τὴν χώραν καρποῦσθαι (o nieprzyjacieli) łupić, rabować III. 2. 23.

Κάρφος, ου, ό, rzeka w Cylicyi.

Κάρρον, ου, τό, orzech; κάρρα πλατέα οὐκ ἔχοντα διαφνήν płaskie orzechy bez sponu, kasztany V. 4. 29.

Κάρφη, ης, ή, = κάρφος.

Κάρφος, εος, τό, (κάρφω) suche gałazki, chróst, żdźbła, słoma, siano I. 5. 10.

Καστωλός, οὔ, ή, Kastolos, miasto w Lidyj; Κασταλοῦ πεδίων ου, τό, równina Kastolska.

Κατά, przym. z gen. i accus.

I. z gen. oznacza ruch lub kierunek z góry na dół: z; κατά πρόνους γηλόφου z wysokiego pagórka I. 5. 8; κατά τῆς πέτρας ze skały IV. 2. 17; κατά τῶν πετρῶν IV. 7. 14; IV. 5. 18; IV. 5. 25; itd.; pod, w, t. j. w kierunku z góry na dół: κατά τῆς γῆς w ziemi VII. 1. 30; VII. 7. 11; itd.; 2) prze-

ciw; osobl. w nieprzyjawnem znaczeniu n. p. λέγειν κατά τινος mówić przeciw komu, νίκη κατά τινος zwycięstwo odniesione nad kim.

II. z accus. 1) o miejscu a) oznacza rozciąganie się po przestrzeni lub przez przestrzeń, miejsce, po którym lub przez które się idzie, na którym się coś znajduje lub rozciąga: ponad czém, na, przez; κατά τοὺς γηλόφους, κατά τὸ ὄρος przez pagórki, przez górę III. 4. 30; κατά λόφους VI. 5. 7; (VI. 3. 7); κατά τὴν γέφυραν przez most VI. 5. 22; (VI. 3. 22); κατά γῆν καὶ κατά θάλατταν lądem i morzem I. 4. 7; itd.; κατά χώραν na miejscu I. 5. 17; κατά τοὺς χώρους po wsiach VII. 2. 3; κατά τὴν ὁδόν na drodze, ku drodze IV. 6. 23; IV. 3. 21; κατά μέσον τὸν σταθμῶν w środku, na połowie drogi I. 7. 14; ale także b) oznacza kierunek na pytanie dokąd? κατά μέσον w środek (w centrum) I. 8. 12; κατά τὸ στέρον w piersi I. 8. 26; wśród, między κατά τοὺς πελασιῶν I. 10. 7; οἱ κατά τὸ Ἀρκαδιῶν πελασιῶν w wojsku Arkadyjskiem IV. 8. 18; c) naprzeciw, naprzeciwko, przed (kim, czém) τὸ καθ' αὐτοὺς scil. στρατεύματα stojące im naprzeciw I. 8. 21; τοὺς καθ' αὐτοὺς swoich przeciwników I. 10. 4; I. 5. 10; IV. 3. 20; VII. 3. 23; itd.; d) w okolicy, w pobliżu, przy, około, κἄμμι αἱ κατά Βυζάντιον wsie leżące około Bizancjum VII. 2. 1; κατά τὰς πύλας przy bramie V. 2. 16; itd.; 2) zamiar, cel, καθ' ὄρασην dla łupu, na łup III. 5. 2; 3) wyraża stosunek, wzgląd, sposób, podług którego się co dzieje: podług, stósownie do, ze względu na, κατά τὸν νόμον według zwyczajów VII. 2. 23; κατά τὰ παρηγγελμένα stósownie do umowy II. 2. 8; VII. 2. 7; κατά τὴν συγγένειαν z powodu, dla pokrewieństwa VII. 3. 39; κατά πάντα τρόπον wszelkimi sposobami, jak najusilniej VI. 6. 30; (VI. 4. 30); τὸ κατά τοῦτον εἶναι co się jego tyczy I. 6. 9; 4) w znac. podziałowem; κατά ἵλας szwadronami I. 2. 16; κατά λόχους kompaniami III. 4. 22; καθ' ἓνα pojedynczo IV. 7. 8; κατά ἔθνος na narody (podzieleni) V. 5. 5; κατά μήνα co miesiąc, miesięcznie I. 9. 17; κατ' ἐνιαυτὸν co rok, corocznie III. 2. 12; 5) κατά z rzeczownikiem tłumaczy się często przez przysłówki, καθ' ἡσυχίαν spokojnie, bezpiecznie II. 3. 8; κατά σπουδὴν spiesznie, prędko VII. 6. 28; κατά κράτος z całej siły I. 8. 19; καθ' ἑαυ-

τοὺς, καθ' αὐτόν dla siebie, osobno VI. 2. 11, 13; (V. 10. 11, 13); itd.

Καταβαίω, (κατά, βαίω, niereg. form. zob. βαίω) schodzić, zstępować z góry na dół I. 2. 22; IV. 1. 10; VI. 2. 2; (V. 10. 2); z środka kraju ku stronie morza, z wewnątrz Azji do Azji mniejszej podróżować, przychodzić II. 5. 22; VII. 4. 21; itd.; εἰς ἀγῶνα καταβαίνειν wystąpić do walki, (in arenam descendere, która niżej była jak siedzenia widzów) IV. 8. 27.

Κατάβασις, εὖς, ἦ, (καταβαίω) schodzenie (z góry na dół), zstępowanie IV. 1. 10; VI. 2. 2; (V. 10. 2); κατάβασις εἰς τὸ πεδίον przechód na równinę t. j. droga prowadząca z góry na równinę III. 4. 37, 39; V. 2. 6, 26; itd.; pochód, droga z środka w głąb kraju, ku stronie morza V. 5. 4; VII. 8. 26.

Καταβλακένω, (κατά, βλακένω) przez gnusność zaniedbywać, uchybić, popsuć τί VII. 6. 22.

Καταγγέλλω, (κατά, ἀγγέλλω) ogłosić, oznajmić, obwieścić, τὸν πόλεμον wojnę wypowiedzieć; donieść II. 5. 38.

Κατάγειος, ον, (κατά, γῆ) podziemny, pod ziemią będący, οἰκίαι κατάγειοι domy podziemne t. j. budowane w ziemi z wchodem z góry IV. 5. 25.

Καταγελάω, (κατά, γελάω) wyśmiewać się, szydzić τινὸς z kogo II. 6. 23; οὐκ εἶα καταγελάω nie pozwalał szydzić z siebie, nie dozwalał, aby im uchodziło bezkarnie I. 9. 13.

Καταγινώσκω, (κατά, γινώσκω, niereg. form. zob. γινώσκω) spostrzeżać, poznać w kim, zwłaszcza co złego II. 4. 22.

Κατάγνυμι, (κατά, ἄγνυμι, fut. ἄξω, aor. ἔαξα, pf. ἔαγα, jestem złamany, aor. pass. ἔαγην) złamać, skruszyć, strzaskać IV. 2. 20.

Καταγοητεύω, (κατά, γοητεύω) oczarować, omamić, oszukać V. 7. 9.

Κατάγω, (κατά, ἄγω, fut. niereg. form. zob. ἄγω) sprowadzać (z góry na dół); okręć do portu, zawijać, lądować, zabierać, chwycić na morzu okręty V. 1. 11, 12; 2) przyprowadzić, odesłać, przywrócić, osobl. wygnaćców do ojczyzny (i prawa im wrócić) I. 2. 2; VII. 3. 18; itd.; καταγεσθαι ἐπὶ τὸ στρατόπεδον do obozu wchodzić, wracać III. 4. 36.

Καταδαπανῶ, (κατά, δαπανῶ) wypotrzebować, wydać, zużyć, strawić II. 2. 11.

Καταδειλιάω, (κατά, δειλιάω, δειλός) z bojaźni, z tchórzostwa zaniedbać, zepsuć VII. 6. 22.

Καταδικάζω, (κατά, δικάζω, δίκη) osądzić, wskazać, uznać za winnego; (sądem) potwierdzić V. 8. 21.

Καταδιώκω, (κατά, διώκω) ścigać, rozpedzić IV. 2. 5.

Καταδοξάζω, (κατά, δοξάζω) przeciwnie o kim myśleć, sądzić, źle o kim trzymać, mieć w podejrzeniu VII. 7. 30.

Καταδύω, (κατά, δύω, niereg. form. zob. δύω) zanurzyć, zatopić I. 3. 17; w morze wrzucić VII. 2. 13; w znac. nieprzech.: zanurzyć się, zatopić się, zatonać III. 5. 11; (o słowcu) zachodzić; med. zanurzyć się, wpaść, więznąć (o koniach w śniegu) IV. 5. 36; καταδύομαι κατά της γῆς ὑπὸ τῆς αἰσχρῆς jabym się w ziemię zagrzebał od wstydu VII. 1. 30; VII. 7. 11.

Καταθεύομαι, (κατά, θεύομαι) patrzeć (z góry); ἀπὸ λόφου τινὸς z pewnego pagórka VI. 5. 30; (VI. 3. 30); przypatrywać, przyglądać się I. 8. 14.

Καταθέω, (κατά, θέω, niereg. form. zob. θέω) zbiegać z góry; 2) εἰς τι i ἐπὶ τι napadać i łupić, wychodzić na zdobycz; ἀρήσω ἢθη καταθεῖν teraz puszczać, pozwolę, aby się rozbiegli na zdobycz VII. 3. 44.

Καταθύω, (κατά,θύω) ofiarować, zabić na ofiarę III. 2. 12; IV. 5. 35; V. 5. 3; oddać, poświęcić na ofiarę V. 3. 13.

Καταισχύνω, (κατά, αἰσχύνω) zawstydzają, shaftbić III. 1. 30; τινὶ wstyd robić III. 2. 14.

Κατακίνω, (κατά, κίνω, fut. κινήω, aor. 2. ἐκίηον) zabić I. 9. 6; itd.

Κατακαίω, (κατά, καίω, niereg. form. zob. καίω) spalić I. 4. 10; I. 4. 18; II. 5. 19; VII. 4. 1; VII. 4. 15; itd.

Κατάκειμαι, (κατά, κείμαι, niereg. form. zob. κείμαι) leżeć IV. 4. 11; (przy jedzeniu) VI. 1. 4; (V. 9. 4); 2) leżeć nieczynnie, gnuśnieć III. 1. 13.

Κατακηρύττω, -σω, (κατά, κηρύττω, κηρύξω) przez woźnego ogłosić, nakazać, σίγην milczenie II. 2. 20.

Κατακλείω, (κατά, κλείω) zamykać, otoczyć, oblegać III. 3. 7; III. 4. 26; VII. 2. 15; κατακλείουσι — εἰς τὴν ἀκρῶν wpędzają do zamku (i oblegają) V. 2. 18.

Κατακοντίζω, (κατά, ἀκοντίζω,

ἀκόνητον) włóczyć rzucić, przebić VII. 4. 6.

Κατακόπτω, (κατά, κόπτω) rozrąbać, rozsiekać, wyciąć, w pień wyciąć, zabić I. 2. 25; I. 5. 16; I. 10. 9; III. 5. 2.

Κατακόομαι, (κατά, κτάομαι) pozyskać, nabyć, posieść VII. 3. 31.

Κατακτείνω, (κατά, κτείνω, nier. form. zob. κτείνω) zabić II. 5. 10.

Κατακόλλω, (κατά, κόλλω) przeskodzić, wstrzymać, zatrzymać, ξῆσω κατακόλλωσεν zewnątrż wstrzymać, nie-wpuścić V. 2. 16.

Καταλαμβάνω, (κατά, λαμβάνω, nier. form. zob. λαμβάνω) schwytac, zabrać, porwać, złapać I. 8. 20; III. 3. 8; III. 5. 2; IV. 5. 24; 2) zając, obsadzić, opanować I. 3. 14; IV. 1. 4; IV. 2. 10; itd.; 3) trafić na kogo, zastać, zdobyć, napotkać I. 10. 18; III. 1. 8; IV. 2. 5; IV. 2. 14; V. 8. 9; V. 7. 18; itd.; 4) trafić, ugodzić IV. 7. 4; 5) dostać, zdobyć, osiągnąć, dogonić, dopędzić I. 10. 16; II. 2. 12; III. 4. 32; dojść, dostać się VII. 8. 8.

Καταλέγω, (κατά, λέγω, nier. form. zob. λέγω) wybierać; do wojska zaciągac i na liście umieścić; policzyć, poczytać, εὐεργεσίαν καταλέγειν τι za dobrodziejstwo poczytać II. 6. 27; 2) opowiadać, wymieniać.

Καταλείπω, (κατά, λείπω) pozostawić, opuścić I. 2. 18; III. 2. 17; καταλείπεσθαι zostac, pozostac I. 8. 25; III. 1. 2; V. 6. 12; V. 8. 8; itd.

Καταλένω, (κατά, λένω) τινά ukamienować I. 5. 14; V. 7. 2; itd.

Καταλλάττω, -σσω, (κατά, ἀλλάττω) przemieniać, zamieniać, wymieniać; 2) pogodzić, pojednać, καταλλάττεσθαι τινι pogodzić się, pojednać się z kim I. 6. 2.

Καταλογίζομαι, (κατά, λογίζομαι) policzyć (między); obliczac, rozważać, rozmyślać, zważać, καταλογιζομένην τὸ αὐτῶν πλήθος zważywszy ich mnóstwo V. 6. 16.

Καταλύω, (κατά, λύω) rozwiązac, zniszczyć; zakończyć, koniec polozyć, πόλεμον V. 7. 27; pogodzić, pojednać się I. 1. 10; 2) rozwiązac, wyprzęgać (ἵππους), zatrzymać się, wyprocywać, stanąć obozem I. 8. 1; πρὸς ἄριστον zatrzymać się do śniadania, zabrać się do śniadania I. 10. 19.

Καταμανθάνω, (κατά, μανθάνω, nier. form. zob. μανθάνω) nauczyć się, umieć, pojąć, zrozumieć, poznać II. 3. 11; III. 1. 44; V. 7. 14; spo-

strzegac, κατέμαθον ἀναστὰς μόλις dostrzegłem, zem ledwie wstał V. 8. 14; VII. 2. 18.

Καταμελέω, (κατά, ἀμελέω) zaniedbać, niedopełnić obowiązku V. 8. 1.

Καταμένω, (κατά, μένω, pf. μεμύνησα) zostac VI. 6. 28; (VI. 4. 28); VII. 3. 47; zatrzymać się, odpoczywać VI. 6. 2; (VI. 4. 2); osiedlić się, osieść V. 6. 17, 19.

Καταμερίζω, (κατά, μερίζω) rozdzielić, podzielić VII. 5. 4.

Καταμηνύω, (κατά, μηνύω) donieść II. 2. 20.

Καταμίγνυμι, (κατά, μίγνυμι, nier. form. zob. μίγνυμι) mieszać, εἰς τὰς πόλεις καταμίγνυντο udali się do miast, łącząc się z ich mieszkańcami VII. 2. 3.

Κατανοέω, (κατά, νοέω) spostrzegac, uważać, zważać na co I. 2. 4; VII. 7. 43.

Καταντιπέρωσ, (κατά, ἀντι, πέρωσ) naprzeciwno I. 1. 9; IV. 8. 3.

Καταπέμπο, (κατά, πέμπω) zesylać (ze środka kraju ku stronie morza) posylać I. 9. 7.

Καταπειρώω, (κατά, πειρώω, πέτροσ) ukamienować I. 3. 2.

Καταπηδάω, (κατά, πηδάω) zeskoczyć I. 8. 3, 28.

Καταπίπτο, (κατά, πίπτω, nier. form., zob. πίπτω) spadać III. 2. 19; upadać IV. 8. 26.

Καταπολεμέω, (κατά, πολεμέω, πόλεμος) zawojować, pokonać VII. 1. 27.

Καταπραΐτω, -σσω, (κατά, πρᾶτω) dokonać, skutecznie, dopięc, dokazać, wyrobić VII. 7. 17, 27; εἰ καλῶς καταπραΐσειν jeśliby mu się szczęśliwie powiodło I. 2. 2.

Καταράομαι, (κατά, ἀράομαι, fut. ἀράσομαι) τινί złorzeczyć, przeklinać kogo V. 6. 4; VII. 7. 48.

Κατασβέννυμι, (κατά, σβέννυμι, fut. σβέσω, aor. 2. ἔσβην, pf. ἔσβηκα, pf. pass. ἔσβεσμαι, aor. ἔσβεσθην, pf. i aor. 2. mają znac. nieprzech.); zgasić, pogasić VI. 3. 21; (VI. 1. 21).

Κατασκεδάννυμι, (κατά, σκεδάννυμι, nier. form. zob. σκεδάννυμι) rozlewać, rozsypywać, wylewać, τι z czego VII. 3. 32.

Κατασκέπτομαι, (κατά, σκέπτομαι) oglądać, obejrzeć, przypatrzeć się I. 5. 12.

Κατασκευάζω, (κατά, σκευάζω) przysposobić, przygotować, urządzać, τὴν χώραν uprawiać I. 9. 19; κατασκευάζεσθαι ὡς αὐτοῦ που οὐκιστοσ, urządzać się, jsk gdybyśmy tu osieść

chcieli III. 2. 24; κατασκευάσει τοὺς ἵππους εἰς ἱππέας konie dla jeźdźców przysposobić, (we wszystko, co potrzeba dla jeźdźców) zaopatrzyć III. 3. 19; IV. 1. 8.

Κατασκήνω, (κατά, σκήνω, σκηνή) namiot rozbić, obozem stanąć, obozować III. 4. 32; VII. 4. 11. =

Κατασκήνω, εἰς ζώμας we wsiach się rozłożyć, rozkwatrować II. 2. 16.

Κατασκοπή, ἤσ, ἤ, (κατά, σκέπτομαι) przypatrzenie się, rozpatrzenie się, wywiedzenie się, przespjegi VII. 4. 13.

Κατασπίω, (κατά, σπῖω) ściągać, rzucić (z konia) I. 9. 6.

Κατάστασις, εὖσ, ἤ, (κατά, ἵστημι) postawienie, ustawienie, urządzenie; 2) położenie, stan V. 7. 26.

Καταστρατοπεδεύω, (κατά, στρατοπεδεύω, στρατοπεδόν) kazać stanąć obozem, obóz założyć; w znaczu. nieprzech. i med. obozem stanąć, rozłożyć się III. 4. 18; VI. 3. 20; (VI. 1. 20).

Καταστρέφω, (κατά, στρέφω) obracać, przewracać, zniszczyć; med. podbić, zdobyć, opanować I. 9. 14; VII. 5. 14.

Κατασφάττω, -σφάζω, (κατά, σφάττω) zabić IV. 1. 23.

Κατασχιζω, (κατά, σχίζω) rozcinać, rozłupać, wyrąbać, τὰς πύλας bramę VII. 1. 16.

Κατατείνω, (κατά, τείνω) rozciągać, wypręzać, nateżać; w znaczu. nieprzech. nateżać się, upierać się, obstać II. 5. 30.

Κατατέμνω, (κατά, τέμνω, niereg. form. zob. τέμνω) rozdzielać, rozcinać. rąbać IV. 7. 26; τῶροισι κατατέμνητο rowy się ciągnęły II. 4. 13.

Κατατίθημι, (κατά, τίθημι) położyć, złożyć, postawić; med. sobie złożyć, schować I. 3. 3; IV. 3. 11; odłożyć, rzucić V. 2. 15; złożyć VII. 1. 37; zgotować sobie VII. 6. 34; τὴν φιλίαν παρὰ τοῖς θεοῖς κατατίθεσθαι przyjaźń złożyć w ręce bogów, polecić bogom, oddać bogom w opiekę II. 5. 8.

Κατατιρώσω, (κατά, τιρώσω, niereg. form. zob. τιρώσω) okryć ramieniem, poranić III. 4. 26; IV. 1. 10.

Κατατρέχω, (κατά, τρέχω, niereg. form. zob. τρέχω) biédz (z góry na dół), wpaść V. 4. 23; (z lądu do morza) VII. 1. 20.

Κατανλίξομαι, (κατά, ἀλλίξομαι) rozłożyć się obozem, obóz założyć VII. 5. 15.

Καταφαιεῖν, inf. aor. 2. do καταφάω.

Καταφανής, ἐς, (κατά, φαίνω) widzialny, widoczny, wyraźny; εἰμι καταφανής widać mnie; καὶ ὄπλο καταφανεῖς ἦσαν οἱ πολέμοι a jeszcze nie było widać nieprzyjaciół I. 8. 8; II. 3. 3; VII. 2. 18.

Καταφεύγω, (κατά, φεύγω, nier. form. zob. φεύγω) uciekać (z góry), schronić się (dokąd) I. 5. 13; III. 4. 11; V. 7. 2.

Καταφρονέω, (κατά, φρονέω) τιρός i τινά, pogardzać, lekceważyć III. 4. 2; V. 7. 12.

Καταφυλάττω, -σσω, (κατά, φυλάττω) strzedz, pilnować, zachować.

Καταχωρίζω, (κατά, χωρίζω) na swoim miejscu postawić, uszykować, urządzić VI. 5. 10; (VI. 3. 10).

Κατεῖδον, aor. 2. do καθοράω.

Κάτεμι, (κατά, εἰμι) schodzić, zstępować (z góry na dół) V. 7. 13.

Κατεργάζομαι, (κατά, ἐργάζομαι) zdziałać, sprawić, dokonać, wyrobić, wyjednać, τὴν σωτηρίαν, ἀρχὴν, βασιλείαν κατεργάζεσθαι τινι wyrobić komu, wywalczyć, zdobyć dla kogo państwo, królestwo VII. 7. 25, 26; VI. 2. 10; (V. 10. 10).

Κατέρχομαι, (κατά, ἐρχομαι, nier. form. zob. ἐρχομαι) schodzić, zstępować (z góry na dół); powrócić (osobl. do ojczyzny) VII. 2. 2.

Κατεσθίω, (κατά, ἐσθίω, niereg. form. zob. ἐσθίω) zjeść, pożyć; τούτους καὶ ὁμοῖους δεῖ καταφαιεῖν trzeba ich i żywcem pożyć IV. 8. 14.

Κατέχω, (κατά, ἔχω, niereg. form. zob. ἔχω) trzymać, zatrzymać, zachować VII. 7. 28; wstrzymywać III. 1. 20; VII. 7. 29; zając, obsadzić, opanować, posieść IV. 2. 1; IV. 8. 12; V. 6. 7; V. 6. 36; V. 6. 20; VII. 1. 29; itd.; 2) w znaczu. nieprzech. zawnąć, przybić do brzegu VI. 1. 33; (V. 9. 33); VI. 6. 3; (VI. 4. 3); itd.

Κατηγορέω, (κατά, ἀγορεύω) τινός oskarżać, obwiniać kogo V. 7. 4; V. 8. 1; VII. 6. 8.

Κατηγορία, ας, ἤ, (κατηγορέω) oskarżenie, skarga V. 8. 1.

Κατηρεμέω, κατηρεμίζω, (κατά, ἤρεμέω, ἤρεμα) uspokoić, ulagodzić VII. 1. 22, 24.

Κατιεῖν, inf. aor. 2. do καθοράω.

Κατοικέω, (κατά, οἰκέω) zamieszkać, obracać na mieszkanie V. 3. 7.

Κατοικίω, (κατά, οἰκίω) przesiadlić; 2) γῆν, πόλιν załadnić, założyć miasto V. 6. 15; VI. 4. 7; (VI. 2. 7).

Κατορύττω, -σω, (κατά, ὀρύττω) zakopać IV. 5. 29; zagrzebać, zakopać V. 8. 9, 11.

Κάτω, przysł. (κατά) na dole, na dół IV. 5. 25; IV. 8. 28; τὸ κάτω τοῦ τόξου dolna część łuku IV. 2. 28; οἱ κάτω mieszkający nad morzem; κάτω διαχωρεῖ τιμὴ mieć biegunkę IV. 8. 20.

Καῦμα, ατος, τό, (καίω) ogień, upał, skwar I. 7. 6.

Καύσιμος, ον, (καίω) palny VI. 3. 15; (VI. 1. 15).

Καῦστρος, ου, ὄ, Kaister, rzeka w Jonii

Καῦστρος, α, ον, kaistryjski; τὸ Καῦστρον πεδίων równina kaistryjska.

Καῦστρον πεδίων, ου, τό, Kaistros, miasto we Frygii.

Κάω, zob. Καίω.

Κέχυρος, ου, ὄ, proso I. 2. 22.

Κεῖμαι, inf. κείσθαι, fut. κείσομαι, leżeć (o położeniu kraju) V. 4. 15; leżeć, leżać (o trupach) I. 8. 27; κείσθαι jest także pass. do τίθεσθαι τὰ ὄπλα; i tak κείσθαι τὰ ὄπλα zatrzymać się, ustawić się, stać pod bronią IV. 2. 20; VII. 1. 24.

Κελαιναι, ὄν, αἰ, Keleny, miasto we Frygii.

Κελεύω, poruszać, poganiać, popędzać; 2) pobudzać, napominać, wzywać; z accus. cum inf. kazać, rozkazywać; 3) żądać, chcieć, prosić IV. 5. 24; itd.; radzić, zalecać I. 3. 16; I. 4. 14; III. 1. 29; itd.

Κενός, ή, ον, czczy, próżny; κενὸν ποιεῖν próżnię, przerwę zrobić IV. 8. 17; 2) ogołocony, pozbawiony, opuszczony, z gen. τινός od kogo, ἄρματα κενὰ ἡνίοχων wozy opuszczone przez powoźników I. 8. 20; 3) próżny, dumny, φόβος κενός próżny strach II. 2. 21.

Κενοτάφιον, ου, τό, (κενός, τάφος) próżny grobowiec, kenotaf, pomnik stawiany tym, którzy w wojnie albo w morzu zginęli, a których ciała nie można było znaleźć i pochować VI. 4. 9; (VI. 2. 9).

Κεντέω, klucz, żgać, kaleczyć, męczyć III. 1. 29.

Κεντρίτης, ου, ὄ, Kentrytes, rzeka w Armenii.

Κεράμιον, ου, τό, (κέραμος) naczynie gliniane, bania; miara zawierająca 33 kwarty nasze VI. 1. 15; (V. 9. 15).

Κεράμιος, κεράμιος, κεράμιος, α, ον, (κέραμος) gliniany, πλίνθος κεράμια cegła palona III. 4. 7.

Κεράννυμι, κεράννυω, fut. κερῶσω, κερῶ, aor. ἐκέρασα, pf. κέκρακα,

pf. pass. κέκραμαι, aor. pass. ἐκράσθη, ἐκέρασθη, mieszać, osobl. wino z wodą I. 2. 13; V. 4. 29.

Κέρασ, ατος, αος, ἰ ως, τό, 1) róg (zwierzęcia); 2) róg do picia, κέρατα οἴνου rogi pełne wina VII. 3. 24, 29; 3) róg (muzyczne narzędzie), trąba II. 2. 4; VII. 4. 19; itd.; 4) skrzydło wojska I. 7. 1; I. 10. 9; I. 8. 4; kolumna, κατά κέρασ εἰς κέρασ kolumnami IV. 6. 6; VI. 5. 5; (VI. 3. 5); 5) grzbiet, wierzchołek, szczyt góry V. 6. 7.

Κερασούντιοι, ον, οἱ, Kierazuntczycy, mieszkańcy Kierazuntu, miasta w Pońcie.

Κερασοῦς, οἰντος, ή, Kierazunt, miasto w Pońcie, osada Synopy.

Κεράτινος, η, ον, (κέρας) rogowy, ποτήρια κεράτινα kubki rogowe VI. 1. 4; (V. 9. 4).

Κεράβρος, ου, ὄ, Cerber, pies strzegący wnijsia do państwa podziemnego VI. 2. 2; (V. 10. 2).

Κεραδίνα, (κέρδος), fut. κερδανῶ i κερδήσομαι, inf. aor. κερδάναι, κερδήναι, κερδήσαι, korzystać, zyskać II. 6. 21.

Κεραδέος, α, ον, (κέρδος) korzystny, zyskowny, pożyteczny I. 9. 17.

Κέρδος, εος, τό, korzyść, zysk, zółd I. 9. 17.

Κέρσος, ου, ὄ, Kersos, rzeka w Cylicyi.

Κερτόνιον, ου, τό, Kertonion, miasto w Myzji.

Κεφαλαλγής, ες, (κεφαλή, ἄλγος) cierpiący ból głowy; 2) sprawiający ból głowy II. 3. 15.

Κεφαλή, ης, ή, głowa.

Κηδεμών, ὄνος, ὄ, ή, (κηδέω) mający staranie, obrońca, opiekun, polecznik III. 1. 17.

Κηδω, fut. κηδήσω, trapić, martwić, smucić, szkodzić; med. κηδῶμαι i pf. 2. κέκηδα, troszczyć, martwić się, smucić się, τινός o kogo troszczyć się, dbać, mieć staranie VII. 5. 5.

Κηρίον, ου, τό, plastr miodu IV. 8. 20.

Κηρύκειον, ου, τό, = κηρύκειον, laska poselska, z laurowego lub oliwnego drzewa, okrzęcona dwoma węzłami, którą nosił dla osobistego bezpieczeństwa ten, co był wysłany do nieprzyjaciela, aby z nim wchodzić w układy, zawierac pokój itd.

Κηρύξ, υκος, ὄ, woźny, zapowiedacz, poseł, herold, który nosił z sobą laskę poselską (κηρύκειον) dla osobistego bezpieczeństwa, i był osoba

nietykalną i świętą II. 2. 20; V. 7. 30; itd.

Κηρύττω, -*σω*, (κηρύξ) zapowiadać, obwoływać, ogłaszać III. 4. 36; kazać ogłosić, obwołać IV. 1. 13; VI. 4. 15; (VI. 2. 15); itd.

Κηφισόδωρος, ου, ό, Kefizodor, setnik.

Κηφισοφών, ώντος, ό, Kefizofon, ojciec Kefizodora.

Κιβώτιον, ου, τό, pudełko, skrzynka, szkatułka VII. 5. 14.

Κιλικία, ας, ή, Cylicya, kraj w Azji.

Κιλικίας πύλαι, αί, wąwozy Cylicyi.

Κιλιξ, ικος, ό, Cylicyanin.

Κιλισσα, ης, ή, Cylicyanka.

Κίνδυνεω, (κίνδυνος) narażać się na niebezpieczeństwo, odważać się, być w niebezpieczeństwie I. 1. 4; I. 9. 14; III. 3. 11; itd.; 2) = κίνδυνός έστι jest niebezpieczeństwo, obawiasz się należać, lękać, zdaje się, że ..., z Nom. c. Inf. V. 6. 19.

Κίνδυνος, ου, ό, niebezpieczeństwo, narażenie się; κίνδυνός έστι z następ. inf. albo μή i conj. lub optat. jest niebezpieczeństwo, należy się obawiać, lękać, zdaje się V. 1. 6; IV. 1. 6; VI. 1. 21; (V. 9. 21).

Κινέω, ruszać III. 4. 28; κινεῖν τό στρατοπεδον obóz zwinąć, wyruszać z obozu VI. 4. 27; (VI. 2. 27); med. ruszać się, być w ruchu IV. 5. 13; V. 8. 15; VI. 3. 8; (VI. 1. 8).

Κιττός, ου, ό, bluszcz V. 4. 12.

Κλεαγόρας, ου, ό, Kleagoras, sławny malarz.

Κλεαινετος, ου, ό, Kleajnetos, setnik.

Κλεανδρος, ου, ό, Kleander, namiestnik Lacedemoński w Bizancyum.

Κλεάνωρ, ορος, ό, Kleanor, wódz grecki.

Κλεάρετος, ου, ό, Klearetos, setnik.

Κλέαρχος, ου, ό, Klearch, sławny wódz grecki w służbie Cyrusa młodszego; Κλέαρχου, tacy, jak Klearch III. 2. 31.

Κλειθρον, ου, τό, zamek, zaporą, zasuwka VII. 1. 17.

Κλειω, zamykać VII. 1. 36.

Κλέπτω, fut. κλέψω, zwycz. κλέψομαι, pf. κέκλορα, pf. pass. κέκλεμαι, aor. pass. εκκλέφθην i εκκλήπην, kraść IV. 6. 14; okradać, τὰ δημόσια skarb publiczny IV. 6. 16; 2) tajnie, skrycie, ukradkiem coś czynić, ukradkiem przeprowadzić, ukryć IV. 1. 14;

κλέπτειν τὰ ὄρη wkraść się na góry IV. 6. 11; V. 6. 9.

Κλεώνυμος, ου, ό, Kleonim, Lacedemończyk.

Κλιμαξ, ακος, ή, (κλινω) drabina IV. 5. 26.

Κλίνη, ης, ή, (κλινω) posłanie, łóżko IV. 4. 21; VII. 5. 14.

Κλοπή, ης, ή, kradzież IV. 6. 14.

Κλωπενο, kraść, zasadzki stawiać i łapać, z zasadzki łapać VI. 1. 1; (V. 9. 1).

Κλώπ, κλωπός, ό, (κλέπω) złodziej; w tém miejscu (IV. 6. 17) są to żołnierze, którzy odłączywszy się od wojska, postępowali za niem i rabowali; marodery.

Κνέφας, ακος, ους, τό, zmrok, ciemność, wieczór IV. 5. 9.

Κνημίσ, ιδος, ή, (κνήμη) nagolnice żołnierskie, uzbrojenie, które nogę od kostek aż do kolan zakrywało I. 2. 16; IV. 7. 16.

Κόχρη, ης, ή, muszla V. 3. 8.

Κοχχλιάτης, ου, ό, λίθος κοχχλιάτης, kamień, marmur muszlowaty t. j. muszle skamieniałe w sobie mający III. 4. 10.

Κοίλος, η, ου, wydrażony, wklęsły; κοίλη χώρα kraj pełen rozpadlin, rozpadlisty, parowisty V. 4. 31.

Κοιμάω, uspić; Med. spać, odpoczywać IV. 3. 2.

Κοινή, przysł. (κοινός) wspólnie, razem III. 3. 2; IV. 5. 34.

Κοινός, ή, ου, wspólny, powszechny, publiczny III. 1. 43; III. 1. 45; τό κοινόν społeczność, gmina, wspólna rada, zgromadzenie, rada wojenna V. 6. 27; V. 7. 17; από κοινού za wspólną naradą, uchwałą V. 7. 18; (ale także) ze wspólniej kassy, składki, na koszt publiczny IV. 7. 27; V. 1. 12.

Κοινώω, (κοινός) uczynić co wspólnem, udzielić komu co, uwiadomić; med. κοινοῦσθαι τινι zwierzyć się komu V. 6. 36; wspólnie naradzać się z kim, radzić się kogo V. 6. 27; VI. 2. 15; (V. 10. 15); itd.

Κοινωνέω, (κοινωνός) mieć, brać udział w czem, stać się uczestnikiem, połączyć się z kim, τινός VII. 6. 28.

Κοινωνός, ου, ό, (κοινός) wspólnik, uczestnik VII. 2. 38.

Κοιρατάδης, ου, ό, Kojratades, Tebańczyk, wódz grecki.

Κοίται, ών, οί, Kojtowie, naród w Poście.

Κολάζω, (κόλος) fut. κολάσομαι i κολάσω, po attyc. κολῶμαι i κολῶ,

odeinać, kaleczyć, ukrócić; 2) karać, chłostać II. 6. 9.

Κόλασις, εως, ή, (κολάζω) kara-
nie, kara VII. 7. 24.

Κολοσσαί, ών, αι, Kolossy, mia-
sto we Frygii.

Κολχίς, ίδος, ή, Kolchis, kraina
nad morzem czarném.

Κόλχοι, ών, οι, Kolchowie, mies-
zkańcy Kolchidy, krainy nad mor-
zem czarném.

Κολωνός, οῦ, ό, pagórek, stós,
mogiła, kopiec IV. 7. 25.

Κομανία, ας, ή, Komania, zamek
w Myzji.

Κομιδή, ής, ή, (κομίζω) staranie,
pielęgnowanie; 2) dowóz, przewóz,
środki do przewozu V. 1. 11.

Κομίζω, nosić, przynosić, odno-
sić, przyprowadzić, odprowadzić, prze-
nosić IV. 5. 22; 2) starać się o co,
opatrzyć, pielęgnować; med. κομί-
ζεσθαι z sobą zabrać, wyprowadzić
V. 5. 20; pass. (także med.) podró-
żować, jechać, przyjechać, odjechać
III. 2. 26; V. 4. 1; V. 6. 5; itd.

Κομιατός, ή, όν, wytynkowany,
wapnem wyrzucony, λάκκος κομιατός
dół, sklep wytynkowany, cysterna,
park IV. 2. 22; w którym wino prze-
chowywano, jak dziś jeszcze jest zwy-
czajem w Armenii.

Κομοροτός, οῦ, ό, (κόμος, όρνυμι)
wznosząca się kurzawa, tuman I. 8. 8.

Κόπος, ου, ό, (κόπω) zmęczenie,
znużenie V. 8. 3.

Κόπος, ου, ή, gnój, mierzwa I.
6. 1.

Κόπω, uderzać, bić, pukać, ko-
łatać VII. 1. 16; ciąć, porąbać, wy-
cinać IV. 6. 26; IV. 8. 2; bić, zabi-
jać II. 1. 6.

Κόρη, ής, ή, dziewczę IV. 5. 9.

Κορσοτή, ής, ή, Korsota, miasto
w Mezopotamii.

Κορύλας, α, ό, Korylas, książę
Paflagonii.

Κορυφή, ής, ή, ciemie (głowy),
czub, wierzchołek IV. 2. 20.

Κορώνεια, ας, ή, Koronea, mia-
sto w Beocyi.

Κοσμέω, (κόσμος) porządkować,
urządzać, ustawiać, kierować, prowa-
dzić III. 2. 36; 2) zdobić, stroić I.
9. 23.

Κόσμος, α, ου, (κόσμος) porząd-
ny, skromny, posłuszny VI. 6. 32;
(VI. 4. 32).

Κόσμος, ου, ό, (κοσμέω) porzą-
dek, urządzenie; przyzwyczajenie, kar-
ność; 2) ozdoba I. 9. 23; III. 2. 7.

Κοτύωρα, ου, τί, Kotyora, mia-
sto nad morzem czarném w bliskości
Synopy.

Κοτυωρίτης, ου, ό, Kotyoryta,
mieszkaniec Kotyory, miasta nad mor-
zem czarném.

Κούφος, η, ου, lekki, χόρτος κοῦ-
φος siano I. 5. 10; VI. 1. 12; (V.
9. 12).

Κούφος, przysł. lekko, szybko,
zręcznie VI. 1. 5; (V. 9. 5).

Κράζω, fut. κεράζομαι, pf. κέρ-
ραγα ze znac. praes., aor. έκραγον,
krakać, krzyczeć VII. 8. 15.

Κράνος, εος, τό, hełm, szyszak
I. 2. 16.

Κρατέω, (κράτος) być mocnym,
potężnym, mocniejszym, pokonać, zwy-
cieżyć I. 7. 8; III. 2. 39; V. 6. 9;
być zwycięzcą II. 1. 10; III. 2. 26;
V. 6. 13; VII. 6. 32; rządzić, pano-
wać, posiadać II. 5. 7; VII. 2. 25;
dostać w swoje ręce (moc), opano-
wać, zając IV. 7. 16; VII. 3. 3;
utrzymać, obronić V. 6. 7.

Κρατήρ, ήρος, ό, (κεράννυμι) na-
czynie, w którym starożytni wino
z wodą mieszały, dzban IV. 5. 26.

Κρατίστος, η, ου, superl. od κρα-
τός do αγαθός, najmocniejszy, najwa-
leczniejszy, najdzielniejszy IV. 8. 12;
najpotężniejszy VII. 6. 37; najlepszy,
najprzedniejszy, najzdatniejszy I. 9. 2;
I. 9. 20, 21; IV. 6. 16; itd.; οί κρα-
τίστοι najznakomitsi, najdostojniejsi
I. 5. 8; II. 2. 8; VII. 3. 21; itd.;
κρατίστον i κρατίστα najlepiej III. 2.
27; V. 2. 11; najmężniej, najwalecz-
niej III. 2. 6; III. 3. 3; itd.

Κράτος, εος, τό, siła, moc; κατά
κρατός i από κρατός siła, przemoc,
z całej siły, co siła I. 8. 19; VII.
7. 7; I. 8. 1; I. 10. 15; IV. 3. 21;
itd.

Κραυγή, ής, ή, (κράζω) krzyk,
wrzawa I. 5. 12; itd.

Κρέας, gen. κρέως, τό, i plur.
κρέα, mięso I. 5. 2.

Κρείττων, -σσων, ου, gen. ονος,
comp. od κρατός do αγαθός, mocniej-
szy, potężniejszy I. 2. 26; VII. 7. 6;
VII. 7. 31; itd.; dzielniejszy, walecz-
niejszy I. 7. 3; V. 4. 21; V. 6. 8; itd.;
pożyteczniejszy III. 1. 4; itd.; lepszy
II. 2. 10; IV. 6. 11; κρείττων lepiej
III. 2. 17; itd.

Κρεμάννυμι, fut. κρεμάσω, κρε-
μῶ, powiesić, zawiesić; med. wieszać
się; pass. być wieszanym, wisieć; inna
forma nieprzechodnia jest

Κρέμμαι, fut. κρεμήσομαι, aor.

ἐχορεύσθην, wisieć, uwięznić, uwinąć III. 2. 19; VII. 4. 17.

Κοήνη, ης, ή, źródło, studnia, zdroj VI. 4. 4; (VI. 2. 4).

Κοητίς, ίδος, ή, obuwie, trzewik; posada, fundament, podstawa III. 4. 7.

Κοής, ητός, ό, Kreteńczyk, mieszkaniec wyspy Krety.

Κοιθή, ής, ή, jęczmień, osobl. w plur. *αί κοιθαί* I. 2. 22; *αί κοιθαί* ziarna jęczmienne IV. 5. 26.

Κοιδίνος, η, ον, (κοιδή) jęczmienne; *οίνος κοιδίνος* wino jęczmienne, t. j. piwo IV. 5. 26; *κοιδίνοι έρτοι* chleby jęczmienne IV. 5. 31.

Κοίω, rozdzielać, oddzielać, rozpoznawać, wybierać I. 9. 30; 2) stanowiąc, sędzić, wyrokować I. 5. 11; V. 6. 33; VI. 6. 25; (VI. 4. 25); 3) sądzić, mniemać, uważać I. 9. 20; I. 9. 28.

—**Κοιός**, οῦ, ό, baran II. 2. 9.

Κοίσις, εως, ή, (κοίω) rozdzielnie, wybieranie, sądzenie, sąd, wyrok I. 6. 5.

Κρόμμον, ου, τό, i *κρόμμον*, cebulę VII. 1. 37.

Κροτέω, (κρότος) uderzać, łoskotać, klaskać.

Κρότος, ου, ό, (κρούω) łoskot, klaskanie, oklaski VI. 1. 13; (V. 9. 13).

Κρούω, uderzać, bić, czem o co IV. 5. 18; VI. 1. 10; (V. 9. 10); itd.

Κρύπω, ukrywać, chować, taić, *τί τινα* co przed kim I. 4. 12; I. 9. 19.

Κρωβύλος, ου, ό, splot, warkocz na wierzchu głowy; 2) czub na szyzaku, kita V. 4. 13.

Κτάομαι, fut. *κτήσομαι*, aor *έκτησαμην*, pf. *κέκτημαι* i *έκτημαι*, zarabiać, nabywać, pozyskać I. 9. 19; II. 6. 17; V. 6. 30; zrobić sobie kogo czem V. 5. 17; pf. *κέκτημαι* nabyłem, t. j. posiadam, mam I. 7. 3; itd.

Κτείνω, zabijać II. 5. 32.

Κτήμα, ατος, τό, (κτάομαι) zarobek, zysk, nabytek, własność II. 6. 24; VII. 7. 41.

Κτήνος, εος, τό, (κτάομαι) posiadłość, własność; majątek; bydło IV. 5. 25.

Κτησίαις, ου, ό, Ktezyas, sławny lekarz i historyk grecki, rodem z Knidos; był nadwornym lekarzem króla Artaxerxesa.

Κυβερνήτης, ου, ό, sternik, t. j. ten, co ruła czyli tyłem okrętu kieruje, przeciwnie *πρωτεύς* sztabnik t. j. ten, co przodem okrętu kieruje V. 8. 20.

Κυβιστάω, (κυβή) stawać na głó-

wie, rzucac się na głowę, kozła przewracać VI. 1. 9; (V. 9. 9).

Κύδνος, ου, ό, Cydnos, rzeka w Cylicyi.

Κυζικηνός, οῦ, ό, scil. *στατήρ*, Kizyken, złoty pieniądz wartujący 28 attyckich drachm, przeszło 36 złp.

Κύζικος, ου, ή, Kizykos, półwysp i miasto w Propontydzie.

Κύκλος, ου, ό, koło, *κύκλω* naokół I. 5. 4; III. 1. 2; IV. 1. 11; itd.; mur (około miasta) III. 4. 7, 11; koło, tłum ludzi, gromada, *κύκλοι συνίσταται* tworzyły się koła V. 7. 2.

Κυκλώω, (κύκλος) otoczyć, otoczyć, oskrzydlić I. 8. 13; IV. 2. 15; med. *κυκλώσθαι* stać naokół, obstać VI. 4. 20; (VI. 2. 20).

Κυκλώσις, εως, ή, (κυκλώω) otoczenie, oskrzydlenie I. 8. 23.

Κυλινδέω, (κυλίνδω) toczyć, zwałac (na kogo) IV. 2. 3, 4; med. *κυλινδεύσθαι* zwalić się, stoczyć się, spuścić się (z góry) IV. 8. 28; V. 2. 31.

Κυλίνδω, zob. *κυλινδέω*.

Κύμα, ατος, τό, bałwan, fala.

Κυνίος, ου, ό, Kiniskos, wódz spartańtki.

Κυπαρίτινος, -σσινος, η, ον, (*κυπαρίτιος*, -σσος) cyprysowy, z drzewa cyprysowego zrobiony V. 3. 12.

Κύπτω, schylać się, nachylać się IV. 5. 32.

Κυρείος, α, ον, (Κύρος) Cyrusowy, *τὸ Κυρείον στρατόπεδον* obóz Cyrusa, Cyrusowy I. 10. 1; *οἱ Κυρείοι* żołnierze Cyrusowi, Cyrusa III. 2. 17; *τὸ Κυρείον στρατεύμα* wojsko Cyrusowe t. j. wojsko greckie w służbie Cyrusa VII. 2. 7.

Κύριος, α, ον, panujący, rządzący, mający władzę V. 7. 27.

Κύρος, ου, ό, 1) Cyrus starszy *ό αρχαίος*, *ό παλαιός*, syn Kambizesa i Mandany, założyciel państwa perskiego; 2) Cyrus młodszy (*ό νεώτερος*) syn króla perskiego Dariusza Notusa i Paryzatydy, brat młodszy króla Artaxerxesa Mnemona, który chcąc brata swego tronu pozbawić, zebrał liczne wojsko i 10,000 Greków pod wodzą Klearcha i wyruszył przeciw niemu, lecz w bitwie pod Kunaxa poległ.

Κύων, gen. *κυνός*, ό, pies VII. 2. 33.

Κωλύω, (κόλος) ukrócić, osłabić, wstrzymać, przeszkodzić, *ινά τινας* komu w czem I. 6. 2; I. 7. 19; VII. 2. 15; itd.; *ούδεν κωλύει* nic nieprzeszkadza, wolno jest IV. 8. 5; *τὸ κωλύον* przeszkoda IV. 5. 20.

Κωμόρχης, ου, ό, (κώμη wieś, άρχω rządzić) wójt, sołtys IV. 5. 10; IV. 5. 24; itd.

Κώμη, ης, ή, (κειμα) wieś IV. 5. 24; itd.

Κωμήτης, ου, ό, (κώμη) wieśniak, chłop IV. 5. 24.

Κόπη, ης, ή, (κάπτω) trzonek, rekojesć; stér, wiosło VI. 4. 2; (VI. 2. 2).

A.

Λαγχάνω, fut. λήξομαι, pf. έλληχα, aor. έλαχον, losem, przypadkiem, co dostać, otrzymać, osiągnąć, z accus. επί την κώμην, ήν έλληχει Ξενοφών do wsi, którą losem otrzymał Xenofont, która losem przypadła Xenofontowi IV. 5. 24; z gen. λαγχάνειν δίτης karę otrzymać, odebrać VI. 6. 25; (VI. 4. 25); μικρόν ύπνου λαγχάνειν trochę zasnąć III. 1. 11.

Λαγώς, ω, ό, zając IV. 5. 24.

Λάθρα, przysk. (λανθάνω) tajemnie, skrycie, λάθρα τιώς bez czyjjej wiedzy I. 3. 8.

Λακεδαιμόνιος, ου, ό, Lacedemończyk, mieszkaniec Lacedemonu czyli Sparty w Peloponniezie.

Λακεδαίμων, ονος, ή, Lacedemon, miasto i kraj w Peloponniezie.

Λάκκος, ου, ό, dół, osobl. do przechowania wody, wina itd.; λάκκος κοινατός sklep wytynkowany, cysterna, parsk IV. 2. 22, w którym wino przechowywano, jak dziś jeszcze jest zwyczajem w Armenii.

Λακτίξω, (λάξ) wierzgać, kopać III. 2. 18.

Λάκων, ονος, έ, Lakończyk = Λακεδαιμόνιος.

Λακωνικός, ή, όν, lakoński, Λακωνικός, ό, Lakończyk.

Λακωνική, ης, ή, Lakonika, kraj w Peloponniezie.

Λαμβάνω, fut. λήψομαι, pf. έλληφα, aor. 2. έλαβον, aor. 1. pass. έλήφθην, 1) brać IV. 5. 32; przyjmować, odbierać, dostać, otrzymać I. 1. 9; I. 3. 3; I. 9. 25; I. 9. 22; II. 1. 10; II. 2. 20; III. 4. 2; V. 1. 15; itd.; λαμβάνειν τινά τιώς chwycić kogo za co I. 6. 10; 2) chwycić, brać do niewoli, pojmać I. 3. 10; I. 4. 7; zająć, zdobyć I. 7. 9; III. 4. 8; VII. 7. 28; itd.; zabrać, zdobyć (o zdobyczy) III. 2. 39; V. 2. 17; VIII. 3. 35; itd.; łapać, łowić I. 5. 2; zaciągać (do woj-ska) I. 1. 6; zastać I. 10. 18; zejść kogo, napaść I. 1. 6; II. 3. 21; ει ήτιους — ληφθησόμεθα jeżeli się po-

każemy słabszymi V. 6. 13; zdybać (na kradzieży) IV. 6. 15; itd.

Λαμπρός, ά, όν, (λάμπω) świeca-cy, jasny, świetny, okazały, szczytny, chwalebny VII. 7. 41.

Λαμπρότης, ητος, ή, (λαμπρός) blask, świetność, okazałość I. 2. 18.

Λαμψακηνός, ου, ό, Lampsacyanin, mieszkaniec Lampsaku w Azji mniejszej.

Λαμψακος, ου, ή, Lampsak, miasto w Azji mniejszej.

Λανθάνω, fut. λήσω i λήσομαι, pf. έληφα, aor. 2. έλαθον, ukrywać się, τινά przed kim IV. 1. 4; V. 2. 29;

z imiesł. tłumaczy się przez przyszł.: skrycie, tajemnie, pokryjому, nieznanie, z nienacka, a imiesł. oddaje się przez tę formę słowa, w jakiej stoi λανθάνω n. p. τρεφόμενον έλανθάνειν αυτώ pokryjому było utrzymywane dla niego I. 1. 9, 10; βουλομένη λαθείν απελθών wolałbym odejść pokryjому I. 3. 17; λήσομεν επιπεσόντες napadniemy z nienacka VII. 3. 43; IV. 6. 11; itd.

Λάρισσα, ης, ή, Laryssa, miasto w Assyrii nad rzeką Tygrys.

Λάσιος, α, ον, włosisty, kosmaty, zarosły, lesisty V. 2. 29; τὰ λάσια gęstwina, zarosła, krzaki VI. 4. 26; (VI. 2. 26).

Λάφυρον, ου, τό, osobl. w plur. τὰ λάφυρα zdobycz VI. 6. 38; (VI. 4. 38).

Λαφυροπωλέω, (λάφυρον, πωλέω) zdobycz sprzedawać VI. 6. 38; (VI. 4. 38).

Λαφυροπόλης, ου, ό, (λάφυρον, πωλέω) zdobycz sprzedawający VII. 7. 56.

Λάχος, εος, τό, (λαγχάνω) los, część (losem przypadła) V. 3. 9.

Λέγω, fut. λέξω, aor. 1. έλεξα, pf. έιλοχα, (ελεχα), έλεχα, pf. pass. έλελεγμαι, aor. pass. έλεχθην, zbierać, kłesać; 2) mówić, fut. έρω, pf. ειρηκα, aor. ειπον, mówić, opowiadać, kazać, radzić I. 3. 8; IV. 5. 4; itd.; επιδας

λέγειν nadzieję robić I. 2. 11; sądzić, mniemać, myśleć I. 3. 14; II. 1. 15; λέγομαι, λέγεται z Nom. cum infin. i z acc. cum. inf. powiadają, że ..., albo przez słowo: mieć; λέγεται Ἀπόλλων ἐκδείραι Μαρσύαν powiadają, że Apollon ze skóry odarł Marsyasa, albo: Apollon miał ze skóry odrzeć Marsyasa I. 2. 8; I. 2. 21; I. 8. 20; itd. ὁ λεγόμενος tak nazwany; τὰ πολέμια λεγόμενος ἐν τοῖς ἀρίστοις liczony do najbłędszych w sztuce wojennej I. 6. 1.

Αεία, ας, ἡ, zdobycz, łup, ἐπὶ λέων ἐκπορεύεσθαι na łup wychodzić V. 1. 8; VII. 4. 2.

Αειμών, ὄνος, ὁ, (λείβω) łąka V. 3. 11.

Αείως, α, ον, gładki; (o górach) goły, nieporośnięty drzewami, lisy IV. 4. 1.

Αείπω, fut. λείψω, aor. 2. ἔλιπον, med. ἐλιπόμην, pf. ἔλοιπα, pf. pass. ἔλειμμαι, aor. pass. ἐλείφθην, zostać, opuścić I. 2. 21; I. 10. 13; IV. 2. 12; IV. 6. 19; itd.; pozostawić, t. j. oszczędzać VII. 4. 1; 2) w znac. nieprzech.: niedostawać, brakować; pass. pozostać, οὐδείς ἂν ἐλείφθῃ ζάθενby przy życiu nie został III. 1. 2; w tyle pozostawić II. 4. 5; IV. 1. 5; IV. 5. 12; VII. 3. 43; λείπεσθαι τινός τινι być przewyższonym od kogo w czem, niewyrównać komu w czem VII. 7. 31.

Αειπέος, α, ον, adj. verb. od λέγω, mający być powiedziany; λειπέων trzeba powiedzieć V. 6. 6.

Αειοντίνοι, ον, οἱ, Leontyni, miasto w Sycylii.

Αειοντίνος, η, ον, leontyński, ὁ Αειοντίνος Leontyńczyk, z miasta Leontyni w Sycylii.

Αεικοθώραξ, αος, ὁ, ἡ, (λευκός, θώραξ) w białym pancerzu I. 8. 9; były to płócienne pancerze grubości ośm do dziesięciu razy złożonego płótna IV. 7. 15.

Αεικός, ἡ, ὄν, (λείσσω) świecący, jasny, biały VII. 3. 26.

Αήγω, ustać, skończyć się, zwolnić III. 1. 9; IV. 5. 4; VII. 6. 6.

Αήζομαι, (λεία) rabować, łupić, pustoszyć IV. 8. 23; V. 1. 9; itd.

Αήρος, ον, τό, gadanina, brednie, fraska VII. 7. 41.

Αήστεια, ας, ἡ, (λεία) łupiestwo, rabunek, rozbój VII. 7. 9.

Αήστῆς, οὔ, ὁ, (λεία) rozbójnik VI. 1. 8; (V. 9. 8).

Αίαν, przysł. bardzo, nader VI. 1. 28; (V. 9. 28); VII. 6. 23.

Αίδωνος, η, ον, (λίθος) kamienny III. 4. 7.

Αίδος, ον, ὁ, kamień III. 4. 10.

Αιμῆν, ἔνος, ὁ, port VI. 4. 1; (VI. 2. 1).

Αιμός, οὔ, ὁ, (λείπω, pf. pass. ἔλειμμαι) głód I. 5. 5; II. 5. 19.

Αινοῦς, ἡ, οὖν, ściąg. z λίνεος, (λίνον), lniany, płócienny, λινούς θώραξ płócienny pancerz grubości ośm do dziesięciu razy złożonego płótna IV. 7. 15.

Αογίζομαι, (λόγος) rachować, liczyć, rozważać II. 2. 13; III. 1. 20.

Αόγος, ον, ὁ, (λέγω) mowa, słowo, rozmowa I. 6. 5; itd.; εἰς λόγους ἔρχεσθαι τινι zejść się dla rozmówienia się, aby się rozmówić II. 5. 4; III. 1. 29; itd.; wieść, pogłoska I. 4. 7; VI. 6. 13; (VI. 4. 13); opowiadanie, rozdział, książka II. 1. 1; III. 1. 1; IV. 1. 1; itd.; 2) rozum, przyczyna, powód, sposób II. 6. 4.

Αόχλη, ης, ἡ, grot, żelezce, ostrze strzały, włóczni I. 8. 8; V. 4. 12; 2) kopia, dzida II. 2. 9; itd.

Αοιδορέα, i λοιδορέομαι, (λοιδόρος) fut. λοιδορήσομαι, aor. ἐλοιδόρησάμην i λοιδορήθηρ, łajać, lżyć, twą kogo III. 4. 49; VII. 5. 11.

Αοιπός, ἡ, ὄν, (λείπω) pozostały; reszta VI. 4. 26; (VI. 2. 26); pozostały (t. j. niezabity), drugi IV. 1. 24; ἡ λοιπή scil. ὁδός reszta III. 4. 46; V. 1. 2; itd.; τὸ λοιπὸν reszta III. 4. 6; III. 4. 16; itd.; τοῦ λοιποῦ scil. χρόνου na przyszłość, nadal, napotem V. 7. 34; VI. 4. 11; (VI. 2. 11); również τὸ λοιπὸν nadal, na przyszłość, odtąd, wreszcie II. 2. 5; III. 2. 8; III. 2. 38; V. 3. 9; VII. 8. 14; itd.

Αοκρός, οὔ, ὁ, οἱ Αοκροί Lokrowie, i to 1) οἱ Ἐπικνημιδιοί przy górze Knemis nad odnogą Malijską; 2) οἱ Ὀπουντιοί nad Eurypem z miasta Opus; 3) οἱ Ὀζόλια nad odnogą koryncką; 4) οἱ Ἐπιζεφύριοι osada ozolskich Lokrów w południowej Italii.

Αουσιάνης, ον, i **Αουσιεύς**, ἔος, ὁ, Luzyata, mieszkaniec Luzów, miasta w Arkadyi.

Αουσοί i **Αουσοί**, ὄν, οἱ, Luzy, miasto w Arkadyi.

Αόφος, ον, ὁ, szyja, kark, osobl. u zwierząt; 2) czub, grzebień ptasi, kita (u szyszaka); 3) pagórek, wierzchołek, góra I. 10. 12; III. 4. 39; itd.

Αοχαγέα, (λόγος, ἄγω) być setnikiem, VI. 1. 30; (V. 9. 30).

Αοχαγία, ας, ἡ, stopień setnika, setnictwo I. 4. 15; itd.

Λοχαγός, ου, ό, (λόχος, ἄγω) dowódzca oddziału złożonego z mniej więcej 100 ludzi, (zwanego λόχος) kompanii, setnik.

Λοχίτης, ου, ό, (λόχος) żołnierz z czyjej kompanii VI. 6. 7, 17; (VI. 4. 7, 17).

Λόχος, ου, ό, oddział wojska około 100 ludzi wynoszący, kompania; w ogólności: oddział wojska (bez oznaczonej liczby) VI. 3. 2; (VI. 1. 2).

Λυδία, ας, ή, Lidya, kraj w Azji mniejszej.

Λυδός, α, ου, lidyjski.

Λυδός, ου, ό, Lidyjczyk, mieszkaniec Lidyi, kraju w Azji mniejszej.

Λυκαίος, α, ου, Licejski, do góry Λύκαιον w Arkadyi należący, która Panowi była poświęconą; τὰ Λύκαια święta Licejskie, obchodzone na cześć Pana I. 2. 10.

Λυκαόνες, ου, οί, Likaonowie, mieszkańcy Likaonii w Azji mniejszej.

Λυκαονία, ας, ή, Likaonia, kraj w Azji mniejszej.

Λύκειον, ου, τό, Liceum, gimnazjum w Atenach.

Λύκιος, ου, ό, Likios, Ateńczyk, dowódzca jazdy; 2) Syrakuzanin.

Λύκος, ου, ό, Likos, rzeka w Paflagonii.

Λύκος, ου, ό, wilk II. 2. 9.

Λύκων, ωνος, ό, Likon, Achejczyk.

Λυμαίνω i **λυμαίνομαι**, hańbić, znieważać, τιμί τι szkodzić komu w czem, popsuć komu coś I. 3. 16.

Λυπέω, (λύπη) martwić, smucić, szkodzić, krzywdzić, przykrzyć się, zaczepiać, dokuczać II. 3. 23; II. 5. 14;

V. 2. 26; VII. 7. 12; med. λυπέομαι smucić się, ubolewać, trapić się I. 3. 8; III. 1. 11.

Λύπη, ης, ή, smutek, boleść, żal III. 1. 3.

Λυπηρός, ά, όν, (λύπη) bolesny, smutny, przykry, uciążliwy II. 5. 13; VII. 7. 28.

Λυσιτελέω, (λύω, τελέω) być pożytecznym, korzystnym, przydatnym, dogodnym III. 4. 36.

Λύσσα, -ττα, ης, ή, wściekłość, szaleństwo V. 7. 26.

Λύω, rozwiązać, odwiązać III. 4. 35; uwolnić IV. 3. 8; λελυμένος nie-uwolniony, wolny od więzów IV. 6. 2;

znieść, zerwać τήν γέφυραν most II. 4. 17; zgwałcić δοχους, σπονδάς przysięgi, przymierze III. 1. 21; III. 2. 10;

itd.; skończyć, υβρον zachwałstwo III. 1. 21; 2) w znac. nieprzech. być pożytecznym, korzystnym III. 4. 36;

med. λυεσθαι wykupić VII. 8. 6.

Λυών i **λύων**, comp. do ἀγαθός.

Λωτοφάγος, ου, jedzący owoc z drzewa lotos, który był bardzo słodki; οἱ Λωτοφάγοι, ου, Lotofagowie,

naród afrykański, który żył z tego owocu; jedzący z niego towarzysze

Odyszeusza tak w nim zasmakowali, iż o powrocie do domu zapomnieli III. 2. 25.

Λωφάω, odpoczywać, wytchnąć; ustać, skończyć się, εἶπεν λωφώσωσιν οἱ λίθου skoro kamienie, t. j. rzucanie kamieni ustanie, skoro się kamieni przebierze (nieprzyjaciółom) IV. 7. 6;

to samo, co wyżej: ἦν δὲ τοὺς λίθους ἀναλώσωσιν IV. 7. 5.

M.

Μά, partyk. używana przy przysięgach; kładzie się z accus. imienia bóstwa, na które się przysięga, n. p. μὰ τοὺς θεοὺς przysięgam na bogów! μὰ τὸν Δία na Zeusa! W połączeniu z part. ναί ma znaczenie twierdzące, z part. οὐ znaczenie przeczące, n. p. ναί μὰ τὸν Δία tak, na Zeusa! przysięgam na boga! οὐ μὰ τὸν Δία nie, na Zeusa!

Μαγάδης i **μάγαδης**, ιδος i εως, ή, magadis, instrument o 20 strunach.

Μάγνης, ητος, ό, Magnezjczyk, mieszkaniec Magnezji, wschodniej prowincji Tessalii i miasta t. n.

Μάξα, albo μάξα, ης, ή, (μάσσω)

ciasto ugniatane, chleb (z niego robiony).

Μαιάνδρος, ου, ό, Majandros, rzeka w Frygii, Karyi i Lidyi.

Μαίνομαι, fut. μανόμιαι, aor. 2. ξιάνην, pf. μέμνην, szaleć, być szalonym, głupim II. 5. 10, 12; IV. 8. 20; VII. 1. 29; perf. ma znac. praesent.; aor. act. ξιμνην od mniej używanego μαινω czynić szalonym.

Μαισάδης, ου, ό, Majzades, król Tracji.

Μακαρίζω, (μάκαρ) za szczęśliwego uważać, szczęśliwym nazywać III. 1. 19.

Μακαριστός, ή, όν, (μάκαρ, μακα-

οίω) za szczęśliwego poczytany, któremu szczęścia zazdrościza I. 9. 6.

Μακίστιος i **Μακίστιος**; *ov, ó*, Makestejczyk, mieszkaniec z Makesty, miasta w Elidzie.

Μακρόν, przysł., właściwie accus. fem. od *μακρός, á, óν*, scil. *ὄδόν*, daleko III. 4. 17; VII. 8. 20; 2) o czasie: długo, dawno.

Μακρός, á, óν, (*μῆκος, μᾶκος*) długi, daleki, *μακροτάτην* scil. *ὄδόν* VII. 8. 20; II. 2. 11; (o czasie i miejscu); *μακρόν* daleko III. 4. 16; *μακρόν ἦν* byłoby za daleko III. 4. 42; *μακρῶ* używa się jak *κλίην*. *longe* z comp. i superl. o wiele, daleko.

Μάκρων, *ωνος, ó, οἱ* *Μάκρωνες* Makronowie, lud mieszkający nad morzem czarnym.

Μάλα, przysł. bardzo; *οὐ μάλα, οὐ μάλα τι* = *ἥμιστά* wcale, bynajmniej II. 6. 15; compar. *μᾶλλον* bardziej, więcej, raczej III. 1. 35; *πολὺ μᾶλλον* wiele więcej; *μᾶλλον τι* cokolwiek więcej, tem więcej IV. 8. 26; superl. *μάλιστα* najwięcej, najbardziej, szczególnie, osobliwie, przedewszystkiem; *πάντων μάλιστα* ze wszystkich najbardziej, omnium maxime, t. j. przedewszystkiem I. 9. 22; przy oznaczeniu miary i liczby: najwięcej, najdalej, około V. 4. 12; VI. 4. 3; (VI. 2. 3); *μᾶλλον* i *μάλιστα* służą także do wzmożenia stopn. wyż. i najw. IV. 6. 11; VII. 2. 22.

Μαλακίζομαι, (*μαλακός*) pieścić się, szukać wygody, gnuśnieć, być leniwym, ocieślałym V. 8. 14.

Μάλιστα, superl. od *μάλα*.

Μᾶλλον, comp. od *μάλα*.

Μαθήσων, fut. *μαθήσομαι*, aor. *ἔμαθον*, pf. *μεμάθηκα*, uczyć się I. 9. 4; dowiedzieć się II. 5. 37; IV. 8. 5; z inf. nauczyć się co czynić; *τι παρὰ τινος* i *ἔξ τινος* nauczyć się, dowiedzieć się czego od kogo V. 2. 25.

Μαντεία, *ας, ή*, (*μαντεύομαι*) przepowiednia, wyrocznia III. 1. 7.

Μαντεύομαι, (*μάντις*) przepowiedzieć, wróżyć; (o wyroczni) dać odpowiedź; 2) pytać się wyroczni.

Μαντευτός, ή, óν, adj. verb. do *μαντεύομαι*, przepowiedziany, od wyroczni zalecony, nakazany VI. 1. 22; (V. 9. 22).

Μαντινεύς, έως, ó, οἱ *Μαντινεῖς* Mantynejczycy, mieszkańcy Mantynei, miasta w Arkadyi.

Μάντις, έως, ó, (μάτιν) wieszcz.

Μαρδοόνιοι, óν, οἱ, Mardończycy, naród w Armenii.

Μαριανδονοί, ών, οἱ, Maryandynowie, lud w Bitynii mieszkający.

Μάρσιππος, óν, ó, worek IV. 3. 11.

Μαρσύας, óν, ó, Marsyas, syn Olimposa, wynalazca fletu; ubiegał się z Apollinem o pierwszeństw. w muzyce.

Μαρσύας, óν, ó, Marsyas, rzeka we Frygii.

Μαρτυρόω, (*μάρτυρ*) świadkiem być, świadczyć, stwierdzać, *τινί* komu III. 3. 12; VII. 6. 39.

Μαρτυριον, óν, τό, (*μάρτυρ*) świadectwo, dowód III. 2. 13.

Μάρτυς i μάρτυρ, υρος, ó, ή, świadek VII. 7. 39.

Μαρωνείτης, óν, ó, Maronita, z **Μαρώνεια, ας, ή**, Maronea, miasto w Tracji.

Μασθός, οὔ, ó, zob. *μαστός*.

Μασκάς, ά, ó, Maskas, rzeka w Mezopotamii.

Μαστεύω, szukać, śledzić V. 6. 25; VII. 3. 11; starać się; pragnąć III. 1. 43.

Μαστιγώω, (*μάστιξ*) biczować, chłostać IV. 6. 15.

Μάστιξ, υγος, ή, bat, bicz, kańczug, *ὑπὸ μαστίγων* wśród chłost, odbierając chłosty III. 4. 25.

Μαστός, οὔ, ó, brodawka piersiowa, pierś I. 4. 17; IV. 3. 6; 2) czub góry, pagórek IV. 2. 6; itd.

Μάταιος, α, óν, (*μάτην*) próżny, daremny, nieskuteczny, płonny VII. 6. 17; VII. 7. 24.

Μάτην, przysł. napróżno, daremnie.

Μάχαιρα, ας, ή, (*μάχη*) miecz krótki, a raczej nóż, których w bitwie zbliżka walcząc i do ofiary używano IV. 6. 26; VII. 4. 16.

Μαχάριον, óν, τό, nóż, sztylet IV. 7. 16.

Μάχη, ης, ή, bitwa, walka, potyczka; 2) miejsce, pole bitwy II. 2. 6; V. 5. 4; itd.

Μάχιμος, η, óν, (*μάχη*) bitny, waleczny VII. 8. 13.

Μάχομαι, fut. *μαχέσομαι* i *μαχοῦμαι*, walczyć, *τινί* z kim; *κλῖναι* się *περὶ τινος* o co IV. 5. 12.

Μεγαβύζος, óν, ó, Megabyzos, kapłan i dozorca świątyni Artemidy w Efezie.

Μεγαληγορέω, (*μέγας, άγορεύω*) chęlczyć się, być zarozumiałym o sobie, wynosić się VI. 3. 18; (VI. 1. 18).

Μεγαλοπρεπής, ές, (μέγας, πρόσω) (o ludziach) wspaniałomyślny, szlachetny, wielkoduszny; (o rzeczach) wspaniała, świetny, hojny I. 4. 17.

Μεγαλοπρεπῶς, przysł. (μέγας, πρέπω) wspaniale, obficie, hojnie I. 4. 17; VII. 3. 19.

Μεγάλως, przysł. (μέγας) dużo, bardzo III. 2. 22.

Μεγαροεύς, έως, ό, Megareczyk, mieszkaniec Megary, miasta w Megaris.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, gen. μεγάλου itd. wielki, potężny; wysoki, dorodny III. 2. 25; znaczny, ważny II. 6. 14; IV. 7. 23; itd.; οἰωνός μέγας ptak, wróżba wiele znacząca, znak wielki VI. 1. 23; (V. 9. 23); τὰ μέγала (res magnae) wielkie sprawy I. 9. 24; II. 6. 16; περί τὰ μέγιστα εξαρτῶνταιν przeciwno najświetszym rzeczom wykraczać, t. j. boskie i ludzkie prawo znieważać V. 7. 33; τὸ μέγιστον rzecz najważniejsza, najglówniejsza II. 5. 23; przedewszystkiemi, osobliwie I. 3. 10; II. 5. 7.

Μεγαφέρνης, ου, ό, Megafernes, dworzaniu królewski.

Μέγεθος, εος, τό, (μέγας) wielkość.

Μέδιμος, ου, ό, miara zboża, korzec, szefel.

Μεθίημι, (μετά, ἔημι) puścić, opuścić VII. 4. 10.

Μεθίστημι, (μετά, ἵστημι) przestawić, zmienić; med. w aor. I. od siebie oddalić, kazać odstąpić II. 3. 8; w czas. nieprzech. i med. odstąpić, odejść na stronę, oddalić się II. 3. 21.

Μεθυοτρέφς, έως, ό, Metydryjczyk, mieszkaniec Metydryi, miasta w Arkadyi.

Μεθύω, być pijanym IV. 8. 20; VII. 3. 35.

Μεΐζων, comp. od μέγας.

Μεΐλιχος, α, ου, łagodny, łaskawy, przydomek Zeusa.

Μειράκιον, ου, τό, (μειραξ) chłopiec, młodzieniec II. 6. 16.

Μείωμα, ατος, τό, (μείωω) zmniejszenie, ubytek, (defekt), wynagrodzenie V. 8. 1.

Μείων, ονος, comp. do μικρός i όλιγος, mniejszy, mniej; μείων έχωw gorzej się mieć, szkodować III. 2. 17; nie niewskórać I. 10. 8; III. 4. 18.

Μελανδέπται, ών, οί, Melandep-towie, lud w Tracyi mieszkający.

Μελανδία, ας, ή, Melandya, kraina nad Pontem.

Μελανία, ας, ή, (μέλας) czarność; czarny tuman, czarna chmura I. 8. 8.

Μέλας, μέλαινα, μέλαν, gen. μέλανος itd. czarny.

Μέλει, μοί τινος, nieosob. od μέλω, fut. μελήσει, aor. έμείησε, perf. μεμείησε, curae mihi est, mam stara-

nie o co, staram się I. 4. 16; I. 8. 13; zależy mi na czem, obchodzi mnie co VI. 4. 20; (VI. 2. 20); τῆ θεῆ μελήσει bogini będzie miała o staranie, popamięta, t. j. pomści się V. 3. 13.

Μελετάω, (μέλω) troszczyć się, starać się, dbać o co, z acc. lub z inf. ćwiczyć się w czem, τοξείειν, κλέπτειν, w strzelaniu, w kradzieży III. 4. 17; IV. 6. 14.

Μελετηρός, ά, όν, (μελετάω) chętnie się ćwiczący, gorliwy, pilny I. 9. 15.

Μελίνη, ης, ή, proso I. 2. 22; VI. 4. 6; (VI. 2. 6); pola, gdzie się proso rodzi II. 4. 13.

Μελινοφάγοι, ων, οί, Melinofagowie, (właśc. jedzący proso) lud w Tracyi.

Μέλλω, fut. μελήσω, impf. έμείλων i ήμείλων, aor. έμείλησα, myślę, zamyslać, zamierzać, mieć I. 8. 1, z inf. fut. I. 9. 28; II. 4. 24; μελλων, ουσά, ον, przyszyły, τὸ μελλον przyszłość, czas przyszły VI. 1. 21; (V. 9. 21); 2) chcieć a nie czynić t. j. namyslać się, ociągać się, wahać się, zwlekać III. 1. 47.

Μέλω, być przedmiotem czyjej troski, rzadko się osobiście używa, zob. μέλει.

Μέμοφομαι, ganić τινά εις τι II. 6. 30; zarzucać τινά τι komu co VII. 6. 39.

Μέν, partykuła służąca do przeciwstawienia wyrazów lud zdań, której odpowiada partyk. δε, rzadziej άλλα, niekiedy μέντοι; w polskiem się μέν wcale nie tłumaczy, a δε przez zaś, niekiedy przez spójnik: i; ό μέν — ό δε, jeden — drugi; ten — ów.

Μέντοι, 1) jednak, wszelako, przecież I. 4. 8; I. 8. 11; II. 4. 23; II. 3. 22; itd.; 2) zaiste, w istocie I. 3. 10; I. 9. 6.

Μένω, pf. μεμύνηκα, 1) w znac. nieprzech. zostać, pozostać I. 3. 11; II. 3. 24; IV. 4. 19; 2) w znac. przechod. czekać, τινά na kogo II. 4. 3; IV. 4. 20; itd.

Μένων, ανος, ό, Menon, wódz grecki w służbie Cyrusa.

Μερίζω, (μέρος) dzielić, rozdzielić V. 1. 9.

Μέρος, εος, τό, część; pewna część przypadająca na kogo z podziału V. 3. 4; VI. 6. 28; (VI. 4. 28); VII. 8. 11; 2) kolej, εν τῷ μερει po kolei, jeden po drugim III. 4. 23; κατά μέρος częściowo, kolejno V. 1. 9; εν

τῷ μέρει καὶ περὶ τὸ μέρος według powinności i nad powinność VII. 6. 36; κατὰ μέρος τινός w miejscu kogo, zamiast kogo VI. 4. 23; (VI. 2. 23).

Μεσημβρία, ας, ἡ, (μέσος, ἡμέρα) południe (jako pora dnia i strona świata) 1. 7. 6.

Μεσόγαίος, α, ον, (μέσος, γῆ) w środku kraju położony; ἡ μεσογαία środek kraju, głąb kraju VI. 2. 19; (V. 10. 19); VI. 4. 5; (VI. 2. 5).

Μέσος, η, ον, średni, środkowy; przybiera rozmaite znaczenie podług tego, czy artykuł stoi przed czy po μέσος np. διὰ μέσου τοῦ παραδείσου przez środek zwierzyńca, a διὰ τοῦ μέσου παραδείσου znacząłoby przez zwierzyńiec środkowy, w środku leżący I. 2. 7; μέσαι νυκτες północ VII. 3. 12; μέσον ἡμέρας południe I. 8. 8; IV. 4. 1; itd.; ἐν μέσοις Ἕλλησι wśród Hellenów, między Hellenami IV. 8. 8; neutr. używa się jako rzeczownik, τὸ μέσον środek I. 2. 15; διὰ μέσου przez środek, w środku I. 4. 4; ἄνω τὸ μέσον cały środek, t. j. cała przestrzeń, odległość między I. 4. 4; itd.; ἐν μέσῳ τινός w środku czego, t. j. między I. 7. 6; III. 1. 2; itd.

Μεσῶν, (μέσος) być w połowie, w środku, μεσούσα ἡμέρα południe VI. 5. 7; (VI. 3. 7).

Μέσπια, ης, ἡ, Mespila, miasto w Assyrii nad Tygrysem.

Μεστός, ἡ, ὄν, pełny, napełniony, τινός czem I. 4. 19; I. 10. 15; itd.

Μετά, przym. z gen. i acc. (dat. u poetów).

I. z gen. oznacza: towarzyszenie, wspólność, związek; między, z, razem, łac. cum I. 3. 4, 5; μετά τινος εἶναι być na czyjej stronie, należeć do niego, do jego towarzystwa, orszaku, stronnictwa itd.; οἱ μετά τινος, milites alicujus, żołnierze, ludzie, wojsko czyje I. 10. 1; ἔπποι οἱ μετά Κύρου konie w wojsku Cyrusa I. 8. 7; itd.;

II. z Acc. oznacza następstwo, 1) co do miejsca; 2) co do czasu; μετά τοῦτο, μετά ταῦτα potem I. 2. 27; I. 3. 9; II. 5. 1; IV. 6. 4; itd.; μεθ' ἡμέραν za dnia, we dnie (właśc. po nastaniu dnia) IV. 6. 12; VII. 3. 37; itd.; μετά Κύρου po Cyrusie I. 9. 1; μετά τοὺς θεοὺς po bogach t. j. najwyżej po bogach VII. 7. 22.

Μεταβάλλω, (μετά, βάλλω, niereg. form. zob. βάλλω) zarzucić, porzucić, obrócić, zmienić; μεταβάλλεσθαι τὰ ὅπλα tarcze na plecy zarzucić, tył podać VI. 5. 16; (VI. 3. 16).

Μεταγινώσκω, (μετά, γινώσκω, niereg. form. zob. γινώσκω) poznać potem; 2) zdanie, postanowienie swoje odmienić II. 6. 3.

Μεταδίδωμι, (μετά, δίδωμι) udzielać, rozdzielać, τινί τινος i τί III. 3. 1; IV. 5. 5, 6; VII. 8. 11.

Μεταμέλει, τινί τινος, albo τί nieos. słow. (μετά, μέλει, nier. form. zob. μέλει) żal mi, żalję czego I. 6. 7; II. 6. 9; V. 6. 36; VII. 1. 5; z imiesłowem: οἱ πεποιημένοι αὐτοῖς οὐ μεταμελήσει ἰσ postuśńóstwa niebędą żalować VII. 1. 34.

Μεταξύ, przysł. (μετά, μέσος) między, pomiędzy (o miejscu i czasie) οὐ πολλοῦ δέ χρόνου μεταξύ γενομένου po upływie niedługiego czasu, niedługo potem V. 2. 17; μεταξύ (t. j. λέγοντος) ὑπολαβόν przerwawszy mowę III. 1. 27; z) jako przym. z gen. między, pomiędzy I. 7. 16; V. 4. 22.

Μεταπέμπτος, ον, (μετά, πέμπω) przywołany, przyzwany I. 4. 3.

Μεταπέμψω, (μετά, πέμπω) posłać, odesłać; μεταπέμψομαι τινα posłać po kogo, przywołać, przyzwać, kazać przyjsć, πρόσ ἑαυτὸν do siebie I. 2. 26; I. 1. 2; III. 1. 4; itd.

Μεταστρέφω, (μετά, στρέφω) obracać, zmieniać; med. obracać się, πικρῶ μεταστρεφόμενος często, ustawicznie oglądając się VI. 1. 8; (V. 9. 8).

Μεταχωρέω, (μετά, χωρέω) gdzie indziej odchodzić, oddalać się VII. 2. 18.

Μέτεμι, (μετά, εἰμί) być pomiędzy czem, być z kim; 2) μέτεστί μοι τινος mieć udział w czem, używać czego III. 1. 20.

Μετέχω, (μετά, ἔχω, niereg. form. zob. ἔχω) τινός mieć udział w czem, być uczestnikiem czego V. 3. 9; VI. 2. 14; (V. 10. 14); VII. 6. 28.

Μετέωρος, (ἑώρα, αἰώρα) nad ziemię wzniesiony, w powietrzu wiszący, wysoki; μετέωρους ἐξελίμισαν τὰς ἀμύξας wydobyli wozy w górę, na wierzch I. 5. 8.

Μετρέω, (μέτρον) mierzyć IV. 5. 6.

Μετρίως, przysł. (μέτριος, μέτρον) miernie, umiarkowanie II. 3. 20.

Μέτρον, ον, τό, miara III. 2. 21.

Μέχρι, przed samogłoską także μέχρως; 1) przysł. aż, μέχρως ἐνταῦθα aż dotąd V. 5. 4; z innym przymkiem μέχρι εἰς τὸ στρατοπέδον aż do obozu VI. 4. 26; (VI. 2. 26); μέχρι ἐπὶ V. 1. 1; 2) przym. z gen.: aż do I. 7. 15; I. 10. 11; VI. 4. 25; (VI. 2. 25);

μέχρι οὐ ἀζ tamdotąd, gdzie I. 7. 6; 3) spójnik: aż III. 1. 1; póki nie z conj. z ἔν I. 4. 13; II. 3. 24.

Μή, partykuła przecząca, używana jako przysłówek: nie, i jako spójnik: aby nie; różni się od przysłówka οὐ nie tém, iż to zaprzecza wprost, bezwarunkowo, a μή wyraża zaprzeczenie zależne, warunkowe, i stoi także w zdaniach zależnych.

1) przy imperat. albo zastępującym go conj. aor. (wyjątk. conj. praes.) n. p. μή θαυμάζετε nie dziwcie się I. 3. 3; μηδὲν ἐθυμίσθητε nie traćcie odwagi V. 4. 19; również przy conj. cohortat. μή πρὸς θεῶν κενώμεθα dla bogów, niebądźmyż szalonymi VII. 1. 29; nawet z indic. fut. wyrażając jak największą pewność, zaręczenie: οὐδέτι μή δυνήσεται już więcej niebędzie mógł II. 2. 12.

2) w zdaniach zamiarowych μή aby nie i po ἵνα, ὥς, ὅπως, ὥστε I. 1. 4; I. 3. 14; I. 4. 18; II. 3. 9; III. 1. 47; III. 3. 16; itd.

3) po słowach obawę wyrażających aby nie, ne I. 3. 10; I. 8. 13 (zycząc, aby się nie stało); μή οὐ ut (zycząc, aby się stało) I. 7. 7; itd.

4) po słowach: przeskądzać, zapobiegać, wstrzymywać, wątpić, niedowierzać, zaprzeczać, kładzie się μή przy inf. choć jest zbytecznym i wcale się nie tłumaczy II. 5. 29; VII. 2. 12; itd.; często się jeszcze artykuł do inf. dodaje I. 3. 2; III. 5. 11.

5) we wszystkich zdaniach warunkowych, a zatem po εἰ, ἔάν, ἤν. ὅταν, ἐπειδὴν I. 3. 14; chyba że się negacya do jednego tylko wyrazu odnosi, n. p. εἰ ἐν ταύταις οὐ μαχεῖται ταῖς ἡμέραις jeżeliby w tych dniach bitwy niestoczył I. 7. 18.

6) po zdaniach względnych warunków lub zamiar wyrażających, po imiesł. i przymiotn. dających się na takie zdania zamienić, n. p. ἐπνίγετο, ὅστις μή ἐτύγχεεν ἐπιστάμενος εἶναι który (albo jeżeli) pływać nieumiał, utonął V. 7. 25; V. 7. 2; τὰ ὄντα τε ὡς ὄντα, καὶ τὰ μή ὄντα ὡς οὐκ ὄντα i to co było, że było, a czego niebyło, że niebyło IV. 4. 15.

7) po infin. ὁ δὲ δεῖται αὐτοῦ μή προσθεν καταλῦσαι I. 1. 10; I. 3. 18; itd.; μή οὐ stoi 1) po wszystkich wyżej wymienionych słowach (jak w ogóle po wszystkich wyrazach przeczących) jeżeli te słowa mają przy sobie negacyę, οὐ τοῦτο δέδοικα, μή οὐκ ἔχω... nieobawiam się tego, bym nie miał...

I. 7. 7; III. 1. 12; τὶ ἐμποδῶν μή οὐχὶ πάντα δεινότερα παθόντας ἀποθάνειν; cóż przeszkodzi, żeby nieumarzec, cóż nas obroni od śmierci (wycierpiawszy wszelkie okropności)? III. 1. 13; εἰσὶν ἐμποδῶν οὐ μή ἤδη εἶναι są nam przeszkodą, że niejestemy IV. 8. 14; 2) po οὐ δύναιμαι, οὐχ οἶός τ' εἶμι jest jedna negacya zbyteczna, tak iż μή οὐ tłumaczy się przez nie; 3) z infin. po niektórych wyrażeniach, jak αἰσχροῦν ἐστί, δεινόν, αἰσχρῶναι i αἰσχρῆν ἐστί, np. ὥστε πᾶσιν αἰσχρῶναι εἶναι, μή οὐ σωσπονώσων tak iż wszystkimby hańbą było, gdyby niepospieszali II. 3. 11.

Μηδαμῆ albo **μηδαμῆ**, przysł. (μηδαμῶς) w żaden sposób, żadną miarą, bynajmniej, 2) nigdzie VII. 6. 29.

Μηδαμῶς, przysł. (μηδαμῶς) w żaden sposób, żadną miarą, nigdy VII. 7. 23.

Μηδέ, przysł. (μή, δέ) i nie, także nie, nawet nie, ani nawet VI. 6. 16; (VI. 4. 16).

Μηδεια, ας, ἡ, Medea, żona Astyagesa, króla medyjskiego.

Μηδεῖς, εἰς, ἐν, (μηδέ, εἰς) ani jeden, t. j. żaden, nikt; neutr. μηδέν często używa się jako przysł.: wcale, w żaden sposób, bynajmniej I. 3. 15; V. 4. 19.

Μηδέποτε, przysł. (μηδέ, ποτέ) nigdy III. 2. 3.

Μηδέτερος, α, ον, (μηδέ, ἕτερος) ani jeden z dwóch t. j. żaden z dwóch VII. 4. 10.

Μηδία, ας, ἡ, Medya, kraj w Azji między Armenią i Assyryą.

Μηδίας τεῖχος, εὐς, τό, mur medyjski na granicy między Babilonią i Mezopotamią.

Μηδοί, ον, οί, Medowie, mieszkańcy Medyi, kraju w Azji między Armenią i Assyryą.

Μηδοκος, ον, ὁ, Medokos, król Odrysów i traackich gór.

Μηδοσ, ον, ὁ, zob. **Μηδοί**.

Μηδοσάδης, ον, ὁ, Medozades, znakomity Trak.

Μηδέτι, przysł. (μή, ἔτι) więcej nie, już nie, już więcej nie I. 2. 27; I. 4. 16; IV. 8. 13; już wcale nie V. 7. 15; itd.

Μηκιστος, η, ον, superl. do μακρός.

Μηκος, εὐς, τό, długość, rozległość II. 4. 12; itd.

Μήν, przysł. stwierdzający: zapewne, zaiste, w istocie, przecież, jednak; ἀλλὰ μήν at vero, atqui, atoli jednak, jednakże, lecz jednak I. 7. 5;

I. 9. 18; V. 8. 26; tak samo *ἀλλὰ μὴν γε*; *μὴν* oznacza jeszcze przejście w mowie do czegoś innego i tłumaczy się przez: dalej, jeszcze, potem II. 5. 12; III. 2. 16.

Μῆν, *μῶς*, *ὁ*, miesiąc; *τοῦ μῶς* na miesiąc, miesięcznie I. 3. 21; V. 6. 23; itd.

Μηροειδής, (*μῆρ*, *εἶδος*) podobny do księżycy, w kształcie półksiężycy V. 2. 13.

Μηρύω, wskazać, odkryć, donieść II. 2. 20.

Μῆποτε, (*μή*, *ποτέ*) nigdy, I. 1. 4; I. 6. 2.

Μῆπω, (*μή*, *πό*) jeszcze nie, nondum III. 2. 24.

Μηρός, *οὔ*, *ὁ*, udo VII. 4. 4; VII. 8. 14.

Μῆτε, (*μή*, *τέ*) i nie, różni się od *μηδέ* tēn, że to odnosi się do całego zdania, a *μητέ* tylko do pojedynczych jego części; *μήτε* — *μητέ*, ani — ani; *μητε* — *τε*, łac. neque — et, nie — i, nie — ale II. 2. 8; III. 1. 30; itd.

Μήτηρ, *μηρός*, *ἡ*, matka.

Μητροπολις, *εὖς*, *ἡ*, (*μήτηρ*, *πόλις*) miasto macierzyńskie w stosunku do osad, które wysyła; także miasto główne, stołeczne, stolica V. 2. 3; V. 4. 15.

Μηχανέομαι, (*μηχανή*) sztucznie co wynaleść, wymyślić, używać fortelu, wpaść na pomysł II. 6. 27; IV. 7. 10.

Μηχανή, *ἦς*, *ἡ*, (*μηχῆς*) machina, narzędzie; 2) narzędzie, środek, sposób, fortel; *μηχανῆν σωτηρίας* sposób ocalenia się V. 2. 24; *πῶς μηχανῆ καὶ μηχανῆ* wszelkimi sposobami IV. 5. 16; VII. 2. 8.

Μία, zob. *εἷς*.

Μιγνύω, *μίγνυμι*, fut. *μίξω*, aor. 2. pass. *ἐμίγην*, pf. *ἐμίγμαι*, mieszać. *Μίδας*, *α*, lub *ου*, *ὁ*, Midas, syn Gordiosa, król Frygii, sławny przez swe bogactwo.

Μιθριδάτης, *ου*, *ὁ*, Mitrydates, satrapa Likaonii i Kappadocyi.

Μικρός, *ά*, *ὄν*, mały, krótki; nieznaczny, słaby III. 2. 10; mało VII. 7. 53; *μικρόν* o mało co, t. j. ledwo I. 3. 2; III. 1. 11; nieco, trochę, cokolwiek II. 1. 6; III. 1. 11; IV. 7. 7; V. 4. 22; *κατὰ μικρόν* na małe części, kawałki VII. 3. 22.

Μιλήσιος, *α*, *ου*, milezyjski, *ὁ Μιλήσιος* Milezyjanin, mieszkaniec Miletu, miasta w Jonii.

Μίλητος, *ου*, *ἡ*, Milet, miasto sławne w Jonii, w Azji mniejszej.

Μιλτοκύθης, *ου*, *ὁ*, Miltokites, książę tracki.

Μιμέομαι, (*μίμος*) naśladować *τινά* III. 1. 36; udawać, przedstawiać VI. 1. 9; (V. 9. 9).

Μιμνήσκω, (*μνήμη*) fut. *μνήσω*, przypominać, *τινά τινος* komu co; jako pass. *μιμνήσκομαι* ma aor. *ἐμνήσθην*, fut. *μνησθήσομαι*, przypominać sobie, *τινός* co, pf. *ἐμνήμημι* ze znac. praes. pamiętam III. 1. 27; V. 8. 25; 2) wspominać VII. 5. 8.

Μισέω, nienawidzić VI. 2. 14; (V. 10. 14); VII. 6. 15.

Μισθοδοσία, (*μισθός*, *δίδωμι*) płacenie żołdu, żołd II. 5. 22.

Μισθοδοτέω, (*μισθός*, *δίδωμι*) żołd płacić *τινί* VII. 1. 13.

Μισθοδοτής, *ου*, *ὁ*, (*μισθός*, *δίδωμι*) żołdodawca I. 3. 9.

Μισθός, *ου*, *ὁ*, żołd, płaca; 2) nagroda II. 2. 20; III. 5. 8; *μισθόν τῆς σωτηρίας* nagrodę, zapłatę za ocalenie, żeśmy się dali ocalić V. 6. 31; itd.

Μισθοφορά, *ας*, *ἡ*, (*μισθός*, *φέρω*) żołd V. 6. 26.

Μισθοφορία = *μισθοφορία*.

Μισθοφόρος, *ου*, *ὁ*, (*μισθός*, *φέρω*) najemny, zaciężny żołnierz I. 4. 3.

Μισθόω, (*μισθός*) najmować I. 3. 1; med. nając sobie, trzymać sobie na żołdzie VII. 7. 34.

Μνᾶ, *ας*, *ἡ*, mina, summa pieniędzy zawierająca w sobie 100 drachm, a drachma wynosiła około 1¼ złp, a zatem mina wynosiła około 125 złp.; 60 min zawierał zaś jeden talent.

Μνήμη, *ης*, *ἡ*, (*μνήσκω*) pamięć, wspomnienie, *παρέχειν μνήμην ἑαυτοῦ* zostawić pamięć o sobie VI. 5. 24; (VI. 3. 24).

Μνημονεύω, (*μνήμων*) przypominać sobie IV. 3. 2.

Μνημονικός, *ἡ*, *ὄν*, (*μνήμων*) dobrej pamięci (ironicznie) VII. 6. 38.

Μνησιζακέω, (*μνήμων*, *καίς*) pamiętać komu krzywdę sobie wyrządzoną, mścić się, karać II. 4. 1.

Μόγες, przysk. (*μόγος*) z trudnością, ledwo III. 4. 48.

Μολεῖν, infin. aor. *ἐμολον*, fut. *μολοῦμαι*, perf. *ἐμέβλωκα* do praes. *βλώσω*, isć, przybyć VII. 1. 33.

Μόλις, przysk. z trudnością, ledwo, zaledwo III. 4. 48; IV. 8. 28; VII. 1. 39.

Μολυβδός, *ίδος*, *ἡ*, (*μόλυβδος*) kula ołowiana, rzucana od procarzy III. 3. 17.

Μόλυβδος, *ου*, *ὁ*, ołów.

Μοναρχία, *ας*, *ἡ*, (*μόνος*, *ἄρχω*) jedynowładztwo VI. 1. 31; (V. 9. 31).

Μοναχῆ albo **μοναχῆ**, (μοναχός) pojedynczo, ἡ πρὸς μοναχῆ εἶη πορεία którego pojedynczo tylko przejść można było IV. 4. 18.

Μονῆ, ἡς, ἡ, (μένω) zostanie się, pobyt V. 1. 5; V. 6. 22, 27.

Μονόξυλος, ον, (μόνος, ξύλον) z jednej sztuki drzewa zrobiony V. 4. 11.

Μόνος, η, ον, jedyny, sam II. 1. 12; V. 7. 10.

Μόνον, przysł. (od μόνος) jedynie, tylko III. 1. 45; V. 2. 15.

Μόσσην albo **μόσσην**, υνος, ό, dom lub wieża drewniana, dat. metapl. τοῖς μούσσηνοις V. 4. 26.

Μουσνοικοι, ον, οί, Mosynojkowie, lud w Połcie mieszkający, tak nazwany od wież drewnianych (μούσσηνες), w których mieszkali.

Μόσχειος, ον, (μόσχος) cielęcy IV. 5. 31.

Μοχθήω, (μόχθος) pracować, trudy podejmować, znosić; περι τινα około kogo VI. 6. 31; (VI. 4. 31).

Μοχλός, οὔ, ό, zapora, zasuwka μοχλὸν ἐμβάλλειν zaporę zasunąć, zaryglować VII. 1. 12, 15.

Μυγδόνοι, ον, οί, Mygdończykowie, lud w Mezopotamii.

Μύζω, ssać, wciągać w siebie IV. 5. 27.

Μυριάνδρος, ον, ἡ, Myryandros, miasto w Syrii.

Μυριάς, άδος, ἡ, (μυρίας) myryada czyli dziesięć tysięcy; 2) ćma.

Μύριοι, αι, α, dziesięć tysięcy I. 7. 10; a μύριοι, αι, α, (liczba nieogrammatyczna) niezliczeni, mnodzy, ćma III. 2. 18; itd.

Μύρον, ον, τό, (μύρω) sok pachnący, który wycieka z myrty (μύρρα); olej, masło pachnące II. 4. 13.

Μυσία, ας, ἡ, Myzja, kraj w Azji mniejszej.

Μυσός, ον, ό, Myzos, Myzyczyk.

Μυσοί, οὔ, ό, i **Μυσοί**, ὄν, οί, Myzyczykowie, mieszkańcy Myzji, kraju w Azji mniejszej.

Μυχος, οὔ, ό, ką, wnętrze, ustroenie, wawóz IV. 1. 7.

Μωρός, ά, ὄν, tępy, głupi III. 2. 22.

Μωρός, przysł. tępo, głupio VII. 6. 21.

N.

Ναί, przysł. stwierdzający; zaiste, używany osobliwie przy przysięgach w połączeniu z **μά**.

Ναός, οὔ, ό, zam. νεός, (ναῖω mieszkac) mieszkanie, osobl. boskie. świątynia.

Νάπη, ης, ἡ, dolina wązka między górami, obrosła drzewami, debrza, parowa IV. 5. 15; V. 2. 31.

Νάπος, εος, τό, wawóz, parowa VI. 5. 12, 13, 18; (VI. 3. 12, 13, 18).

Ναυαρχέω, (ναύαρχος) dowodzić okrętami, flotą V. 1. 4.

Ναυαρχος, ον, ό, (ναῦς, ἄρχω) dowódca floty, admirał, pod nim zaś dowodzili pojedynczemi okrętami triarehowie I. 4. 2.

Ναύκληρος, ον, ό, (ναῦς, κληρός) właściciel okrętu, kapitan, który miejsca na nich innym wynajmuje VII. 2. 12.

Ναῦλος, ον, ό, (ναῦς) myto za przewóz, przewozowe V. 1. 12.

Ναυπηγήσιμος, ον, (ναῦς, πήγημι) do budowy okrętów należący, np. drzewo, budulec okrętowy VI. 4. 4; (VI. 2. 4).

Ναῦς, ναός, attyc. νεός, ἡ, okręt.

Ναυσίπορος, ον, (ναῦς, πόρος) splawny II. 2. 3.

Ναυτικός, ἡ, ὄν, (ναῦς) okrętowy, morski I. 3. 12.

Νεανίσκος, ον, ό, (νεός) młodzieniec II. 1. 13; IV. 3. 10.

Νεκρός, οὔ, ό, trup, poległy IV. 2. 18; V. 2. 9.

Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμησα, dzielić, rozdzielać, podzielić VII. 3. 21; udzielać, oddać (według zasługi) VI. 6. 33; (VI. 4. 33); 2) pascere paść; med. νέμωμαι paść się, pasci (o bydłe) II. 2. 15; pass. νέμεσθαι być spasionym, dla tego τὸ ὄρος νέμεται αἰξί καὶ βοσίν na górze kozy i bydło się pasą (właśc. góra jest spasioną od kóz i bydła) IV. 6. 17.

Νεόδαρτος, ον, (νεός, δέρω) świeżo zdarty IV. 5. 14.

Νέον τεῖχος, εος, τό, (Nowogród) miasto z zamkiem w Tracji.

Νέος, α, ον, nowy, świeży, młody I. 1. 1; III. 2. 37; (o zbożu) tegoroczni V. 4. 27.

Νεῦμα, ατος, τό, (νεῖω) skinienie V. 8. 20.

Νευρά, ἄς, ἡ, cięciwa IV. 2. 28; V. 2. 12.

Νεῦρον, ου, τό, żyła, struna, cięciwa III. 4. 17.

Νεφέλη, ης, ἡ, (νέφος) chmura, oblok I. 8. 8.

Νέω, fut. νήσω, prząść, gromadzić, νευημένος nagromadzony V. 4. 27.

Νέω, fut. νεύομαι i νευσοῦμαι, aor. ἔνευσα, pływać IV. 3. 12; V. 7. 25.

Νεωζόρος, ου, ὁ, (νεός, ζορέω) dozorca świątyni V. 3. 6.

Νέων, ὠνος, ὁ, Neon, dowódzca grecki.

Νεώριον, ου, τό, (ναῦς, ὄρα) warzstat okrętowy VII. 1. 27.

Νεώς, ὠ, ὁ, zob. ναός.

Νεωστί, przysł. (νεός) niedawno, krótko przedtém, świeżo IV. 1. 12.

Νή, zaiste, zaprawdę; używa się przy przysięgach i odpowiedziach stwierdzających: νῆ τὸν Δία tak, na Zeusa! podobnie jak ναί i μά I. 7. 9.

Νῆσος, ου, ἡ, wyspa II. 4. 22; itd.

Νικανδρος, ου, ὁ, Nikander, Lakończyk.

Νικαρχος, ου, ὁ, Nikarch, setnik.

Νικάω, (νίκη) zwyciężać, przemóǳ, przewyższać, celować I. 9. 11; I. 9. 24; ἐκ τῆς νικῶσης scil. ψήφου, γνώμης podług większości głosów, według uchwały VI. 1. 18; (V. 9. 18); VI. 2. 12; (V. 10. 12).

Νίκη, ης, ἡ, zwycięstwo.

Νικόμαχος, ου, ὁ, Nikomach, imię własne.

Νιπαῖοι, ὠν, οἱ, Nipsejczycy, lud tracki.

Νοέω, (νόος) myśleć, spostrzegać III. 4. 44.

Νόθος, η, ὠν, niesłubny, z nieprawego łoża, naturalny II. 4. 25.

Νομή, ης, ἡ, (νέμω) pastwisko V. 3. 9; trzoda III. 5. 2.

Νομίζω, (νόμος) jest u mnie zwyczajem, zwyknąć VII. 3. 18; IV. 2. 23; τὰ νομιζόμενα podług zwyczaju, co się przynależy VII. 3. 10; 2) sądzić, mniemać, uważać, τινά τι kogo za co I. 3. 6; I. 2. 27; I. 9. 2; II. 5. 39; itd.

Νόμιμος, η, ὠν, (νόμος) w zwycza-

ju, używany, νόμιμον jest zwyczajem, ustawą IV. 6. 15.

Νόμος, ου, ὁ, (νέμω) zwyczaj, obyczaj, prawo V. 4. 34; itd.; ton, takt, rodzaj muzyki V. 4. 17.

Νόος, ściagn. νοῦς, νοῦ, ὁ, rozum, umysł, myśl, ἐν νῷ ἔχειν mieć w myśli III. 3. 2.

Νοσέω, (νόσος) chorować; przenosić o państwie: upadać, rozprzegać się VII. 2. 32.

Νόσος, ου, ἡ, choroba V. 3. 3; VII. 2. 32.

Νότος, ου, ὁ, wiatr południowy V. 7. 7.

Νουμνία, ας, ἡ, ściagn. z νουμνία (νέος, μην) nów księżyca V. 6. 23, 31.

Νοῦς, zob. νόος.

Νυκτερέω, (νύξ) noc przepędzać, nocować, czuwać IV. 4. 11; VI. 4. 27; (VI. 2. 27).

Νυκτοφύλαξ, ατος, ὁ, (νύξ, φύλαξ) stróż nocny, straż nocna VII. 2. 18; VII. 3. 34.

Νύκτωρ, przysł. (νύξ) w nocy III. 4. 35; VII. 3. 37.

Νῦν, przysł. teraz, właśnie I. 4. 14; II. 2. 3; itd.; ὁ νῦν χρόνος czas terażniejszy; ὁ, ἡ, τό νῦν terażniejszy, dzisiejszy; νῦν δὴ właśnie teraz, teraz właśnie, τὰ νῦν δὴ γεγενημένα co się właśnie, niedawno temu stało VII. 1. 26.

Νῦν, przysł. enklit. więc, że, służy do wzmocnienia przy imperat. ἔθι νῦν ἀφήγησαι powiedźże więc VII. 2. 26.

Νυνί, wzmocnione νῦν, teraz, właśnie V. 6. 32; itd.;

Νύξ, νυκτός, ἡ, noc; τῆς νυκτός tej nocy, z artykułem oznacza noc pewną, przeszłą albo następną II. 2. 1; II. 4. 16; IV. 4. 8; itd.; zaś νυκτός bez artykułu to samo co νύκτωρ w nocy II. 6. 7; III. 1. 40; III. 4. 35; itd.; διὰ νυκτός przez całą noc IV. 6. 22; καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν dzień i noc; ἡμέραν καὶ νύκτα jeden dzień i noc; μέσση νύκτες, północ, περί μέσσης νύκτας około północy I. 7. 1; VII. 8. 12; itd.

Νῶτος, ου, ὁ, plur. τὰ νῶτα plecy V. 4. 32.

Ξανθοκλής, έους, ὁ, Xantokles, dowódzca grecki.

Ξενία, ας, ἡ, (ξένος) gościnność, związki gościnności, (prawo gościnności) VI. 6. 35; (VI. 4. 35).

Ξενίας, ου, ὁ, Xenias, dowódzca grecki.

Ξενίζω, (ξένος) podejmować, przyjmować gościnnie, uczestwować V. 5. 25; VII. 3. 8; VII. 6. 3.

Ξενικός, ἡ, ὄν, (ξένος) należący, tycający się gościa, przychodnia 2) obcy: τὸ ξενικόν wojsko najemne I. 2. 1; II. 5. 22.

Ξένιος, α, ὄν, (ξένος) gościnny; Ζεὺς ξένιος Zeus, obrońca gościnności; τὸ ξένιον scil. δῶρον dar gościnny, zwykle w plur.; także: przyjęcie gościnne; ἐπὶ ξενίᾳ scil. τροπέῃα (inni: ἐπὶ ξένια) καλεῖν, δέχεσθαι zaprosić w gościnę, na ucztę gościnną, przyjąć gościnie VI. 1. 3; (V. 9. 3); VII. 6. 3.

Ξένος, ὄν, ὁ, gość lub przyjmujący gościa, prawem gościnności związany, τινί z kim, przyjaciel gościnny I. 1. 10, 11; II. 1. 5; II. 4. 15; V. 3. 5; 2) obcy, najemny żołnierz, ξένοι wojsko najemne I. 1. 10; I. 3. 18; II. 6. 28.

Ξενόμοι, (ξένος) jako pass.: być gościnie przyjętym, zawrzeć przyjaźń gościnną τινί z kim VII. 8. 6; ξενούσθαι παρά τινι przybyć do kogo w gościnę, być od niego gościnie przyjętym VII. 8. 8; 2) jako med. ξενούσθαι τινα przyjmować kogo gościnie.

Ξενοφῶν, ὄντος, ὁ, Xenofont, syn Gryllosa, uczeń Sokratesa, znakomity grecki filozof i historyk; niemniej sławny jako wódz, który po śmierci Klearcha wodzem obrany, wojsko 10,000 Greków wśród największych niebezpieczeństw szczęśliwie do ojczyzny przyprowadził.

Ξερότης, ὄν, ὁ, Xerxes, syn Daryusza, król perski, znany z wojen, które z Grecją prowadził.

Ξεστός, ἡ, ὄν, (ξέω) ciosany, gładzony, polerowany III. 4. 10.

Ξηραίνω, (ξηρός) suszyć II. 3. 15.

Ξηρός, α, ὄν, suchy IV. 5. 33.

Ξίφος, εος, τό, miecz obosieczny, jednej do 2½ stopy długości.

Ξόανον, ὄν, τό, (ξέω) rzeźba; posąg robiony z drzewa V. 3. 12.

Ξυήλη, ἡς, ἡ, pałasz krótki, krzywy, jak go osobliwie Lacedaemonczycy nosili IV. 7. 16; IV. 8. 25.

Ξύλον, ὄν, τό, drzewo.

Ξύν, i złożone z niego wyrazy zob. pod σύν i złożonemi.

O.

Ὀ, ἡ, τό, artyk. pewn.; ὁ μὲν — ὁ δέ, jeden — drugi; ten — ów; τὰ μὲν — τὰ δέ, częścią — częścią; ὁ, ἡ, τὸ νῦν terażniejszy, ὁ, ἡ τὸ τότε ówczesny II. 2. 20, τὰ τινας co do kogo należy, sprawę, położenie, stan, stosunki czyje I. 3. 9; VII. 6. 22; οἱ ἀμφί, περί τινα, οἱ σύν τινι otoczenie, orszak czyj, towarzysze, sprzymierzeńcy, żołnierze I. 10. 6; III. 2. 11; itd.

Ὀβελίσκος, ὄν, ὁ, (zdrobn. ὀβελός) mały rozeń; dzida VII. 8. 14.

Ὀβολός, οὔ, ὁ, obol; pieniądź szóstą część drachmy wynoszący I. 5. 6.

Ὀγδοήκοντα, (liczebn. nieodm.) osmdziesiąt.

Ὀγδοός, ἡ, ὄν, ósmy.

Ὀδε, ἤδε, τόδε, łac. hicce, haecce, hocce, tentu, tatu, totu, tenże, tensam; bardzo często wskazuje ὅδε to, co następuje, τὴνδε τὸν τρόπον w następujący sposób I. 1. 9; λέγει τάδε mówi co następuje, tak I. 5. 15; τὰ δ' ἐστὶ jest to, co następuje II. 6. 28; ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ tego samego dnia I. 5. 16; τῇδε w ten sposób, jak łac. hac scil. ratione albo via.

Ὀδεύω, (ὀδός) podróżować, marszerować VII. 8. 8.

Ὀδοιπορέω, (ὀδός, πορεύομαι) podróżować, marszerować V. 1. 14.

Ὀδοποιέω, (ὀδός, ποίεω) drogę torować, naprawiać III. 2. 24; IV. 3. 8; V. 1. 14; V. 3. 1.

Ὀδός, οὔ, ἡ, droga, podróż, marsz; πᾶσαν τὴν ὀδὸν w całej drodze, podróży I. 5. 9.

Ὀδρύσης, ὄν, ὁ, Odrysejczyk; οἱ Ὀδρύσαι, Odryswowie, lud w Tracji mieszkający.

Ὀδυσσεύς, εως, ὁ, Odysseusz, znany z Homera Odyssei król Itaki.

Ὀθεν, przysł., zkad I. 3. 17; II. 1. 3; II. 5. 26; itd.

Ὀθενπερ, przysł. zkad, zkad właśnie II. 1. 3.

Οἶ, przysł. dokąd; jak daleko.

Οἶδα, pf. do εἶδω.

Οἶκαδε, przysł. (οἶκος) do domu, do ojczyzny II. 3. 23; VII. 7. 57.

Οἰκείως, α, ὄν, (οἶκος) domowy, familijny, krewny, poufały II. 6. 28; domownik, ziomek III. 2. 26; V. 6. 30; VII. 1. 29.

Οἰκείως, przysł. (οἰκείος) familijnie, poufale, przyjaźnie, οὐκέτι οἰκείως

δέκεται już nieobecował poufale, już nieokazywał się tak zyczliwym VII. 16.

Οἰκέτης, ου, ὁ, (οἶκος) domownik IV. 5. 35; IV. 6. 1; niewolnik, sługa II. 3. 15.

Οἰκέω, (οἶκος) mieszkać, zamieszkiwać; πόλις οἰκουμένη miasto (zamieszkałe) ludne I. 2. 6; IV. 7. 19; itd.; οἰκίσθαι leżeć I. 4. 11; V. 4. 15; itd.

Οἰκήμα, ατος, τό, (οἰκέω) mieszkanie, dom VII. 4. 15.

Οἰκήσις, εως, ἡ, (οἰκέω) mieszkanie VII. 2. 38.

Οἰκία, ας, ἡ, (οἶκος) dom VII. 2. 6.

Οἰκίζω, (οἶκος) dom budować, πόλις miasto założyć V. 6. 17; VI. 6. 3; (VI. 4. 3).

Οἰκοδομέω, (οἶκος, δέμω) dom budować, wystawić II. 4. 12; III. 4. 7; V. 4. 26.

Οἰκοθεν, przysł. (οἶκος) z domu III. 1. 4; IV. 8. 25.

Οἶκοι, przysł. (dat. zamiast οἴκω) w domu; τὰ οἶκοι sprawy domowe, życie, pobyt w ojczyźnie I. 7. 4; οἶκοι ziomkowie I. 2. 1; I. 7. 4.

Οἰκονόμος, ου, ὁ, (οἶκος, νέμω) zarządca domu, gospodarz I. 9. 19.

Οἶκος, ου, ὁ, dom, mieszkanie; prowincja, satrapia II. 4. 3.

Οἰκτίρω, (οἶκτος) litować się, żałować I. 4. 7; VII. 2. 6.

Οἶνος, ου, ὁ, wino; οἶνος κοίθινος wino jęczmienne, t. j. piwo IV. 5. 26; φονικῶν οἶνος wino daktylowe I. 5. 10; II. 3. 14.

Οἶνοχόος, ου, ὁ, (οἶνος, χέω) wino nalewający, podczaszy IV. 4. 21; VII. 3. 25.

Οἶμαι, ściągn. οἶμαι, impf. ὄομαι i ὄομαι, fut. οἰήσομαι, aor. ὄηθην, mniemać, sądzić, myśleć I. 4. 5; I. 6. 3.

Οἶος, οἴα, οἶον, jaki, qualis I. 7. 4; οὐ γὰρ ἦν ὥρα οἴα τὸ πείθον ἄρδων, bo niebyła pora (taka, jaka jest stósowna) do zalewania pola wodą II. 3. 13; οἶος τέ εἰμι mogę V. 4. 9; itd.; οἶον τέ ἐστι można, podobna jest; οὐχ οἶον τέ ἐστι niemożna, niepodobna I. 3. 17; II. 2. 3; III. 3. 9; IV. 2. 3; V. 2. 20; itd.; także z opuszczoném ἐστὶ III. 2. 3; III. 3. 15; itd.; 2) οἶον przysł. a) jak, jak na przykład, jakoto II. 2. 19; IV. 1. 14; b) jakoby, jak-gdyby, niby VII. 3. 32; c) przy superl. jak naj..., bardzo IV. 8. 2; VII. 1. 24.

Οἶόςπερ, jakikolwiek, jaki właśnie I. 3. 18; IV. 4. 16; itd.; οἶόνπερ właśnie jak, jakto I. 8. 18; itd.

Οἶς albo **ὄϊς**, οἶός, ὁ, ἡ, baran, owca V. 3. 11.

Ὀϊστός i **οἰστός**, οῦ, ὁ, strzala II. 1. 6.

Ὀϊταῖος, α, ον, Etejski; ὁ Ὀϊταῖος Etejszyk, mieszkaniec Ety.

Ὀἴχομαι, niemasz mnie, zwyczajn. w znaczu perf., fut. οἰγήσομαι, pf. οἴχονα, ὄχησα i ὄχημαι, odejść, odjechać; οἶδα γὰρ ὅπη ὄχονται wiem bowiem, gdzie się podzieli I. 4. 8; impf. ὄχομαι, ma znaczenie aor. lub plqpf. οἶ μὲν ὄχοντο ci więc odeszli, poszli II. 1. 6; IV. 3. 30; IV. 6. 22; VII. 2. 17; zwykle stoi w połączeniu z imiesł. przy czém niekiedy czynności staje się żywszą, a słowo οἴχεσθαι tłumaczy się przez przysłówek: prędko, zaraz, natychmiast, n. p. ὄχετο ἄγων zaraz odprowadził IV. 5. 35; ὄχετο ἀπελαύνων natychmiast odjechał II. 4. 24; ὄχετο πλέον porpłynął II. 6. 3; ὄχονται διωκοντες zapędzili się w ściganiu I. 10. 5; διώκοντα οἴχεσθαι że puścił się w pogoń I. 10. 16; οἴχεσθαι zniknąć, zginąć, umrzeć, poledz III. 1. 32.

Ὀλιγός, οῦ, ὁ, (oligos sam) ptak (sam lecący), z lotu którego wróźnie; dla tego: wróżba, pomysły znak III. 2. 9; itd.

Ὀλέλλω, (o okrętach) do brzegu pędzić, rozbić; 2) być zapędzonym na ląd, ugrzęznąć na mieliźnie VII. 5. 12.

Ὀκλάζω, κλέκαθ, padać na kolana VI. 1. 10; (V. 9. 10).

Ὀκνέω, (ὄκνος) ociągać się, wzbraniać się, wahać się, obawiać się I. 3. 17; II. 3. 9; II. 4. 22; VI. 6. 5; (VI. 4. 5).

Ὀκνηρός, przysł. (ὄκνος) ociągając się, z niechęcią, przykro VII. 1. 7.

Ὀκνος, ου, ὁ, ociąganie się, wahanie się, niechęć, opieszałość, πολὺς ὄκνος ἦν ἀνίστασθαι i bardzo trudno było podnieść się, wstać IV. 4. 11.

Ὀκτακισχίλιοι, αι, α, osmątyścy.

Ὀκτακόσιοι, αι, α, osmset.

Ὀκτώ, (liczeb. nieodm.) osm.

Ὀκτωκαίδεκα, (liczeb. nieodm.) osmnaście.

Ὀλεθρός, ου, ὁ, (ὄλλωμι) zguba, niebezpieczeństwo, strata, klęska I. 2. 26.

Ὀλίγος, η, ον, mało, nieliczny; σὺν ὀλίγοις τοῖς περὶ αὐτὸν z małymi, nielicznym orszakiem I. 5. 12; ὀλίγας (scil. πληγὰς) παύειν za mało bić V. 8. 12; κατ' ὀλίγους w małych oddziałach, w małej liczbie VII. 6. 29; 2) ὀλίγον jako przysł.: niedługo, mało, krótko, ὀλίγον scil. χρόνον niedługo,

maluczko III. 4. 46; ὀλίγον ὕστερον wkrótce potem VII. 2. 20; παρ' ὀλίγον ποιέσθαι mało ważyć, cenić VI. 6. 11; (VI. 4. 11).

— **Ὀλισθάνω**, fut. ὀλισθήσω, aor. 2. ὤλισθον, ślizgać się, upadać III. 5. 11.

— **Ὀλισθηρός**, α, ὄν, (ὀλισθάνω) śliski, gładki IV. 3. 6.

— **Ὀλιός**, ἄδος, ἦ, (ἔλω) okręt ładowny I. 4. 6.

— **Ὀλοίτροχος**, ου, ὄ, (ὄλος, τροχός) kamień okrągły, bryła skały, urwa IV. 2. 3; używa się także jako przymiotnik: okrągły.

— **Ὀλοκαντεύω** i **ὀλοκάντω**, (ὄλος, καίω) czynić ofiarę całopalenia VII. 8. 4.

— **Ὀλος**, η, ὄν, cały, całkiem II. 3. 16; III. 3. 11; IV. 2. 4.

— **Ὀλυμπία**, ας, ἦ, Olimpia, miejsce w Elidzie ze świątynią Zeusa, gdzie się olimpijskie odbywały igrzyska.

— **Ὀλύμπιος**, α, ὄν, olimpijski; Ὀλύμπιος Olintyńczyk, mieszkaniec Olintu, miasta w Macedonii na Chalkidyce.

— **Ὀμαλής**, ἐς, (ὀμός) równy (o ziemi) IV. 6. 12; πεδῖον ὀμαλές jednostajna równina I. 5. 1.

— **Ὀμαλός**, ἦ, ὄν, (ὀμός) równy, τὸ ὀμαλόν równina IV. 2. 16.

— **Ὀμαλῶς**, przysł. równo, jednostajnie I. 8. 14; w równej mierze, w równej linii.

— **Ὀμηρος**, ου, ὄ, zakładnik III. 2. 24; VI. 3. 9; (VI. 1. 9); VII. 4. 12.

— **Ὀμιλέω**, (ὀμιλος) być razem, w towarzystwie, przestawać, obcować, τινί z kim III. 2. 25.

— **Ὀμίχλη**, ης, ἦ, mgła, IV. 2. 7.

— **Ὀμνυμι** i **ὀμνύω**, fut. ὀμύμαι, aor. ὀμύσα, pf. ὀμύσασα, przysięgać, τινά na kogo, ὀμνύω θεοῦς πάντας καὶ πάσας przysięgam na wszystkich bogów i boginie VI. 1. 31; (V. 9. 31); itd.

— **Ὀμοίος**, α, ὄν, (ὀμός) podobny, równy, ten sam; οὐχ ὀμοίους ἀνδράσι z mężami niepodobnymi do ..... nie tymi samymi jak ..... V. 4. 21; ὀμοία ἔπραττον to samo czynili V. 4. 34; ἢ πορεία ὀμοία φρυγῆ ἐγένετο marsz zdawał się być ucieczką IV. 1. 17; ὀμοιοί ἦσαν θαυμάζειν to samo, co: ἐδόξουν θαυμάζειν zdawało się, że byli ciekawi wiedzieć III. 5. 13; ἐν τῷ ὀμοίῳ równo z kim, na równém z kim stanowisku IV. 6. 18; ὀμοιοι τῶν Λακεδαιμονίων równouprawnieni z Lacedaemończyków, którzy mieli równe prawo do rządów i do najwyższych godności w państwie IV. 6. 14.

— **Ὀμοίως**, przysł. (ὀμοιος) podobnie, równie, zarówno, tak samo I. 3. 12.

— **Ὀμολογέω**, (ὀμός, λέγω) zgadzać się, przyznawać, ὡς περὶ πάντων lub πρὸς πάντων ὀμολογεῖται jak się wszyscy na to zgadzają, jak wszyscy jednozgodnie przyznawają I. 9. 1, 20; ὀμολογητο διαφερόντως τιμῶν (osobista konstrukcyja, której w polskiem oddać nie można) zaszczycał szczegółnemi względami, jak jednozgodnie przyznawają, powiadają I. 9. 14; przystać, przyzwolić VI. 3. 9; (VI. 1. 9); przyznać się, wyznać I. 6. 7; VI. 6. 17; (VI. 4. 17); przyobiecać, przyrzekać VII. 4. 13.

— **Ὀμολογουμένως**, przysł. part. praes. pass. od ὀμολογέω jednozgodnie, jednomyślnie, ὀμολογουμένως ἐκ πάντων jednomyślnie od wszystkich, według zgodnego zdania wszystkich II. 6. 1.

— **Ὀμομήτριος**, α, ὄν, (ὀμός, μήτηρ) z jednej matki III. 1. 17.

— **Ὀμοπάτριος**, ὄν, (ὀμός, πατήρ) z jednego ojca III. 1. 17.

— **Ὀμόσε**, przysł. (ὀμός) w to samo miejsce; ὀμόσε ἔναι, θείν, χωρεῖν (na nieprzyjaciela) uderzyć, potykać się, zetrzeć się III. 4. 4; V. 4. 26; VI. 5. 23; (VI. 3. 23).

— **Ὀμοτράπεζος**, ὄν, (ὀμός, τράπεζα) przy jednym stole jedzący, towarzysz stołu, stołownik, przyjaciel, powiernik I. 8. 25; byli to największym zaufaniem zaszczytzeni ludzie na dworze królewskim.

— **Ὀμοῦ**, przysł. razem I. 10. 8; ὀμοῦ εἶναι, γίνεσθαι być razem, zebrać się IV. 2. 22; V. 6. 32; V. 4. 25; spotkać się, zetrzeć się IV. 6. 24; razem, zarazem IV. 5. 29; przy lizbach; blisko, około.

— **Ὀμφαλός**, οὔ, ὄ, pepek; πρὸς τὸν ὀμφαλόν po pas IV. 5. 2; środek.

— **Ὀμῶς**, przysł. od ὀμός, razem.

— **Ὀμῶς**, spojń. jednak, wszelako, pomimo to I. 3. 21; I. 8. 13; I. 8. 23; II. 2. 17; III. 1. 10; V. 5. 17; itd.

— **Ὀναρ**, τό, (tylko w tej formie jako nom. i accus. używane, inne przypadki biorą się od ὄνειρον i ὄνειρος) sen; 2) ὄναρ jako przysł. i κατ' ὄναρ we śnie; ὄνειρατα, ὄνειρατος, ὄνειρατι, ὄνειρασι, zam. ὄνειρα, ὄνειρου, ὄνειρω, ὄνειροῖς używane i formowane od nieużywanego nom. ὄνειραρ.

— **Ὀνειρον**, ου, τό, i ὄνειρος, ου, ὄ, sen.

— **Ὀνίνημ**, impf. act. niemasz; fut. ὀνήσω, aor. ὤνησα, wspomagać, ko-

rzyśe przynosić, *τινά* kogo, *τινά τι* kogo, komu w czém III. 1. 38; V. 9. 32; V. 6. 20; VII. 1. 21; *όνίναμαι* korzystać, mieć, osiągnąć korzystać; *όνηθῆναι τι* niejakię korzystać mieć V. 5. 2.

Όνομα, *ατος, τό*, nazwisko, *όνόματι* i acc. *όνομα* nazwiskiem, nazwany I. 4. 11; I. 4. 4; I. 2. 23; II. 4. 28; itd.; 2) imię, sława II. 6. 17; VII. 3. 19.

Όνομάζω, (*όνομα*) nazywać, wołać po imieniu.

Όνομασί, przysł. (*όνομάζω*) po imieniu VI. 5. 24; (VI. 3. 24).

Όνος, osieł; *όνος άγριος* dziki osieł I. 5. 2; *όνος άλιτης* kamień młyński I. 5. 5.

Όντως, przysł. part. praes. od *είμι* rzeczywiście, w istocie.

Όξος, *εος, τό*, (*όξύς*) ocet; *όξος έφητόν από φουίζων* ocet gotowany z palm (palmowego soku) II. 3. 14.

Όξύς, *εία, ύ*, kwaśny, cierpki V. 4. 29.

Όπη, albo **όπη**, przysł. (*πη*) gdzie IV. 2. 12; VI. 4. 3; (VI. 2. 3); dokąd I. 4. 8; VI. 3. 11; (VI. 1. 11); VII. 6. 37; itd.; jak, w jaki sposób II. 1. 19; VI. 1. 21; (V. 9. 21).

Όπνήκα, przysł. (*πνήκα*) kiedy, *όπως, όπνήκα δοκοή της ώρας, την πορείαν ποιούντο* aby, kiedy im się zda czas być dogodnym, (albo) jakiego czasu zechcą, w drogę się wybrali III. 5. 18.

Όπισθε i **όπισθεν**, przysł. w tyle, z tyłu I. 10. 6; *όπισθεν γενόμενος* z tyłu zaszedłszy, tył zajmwszy I. 8. 24; *ποιήσασθαι όπισθεν τον ποταμόν* zostawić rzekę w tyle za sobą, mieć rzekę za sobą I. 10. 9; *έκ του όπισθεν* z tyłu; *εις τουόπισθεν* w tył III. 3. 10; za sobą I. 10. 9; 2) jako przym. z gen. w tyle za I. 7. 9; IV. 2. 9.

Όπισθοφυλακεία, (*όπισθεν, φύλαξ*) zastrzaniac odwód wojska, prowadzić tylną straż, być na tylnej straży II. 3. 10; III. 2. 36; VII. 3. 40.

Όπισθοφυλακία, *ας, ή*, (*όπισθεν, φύλαξ*) zastrzanianie odvodu, dowództwo nad tylną strażą IV. 6. 19.

Όπισθοφύλαξ, *ακος, ό*, (*όπισθεν, φύλαξ*) nieużyw. sing. do *όπισθοφύλακες* tylna straż IV. 7. 8.

Όπισω, przysł. w tył, w tyle VI. 1. 8; (V. 9. 8); (o czasie) potem, w przyszłości.

Όπλίζω, (*όπλον*) przygotować, uzbierać I. 8. 6; II. 2. 15.

Όπλοισ, *εος, ή*, (*όπλίζω*) zbrojenie, zbroja II. 5. 17.

Όπλιτενω, (*όπλιτης*) być hoplitą, służyć jako hoplita V. 8. 5.

Όπλίτης, *ου, ό*, (*όπλον*) hoplita, żołnierz uzbrojony pancerzem (*θώραξ*) tarczą (*όπλον*), która go całkiem zakrywała, śpiżowym hełmem (*ζορώνος*), nagolenicami (*κνημίδες*), kopią (*δόρυ*) i krótkim mieczem (*μάχαιρα*).

Όπλιτικός, *ή, ου*, (*όπλιτης*) hoplity się tyczący, należący do niego; *τό όπλικών* scil. *στράτευμα* = *οί όπλιται* hoplicy, wojsko ciężką uzbrojone IV. 8. 18; VII. 6. 26; itd.; *είσω των όπλων* w wśród hoplitów III. 3. 7; III. 4. 26.

Όπλομαχία, *ας, ή*, (*όπλον, μάχουαι*) walczenie ciężką bronią; sztuka wojowania ciężką bronią, sztuka robienia bronią II. 1. 7.

Όπλον, *ου, τό*, broń, wielki puklerz hoplitów; *εν τοίς όπλοισ* pod bronią III. 2. 28; *τα όπλα* = *όπλιται* hoplicy, ciężko uzbrojeni II. 2. 4; III. 2. 36; *τα όπλα οδοζ, προδ των όπλων* przed obozem II. 4. 15; III. 1. 3; III. 1. 33; itd.

Όπόθεν, przysł. (*πόθεν*) zkad V. 2. 2; itd.; gdzie III. 1. 32.

Όποι, przysł. (*ποι*) gdzie V. 7. 6; dokąd I. 9. 13; V. 1. 8; VI. 3. 11; (VI. 1. 11).

Όποιός, *α, ου*, (*ποιός*) jaki, qualis III. 1. 13; *άν* z conj. nadaje cechę ogólności: *όποιός άν, όποιον άν*, którykolwiekby, jakikolwiekby, cokolwiekby, qualiscunque II. 2. 2; VII. 3. 37; VII. 7. 15; *όποιός υς* co za jeden V. 5. 15.

Όπόσος, *η, ου*, (*πόσος*) jak wielki, ile; 1) pytajaco: I. 8. 27; IV. 4. 17; itd.; 2) względnie IV. 1. 12; itd.; w połączeniu z *άν* z conj. quantuscunque, tak wielki jakby tylko można, tyle, ileby tylko III. 2. 21; VII. 2. 36; przy powtarzaniu czynności III. 3. 10; V. 1. 16; itd.

Όπόταν, spojń. (*όποτε, άν*) jeżeli kiedy, w razie że ... II. 3. 27.

Όπότε, spojń. kiedy, gdy, ponieważ I. 6. 7; III. 2. 15; IV. 7. 16; conj. z *άν* ilekroć, z opt. przy powtarzaniu czynności, ile razy, ilekroć I. 2. 7; I. 5. 7; I. 9. 25; itd.; *ήν δ' όποτε* bywało zaś niekiedy, że ... IV. 2. 27.

Όπότερος, *α, ου*, (*πότερος*) który z dwóch III. 1. 21; *όπότερον, όπότερα*, co z obojga III. 4. 42; VII. 7. 18.

Όπον, przysł. (*πού*) gdzie I. 5. 9;

V. 8. 2; ὄπον μή chyba że gdzie I. 5. 9; conj. z ἔν nadaje cechę ogólności; gdziekolwiek bądź I. 3. 6; z opt. gdzietylko I. 9. 15; itd.

Ῥπίάω, piec V. 4. 29.

Ῥπίός, ή, ὄν, (ὀπίάω) pieczony, palony πλῆθος ὀπίη cegła palona II. 4. 12.

Ῥπίος, przysł. jak, jakim sposobem I. 3. 11; I. 6. 11; itd.; 2) spójn.: aby I. 6. 6; III. 2. 3; IV. 6. 1; itd.; οὐκ ἔστιν ὀπίος niepodobna aby t. j. żadną miarą; οὐκ ἔστιν ὀπίος οὐ nie podobna aby nie t. j. jak najpewniej, οὐκ ἔστιν ὀπίος οὐκ ἐπιθήσεται ἡμῖν nie będzie bez tego, aby na nas nie uderzył, t. j. najniezawodniej uderzy II. 4. 3; ὀπίος z inf. fut. zastępuje miejsce mocniejszego imperat., przy czym się trzeba domyślać jakiego słowa, jak wezwać, napominać: ὀπίος ἄνδρες ἔσεσθε pokażcie się mężami I. 7. 3.

Ῥράω, impf. ἐώρων, pf. ἐώρακα, pf. pass. ἐώραμαι, albo (od źródłosł. ὀπ) ὀρμαι, fut. ὀρομαι, aor. pass. ὀρήθην, (od źródłosł. ἰδ) aor. 2. εἶδον, εἰδόμεν, conj. ἴδω etc. I. 8. 26; καὶ γὰρ ὄραν στυγρός był bowiem z wejżenia groźnym II. 6. 9; widzieć się z kim, oglądać kogo II. 4. 15; III. 2. 39; widzieć t. j. poznawać V. 5. 24; VII. 2. 15; itd.

Ῥρηή, ἦς, ή, gniew; ὀρηή w gniewie, z gniewem I. 5. 8; II. 6. 9.

Ῥρηίζω, gniewać, rozgniewać; ὀρηίζομαι rozgniewać się, gniewać się τινά na kogo I. 2. 26; I. 5. 11; VI. 1. 30; (V. 9. 30); VII. 1. 25.

Ῥρηιάς, ἄς, ή, (ὀρηέω) właśc. odległość między dwoma wyciągniętymi ramionami; sążeń; nasze 6. stóp; takich 100 ὀρηιάτ wnosilo 1 stadium, I. 7. 14; VI. 4. 3; (VI. 2. 3).

Ῥρέγω, wyciągać, sięgnąć, podać VII. 3. 29.

Ῥρεινός, ή, ὄν, albo ὄρειος, (ὄρος) górzysty, mieszkający na górach; οἱ ὄρειοι góralsie VII. 4. 21; ἐν τοῖς ὄρειοῖς καλουμένοις Θραζί w kraju tak zwanych góralsi Trackich VII. 4. 11.

Ῥρθίος, α, ὄν, (ὀρθός) prosty, wprost, w górę; przykry, stromy I. 2. 21; VI. 1. 20; IV. 8. 28; ὀρθιον ἔνειν wstępować na górę IV. 6. 12; ὀρθιοι λόγοι kompanie uformowane w kolumny, πᾶσαντας τὴν φάλαγγα λόγους ὀρθίους ποιήσαι zaniechawszy szyku falangowego uformować kompanie w kolumny IV. 2. 11; IV. 8.

10; V. 4. 22; jestto przejście z szyku płytkiego, z linii rozwiniętej w kolumny, odwrotnie zaś jest z kolumny rozwinąć front.

Ῥρθός, ή, ὄν, prosty VI. 6. 38; (VI. 4. 38); ὀρθόν ἴσασθαι prosto stać IV. 8. 20; τῶραν — ὀρθὴν ἔχειν nosić tyarę wprost do góry, wyprostowaną II. 5. 23.

Ῥρθρός, ὄν, ὄ, (Ῥρηνι) świtanie, świt II. 2. 21; IV. 3. 8.

Ῥρθώς, przysł. (ὀρθός) słusznie, prawdziwie, należycie I. 9. 30; II. 5. 6; III. 3. 12; VII. 3. 39; ὀρθώς ἔχει słuszna jest, godzi się III. 2. 7.

Ῥρίζω, (ὄρος) odgraniczać, stawiać granicę, graniczyć IV. 8. 2; stanowić różnicę, oznaczać VII. 7. 36; ὀρίζομαι oznaczyć sobie granicę, στήλας ὀρίζεσθαι postawić słupy jako granicę, słupami odgraniczyć VII. 5. 13.

Ῥριον, ὄν, τό, (ὄρος) granica IV. 8. 8; V. 4. 2.

Ῥρκος, ὄν, ὄ, przysięga II. 5. 3; ὀρκοι θεῶν przysięgi na bogów II. 5. 7.

Ῥρμάω, (ὀρμή) pędzić, εἰς τὸ διώκειν ὀρμήσαντες zapędziwszy się w pogoń I. 8. 25; ὀρμῶν ὁδὸν ruszyć w drogę III. 1. 8; zaczynać III. 4. 44; δρόμῳ ὀρμῶν ἐπὶ τινα pędem lecieć, rzucić się na kogo IV. 3. 31; również med. ὀρμῶμαι wyruszyć, wymaszerować, dążyć I. 1. 9; I. 2. 5; I. 10. 1; II. 1. 3; IV. 8. 23; itd.

Ῥρμέω, (ὄρμος) stać w porcie, w przystani na kotwicy I. 4. 3, 6.

Ῥρμή, ἦς, ή, (Ῥρηνι) poruszanie gwałtowne, zapęd, popęd, μὲν ὀρμή jednym popędem, hurmem, jednogłośnie III. 2. 9; wyruszenie, pochód, ἐν ὀρμῇ ὄντων gdy wyruszali z miejsc II. 1. 3.

Ῥρμίζω, (ὄρμος) wprowadzić do portu, umocować (jak okręt zarzuceniem kotwicy) III. 5. 10; ὀρμίζομαι stanąć na kotwicy, zawinać do portu VI. 1. 15; (V. 9. 15); VI. 2. 1, 2; (V. 10. 1, 2).

Ῥρρεον, ὄν, τό, ptak VI. 1. 23; (V. 9. 23).

Ῥρρίθειος, α, ὄν, (ὄρρις) ptasi, ζοῖα ὀρρίθεια ptastwo, drob IV. 5. 31.

Ῥρρις, ἰδος, ὄ, ή, plur. nom. i acc. także ὄρρις ptak, osobl. kogut, kura; αἱ ὀρριδες kury; ptastwo domowe, drob IV. 5. 25.

Ῥρόντας, ὄν, ὄ, Orontas, satrapa Armenii, zięć króla Artaxerxes.

Ῥρόντης, ὄν, ὄ, Orontes, dowódca perski.

ῥοος, εος, τό, góra, gen. plur. ὄρεων, zam. ὄρων I. 2. 25.

ῥοφος, ου, ὄ, (ἐρέφω) trzeina do pokrycia dachu, dach VII. 4. 16.

ῥοκτός, ἡ, ὄν, adj. verb. od ῥούσσω wykopany I. 7. 14; IV. 5. 25.

ῥούτω, -σω, kopać, wykopać I. 5. 5; V. 8. 9.

ῥοφανός, ἡ, ὄν, osierocony, sierota VII. 2. 32.

ῥοχέομαι, skakać, tańczyć V. 4. 34; VI. 1. 5; (V. 9. 5).

ῥοχσις, εως, ἡ, taniec VI. 1. 8; (V. 9. 8).

ῥοχιστοίς, ἰδος, ἡ, (ῥοχσις) tancecznica VI. 1. 12; (V. 9. 12).

ῥοχομένιος, α, ον, orchomeński, ὁ ῐοχομένιος Orchomeńczyk.

ῥοχομένως, οὐ, ὄ, Orchomenos, miasto w Arkadyi.

ῥς, ἡ, ὄ, zaim. względ., który, która, które; ὄ lac. quod, co dotyczy; ὄ δὲ λέγεις quod vero dicis, co się tycze tego, że powiadasz ... V. 5. 20; ἄ δὲ ἠπελήσας co się zaś tycze twoich pogroźek V. 5. 22; zam. zaim. wskaz. stoi na początku zdania καὶ ὄς i ten I. 8. 16; ἀφ' οὗ od czasu jak III. 2. 14; ἐξ οὗ od tego czasu, odtąd, (ale także) z tej przyczyny, dla tego VI. 6. 11; (VI. 4. 11); μέγιστος οὐ aż tam, gdzie, póty, póki nie I. 7. 6; V. 4. 16; ἐν ᾧ tymczasem gdy, podczas gdy II. 2. 15; wtedy I. 2. 20; δι' ὄ dla tego I. 2. 21; ἔστιν ὄς pewien, ἔστιν ὄ niekórtzy VI. 2. 6; (V. 10. 6).

ῥοιος, α, ον, święty, uświęcony, pobożny, uczciwy, sprawiedliwy II. 6. 25; V. 8. 26.

ῥοος, η, ον, quantus, jak wielki, ile I. 2. 1; I. 7. 5; II. 1. 16; II. 5. 10; (o miejscu) ὄσον tak daleko jak III. 3. 15; εἰς ὄσον tak daleko jak VI. 3. 19; (VI. 1. 19); (o czasie) tak długo jak, jak długo; (o liczbie) tyle, ile; πρόβια ὄσον θύματα ile do czynienia ofiary starczyło VII. 8. 19; ὄσον μόνον γέυσασθαι tyle, ile sam chciał jeść VII. 3. 22; tak bardzo jak, ile tylko V. 5. 14; VII. 7. 8; itd.; (przy liczebnikach) około, blisko I. 8. 6; III. 4. 3; IV. 5. 10; ὄσον οὐ tantum non, co tylko, prawie, wkrótce VII. 2. 5; ὄσω — τσοούτω przy compr. im — tém I. 5. 9; VII. 3. 20; itd.

ῥοοςπερ, ὄσηπερ, ὄσονπερ, wzmocnione ὄσος; jak wielki, tyle, ile tylko I. 7. 9; IV. 3. 2; VII. 7. 2.

ῥοσπερ, ἡπερ, ὄπερ, wzmocnione ὄς, ἡ, ὄ, który właśnie I. 9. 21.

ῥοσπιον, ου, τό, jarzyna IV. 4. 9.

ῥοστις, ἡτις, ὄτι, gen. ὄτιως albo ὄτου itd., który, która, które, którykolwiek, kto; ἔστιν ὄτι σε ἠδίκησα; w czymże ja ciebie skrzywdziłem? I. 6. 7; 2) neutr. ὄτι jako przysł. dla czego? przy superl. wzmacnia stopniowanie, ὄτι τάχιστα jak najprędzej lac. quam, zob. ὄτι.

ῥοστισοῦν, (ὄς, τίς, οὐν) którykolwiek, jakikolwiek; μισθὸν μηδ' ὄντινασοῦν wcale żadnego żołdu VII. 6. 27.

ῥοσφαίνομαι, fut. ὄσφαίσομαι, aor. 2. ὄσφαόμην, wachać τινός co V. 8. 3.

ῥοταν, spojń. (ὄτε, ἄν) gdy, kiedy, skoro V. 5. 20; VII. 7. 49; itd.

ῥοτε, spojń. 1) z ind. kiedy, gdy I. 2. 9; I. 8. 8; I. 4. 2; II. 1. 1; itd.; 2) z optat. o często powtarzanej czynności: kiedy, ilekroć II. 6. 12; IV. 1. 6; itd.

ῥοτέ, przysł. niekiedy, czasem.

ῥοτι, spojń. że, z ind. i opt.; Grecy używają go często pleonastycznie na początku przytoczonych słów czyich, gdzie się ὄτι wcale nie tłumaczy, np. „ὄτι εἶμι, ὄν ζητῆς“ „jestem, którego szukasz“ II. 4. 16; I. 6. 9; I. 8. 16; itd.; ὄτι μὴ jeżeli nie, chyba że (gdzie ὄτι raczej jest neutr. i pisać wypadało ὄ τι albo ὄ, τι) VI. 2. 6; (V. 10. 6); przy superl. wzmacnia stopień najw. lac. quam jak: ὄτι ἀπαρσκενέτατον jak najmniej przygotowanego I. 1. 6; ὄτι τάχιστα jak najprędzej, ὄτι πλείστους jak najwięcej III. 1. 45; itd.; (również i tutaj powinno się pisać ὄ τι, bo jest neutr. od ὄστις) 2) ponieważ (właściwie διὰ τοῦτο, ὄτι, διότι) II. 3. 19; II. 6. 29; VI. 2. 6; (V. 10. 6); itd.

ῥοτον, gen. od ὄστus.

ῐ, partyk. przecząca, przed samogłoską ze spir. lenis ὄνκ, przed samogłoską ze spir. asper ὄγκ; nie; różni się od μη tēm, że ὄν zaprzecza wprost, bezwarunkowo, a μη wyraża negację zależną, warunkową. Przy słowach λέγω, γημι z następn. infin. jest: negare; ὄνκ ἐρωσων ἔναι μὴ εἶμι, że niepójdą, niechcieli iść I. 3. 1, 7; itd.; 2) ὄν akcentowane stoi często bez słowa na końcu zdania, wyrażając dobitne przeciwstawienie I. 4. 13; I. 6. 7; V. 1. 17; itd.; 3) w pytaniach jest łaciń. nonne, po którym twierdzącej oczekujemy odpowiedzi; ὄν μὲν δὴ — γέ wcale nie, bynajmniej II. 2. 3; III. 2. 14; ὄν μέντοι — οὐδέ wszelako, zapewne

nie VII. 6. 38; οὐ μὲν δὴ — οὐδέ zaiste, ani nawet I. 9. 13; οὐ μὴν — γέ — ἀλλά, przecież nie — lecz, zaiste nie I. 10. 3; VII. 6. 38.

Οὐ, przysł. gdzie II. 1. 6; III. 4. 32; IV. 5. 6; itd.

Οὐ, οἱ, zaimek 3. osob. ma obok znaczenia zwrotnego sui, siebie, sobie, także znaczenie: jego, jej, jemu itd.; lecz rzadko się używa u Attyków, bo w picrwszym razie używane jest εἰαυτοῦ, a w drugim casus obliqui zaimka αὐτός.

Οὐδαμῆ, przysł. (od οὐδαμός) nigdzie, na żadnem miejscu, w żaden sposób, weale V. 5. 3; VII. 3. 12; VII. 6. 30.

Οὐδαμόθεν, przysł. znikąd, z żadnego miejsca II. 4. 23; IV. 5. 30.

Οὐδαμοῖ, przysł. nigdzie VI. 3. 16; (VI. 1. 16).

Οὐδαμοῦ, przysł. nigdzie I. 10. 16; II. 2. 18; itd.

Οὐδέ, spojń. (οὐ, δέ) ale nie, i nie, także nie, ani téż I. 8. 21; IV. 3. 12; nawet nie; οὐδέ — οὐδέ ani — ani III. 1. 27; V. 8. 25.

Οὐδεῖς, (οὐδεῖα, οὐδέν, gen. οὐδενός, itd. (οὐδέ, εἰς) ani jeden, t. j. żaden, nikt; οὐδέν weale, bynajmniej I. 1. 8; οὐδέν μάλλον nie więcej, t. j. téż tyle, bynajmniej III. 3. 11; οὐδέν τι weale nie VII. 3. 35.

Οὐδέποτε, przysł. także οὐδέ ποτε, jeszcze nigdy, nigdy II. 6. 13.

Οὐδέπω, (οὐδέ, πῶ) przysł. jeszcze nie VII. 3. 24.

Οὐκέτι, przysł. (οὐκ, ἔτι) niewięcej, niedalej: już nie I. 8. 17; I. 10. 1.

Οὐκοῦν, przysł. (οὐκ, οὖν) więc nie, zatem nie, przecież nie III. 5. 6; V. 7. 8; 2) w zdaniach pytających, na które twierdzącej spodziewamy się odpowiedzi: czyż więc nie? czy nie? I. 6. 7; lecz także οὐκοῦν w pytaniach zachodzi II. 5. 24.

Οὐκοῦν, przysł. a zatem, więc III. 2. 19.

Οὖν, przysł. więc, zatem, przeto; και γὰρ οὖν i dla tego téż I. 9. 8, 12.

Οὐπερ, przysł. gdzie właśnie IV. 8. 26.

Οὐποτε, przysł. (οὐ ποτε) nigdy I. 3. 5; itd.

Οὐπω, przysł. (οὐ, πῶ) jeszcze nie I. 5. 12; I. 8. 8; III. 2. 14; V. 6. 36; οὐπω δὴ πολλοῦ χρόνου już od dawnego czasu nie I. 9. 25.

Οὐπώποτε, przysł. (οὐ, πῶποτε) jeszcze nigdy I. 4. 18.

Οὐρά, ás, ἦ, ogon; tylna straż

III. 4. 42; III. 4. 38; VI. 5. 5; (VI. 3. 5).

Οὐραγία, ás, ἦ, (οὐρά, ἄγω) do-wódzenie tylną strażą, tylna straż III. 4. 42.

Οὐραγός, οὐ, ὅ, (οὐρά, ἄγω) do-wódzca tylnej straży IV. 3. 26, 29.

Οὐρανός, οὐ, ὅ, niebo IV. 2. 2.

Οὐς, ὠτός, τό, ucho VII. 4. 3.

Οὔτε, spojń. (οὐ, τέ) i nie, οὔτε — οὔτε, neque — neque, ani — ani.

Οὔτι, neutr. od οὔτις, jako przysł. weale.

Οὔτοι, przysł. zaiste nie, przecież nie VII. 6. 11.

Οὔτος, αὐτή, τοῦτο, ten, ta, to; stoi często z przyciskiem zam. przysł. tutaj; πολλὰ δὲ ὄρω ταῦτα πρόβατα widzē tutaj wiele owiec III. 5. 9; IV. 7. 5; και οὔτος, και ταῦτα także, również, a to, i to nawet I. 1. 11; I. 4. 12; II. 5. 21; VII. 6. 35.

Οὔτοσί, αὐτή, τουτί, wzmoznione οὔτος ten tu I. 6. 6.

Οὔτω i **οὔτως**, przysł. tak, w ten sposób III. 1. 8; itd.

Οὔτωςί, przysł. wzmoznione οὔτως.

Οὔχι, przysł. wzmoznione οὐχ.

Ὀφείλω, być winien, musieć, fut. ὀφείλω; ὀφείλετο μισθός zoid się należał I. 2. 11; μισθός ὀφειλόμενος zoid zaległy, należący się VII. 7. 14; 34; aor. 2. ὄφελον, ες, ε, wyraża życzenie, aby się coś było stało, co się nie stało; ἀλλ' ὄφειλε μὲν Κύρος ζῆν o gdyby Cyrus jeszcze żył II. 1. 4.

Ὀφείλος, εος, τό, (ὀφείλω) użytek, korzyść, οὐδέν ὀφείλος τιος niemasz żadnego użytku z czego, na nie się nieprzyda, ἀνευ γὰρ τούτων οὔτε στρατηγῶ οὔτε ἰδιώτου ὄφελος οὐδέν bez niej bowiem ani wódz ani żołnierz na nią się nieprzyda I. 3. 11; II. 6. 9.

Ὀφθαλμός, οὐ, ὅ, (ὀφθῆναι) oko; ἐν ὀφθαλμοῖς ἔχειν mieć na oku, nie-spuszczając z oka IV. 5. 29.

Ὀφλισκάνω, fut. ὀφλήσω, perf. ὄφληκα, aor. 2. ὄφλον, być winnym, zasłużyć na karę, być skazanym na karę, δέκα μνάς na zapłcenie dziesięciu min V. 8. 1.

Ὀφλω, zob. ὀφλισκάνω.

Ὀφρύνιον, ου, τό, Ofryunion, mia-sto w Troadzie w Azji mniejszej.

Ὀχετός, οὐ, ὅ, (ὄχος) kanał II. 4. 13.

Ὀχέω, nosić (ὄχος), poruszać, pro-wadzić; ὀχεύμαι być noszonym, ἔπιπῶ, ἐφ' ἔπιπῶ jechać konno III. 4. 47.

Ὀχημα, ατος, τό, (ὄχέω) to co nosi, a zatem woz, okręt itd.; a nawet stanowisko, gdzie kto stoi III. 2. 19.

Ὀχθη, ης, ἡ brzeg, brzeg skalisty, wysoki IV. 3. 3, 5; IV. 3. 17.

Ὀχλος, ου, ὁ, gromada ludzi, tłum II. 5. 9; III. 4. 26; ἐν ὄχλῳ w towarzystwie V. 4. 34; 2) czeladź lóżna IV. 3. 15, 26; 3) uciążliwość, ambaras, przykrość III. 2. 27.

Ὀχρῶς, ἄ, ὄν, (ἔχω) mocny, warowny I. 2. 22; τὰ ὀχρῶα warowne miejsca IV. 7. 17.

Ὀψέ, przysł. (ὄπις) późno, za późno IV. 5. 5, 10; VI. 5. 31; (VI. 3. 31).

Ὀψία, ας, ἡ, scil. ὥρα różna pora, wieczór VI. 5. 31; (VI. 3. 31).

Ὀψίζω, (ὀψέ) opóźnić się, przybyć późno IV. 5. 5.

Ὀψις, εως, ἡ, (ὀπτομαι) wzrok, wejście, kolor II. 3. 15; widok VI. 1. 9; (V. 9. 9).

II.

Παγκράτιον, ου, τό, (πᾶς, κράτος) pankration t. j. zapasy πάλη i walka na pięści πυγμή razem wzięte IV. 8. 27.

Παγκάλεπος, ου, (πᾶς, γαλεπός) bardzo trudny, przykry V. 2. 20.

Παγχαλέπος, przysł. (πᾶς, γαλεπός) przykro, trudno, uciążliwie; παγχαλέπος ἔχειν być bardzo zagniewanym, oburzonym VII. 5. 16.

Πάθημα, ατος, τό, (πάσχω) cierpienie, nieszczeście VII. 6. 30.

Πάθος, εως, τό, (πάσχω) namiętność, cierpienie, nieszczeście, krzywda I. 5. 14; choroba IV. 5. 7.

Παιωνίζω, (παιών) pieśń rajan czyli pieśń wojenną śpiewać, którą Grecy przed rozpoczęciem bitwy byli zwykli śpiewać I. 8. 17; III. 2. 9; VI. 1. 5; (V. 9. 5).

Παιδεία, ας, ἡ, (παιδεύω) wychowanie, wykształcenie, nauka IV. 6. 15.

Παιδεραστής, ου, ὁ, (παις, ἔραμαι) lubiący chłopców, miłośnik chłopców VII. 4. 7.

Παιδεύω, (παις) wychowywać I. 9. 2.

Παιδικά, ὄν, τά, plur. tant., kochanek, miłostki II. 6. 6.

Παιδίον, ου, τό, (dim. od παις) dziecko IV. 7. 13.

Παιδίσκη, ης, ἡ, (παις) dziewczę IV. 3. 11.

Παις, δός, ὅ, ἡ, syn, córka, dziecko, chłopiec III. 1. 3; IV. 1. 14; VII. 3. 20; ἐξ παιδῶν od dzieciństwa, od młodości IV. 6. 14.

Παίω, uderzać, bić, ὀλίγας scil. πληγὰς mało, za mało V. 8. 12; πύξ pięścią V. 8. 16; βακτηρίᾳ kijem, laską II. 3. 11; μαχαίρᾳ, λόγγη rzucić, ranić, trafić, przebić V. 8. 16; VI. 1. 5; (V. 9. 5); I. 8. 26; I. 10. 7; zabić VII. 4. 9, 10; odbijać się IV. 2. 3.

Παιωνίζω, (παιών) = παιωνίζω.

Πάλαι, przysł. dawno, dawniej, niegdys I. 4. 12; pierwój IV. 5. 5; και πάλαι już dawno VII. 6. 9; VII. 6. 37.

Παλαιός, ἄ, ὄν, (πάλαι) dawny, stary IV. 5. 35; τὸ παλαιόν dawnymi czasy, dawniej III. 4. 7.

Παλαιά, (πάλη) pasować się IV. 8. 26.

Πάλη, ης, ἡ, (πάλλω) pasowanie się IV. 8. 27.

Πάλιν, przysł. napowrót, nazad, osobl. przy słowach ἦκειν, ἐρχεσθαι, ἀπιέναι znaczących w tém połączeniu wrócić I. 4. 7; III. 1. 7; IV. 3. 12; 2) znowu I. 10. 6; III. 1. 29; IV. 3. 20; itd.

Παλλακίς, ίδος, ἡ, (πάλλαξ) nałożnica, kochanka I. 10. 2.

Παλτόν, ου, τό, (πάλλω) poćisk, grot, dziurę I. 5. 15; I. 8. 3, 27; V. 4. 25.

Παμπληθής, ες, (πᾶς, πληθος) bardzo wiele, bardzo liczny III. 2. 11.

Πάμπολος, παμπόλλη, πάμπολυ, (πᾶς, πολύς) bardzo wiele, bardzo wielki II. 4. 26; VII. 7. 35; bardzo daleki, ἐπὶ πάμπολυ bardzo daleko VII. 5. 12.

Παμπόνηρος, ου, (πᾶς, πονηρός) bardzo zły, bardzo niegodziwy VI. 6. 25; (VI. 4. 25).

Πανουργία, ας, ἡ, (πᾶν, ἔργον) niegodziwość, chytrość VII. 5. 11.

Πανούργιος, ου, (πᾶν, ἔργον) chytro, niegodziwy II. 5. 39.

Παντάκασιν, przysł. (πᾶς) całkiem, zupełnie; wcale, zgoła III. 4. 26; III. 1. 31; V. 6. 28; osobliwie, zwłaszcza, przedewszystkiém III. 1. 38.

Πανταχῆ ἢ **πανταχῆ**, przysł. (πᾶς) wszędzie; na każdym miejscu II. 5. 7.

Πανταχοῦ, przysł. (πᾶς) wszędzie II. 6. 7.

Παντελῶς, przysł. (πᾶς, τέλος) całkownie, zupełnie, do szczytu VII. 4. 1.

Πάντη, przysł. (πᾶς) wszędzie, ze wszystkich stron, zewsząd I. 2. 22; II. 3. 3; II. 5. 7; III. 1. 2.

Παντοδαπός, ἢ, ὅν, (πᾶς) rozmaity I. 2. 22.

Πάντοθεν, przysł. (πᾶς) zewsząd, ze wszystkich stron II. 1. 12; VI. 6. 3; (VI. 4. 3).

Παντοῖος, α, ον, (πᾶς) rozmaity, różny I. 5. 2.

Πάντοσε, przysł. (πᾶς) wszędzie, na wszystkie strony VII. 2. 23.

Πάντως, przysł. (πᾶς) całkiem, przecież; przynajmniej VII. 7. 43.

Πάνν, przysł. (πᾶς) bardzo (przy przymiotn. i słowach) I. 4. 10; I. 8. 25; V. 6. 7; zupełnie, dokładnie VI. 1. 31; (V. 9. 31); οὐ πάνν πρός τιμ nie bardzo (blisko) przy kim t. j. w niejakim oddaleniu; opodal I. 8. 14.

Πάομαι, fut. πάσομαι, ἐπάσομαι, pf. πέπαμαι, zarabiać, zyskać, nabyć, posiadać I. 9. 19; III. 3. 18; VI. 1. 12; (V. 9. 12); VII. 6. 41.

Παρά, przym. z gen., dat. i acc.; I. z gen. oznacza osobę lub rzecz, od której coś przychodzi, pochodzi; od; 1) przy passiv. rzadko, παρά πάντων od wszystkich I. 9. 1; II. 1. 17; 2) po słowach: odbierać III. 4. 8; V. 6. 18; prosić I. 3. 16; II. 3. 18; przychodzić I. 3. 7; I. 7. 2; I. 9. 29; II. 1. 6; dowiedzieć, nauczyć się; παρά τῆς τύχης trafem, przypadkiem (właściw. od przypadku) V. 2. 25; 3) przy rzeczownikach bez słowa II. 6. 14; V. 5. 19; itd.

II. z dat., oznacza bliskość jakiego przedmiotu: przy, u, obok, koło I. 3. 7; I. 8. 27; I. 5. 16; παρά Κύρω u Cyrusa, pod Cyrusem I. 4. 3; οἱ παρά τινι żołnierze, orszak czyj, np. οἱ παρ' Ἀβροκόμῃ μισθοφόροι Ἕλληνες najemni Grecy Abrokomasa I. 4. 3; τὰ παρ' ἐμοῦ moje położenie, to co u mnie jest, życie u mnie, pobyt u mnie I. 7. 4.

III. z accus. 1) po słowach poruszenia, ἦενν, ἰέναι, ἔρχεσθαι, πορεύεσθαι, ἄγειν ku, do I. 4. 3; II. 2. 3; IV. 3. 13; παρά βασιλέα (w nieprzyjawnym znaczeniu) przeciw królowi I. 3. 7; 2) o miejscu: w bliskości, wzdłuż którego się coś dzieje, znajduje: przy, blisko, wzdłuż, nad, παρά τῆν ὁδόν przy drodze I. 2. 12; I. 8. 5; I. 4. 3; παρά τὸν ποταμὸν wzdłuż rzeki I. 10. 7; III. 1. 32; V. 10. 18; παρά τὸν Εὐφράτην nad Eufratem I. 7. 15; παρά τὰς ὁδοὺς po drogach I. 9. 13; 3) o czasie: pod-

czas; παρά πότον przy picciu, podczas picia II. 3. 15; παρά χρονίην podczas krzyku; 4) o tém, co przeciwném, nieodpowiedniem jest: mimo, wbrew, przeciw: παρά τὸ δίκαιον mimo słuszności, niesłusznie V. 8. 17; παρά τὰς σπορδὰς wbrew ugodzie I. 9. 8; παρά τοὺς ὄρκους wbrew przysięgom II. 5. 41; VII. 7. 17; παρά τῆν δόξαν nad oczekiwanie, nadsprzedzanie II. 1. 18; παρ' οὐδέν ποιεῖσθαι za nic nie mieć; παρ' ὀλίγον ποιεῖσθαι mało ważyć, mało cenić VI. 6. 11; (VI. 4. 11).

Παραβαῖνω, (παρά, βαῖνω, niereg. form. zob. βαῖνω) przechodzić, przestępować, przekraczać, gwałcić; ὄρκους, σπορδὰς przysięgi, przymierze IV. 1. 1.

Παραβοηθέω, (παρά, βοηθέω) przyjść na pomoc IV. 7. 24.

Παραγγέλλω, (παρά, ἀγγέλλω) oznajmić; (o wodzu) rozkazać I. 1. 6; I. 8. 3; IV. 3. 26; V. 2. 12; itd.; εἰς τὰ ὅπλα παραγγέλλειν do broni wolać I. 5. 13; παραγγέλλειν σύνθημα dać hasło I. 8. 16; κατὰ τὰ παραγγελλόμενα według rozporządzenia, według umowy II. 2. 8.

Παραγγέλλω, εως, ἢ, (παραγγέλλω) hasło, rozkaz; ἀπὸ παραγγέλλεως za danym rozkazem IV. 1. 5.

Παραγίνομαι, (παρά, γίνομαι, niereg. form. zob. γίνομαι) przybyć I. 1. 11; I. 2. 3; τὴν δὸ κογο V. 6. 8; VI. 6. 33; (VI. 4. 33); itd.; być obecnym, ἐν τῇ μάχῃ w bitwie I. 7. 12.

Παράγω, (παρά, ἄγω, niereg. form. zob. ἄγω) przyprowadzać, doprowadzić IV. 8. 8; VII. 2. 8; VII. 6. 3; przeprowadzać (obok), (o wojsku kiedy z kolumny rozwija front) τὰς τάξεις εἰς τὰ πλάγια παραγωγῶν z kolumny na lewo i prawo rozwinięszy linią III. 4. 14; παρ' ἀσπίδα παραγωγόντας τῆν ἐνομοσίαν ἐπὶ φάλαγγας kazawszy, aby każdy pluton w lewo zachodził dla uformowania falangi IV. 3. 26; τότε δὲ παρήγον (οἱ λοχαγοὶ) ἔξωθεν τῶν κεράτων w takim zaś razie przeprowadzali t. j. dowodzili, mазszerovali za skrzydłami III. 4. 21.

Παραγωγή, ἦς, ἢ, (παράγω) przeprowadzanie obok czego, osobl. w wojsku, rozwinięcie frontu z kolumny, zachodzenie we front; 2) krańczenie nad brzegiem celem chwywania okrętów, łupienia V. 1. 16.

Παράδεισος, ου, ὁ, zwierzyńiec, park I. 2. 7; I. 4. 10; II. 4. 14.

Παραδίδωμι, (παρά, δίδωμι) wydać IV. 2. 1; VII. 5. 8; oddać VII. 3. 40; złożyć II. 1. 12; wydać w ręce III. 4. 2; σύνθημα παραδιδόμαι wydać hasło VII. 3. 34; pozwolić VI. 6. 34; (VI. 4. 34).

Παραθαρόννω i **θαρόννω**, (παρά, θαρόννω, θάρσος), napominać, zachęcać, odwagi dodawać, zagrzewać II. 4. 1; III. 1. 39.

Παραθέω, (παρά, θέω, niereg. form. zob. θέω), biedzą obok, koło kogo, wyprzedzić, wyszcignąć IV. 7. 12.

Παραινέω, (παρά, αινέω) namawiać, zachęcać, zalecać, radzić I. 7. 2; V. 7. 35; VII. 3. 20.

Παραιτέομαι, (παρά, αἰτέομαι) prosić περί τινας za kim, przyczynić się za kim VI. 6. 29; (VI. 4. 29).

Παρακαλέω, (παρά, καλέω) przywołać I. 6. 5; III. 1. 32; zachęcać, pobudzać III. 1. 24; III. 1. 44; επί τι do czego; VI. 5. 24; (VI. 3. 24).

Παρακαταθήκη, ης, ή, (παρά, κατά, τίθημι) oddane komu do schowania pieniądze, majątek; powierzone pieniądze, zastaw V. 3. 7.

Παράκειμαι, (παρά, κείμαι, nier. form. zob. κείμαι) leżeć przy czém VII. 3. 22.

Παρακελεύομαι, (παρά, κελεύω) zachęcać, pobudzać, namawiać V. 7. 19; τινί kogo, radzić I. 7. 9; III. 4. 48; dodawać odwagi, ochoty I. 8. 11; IV. 2. 11.

Παρακέλευσις, εως, ή, (παραικελεύομαι) zachęcanie, pobudzanie IV. 8. 28.

Παρακολουθέω, (παρά, ακολουθέω) τινί iść za kim, towarzyszyć komu III. 3. 4; IV. 4. 7.

Παραλαμβάνω, (παρά, λαμβάνω, niereg. form. zob. λαμβάνω) przybierać V. 6. 36; VII. 2. 17; odbierać, otrzymać VII. 7. 7; VII. 8. 24.

Παραλείπω, (παρά, λείπω) opuszczać VI. 3. 19; (VI. 1. 19); (w mówieniu) opuścić, pominać VI. 6. 18; (VI. 4. 18).

Παραλύπτεω, (παρά, λυπέω) zasmucać, martwić, sprzeciwiać się komu, opierać się II. 5. 29.

Παραλύω, (παρά, λύω) odwiązać, rozwiązać; παραλύσθαι zabrać, odjąć V. 1. 11.

Παραμείβω, (παρά, αμείβω) zmienić, odmienić; med. παραμείβεσθαι przechodzić koło kogo, minąć I. 10. 10.

Παραμελέω, (παρά, αμελέω) nie dbać, niebaczyć, nieuważać II. 5. 7; VII. 8. 12.

Παραμένω, (παρά, μένω) zostać przy kim, dotrwać II. 6. 2; VI. 2. 15; (V. 10. 15).

Παραμυρίδιον, ου, τό, (właśc. neutr. od παραμυρίδιος, ου, biodrowy) zbroya udowa I. 8. 6.

Παραπέμπο, (παρά, πέμπο) posyłać, wysyłać wzdłuż obok czego IV. 5. 20.

Παραπλέω, (παρά, πλέω, niereg. form. zob. πλέω) pomimo płynąć, jechać V. 1. 11; nad brzegiem płynąć krając V. 6. 10; V. 7. 15.

Παραπλήσιος, ου, (παρά, πλησιον) podobny I. 3. 18; I. 5. 2.

Παραρρέω, (παρά, ρέω, niereg. form. zob. ρέω) płynąć koło czego V. 3. 8; topnieć (o śniegu) IV. 4. 11.

Παρασάγγης, ου, ό, parasanga (po persku parathanba = granica, kamień milowy) mila perska wynosiła 30 stadów t. j. 3750 kroków czyli $\frac{3}{4}$ mili geograficznej I. 2. 5; itd.

Παρασκευάζω, (παρά, σκευάζω) przysposobić, uzbroić; med. παρασκευάζομαι przysposobić sobie, wystarać się o co I. 9. 27; przysposobić się, uzbroić się I. 8. 1; I. 10. 6; IV. 6. 11; VII. 3. 35; itd.; παρασκευάζεσθαι την γνώμην przygotować się na co, być na co przygotowanym VI. 3. 17; (VI. 1. 17).

Παρασκευή, ης, ή, (παρά, σκευή) przygotowanie, przysposobienie, uzbrojenie I. 2. 4.

Παρασκευένω, (παρά, σκηνέω, σκηνή) rozłożyć się obozem koło kogo III. 1. 28.

Παρατάξις, εως, ή, (παρατάσσω) ustawienie wojska do bitwy; szyk bojowy V. 2. 13.

Παρατάττω, -σω, (παρά, τάττω) szyk bojowy ustawić przeciw komu, (wojsko) w szyku bojowym naprzeciw ustawić I. 10. 10; IV. 3. 3; IV. 6. 25; itd.

Παρατείνω, (παρά, τείνω) przy czém, wzdłuż wyciągać, περαιτέτατο δέ ή τάφος rów się zaś ciągnął I. 7. 15; διά του πεδίου παρατείνει την φάλαγγα παρά τας κόμας rozciągnąć, rozwinąć falangę na równinie wzdłuż wiosek VII. 3. 48.

Παρατρέχω, (παρά, τρέχω, nier. form. zob. τρέχω) przybiegać, dobiegać, przebiegać IV. 5. 8; IV. 7. 7; IV. 7. 11; VII. 1. 23.

Παραχορήμα, przysł. = παρά τὸ χορήμα natychmiast VII. 7. 24.

Παραγγνάω, (παρά, ἐγγνάω) podać dalej, osobl. hasło, rozkaz, który żoł-

nierze od ust do ust podawali dalej; wzywać, zachęcać IV. 1. 17; IV. 7. 25; VI. 5. 12; (VI. 3. 12); VII. 1. 22.

Παρεγγνή, ης, ή, (παρεγγνάω) podawanie hasła; wzywanie, napominanie VI. 5. 13; (VI. 3. 13).

Πάρεμι, (παρά, εἶμι) być przytomnym, obecnym, być przy kim, τινί adesse alicui, pomagać II. 5. 23; być u kogo I. 4. 8; II. 6. 13; III. 1. 46; τοῖς στρατιώταις τὸν αὐτὸν φόβον παρέσθαι że się żołnierze tego samego obawiać będą; σὺν τοῖς παροῦσι z obecnymi, z przytomnymi I. 5. 15; V. 8. 10; δοξεί μοι παροῦσαι zdaje mi się, że zachodzi, że jest w swoim miejscu V. 6. 4; παροῦσαι εἰς τι, ἐπὶ τι, πρὸς τι, przybyć dokąd, stawić się na jakimś miejscu (właśc. przyszedłszy być obecnym) I. 2. 2; I. 4. 2; I. 10. 16; VII. 1. 35; VII. 4. 6; πάρεστί μοι odemnie zależy, jest w mojej mocy; παρῆν można było IV. 5. 5; τὰ παρόντα πράγματα i τὰ παρόντα obecne sprawy, obecne położenie I. 3. 3; III. 2. 2; ἐν τῷ παρόντι w obecnym czasie, obecnie II. 5. 8; particíp. παρόν (jak ἔξόν i inne) używa się jako accus. absol. zam. gen. absol.: gdy wolno jest, gdy wolno było, gdy można, gdy można było V. 8. 3.

Πάρεμι, (παρά, εἶμι) przyjsć, przystąpić, zbliżyć się IV. 7. 4, 5; VII. 8. 14; dążyć, pospieszać III. 4. 48; przechodzić (pomimo) III. 2. 35; III. 4. 37; IV. 2. 13; IV. 7. 12; V. 4. 30.

Παρελαῖνω, (παρά, εἰλαῖνω, nier. form. zob. εἰλαῖνω) w znac. nieprzech. mimo pędzić, mimo jechać, przejeżdżać obok kogo, czego (wozem, konno), przeciągać (o wojsku) I. 2. 16, 17; I. 8. 12.

Παρέροχομαι, (παρά, ἔροχομαι, nier. form. zob. ἔροχομαι) mimo przechodzić I. 4. 4; I. 8. 16; III. 4. 39; przyjsć I. 10. 6; (o czasie) przejść, minąć I. 7. 18; wyprzedzić IV. 7. 11; wystąpić (jako mówca) V. 5. 24; VI. 6. 21; (VI. 4. 21).

Παρέχω, (παρά, ἔχω, nier. form. zob. ἔχω) dostarczać, dać, udzielać V. 3. 9; V. 6. 1; παρέχειν ἀγορῶν dostarczyć żywności na sprzedaż II. 3. 24, 26; dozwolić II. 1. 11; παρέχειν φόβον napędzić, nabawić strachu III. 1. 18; φίλων παρέχειν εὐνὴν τὴν χώραν kraj wam uczynić przyjaznym II. 3. 26; παρέχειν τινὰ ταπεινὸν podbić, shodłować kogo II. 5. 13; πράγματα τινί niepokoić, dokuczać komu IV. 1. 22; πράγματα παρέχειν τῇ χώρᾳ kraj

napadać, pustoszyć I. 1. 11; παρέχειν ἑαυτὸν τινί εἰ ποιεῖν oddać się komu, aby mu dobrze czynił; dobrodziejstwa przyjmować, odbierać od kogo II. 3. 22; med. παρέχομαι pozyskać sobie, wyrobić [co, πειθόμενος τοῖς στρατιώταις żołnierzy sobie posłusznymi uczynić II. 6. 27; okazywać, προθυμίαν, gorliwość VII. 6. II.

Παρθένιον, ου, τό, Partenion, miasto w Myzji.

Παρθένιος, ου, ό, Partenios, rzeka w Paflagonii.

Παρθένος, ου, ή, dziewica, panna III. 2. 25.

Παριανοί, ὄν, οί, Paryanowie, mieszkańcy

Πάριον, ου, τό, Paryon, miasto w Myzji nad Propontydą.

Παρίημι, (παρά, ἵημι) przypuścić, dopuścić, dozwolić V. 7. 10; VII. 2. 15.

Παρίστημι, (παρά, ἵστημι) obok stawiać, przystawiać; w znaczeniu nieprzech. stać przy czem V. 8. 10; med. postawić przy sobie, kazać przynieść VI. 1. 22; (V. 9. 22); kazać przyjsć, przyzwac, przybrać VII. 8. 3.

Παρόδος, ου, ή, (παρά, ὁδός) przystęp, przejście I. 4. 4; I. 7. 15, 16; IV. 7. 4; itd.

Παροινέω, (ωπάρ, οἶνος) po pijanemu krzywdzić, bić kogo V. 8. 4.

Παροίχομαι, (παρά, οἴχομαι, nier. form. zob. οἴχομαι) mimo przechodzić, mijając, τὰ παροίχόμενα rzeczy dawne, minionie, przeszłość II. 4. 1.

Παράσασια, ας, ή, Parazyza, miasto w Arkadyi.

Παράσασιος, α, ου, parazyjski, ό Παράσασιος Parazyjczyk.

Παρόδατις, ιδος, ή, Paryzatys, żona króla perskiego Daryusza Notosa, matka króla Artaxerksesa i Cyrusa młodszego.

Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, gen. παντός itd. każdy, cały, w liczb. mnog. wszyscy; bez artykułu znaczy: każdy, z artykułem między rzeczownikami a πᾶς położonym znaczy: wszystek, cały, n. p. πᾶσα ὁδός każda droga, a πᾶσα ἡ ὁδός cała droga II. 5. 9; διὰ παντός πολέμου wszelkimi sposobami wojny III. 2. 8; ἐπὶ πᾶν ἔρχομαι wszelkich środków użyć, na wszystko się odważyć III. 1. 18; πάντα = πάντως zupełnie, całkiem I. 3. 10.

Πάσιον, ανος, ό, Pazyon, dowódzca grecki.

Πάσχω, fut. πείσομαι, aor. 2. ἐπάθον, pf. πέπονθα, cierpieć, doznawać, znosić V. 5. 9, 10; πάσχω τι doznac

czego złego I. 9. 8; szkodę ponieść I. 8. 20; umrzeć, zginąć V. 3. 6; VII. 2. 14; τὰ μὲν ἔπαθεν rany odebrał I. 9. 6; εὐ πάσχειν ὑπὸ τινος doznawać dobrodziejstw od kogo I. 3. 4; κακῶς πάσχειν ponieść wiele szkody III. 3. 7; κακῶς πάσχειν ὑπὸ τινος krzywdy doznać od kogo V. 2. 2.

Παταγίας, α, ὄ, Patagias, powiernik Cyrusa.

Πατάσσω, uderzać, przebić IV. 8. 25; VII. 8. 14.

Πατηγίας, α, ὄ, zob. Παταγίας.

Πατήρ, πατήρ, ὄ, ojciec; ojciec, tyle co dobroczyńca VII. 6. 38.

Πάτριος, α, ὄν, (πατήρ) ojczysty; πατριον φρόνημα umysł ojczysty, odwaga wrodzona III. 2. 16; θησαυρούς πατρίους zapasy podług zwyczaju ojczystego V. 4. 21; τῷ πατρίῳ νόμῳ VII. 8. 5.

Πατρίς, ἰδος, ἡ, (πατήρ) ojczyzna, dom; plur. πατρίδες III. 1. 3; VII. 1. 29.

Πατροφός, α, ὄν, (πατήρ) ojcowski, ojczysty III. 1. 11.

Παῦλα, ης, ἡ, (παύω) odproczynek, zaprzestanie, koniec, σκοπεῖτε παύλῃν τῆν αὐτῶν myślcie o zaprzestaniu tego, jakby temu koniec położyć V. 7. 32.

Παύω, z imiesł., uczynić, aby coś przestało, ustało, położyć koniec, tamte czemu, usunąć co II. 5. 2; II. 5. 13; zaniechać IV. 8. 10; med. παύομαι przestać, ustać I. 2. 2; I. 3. 12; I. 5. 3; τινός czego, τοῦ πολέμου wojny porzestać I. 6. 6; V. 1. 2; itd.

Παφλαγονία, ας, ἡ, Paflagonia, kraj w Azji mniejszej.

Παφλαγών, ὄνος, ὄ, Paflagończyk, mieszkaniec Paflagonii w Azji mniejszej.

Παφλαγονικός, ἡ, ὄν, paflagoński.

Πάχος, εος, τό, (παχύς) grubość V. 4. 13.

Παχύς, εἰα, ὄ, gruby IV. 8. 2.

Πέδη, ης, ἡ, (πέδη) więzy, pęta IV. 3. 8.

Πεδινός, ἡ, ὄν, (πέδιον) równy V. 5. 2; VII. 1. 24.

Πέδιον, ου, τό, (πέδον) płaszczyna, równina I. 2. 11; V. 6. 6; VII. 8. 7; itd.

Πεζεύω, (πεζός) lądem drogę odbywać V. 5. 4.

Πεζή, przysł. (od πεζός) pieszo, lądem I. 4. 18; III. 4. 49; V. 4. 5; VI. 4. 12; (VI. 2. 12).

Πεζός, ἡ, ὄν, (πέζα) pieszy VII. 3. 45.

Πειθαρχέω, (πείθω, ἀρχή) posłusznym być, słuchać I. 9. 17.

Πείθω, fut. πείσω, pf. πέποιθα, aor. 2. ἐπίθον, namawiać, nakłonić, przekonać I. 3. 19; V. 5. 11; V. 9. 19; pass. i med πείθομαι dać się namówić, przekonać się I. 3. 19; I. 4. 13; słuchać, być posłusznym I. 1. 3; I. 2. 2; I. 3. 6; I. 3. 15; I. 9. 5; V. 1. 13; itd.

Πεινάω, (πείνω) infin. πεινῆν, 2. osob. πεινῆς, być głodnym, głód cierpieć I. 9. 27.

Πείρα, ας, ἡ, (πειράω) próba, doświadczenie; πείραν τινος λαμβάνειν robić doświadczenie, wystawić na próbę, doświadczać VI. 6. 33; (VI. 4. 33); ἐν ἑαυτῷ πείραν λαβόν na sobie samym doświadczywszy V. 8. 15; πείραν ἔχειν τινός doświadczyć kogo, znać kogo z doświadczenia III. 2. 16; ἐν πείρᾳ τινός γενέσθαι przestawać z kim, znać bliżej, mieć zażyłość z kim I. 9. 1.

Πειράω, doświadczać; πειρούμαι usiłować, starać się I. 2. 21; I. 9. 11; I. 9. 21; IV. 3. 5; itd.

Πεισίδαί, ὦν, οἶ, zob. Πισίδαί.

Πειστός, α, ὄν, adj. verb. od πείθω i πείθομαι mający być namówiony, przekonany; πειστέον trzeba słuchać II. 6. 8.

Πελάζω, (πέλας) zbliżać się IV. 2. 3.

Πελληνεύς, ἑως, ὄ, Pelleńczyk, mieszkaniec Pellene, miasta w Achaji w Peloponezie.

Πελοποννήσιος, α, ὄν, peloponeski; ὄ Πελοποννήσιος Peloponnesyjski.

Πελοπόννησος, ου, ἡ, Peloponcz, południowa część Grecyi.

Πελτάζω, (πέλτη) być peltastą, służyć jako peltasta, jako lekko uzbrojony żołnierz V. 8. 5.

Πέλται, ὦν, αἶ, Pelty, miasto we Frygii.

Πελταστής, οὔ, ὄ, (πέλτη) peltasta, żołnierz lekko uzbrojony, który zamiast ciężkiej tarczy (ὄπλον), miał lekką zwaną πέλτη, a zamiast długiej dzidy (δόρυ) miał krótki pocisk ἀκόντιον.

Πελταστικός, ἡ, ὄν, (πέλτη) należący do peltastów; τὸ πελταστικόν zastęp peltastów, peltaści I. 8. 5; itd.

Πέλτη, ης, ἡ, lekka tarcza pleciona i skórą pokryta, pawęża II. 1. 6; 2) drzewce I. 10. 12.

Περμπταῖος, α, ὄν, (πέμπτος) pięciodniowy, ἡσαν περμπταῖοι leżały pięć dni VI. 4. 9; (VI. 2. 9).

Πέμπτος, η, ον, (πέντε) piąty IV. 7. 21.

Πεμπτός, ή, όν, adj. verb. od πέμπω, posłany.

Πέμπω, posyłać I. 4. 8; τινί do kogo I. 4. 16; βέλος πέμπειw pociskiemi rzucać; med. πέμπεσθαι τινα posłać po kogo, przywołać do siebie, kazać przyjść.

Πένης, ητος, ό, (πένομαι) ubogi VII. 7. 28.

Πενία, ας, ή, (πένομαι) ubóstwo, niedostatek VII. 6. 20.

Πένομαι, (tylko w praes. i impf. używane) pracować, być ubogim III. 2. 26.

Πεντακόσιοι, αι, α, pięćset.

Πέντε, (liczb. nieodm.) pięć.

Πεντεκαίδεκα, (liczb. nieodm.) piętnaście.

Πεντηκοντα, (liczb. nieodm.) pięćdziesiąt.

Πεντηκοντήρ, ήρος, ό, pięćdziesiątnik, dowódzca połowy kompanii λόχος III. 4. 21.

Πεντηκόντορος, ου, ή, (scil. ναύς, πεντήκοντα, έρössω) okręt pięćdziesięciowiosłowy V. 1. 15.

Πεντηκοστής, ύος, ή, połowa kompanii λόχος t. j. oddział z pięćdziesięciu ludzi złożony III. 4. 22.

Πέρα, przysł. z tamtej strony, dalej, więcej, prócz tego, οὐκέτι πέρα więcej nie, już dłużej nie VI. 1. 28; (V. 9. 28); 2) przym. z gen. πέρα μεσούσης ήμέρας już było przeszło południe, już było z południa VI. 5. 7; (VI. 3. 7).

Περαίνω, (πέρας) dokonać, do skutku przywieść, wykonać III. 1. 47; III. 2. 32; VI. 1. 18; (V. 9. 18).

Περαϊώω, (πέραν) przeprawić, pass. περαϊοῦσθαι przeprawić się VII. 2. 12.

Πέραν, przysł. z tamtej strony I. 5. 10; II. 4. 20, 28; III. 5. 12; IV. 3. 33; itd.; τὰ πέραν to co się na drugiej stronie rzeki dzieje IV. 3. 24; τὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ druga strona rzeki III. 5. 2; IV. 3. 11; ἐν τῷ πέραν na tamtej stronie rzeki IV. 3. 29; πέραν γίγνεσθαι przejść na drugą stronę VI. 5. 22; (VI. 3. 22); πέραν εἰς τὴν Ἀσίαν διαβήναι przeprawić się do Azji VII. 2. 2.

Περάω, (πέρας) przeprawiać się, przechodzić IV. 3. 21.

Πέργαμος, i **Πέργαμον**, ου, τό, Pergamos, miasto w Myzji.

Πέρδιξ, ικος, ό, ή, kuropatwa I. 5. 3.

Περί, przym. z gen., dat. i accus.

I. z gen. łac. de, o, περί τῆς στρατῶς o wojsku I. 7. 2; μαχεῖσθαι περί τῶνος, ἐγὼν ἐστὶ περί τῶνος walczyć o co II. 1. 12; III. 2. 15; V. 4. 15; VII. 4. 10; δομαῖν περί νίκης ubiegać się o zwycięztwo I. 5. 8; ἐρίζειν περί σοφίας ubiegać się o pierwszeństwo w muzyce I. 2. 8; względem I. 6. 6; VII. 2. 7; φοβεῖσθαι περί τῶνος obawiać się o co, troszczyć się o co V. 5. 7; ποιεῖσθαι, ήγεισθαι περί πολλοῦ wysoko cenić (za obowiązek poczytywać) I. 9. 7; περί πλείονος wyżej cenić V. 6. 22; περί πλείονου bardzo wysoko cenić, bardzo szacować VII. 8. 9; magni, pluris, plurimi facere; περί παντός ποιεῖσθαι nadewszystko starać się, usiłować, pragnąć I. 9. 16; II. 4. 3; itd.

II. z dat. oznacza przedmiot, około którego się co znajduje: około, na, np. περί τοῖς τραχήλοις naokoło szyi, t. j. na szyi I. 5. 8; περί τοῖς στήθεσι naokoło piersi VII. 4. 4.

III. z accus. 1) o miejscu: a) naokoło, blisko, w okolicy, przy I. 2. 12; I. 6. 4; IV. 5. 36; οἱ περί τινα oznacza nie tylko otoczenie, towarzyszy, stróńnictwo, orszak czyj I. 5. 7, 12; I. 6. 4; οἱ περί Ξενοφόντα żołnierze Xenofonta VII. 8. 18; lecz także osobę tę z jej orszakiem, często nawet samą tylko osobę II. 4. 2; itd.; b) pod względem, co się tyczy, względem περί ήμᾶς względem nas I. 4. 8; ἀμαρτάνειν περί τινα względem kogo dopuścić się czego, wykroczyć, zawinić III. 2. 20; περί τι έχειν albo εἶναι zajmować się czem, krzątać się koło czego III. 5. 7; 2) o czasia i przy liczbach: około, περί μέσας νύκτας około północy I. 7. 1; VI. 5. 32; (VI. 3. 32); VII. 8. 12.

Περιβάλλω, (περί, βάλλω, niereg. form. zob. βάλλω) otaczać, obejmować, περιβάλλω ἀλλήλους uściskać się nawzajem IV. 7. 25; med. περιβάλλεσθαι τι rzucić się naokoło czego, otoczyć, oranomać, πολλά πρόβατα περιεβάλλοντο wiele owiec zabrali VI. 3. 3; (VI. 1. 3); περιβάλλεσθαι τι zarzucić coś na siebie, jakoto: suknie, zbroje; περιβάλλεσθαι ὀπισθεν τὰς πλείτας zarzucić tarcze na plecy VII. 4. 17.

Περιγίγνομαι, (περί, γίγνομαι, niereg. form. zob. γίγνομαι) przewyższać, pokonać, zwyciężyć I. 1. 10; II. 1. 13; III. 2. 29; VII. 1. 28; 2) zostać, osobl. przy życiu, przeżyć; być owocem, skutkiem czego, καὶ περιεγένετο ὥστε καλῶς ἔχειν i skutkiem tego

było, że już wszystko było dobrze V. 8. 26.

Περιελέω, (περί, εἰλέω i εἰλέω, fut. εἰλήσω, aor. ἔλεσα, perf. ἐλήμην i ἔλεμην, aor. pass. ἐλήην, inf. ἀλήμαι, partic. ἄλεις) obwijać, obwijać IV. 5. 36.

Περίειμι, (περί, εἶμι) być lepszym od kogo, przewyższać, celować, τινός τινι, τῷ πλήθει liczba I. 8. 13; I. 9. 24; zwyciężyć III. 4. 33; 2) posostać n. p. przy życiu, ocalać.

Περίειμι, (περί, εἶμι) obchodzić IV. 5. 8; dokoła obejść IV. 1. 3: τὴν Ἑλλάδα jeździć, włóczyć się po Grecyi VII. 1. 33.

Περιέλκω, (περί, ἔλκω) naokoło wlec, włóczyć ze sobą VII. 6. 10.

Περίερχομαι, (περί, ἔρχομαι, niereg. form., zob. ἔρχομαι) obchodzić, τινά kogo, otoczyć, osaczyć.

Περίεχω, (περί, ἔχω, nier. form. zob. ἔχω) otaczać I. 2. 22.

Περίστημι, (περί, ἵστημι) obstawiać, otaczać; w znaczeniu nieprzech. obstąpić, stać naokoło IV. 7. 2; VI. 6. 6; (VI. 4. 6).

Περικυκλώω, (περί, κύκλος) otaczać, i med. περικυκλοῦσθαι otaczać, oblegać VI. 3. 11; (VI. 1. 11).

Περιλαμβάνω, (περί, λαμβάνω, niereg. form. zob. λαμβάνω) obejmować VII. 4. 10.

Περιμένω, (περί, μένω) czekać τινά kogo II. 1. 3; II. 4. 1; V. 1. 4.

Περίνθιος, ου, ό, Peryntyjczyk, mieszkaniec Peryntu, miasta w Tracji.

Περίνθος, ου, ή, Perynt, miasto w Tracji nad Propontydą.

Πέριξ, 1) przysł. naokoło, wkoło, II 5. 14; IV. 4. 7; 2) przyim. z gen. około VII. 8. 12.

Περίοδος, ου, ή, (περί, όδός) obwód III. 4. 7, 11.

Περιοικέω, (περί, οἰκέω) mieszkać naokoło V. 6. 16.

Περιοίκος, ου, (περί, οἶκος) mieszkający naokoło, w pobliżu, sąsiedzki; οἱ περιόικοι byli wolni mieszkańcy naokoło Sparty, właściciwi Lacedemończykowie, którzy między zupełnie wolnymi obywatelami, Spartanami, a niewolnikami, Helotami, pośrednie zajmowali miejsce; acz wolni, niebyli za obywatele uważani i do urzędów publicznych przypuszczani, ale jednak podatki musieli opłacać i służyć wojskowo.

Περιοράω, (περί, όράω, nier. form. zob. όράω) patrzeć naokoło, przejrzeć, nieuważać, zaniedbać, zaniechać VII.

7. 40; VII. 7. 46; obojętnie patrzeć, dozwoić, dopuścić VII. 3. 3.

Περίπατος, ου, ό, (περί, πατέω) przechadzka (z rozmową zwykle połączona) II. 4. 15.

Περίπέτομαι, (περί, πέτομαι, nier. form. zob. πέτομαι) dokoła latać, oblatywać VI. 1. 23; (V. 9. 23).

Περίπληννι, (περί, πλήννι) naokoło umocować, utkwic; περιπληννίσθαι naokoło przymarznąć; przylgnąć IV. 5. 14.

Περίπτω, (περί, πίπτω, niereg. form. zob. πίπτω) paść, rzucić się τινά na kogo (właściwie naokoło) I. 8. 23; wpadać, napadać, τινά kogo VII. 3. 38.

Περιπλέω, (περί, πλέω, niereg. form. zob. πλέω) płynąć naokoło, objechać I. 2. 21.

Περιοιτέω, (περί, ποιτέω) i med. περιποιέομαι, uzbierać sobie, wyrobić, zjednać sobie, nabyć V. 6. 17.

Περιπύσσω, (περί, πύσσω) otoczyć, okolić, oskrzydlić I. 10. 9.

Περίρῥέω, (περί, ῥέω, nier. form. zob. ῥέω) płynąć naokoło, oblewać I. 5. 4; spaść, odpaść (o więzach) IV. 3. 8.

Περιστανρόω, (περί, στανρόω) ogrodzić, opasać palami naokoło VII. 4. 14.

Περιστερά, ἄς, ή, gołąb I. 4. 9.

Περιτιτέω, -σένω, (περιτιτός) przewyższać (co do liczby), oskrzydlać τινός kogo IV. 8. 11.

Περιτιτός, -σός, ή, όν, nad miarę, nad liczbę, zbyteczny III. 2. 28; τὸ περιτιτόν co się zbędzie, reszta V. 3. 13; VII. 6. 31; οἱ περιτιτοί przewyższający, przeważająca liczba (albo oskrzydający) IV. 8. 11.

Περιτυγχάνω, (περί, τυγχάνω, niereg. form. zob. τυγχάνω) nadejść na co, napotkać, trafić na co VI. 6. 7; (VI. 4. 7).

Περιοιανός, (περί, γαίνομαι) widocznie, oczywiście IV. 5. 4

Περιοφέρω, (περί, φέρω, niereg. form. zob. φέρω) obnosić, roznosić VII. 3. 24.

Περιοφοβος, ου, (περί, φόβος) bardzo przestraszony III. 1. 12.

Πέροσς, ου, ό, Pers, zwyczajnie plur. οἱ Πέροσσι Persowie.

Περοσίω, sprzyjać Persom, naśladować ich zwyczaje; umieć, mówić, rozumieć po persku IV. 5. 34.

Περοτικός, ή, όν, (Πέροσς) perski; τὸ περοτικόν δοχεῖσθαι tańczyć taniec perski VI. 1. 10; (V. 9. 10).

Περοστί, przysł. po persku, w perskim języku IV. 5. 10.

Περσινός, ή, όν, (πέρσοι) przeszloroczny V. 4. 27.

Πέταλον, ου, τό, liść V. 4. 12.

Πέτομαι, fut. πετήσομαι, sync. πήσομαι, aor. έπιτομη, pf. πέπιτηκα, pf. pass. πεπότημαι, latać I. 5. 3; VI. 1. 23; (V. 9. 23).

Πέτρα, ας, ή, skała IV. 2. 3; kamień IV. 2. 20.

Πετροβολία, ας, ή, (πέτρος, βάλλω) rzucanie kamieni VI. 6. 15; (VI. 4. 15).

Πέτρος, ου, ό, kamień, skała IV. 7. 10.

Πεφυλαγμένος, przysł. part. pf. pass. od φυλαττω, ostrożnie II. 4. 24.

Πή, przysł. 1) gdzie; 2) dokąd; 3) jak, jakim sposobem.

Πή, przysł. enklit. 1) gdziebądź; 2) dokądbydź; 3) jakimkolwiek sposobem, jakbądź; πή μέν — πή δέ, częścią — częścią III. 1. 12; πή μέν... z jednej strony, poniekąd VI. 1. 20; (V. 9. 20).

Πηγή, ής, ή, źródło, osobl. w plur. I. 4. 10; IV. 1. 3.

Πήγνυμι, fut. πήξω, aor. έπηξα, pf. 2. πέπηγα, pf. pass. πέπηγαμι, aor. 1. έπήγην, aor. 2. έπάγην, umocować, utkwic, zamrażać; mrozem przejmować IV. 5. 3; pf. plsqupf. i pass. πήγνυσθαι zamarać VII. 4. 3.

Πηδάλιον, ου, τό, (πηδών) ster V. 1. 11.

Πηλός, ού, ό, błoto I. 5. 7.

Πήχυς, εως, ό, łokieć; 2) łokieć jako miara = 1½ stopy, później 2 stopy IV. 7. 16.

Πίγρης, ητος, ό, Pigres, tłumacz Cyrusa.

Πιέζω, przec. ścisnąć, uciskać, obarczać III. 4. 48; III. 4. 27; dręczyć, przesładować I. 1. 10; trapić, zaczepiać, niepokoić III. 4. 19.

Πικρός, ά, όν, ostry; gorzki, εκ των πικρών αι. αμυγδαλών z gorzkich migdałów IV. 4. 13.

Πιμπλημι, fut. πλήσω, pf. πέπληκα, aor. 2. med. έπλήμην, pf. pass. πέπλησμαι, aor. pass. έπλήσθην napelnić I. 5. 10.

Πίνω, fut. πίομαι, aor. έπιον, pf. πέπωκα, pf. pass. πέπομαι, aor. pass. έπόθην, pić VI. 1. 4; (V. 9. 4).

Πιράσσω, pf. πέπρακα, pf. pass. πέπραμαι, aor. 1. pass. έπράθην; (fut. i aor. 1. act. których niema, używa się od περάω) przedstawać, τινός za co VII. 7. 26.

Πίττω, fut. πεσούμαι, aor. 2. έπεσον, pf. πέπιτωκα, pasć, poledz, zginać I. 8. 28; I. 9. 31.

Πισίται, ών, οι, Pizydowie, naród w Azji mniejszej.

Πιστεύω, (πίστις) wierzyć, zawie-rzać I. 3. 16; I. 9. 8; ufać, polegać V. 2. 21; V. 4. 2; pass. πιστεύομαι, wierzą mi, υπό τινος zaufanie, wiare posiadac u kogo VII. 6. 33.

Πίστις, εως, ή, (πιστός) wiara, zaufanie, wierność I. 6. 3; δια πίστεως w dobrej wierze, na słowo III. 2. 8; πίστειως ενεκα dla pewności III. 3. 4; (t. j. ponieważ mu niedowierzano); plur. πίστεις zaręczenie, zapewnienie bezpieczeństwa I. 2. 26.

Πιστός, ή, όν, (πειθω) wierny I. 4. 15; οι πιστοι wierni, przyjaciele, towarzysze I. 5. 15; τα πιστα zapewnienie, zaręczenie wierności; λαβειν przyjąć II. 3. 26; τα πιστα διδόναι dać zaręczenie wierności IV. 8. 7; πιστα διδόναι και λαμβάνειν dać zaręczenie wierności i nawzajem przyjąć, wierność sobie wzajem zaręczyć I. 6. 7; III. 2. 5; IV. 8. 7; επει τα πιστα έγένετο, μετά τα πιστα gdy przymierze zawarto, po zawarciu przymierza II. 2. 10; IV. 8. 8.

Πιστότης, ητος, ή, (πιστός) wierność, przywiązanie I. 8. 29.

Πίτυς, υος, ή, sosna IV. 7. 6.

Πλάγος, α, ον, poprzeczny, skośny, εις τό πλάγιον na bok, skośnie I. 8. 10; τα πλάγια boki, skrzydła; εις τα πλάγια w boczne strony, w prawo i w lewo VI. 3. 15; (VI. 1. 15); τας τάξεις εις τα πλάγια παραγαγών z kolumny na lewo i prawo rozwinąwszy front III. 4. 14.

Πλαίσιον, ου, τό, czworobok; w kształcie czworoboku ustawione wojsko, czworobok I. 8. 9; III. 2. 36; III. 4. 22, 28, 43; VII. 8. 16; ισόπλευρον πλαίσιον czworogran równoboki III. 4. 19.

Πλανόμαι, (πλήνη) błędzić, błąkać się I. 2. 25; rozbiegać się, rozpraszać się V. 1. 7; nieosiągać, chybiać celu VII. 7. 24.

Πλάτος, εως, τό, (πλατύς) szerokość, grubość V. 4. 32.

Πλάττω, -σω, tworzyć, wyrabiać, zmyślać, wymyślać II. 6. 26.

Πλατύς, εια, ύ, szeroki, płaski V. 4. 29.

Πλεθραιός, α, ον, (πλέθρον) wielkości jednego pletrum; τό εύρος πλεθραιών szerokości jednego pletrum I. 5. 4; I. 7. 15.

Πλέθρον, ου, τό, pletrum, miara długości, czyniąca sto greckich stóp czyli szóstą część stadii I. 2. 5; itd.

Πλειστος, η, ον, superlat. do πολύς, najwięcej, zob. πολίς.

Πλειων, ον, comp. do πολύς, gdzie zob.

Πλέω, pleść III. 3. 18.

Πλεονεκτέω, = πλέον έχω, więcej mieć, więcej posiadać, mieć większe korzyści, zyski, τιwός nad kogo, na niekorzyść czyją przywłaszczając sobie V. 4. 15; V. 8. 13; πλεονεκτείν τιwός τινι mieć przed kim pierwszeństwo w czym, przewyższać kogo w czym III. 1. 37.

Πλευρά, ἄς, ή, bok III. 2. 36, 37; żebro IV. 7. 4; αἱ πλευραὶ τοῦ πλαισίου boki czworogranu III. 4. 22.

Πλέω, fut. πλεῦσομαι i πλευσούμαι, aor. 1. ἐπλευσα, pf. πεπλευκα, pf. pass. πέπλευσμαι, aor. ἐπλεύσθην, plynąć, jechać (okrętem) I. 7. 15; V. 7. 8; itd.

Πληγή, ής, ή, (πλήττω) raz, cios, plaga, chłosty; ἐμβάλλων, ἐντίεινεν πληγὰς τινι wychłostać, wybić, ἀλλήλοισ ποβίε się I. 5. 11; II. 4. 11; λαμβάνειν πληγὰς odebrać plagi, chłosty IV. 6. 15.

Πληθος, εος, τό, mnóstwo; wielkość I. 5. 9; liczba I. 8. 13; πληθος της ὁδοῦ, χρόνου przeciąg, ilość V. 5. 4; VII. 8. 26; pospólstwo III. 1. 27.

Πλήθω, tylko w praes. impf. i perf. πέπληθα używane: zapełniać się, być pełnym, od tego

Πλήθουσα ἀγορά, ή, czas, kiedy się rynek ludźmi zapełnia, kiedy się ludzie na targ schodzą t. j. od 9 do południa I. 8. 1; II. 1. 7. Dzień się dzielił u Greków na cztery pory t. j.: 1) πρωὶ rano; 2) ἀγορὰ πλήθουσα przedpołudnie; 3) μεσημβρία południe; 4) δεῖλη i to δεῖλη πρωῖα popołudnie rychlejsze do naszej godziny trzeciej, i δεῖλη ὀψία popołudnie późniejsze od trzeciej aż do wieczora.

Πλήν, przym. z gen., oprócz, prócz, wyjąwszy I. 1. 6; I. 8. 6; I. 9. 9; V. 6. 36; itd.; 2) spójn. i przysł., oprócz że, wyjąwszy że, tylko I. 8. 25; I. 9. 29; III. 1. 26; πλήν Νέωνος skrócone zam. πλήν ἀπὸ Νέωνος wyjąwszy od Neona (t. j. z jego oddziału) VII. 2. 29.

Πλήρης, ες, gen. εος, ściażn. ους, (πλέος) pełen, napełniony I. 2. 7; I. 4. 9; I. 5. 1; II. 3. 10; itd.; zupełny, z pełna, cały VII. 5. 5.

Πλησιάζω, (πλησιός) zbliżać się I. 5. 2; IV. 6. 6.

Πλησίον, przysł. (Neutr. od πλησιός) blisko, w bliskości I. 8. 1; ὁ πλη-

σίον bliski; pobliski, sąsiedzki II. 4. 16; III. 4. 9; πλησιαιτάτος najbliższy I. 10. 5; VII. 3. 29.

Πλήττω, -σσω, uderzać, bić V. 8. 2; ranić VI. 1. 5; (V. 9. 5).

Πλίνθος, η, ον, (πλίνθος) ceglany, z cegiel III. 4. 11.

Πλίνθος, ον, ή, cegła, osobl. na słońcu suszona; πλίνθος ὀπτή albo κεραμία cegła palona II. 4. 12; III. 4. 7; πλίνθος γῆνη albo ὀμῆ cegła surowa na słońcu wysuszona VII. 8. 14.

Πλοῖον, ον, τό, statek, okręt, osobl. przewozowy, czołno, łódź VII. 1. 20.

Πλόος, ściażn. πλοῦς, οὔ, ὁ, żegluga, πλοῦς, ἔστιν jest pomyślna żegluga, pomyślny wiatr V. 7. 7; VI. 1. 33; (V. 9. 33).

Πλοῦς, zob. πλόος.

Πλούσιος, α, ον, (πλοῦτος) bogaty VII. 3. 18.

Πλουτέω, (πλοῦτος) być bogatym, oprływać VII. 7. 42.

Πλουτιζω, (πλοῦτος) wzbogacić VII. 6. 9.

Πνεῦμα, ατος, τό, dech, wianie, wiatr IV. 5. 4; καλόν πνεῦμα wiatr pomyślny VI. 1. 14; (V. 9. 14); VI. 2. 1); (V. 10. 1).

Πνέω, fut. πνεύσομαι, i πνευσούμαι, aor. 1. ἐπνευσα, aor. 1. pass. ἐπνεύσθην (pf. pass. πέπνυμαι) wiać IV. 5. 3; V. 7. 7.

Πνίγω, dusić, zadusić; πνίγεσθαι utopić się V. 7. 25.

Ποδαπός, ή, ὄν, (ποῦ) zkad? zkad rodem? IV. 4. 17.

Ποδήρης, ες, (πούς, ἄρω) sięgający do nóg, ἀσπίς tarcza, która zakrywała całego hoplite I. 8. 9.

Ποδιζω, (πούς) nogi wiążać, pętać III. 4. 35.

Πόθεν, przysł. zkad?

Ποθεν, przysł. enklit. zkadkolwiek VI. 3. 15; (VI. 1. 15).

Ποθεώ, (πόθος) tęsknić, pragnąć, życzyć sobie VI. 4. 8; (VI. 2. 8).

Πόθος, ον, ὁ, tęsknota, τιwός za czym III. 1. 3.

Ποί, przysł. enklit. dokądś, dokądkolwiek V. 1. 8; VI. 3. 10; (VI. 1. 10).

Ποιέω, czynić, robić, urządzać, δρόμον miejsce gonitwy IV. 8. 26; wyprawiać θυσίαν V. 3. 9; ἐξέτασιν καὶ ἀοισμὸν odbyć, odprawić przegląd i liczenie wojska I. 2. 9; I. 7. 1; ἐκκλησίαν zwołać zgromadzenie I. 4. 12; θνους ἀλέτας młyńskie kamienie

obrabiać I. 5. 5; 2) sprawić, dokazać I. 6. 2, 6; I. 7. 4; *κραυγήν* hałas robić II. 2. 17; *φόβον τινί* strachu nabawić, napędzić, straszyc I. 8. 18; *πάντα ποιητέον* trzeba wszelkich środków użyć III. 1. 18; 3) zrobić coś komu, *ἀγαθὰ, κακά, εὖ, κακῶς ποιεῖν τινα* dobrze, źle czynić komu, dobrze, źle się z kim obchodzić, nagradzać; krzywdzić I. 4. 8; I. 9. 11; I. 9. 24; I. 6. 10; itd.; 4) przypuścić, *ποιῶ* przypuścimy, dajmy na to V. 7. 9; med. *ποιεῖσθαι* czynić dla siebie, sposobić sobie, przedsiębrać, *φίλον ποιεῖσθαι τινα* pozyskać, uskarbić, obrać sobie kogo za przyjaciela I. 9. 20; V. 5. 22; *τὴν πορείαν ποιεῖσθαι* drogę, podróż przedsiębrać, odbywać, jechać I. 7. 20; III. 5. 18; *πόλεμον ποιεῖσθαι* wojnę prowadzić I. 5. 9; *μάχην* bitwę stoczyć I. 7. 2; *ποιήσασθαι ὀπισθεν τὸν ποταμὸν* mieć rzekę z sobą, (właśc. zrobić sobie rzekę z tyłu) I. 10. 9; *πρόφασιν ποιεῖσθαι, ὡς* podać za powód, udawać, jak gdyby ... I. 2. 1; *ποιεῖσθαι* kazać zrobić V. 3. 5; szacować, cenić *περὶ πολλοῦ* wysoko cenić, za obowiązek poczytywać I. 9. 7; *περὶ παντὸς ποιεῖσθαι* nad wszystko starać się, przagnąć, usiłować I. 9. 16; II. 4. 3; *περὶ πλείονος* wyżej cenić V. 6. 22; *περὶ πλείστου* bardzo wysoko cenić, bardzo szacować VII. 8. 9; magni, pluris, plurimi facere; *παρ' ὀλίγον ποιεῖσθαι* mało sobie wazyć, mało sobie robić z kogo VI. 6. 11; (VI. 4. 11); *δενὰ ποιεῖσθαι* za nadzwyczajne uważać, dziwić się czemu VI. 1. 11; (V. 9. 11).

Ποιητέος, α, ον, adj. verb. od *ποιεῖν*, mający być zrobiony; *οὐ ποιητέον* niemożliwe, niepodobna zrobić I. 3. 15.

Ποικίλος, η, ον, różnobarwny, pstry, pstro pomalowany V. 4. 32.

Ποῖος, α, ον, jaki? co za jeden? III. 1. 14.

Πολεμέω, (πόλεμος) wojować, wojnę prowadzić, *τινί* i *ἐπὶ τινα* poróżnić się z kim I. 3. 4; II. 6. 2; IV. 1. 1; VI. 6. 18; (VI. 4. 18): itd.

Πολεμικός, ή, όν, (πόλεμος) wojenny, zdalny do wojny, biegły w sztuce wojskowej II. 6. 1; waleczny, bitny V. 2. 2; *τὸ πολεμικόν* znak do ataku IV. 3. 29; krzyk wojenny VII. 3. 33; *τὰ πολεμικά* sprawy wojenne III. 1. 38; *πολεμικώτατα ἔχειν πρὸς τινα* być zaciętym nieprzyjacielem, nienawiscia pałać VI. 1. 1; (V. 9. 1).

Πολέμιος, α, ον, (πόλεμος) wojenny, nieprzyjacielski, nieprzyjazny I.

2. 19; I. 3. 12; II. 5. 11; *πολεμιώτερος* większy, gorszy nieprzyjaciel I. 5. 16; *πολεμία* seil. *χωρα* kraj nieprzyjacielski III. 3. 5; IV. 7. 20; VII. 6. 25; itd.; *τὰ πολέμια* sprawy wojenne, sztuka wojenna I. 6. 1.

Πολέμιος, ον, ό, nieprzyjaciel VI. 6. 4; (VI. 4. 4).

Πόλεμος, ον, ό, wojna, walka; *πόλεμος θεῶν* pomsta bogów II. 5. 7.

Πολίω, (πόλις) miasto budować, założyć, *χωρίον πολίω* miejsce jakie na miasto zamienić, zabudować, miasto w tém miejscu założyć VI. 6. 4; (VI. 4. 4).

Πολιορκέω, (πόλις, ἔργον) oblegać miasto, otoczyć I. 1. 7; IV. 2. 15; itd.

Πόλις, εως, ή, miasto, rzecz pospolita, państwo II. 6. 13; = *ἀρόπολις* zamek VII. 1. 27.

Πόλισμα, ατος, τό, (πολίω) miasto IV. 7. 17; *τὸ πόλισμα ἂν γερόμενον* miejsce, któreby się miastem stać mogło, miejsce do założenia miasta dogodne VI. 4. 7; (VI. 2. 7).

Πολιτεύω (πολίτης) i **πολιτεύομαι**, być obywatelem, żyć jako obywatel III. 2. 26.

Πολίτης, ον, ό, obywatel V. 3. 9.

Πολλάκις, przysł. często.

Πολλαπλάσιος, α, ον, (πολύς) wieloraki, wielokrotnie, wiele więcej, wiele większy I. 7. 3; VII. 7. 25; daleko liczniejszy III. 2. 14; V. 5. 22.

Πολλαχῆ, przysł. (πολύς) na wielu miejscach, często VII. 3. 12.

Πολλαχού, przysł. (πολύς) = *πολλαχῆ* na wielu miejscach, wielokrotnie, w wielu razach IV. 1. 28.

Πολυάνθρωπος, ον, (πολύς, ἄνθρωπος) ludny II. 4. 13.

Πολυαρχία, ας, ή, (πολύς, ἄρχω) rząd wielu, gminowładztwo VI. 1. 18; (V. 9. 18).

Πολυκράτης, ους, ό, Polikrates, setnik.

Πολύνικος, ον, ό, Polinikos, dowódca grecki.

Πολυπραγμονέω, (πολύς, πρᾶγμα) wielu rzeczami się trudnić, być bardzo zajęтым, osobliwie mieszać się w cudze sprawy, intrygować V. 1. 15.

Πολύς, πολλή, πολύν, gen. πολλοῦ, itd.; wiele, wielki, obszerny, *χωρα* II. 4. 21; III. 5. 17; *πολλή ὁδός* daleka droga VI. 3. 16; (VI. 1. 16); *πολύς φόβος* wielki strach I. 2. 18; *πολὴν χρόνον* długo I. 3. 2; liczny, wielki, *στράτευμα* I. 4. 5; I. 7. 4; I. 8. 1; I. 8. 2; itd.; w połączeniu z innym

przymiotnikiem i *καί*, które się nietłumaczy, *πολλά κἀγαθά* wiele dobrego, wiele dobrych rzeczy IV. 6. 27; VI. 4. 8; (VI. 2. 8); *διὰ πολλῶν τε καὶ δεινῶν πραγμάτων* po tylu ogromnych trudach, z tylu niebezpieczeństw V. 5. 8; *οἱ πολλοί* gmin, pospólstwo, lud II. 3. 16; III. 1. 10; główne wojsko IV. 6. 24; *τὸ πολὺ* wielka część, większa część I. 4. 13; I. 7. 20; IV. 1. 11; IV. 8. 11; itd.; *ἐπὶ πολὺ* po większej części III. 4. 35; *ἐπὶ πολὺ* daleko, szeroko I. 8. 8; III. 3. 9; IV. 2. 13; *ἐκ πολλοῦ* z daleka III. 3. 9; *ἐξ πλείονος* z większej odległości I. 10. 11; przy comp. i superl. służy do wzmożenia: o wiele, daleko I. 5. 2; I. 10. 10; IV. 2. 14; itd.; neutr. jako przysł. *πολύ* i *πολλά* wiele, bardzo, często IV. 3. 2; comp. *πλείων*, *ον*, i superl. *πλείστος*, *η*, *ον*; *οἱ πλείστοι* największa część I. 5. 13; I. 10. 19; VII. 4. 6; *τὰ πλείστα* po największej części I. 10. 18.

Πολύστρατος, *ου, ὁ*, Polistratos, Ateńczyk.

Πολυτελής, *ες, (πολύς, τέλος)* kosztowny I. 5. 8.

Πόμα, *ατος, τό, (πίνω)* napój IV. 5. 27.

Πομπή, *ης, ή, (πέμπω)* uroczysty pochód, procesya V. 5. 5.

Πονέω, (*πόνος*) pracować, znosić trudy I. 4. 14; III. 4. 46; VII. 3. 31; *χρήματα πονεῖν* pieniądze ciężko zapracować, ciężką pracę nabyć VII. 6. 41.

Πονηρός, *ός, ὄν, (πονέω)* uciążliwy, przykry, zły II. 5. 21; III. 4. 19; VI. 6. 10; (VI. 4. 10); niezdatny III. 4. 35; zły, niebezpieczny VII. 4. 12.

Πονηρός, przysł. od *πονηρός*, przykro, uciążliwie III. 4. 19.

Πόνος, *ου, ὁ, (πένομαι)* praca, trud, móżól III. 1. 23; V. 1. 2; *ὁ δὲ τοῦς ἡμετέρους πόνους ἔχει* a on zbiera owoce naszej pracy, a on z naszej pracy korzysta VII. 6. 9.

Πόντος, *ου, ὁ* *Ἐξέως*, Pontus Euxinus, dzisiaj morze Czarne.

Πόντος, *ου, ὁ*, Pontus, kraj w Azji mniejszej nad południowoschodnim brzegiem morza Czarnego.

Πορεία, *ας, ή, (πορεύω)* podzóz, marsz, droga, *ποιεῖσθαι* odbywać I. 7. 20; II. 2. 10.

Πορευτέος, *α, ου*, adj. verb. od *πορεύομαι* przez który przejść trzeba; *ὄρη πορευτέα* II. 5. 18; *πορευτέον* (*ἔστί*) trzeba podróżować, maszerować *πορευτέον ἡμῖν τοῖς πρώτοις σταθμοῖς*

μακροτάτους musimy pierwsze marsze robić jak najdłuższe, najdalsze II. 2. 12.

Πορεύω, (*πόρος*) prowadzić; med. *πορεύομαι* podróżować, iść, ciągnąć (z wojskiem), jechać I. 2. 1; I. 9. 28; I. 10. 8; V. 4. 1; itd.; *ἐπὶ τινα* ciągnąć, wyruszyć przeciw komu II. 1. 4; II. 3. 21.

Πορεύω, (*περθω*) rabować, niszczyć, pustoszyć V. 7. 14; VII. 7. 3.

Πορίζω, (*πόρος*) wymyślić, wynalazć, wyrobić, dostarczać, dać II. 3. 5; III. 3. 20; III. 5. 8; V. 6. 5; med. *πορίζομαι* wystarać się sobie, wyrobić sobie, sposobić, sprrowadzić sobie, nabyć II. 1. 6; III. 1. 20; V. 1. 6.

Πόρος, *ου, ὁ, (πέρω)* przejście, miejsce przechodu, osobl. przez rzekę, bród IV. 3. 13; droga, środek (do czego), sposób II. 5. 20.

Πόρρω, przysł. dalej, daleko, z daleka z gen. I. 3. 12; III. 4. 35.

Πορφύρεος, *α, ου*, ściagn. *πορφυροῦς, ἄ, οὔν*, purpurowy I. 5. 8.

Πόσος, *η, ου*, quantus? jak wielki? ile? II. 4. 21; jak daleko VII. 3. 12.

Ποταμός, *οὔ, ὁ*, rzeka.

Ποτέ, przysł. enklit. raz, kiedyś I. 5. 7; I. 9. 6; I. 9. 28; *οὔδ᾽ — ποτέ* nigdy I. 6. 8; *εἴποτε καὶ ἄλλοτε* bardziej niż kiedykolwiek bądź VI. 4. 12; (VI. 2. 12).

Πότερος, *α, ου*, który z dwóch? *πότερον — ή*, czy — czy III. 2. 21; *πότερον — ή οὔ*, czy — lub nie I. 4. 13; *πότερα — ή*, czy — czy II. 1. 10; itd.

Πότερος, przysł. jakim sposobem, jak; (t. j. którym z dwóch sposobów) *ποτέρος — εἰ — ή* VII. 7. 30, 33, 34.

Πότηριον, *ου, τό*, kielich, kubek VI. 1. 4; (V. 9. 4).

Ποτόν, *οὔ, τό, (πίνω)* picie, napój I. 10. 18.

Πότος, *ου, ὁ, (πίνω)* picie, osobl. przy biesiadzie; pijatyka VII. 3. 26.

Πού, przysł. gdzie? V. 8. 2.

Πού, przysł. enklit. gdzieś, gdziekolwiek I. 2. 27; II. 2. 15; II. 3. 6; itd.; może, zapewne V. 6. 17; V. 7. 13; V. 8. 16; VI. 3. 15; (VI. 1. 15); itd.

Πούς, *ποδός, ὁ*, noga, stopa (jako miara); *τὰ πρὸ ποδῶν* to co przed nogami leży, co się ma przed sobą IV. 6. 12; *ἐπὶ πόδα ἀνεχώρουν* tyłem się cofając wrócili, t. j. cofali się twarzą obróconą ku nieprzyjacielowi V. 2. 32.

Πράγμα, *ατος, τό, (πράττω)* rzecz, czyn, sprawa; *τὰ πράγματα* sprawy

tak prywatne jak publiczne, sprawę państwa, rzecz pospolita; stan, położenie rzeczy, osobl. przykre położenie, trudność, przykrość, kłopot; *ἐν τοιούτοις ὄντες πράγμασι* w tak przykrém będąc położeniu II. 1. 16; *παρόντα πράγματα* obecne trudności I. 3. 3; IV. 1. 17; V. 6. 5; VI. 3. 6; (VI. 1. 6); *πράγματα παρόχθον* przykrości czynić, niepokoić, dokuczać IV. 1. 22; IV. 2. 27; itd.; *πράγματα παρόχθον τῇ χώρῃ* szkody wyrządzać, kraj napadać, pustoszyć I. 1. 11; 2) zdarzenie, wypadek, okoliczność I. 5. 13; V. 7. 12; VI. 6. 10; (VI. 4. 10); osobl. ważna okoliczność, rzecz ważna, *πράγμα ἐστὶ μοι* zależy mi na tém, *οὐδὲν ἐστὶ πᾶγμα* nic na tém niezależy, nic nieznaczący; *ὅτι οὐδὲν εἶη πᾶγμα* że to niebyło nic wielkiego VI. 6. 8; (VI. 4. 8).

Πραγματέομαι, (*πᾶγμα*) trudnić, zajmować się czém VII. 6. 35.

Πρανής, *ἔς*, pochyły, spadzisty, stromy V. 2. 28; *κατὰ τοῦ πρανοῦς* z góry spadzisty IV. 8. 20; VI. 5. 31; (VI. 3. 31); *εἰς τὸ πρανές* na dół III. 4. 25.

Πράξις, *ἔως*, *ἡ*, (*πράττω*) czynność, sprawa VI. 2. 9; (V. 10. 9); VII. 2. 30; VII. 6. 17; przedsięwzięcie, wyprawa I. 3. 16.

Πράττω, *-σσω*, działać, czynić II. 1. 1; V. 6. 28; VII. 6. 32; *τὰ μεγάλα πρᾶττειν ἱκανός* zdolny do spraw wielkich II. 6. 16; *πρᾶττειν περὶ τιος* starać się o co, układać się względem czego VII. 2. 12; *πολλὰ καὶ ἀγαθὰ πρᾶττειν* dostatków, bogactw nabyć VI. 4. 8; (VI. 2. 8); *πρᾶττειν τινα τι* żądać od kogo czego (również *πρᾶττεισθαι*) VII. 6. 17. 2) w znaczeniu nieprzech. mieć się, powodzić się, *εὖ*, *καλῶς*, *κακῶς* *πρᾶττειν* dobrze, źle się powodzić I. 9. 10; III. 1. 6; *οὕτω* (sc. *κακῶς*) *πράξωντες* po takiej rozprawie (t. j. niepomysłnej) III. 4. 6.

Πραῦς, *εἰα*, *ὕ*, także *πρᾶος*, *ον*, łagodny, oswojony I. 4. 9.

Πράως, przysł. łagodnie; *πράως τι λέγειν* obojętnie o czém mówić, lekceważyc I. 5. 14.

Πρέπει, nieosob. słowo: przystoi z dat. III. 2. 7; III. 2. 16; *ἐπει δὲ τῇ ἡλικίᾳ ἐπρεπε* lecz gdy wiekowi młodzieńczemu przystawało, t. j. gdy mu już wiek pozwalał, doszedszy wieku młodzieńczego I. 9. 6.

Προσβεία, *ας*, *ἡ*, (*προσβείω*) wiek, godność; 2) poselstwo, posłowie VII. 3. 21.

Προσβεντής, *οὔ*, *ὁ*, (*προσβείω*) poseł.

Προσβέω, (*πρόσβυς*) posłować, być posłem, jako poseł jeździć II. 1. 18; VII. 2. 23; VII. 7. 6.

Πρόσβυς, *υος*, *ί* *ἔως*, *ὁ*, stary, starzec; compr. *προσβύτερος*, superl. *προσβυτάτος* najstarszy II. 1. 10; 2) poseł; ale *οἱ πρόσβυες* (tylko) posłowie III. 1. 28.

Προσβύτης, *ου*, *ὁ*, (*πρόσβυς*) starzec VI. 3. 10; (VI. 1. 10).

Πρόμαι, od którego tylko aor. *ἐπρώμην* z pochodniami formami są używane, kupować *τί τιος* co za co I. 5. 6.

Πρόν, 1) jako przysł. przedtém, dawniej, wprzódy; 2) jako spójn. z ind. conj. optat. i inf. nim, aż, dopóki I. 4. 16; I. 8. 10; I. 10. 19; I. 2. 26; III. 1. 16; I. 1. 10; I. 2. 2; itd.

Πρό, przym. z gen. 1) o miejsu: przed I. 2. 17; I. 7. 11; II. 4. 15; IV. 6. 12; VII. 2. 18; przeciw, od, *ὅπως τὰ ὄπλα ἔχοιεν πρό τῶν τοξευμάτων* aby się tarczami zasłaniać od strzał VII. 8. 18; 2) w znaczeniu: na czyją obronę, na czyją korzyść; za; *πρό ἀμφοῖν προβιβλημένος* trzymając (tarczę) przed oboma t. j. w obronie jego i siebie, zasłaniając jego i siebie IV. 2. 21; *πρό τῆς Κιλικίας* przed Cilicyą, ku Cilicyi, ale zarazem: na obronę Cilicyi, również *πρό τῆς Συρίας* I. 4. 4; VII. 6. 27; VII. 8. 36; 3) o czasie; przed I. 7. 13; VII. 3. 1; itd.

Προαγορεύω, (*πρό*, *ἀγορεύω*) przepowiadać; 2) ogłosić, oznajmić II. 2. 20.

Προάγω, (*πρό*, *ἄγω*, niereg. form. zob. *ἄγω*) prowadzić naprzód, dalej IV. 6. 21; w znac. nieprzech. dalej postąpić; dalej się posuwać VI. 5. 6; (VI. 3. 6).

Προαιρέω, (*πρό*, *αἰρέω*, niereg. form. zob. *αἰρέω*) wybierać; med. *προαιρέσθαι* wybierać, obierać sobie *τινά* kogo VI. 6. 19; (VI. 4. 19).

Προαισθάνομαι, (*πρό*, *αἰσθάνομαι*, niereg. form. zob. *αἰσθάνομαι*) przeczuwać, miarkować, dowiedzieć się I. 1. 7.

Προαναλίσκω, (*πρό*, *ἀναλίσκω*, niereg. form. zob. *ἀναλίσκω*) naprzód wydać, stracić VI. 4. 8; (VI. 2. 8).

Προαποτρέπω, (*πρό*, *ἀπό*, *τρέπω*) wprzódy, pierwój odwracać; med. *προαποτρέπεσθαι* wprzódy, pierwój się odwrócić; *προαπειράποντο διώκοντες* (jak *παινομαι* z imiesl.) jeszcze przed-

tém zaprzestali ścigania VI. 5. 31; (VI. 3. 31).

Προάρχω, (πρό, ἄρχω) pierwój, przody zaczynać I. 8. 18.

Προβαίνω, (πρό, βαίνω, niereg. form. zob. βαίνω) naprzód postępować, posuwać się III. 1. 13; IV. 3. 28; ἀριστερῶ ποδὶ προβαίνοντες stawiając lewą nogę naprzód IV. 2. 28.

Προβάλλω, (πρό, βάλλω, niereg. form. zob. βάλλω) rzucić naprzód; med. προβάλλεσθαι trzymać przed sobą, ἔσπιθα πρὸ ἀμφοῖν προβεβλημένος zasłaniając jego i siebie tarczą IV. 2. 21; τὰ ὅπλα nadstawić broń I. 2. 17; VI. 5. 16; (VI. 3. 16); podawać, przedstawiać, zalecać (do wybrania) VI. 1. 25; (V. 9. 25); VI. 2. 6; (V. 10. 6).

Πρόβατον, ου, τό, zwyczajnie τὰ πρόβατα, bydło, osobl. owce, trzoda III. 5. 9; itd.

Προβολή, ἤς, ἡ, (προβάλλω) trzymanie tarczy lub włóczni przed sobą do ataku: τὰ δόρατα εἰς προβολὴν καθιέρνα włócznie spuścić do ataku VI. 5. 25; (VI. 3. 25).

Προβουλεύω, (πρό, βουλεύω) naprzód obradować, radzić; 2) τινός προβουλεύειν radzić za kogo, starać się radą o czyje dobro, radą wspierać III. 1. 37.

Πρόγονος, ου, ὅ, (πρό, γίνομαι) przodek III. 2. 11; VII. 2. 22.

Προδίδωμι, (πρό, δίδωμι) naprzód dać; 2) wydać, opuścić, zdradzić I. 3. 5; II. 2. 8.

Προδιώκω, (πρό, διώκω) daleko ścigać, zapędzać się w ściganiu III. 3. 10.

Προδότης, ου, ὅ, (προδίδωμι) zdrajca II. 5. 27.

Προδρομή, ἤς, ἡ, (πρό, τρέχω) wybieganie naprzód (celem walecznia), wycieczka IV. 7. 10.

Προεΐδων, aor. 2. do προορέω.

Πρόειμι, (πρό, εἶμι) naprzód iść, wyruszać, dalej iść, dalej postępować, wychodzić I. 3. 1; I. 4. 18; I. 6. 1; II. 1. 2; II. 1. 6; o czasie; προϊούσης τῆς νυκτὸς τωῆτης w ciągu tej nocy II. 2. 19.

Προεἶπον, aor. 2. (πρό, εἶπον) fut. προεῖπὼ, pf. προεἶπηκα, ogłosić, oświadczyć, oznajmić I. 2. 17; VII. 7. 13.

Προελαύνω, (πρό, ελαύνω, niereg. form. zob. ελαύνω) pędzić, prowadzić naprzód; w znac. nieprzych. wyjechać, wyruszyć, postępować naprzód III. 4. 39; VI. 3. 22; (VI. 1. 22); zapędzić się I. 10. 16.

Προεργάζομαι, (πρό, ἐργάζομαι)

niezynieć co przedtém, pozyskać, nabyć przedtém, ἡ προεργασμένη δόξα sława przedtém, dawniej nabyta VI. 1. 21; (V. 9. 21).

Προερεῶ, (πρό, ἐρεῶ) fut. do προεῖπον, ogłosić, oświadczyć; προερεῶν aby oświadczyć, chcąc oświadczyć VII. 7. 13.

Προερχομαι, (πρό, ἐρχομαι, niereg. form. zob. ἐρχομαι) iść naprzód, na czele, wystąpić II. 3. 3; iść dalej, posuwać się, ujsć III. 3. 6; III. 4. 37; IV. 2. 16; VII. 8. 5.

Προέχω, (πρό, ἔχω, niereg. form. zob. ἔχω) τινά mieć korzyść, pierwszeństwo przed kim; przewyższać III. 2. 19.

Προηγέομαι, (πρό, ἡγέομαι) iść naprzód, na czele i drogę wskazywać, z dodaniem ὁδόν, które się też często opuszcza; ἔρχη ἀνθρώπων ἢ πρόσω προηγούμενα ἢ ἐναντία ślady ludzi tamdotąd idących lub napowrót VII. 3. 42; προηγείσθαι τὴν πρὸς τοὺς ἐναντίους scil. ὁδόν ruszyć naprzód przeciwko nieprzyjaciółom VI. 5. 10; (VI. 3. 10).

Προηγέω, (προηγέομαι) mówić za kogo, mówić w imieniu czyjém, mieć mowę V. 5. 7; bronić kogo.

Προθέω, (πρό, θέω, form. zob. θέω) wybiegać naprzód, wyprzedzać V. 8. 13.

Προθυμέομαι, (πρόθυμος) być gotowym, przychylnym, gorliwym; τῷ προθυμείσθαι gorliwość I. 9. 24; chętnie chcieć II. 4. 7; III. 4. 15; przyłożyć się do czego, zajmować się czém VI. 4. 22; (VI. 2. 22); starać się VII. 7. 47.

Προθυμία, ας, ἡ, (πρόθυμος) gotowość, gorliwość, περι τινά dla kogo I. 9. 18; VII. 6. 11.

Πρόθυμος, ου, (πρό, θυμός) gorliwy, chętny, ochoczy I. 3. 19; I. 4. 15; III. 2. 15.

Προθύμως, przysł. od πρόθυμος, chętnie, z ochotą V. 2. 2.

Προθύω, (πρό,θύω) wprzody ofiarować; 2) προθύειν τινός ofiarować za kogo.

Προΐημι, (πρό, ἵημι, niereg. form. zob. ἵημι) naprzód wysłać, wydać, puścić, dopuścić, pozwolić VII. 2. 15; med. προΐεσθαι oddać się komu, ofiarować się VII. 3. 31; zaufać, powierzyć τί co I. 9. 12; προΐεσθαι αὐτὸν τοῖς πολεμίοις poddać się, oddać się w ręce nieprzyjaciół V. 8. 14; rzucić przed siebie, εὐεργεσάν προΐεσθαι τινι wyświadczać komu dobrodzieństwo

(nie wymagając za to wynagrodzenia); *προΐσθαι τι* odesłać od siebie, odeprchnąć od siebie, opuścić, zdradzić I. 9. 9, 10.

Προΐστημι, (πρό, ἴστημι) stawić na czele, przełożyć kogo nad czem; 2) *προΐστωθαι* i czasy nieprzech. act. aor. 2. pf. i plsqpf. stanąć na czele, być przełożonym, dowodzić *τινός* kim I. 2. 1; przewodzić, mieć hegemonią VI. 6. 12; (VI. 4. 12).

Προκαλέω, (πρό, καλέω, form. zob. καλέω) wywołać; med. *προκαλείσθαι* kazać przywołać, przyzwwać VII. 7. 2.

Προκαλύπτω, (πρό, καλύπτω) zasłaniać, zakrywać III. 4. 8.

Προκαταθέω, (πρό, κατά, θέω, form. zob. θέω) wybiegać naprzód VI. 3. 10; (VI. 1. 10).

Προκατακαίω, (πρό, κατά, καίω, niereg. form. zob. καίω) wprzódy spalić, idąc naprzód palić I. 6. 2.

Προκατάλαμβάνω, (πρό, κατά, λαμβάνω, niereg. form. zob. λαμβάνω) pierwiej zabrać, zając, opanować I. 3. 14; II. 5. 18.

Πρόκειμαι, (πρό, κείμαι, niereg. form. zob. κείμαι) leżeć przed kim; wystawać, sterczeć, sięgać VI. 4. 3; (VI. 2. 3).

Προκινδυνεύω, (πρό, κινδυνεύω) pierwiej podawać się na niebezpieczeństwo, *ὑπέρ τινος* podejmować niebezpieczeństwo, narażać się na niebezpieczeństwo za kogo VII. 3. 31.

Προκλής, εἶους, ó, Prokles, satrapa Teutranii.

Προκρίνω, (πρό, κρίνω) pierwiej, wprzódy sądzić; 2) przekładać, przenosić, dać pierwszeństwo VI. 1. 26; (V. 9. 26).

Προλέγω, (πρό, λέγω, nier. form. zob. λέγω) przepowiadać, ogłosić, oznajmić, oświadczyć, nakazać, zapowiedzieć VII. 7. 3.

Προμαχεών, ὄνος, ó, (πρό, μάχομαι) przedmurze VII. 8. 13.

Προμετωπίδιον, ου, τό, (πρό, μετώπων) przepaska na czole noszona; naczelnik, naczoltek, t. j. ozdoba dla koni na czoło, lub też zbroja na czoło I. 8. 7.

Προμηριδίον, ου, τό, (πρό, μηρός) = *πυρραμηριδίον*.

Προμνύομαι, (πρό, μνύομαι) swatać kogo, namawiać kogo, starać się o co dla kogo, zarabiać, zyskiwać dla kogo; *τοιούτα* (scil. λέγων) *προμνύατο ἐκάστῳ προσίων* tak ich namawiał przystępując do każdego VII. 3. 18.

Προνοέω, (πρό, νοέω) i **προνοέομαι**, przewidywać; *τινός* starać się o kogo, troszczyć się, opiekować się kim VII. 7. 33, 37.

Πρόνοια, ας, ἡ, (πρός, νόος) przeznaczenie; życzliwość, troskliwość VII. 7. 52.

Προνομίη, ἡς, ἡ, (πρό, νομίη) wyścieczka celem nabycia żywności pod zastaną wojska V. 1. 7; picowanie.

Προξενέω, (πρόξενος) pomagać, zastępować, bronić; *τινί τι* wystarać się o co dla kogo; zalecać, namawiać do czego, *κινδυνών τινι* wystawić kogo na niebezpieczeństwo VI. 5. 14; (VI. 3. 14).

Πρόξενος, ου, ó, (πρό, ξένος) poseł, konsul (w naszym znaczeniu), których państwo wysyłało do obcego kraju, aby tamże popierał sprawę jego i bronił obywateli, którzy tam przebywali; potem w ogóle, przyjaciel gościnnie V. 4. 2; V. 6. 11.

Πρόξενος, ου, ó, Proxenos, wódz w służbie Cyrusa młodszego i przyjaciel Xenofonta.

Προοράω, (πρό, οράω, niereg. form. zob. οράω) z daleka widzieć I. 8. 20; VI. 1. 8; (V. 9. 8); przewidywać; 2) mieć staranie; 3) mieć się na baczności; obawiać się czego.

Προπέμπω, (πρό, πέμπω) wysyłać naprzód, II. 2. 15; IV. 4. 5; VII. 2. 19; towarzyszyć, *τινί* komu VI. 1. 23; (V. 9. 23); med. *προπέμπεσθαι τινα* odesłać kogo od siebie VII. 2. 14.

Προπίνω, (πρό, πίνω, nier. form. zob. πίνω) pić, *τινί* do kogo VII. 3. 26, 27; przy czem był zwyczaj darowania czego temu, do którego się piło, n. p. kielicha tego, z którego się piło, i innych rzeczy.

Προπονέω, (πρό, πονέω) naprzód pracować; 2) *προπονείν τινας* = *πονεῖν πρό τινας* pracować za kogo, trudny znosić za kogo III. 1. 37.

Πρός, przym. z gen., dat. i accus. I. z gen. 1) od; przy pass. jak *ὑπό* I. 9. 20; II. 3. 12; ze strony, *πρός ἑμῶν* z waszej strony II. 3. 18; *πρός τινας εἶναι* być na czyjej stronie; *πρός θεῶν* ze strony bogów, przed bogami I. 6. 6; *πρός τρόπου τινός εἶναι* być czym z wyczerzaniem I. 2. 11; *πρός ποταμοῦ* po stronie rzeki, w pobliżu rzeki, wzdłuż rzeki II. 2. 4; IV. 3. 26; 2) przy przysięgach, zaklęciach, np. *πρός θεῶν* na bogów, dla bogów II. 1. 17; VII. 1. 29; itd.

II. z dat. oznacza przedmiot, przy którym się co znajduje, 1) przy, nad,

πρὸς τῇ Εὐφράτῃ nad Eufratem I. 8. 4; I. 8. 14; itd.; 2) do, oprócz, πρὸς τοῦτους do tego, oprócz tego III. 2. 33; III. 4. 13; VII. 6. 32.

III. z accus. oznacza kierunek do jakiego przedmiotu, 1) o miejscu i ludziach: do, na, ku I. 3. 18; I. 5. 11; I. 7. 13; II. 4. 25; III. 4. 28; VII. 3. 31; πρὸς μεσημβρίαν ku południowi, na południe I. 7. 6; πρὸς τὸν ὄμμαλον po pas IV. 5. 2; 2) o czasie: około, πρὸς ἡμέραν gdy już dniało, około rana IV. 5. 21; 3) wyraża względ, stósunek: względem, co się tycze, πρὸς ἡμᾶς względem nas I. 3. 9; I. 9. 6; τὰ πρὸς τὸν πόλεμον co się tycze wojny IV. 3. 10; VII. 1. 9; w porównaniu z czem: πρὸς τὸ ἀργύριον w porównaniu z pieniądzem VII. 7. 41; w skutek, podług, πρὸς φίλων w skutek przyjaźni, po przyjacielsku I. 3. 19; πρὸς ἀλλὸν δοχεῖσθαι przy graniu na fletach tańczyć VI. 1. 5; (V. 9. 5); πρὸς ταῦτα w skutek tego, na to, potem I. 3. 19; I. 6. 9; II. 3. 21; IV. 5. 13; 4) w znaczeniu nieprzyjaźni, przeciw, ku I. 3. 20; II. 6. 10; IV. 6. 21, 25; itd.; 5) πρὸς ze swoim rzeczownikiem tworzy często przysłówek, πρὸς φίλων po przyjacielsku, πρὸς ἡδονὴν chętnie, πρὸς δ'εἶτα a nadto, i do tego, prócz tego III. 2. 22; 6) przy leczebnikach znaczy: koło.

Προσάγω, (πρὸς, ἄγω, nier. form. zob. ἄγω) przyprowadzić, τὸ στρατεύμα z wojskiem posuwać się, postępować, zbliżać się IV. 6. 21; w znac. nieprzech. lub z domysłn. στρατεύμα: nadchodzić, postępować; προσάγειν (scil. τὸ στρατεύμα) πρὸς τὸ κέρας z boku nacierać, (oskrzydlać) I. 10. 9; προσάγειν εἰς τὸ στρατεύμα przyprowadzić, przedstawić wojsku VI. 1. 14; (V. 9. 14); używać, πολλῶν φόβων προσεργουμένων choć różnych sposobów straszenia (grózb) użyto IV. 1. 23.

Προσαιτέω, (πρὸς, αἰτέω) prócz tego, więcej żądać VII. 3. 31; VII. 6. 21; προσαιτεῖν μισθόν żądać większego żołdu, podwyższenia żołdu I. 3. 21.

Προσαναλίσκω, (πρὸς, ἀναλίσκω, nier. form. zob. ἀναλίσκω) prócz tego wydać, łożyć, nieżałować na co VI. 4. 8; (VI. 2. 8).

Προσανεῖπον, infin. προσανεῖπειν, (πρὸς, ἀνά, εἶπον, nier. form. zob. εἶπον) prócz tego, do tego, jeszcze ogłosić VII. 1. 11.

Προσβαῖνω, (πρὸς, βαῖνω, nier. form. zob. βαῖνω) przystępować, na-deptywać, πρὸς τὸ κάτω τοῦ τόξου τῷ

ἀριστεροῦ ποδὶ προσβαῖνοντες na dolną część łuku lewą nogę stawiając IV. 2. 28.

Προσβάλλω, (πρὸς, βάλλω, nier. form. zob. βάλλω) rzucić na co, do-rzucić; w znaczeniu nieprzech. rzucić się, πρὸς τινα na kogo, nacierać, napadać, wpadać na co IV. 2. 11; IV. 6. 13; IV. 7. 2; VI. 3. 7; (VI. 1. 7)

Προσβατός, ἦ, ὄν, adj. verb. do προσβαῖνω, przystępny, dostępnny IV. 3. 12; IV. 8. 9.

Προσβολή, ἦς, ἦ, (πρὸς, βάλλω) napad, atak III. 4. 2; VI. 5. 25; (VI. 3. 25).

Προσυγνομαι, (πρὸς, γίγνομαι, nier. form. zob. γίγνομαι) przybyć, przyłączyć się VII. 1. 28; VII. 6. 29.

Προσδανεῖζω, (πρὸς, δανεῖζω) przypożyczyć VII. 5. 5.

Προσδεῖ, słowo nicosob. (πρὸς, δεῖ, nier. form. zob. δεῖ) potrzeba prócz tego, jeszcze więcej, jeszcze bardziej potrzeba III. 2. 34; kogo, czego V. 6. 1.

Προσδέομαι, (πρὸς, δέομαι, nier. form. zob. δέομαι) prócz tego potrzebo-wać, τινός czego VII. 6. 27; starać się, ubiegać się o co VI. 1. 24; (V. 9. 24).

Προσδίδωμι, (πρὸς, δίδωμι) jeszcze dodawać I. 9. 19.

Προσδοκῶ, (πρὸς, δοκῶ) oczeki-wać, spodziewać się III. 1. 14; oba-wiać się, być na co przygotowanym VII. 6. 11.

Πρόσειμι, (πρὸς, εἶμι) przychodzić, przystępować, τινί do czego VI. 1. 19; (V. 9. 19); VII. 3. 16, 18, 19; nad-chodzić, zbliżać się I. 5. 14; I. 7. 5; I. 10. 6; wyruszać (na nieprzyjaciela), nacierać I. 8. 11.

Προσελαῖνω, (πρὸς, ελαῖνω, nier. form. zob. ελαῖνω) przypędnąć, przy-prowadzać; zwyczajn. w znac. nie-przech. nadjechać, nadchodzić, zbliżać się I. 5. 12; I. 7. 16; IV. 4. 5; VII. 3. 8; προσελαῖνοντες καὶ προσελαῖνοντες napadając konno i pieszo VI. 3. 7; (VI. 1. 7).

Προσερχομαι, (πρὸς, ἐρχομαι, nier. form. zob. ἐρχομαι) przychodzić, przybywać, nadchodzić, zbliżać się, τινί do kogo I. 3. 9; I. 8. 1; IV. 3. 10; itd.; προσερχόντες εἰς ὑπήκοον zbliżywszy się, tak iż mówiącego sły-szeć można było, że się można było słyszeć IV. 4. 5.

Προσεύχομαι, (πρὸς, εὐχομαι) mo-dlić się, τινί do kogo VI. 3. 21; (VI. 1. 21).

Προσέχω, (πρός, ἔχω, nier. form. zob. ἔχω) trzymać, kierować ku czemu, προσέχειν τὸν νοῦν i samo tylko προσέχειν zwracać myśli, uwagę na co I. 5. 9; IV. 2. 2; myśleć, pamiętać o czém, τῇ μονῇ o pozostaniu się V. 6. 22; VI. 3. 18; (VI. 1. 18); ἤτιον προσέχειν τὸν νοῦν τινι mniej zważać, dbać o kogo II. 4. 2; ὄλιγον τινι προσέχειν mało dbać, uważać na kogo VII. 6. 5.

Προσῆγω, (πρός, ἦγω) przybyć, rozciągać się, sięgać; 2) należeć się komu, dotyczyć się, προσήκων τινι krewny (z dodatkiem γένει i bez) I. 6. 1; προσήκει nieosobiście: należy się, przystoi III. 2. 15; III. 2. 11; VII. 7. 18; z dat. i accus. i inf. οὐδέν μοι προσήκει τινός niema udziału w czém, niema nic wspólnego z czém, nieobchodzi mnie III. 1. 31.

Πρόσθεν, 1) przysł. a) o miejscu: na przodzie, na czele, τὰ πρόσθεν κοσμεῖν na czele dowodzić III. 2. 36; τὸ πρόσθεν przednia straż; εἰς τὸ πρόσθεν τῶν ὀπλων (właśc. do przedniej strony obozu t. j.) przed obozem III. 1. 33; b) o czasie: wprzód, pierwiej, przedtém, dawniej I. 2. 2; I. 3. 18; I. 6. 1, 10; itd.; πρόσθεν — ἢ raczej — jak II. 1. 10; πρόσθεν — πρῶν pierwiej, wprzód — nim I. 1. 10; z artyk. jako przymiotnik ὁ πρόσθεν przeszły, dawny, poprzedni I. 6. 3; II. 3. 1; II. 3. 22; III. 1. 1; τῶν πρόσθεν νύκτα przeszłej nocy IV. 3. 7; 2) przylim. z gen.: przed.

Προσθέω, (πρός, θέω, nier. form. zob. θέω) przybiegać V. 7. 21; VII. 1. 15; προσθέοντες καὶ προσελάνοντες napadając konno i pieszo VI. 3. 7; (VI. 1. 7).

Προσῆμι, (πρός, ἔμι, nier. form. zob. ἔμι) przysyłać, posyłać, przypuszczać IV. 5. 5; med. προσεσθαι przypuścić do siebie, εἰς ταῦτόν ἡμῶν αἰτοῖς przypuścić do towarzystwa z nami III. 1. 30; ἐγγύς αὐτῷ προσέεντο niedali się zbliżyć do siebie t. j. niewdali się w bitwę IV. 2. 12; dopuścić, zezwolić V. 5. 3.

Προσκαλέω, (πρός, καλέω, form. zob. καλέω) przywołać; med. προσκαλεῖσθαι kazać przywołać do siebie, przyzwać VII. 7. 2.

Προσκόμιαι, (πρός, κτάομαι, niereg. form. zob. κτάομαι) prócz tego, do tego jeszcze pozyskać V. 6. 15.

Προσκυνέω, (προς, κυνέω, fut. κύνω, aor. ἐκύνω) uderzać, τινά przed kim czołem, oddać pokłon czołobitny;

czesć zwykle oddawana bogom III. 2. 9; także perskiemu królowi, przed którym padano na twarz i całowano ziemię I. 6. 10; III. 2. 9.

Προσλαμβάνω, (πρός, λαμβάνω, nier. form. zob. λαμβάνω) przybierać; przybrać na pomoc I. 7. 3; za sprzymierzeńca VII. 6. 27; chwycić się czego, zabrać się do czego, przyłożyć się do czego II. 3. 11, 12; oprócz tego, nadto, jeszcze otrzymać, pobierać, zyskać, nabyć, zjednać VII. 6. 32; VII. 3. 13.

Προσμένω, (πρός, μένω) zostać przy czém, wytrwać w czém τινι; 2) czekać na kogo τινά VI. 6. 1; (VI. 4. 1).

Προσμίγνυμι, (πρός, μίγνυμι, niereg. form. zob. μίγνυμι) przymieszać, połączyć; w znac. nieprzech. połączyć się IV. 2. 16.

Πρόσδοσ, ου, ή, (πρός, ὀδός) przystęp; procesya, pochod uroczysty do świątyni VI. 1. 11; (V. 9. 11); 2) dochód VII. 1. 27; VII. 7. 36; korzyść, zysk I. 9. 19.

Προσδύνημι, (πρός, δύνημι, nier. form. zob. δύνημι) prócz tego, nadto jeszcze przysięgać II. 2. 8.

Προσολογέω, (πρός, ὁμολογέω) zgodzić się na co VII. 4. 24.

Προσπερονάω, (πρός, περονάω, περόνη) przyceperiać, πρόσ τινι do czego VII. 3. 21.

Προσπίτω, (πρός, πίτω, niereg. form. zob. πίτω) przypadać, wpaść, τινι na kogo; przybiegać do kogo VII. 1. 21.

Προσποιέομαι, (πρός, ποιέω) nabyć dla siebie, sobie pozyskać; przywłaszczyć sobie; udawać I. 3. 14; przypisywać sobie, rościć sobie, mienić się II. 1. 7.

Προσπολεμέω, (πρός, πολεμέω) prowadzić wojnę z kim, τινά i τινι I. 6. 6.

Προστατέω, (προστάτης) i **προστατέω**, być przelożonym, τινός nad czém, rządzić, kierować IV. 8. 25; przedstawiać, powagą swoją dokazać, nakłonić V. 6. 21.

Προστάτης, ου, ὁ, (πρός, ἵστημι) przelożony, dowódzca VII. 7. 31.

Προστάτω, -δω, (πρός, τάτω) rozporządzać, τινι zlecić, rozkazać komu I. 6. 10; I. 9. 18.

Προστελέω, (πρός, τελέω) prócz tego, nadto jeszcze płacić VII. 6. 30.

Προστερνίδιον, ου, τό, (πρός, στέρνον) napiersień, t. j. ozdoba lub zbroja na piersiach konia I. 8. 7.

Προστίθῃμι, (πρός, τίθῃμι) do-
kładać, dodać; przyłączać; med. προσ-
τίθεσθαι przyłączać się, τῇ γνώμῃ τι-
νός przystać, zgodzić się na czyje zda-
nie I. 6. 10.

Προστρέχω, (πρός, τρέχω, niereg.
form. zob. τρέχω) przybiegać, przy-
skoczyć τινί do kogo IV. 2. 21; VII.
4. 7; przyjsć IV. 3. 10.

Προσφέρω, (πρός, φέρω, niereg.
form. zob. φέρω) przynosić V. 2. 14;
med. προσφέρεσθαι τιμὴν obchodzić się
z kim, πρὸς τινα znieść się z kim,
układać się z kim VII. 1. 6.

Προσχωρέω, (πρός, χωρέω) przy-
chodzić, przystępować, poddawać się
V. 4. 30.

Πρόσχωρος, (πρός, χώρα) grani-
czący, sąsiedzi, sąsiad V. 3. 9.

Πρόσω, przysł. naprzód, dalej I.
3. 1; V. 4. 30; daleko II. 2. 15; πρόσω
τῶν πηγῶν daleko od źródeł III. 2.
22; πρόσω τοῦ ποταμοῦ προσβαίνειν
daleko w rzekę wchodzić IV. 3. 28;
προσωτέρω τοῦ καιροῦ dalej niż (nad
miarę stosowną) się należało, za da-
leko IV. 3. 34; προσωτικῶς bardzo
daleko; ὅλη ἐδύνατο προσωτικῶς jak
tylko mogli najdalej VI. 6. 1; (VI.
4. 1).

Πρόσωπον, ου, τό, (πρός, ὄψις)
spojrzenie, twarz, oblicze, τὰ πρόσωπα
twarz (jednej osoby) II. 6. 11.

Προτελέω, (πρό, τελέω) naprzód,
z góry płacić, zaliczyć VII. 7. 25.

Προτεραίος, α, ου, (πρότερος)
dniem wprzód, osobl. τῇ προτεραίῃ
dniem wprzód, wczoraj II. 1. 3; V.
4. 23.

Πρότερος, α, ου, pierwszy (jeżeli
mowa o dwóch) co do czasu, miejsca
i znaczenia: πρότερα Κύρου πέντε ἡμέ-
ρας ἀφίκετο pięcioma dniami wprzód,
prędzej od Cyrusa przybyła I. 2.
25; τοῖς προτέροις tamtym, dawniej-
szym I. 4. 12; πρότερον przysł. wprzód,
poprzędno, dawniej I. 7. 13.

Προτιμάω, (πρό, τιμάω) przed
innymi cenić, poważać kogo; πλέον
προτιμῶν τιμῶν wyżej cenić, więcej powa-
żać jak kogo innego I. 4. 14; I. 6. 5.

Προτρέχω, (πρό, τρέχω, niereg.
form. zob. τρέχω) wybiegać naprzód
I. 5. 2; IV. 7. 10; wyprzeździć V. 2. 4.

Προφαίνω, (πρό, φαίνω) pokazać;
med. προφαίνεσθαι pokazać się, uka-
zać się I. 8. 1; II. 3. 13.

Προφασίζομαι, (πρόφασις) poda-
wać za powód, składać się czém, wy-
mawiać się czém III. 1. 25.

Πρόφασις, εως, ἡ, (πρόφῃμι) po-

zór, wybieg I. 1. 7; πρόσφασιν ποιέ-
σθαι udawać I. 2. 1.

Προφύλαξ, ακος, ὁ, (πρό, φύλαξ)
czata; οἱ προφύλακες czaty II. 3. 2;
III. 2. 1; itd.

Προχωρέω, (πρό, χωρέω) iść na-
przód; o biesiadzie, dalej się ciągnąć,
przedłużać się VII. 3. 26; postępować,
powodzić się, szczęście się, przyjsć
w porę, przytrafić się, ἔχοντι ὁ, τι
προχωροῖν mając przy sobie, co mu się
podobalo; inni zaś tłumaczą w pier-
wotnym tego słowa znaczeniu: si ha-
beret, cur iter faceret, si ei justa ite-
neris csusa esset, jeżeli miał słuszne
powody, czemu podróżował I. 9. 13.

Πρόυμα, ης, ἡ, (πρωμῆς) scil.
ναῦς, tył okrętu czyli rufa V. 8. 20.

Προῦί i **πρό**, (πρό) przysł. ry-
chło, rano III. 4. 1; VI. 5. 2; (VI.
3. 2); VII. 6. 6.

Πρόφα, ας, ἡ, (πρό) przodek o-
krętu czyli sztaba V. 8. 20.

Προφρέυς, εως, ὁ, (πρόφα) szta-
bnik, t. j. sztaba okrętu pilnujący V.
8. 20.

Πρωτεύω, (πρωτός) pierwszym
być, παρά τιμὴν u kogo, mieć pier-
wszeństwo, pierwsze zajmować miej-
sce II. 6. 26.

Πρώτος, η, ου, (πρό) pierwszy,
najpierwszy, (co do porządku czasu,
miejsca i znaczenia) I. 3. 1; οἱ πρώ-
τοι na przodzie będący, przednia straż
II. 2. 16; najpierwszy, najznakomitszy
II. 6. 17; przysł. πρώτων i πρώτα
najprzód, z początku, pierwszy raz
I. 3. 2; I. 6. 6; I. 9. 2; I. 10. 10.

Πταίω, odbijać się, rozbijając IV.
2. 3.

Πταίρω, nieużyw. praes. zastępuje
πταρόνυμαι, fut. πταρῶ, aor. 1. ἐπτά-
ρα, aor. 2. ἐπτάρον, kichnąć, co za
pomysłną uważano wróżbę III. 2. 9.

Πτέρυγες, υγος, ἡ, = πτερον, skrzy-
dło, πτέρυγες skrzydła pancerne t. j.
dolna część pancerza, która brzuch
okrywa IV. 7. 15.

Πυγμή, ἡς, ἡ, (πύξ) bicie się na
kułaki IV. 8. 27.

Πυθαγόρας, ου, ὁ, Pitagoras,
admiral Lacedaemofski.

Πυκνός, ἡ, ὄν, gęsty; gęsto sto-
jący IV. 8. 2; ściśniony II. 3. 3;
neutr. πυκνά = πυκνός przysł. gęsto,
mocno IV. 7. 15; często VI. 1. 8;
(V. 9. 8).

Πύκτης, ου, ὁ, (πύξ) szermierz
walczący na kułaki, kułacznik V. 8. 23.

Πύλαι, ὄν, αἱ, wawóz; 1) πύλαι
αἱ Βαβυλωνιαὶ wawóz babiloński pro-

wadzacy z Mezopotamii do Babilonii I. 5. 5; 2) *πύλαι τῆς Κιλικίας* wawóz prowadzacy z Kappadoeyi do Cylicyi (I. 2. 21); 3) *πύλαι τῆς Κιλικίας καὶ Συρίας* albo *αἱ Σύρραι πύλαι* wawóz syryjski z Cylicyi do Syryi I. 4. 4; I. 4. 5.

Πύλη, ης, ἡ, drzwi, zwyczejn. w plur. *αἱ πύλαι* wrota, brama. wnijscie do obozu VI. 5. 1; (VI. 3. 1).

Πυνθάνομαι, fut. *πένθομαι*, aor. 2. *ἐπυνθόμην*, pf. *πέπυσμαι*, pytać się, *τινός* dowiedzieć się od kogo I. 5. 15; I. 7. 16; II. 2. 3; IV. 6. 17; VII. 1. 14; itd.

Πύξ, przysł. pięścią V. 8. 16.

Πῦρ, *πυρός*, τό, ogień; *τὰ πύρα* (podług drugiej dekl.) ogień, jako znak wojenny IV. 1. 11; ogień strażowe VII. 2. 18.

Πυρά, ἄς, ἡ, (*πῦρ*) stós VI. 4. 9; (VI. 2. 9).

Πυραμίς, ἰδος, ἡ, (*πῦρ*) piramida III. 4. 9.

Πυραμος, ου, ὁ, Pirus, rzeka w Cylicyi.

Πυρομαχέω, (*πύργος*, *μάχουαι*) wieżę zdobywać, oblegać VII. 8. 13.

Πύργος, ου, ὁ, wieża VII. 8. 13.

Πυρέτω, -σσω, (*πυρετός*, *πῦρ*) mieć febrę, gorączkę, *φάρμακον πῦρον πυρέτων* wypiswsi lekarstwo w gorączce albo wypiswsi truciźnę w napadzie gorączki VI. 4. 11; (VI. 2. 11).

Πύρινος, η, ον, (*πυρός*) pszenny IV. 5. 31.

Πυρός, οὔ, ὁ, pszenica I. 2. 22; itd. *Πυρόβιας*, ου, ὁ, Pyrryas, dowódzca grecki.

Πυρόβιχη, ἦς, ἡ, taniec w zbroji tak nazwany od swego wynalazcy Pyrricha VI. 1. 12; (V. 9. 12).

Πυροσένω, (*πυρός*) ogniem znak dawać w wojnie VII. 8. 15.

Πώ, przysł. enklit. jeszcze; *οὐδέεις πω* jeszcze żaden VII. 5. 16.

Πωλέω, przedawać I. 5. 5; VII. 3. 3.

Πώλος, ου, ὁ, źrebię IV. 5. 24.

Πώλος, ου, ὁ, Polos, admirał Lacedemoński.

Πώμα, ατος, τό, (*πῖνω*) napój IV. 5. 27.

Πώποτε, przysł. (*πώ*, *ποτέ*) kiedykolwiek, zwykle w połączeniu z negacyą: nigdy I. 6. 11; I. 4. 18; itd.

Πώς, przysł. jak? jakim sposobem? VII. 6. 6; w pytaniach ubocz. I. 7. 2.

Πώς, przysł. enklit. jakkolwiek, w jakikolwiek sposób, jakos; *εἴ πως* czyby może II. 3. 18; *μεταγρόντες πως* odmieniwszy swe zdanie z niewiadomych powodów, niewiadomo dla czego II. 6. 3; *τεχνικώς πως* zręcznie jakos VI. 1. 5; (V. 9. 5); *ἄλλως πως* innym jakim sposobem III. 1. 20; VI. 4. 2; (VI. 2. 2); *πώς* prawie, niemal IV. 8. 21; *ὡδε πως* prawie w ten sposób, mniej więcej tak I. 7. 9; *κατὰ μέσον πως* prawie we środku VI. 2. 17; (V. 10. 17).

P.

Ῥάδιος, α, ον, łatwy IV. 8. 13; comp. *ῥάων*, *ῥάον*, superl. *ῥάστος*.

Ῥαδίως, przysł. łatwo III. 5. 9; comp. *ῥάον* łatwiej IV. 6. 12; superl. *ῥάστα*.

Ῥαθίνης, ου, ὁ, Ratines, dowódzca perski.

Ῥαθυμέω, (*ῥάδιος*, *θυμός*) być lekkomyślnym, niedbałym, próżnować, używać wygód II. 6. 6.

Ῥαθυμία, ας, ἡ, (*ῥάδιος*, *θυμός*) lekkomyślność, beczynność, skłonność do zabaw, rozrywek, *οὐκ ἐπὶ ῥαθυμίας ἐγράφετο* nie użył na rozkosze II. 6. 5.

Ῥαστώνη, ης, ἡ, (*ῥάστος*) 1) łatwość (w czém); 2) ulga, odpoczynek V. 8. 16; beczynność, lenistwo.

Ῥέω, fut. *ῥέσομαι*, aor. *ῥέρεσσα*, używawsze formy są: fut. *ῥήσομαι*, aor. 2. pass. *ῥέρούην*, pf. *ῥέρούηκα* plynąć I. 2. 7.

Ῥήτρα, ας, ἡ, (od nieużyw. *ῥέω*, pf. *ῥήτρα*.) umowa, postanowienie VI. 6. 28; (VI. 4. 28).

Ῥίγος, εος, τό, zimno, mróz V. 8. 2.

Ῥιπέω, poboczn. form. tylko w praes. i impf. używana od *ῥίπτω* rzucać.

Ῥίπτω, (aor. pass. *ῥέδιμην*) rzucać I. 5. 8; III. 3. 1; IV. 7. 13; IV. 8. 3.

Ῥίς, ἑνός, ἡ, nos VII. 4. 3.

Ῥόδιος, α, ον, rodyjski.

Ῥόδιος, ου, ὁ, Rodyjczyk, mie-

szkanięc wyspy Rodos, jednej z Cyklad.

Ροδογοΐνη, ης, ή, Rodoguna, córka króla Artaxerxes II.

Ροφέω, polykać, czerpać ustami, chlupać, smoktać IV. 5. 32.

Ρυθμός, οὔ, ό, równy podział części co do czasu, pomiar; takt, εν ρυθμῶ w takt, podług taktu V. 4. 14; VI. 1. 10; (V. 9. 10); ρυθμοὺς σάλπίζειν trąbić podług taktu VII. 3. 32.

Ρῦμα, ατος, τό, (ερώω) to co się

ciągnie, cięciwa, εκ τόξου δύματος na wystrzał z łuku III. 3. 15.

Ρώμη, ης, ή, (δώννυμι) siła; σὶν πολλῇ ῥώμῃ z wielką siłą t. j. wielkiem wojskiem.

Ρώννυμι i **ῥωννύω**, fut. ῥώσω, pf. pass. ἐῤῥώμαι, aor. pass. ἐῤῥόσθην, wzmacniać, pf. pass. ἐῤῥώμαι jestem w sile, τὸ ἐῤῥώμενον siła, dzielność II. 6. 11.

Ρωπάρας, α, ό, Roparas, satrapa Babilonii.

Σ.

Σάγαρις, εως, ή, (wyraz scytyjski), bardysz, jakich Scytowie i Amazonki używały IV. 4. 16; V. 4. 13.

Σακίον albo **σακκίον**, ου, τό, (σάκκος) worek IV. 5. 36.

Σαλμυδησσός, οὔ, ό, Salmidesus, miasto nad morzem Czarném.

Σαλπικτής, οὔ, ό, trebaczn.

Σάλλιγξ, γγος, ή, trąba VII. 3. 32.

Σαλπίζω, (σάλλιγξ) trąbić, dać znak trąbą; ρυθμοὺς σαλπίζειν podług taktu trąbić VII. 3. 32.

Σάμιος, α, ου, Samijski; ό Σάμιος Sami język, mieszkanięc wyspy Samos.

Σαμόλας, α, ό, Samolas, dowódzca grecki.

Σάρδεϊς, εων, αι, Sardes, miasto stolęczne Lidii.

Σάρος, ου, ό, Saros, rzeka w Cylicyi.

Σατραπεύω, (σατραπέης) być satrapą, rządzić prowincyi, jako satrapa rządzić z accus. i gen. czém I. 7. 6; III. 4. 31.

Σατραπέης, ου, ό, satrapa, naczelnik prowincyi w państwie perskiem, który najwyższą cywilną i wojskową dzierzył władzę.

Σάτυρος, ου, ό, Satyr, bożek i towarzyszy Bachusa, tutaj I. 2. 13; Silenus, nauczyciel Bachusa.

Σαντοῦ, ης, οὔ, albo σαντοῦ, ης, οὔ, zaim. zwrotn. ciebie, siebie.

Σαφής, ές, jasny, jawny, widoczny, wyraźny.

Σαφώς, przysk. widocznie, oczywiście I. 4. 18; zapewne, niezawodnie, z pewnością, bez wątpienia II. 5. 4; IV. 5. 8; V. 7. 25; VII. 6. 43.

Σελινοῦς, οἰντος, ό, i ή, Selinus, rzeka w Elidzie; 2) Selinus, rzeka w Jonii przy Efezie płynąca.

Σεύθης, ου, ό, Seutes, król Odrysów w Tracyi.

Σηλυβρία, i **Σηλυβρία**, ας, ή, Selimbrya, miasto w Tracyi nad Propontyda.

Σημαίνω, (σήμα) dać znak, τῇ σάλλιγγι, τῷ κέρατι trąbą, rogim II. 2. 4; III. 4. 4; IV. 2. 1; VI. 3. 15; (VI. 1. 15); VII. 2. 18; σημαίνειν τὸ πολεμικόν dać znak do ataku IV. 3. 29; dać znać, dać poznać, wskazać, oznajmić II. 1. 2; VI. 1. 24; (V. 9. 24); VI. 1. 31; (V. 9. 31); VII. 3. 43; itd.

Σημείον, ου, τό, znak, VI. 2. 2; (V. 10. 2); ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου za jednym znakiem II. 5. 32; chorągiew, τὸ βασιλείων σημείων chorągiew królewska t. j. złoty orzeł na drzewcu rozpięty I. 10. 12.

Σησαμίνος, η, ου, (σησαμή) ciemierzcznikowy, χοῖσμα σησαμίνων masę ciemierzcznikowa IV. 4. 13.

Σήσαμον, ου, τό, (σησαμή) ciemierzcznik (roślina) I. 2. 22.

Σιγάξω, (σιγή) kazać milceć, τινά komu, nakazać milczenie VI. 1. 32; (V. 9. 32).

Σιγάω, (σιγή) milceć V. 6. 27.

Σιγή, ης, ή, (σιγάω) milczenie; σιγή w milczeniu I. 8. 11.

Σίγλος, i **σίγλος**, ου, ό, syglos, pieniądż perski, wynosił 7½ attyckich obolów I. 5. 6.

Σιδηρεία, ας, ή, (σίδηρος) praca w kopalniach żelaza V. 5. 1.

Σιδηρεος, α, ου, ściagn. σιδηρούς, ᾶ, οἶν, (σίδηρος) żelazny.

Σίδηρος, ου, ό, żelazo.

Σικωνίος, α, ου, Sycyoński; ό Σικωνίος Sycyończyk, mieszkanięc Sycyonu, miasta w Peloponnezie.

Σιλανός, οὔ, ό, Silanos, wieszcz w wojsku greckim.

Σιλανός, οὔ, ὁ, Silanos, imię własne.

Σίνομαι, (tylko w praes. i impf. używane) porwać, rabować, szkodzić III. 4. 16.

Σινοπεύς, εὖς, ὁ, Synopejczyk, mieszkaniec miasta Synope w Paflagonii nad morzem Czarném.

Σινόπη, ης, ἡ, Synope, miasto w Paflagonii nad morzem Czarném.

Σιός, po Iakońsku zam. θεός, καὶ μὲ τὸ σιῶ! na obu bogów t. j. na Kastora i Polluxa! na których Lacedaemoniecykowie zwykli byli przysięgać VI. 6. 34; (VI. 4. 34).

Σιταγωγός, ὄν, (σίτος, ἄγω) zboże wożący, σιταγωγὰ πλοῖα statki zbożowe I. 7. 15.

Σιτάκη albo **Σιτάκη**, ης, ἡ, Sytaka, miasto w Babilonii.

Σιτάκας, ου, ὁ, Sytalkas, król Odrysów w Tracji; τὸν Σιτάκην śpiew na cześć króla Sytalkasa VI. 1. 6; (V. 9. 6).

Σιευτός, ἡ, ὄν, adj. verb. od σιεύω, tuczony, karmiony V. 4. 32.

Σιτηρέσιον, ου, τό, pieniądze na stół, na żywność, które każdy żołnierz prócz swego żołdu (μισθός) pobierał VI. 2. 4; (V. 10. 4).

Σιτίον, ου, το, (σίτος), strawa, potrawa, żywność I. 10. 13; VI. 2. 4; (V. 10. 4).

Σίτος, ου, ὁ, zwyczajn. w plur. τὰ σίτα, zboże, mąka, chleb, pokarm, żywność I. 4. 19; II. 1. 6; V. 4. 27; itd.

Σιωπῖω, (σιωπή) milczeć I. 3. 2; zamilczeć V. 8. 25.

Σκεδάιννμι, fut. σκεδάσω, σκεδῶ, aor. 1. ἐσκεδάσα, pf. pass. ἐσκεδάσθην, aor. pass. ἐσκεδάσθην, rozproszyć III. 5. 2.

Σκέλος, εος, τό, udo, goleń, noga IV. 2. 20; V. 8. 10.

Σκέπασμαι, ατος, τό, (σκεπέζω) okrycie I. 5. 10.

Σκεπτόν, adj. verb. od σκεπτομαι, trzeba uważać, zastanawiać się, rozważać I. 3. 11; IV. 6. 10.

Σκεπτομαι, przypatrywać się IV. 5. 20; rozpatrywać się, śledzić VII. 3. 41; rozważać, zastanawiać się, uważać I. 3. 11; III. 2. 20; IV. 6. 10; V. 4. 7.

Σκενέζω, (σκεῦος) sposobieć; zdobieć, stroić VI. 1. 12; (V. 9. 12).

Σκενή, ης, ἡ, zbroja, odzież IV. 7. 27.

Σκεῦος, εος, τό, sprzęt, naczynie; τὰ σκεῖα bagaże, toboły III. 4. 30;

IV. 3. 30; VI. 4. 21; (VI. 2. 21); VII. 4. 18.

Σκενοφορέω, (σκεῦος, φέρω) sprzęty, toboły, bagaże wojenne nosić III. 2. 28; III. 3. 19.

Σκενοφόρος, ον, (σκεῦος, φέρω) sprzęty, bagaże noszący; ὁ σκενοφόρος ciura, luzak; τὰ σκενοφόρα zwierzęta juczne; toboły, bagaże, juki, obłogi I. 3. 7; I. 10. 3; III. 2. 36; IV. 3. 25.

Σκηναίω, i **σκηναίω**, (σκηνή) w namiocie przebywać, mieszkać, obozować, rozkwaterować się I. 4. 9; II. 4. 14; IV. 2. 22; gościć, jeść, biesiadować IV. 5. 33; V. 3. 9; VII. 3. 15.

Σκηνή, ης, ἡ, namiot, obóz III. 5. 7.

Σκηνώω, (σκηνή) namiot rozbić, zakładać, rozłożyć się, obozować, mieszkać II. 4. 14; IV. 5. 23; V. 7. 31; V. 5. 11.

Σκηνώμα, ατος, τό, namiot, dom VII. 4. 16.

Σκηπτός, οὔ, ὁ, piorun III. 1. 11.

Σκηπτουχος, ου, ὁ, (σκηπτρον, ἔχω) berło noszący, dygnitarz, dworzanin na dworze króla perskiego.

Σκιλλοῦς, οῦντος, ὁ, Skillus, miasto w Elidzie, które Lacedaemoniecykowie wygnanemu z Aten Xenofontowi na mieszkanie darowali.

Σκίμπους, ποδός, ὁ, (σκίμπου, πούς) stółek składany, w ogóle posłanie, łożo, materac VI. 1. 4; (V. 9. 4).

Σκληρός, ἄ, ὄν, (σκέλλω, perf. ἐσκέληα) suchy, twardy, nierówny IV. 8. 26.

Σκόλοψ, οπος, ὁ, wszelki przedmiot ostrokończasty, ostry kół, palisada V. 2. 5.

Σκοπέω, (σκοπός) patrzeć, śledzić II. 4. 24; V. 2. 20; mieć baczność na co V. 1. 9; rozważać, zastanawiać się II. 5. 4; zważać na co, uwzględniać, stósować się do czego, τί i πρὸς τι I. 9. 22; VII. 4. 8; poznać III. 1. 13; med. σκοπεῖσθαι rozważać, zastanawiać się V. 2. 8, 20.

Σκοπός, οὔ, ὁ, dozorca, stróż, szpieg.

Σκόροδον, ου, τό, czosnek VII. 1. 37.

Σκοταῖος, α, ον, (σκότος) ciemny; σκοταῖοι προϊόντες pociemku nadchodzący II. 2. 17; σκοταῖους διελθεῖν przejść po ciemku IV. 1. 5.

Σκότος, ου, ὁ, i εος, τό, ciemność, zmrok II. 2. 7; kryjówka II. 5. 7.

Σκύθης, ου, ὁ, Seyta; οἱ Σκύθαι

Scytowie, naród mieszkający na północy Europy i Azji. Scytowie byli sławnymi łucznikami.

Σαθιωί, *ων, οι*, Skitynowie, lud w północnej Armenii.

Σαλευώ, (*σαυλον*) *τινά* obedrzeć, wyznać kogo ze zbroi, łupić, rabować VI. 1. 6; (V. 9. 6).

Σαύταλον, *ου, τό*, kij, pałka VII. 4. 15.

Σαῦτινος, *η, ου*, (*σαῦτος*) skórzany V. 4. 13.

Σαῖνος, *εος, τό*, ul IV. 8. 20.

Σαίκοης, *ου, ό*, Smikres, dowódzca grecki.

Σόλοι, *ου, οι*, Soli, miasto w Cylicyi. **Σός**, *ση, σόν*, zaim. dzierz. twój; *τά* *σά* twoje sprawy, twoje dobro VII. 7. 44.

Σουσα, *ων, τά*, Suza, stolica Suzydy, rezydencya króla perskiego.

Σοφαινετος, *ου, ό*, Sofajnetos, dowódzca grecki.

Σοφία, *ας, ή*, wszelka umiejętność, sztuka, a zatem także sztuka muzyczna, muzyka I. 2. 8; później: mądrość.

Σοφός, *ή, όν*, biegły, zdatny, mądry I. 10. 8.

Σπαιζω, (*σπένς*) mało mieć, *τινος*; braknie mi czego, niemiec czego II. 2. 12; VII. 7. 42.

Σπένιος, *α, ου*, (*σπένς*) potrzebujący, biedny; 2) rzadki, mało I. 9. 27; VII. 6. 24.

Σπένις, *εος, ή*, niedostatek, brak, *τινός* czego VII. 2. 15; *σπένει βίου* z niedostatku potrzeb do życia VI. 4. 8; (VI. 2. 8).

Σπάρτη, *ης, ή*, Sparta, stolica Lakoniki w Peloponezie.

Σπαρτιάτης, *ου, ό*, Spartyata, mieszkaniec Sparty.

Σπάρτον, *ου, τό*, powróż, sznur, *σπάρατα πυκνά* *εστραμμένα* sznury mocno ze sobą skręcone IV. 7. 15.

Σπείω, ciągnąć, wyciągać; *εσπασμένοι* *τά* *ξίφη* z dobytymi mieczami VII. 4. 16.

Σπείρω, fut. *σπερώ*, aor. 1. *εσπειρα*, pf. *εσπαρα*, aor. pass. *εσπάρην*, siac VI. 1. 8; (V. 9. 8).

Σπένδω, fut. *σπείσω*, aor. *εσπεισα*, pf. *εσπεικα*, pf. pass. *εσπεισμαι*, wylewać co (wino) na ofiarę, na cześć bogom IV. 3. 13; co zwłaszcza przy zawieraniu pokoju, przymierza było zwyczajem, *ετά* med. *σπένδεσθαι* zawarzyć przymierze, *τινι* z kim i *πρός τινα* z kim I. 9. 7; II. 3. 7; III. 5. 16; IV. 4. 6; VII. 4. 22; również

σπονδᾶς σπένδεσθαι zawarzyć przymierze, zrobić zawieszenie broni IV. 1. 1.

Σπένδω, fut. *σπέσω*, spieszyć się I. 3. 14; II. 3. 13; IV. 8. 2; przyspieszać I. 5. 9.

Σπιθριδάτης, *ου, ό*, Spitrydates, dowódzca perski.

Σπολάς, *άδος, ή*, pancierz skórzany, który pod kirysem (*θώραξ*) noszono III. 3. 20; IV. 1. 18.

Σπονδή, *ής, ή*, (*σπένδω*) ofiara na cześć bogom wylewana, libacya, którą spełniano przy ucztach, przy zawieraniu pokoju, przymierza, i dla tego *αί σπονδαί* przymierze, zawieszenie broni I. 9. 8; II. 1. 21; *σπονδᾶς ποιεῖν* = *σπένδειν* lać wino bogom na ofiarę IV. 3. 13; *σπονδᾶς ποιεσθαι* przymierze zawarzyć II. 3. 8, 10.

Σπονδάζω, fut. *σπονδάσω* i *σπονδάσομαι* (*σπονδή*), gorliwie się czym zajmować, pospieszać się II. 3. 12.

Σπονδαίολογέομαι, (*σπονδαίος*, *λέγω*) o ważnych sprawach rozmawiać I. 9. 28.

Σπονδαίος, *α, ου*, (*σπονδή*) gorliwy, czynny, ważny.

Σπονδή, *ής, ή*, gorliwość, czynność, pospiech IV. 1. 17; *κατὰ σπονδήν* spieszenie VII. 6. 28.

Σπονδή, jako przysł. spieszenie VI. 5. 14; (VI. 3. 14).

Στάδιον, *ου, τό*, albo **στάδιος**, *ου, ό*, 1) staje, jako miara długości, wynosząca 600 stóp greckich, a 40 stadyów idzie na milę geograficzną; 2) stadium, miejsce gonitwy, które jedno stadium długości wynosiło; byłoto miejsce w kształcie podkowy; z trzech stron otoczone murem, a czwarta strona otwarta służyła do wnijscia dla ubiegających się; na trzech stronach dookoła wznosiły się siedzenia dla widzów; przenośnie: ubieganie się, walka na placu gonitw; *στάδιον* *άγωνεσθαι* walczyć, ubiegać się na placu gonitw IV. 8. 27.

Σταθμός, *ου, ό*, (*ισθημι*) stanowisko, miejsce, gdzie po dziennej podróży wojsko wycoczywało; nocleg, kwatera I. 8. 1; I. 10. 1; II. 1. 3; IV. 1. 19; IV. 5. 5; w państwie perskiem nazywały się te miejsca *σταθμοί* stacyami, gdzie król perski w podróży na noc stawał, *ετά*: dzienny pochód, jeden dzień drogi, marsz dzienny, w ogóle na oznaczenie odległości: marsz, pochód, wynoszący 5 parasangów I. 5. 1; I. 5. 7; III. 4. 13; itd.; *σταθμοί* *εργμοί* marsze, pochody przez pustynią I. 5. 5.

Στασιάζω, (στάσις) 1) podburzać *πρὶ* przeciw komu; 2) w znaczeniu nieprzech. burzyć się, buntować się, spiski knuć, *πρὸς τινα* przeciw komu II. 5. 28; VI. 1. 29; (V. 9. 29); VII. 1. 39; niezgadzać się, poróżnić się VII. 2. 2.

Στάσις, *εὖς*, *ἡ* (ἵστημι) powstanie, rokosz, bunt VI. 1. 29; (V. 9. 29).

Στασιώτης, *ου, ὁ*, (στάσις) należący do przeciwnego stronnictwa, buntownik, wicherzyciel.

Σταυρός, *οὐ, ὁ*, (ἵστημι) pał, palisada V. 2. 21; VII. 4. 14.

Σταυρώμα, *ατος, τό*, (σταυρός) ogrodzenie ostremi koły, ostróg V. 2. 15, 19.

Στέαρ, *στέατος, τό*, lój, tłuszcz, tran IV. 4. 28.

Στέγασμα, *ατος, τό*, (στεγάω) pokrycie I. 5. 10.

Στέγη, *ης, ἡ*, dach, dom IV. 4. 14; V. 5. 20.

Στεγνός, *ἡ, ὄν*, ściagn. ze *στεγνός*, pokryty.

Στεγνόν, *οὐ, τό*, miejsce pokryte, dom VII. 4. 12.

Στείβω, chodzić; *στειβόμενοι ὁδοί* drogi (właśc. utarte) publiczne I. 9. 13.

Στέλλω, uporządkować, uszykować, opatrzyć; odziać, ubrać, *ἑσταλμένοι* ubrawszy się III. 2. 7; 2) posyłać; *στέλλεσθαι* być posłanym V. 1. 5; wyruszać, puszczać się w drogę, podróżować, odbywać drogę V. 6. 5; VI. 2. 13; (V. 10. 13).

Στενός, *ἡ, ὄν*, ciasny, wązki I. 4. 4; I. 7. 15; *τὸ στενόν* i *τὰ στενά* cieśnina, wąwóz IV. 1. 14; IV. 4. 18; IV. 5. 1.

Στενοχωρία, *ας, ἡ*, (στενός, χώρα) droga ciasna, wąwóz I. 5. 7.

Στέργω, fut. *στέρω*, pf. *ἔστοργα*, kochać II. 6. 23.

Στερέω, wyzuć, pozbawić, *τινά τινος* kogo czego II. 5. 10; pass. *στερείσθαι* być pozbawionym, wyzutym, złupionym I. 4. 8; II. 1. 12; IV. 5. 28; VII. 1. 30.

Στερίσσω, form. pobocz. do *στερέω*, złupić, wyzuć, pozbawić.

Στέρον, *ου, τό*, pierś I. 8. 26.

Στέρομαι, tylko w praes. imperf. używane jako pass. do *στερέω*, być pozbawionym, *τινός* czego, utracić co III. 2. 2.

Στερόω, przysł. mocno, stale III. 1. 22.

Στέφανος, *ου, ὁ*, (στέφω) wieniec jako nagroda zwycięzcy I. 7. 7.

Στεφανώω, (στέφανος) wieńczyć;

med. *στεφανοῦσθαι* uwieńczyć się; zwyczaj wieńczenia się był używany przy ofiarach VII. 1. 40; przy ucztach, *ἑστεφανωμένοι τοῦ ξηροῦ χλοῦ στεφανοίς* ozdobieni wieńcami z suchej trawy tj. siana; nadto występowali Lacedemonicykowie uwieńczeni do boju IV. 3. 17.

Στήλη, *ης, ἡ*, słup (z napisem) V. 3. 13; słup (graniczny) VII. 5. 13.

Στιβάς, *αδος, ἡ*, (στέιβω) posłanie ze słomy, liści, siennik VI. 1. 4; (V. 9. 4).

Στιβός, *ου, ὁ*, (στέιβω) 1) ścieszka, 2) ślad I. 6. 1; VI. 3. 24; (VI. 1. 24); VII. 3. 43.

Στιζώ, fut. *στιζω*, ostrém narzędziem piętnować, *ἑστιμμένοι ἀνθέμια* w kwiaty punktowani V. 4. 32.

Στίθος, *εὖς, τό*, (στέιβω) gromada, hufiec, orszak I. 8. 13, 26; VI. 5. 26; (VI. 3. 26).

Στιλεγγίς, *ίδος, ἡ*, zgrzebło, drapaczka, skrobaczka używana w łaźniach, a zwłaszcza w palestrze do wycierania ciała spoconych i pyłem okrytych zapaśników; 2) złota opaska lub złoty grzebień I. 2. 10.

Στολάς, *αδος, ἡ*, pancerz skórzany, który pod kirysem noszono III. 2. 20; IV. 1. 18.

Στολή, *ης, ἡ*, (στέλλω) suknia I. 2. 27; IV. 5. 33.

Στόλος, *ου, ὁ*, (στέλλω) podróż, droga, wyprawa I. 3. 16; II. 2. 10; III. 1. 9; III. 3. 2; 2) zbrojenie się I. 2. 5; 3) wojsko II. 2. 12; III. 2. 11.

Στόμα, *ατος, τό*, usta, otwór, wchód IV. 5. 25; ujście rzeki VI. 2. 1; (V. 10. 1); front, czoło (wojska) V. 4. 22; *ἀπὸ τοῦ στόματος* z czoła wojska III. 4. 42; *κατὰ στόμα* na przodzie stojący, na przodku stojący albo stojący przy wnijsciu V. 2. 26.

Στρατεία, *ας, ἡ*, (στρατεύω) wyprawa III 1. 9; V. 4. 18.

Στρατεύω, *ατος, τό*, (στρατεύω) wojsko I. 2. 18; I. 10. 18, 19; obóz I. 5. 12.

Στρατεύω i **στρατεύομαι**, wyruszyć w pole, wyprawę przedsięwziąć, wojnę prowadzić I. 1. 11; I. 2. 3; *ἐπὶ τινα* przeciw komu II. 1. 14; III. 1. 18; wojsko prowadzić I. 9. 14.

Στρατηγέω, (στρατηγός) być wodzem, dowodzić, *τινός* czem, *τῶν ξένων* wojskiem najemném I. 4. 3; II. 6. 28; *τὴν στρατηγίαν στρατηγέων* urząd wodza sprawować, dowództwo mieć I. 3. 15; kierować, nadać kierunek III. 2. 27; (o losie) prowadzić, zrządzić II. 2. 13.

— **Στρατηγία**, *ας, ή*, (στρατηγός) urząd, godność wodza, dowództwo; *την στρατηγίαν στρατηγείν* urząd wodza sprawować, dowództwo mieć I. 3. 15; plan, rada II. 2. 13.

Στρατηγιάω, (στρατηγία) *ζησζέ* sobie, pragnąc być wodzem VII. 1. 33.

Στρατηγός, *οῦ, ό*, (στρατός, άγω) wódz; w wojsku 10,000 Greków było kilku wodzów (στρατηγοί) przez żołnierzy obieranych, między którymi jeden zwykł był mieć naczelne dowództwo; niższy stopień dowódczy był *λοχαγός* setnik itd. VII. 2. 35; mówiąc o Persach, znaczy *στρατηγός* wódz naczelny I. 1. 2; I. 7. 12; I. 9. 7.

Στρατιά, *άς, ή*, wojsko I. 2. 12; itd.

Στρατιώτης, *ου, ό*, (στρατιά) żołnierz.

Στρατοκλής, *έους, ό*, Stratokles, dowódzca grecki.

Στρατοπεδύνω i **στρατοπεδύνωμαι**, (στρατόπεδον) obóz stawiać, obozem stanać, rozłożyć się, obozować II. 2. 17; III. 5. 1; itd.; *στρατοπεδεύεσθαι παρά τινι* przejść do obozu czyjego I. 3. 7.

Στρατόπεδον, *ου, τό*, (στρατός, πέδον) obóz I. 10. 1, 17; itd.; wojsko obozujące, w ogóle wojsko.

Στρατός, *οῦ, ό*, (στρώννυμι ściele) obóz; wojsko w obozie; wojsko I. 5. 7; itd.

Στραπτός, *ή, όν*, adj. verb. od *στρέφω*, kręcony; *στραπτός κύκλος* i bez *κύκλος* łańcuch na szyję, naszyjnik I. 2. 27; I. 5. 8; I. 8. 29.

Στρέφω, kręcić, *σπάρατα πηνά έστραμμένα* sznury mocno z sobą skręcone IV. 7. 15; obracać; obrócić się IV. 3. 26; *στρέφεσθαι* zwrócić się I. 10. 6; III. 5. 1.

Στρουθός, *οῦ, ό*, każdy mały ptak, osobl. wróbel; *στρουθός μεγάλη*, *ή*, struś I. 5. 2.

Στροματόδεσμος, *ου, ό*, (στρώμα, δεσμός) łożok, worek V. 4. 13.

— **Στυγνός**, *ή, όν*, (στυγέω) nienawidzony, nieprzyjazny; 2) smutny, ponury, posepny, *οἶαν στυγνός ήν* z wejrzania był posepny II. 6. 9; *τό στυγνόν* ponurość, posepność II. 6. 11.

Στυμφάλιος, *α, ου*, stymfalski; *ό Στυμφάλιος* Stymfalczyk, z miasta Stymfalos.

Στύμφαλος, *ου, ή*, Stymfalos, miasto w Arkadii.

Στύ, zaim. osob., ty.

Συγγένεια, *ας, ή*, (συγγενής) pokrewieństwo, *κατά την συγγένειαν*

z powodu pokrewieństwa (Ateńczyków z Trakami przez Proknę, córkę króla ateńskiego Pandjona) VII. 3. 39.

Συγγενής, *ές*, (συγγίνομαι) spokrewniony, krewny I. 6. 10; VII. 2. 31.

Συγγίνομαι, (*σύν, γίνομαι*, niereg. form. zob. *γίνομαι*) *τινι* być z kim razem, być w czyjém towarzystwie, obcować z kim, przestawać z kim I. 2. 12; II. 6. 17.

Συγκάθημαι, (*σύν, κατά, ήμιν*) siedzieć z kim V. 7. 21.

Συγκαλέω, (*σύν, καλέω*, niereg. form. zob. *καλέω*) zwołać I. 4. 8; I. 6. 4; VI. 6. 36; (VI. 4. 36).

Συγκάμπτω, (*σύν, κάμπτω*) zgiąć V. 8. 10.

Συγκατακαίω, (*σύν, κατά, καίω*, niereg. form. zob. *καίω*) razem spalić III. 2. 27.

Συγκατασεδέαννυμι, (*σύν, κατά, σεδάννυμι*) razem wylać VII. 3. 32.

Συγκαταστρέφω, (*σύν, κατά, στρέφω*) razem podbić, pomódz *τινι* komu do podbicia kogo II. 1. 14.

Συγκατεργάζομαι, (*σύν, κατά, εργάζομαι*) razem, wspólnie dokonać, pomódz do zdobycia, wywalczyć VII. 7. 25.

Σύκειμαι, (*σύν, κείμαι*, niereg. form. zob. *κείμαι*) razem leżeć, razem być; 2) *σύκειται* jest umówionem, zgodzono się, *κατά τὰ σύκείμενα* stósownie do umowy VII. 2. 7; *τό σύκείμενον* miejsce umówione, oznaczone VI. 3. 4; (VI. 1. 4).

Συγκλείω, (*σύν, κλείω*) zamykać VII. 1. 15.

Συγκομίζω, (*σύν, κομίζω*) znosić, gromadzić; med. *συγκομίζεσθαι* sobie zebrać VI. 6. 37; (VI. 4. 37).

Συγκόπτω, (*σύν, κόπτω*) razem wycinać, pomagać przy wycinaniu IV. 8. 8.

Συγκύπτω, (*σύν, κύπτω*) schylać się, skupić się, ścisnąć się III. 4. 10.

Συγχοράω, (*σύν, χοράω*) razem isć, razem przyjsć; zgadzać się; 2) u-stąpić, przystać na co V. 2. 9.

Σύνειος, *α, ου*, (σύν) *σύνειος* wieprzowy IV. 4. 13.

Συέννεσις, *εως, ιως, ό*, Syennezys, król Cylicyi.

Σύζων, *ου, το*, figa.

Συλλαμβάνω, *σύν, λαμβάνω*, niereg. form. zob. *λαμβάνω*) schwytać, pojmać, łapać, zabrać I. 1. 3; I. 4. 8; I. 6. 4; II. 5. 32; IV. 4. 16; V. 1. 15; itd.

Συλλέγω, (*σύν, λέγω*, niereg. form. zob. *λέγω*) zbierać, gromadzić, zwołać

I. 4. 13; IV. 4. 17; V. 6. 37; med. συλλέγεσθαι zbierać się, zgromadzać się I. 1. 9; VI. 2. 4; (V. 10. 4); VI. 3. 6; (VI. 1. 6); itd.; uzbierać sobie VII. 4. 8.

Συλλογή, ἡς, ἡ, (συλλέγω) zbieranie, zaciąg I. 1. 6.

Συλλογος, ου, ό, (συλλέγω) zgromadzenie V. 6. 22; zbiegowisko V. 7. 2.

Συμβαίνο, (σύν, βαίνω, niereg. form. zob. βαίνω) schodzić się, zwłaszcza dla układów, zgodzić się; 2) wydarzyć się, niesob. συμβαίνει zdarza się; τὰ συμβαίνοντα wypadki III. 1. 13.

Συμβάλλω, (σύν, βάλλω, niereg. form. zob. βάλλω) znosić, zbierać, gromadzić III. 4. 31; συμβάλλεσθαι χρήματα εἰς τι składać pieniądze na co I. 1. 9; umówić się, zgodzić się na co τι, συνεβάλοντο λόγον zgodzili się (na pagórek), oznaczyli pagórek; συμβάλλεσθαι περί τινος rozprawiać o czym, rozwodzić się nad czym IV. 6. 14; συμβάλλεσθαι ξενίαν zawrzeć przyjaźń gościnną VI. 6. 35; (VI. 4. 35).

Συμβοάω, (σύν, βοάω) razem krzyzczeć; ἀλλήλους συμβοάων zwoływać się nawzajem VI. 3. 6; (VI. 1. 6).

Συμβοηθεώ, (σύν, βοηθεώ) razem, wspólnie, także przyjść na pomoc IV. 2. 1; VII. 8. 17.

Συμβολή, ἡς, ἡ, (συμβάλλω) spotkanie, potyczka VI. 5. 32; (VI. 3. 32).

Συμβουλεύω, (σύν, βουλεύω) τινί, radzić, dać radę I. 6. 9; II. 3. 20; V. 6. 4; VII. 1. 10; itd.; med. συμβουλεύεσθαι τινί radzić się kogo, naradzić się z kim I. 1. 10; I. 7. 2; II. 1. 16.

Συμβουλή, ἡς, ἡ, (συμβουλεύω) rada; ἡ ἱερὰ συμβουλή λεγομένη tak nazwana święta rada, odnosi się do przysłówia: „συμβουλή ἱερὸν χρῆμα rada jest rzeczą świętą“ V. 6. 4.

Συμβουλος, ου, ό, (συμβουλεύω) doradzca I. 6. 5.

Συμμανθάνω, (σύν, μανθάνω, niereg. form. zob. μανθάνω) z kim razem się uczyć; aor. 2. συμμαθεῖν być przyzwyczajonym, και πᾶν ἡδὺν συμμαθόντι τὸ πῶμα ἦν i bardzo przyjemny był napój dla przyzwyczajonego do niego IV. 5. 27.

Συμαχέω, (σύμμαχος) τινί, pomagać komu w wojnie, być sprzymierzonym V. 4. 30.

Συμαχία, ας, ἡ, (σύμμαχος) pomoc w wojnie, przymierze odporne i zaczepne V. 4. 3, 8.

Συμάχομαι, (σύν, μάχομαι, nier. form., zob. μάχομαι) wspólnie z kim

walczyć, być jego sprzymierzeńcem V. 4. 10.

Σύμμαχος, ου, (σύν, μάχη) wspólnie z kim walczący, sprzymierzony, posiadający II. 4. 6; II. 5. 11; ό σύμμαχος spółwojnник, sprzymierzeniec I. 3. 6; I. 7. 3; V. 4. 6; VII. 6. 3; τὰ σύμμαχα środki, źródła II. 4. 7.

Συμμετέχω, (σύν, μετά, έχω, nier. form. zob. έχω) razem, wspólnie mieć udział, τινός w czym, być uczestnikiem VII. 8. 17.

Συμμίγνυμι, (σύν, μίγνυμι, nier. form. zob. μίγνυμι) zmieszać; 2) w znaczeniu nieprzech. i pass. wraz z fut. med. łącząc się, połączyc się II. 1. 2; II. 3. 19; IV. 2. 9; itd.; (o wojsku) potykać się, uderzyć, τινί na kogo IV. 6. 24.

Συμπαράσκευάζω, (σύν, παρασκευάζω) razem, wspólnie przygotować, wspólnie się starać o co, wspólnie działać V. 1. 8, 10.

Συμπαρέχω, (σύν, παρά, έχω, niereg. form. zob. έχω) razem, wspólnie dostarczać, wyrobić VII. 6. 30; συμπαρέχων φόβον przyczynić się do napędzenia strachu VII. 4. 19.

Σύμπας, σύμπασα, σύμπαν, (σύν, πᾶς) wzmocnienie pᾶς, wszystek razem, cały I. 2. 9; τὰ σύμπαντα razem wzięwszy, zgoła I. 5. 9.

Συμπεδάω, (σύν, πεδάω) skrepować; przenośnie o mrozie i śniegu: mrozić IV. 4. 11.

Συμπέμπο, (σύν, πέμπω) posłać z kim razem III. 4. 42; V. 5. 15; VII. 7. 55.

Συμπεριτυγχάνω, (σύν, περί, τυγχάνω, niereg. form. zob. τυγχάνω) razem napotkać, τινί kogo VII. 8. 22.

Συμπίπτω, (σύν, πίπτω, niereg. form. zob. πίπτω) razem zapaść się, runąć V. 2. 24; razem wpaść, rzucić się V. 7. 25; wpaść na kogo, spotykać się z kim, τινί I. 9. 6.

Σύμπλεως, (σύν, πλέω) pełen I. 2. 22.

Συμποδίω, (σύν, ποίω) nogi krepować IV. 4. 11.

Συμπολεμέω, (σύν, πολεμέω) razem, wspólnie z kim walczyć, w wojnie pomagać, nieść pomoc, προς τινά i επί τινά przeciw komu I. 4. 2; III. 1. 5.

Συμπορεύομαι, (σύν, πορεύω) razem iść, ciągnąć (o wojsku) I. 3. 5; I. 4. 9; itd.

Συμποσίαρχος, ου, ό, (συμπόσιον, ἄρχω) gospodarz biesiady, starosta; byłto albo ten, który wyprawiał ucztę,

albo od biesiadników na gospodarza wybrany VI. 1. 30; (V. 9. 30).

Συμπράττω, -σω, (σύν, πράττω) współdziałać, dopomagać, *τινι τι* komu w czym I. 1. 8; V. 4. 9; V. 5. 23; dopomóż komu do osiągnięcia czego, *τινι τὰς σπονδὰς* dopomóż komu do zawarcia przymierza VII. 4. 13; VII. 8. 23.

Συμπροεσβύς, εως, ό, (σύν, πρόσ-βυς) współposeł V. 5. 24.

Συμπροθυμέομαι, (σύν, προθυμέομαι) razem, wspólnie z kim starać się o co, przyłożyć się, przyczyniać się do czego VII. 1. 5; VII. 2. 24; również, także zachęcać III. 1. 9.

Συμφέρω, (σύν, φέρω, nier. form. zob. φέρω) znosić, zbierać, zgromadzić III. 4. 31; pozbierać, *τούς νεκρούς* VI. 4. 9; (VI. 2. 9); VI. 5. 6; (VI. 3. 6); razem z kim *τινι* znosić VII. 6. 20; być stosownym, przydatnym, pożytecznym, dogodnym II. 2. 2; III. 2. 27; VII. 3. 7; VII. 8. 4; *συμφέρον εἶναι* być pożytecznym VI. 1. 26; (V. 9. 26); VII. 7. 21.

Συμφημι, (σύν, φημι, nier. form. zob. φημι) potwierdzić V. 8. 8; VII. 2. 26.

Σύν, przym. z dat. wyraża połączenie i wspólność: z, razem, wspólnie z; *οἱ σύν τινι* towarzysze czyi II. 2. 1; ale także podwładni, żołnierze, wojsko, ludzie I. 2. 15; *Τισσαferνης καὶ οἱ σύν αὐτῷ* Tyssafernes i jego ludzie, wojsko, żołnierze I. 10. 6; I. 10. 1; II. 5. 25; III. 5. 3; II. 6. 14; *Πέρσαι καὶ οἱ σύν αὐτοῖς* Persowie i ich sprzymierzeńcy III. 2. 11; III. 5. 3; itd.; za pomocą, *σύν τοῖς θεοῖς* za pomocą bogów II. 3. 23; III. 2. 11; itd.; *σύν τῷ δικαίῳ καὶ καλῷ* sprawiedliwym i słusznym sposobem II. 6. 18.

Συναγείρω, (σύν, ἀγείρω, form. zob. ἀγείρω) zgromadzić I. 5. 9.

Συναγω, (σύν, ἀγω, nier. form. zob. ἀγω) zbierać, gromadzić I. 3. 9; IV. 4. 10; ściągać, spoić I. 5. 10.

Συναδικέω, (σύν, ἀδικέω) razem z kim, wspólnie z kim krzywdzić II. 6. 27.

Συναθροίζω, (σύν, ἀθροίζω) zgromadzać; med. *συναθροίζεσθαι πρὸς τινα* łączyć się z kim VI. 5. 30; (VI. 3. 30).

Συναθροιάζω, (σύν, ἀθροιάζω) wypogodzić się IV. 4. 10; 2) zostawać pod gołym niebem.

Συναίνεω, (σύν, αἰνέω) razem, wspólnie chwalić, przyzwolić komu na

co, *τινι τι* zgodzić się na co VII. 7. 31.

Συναίεω, (σύν, αἰρέω, nier. form. zob. αἰρέω) zebrać, zwięźle, krótko co wyrazić; *ὡς συνελόντι εἰπεῖν* krótko mówiąc, jednym słowem III. 1. 38.

Συνακολουθέω, (σύν, ἀκολουθέω) iść z kim razem, *τινι* towarzyszyć, przyłączyć się do kogo, odprowadzać II. 5. 30.

Συνακούω, (σύν, ἀκούω, nier. form. zob. ἀκούω) razem słyszeć *ἀναβούντων δὲ ἀλλήλων συνήκουον εἰς τὴν ἑτέραν ἐκ τῆς ἑτέρας πόλεως* wolając na siebie z jednego do drugiego miasta, słyszeli się nawzajem V. 4. 31.

Συναλιζώ, (σύν, ἀλιζώ) zbierać, zgromadzać VII. 3. 48.

Συναλλάττω, -σω, (σύν, ἀλλάττω) zamieniać, pomieniać się z kim; pojednać, pogodzić, *συναλλάττεσθαι πρὸς τινα* być z kim w stosunkach, pojednać się, pogodzić się z kim I. 2. 1.

Συναναβαίνω, (σύν, ἀνά, βαίνω, nier. form. zob. βαίνω) razem wchodzić na górę, pod górę, razem z kim wyruszyć, towarzyszyć V. 4. 16; ciągnąć z kim razem (idąc od morza w głąb Azji) I. 3. 18.

Συναναζυμπτω, (σύν, ἀνά, ζυμπτω) razem, równocześnie zgiąć V. 8. 10.

Συναναπράττω, -σω, (σύν, ἀνά, πράττω) *τί παρὰ τινας* dopomóż do odebrania od kogo n. p. *μισθόν* należącego się żołdu VII. 7. 14.

Συνανίστημι, (σύν, ἀνά, ἵστημι) razem postawić, wstać kazać; w znaczeniu nieprzech.: razem, także powstać VII. 3. 35.

Συναντίαω, (σύν, ἀντίαω) spotykać się z kim I. 8. 15; VII. 2. 5.

Συνάπτειμι (σύν, ἀπό, εἶμι) razem odchodzić, wracać II. 2. 1.

Συναπολαμβάνω, (σύν, ἀπό, λαμβάνω, nier. form. zob. λαμβάνω) razem, także otrzymać, odebrać *τὰ ἐαντων* swoją należytość VII. 7. 40.

Συνάπτω, (σύν, ἄπτω) spoić; *μάχην συνάπτειν* walkę rozpocząć I. 5. 16.

Συνάρχω, (σύν, ἀρχω) wspólnie rządzić, *τινι* dzielić z kim władzę naczelną VI. 1. 32; (V. 9. 32).

Σύνδειπνος, ου, ό, (σύν, δείπνον) współstołownik, współbiesiadnik; *σύνδειπνον ποιέσθαι τινα* zaprosić kogo do stołu II. 5. 27; IV. 5. 28.

Συνδιαβαίνω, (σύν, διά, βαίνω, nier. form. zob. βαίνω) razem, współ-

nie przechodzić, przeprowiać się VII. 1. 4.

Συνδιαπράττω, -σω, (σύν, διά, πρᾶττω) razem, wspólnie dokonać, dokazać; med. *συνδιαπράττεσθαι ὑπέρ τινος* wstawić się za kim, dopomódz komu do zawarcia przymierza IV. 8. 24.

Συνδοκέω, (σύν, δοκέω) przystać, zgodzić się na co; *συνδοκέι μοι* jest także mojem zdaniem, zgadzam się na co VI. 5. 10; (VI. 3. 10).

Συνδύο, (σύν, δύω) dwóch razem, parami, po dwóch VI. 3. 2; (VI. 1. 2).

Συνείδω, zob. *σύνουδα*.

Σύνειμι, (σύν, εἶμι) być razem *τινί* z kim II. 6. 20; obcować, przestawać, obchodzić się *τινί* z kim VI. 6. 35; (VI. 4. 35); *οἱ συνόντες τινί* którzy z kim przestają, towarzysze II. 6. 23.

Σύνειμι, (σύν, εἶμι) razem iść, zejść się, potykać się I. 10. 10.

Συνεισέρχομαι, (σύν, εἰς, ἔρχομαι, niereg. form. zob. *ἔρχομαι*) razem wniknąć, przybyć IV. 5. 10.

Συνεισπίπτω, (σύν, εἰς, πίπτω, niereg. form. zob. *πίπτω*) razem wpaść, rzucić się V. 7. 25; *σύν τινι* razem z kim VII. 1. 18.

Συνεξβαίνω, (σύν, ἐκ, βαίνω, niereg. form. zob. *βαίνω*) razem z kim wychodzić, wchodzić na górę IV. 3. 22.

Συνεξβιβάζω, (σύν, ἐκ, βιβάζω) razem wydobywać, pomódz do wydobywania I. 5. 7.

Συνεκκόπτω, (σύν, ἐκ, κόπτω) razem wycinać, pomagać przy wycinananiu IV. 8. 8.

Συνεκπίνω, (σύν, ἐκ, πίνω, niereg. form. zob. *πίνω*) razem wypić VII. 3. 32.

Συνεπινοῖζω, (σύν, ἐκ, νοῖζω) razem wymyślić, wynajdywać, dopomódz V. 8. 25.

Συνεξέρχομαι, (σύν, ἐξ, ἔρχομαι, niereg. form. zob. *ἔρχομαι*) razem z kim, *τινί* wychodzić, wyprawić się VII. 8. 11.

Συνεξευπορέω, (σύν, ἐξ, εὖ, πορέω) (pieniędzmi) dopomódz V. 8. 25.

Συνεπαίνεω, (σύν, ἐπί, αἰνέω) razem pochwalić, razem się zgodzić na co, *τί* na co VII. 3. 36.

Συνεπέυχομαι, (σύν, ἐπί, εὐχομαι) razem, także ślubować III. 2. 9.

Συνεπιμελλόμεαι, (σύν, ἐπί, μέλω) razem, wspólnie starać się *τινός* o co, razem, współopiekować się czém VI. 1. 22; (V. 9. 22).

Συνεπισπεύδω, (σύν, ἐπί, σπεύ-

δω) razem przyspieszać, *τις ἀμέζως συνεπισπεύδειν* przyspieszyć wydobycie wozów I. 5. 8.

Συνεπιτρέβω, (σύν, ἐπί, τρέβω) razem zatrącić, zniszczyć V. 8. 20.

Συνέπομαι, (σύν, ἔπομαι, niereg. form. zob. *ἔπομαι*) iść, postępować *τινί* z kim, za kim I. 4. 17; III. 1. 2; V. 2. 4.

Συνεπόμνυμι, (σύν, ἐπί, ὀμνυμι, niereg. form. zob. *ὀμνυμι*) razem, oraz, jeszcze przysięgać VII. 6. 19.

Συνεργός, ὄν, (σύν, ἔργον) współpracujący, pomagający; *ὁ συνεργός* współpracownik I. 9. 20.

Συνέρχομαι, (σύν, ἔρχομαι, niereg. form. zob. *ἔρχομαι*) razem iść, schodzić się, zebrać się, zgromadzić się (aby obradować) II. 1. 2; II. 2. 8; II. 3. 21; II. 5. 3; III. 5. 7; IV. 7. 2.

Συνεφέπομαι, (σύν, ἐπί, ἔπομαι, niereg. form. zob. *ἔπομαι*) iść, postępować *τινί* z kim, za kim IV. 8. 18; VII. 4. 6.

Συνέχω, (σύν, ἔχω, niereg. form. zob. *ἔχω*) zatrzymywać, trzymać w kupie VII. 2. 8.

Συνήδομαι, (σύν, ἦδομαι) współcieszyć, współweselić się *τινί* z kim VII. 7. 42; cieszyć się z czyjego szczęścia, wieszować mu V. 5. 8; VII. 8. 1.

Συνήθης, ἐς, razem mieszkający, zażyły, znajomy; *ὁ συνήθης* znajomy, przyjaciel.

Συνθεόομαι, (σύν, θεόομαι) razem, wspólnie patrzeć, uważać, śledzić osobl. znaki ofiarne VI. 4. 15; (VI. 2. 15).

Συνθήμα, ατος, τό, (σύν, τίθημι) umowa IV. 6. 20; 2) znak umówiony, hasło I. 8. 16; VII. 3. 34.

Συνθηράω, (σύν, θηράω) razem, wspólnie polować V. 3. 10.

Συνυεῖν, inf. aor. 2. *συνυεῖον* od *συνυεῖν* I. 5. 9.

Συνίημι, (σύν, ἵημι, niereg. form. zob. *ἵημι*) postrzegać, słyszeć, rozumieć, *συνέηνα ἑλληστί* tã pleśstia rozumieć po większej części po grecku VII. 6. 8.

Συνίστημι, (σύν, ἵστημι) zestawiać *τινά τινι* kogo z kim t. j. przedstawić kogo, zapoznać z kim III. 1. 8; VI. 1. 23; (V. 9. 23); med. i czasy nieprzech. act. gromadzić się, zbierać się, schodzić się, skupiać się V. 7. 2; V. 7. 16; VI. 2. 9; (V. 10. 9); VI. 5. 28; (VI. 3. 28); *συνεστηκώς* w kupie stojący VI. 5. 30; (VI. 3. 30); VII. 6. 26.

Σύννοδος, ου, ή, (σύν, ὁδός) zebranie, zejście się VI. 4. 9; (VI. 2. 9); spotkanie, potyczka I. 10. 7.

Σύννοια, (σύν, οἶδα, εἶδω) perf. ze znac. praes. wiedzieć to co i drudzy; *συνειδέναι τι* i wiedzieć co od kogo, *σύννοιδέ μοι, εἰ ἐπιορκῶ* wie dobrze, czy krzywoprzysięgam VII. 6. 18; *συνειδέναι ἑαυτῷ* z imiesł.: poczuwać się do tego, że ... *σύννοια ἐμαυτῷ πάντα ἐψευσμένος αὐτόν* poczuwam się do tego, czuję, żem go zupełnie zawiódł I. 3. 10; II. 5. 7; sumieniem się świadczyć, *ἐμαυτῷ γε δοκῶ συνειδέναι* sumienie mi świadczy, że ..., podług świadectwa mego sumienia VII. 6. 11.

Συνολολύζω, (σύν, ὀλολύζω fut. ζομαι) razem krzyżować, razem wydać okrzyk IV. 3. 19.

Συνομολογέω, (σύν, ὁμολογέω) umówić się *τι* z kim, *τί* przystać na co IV. 2. 19; V. 7. 15; przywtórzyc, przyswiadczyć VII. 5. 10.

Συνοράω, (σύν, ὁράω, niereg. form. zob. ὁράω) razem patrzeć, ostrzegać, uważać, poznać; *συνοράων ἀλλήλους* widzieć, uważać się nawzajem V. 2. 13; *καὶ συνώρων ἀλλήλους* i uważali siebie nawzajem, dawali ogniami sobie znaki, aby przysięść na pomoce IV. 1. 11; *καὶ συνιδεῖν ἦν* i było można poznać, że ..., (konstrukcja osobist. *καὶ συνιδεῖν ἦν — ἡ βασιλέως ὀρχή — ἰσχυρὰ οὖσα* etc., właściw.: i państwo króla było do widzenia, jako itd.)

Συννοσία, as, ή, (σύνειμι) zejście się w celu rozmówienia się, rozmowa II. 5. 6.

Συντάττω, -ᾶσω, (σύν, τάττω) uporządkować, ustawić w szyku bojowym, uszykować I. 2. 15; med. *συντάττεσθαι* szykować się, formować szyk bojowy, stanąć w szyku bojowym I. 3. 14; I. 8. 14; VI. 5. 30; (VI. 3. 30); *συνταταζόμενος* w szyku bojowym I. 7. 14; I. 10. 8; IV. 2. 7; VI. 3. 21; (VI. 1. 21); szykować (swoich) do boju I. 10. 5; 2) *συντάττεσθαι τι* umówić się z kim, zobowiązać się VII. 1. 35.

Συντίθημι, (σύν, τίθημι) zestawić, składać; med. *συντίθεσθαι* zawrzeć przymierze, ugodę I. 9. 7; *φιλιαν* przyjaźń II. 5. 8; umówić się, *τί* względem czego, zgodzić się, postanowić, zobowiązać się IV. 2. 1; IV. 6. 21; V. 1. 12; VII. 1. 35.

Σύντομος, ου, (σύν, τέμνω) pocięty, skrócony, krótki II. 6. 22.

Συντρέπεζος, ου, (σύν, τρέπεζα) wspólny przy stole jedzący; ὁ *συντρέπεζος* współstołownik, towarzysz I. 9. 31.

Συντρέχω, (σύν, τρέχω, niereg. form. zob. τρέχω) zbiegać się V. 7. 4; VII. 6. 6.

Συντροίβω, (σύν, τροίβω) zetrzeć, strzaskać, złamać; *συντριβόμενοι σκέλη καὶ πλερούς* ze złamanymi nogami i żebrami IV. 7. 4.

Συντυγχάνω, (σύν, τυγχάνω, niereg. form. zob. τυγχάνω) spotykać się *τι* z kim I. 10. 8; VII. 8. 22.

Συνωφέλεω, (σύν, ὠφέλεω) razem pomagać, przydać się *εἰς τι* do czego III. 2. 27.

Συρακόσιος i **Συρακούσιος**, α, ου, syrakuzkański; ὁ *Συρακούσιος* Syrakuzanin, mieszkaniec Syrakuz, miasta w Sycylii.

Συρία, as, ή, Syrya, kraj w Azji.

Σύριος, α, ου, syryjski; *Συριαί πύλαι* wawozy syryjskie; ὁ *Σύριος* Syryjczyk i

Σύριος, ου, ὁ, Syryjczyk.

Συρόεω, (σύν, ῥέω, niereg. form. zob. ῥέω) splywać, zlewać się, zbiegać się, zbierać się, zgromadzać się IV. 2. 19; V. 2. 3; VI. 3. 6; (VI. 1. 6).

Σύς, σούς, ὁ, ή, świnia, dzik V. 3. 10.

Συσκενάζω, (σύν, σκενάζω) zapakować; med. *συσκενάζομαι* swoje rzeczy, sprzęty zapakować II. 1. 2; przygotować się na drogę, być w pogotowiu I. 3. 14; III. 4. 36.

Σύσκηρος, ου, (σύν, σκηρή) w jednym namiocie mieszkający; ὁ *σύσκηρος* współtowarzysz (namiotu) V. 7. 15.

Συσπᾶω, (σύν, σπᾶω) ścigać, zszycować I. 5. 10.

Συσπειράω, (σύν, σπειράω) zwijać; ścisnąć, skupiać I. 8. 21.

Συσπυδάζω, (σύν, σπυδάζω) razem, także brać się gorliwie do czego, pomagać, pospieszać II. 3. 11.

Συστρατεύω i **συστρατεύομαι**, (σύν, στρατεύω) *τι* i *σύν τι* wyruszyć z kim w pole, ciągnąć z kim I. 4. 3; V. 6. 24; VII. 3. 14; VII. 4. 20.

Συστρατήριος, ου, ὁ, (σύν, στρατήριος) współdowódzca II. 6. 29.

Συστρατιώτης, ου, ὁ, (σύν, στρατιώτης) towarzysz broni, kolega I. 2. 26.

Συστρατοπεδεύομαι, (σύν, στρατοπεδεύομαι) razem stanąć obozem, razem obozować II. 4. 9.

Συστρέφω, (σύν, στρέφω) skre-

cać, ścisnąć; med. συστρέφασθαι ścisnąć się, συστομαφέντες w ścisniętym szyku, w ścisnionych kolumnach I. 10. 6.

Συγχρός, ή, όν, (συνέχω) ciągły, częsty, liczny, wiele V. 4. 10; (o czasie) długi, χρόνω συγχρῶ ὕστερον po niejakiem czasie, w dobrą chwilę potem: (inni) χρόνω δὲ οὐ συγχρῶ ὕστερον wkrótce potem I. 8. 8; (o miejscu) συγχρῶν jako przysłówki: daleko, ἔριατα διαλείποντα συγχρῶν ἀπ' ἀλλήλων wozy (znacznie od siebie oddalone) w znacznej od siebie odległości I. 8. 10.

Σφαγιαζόμεαι, (σφάγιον) zabić na ofiarę, przynosić ofiarę, ofiarować IV. 5. 4; VI. 4. 25; (VI. 2. 25); σφαγιαζέσθαι εἰς τὴν ποταμὸν zabić na ofiarę i krew puszczać w rzekę IV. 3. 18.

Σφάγιον, ον, τό, (σφάζω) zwierzę ofiarne; τὰ σφάγια wróżby z poruszeń zwierzęcia, które miano zabić, a ἱερά były oznaki z wnętrzości zwierzęcia ofiarnego wywrotzone I. 8. 15; IV. 3. 19.

Σφάζω, w attyc. proz. σφάττω, zabić na ofiarę, εἰς ἀσπίδα a krew na tarczę wylać II. 2. 9; w ogóle zabić IV. 5. 11.

Σφαιροειδής, ἐς, (σφαῖρα, εἶδος) kulisty, okragły V. 4. 12.

Σφάλλω, fut. σφαλῶ, aor. ἔσφηλα, perf. ἔσφαλα, aor. 2. ἔσφαλον, aor. pass. ἔσφαλην, chwiać, wywracać, powalić; w nieszczęście wprowadzić; σφάλλωμαι w nieszczęście popaść VII. 7. 42; 2) omylić, zwodzić, uwodzić, σφάλλεσθαι mylić się.

Σφάττω, w attyc. prozie zam. σφάζω.

Σφείς, σφέα, nom. plur. zaim. osob. 3. osob. oni, one.

Σφενδονάω, (σφενδόνη) rzucać, ciskać z procy III. 3. 7, 16, 17.

Σφενδόνη, ης, ή, proca, narzędzie do rzucania kamieni na nieprzyjaciela; 2) kamień z procy III. 3. 18; III. 4. 4; V. 2. 14.

Σφενδονήτης, ον, ό, (σφενδόνη) procarz; była to lekka piechota uzbrojona procami III. 3. 16.

Σφοδρα, przysł. bardzo, nadzwyczajnie I. 10. 18; II. 3. 16; II. 6. 11; IV. 8. 20.

Σφοδρός, ά, όν, gwałtowny, ogromny, wielki I. 10. 18.

Σχεδία, ας, ή, trafta, płyt robiony z belek lub worów skorzanych z sobą spojonych I. 5. 10; σχεδίαυ διαφθερῶν skorzane płyty II. 4. 28.

Σχεδόν, przysł. (σχεῖν, ἔχω) blisko, prawie I. 10. 15; III. 1. 33; IV. 7. 6; IV. 8. 15.

Σχέλιος, α, ον, (σχεῖν, ἔχω) zuchwały, srogi VII. 6. 30.

Σχήμα, ατος, τό, (σχεῖν, ἔχω) postawa, kształt, pozycja (wojska) I. 10. 10.

Σχίζω, łupać, rozdzielać VI. 3. 1; (VI. 1. 1).

Σχολάζω, (σχολή) mieć czas, odpoczywać VII. 3. 24.

Σχολαῖος, α, ον, (σχολή) powolny, wygodny, σχολαίαν ποιεῖν τὴν πορείαν przewlekać, zwłokę czynić w marszu IV. 1. 13.

Σχολαῖος, przysł. (σχολή) powoli, leniwo, opieszale I. 5. 8.

Σχολή, ης, ή, (σχεῖν, ἔχω) wczas, czas wolny, czas IV. 1. 17; I. 6. 9; σχολή scil. ἐστὶ τιμι ma czas V. 1. 9.

Σχολῆ, jako przysł., powoli, ledwo III. 4. 27.

Σώζω, ocalić, zachować, uratować I. 10. 3; II. 3. 25; III. 2. 4; w całości zachować, zatrzymać II. 5. 11; σώζεσθαι być ocalonym, ocalić się, uratować się, szczęśliwie powrócić II. 1. 19; III. 1. 6; III. 3. 4; VII. 7. 55.

Σωκράτης, ους, ό, Sokrates, sławny filozof grecki, przyjaciel i nauczyciel Xenofonta.

Σωκράτης, ους, ό, Sokrates, wódz grecki w służbie Cyrusa młodszego.

Σώμα, ατος, τό, ciało; τὰ ἑαυτῶν σώματα własne osoby, życie I. 9. 12; I. 9. 23; II. 1. 12.

Σώος, α, ον, ściaign. σῶς, σῶν, ocalony, zdrowy, nienaruszony, cały, w całości II. 2. 24; III. 1. 32; V. 1. 16; V. 2. 32; VII. 6. 32.

Σώσις, ιδος, ό, albo **Σώσιος**, ου, ό, Sozjas, dowódzca grecki.

Σωτήρ, ηρος, ό, (σώζω) zbawca, przydomek Zeusa I. 8. 16; III. 2. 9.

Σωτήρια, ας, ή, (σωτήρ) ocalenie się, ratunek II. 1. 19; III. 1. 26.

Σωτηρίδας, α, ό, Soterydas, hoplita grecki.

Σωτήριος, ον, (σωτήρ) wybawczy, zbawienny II. 6. 11; III. 3. 2; τὰ σωτήρια scil. ἱερά ofiara dziękczynna za ocalenie III. 2. 9; V. 1. 1.

Σωφρονέω, (σώφρων, σῶς, φρήν) mieć zdrowy rozum, być roztropnym, roztropnie działać, sądzić, mieć rozum V. 8. 24; VI. 2. 11; (V. 10. 11); σωφρονεῖν τὰ πρὸς τινα być komu posłusznym VII. 7. 30.

Σωφρονίζω, (σώφρων, σῶς, φρήν) uczynić roztrópnym, powólnym, poprawić VII. 7. 24; rozumu nauczyć, upokorzyć VI. 1. 28; (V. 9. 28).

Σωφροσύνη, ης, ή, (σώφρων, σῶς, φρήν) rozsądek, roztrópnóść, skromność, obyczajność I. 9. 3.

T.

Τάλαντον, ου, τό, waga, talent, summa pieniędzy, wynosząca 60 min czyli 6000 drachm około 7500 złtp. I. 7. 18.

Ταμειό i **ταμειόμαι**, (ταμίης) zarządzać, gospodarzyć, jako *ταμίης* szafarz odmierać, oddzielać, przeznaczyć II. 5. 18.

Ταμῶς, ά, ό, Tamos, Egipcyanin, admirał floty Cyrusa młodszego.

Ταξιαρχέω, (τάξις, άρχω) być dowódcą oddziału z 200 żołnierzy złożonego.

Ταξιαρχος, ου, ό, (τάξις, άρχω) dowódzca oddziału (τάξις) złożonego z 200 żołnierzy; każda *τάξις* składała się z dwóch *λόχοι* po 100 żołnierzy; pułkownik III. 1. 37.

Τάξις, εως, ή, (τάττω) ustawienie osobl. żołnierzy w szeregach, rząd, szereg, szyk bojowy I. 8. 8; *εν τάξει* w szyku bojowym I. 7. 20; II. 3. 10; III. 2. 17; *εν τάξει ίέναι, έπεσθαι* maszerować, postępować w szyku bojowym, w szeregach I. 8. 19; V. 1. 2; *τά περί τας τάξεις* taktyka II. 1. 7; 2) miejsce w szyku bojowym, stanowisko I. 8. 3; IV. 3. 29; *ώθειται αυτόν εκ της τάξεως* wypycha go ze szeregu III. 4. 48; 3) oddział wojska złożony z 200 pieszych ciężko lub lekko zbrojnych, czyli dwóch *λόχοι* po 100, VI. 5. 11; (VI. 3. 11); I. 5. 14; IV. 3. 22; IV. 4. 8; oddział, szwadron jazdy I. 8. 21; IV. 3. 22.

Ταχοι, ων, οι, Taachowie, lud mieszkający między Armenią i Pontem.

Ταπεινός, ή, όν, niski, mały; podległy, *ταπεινόν παρεχειν* zrobić podległym, podbić II. 5. 13.

Ταπεινώω, (ταπεινός) poniżyć, osłabić, upokorzyć VI. 3. 18; (VI. 1. 18).

Ταπίς, ίδος, ή, kobierzec, pokrycie VII. 3. 18.

Ταράττω, -σω, pomieszać, sprawić zamieszanie, nieład III. 4. 19; VI. 5. 9; (VI. 3. 9); niepokoić II. 4. 18; wzburzyć, wicherzyć, *οι ταραξιντες*

ταυτα sprawcy tego zamieszania, zaburzenie VI. 2. 9; (V. 10. 9); V. 7. 1.

Τάραχος, ου, ό, (ταράττω) zaburzenie, zamieszanie I. 8. 2.

Ταριχεύω, (τάριχος) nasolić, zapieklować V. 4. 28.

Ταρσοί, ών, οι, i **Ταρσός**, ού, ή, Tarsos, miasto w Cylicyi.

Τάττω, -σω, porządkować, w szyku bojowym ustawić; uszykować, *τάττεσθαι* być ustawionym w szyku bojowym II. 3. 19; VI. 5. 9; (VI. 3. 9); ustawić się, stanąć w szyku I. 7. 11; I. 2. 15; *επι πολλούς τεταγμένοι* w głębokim szyku, *επ' όλιγόν τεταγμένοι* w płytkim szyku IV. 8. 11; miejsce zajmując, stanąć I. 7. 9; *σύν τω τάττεσθαι* stać z kim w szyku bojowym, walczyć po czyjéj stronie III. 2. 17; 2) rozporządzić, przeznaczyć, rozkazać, wyznaczyć I. 5. 7; II. 3. 12; II. 6. 13; III. 1. 25; *δασυός τεταγμένος* danina postanowiona, oznaczona V. 5. 10; *ταχθείς* któremu rozkazano, z rozkazu I. 6. 6; IV. 6. 22; V. 4. 16; również *τεταγμένοι* którym rozkazano IV. 3. 30.

Ταυρός, ου, ό, byk II. 2. 9.

Ταύτη, jako przysł. 1) na tém miejscu, tutaj, tą drogą, tędy, tam-tędy IV. 2. 4; IV. 2. 10; IV. 3. 5; IV. 6. 13; *οι ταύτη* w tej stronie, okolicy, mieszkający VII. 4. 24; 2) tym sposobem, tak; 3) dlatego, *ταύτη* — *δτι* dlatego — ponieważ II. 6. 7.

Τάφος, ου, ό, (θάπτο) grób, nagrobek I. 6. 11.

Τάφρος, ου, ή, (θάπτο) rów, dół; *τάφρος όρυκτή* rów wykopany, głęboki I. 7. 14.

Τάχα, przysł. (ταχύς) spiesznie, prędko, zaraz, natychmiast IV. 4. 12; VI. 3. 13; (VI. 1. 13); może V. 2. 17.

Ταχέως, przysł. (ταχύς) spiesznie, prędko II. 2. 12.

Τάχος, εως, τό, (ταχύς) szybkość, prędkość *υπό τάχος άποσφύγειν* z szybkością uciekać II. 5. 7.

Ταχύς, εια, ύ, szybki, prędkki; *βάδην ταχύ* szybkim krokiem IV. 6.

25; *ταχύ* jako przysł. i *διὰ ταχέων* szybko, niebawem, wnet I. 5. 9; I. 5. 3; *θάπτον* spieszniej I. 2. 17; *τάχιστα* najprędzej, *ὅτι τάχιστα, ὡς τάχιστα, ἢ τάχιστα* jak najprędzej, jaktylko można najprędzej, czém prędzej I. 2. 4; I. 3. 14; III. 1. 38; IV. 3. 29; itd.; *τὴν ταχίστην ὁδόν* najkrótszą drogą I. 2. 20; i samo: *τὴν ταχίστην* czémprędzej, jak najspieszniej I. 3. 14; III. 3. 16; IV. 3. 24.

Τέ, spójn. enklit.: i, łączący z sobą ściśle wyrazy lub zdania i stoi zwykle po wyrazie, który łączy; często się téż *τέ* więcej razy powtarza I. 8. 3; albo téż stoi w połączeniu z *καί* — *τέ* i — i, tak — jak I. 5. 16; I. 9. 7; V. 4. 21; V. 5. 1; itd.

Τέθριππος, *ον*, (*τέταρα, ἵππος*) czterokonny; *τὸ τεθριππον* wóz czterokonny III. 2. 24.

Τείνω, fut. *τενῶ*, aor. *ἔτεινα*, pf. *τέτακα*, pf. pass. *τέταμαι*, aor. pass. *ἐτάθην*, naciągac, rozciągac; w znac. nieprzech. *δαΐζός*, spieszyć, biedz, dokąd *εἰς τι*, *πρός τι* IV. 3. 21.

Τειχίζω, (*τειχος*) murem opasać VII. 2. 36.

Τείχος, *εος, τό*, mur; 2) miasto obwarowane, zamek, gród V. 5. 6; *Νέον τειχος* Nowogród VII. 5. 8.

Τεκμαίρω, (*τέκμαρ*) położyć granicę, koniec, kończąc; wyczejniej *τεκμαίρομαι* postanowić, przeznaczyć; 2) z pewnych znaków sądzić, poznać, wnioskować, wnosić, *τινί* z czego IV. 2. 4.

Τεκμήριον, *ον, τό*, (*τεκμαίρω*) pewny znak, świadectwo, dowód I. 9. 29, 30; III. 2. 13.

Τέκνον, *ον, τό*, (*τίτιω*, aor. *ἔτεκον*) dziecię I. 4. 8.

Τελέθω, form. przedłużona z *τέλλω* = *γίγνεσθαι* powstawać, być III. 2. 3; o ofiarach jak *γίγνεσθαι*; *οὐ τέλεθει τὰ ἱερά* ofiary nie są pomyslnie, niepomyślnie wypadły VI. 6. 36; (VI. 4. 36).

Τελευταίος, *α, ον*, (*τελευτή*) kończący, końcowy, ostatni, *ἔμφι τὴν τελευταίαν φυλακὴν* około ostatniej straży nocej; *οἱ τελευταῖοι* ostatni w pochodzie, tylna straż IV. 1. 10; IV. 3. 24; *αἱ τελευταῖαι τάξεις* oddziały z tylniej straży VI. 5. 10; (VI. 3. 10).

Τελυτάω, (*τελευτή, τέλος*) kończąc, zakończąc, scil. *βίον*, życie zakończyć, umrzeć I. 9. 1; II. 1. 1; imiesł. *τελευτῶν* jako przysł. nakoniec IV. 5. 16; VI. 3. 8; (VI. 1. 8).

Τελευτή, *ἦς, ἡ*, (*τέλλω, τέλος*) koniec, *τελευτή τοῦ βίου* (i bez tego) śmierć I. 1. 1; I. 9. 30.

Τελέω, (*τέλος*) kończąc, dokonac; *πταεῖς* III. 3. 18; VII. 1. 6; VII. 2. 27.

Τέλος, *εος, τό*, koniec; *τέλος ἔχειν* kończąc się, *τέλος ἐχόντων τῶν ἱερῶν* przy końcu ofiar VI. 5. 2; (VI. 3. 2); *διὰ τέλους* (aż do końca) ciągle, zawsze VI. 6. 11. (VI. 4. 11); *τέλος* jako przysł. nakoniec, wreszcie I. 9. 6; I. 10. 13; II. 3. 26; VI. 1. 5; (V. 9. 5); itd.; 2) *τέλος* urząd, godność, *τὴ τέλη* magistratus, władza, zwierzchność II. 6. 4; VII. 1. 34.

Τέμαχος, *εος, τό*, (*τέμνω*) odcięty kawał, osobl. kawał ryby zasolonej V. 4. 28.

Τεμενίτης, *ου, ό*, a raczej **Τημενίτης**, Temenita, mieszkanie miasta Temenium w Argolidzie.

Τέμνω, fut. *τεμῶ*, aor. 2. *ἔτεμον*, pf. *τέμηκα*, pf. pass. *τέμημαι*, aor. 1. pass. *ἐτήθην*, krajać, rznąć, ciąć V. 8. 18.

Τέναγος, *εος, τό*, mielizna VII. 5. 12.

Τερεβίνθινος, *η, ον*, (*τερεβίνθος*) terpentynowy, z drzewa terpentynowego; *χρῆσμα τερεβίνθινον* masć, olej terpentynowy IV. 4. 13.

Τερεβίνθινος, *η, ον* = *τερεβίνθινος*. **Τεσσαράκοντα** i **τετταράκοντα**, (liczeb. nieodm.) czterdzieści.

Τέσσαρες i **τέτταρες**, *α*, cztery.

Τεταρτος, *η, ον*, czwarty.

Τετρακισχίλιοι, *αι, α*, cztery tysiące.

Τετρακόσιοι, *αι, α*, czterysta; przy imionach zbior. stoi także liczba pojedyncza: *τετρακοσία ἄσπις* = *τετρακόσιοι ἄσπιται* czterysta tarczowników, hoplitów I. 7. 10.

Τετραμορία, *ας, ἡ*, (*μοῖρα*) część poczworna, cztery razy tyle VII. 2. 36.

Τετραπλόος, *σείαγν. τετραπλοῦς, ἡ, οὖν*, poczwórny, cztery razy tyle VII. 6. 7.

Τετταράκοντα = *τεσσαράκοντα*.

Τέτταρες = *τέτταρες*.

Τευθρανία, *ας, ἡ*, Teutrania, kraj i miasto w Myzji nad Kaikiem.

Τεῦχος, *εος, τό*, naczynie V. 4. 28.

Τεχνάω, (*τέχνη*) podstępny używać, udawać, zmyślać VII. 6. 16.

Τέχνη, *ης, ἡ*, sztuka, zręczność; sposób; *πάση τέχνῃ καὶ μηχανῇ* wszelkimi sposobami IV. 5. 16; VII. 2. 8.

Τεχνικῶς, przysł. sztucznie, zręcznie, *τεχνικῶς πῶς* sztucznie jakos VI. 1. 5; (V. 9. 5).

Τέως, przysł.: dotąd, dotychczas VII. 5. 8; czas niejaki IV. 2. 12; V. 4. 16; VII. 6. 29; VII. 7. 55.

Τῆδε, jako przysł. (τῆ, δέ) tutaj VII. 2. 13; 2) w ten sposób, przez to, tak II. 3. 1.

Τῆ μὲν — τῆ δέ, raz — drugi raz, w jednym miejscu — w drugim miejscu IV. 8. 10.

Τῆκω, aor. pass. ἐτέκην, topic; pass. topic się, pf. act. τέτηκα, stopnieć IV. 5. 15.

Τηλεβοάς, α, ό, Teleboas, rzeka w Armenii.

Τηωνίτης, zob. Τεμενίτης.

Τημερον, przysł. dzisiaj; ό, ή, τὸ τημερον dzisiejszy, n. p. ήμερα IV. 6. 9.

Τηρικαῦτα, przysł. o tym czasie, o tej porze (dnia); 2) wtenczas, wtedy IV. 1. 5; IV. 2. 3.

Τῆρης, ους i ου, ό, Teres, król Odrysów w Tracji.

Τηριβαζος, ου, ό, Terybazos, satrapa perski w Armenii, a później w Jonii.

Τιάρια, ας, ή, tyara, wysoki turban albo zawój noszony od Persów; *τιάρια όρθή* tyara wprost do góry stojąca, którą tylko królowi godziło się nosić, miała czub do góry stojący, dla tego nazywała się *όρθή* II. 5. 23.

Τιαροειδής, ές, (τιάρια, είδος) podobny do tyary V. 4. 13.

Τιβαρηνοί, ών, οι, Tibarenowie, lud nad morzem czarném mieszkający.

Τίγρης, ητος, i Τίγρις, ιδος, ό, Tygrys, rzeka w Assyrii.

Τίθηναι, kłaść, stawiać, urządzić, ustanowić, *τον άγωνα* igrzyska urządzić I. 2. 10; *τας άσπίδας προς τα γόνατα*θέντες przyparłszy tarcze do kolan I. 5. 13; med. *τίθεσθαι* kłaść sobie, *κρεα επί τα γόνατα θέμενος* mięsa na kolana sobie nakładłszy VII. 3. 23; *τίθεσθαι τα όπλα* ma rozmaite znaczenie: stanąć pod bronią, ustawić się I. 6. 4; I. 5. 14; V. 2. 19; VI. 5. 3; (VI. 3. 3); *εις τάξιν i εν τάξει τίθεσθαι τα όπλα* ustawić się w szyku bojowym II. 2. 8; II. 2. 21; V. 4. 11; VII. 1. 22; *άντια τα όπλα τίθεσθαι* stawić czoło IV. 3. 26; zatrzymać się, stanąć pod bronią IV. 2. 16; IV. 3. 17; V. 2. 8; broń złożyć I. 5. 17; (aby wyczołgać) I. 10. 16.

Τυμασίον, ονος, ό, Tymazyon, wódz grecki w służbie Cyrusa młodszego.

Τιμάω, (τιμή) cenić, szanować, czcić, szaczczycać I. 3. 3; I. 8. 29; I.

9. 14; V. 5. 14; *τινά τιμω* udarować, obdarzać kogo czém I. 9. 14.

Τιμή, ης, ή, (τίω) cena, wartość VII. 8. 6; *τιμή τῆς λείας* pieniądze za zdobycz sprzedaną VII. 5. 2; 2) poważanie, szacunek II. 5. 38; VII. 3. 28; sława II. 1. 17; zaszczyt, godność, nagroda I. 9. 29.

Τιμησίθεος, ου, ό, Timezyteos, imię własne.

Τίμιος, α, ον, cenny, drogi I. 2. 27; poważany I. 3. 6.

Τιμωρέω, (τιμωρός od τιμή, άέτω) karać II. 5. 27; II. 6. 29; *τιμωρείσθαι* mścić się, *τινά τιμω* na kim za co VII. 1. 25; VII. 4. 23; karać I. 9. 13.

Τιμωρία, ας, ή, (τιμωρέω) zemsta, kara II. 6. 14.

Τίς, τί, gen. τίνος, zaim. nieokreśl. ktoś, jakiś, pewien, jeden I. 4. 8; I. 5. 12; I. 8. 8; I. 10. 11; II. 1. 9; itd.; *τινές* niektórzy I. 7. 5; I. 8. 18; V. 7. 16; itd.; często się tłumaczy nieosobiście, n. p. *έν εν μή τις αύτοις διδω* jeżeli im niedadzą I. 4. 12; *εί τις δίνωται* gdyby można IV. 5. 17; *καταμάθει έν τις* możnaby się nauczyć I. 9. 9; I. 5. 8; itd.; w znaczeniu: każdy II. 2. 4; V. 7. 31; itd.; *τίς* zam. *όστις* który II. 5. 15.

Τίς, τί, gen. τίνος, zaim. pytający kto? co? używa się tak w pytaniach wprost jak i ubocznych; *τίς* jaki III. 5. 14; *διά τί i τί* dla czego II. 4. 3; II. 5. 22; III. 4. 39; itd.; *τι γάρ* bo czyż, czyliż V. 7. 10; *έν τίνος* za co, dla czego V. 8. 4.

Τισσαφέρνης, ου, ό, Tyssafernes, satrapa Jonii i Karyi i wódz króla Artaxerxes'a,

Τιτωόσσω, fut. *τιτώσω* itd.: ranić, szkodzić, przebić, przesyć I. 8. 26; II. 2. 14.

Τιλήμων, ον, ονος, (τιλώ) nieszczęśliwy III. 1. 29.

Τοί, enklit. (właśc. τῶ) przeto, więc, wszakże, przecież, zaiste III. 1. 37; VI. 5. 24; (VI. 3. 24); VI. 6. 34; (VI. 4. 34).

Τοιγαροῦν, (τοί, γάρ, οὔν) dla tego też, z tego przyczyną I. 9. 9, 15, 18; II. 6. 20; V. 8. 22.

Τοινυν, przysł. (τοί, νῦν) więc, zatem II. 1. 22; V. 1. 2; VII. 2. 29.

Τοιόςδε, τοιάδε, τοιόνδε, (τοίος, δέ) taki, tak urządzony V. 4. 31.

Τοιούτος, τοιαῦτη, τοιούτων, taki, και άλλα τοιαῦτα inne tym podobne rzeczy I. 9. 26; *τοιούτων οὔδέν* nic takiego II. 5. 5; *έν τῶ τοιούτῳ* w ta-

kim razie, w takim położeniu V. 8. 20; ἐν τοιαύτῳ τοῦ κινδύνου εἶναι w tak niebezpiecznym położeniu, w tak wielkim być niebezpieczeństwie I. 7. 5; τὰ τοιαῦτα podobne sprawy, podobne zdarzenia IV. 1. 28.

Τοῖχος, ου, ὁ, ściana, mur VII. 8. 14.

Τολμᾶω, odważyć się II. 2. 12; III. 2. 12; ważyć się, śmieć VII. 7. 46; osmielić się IV. 4. 12.

Τολμίδης, ου, ὁ, Tolmides, woźny w wojsku greckim.

Τόξενια, ατος, τό, (τόξον) strzala I. 8. 19; itd.

Τόξενω, (τόξον) z łuku strzelać, strzala ugodzić I. 8. 20.

Τοξικός, ή, ὄν, (τόξον) do łuku, do strzelania z łuku należący; ή τοξική scil. τέχνη sztuka strzelania z łuku I. 9. 5.

Τόξον, ου, τό, łuk.

Τοξότης, ου, ὁ, (τόξον) łucznicz; łucznicy należeli do lekkiej piechoty (ψιλοί).

Τόπος, ου, ὁ, miejsce V. 7. 16; okolica, kraina I. 5. 1; IV. 4. 4; IV. 6. 2; V. 3. 11.

Τοσοῦδε, τοσήδε, τοσόνδε, tak wielki, tyle; używa się o ilości bądź wielkiej, bądź małej, np. τοσοῖδε tak mało, ἡμεῖς τοσοῖδε tak mała garstka II. 4. 4.

Τοσοῦτος, τοσαῦτη, τοσοῦτον, tak wielki, tyle II. 1. 16; III. 1. 36; τοσοῦτος τὸ βάθος tak głęboki III. 5. 7; IV. 1. 20; τοσοῦτον tak bardzo, tak dalece, tyle I. 8. 13; II. 5. 15; III. 3. 10; τοσοῦτον χρόνον tak długo I. 9. 11; τοσοῦτον taka odległość III. 4. 37; tak daleko IV. 6. 13; τοσοῦτον tylko tyle, to tylko I. 3. 17; II. 1. 9; III. 1. 45; V. 8. 8; ὅσω — τοσοῦτω im — tém I. 5. 9.

Τότε, przysł. wtenczas, wtedy I. 1. 6; I. 4. 18; I. 7. 18; τότε δή dopiero wtedy II. 4. 22; ὅτε — καὶ τότε gdy — i wówczas także III. 2. 13; ὁ, ή, τὸ τότε ówczesny II. 2. 20.

Τοτέ, przysł.: kiedyś, niekiedy; τοτέ μὲν — τοτέ δέ jużto — jużto VI. 1. 9; (V. 9. 9).

Τοῦλάχιστον, zob. ἐλάχιστος.

Τοῦμπαλιν, ściagn. zam. τὸ ἐμπαλιν napowrót I. 4. 15.

Τοῦπισθεν, ściagn. zam. τὸ ὀπισθεν z tyłu, w tył III. 3. 10.

Τράχημα, ατος, τό, (τράγω, τραγῆν) deser, wety II. 3. 15; V. 3. 9.

Τράλλεις, εων, αἱ, Tralles, miasto w Lidyi.

Τρανίπαι, ὠν, οἱ, Tranipsowie, lud tracki.

Τράπεζα, ης, ή, stół VII. 2. 33; jedzenie, potrawy VII. 3. 22, 23.

Τραπεζοῦς, οὔπιος, ὁ i ή, Trapezunt, miasto w Pońcie, osada Synopy.

Τραπεζούντιος, α, ον, trapezunczki, ὁ Τραπεζούντιος Trapezuhczyk, mieszkaniec Trapezuntu.

Τραῦμα, ατος, τό, (τράω, τραώσσω) rana I. 8. 26; IV. 6. 10.

Τράχηνος, ου, ὁ, szcja I. 5. 8; VII. 4. 9.

Τραχὺς, εἶα, ὁ, szorstki, nierówny, przykry IV. 3. 6; IV. 6. 12; surowy, τῇ φωνῇ w głosie II. 6. 9.

Τρέις, τρία, gen. τριῶν, trzy.

Τρέπω, obrócić, zwrócić, εἰς φυγὴν τρέπειν do uciezki zmusić I. 8. 24; V. 4. 23; τὴν γνώμην τινὸς τρέπειν odmienić, nakierować, nakłonić, przinaczyć III. 1. 41; pass. τρέπεσθαι być obróconym III. 5. 15; być rozpedzonym, do uciezki zmuszonym V. 4. 23; med. τρέπεσθαι obrócić się, udać się III. 5. 13; IV. 5. 30; VI. 1. 19; (V. 9. 19); ἐφ' ἀρπαγὴν na zdobycz VII. 1. 18; οὐκ ἐπὶ ὀφθυμίαν ἐτρέπετο nie oddał się bezczynności albo nie użył na rozkosze II. 6. 5; εἰς φυγὴν i φυγῇ tył podać, uciekać IV. 8. 19; aor. τρέψασθαι do uciezki zmusić, rozproszyć, wypędzić V. 4. 16; VI. 1. 13; (V. 9. 13).

Τρέφω, fut. θρέψω, aor. ἔθρεψα, pf. τέτροφα, pf. pass. τέθραμαι, aor. pass. ἐθράφη i ἐθρέθη, żywić, karmić, tuczyć V. 4. 32; chować, wychowywać III. 2. 13; IV. 5. 24; utrzymywać (o wojsku) I. 1. 9.

Τρέχω, fut. θρέξομαι i δραμοῦμαι, aor. 1. ἔθρεξα, aor. 2. ἔδραμον, pf. δεδράμηκα, biegać I. 5. 2; ścigać się IV. 8. 26.

Τρέω, fut. τρέσω, drzeć, lękać się, uciekać I. 9. 6.

Τριάκοντα, (liczeb. nieodm.) trzydzieści.

Τριακόντορος, ου, ή, (ερέσσω) okręt trzydziestowiosłowy V. 1. 16; VII. 2. 8.

Τριακόσιοι, αι, α, trzysta.

Τριβή, ης, ή, (τριβω) tarcie; ćwiczenie, wprawa, zatrudnienie, doświadczenie V. 6. 15.

Τριήρης, scil. ναῦς (ἄρω, ερέσσω) ους, ή, okręt o trzech ławkach na każdej stronie, na których siedzieli majtkowie robiący wiosłami; okręt trójrzędny, wojenny.

Τριμήτης, ου, ὁ, (τριμήης) majtek

na trójrzędnym okręcie, okrętowy, *οί τρομηταί* załoga okrętowa VI. 6. 7; (VI. 4. 7).

Τροίηχος, *υ*, genit. *εος*, (*πῆχος*) trzyłokciowy IV. 2. 28.

Τροίπλίσσιος, *α, ον*, potrójny, trzy razy większy VII. 4. 21.

Τροίπλεθρος, *ον*, (*πλέθρον*) wynoszący trzy plettra; długi, szeroki trzy plettra V. 6. 9.

Τροίπους, *οδος, ό*, trójnog, stółek o trzech nogach VII. 3. 21.

Τροίς, trzy razy.

Τροισάμενος, *η, ον*, (*ἄσμενος*) bardzo chętnie III. 2. 24.

Τροισαίδεκα, (liczebn. nieodm.) trzynaste.

Τροισμῆροι, *αι, α*, trzydzieści tysięcy.

Τροισχίλιοι, *αι, α*, trzy tysiące.

Τροिताίος, *α, ον*, trzeciego dnia V. 3. 2.

Τροίτος, *η, ον*, trzeci; *τό τρίτον* po trzeci raz I. 6. 8; *τρίτη* trzeciego dnia IV. 8. 21.

Τροίη, przysł. w trojaki sposób, potrójnie, na trzy części, na trzy odziały IV. 8. 15.

Τροίχινος, *η, ον*, (*θρίξ*) włósiany, z włosów IV. 8. 3.

Τροχίνικος, *ον*, (*τροίς, χολνίξ*) trzy chojuki wynoszący; *χολνίξ* zaś była miara zboża zawierająca w sobie tyle, ile wystarczy na utrzymanie człowieka przez jeden dzień VII. 3. 23.

Τροάς i **Τρωάς**, *αδος, ή*, Troas, kraj w Myzji, w Azji mniejszej, którego miastem stołecznym była Troja.

Τροία, Troja, zob. **Τροάς**.

Τρόπαιον, *ου, τό*, (*τροπή, τρέπω*) trofea, znak, pomnik zwycięzki, który zwycięzcy stawiali na placu wygranej; było zwykle słup z drzewa lub z kamienia, na którym zawieszano zbroje zdobyte na nieprzyjaciela III. 2. 13; IV. 6. 27.

Τροπή, *ής, ή*, (*τρέπω*) obrót, powrót, ucieczka, klęska I. 8. 25; IV. 8. 21.

Τρόπος, *ου, ό*, obrót, kierunek; sposób; *τόν δὲ τὸν τρόπον* takim sposobem I. 1. 9; *τρόπῳ τινί* w jakimś porządku, jako tako II. 2. 17; *τῷ αὐτῷ τρόπῳ* tym samym sposobem IV. 2. 13; *κατὰ πάντα τρόπον, ἐκ παντός τρόπου* wszelkim, jakimkolwiek bądź sposobem III. 1. 43; VI. 6. 30; (VI. 4. 30); VII. 7. 41; charakter II. 6. 8; VII. 4. 8; zwyczaj, *οὐ γὰρ ἦν πρὸς τοῦ Κύρου τρόπον* niebyło bowiem zwyczajem Cyrusa I. 2. 11; I. 9. 22; VII. 4. 17.

Τροφή, *ής, ή*, (*τρέφω*) żywność, utrzymanie I. 1. 9; V. 6. 32; VII. 3. 8.

Τροχάξω, (*τρέχω*) biedz VII. 3. 46.

Τρωπάω, (*τρούπη*) wiercić, przewiercić; *τὰ ὅτι τετροπημένος* z przekłótemi uszami III. 1. 31.

Τρωάς, *αδος, ή*, zob. **Τροάς**.

Τρωκτός, *η, όν*, adj. verb. od *τρώω*, owoc, który można jeść surowo; *τὰ τρωκτὰ ἄραια* owoce, które można jeść surowo, jakoto: migdały, jabłka itd., a które dawano na wety V. 3. 12.

Τρωτός, *η, όν*, adj. verb. od *τρώω*, który może być raniony III. 1. 23.

Τύανα, *ων, τά*, Tyana, miasto w Kapadocyi.

Τυγχάνω, fut. *τεύξομαι*, aor. 2. *ἔτυχον*, pf. *τεύχῃκα*, trafiac *τινός* III. 2. 19; osiągnac, otrzymac, uzyskac, dostapic, nabyc, *τί τινος* i *παρά τινος* od kogo co I. 4. 15; III. 1. 23; V. 7. 33; VI. 1. 26; (V. 9. 26); VI. 6. 32; (VI. 4. 32); VII. 1. 30; *δίκης* karę odebrać VI. 6. 25; (VI. 4. 25); *τῆς τελευταίης τυχῆν* życie zakończyć, umrzeć II. 6. 29; III. 2. 7; znaleść; *ἔρωτατε δὲ αὐτοὺς ὁποῖων τινῶν ἡμῶν ἔτυχον* zapytacie się ich, jakich meżów w nas znaleźli, poznali V. 5. 15. Z imiesk. tłumaczy się przez przysłówek: przypadkiem, właśnie, a imiesk. oddaje się przez tę formę słowa, w jakiej stoi *τυγχάνω*, np. *παρὸν ἐτύχῃκε* był właśnie obecnym I. 1. 2; I. 1. 10; *ἔστηρως ἔτυχε* gdzie właśnie stał I. 5. 8; *ἔτυγε προσῶν* przypadkiem nadszedł I. 5. 14; *ὃ τι τυγχάνοι βουλόμενος* co właśnie chciał I. 9. 20; II. 2. 20; III. 2. 10; IV. 2. 8; V. 7. 25; itd.; 2) w znaczeniu nieprzech. zdarzac się, trafiac się, *ὅπου, ὡς ἐτύχῃκε* gdzie, jak się trafiło II. 2. 17; III. 1. 3; neutr. particip. aor. 2. *τυχόν* używa się także jako przysł.: przypadkiem, może VI. 1. 20; (V. 9. 20); jako accus. absol. podobnie jak *ἔξόν, παρὸν, δέον* itd.

Τυριατόν, *ου, τό*, Tyryajon, miasto we Frygii.

Τυρός, *οῦ, ό*, sér; *οἱ τυροί* séry II. 4. 28.

Τύρσις, *ιος* i *εως*, wieża VII. 2. 21.

Τύχη, *ής, ή*, (*τυγχάνω*) przypadek, los II. 2. 13; *παρά τῆς τύχης* przypadkiem V. 2. 25.

Τυχόν, neutr. particip. aor. 2. od *τυγχάνω*, zob. *τυγχάνω*.

Υ.

Υβρίζω, (ὑβρις) dumnie, zuchwale, rozpustnie postępować V. 8. 3; krzywdzić, obrażać, lżyć, niegodziwie się obchodzić III. 1. 13; III. 1. 29; δεινά τινα ὑβρίζειν okrutnie się z kim obejść VI. 4. 2; (VI. 2. 2).

Υβρις, εως, ή, zuchwałość, swawola, rozpusta III. 1. 21; V. 5. 16; V. 8. 3.

Υβριστός, ή, όν, zuchwały, rozpustny, swawolny V. 8. 3, 22.

Υγαιίνω, (ύγιής) być zdrow IV. 5. 18.

Υγρότης, ητος, ή, (ύγρός) wilgoć; miękkość, lekkość, rzeskość, rzeźwość V. 8. 15.

Υδροφορέω, (ύδωρ, φέρω) wodę nosić, czerpać IV. 5. 9.

Υδροφόρος, ον, (ύδωρ, φέρω) wodę noszący; ή ύδροφόρος dziewczyna wodę nosząca IV. 5. 10.

Υδωρ, ύδατος, τό, (ύω) woda; ύδωρ έξ ουρανου τό z nieba t. j. deszcz IV. 2. 2.

Υιδούς, ού, ό, = υιδεύς (syn syna) wnuk V. 6. 37.

Υιός, ού, ο, i υιέος, υει, jakby od nom. υιεύς syn.

Υλη, ης, ή, las V. 2. 31; zarośla, krzaki, krzewy, chróst I. 5. 1; III. 5. 10.

Υμέτερος, α, ον, wasz; οι υμέτεροι wasi, t. j. poddani V. 5. 19; τα υμέτερα wasze rzeczy, sprawy VII. 6. 33.

Υπάγω, (ύπό, άγω, niereg. form. zob. άγω) podprowadzać; w znac. nieprzech. posuwać się, postępować naprzód III. 4. 48; IV. 2. 16; 2) podchodzić kogo, podstępnie radzić, namawiać, uwodzić II. 1. 18; II. 4. 3.

Υπαίθριος, ον, (ύπό, αϊθρία) pod gołem niebem V. 5. 21; VII. 6. 24.

Υπαίτιος, ον, (ύπό, αιτία) winny, obwiniony; υπαίτιον έστί μοι τι προς τινος jest mi coś poczytane za zbrodnię od kogo, biorą mi za złe III. 1. 5.

Υπακούω, (ύπό, άκούω, niereg. form. zob. άκούω) słuchać τινός na kogo, (t. j. zważać) IV. 1. 9; VII. 3. 7.

Υπαντάω, (ύπό, αντίω) potykać się, ruszyć naprzeciw komu IV. 3. 34.

Υπαντιάζω, (ύπό, αντιάζω) naprzód postępować, ruszyć naprzeciw komu VI. 5. 27; (VI. 3. 27).

Υπαρχος, ου, ό, (ύπό, άρχω) dowódca, naczelnik, namiestnik, satrapa I. 2. 20; I. 8. 5; IV. 4. 4.

Υπάρχω, (ύπό, άρχω) zaczynać, z imiesł. tłumaczy się przez przysłówek: wprzódy, pierwiej, a imiesł. oddaje się przez tę formę słowa, w jakiej stoi υπάρχω np. υπάρχω ευ ποιων, κακος ποιων τινα uczynić komu wprzódy co dobrego, co zlego II. 3. 23; V. 5. 9; w znac. nieprzech. być pod ręką, być gotów, znajdować się, być II. 2. 11; V. 1. 10; VII. 1. 27; sprzyjać, pomagać I. 1. 4; V. 6. 23; nieosobist. υπάρχω μοι mam, posiadam VII. 7. 32; τοιούτων ημιν εις φιλιαν υπαρχομένων gdy mamy takie powody do wzajemnej przyjaźni II. 5. 24; τα υπάρχοντα obecne położenie, stosunki, środki, εκ των υπαρχόντων stósownie do obecnego położenia, ile obecne pozwalały okoliczności VI. 4. 9; (VI. 2. 9).

Υπασπιστής, ού, ό, (ύπό, άσπίς) giermek, orężnik, który broń czując nosił, osobl. w bitwie wodzom towarzyszył i puklerzem zasłaniał; takich giermków, których także do innych posług używano, było w wojsku greckiem wielu, każdy bowiem hoplita miał ich po kilku przy sobie IV. 2. 20.

Υπείκω, (ύπό, εικω) ustąpić, poddać się VII. 7. 31.

Υπειμι, (ύπό, ειμι) być pod czem III. 4. 7.

Υπελαύνω, (ύπό, ελαίνω, niereg. form. zob. ελαίνω) podpydzać, przy-pędzać; w znac. nieprzech. podjechać, pojechać naprzeciw komu I. 8. 15.

Υπέρ, przym. z gen. i accus.: I. z gen.: nad, powyżej, ponad, υπέρ της ζωής powyżej t. j. z tamtej strony wioski I. 10. 12, 14; II. 6. 2; III. 4. 39; IV. 2. 10; υπέρ γονάτων wyżej kolan t. j. do kolan sięgające V. 4. 13; b) w obronie czyjej, za kogo I. 3. 4; I. 8. 27; VII. 3. 31; c) dla, z powodu, względem V. 6. 27; V. 6. 28; itd; d) zamiast, υπέρ των στρατιωτών w imieniu żołnierzy V. 5. 13; VII. 7. 3; VII. 7. 21; II. z accus.: nad, ponad, υπέρ Ελλάσποντου z drugiej strony Hellespontu I. 1. 9; υπέρ τετρακόσια έτη nad 40 lat V. 3. 1; więcej jak, przeszło, υπέρ ημισο przeszło połowa VI. 2. 10; (V. 10. 10).

Υπεράλλομαι, (ύπέρ, άλλομαι,

niereg. form. zob. ἄλλομαι) przeskoczyć, τί co VII. 4. 17.

Ἰπερανατεῖνω, (ὑπέρ, ἀνά, τεῖνω) wyciągać nad kim VII. 4. 9.

Ἰπερβαῖνω, (ὑπέρ, βαῖνω, niereg. form. zob. βαῖνω) przechodzić VII. 1. 17; VII. 3. 43.

Ἰπερβάλλω, (ὑπέρ, βάλλω, niereg. form. zob. βάλλω) rzucić dalej; przewyższać; 2) przechodzić (przez góry) IV. 1. 7; IV. 4. 20; IV. 6. 8; VI. 5. 7; (VI. 3. 7); VII. 5. 1.

Ἰπερβολή, ἦς, ἡ, (ὑπερβάλλω) przeprawa, przejście, (przez góry, rzeki) I. 2. 25; potem: góra, pagórek, szczyt góry, miejsce przechodu przez góry; ὑπερβολή τῶν ὄρεων szczyt, wierzchołek góry III. 5. 18; IV. 4. 18; IV. 6. 6.

Ἰπεροδέξιος, ον, (ὑπέρ, δεξιός) po prawej stronie, wyższy; w ogóle wyżej leżący, wyższy III. 4. 37; τὰ ἔριμνά ὑπεροδέξια wyższe miejsca warowne V. 7. 31.

Ἰπερορχομαι, (ὑπέρ, ἔρχομαι, niereg. form. zob. ἔρχομαι) przechodzić przez co IV. 4. 3.

Ἰπερέχω, (ὑπέρ, ἔχω, nier. form. zob. ἔχω) sterczeć, wystawać III. 5. 7; IV. 7. 4.

Ἰπερήμιονος, υ, (ὑπέρ, ἡμισυ) przeszło poł. VI. 2. 10; (V. 10. 10).

Ἰπερθεν, przysł. górą, wzwyż I. 4. 4.

Ἰπεροκάθημαι, (ὑπέρ, κατά, ἡμαι) infn. ὑπεροκαθῆσθαι, siedzieć, ἐπί τινος na czem, czatować, zacząć się V. 2. 1; ὑπεροκαθῆσθαι τινος siedzieć komu na karku, być tuż za kim V. 1. 9.

Ἰπερορίος, α, ον, (ὑπέρ, ὄρος) zagraniczny; ὑπερορία, ἡ, scil. γῆ, zagranica VII. 1. 27.

Ἰπερύψηλος, ον, (ὑπέρ, ὑψηλός) nader wysoki III. 5. 7.

Ἰπερορχομαι, (ὑπό, ἔρχομαι, nier. form. zob. ἔρχομαι) podchodzić, posuwać się naprzód, ująć V. 2. 30.

Ἰπέχω, (ὑπό, ἔχω, niereg. form. zob. ἔχω) trzymać pod czem; wytrzymać, znosić, ὑπέχων δίκην ponieść karę, poddać się karze, zdać sprawę z czego V. 8. 1; V. 8. 18.

Ἰπήκοος, ον, (ὑπό, ἀκούω) posłuszny, poddany, podległy I. 6. 6; τινός komu V. 4. 6; V. 5. 1.

Ἰπηρετέω, (ὑπηρέτης) za majtka służyć; 2) służyć, wyświadczyć przysługę, przysłużyć się I. 9. 18; II. 5. 14; VII. 7. 46; przysposobić, wystarać się o co, dostarczyć III. 5. 8.

Ἰπηρέτης, ου, ὁ, (ἐρέσσω) majtek; 2) służący, pomocnik II. 5. 14; I. 9. 18.

Ἰποσχέομαι, (ὑπέχομαι) fut. ὑποσχέσομαι, aor. ὑπέσχημην, pf. ὑπέσχημαι, obiecać I. 7. 5; itd.

Ἰπνος, ου, ὁ, sen III. 1. 11.

Ἰπό, przym. z gen., dat. i accus.

I. z gen. 1) od, przez, zwłaszcza przy słowach biernych lub czynnych z bierném znaczeniem I. 2. 25; I. 3. 10; πάσχειν ὑπό τινος doznać od kogo I. 3. 4; IV. 3. 2; V. 5. 9; θνήσκειν ὑπό τινος być zabitym przez kogo V. 1. 15; εὐ ἀκούειν ὑπό τινος słysząc od kogo VII. 7. 23; 2) oznacza przyczynę, powód; z powodu, od, z, ὑπό λιμοῦ od głodu I. 5. 5; II. 2. 11; ὑπό λύπης od smutku III. 1. 3; ἐπ' ἀισθηθῆναι ze swawoli IV. 4. 14.

II. z Dat. na pytanie: pod kim? pod czem? I. 2. 8; I. 8. 10; IV. 7. 10; γίνεσθαι ὑπό τινι poddać się komu VII. 7. 32.

III. z accus. oznacza kierunek, poruszenie, pod co? pod czem? ὑπό τὸν ὀφθαλμὸν pod oko I. 8. 27; ὑπό τὰ δένδρα pod drzewa IV. 7. 8; VII. 8. 21; ὑπό τὸν λόφον, ὑπό τὸ ὄρος pod górą, u spodu góry I. 10. 14; III. 4. 37; VII. 8. 21; VII. 4. 11.

Ἰποδεής, ἔς, (ὑπό, δέομαι) niedostateczny, mały, niski, (co do stanu) I. 9. 5.

Ἰποδείκνυμι, (ὑπό, δείκνυμι) pokazać nieznacznie; zwolna pokazywać się, zaczynać się pokazywać V. 7. 12.

Ἰποδέχομαι, (ὑπό, δέχομαι) przyjmować, ὡς φίλον jako swego I. 6. 3; νέπος γὰρ αὐτοῖς ὑπέδεχτο, znaleźli bowiem schronienie w parowie VI. 5. 31; (VI. 3. 31).

Ἰποδέω, (ἔπό, δέω, niereg. form. zob. δέω) podwijać n. p. sandały pod nogi, ὑποδεμένους mający sandały na nogach, w sandałach, obuty IV. 5. 14.

Ἰπόδημα, ατος, τό, (ὑπόδew) sandał, trzewik IV. 5. 14.

Ἰποσύγιον, ου, τό, (ὑπό, ζεύγνυμι) bydlę pociągowe, juczne, pociąg I. 3. 1; I. 5. 5; I. 7. 20; II. 1. 6; II. 2. 4; IV. 1. 23; itd.

Ἰποκαταβαῖνω, (ὑπό, κατά, βαῖνω, niereg. form. zob. βαῖνω) zwolna, nieznacznie, nieco zejść VII. 4. 11.

Ἰποκρύπτω, (ὑπό, κρύπτω) chować pod czem; med. ὑποκρύπτεσθαι chować się i chować, ukrywać (swoje skarby) I. 9. 19.

Ἰποκώπτιω, (ὑπό, κώπτιω) nachylać się.

Υπολαμβάνω, (ὕπο, λαμβάνω, niereg. form. zob. λαμβάνω) podejmować, przyjmować, υπολαμβάνειν scil. λόγον mowę przerwać, zabrać głos II. I. 15; III. 1. 31; μεταξὺ υπολαμβάνειν scil. λόγον w środku mowy przerwać III. 1. 27; VI. 5. 14; (VI. 3. 14).

Υπολείπω, (ὕπο, λείπω) zostawić, opuścić; med. ὑπολείπεσθαι pozostać w tyle, zostać I. 2. 25; IV. 3. 25; IV. 5. 15; V. 8. 16; VII. 2. 6; τινός za kim V. 4. 22.

Υπολόχαγος, ου, ὅ, (ὕπο, λόχαγος) podsetnik, dowódzca półowy kampanii (λόχος), podkomendny V. 2. 13; właśnie nazywał się πεντηχοστήρ, pięćdziesiątnik III. 42. 1.

Υπολύω, (ὕπο, λύω) odwiązać; med. ὑπολύεσθαι odwiązać, zdjąć obuwie IV. 5. 13.

Υπομαλακίζομαι, (ὕπο, μαλακίζω) ułagodzić się, udobruchać się, uleglejszym się stawać; υπομαλακίζομενος λέγω ułagodniej nieco przemawiam II. 1. 14.

Υπομένω, (ὕπο, μένω) pozostać IV. 5. 23; pozostać w tyle III. 4. 21; IV. 3. 15; zatrzymać się, zostać w miejscu IV. 1. 16; VI. 5. 26; (VI. 3. 26); VI. 5. 29; (VI. 3. 29); czekać na kogo IV. 1. 21.

Υπόμνημα, ατος, τό, (ὕπο, μνησσω) przypomnienie, wzmianka I. 6. 3.

Υποπεμπτός, ὅ, (ὕποπεμπω) tajemnie przysłany, naprawiony, nasadzony, z naprawy przysłany III. 3. 4; szpieg.

Υποπέμπο, (ὕπο, πέμπω) tajemnie przysłać, naprawić, nasadzić II. 4. 22.

Υποπίνω, (ὕπο, πίνω, niereg. form. zob. πίνω) zwolna pić, długo, za wiele pić, podchocić sobie VII. 3. 29.

Υποπιτέω, (ὕποπιτος) podejrzyc, domyślać się, przeczuwać τί σο I. 1. 1; I. 3. 1; II. 3. 13.

Υποπιτος, ου, (ὕφορώ, fut. ὑπόψομαι) podejrzliwy; 2) podejrzany III. 3. 4.

Υποστῆναι, zob. ὑφίστημι.

Υποστράτηγέω, (ὕποστράτηγος) dowodzić pod kim, być zastępcą wodza V. 6. 36.

Υποστράτηγος, (ὕπο, στρατηγός) zastępca wodza; pułkownik (ταξίαρχος) lub setnik (λοχαγός) który zastępował wodza podczas jego nieobecności, choroby lub na przypadek śmierci III. 1. 32.

Υποστρέφω, (ὕπο, στρέφω) nawracać; w znaczu. nieprzech. i med. wró-

cić się VI. 6. 38; (VI. 4. 38); VII. 4. 18; wywinać się, wykręcić się II. 1. 18.

Υπουργός, ὄν, (ἐργω) pomocny, ἐπουργὸν εἶναι przysparzać, sprawiać τιμί σο V. 8. 15.

Υποφαίνομ, (ὕπο, φαίνω) nieznacznie, zwolna pokazywać; w znaczu. nieprzech. ὑποφαίνει ἡμέρα, ἕως dzień się pokazuje, zaczyna, świta, dzieje III. 2. 1; IV. 2. 7; IV. 3. 9.

Υποφείδομαι, (ὕπο, φείδομαι) nieco oszczędzać, ochraniać IV. 1. 8.

Υποχείριος, ου, (ὕπο, χεῖρ) w czujnej mocy, ὑποχείριον γίνεσθαι τιμ dostać się w czyje ręce III. 2. 3.

Υποχός, ου, (ὕπέχω) poddany, podległy II. 5. 7.

Υποχωρέω, (ὕπο, χωρέω) ustępować, cofać się I. 4. 18; I. 7. 17; 2) (powoli) posuwać się naprzód, ruszać naprzód IV. 5. 20.

Υποψία, ας, ἡ, (ὕποπιτος) podejrzliwość, podejrzenie I. 3. 21; II. 5. 5; ἐποψία powody do podejrzenia, okoliczności wzbudzające podejrzenie II. 5. 11.

Υρκάνιος, ου, ὅ, Hyrkańczyk, z Hyrkanii, kraju między Medya, Partya, a morzem Kaspijskiem.

Υς, gen. ὕός, ὅ, ἡ, świnia, dzik V. 2. 3.

Υστεραίος, α, ου, (ὕστερος) późniejszy, następny; τῆ ὑστεραίᾳ scil. ἡμέρᾳ dnia następnego, nazajutrz I. 7. 19; II. 2. 18; IV. 1. 15.

Υστερέω, (ὕστερος) przyjsć później, πινός, przyjsć poczem, opóźnić się do czego, ὑστερήσει τῆς μάχης opóźnił się do bitwy, przyszedł już po bitwie I. 7. 12.

Υστερίζω, (ὕστερος) opóźnić się VI. 1. 18; (V. 9. 18).

Υστερον, przysk. do ὕστερος, później, potem I. 3. 2; z gen. οὐ πολὺ ὕστερον ἐμοὶ wkrótce po mnie I. 5. 16; I. 8. 8.

Υστερος, α, ου, późniejszy, następny I. 5. 14; ostatni, w tyle II. 2. 17; III. 4. 21.

Υφαιμένως, przysk. part. pass. od ὑφηνι, spokojnie, pokornie VII. 7. 16.

Υφηνέομαι, (ὕπο, ἡγέομαι) postępować naprzód; prowadzić naprzód IV. 1. 7; VI. 5. 25; (VI. 3. 25).

Υφηνι, (ὕπο, ἡμι, niereg. form. zob. ἡμι) spuszczać, ustąpić, przyznawać III. 5. 5; med. ὑφέσθαι poddawać się, tracić odwagę III. 1. 17; III. 2. 3; pozwolić VI. 6. 31; (VI. 4. 31).

Υφιστημι, (ὕπό, ὕστημι) przedstawić, kłaść pod co; med. wraz z aor. 2. pf. i plsqupf. act. podejmować się czego IV. 1. 26, 28; ἀρχὴν przyjmując naczelne dowództwo VI. 1. 19; (V. 9. 19); ὑποστῆναι τινι stawić się naprzeciw komu, stawić opór, opierać się III. 2. 11; VII. 3. 44; stanać, zatrzymać się IV. 1. 14.

Υφοράω, (ὕπό, ὄραω, nier. form. zob. ὄραω) i med. podejrzycować, mieć kogo τιμῆ w podejrzeniu II. 4. 10.

Υψηλός, ἡ, ὄν, (ὕψος) wysoki, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ z góry; ὑψηλῆ = ὑψηλῶς wysoko VI. 1. 5; (V. 9. 5).

Υψος, εος, τό, wysokość III. 4. 7, 9.

Φ.

Φαγεῖν, inf. aor. 2. do ἐσθῆω od nieczł. praes. φάγω, jeść, τινός jeść z czego, ἐφαγον τροφῶν jedli z plasterków miodu IV. 8. 20.

Φαιδρός, ἄ, ὄν, (φάω) świecący się, jasny, pogodny II. 6. 11.

Φαίνο, pokazywać, objawić, τὰ ὀνειράτα sen IV. 3. 13; φαίνεσθαι, aor. pass. ἐφάνθη i ἐφάνην, być widzianym, dać się widzieć, pokazać się, ukazać się I. 6. 11; okazać się, zdawać się, być widocznym, jawnym, jak videor z inf. I. 3. 20; I. 9. 15; II. 3. 13; V. 4. 29; i z imiesł. n. p. ἐπεὶ ἐπιπορευῶν ἐφάνθη gdy się okazało, że przysięgę złamał II. 5. 38; I. 9. 19; IV. 5. 28; V. 6. 4; V. 7. 5.

Φάλαγξ, ἄγγος, ἡ, falanga, sztyk bojowy wynaleziony od Macedończyków; był to zastęp ciężko uzbrojonych żołnierzy (ὀπλίται), ustawiony w czworogran, a składający się ze szesnastu szeregów w głąb, z których pierwsze pięć trzymało swe długie dzidy wymierzone na nieprzyjaciela, a następne szeregi oparli się na ramionach stojących przed sobą żołnierzy, odpierały lecące strzały i pociski nieprzyjacielskie; w ogóle: sztyk bojowy, wojsko ustawione w sztyku bojowym I. 2. 17; I. 8. 17, 18; I. 10. 10; IV. 8. 9; ὑφηγέτο ἐπὶ φάλαγγος prowadził wojsko uszykowane w falangę VI. 5. 25; (VI. 3. 25); ὅπως ἐπὶ φάλαγγος γένοιτο τὸ στρατεύεσθαι aby się wojsko we falangę uformowało IV. 6. 6; ἐπὶ φάλαγγος παραγγεῖν zachodzić dla uformowania falangi (t. j. z kolumny rozwinąć front) IV. 3. 26; τεταγμένοι ἐπὶ φάλαγγος uszykowani we falangę VI. 5. 7; (VI. 3. 7); wojsko w marszu będące III. 3. 11; III. 4. 23; ἐντὸς τῆς φάλαγγος w obrębie linii bojowej VI. 5. 7; (VI. 3. 7); ἀντιπαραιστέσθαι κατὰ φάλαγγα stanąć w linii rozwiniętej przeciwi (nieprzyjacielowi) IV. 8. 9.

Φαλλίνος, ου, ὁ, Falinos, Grek, poseł króla perskiego Artaxerksa.

Φάναι, inf. praes. od φημί.

Φανερός, ἄ, ὄν, (φαίνο) widomy, jawny, oczywisty IV. 2. 1; zwyczajn. zgadza się z subjekt. (osobieś.) zależnego zdania, a słowo stoi w imiesł. jak δηλός, ἐδηλός; φανερός ἦν πευρώμενος jawnym było, widać było, że usiłował I. 9. 11; I. 9. 16; ἐπιβουλεύων φανερός ἐστίν widocznym jest, widać, że zdradza, stawia zasadzki, jawnym jest zdrajca III. 2. 20; II. 5. 40; I. 6. 8; I. 7. 17; VII. 7. 57; itd.; ἐν τῷ φανερό publicznie I. 3. 21; εἰς τὸ φανερόν καθίσταται wnieść kogo na najwyższy stopień, wynieść do najwyższej godności VII. 7. 22.

Φανερός, przysł. (φαίνο) jawnie, widocznie, otwarcie I. 9. 19.

Φαρέτρα, ας, ἡ, (φέρω) sajdak, kołczan IV. 4. 16.

Φάρμακον, ου, τό, lekarstwo, trucizna; φάρμακον πῶν πυρέττων wypitwszy lekarstwo w gorączce, albo: wypitwszy truciznę w napadzie gorączki VI. 4. 11; (VI. 2. 11).

Φαρμακοποιία, ας, ἡ, (φάρμακον, πῶν), picie lekarstwa lub trucizny; ἀνίσταντο ὡσπερ ἐκ φαρμακοποιίας powstawali, jak gdyby po wypiciu (lekarstwa) trucizny, jak gdyby z odurzenia (przez truciznę sprawionego) IV. 8. 21.

Φαρνάβαζος, ου, ὁ, Farnabazus, satrapa Frygii i Bitynii, wódz króla Artaxerksa.

Φασιανοί, ὄν, οἱ, Fazyanie, lud mieszkający w Armenii nad rzeką Fazys.

Φάσις, ιδος i ιος, ὁ, Fazys, rzeka w Kolchidzie; 2) Fazys, rzeka w Armenii.

Φάσχω, (φάω) mówić, twierdzić, mienić się IV. 4. 21; IV. 8. 4; V. 3. 1.

Φαῦλος, η, ὄν, zły, nizekzemny, błachy VI. 6. 11; (VI. 4. 11).

Φέρω, fut. *οἴσω* i med. *οἴσομαι*, aor. *ἤνεγκον* i *ἤνεγα*, pf. *ἐνήνοχα*, pf. pass. *ἐνήνεκα*, aor. pass. *ἤνεχθην*, fut. *ἐνεχθήσομαι* albo *οἰσθήσομαι* nosić I. 9. 26; III. 4. 32; IV. 3. 6; VII. 1. 37; przynosić II. 4. 1; VII. 3. 31; *τιμὴν φέρειν* sławę przynosić II. 1. 17; 2) prowadzić (o drodze) III. 5. 15; V. 2. 19, 22; itd.; 3) znosić n. p. zimno III. 1. 23; cierpieć V. 6. 34; *βαρέως, χαλεπῶς φέρειν* z przykrością znosić, smucić się, martwić się, gniewać się I. 3. 3; V. 7. 2; 4) zabierać, (jako zdobywca) rabować IV. 1. 8; *φέρειν καὶ ἄγειν* wlaść. nosić (o sprzętach), prowadzić (o bydle), rabować, łupić II. 6. 5; V. 5. 13; itd.; 5) wydawać, rodzić (o ziemi) I. 2. 22; VI. 4. 6; (VI. 2. 6); 6) płacić n. p. podatki V. 5. 7, 10; brać, pobierać, otrzymać n. p. zółd I. 3. 21; med. *φέρεισθαι* nosić sobie, sprowadzać sobie VI. 6. 1; (VI. 4. 1); VII. 4. 3; pass. *φέρεισθαι* być noszonym, rzucanym, (o kamieniach) walić się IV. 7. 6; (o strzałach) lecieć V. 2. 14; nieść III. 3. 16; rzucić się IV. 7. 14; biegać, pędzić I. 8. 20; *φέρεισθαι* być sprowadzonym, zabranym, *ἦσαν φέρεσθαι* były do wzięcia, do zabrania II. 1. 6.

Φεύγω, fut. *φείξομαι* i *φειξοῦμαι*, aor. 2. *ἔφυγον*, pf. *πέφευγα*, uciekać I. 8. 19; 2) być wygnanym z kraju *ἐκ τινος*, być wygnańcem, wychodźcem; *οἱ φεύγοντες* wygnańcy I. 1. 7; I. 3. 3; I. 9. 9; IV. 8. 25; V. 3. 7; VII. 1. 33.

Φημί, fut. *φήσω* (*φῶ*) mówić, opowiadać I. 6. 10; I. 8. 26; itd.; 2) potwierdzić, przyznawać I. 6. 7; itd.; *οὐ φάναι* przeczyć, mówić, że nie, niechcieć, wzbraniać się I. 3. 1; I. 3. 7, 8; I. 4. 12; IV. 1. 23; VII. 7. 19; itd.; 3) mniemać, sądzić V. 2. 31.

Φθάνω, fut. *φθήσομαι*, aor. 1. *ἔφθασα*, aor. 2. *ἔφθην*, pf. *ἔφθακα*, uprzedzić, wyprzedzić, przyjść wprzód II. 5. 5; IV. 1. 4, 21; V. 7. 16; z imiesł. tłumaczy się *φθάνειν* przez przysł.: prędkiej, pierwiej, wprzód, a imiesł. oddaje się przez tę formę słowa, w której stoi *φθάνειν* np. *ὑπὸς μὴ φθάσωσι* — *καταλαβόντες* aby wprzód nieobsadzili, nieuprzedzili w zajęciu I. 3. 14; III. 4. 49; itd.; *φθάνειν τι* przyspieszać co VI. 1. 18; (V. 9. 18).

Φθέγγομαι, wydać jakiś głos (o ludziach); dać się słyszeć, odezwać się IV. 5. 18; VI. 6. 28; (VI. 4. 28);

krzyzczeć I. 8. 18; VI. 1. 23; (V. 9. 23); (o instrumentach) zabrzmieć, trąbić IV. 2. 7; V. 2. 14; VII. 4. 19.

Φθείρω, fut. *φθερώ*, pf. *ἔφθαρα*, niszczyć, burzyć, pustoszyć IV. 7. 20.

Φθονέω, (*φθόνος*) zazdrościć *τινὶ τινος* komu czego I. 9. 19; V. 7. 10.

Φθόνος, *οὐ, ὅ*, zazdrość.

Φιάλη, *ης, ἡ*, czara IV. 7. 27; VII. 3. 27.

Φιλαίτερος i **φιλαίτατος**, comp. i superl. od *φίλος*.

Φιλέω, kochać, lubić I. 9. 25; I. 9. 28.

Φιλήσιος, *οὐ, ὅ*, Filezyos, wódz grecki.

Φιλία, *ας, ἡ*, (*φιλέω*) przyjaźń, przywiązanie I. 6. 3; *φιλίας ἐνεκα τῆς Κορύλα*, *φιλία τῆς σῆς*, z przywiązania, z przyjaźni do Korylasa, ku tobie V. 6. 11; VII. 7. 29.

Φιλικός, *ἡ, ὄν*, (*φίλος*) przyjacielski, przyjazny; *φιλικὸν οὐδὲν ἐποίησεν* żadnego nieokazywali znaku przychylności IV. 1. 9; *πρὸς ἀλλήλους φιλότα τε καὶ φιλικὰ διελέγοντο* wiele z sobą uprzejmie rozmawiali V. 5. 25.

Φιλικός, przysł. po przyjacielsku, przyjaźnie, uprzejmie VI. 6. 35; (VI. 4. 35).

Φίλιος, *α, ὄν*, (*φίλος*) przyjacielski, *φιλία χώρα* i samo *ἡ φιλία* scil. *χώρα* kraj przyjacielski I. 3. 14; II. 3. 26; IV. 1. 8; VII. 3. 13.

Φίλιπος, *ὄν*, (*φίλος, ἵππος*) lubiący konie; *φιλιππίτατος ἦν* bardzo lubił konie I. 9. 5.

Φιλόθηρος, *ὄν*, (*φιλέω, θήρα*) lubiący polowanie; *φιλοθηρότατος ἦν* bardzo lubił polowanie, był wielkim myśliwym I. 9. 6.

Φιλοκερδέω, (*φίλος, κέρδος*) być chciwym zysku, gonić za zyskiem I. 9. 16.

Φιλοκίνδυνος, *ὄν*, (*φίλος, κίνδυνος*) lubiący się narażać na niebezpieczeństwo, śmiały, odważny I. 9. 6; II. 6. 7.

Φιλομαθής, *ἔς*, (*φίλος, μαθηάω*) ochochy do nauk, pojętny I. 9. 5.

Φιλονεικία, *ας, ἡ*, (*φίλος, νεῖκος*) kłótniwość, zawód, ubieganie się IV. 8. 27.

Φιλονικία, *ας, ἡ*, (*φίλος, νίκη*) ubieganie się o zwycięstwo, współzawodnictwo IV. 8. 27.

Φιλόξενος, *οὐ, ὅ*, Filoxenos, hoplita grecki.

Φιλοπόλεμος, *ὄν*, (*φίλος, πόλεμος*) lubiący wojnę II. 6. 1.

Φίλος, *η, ὄν*, przyjazny, przychylny

twi komu I. 4. 2; przyjaciel I. 3. 12; II. 1. 14; itd.

Φιλόσοφος, ου, ό, filozof, (ironicznie) II. 1. 13

Φιλοστρατιώτης, ου, ό, (φίλος, στρατιώτης) przyjaciel żołnierzy VII. 6. 4, 39.

Φιλοτιμέομαι, (φίλος, τιμή) być chcącym sławy, ubiegać się za sławą; φιλοτιμηθέντες απέπλευσαν odjechali czując się obrażonymi, skrzywdzonymi na sławie I. 4. 7.

Φιλοφρονέομαι, (φίλος, φρονέω) przyjaźni, przychylności okazywać, sprzyjać; uprzejmie przyjąć II. 5. 27; IV. 5. 29; άλλήλους φιλοφρονήσαντο, przywitali się z sobą IV. 5. 34.

Φλιάσιος, α, ον, flazyjski, z Flins, miasta w Peloponnezie.

Φλυαρέω, (φλύαρος) pleść, bajac, bredzić III. 1. 26.

Φλυαρία, ας, ή, (φλυαρέω) brednie I. 3. 18.

Φοβερός, ά, όν, (φόβος) straszny, straszliwy, okropny II. 5. 9; III. 4. 5; V. 2. 23; V. 5. 17; και μάλα φοβεροί ήσαν, μη ποιήσεων, (przymiotnik φοβερός używa się, jak δηλος, φανερός, osobście zam. neutr. φοβερόν ήν, μή), obawiano się, aby nie zrobili V. 7. 2.

Φοβέω, (φόβος) straszyc; φοβεσθαι być przestraszonym, obawiać się I. 3. 17; I. 8. 13; τινά kogo I. 9. 9; VI. 6. 9; (VI. 4. 9); την παρά τινος τιμωρίαν, kary od kogo II. 6. 14; περί τινος, względem, o kogo V. 5. 7.

Φόβος, ου, ό, bojaźni, strach; φόβον ποιείν straszyc, płoszyć I. 8. 18; φόβος έξ τινος i από τινος, strach przed kim VII. 2. 37; τον έξ των Ελλήνων εις τους βερβάρους. φόβον ιδών widząc strach barbarzyńcom przez Hellenów napędzany I. 2. 18; οι φόβοι sposoby do straszenia, groźby IV. 1. 23.

Φοινίκεος, α, ον, (φοίνιξ), ściąg. φοινικούς, ή, ούν, purpurowy, purpurowego koloru I. 2. 16.

Φοινίκη, ης, ή, Fenicya, kraj w Azji nad morzem śródziemnym.

Φοινικιστής, ου, ό, (φοίνιξ) wysoki urzędnik perski, któremu było wolno nosić suknie purpurowe I. 2. 20.

Φοίνιξ, ικος, ό, palma, daktyl; οίνος φοινίκων wino palmowe t. j. ze soku drzewa robione II. 3. 14; οίνος έξ τής βελάνου της από φοίνικος, wino z daktylów, palmy robione I. 5. 10; όζος έψητόν από των φοινίκων ocet z daktylów wygotowany II. 3. 14; έγκέφαλος του φοίνικος, szpik, mlecz palmowy: jest to zarodek liściowy

drzewa palmowego, pączek palmowy II. 3. 16; 2) purpura.

Φοίνιξ, ικος, ό, Fenicyanin, mieszkaniec Fenicyi w Azji mniejszej nad morzem śródziemnym.

Φολόη, ης, ή, Foloe, góra między Arkadyą i Elidą.

Φορέω, wzmoen. φέρω (ciagle, zwyczajnie) nosić I. 8. 29; znosić V. 2. 26.

Φόρος, ου, ό, (φέρω) podatek, danna V. 5. 7.

Φορτίον, ου, τό, (φέρω) ciężar VII. 1. 37; φορτία towary; zdobyż V. 2. 21.

Φράζω, mówić, oznajmić, donieść, zalecić I. 6. 3; II. 3. 3; II. 4. 18; VII. 8. 9; opisać, wskazać, IV. 5. 29; IV. 5. 34.

Φρασίαις, ου, ό, Frazyas, dowódzca grecki.

Φρέαζ, ατος, τό, studnia IV. 5. 25.

Φρονέω, (φρήν) myśleć, rozumieć, znać się na czym II. 2. 5; μέγα φρονείν wysokie mieć o sobie rozumienie, μέγα φρονείν επί τι, być dumnym, zarozumiałym na co III. 1. 27; μείζον φρονείν więcej o sobie rozumieć, wyżej patrzeć V. 6. 8; πλείον φρονείν być mędrszym, zbytnie zaufać swojej mądrości VI. 3. 18; (VI. 1. 18); φρονείν τά προς τι, być po czyjej stronie VII. 7. 30.

Φρόνημα, ατος, τό, (φρονέω) umysł; odwaga; σύν μείζον φρονήματι z większą odwagą, otuchą III. 1. 22; σύν τῷ πατριῷ φρονήματι z wrodzoną odwagą III. 2. 16.

Φρόνιμος, ον, (φρονέω) roztropny, rozsądny I. 10. 7; II. 5. 16.

Φροντίζω, (φρονέω) troszczyć się, niepokoić się II. 3. 25; wystarać się, obmyśleć II. 6. 8.

Φρουρά, άς, ή, (προοράω) straż, załoga, twierdza I. 4. 15.

Φρουραρχος, ου, ό, (φρουρά, άρχω) dowódzca załogi I. 1. 6.

Φρουρέω, (φρουρά) być na straży, strzedz, pod strażą trzymać V. 5. 20; φρουρομενόν τι έχειν trzymać pod strażą, mieć w zakład I. 4. 8.

Φρουρόν, ου, τό (φρουρός) załoga, twierdza I. 4. 15.

Φρουρός, ου, ό, stróż; οι φρουροί załoga VII. 1. 20.

Φρύγανον, ου, τό, (φρύγω) witka, krzak, osobl. w plur. φρύγανε gałęzie, chróst IV. 3. 11.

Φρυγία, ας, ή, Frygia, kraj w Azji mniejszej.

Φρυνίσκος, ου, ό, Fryniskos, wódz grecki.

Φρούξ, υγός ó, Frygijczyk, mieszkaniec Frygii kraju w Azji mniejszej.

Φυγᾶς, ἄδος, ó, (φεύγω) wychodziec, wygnaniec, tułacz I. 1. 9; II. 6. 4; itd.

Φυγή, ἦς, ἡ, (φεύγω) ucieczka III. 2. 17; itd.; wygnanie VII. 7. 57.

Φυλακή, ἦς, ἡ, (φυλάττω), straż; ἐν φυλακῇ ἔχειν trzymać pod strażą, pilnować IV. 5. 29; φυλακὴν ποιεῖν straż trzymać, mieć się na baczności V. 7. 31; φυλακὴν φυλάττεσθαι ostrożność zachować VII. 6. 22; 2) straż, mian. około obozu II. 4. 17; II. 4. 23; III. 1. 40; IV. 2. 14; φυλακᾶς ποιεῖσθαι straż rozstawić VI. 3. 21; (VI. 1. 24); 3) załoga I. 1. 6; I. 4. 4; 4) straż nocna, ἀμφὶ τὴν τελευταίαν φυλακὴν około ostatniej straży nocnej IV. 1. 5; noc się bowiem u Greków dzieliła na trzy, u Rzymian na cztery straże, z których każda trzy godziny trwała.

Φύλαξ, ακος, ó, stróż, οἱ φύλακες straż przyboczna I. 2. 12; 2) οἱ φύλακες straż (obozowa) IV. 2. 6; V. 1. 9; itd.; 3) załoga IV. 4. 19; VI. 5. 4; (VI. 3. 4.)

Φυλάττω, -σσω, straż trzymać, strzedz, pilnować I. 2. 1; I. 4. 4, 5; IV. 6. 1; VI. 3. 11; (VI. 1. 11); τὴν εἰσβολὴν wnijsca I. 2. 21; śledzić, uważać na kogo τινά IV. 6. 11; φυλάττειν τινί zachować dla kogo V. 3. 4; med. φυλάττεσθαι strzedz się, mieć się na baczności, τινά albo τί przed kim, czem, wystrzegać się I. 6. 9; II. 4. 10; itd.; obawiać się II. 2. 16; φυλακὴν φυλάττεσθαι ostrożność zachować VII. 6. 22.

Φυσάω, δαξ, nadymać, III. 5. 9.
Φύσκος, ου, ó, rzeka w Assyrii, wpadająca do rzeki Tygrys.

Φυτεύω, (φυτόν) sadzić, zasadzać V. 3. 12.

Φῶς, rodić, wydawać, przynosić, ὅσα ἔσται φύουσι jakie pory roku przynoszą I. 4. 10.

Φωκᾶς, ἴδος, ἡ, Foceanka, z Focei, miasta w Jonii, kochanka Cyrusa młodszego.

Φωνή, ἦς, ἡ, głos, mowa, język II. 6. 9; IV. 8. 4.

Φῶς, φωτός, τό, światło, φῶς γίνεται, świta, dnieje VI. 3. 2; (VI. 1. 2.)

X.

Χαίρω, χαρήσω i χαρήσομαι, aor. ἐχάρην, pf. κεχάρηκα, cieszyć się, ἔαν τι χαίρειν dać czemu pokój, zaniechać czego VII. 3. 23; imieść. χαίρων, wesół; οὔτε χαίροντες ἐν ἀπαιλλάξαιτε aniabyście szczęśliwie ztąd niewrócili V. 6. 32.

Χαλδαῖοι, ου, οἱ, Chaldejczycy, lud mieszkający w górach między Armenią a Pontem.

Χαλεπαῖνω i **χαλεπαίνομαι**, (χαλεπός) gniewać się, być zagniewanym τινί na kogo I. 4. 12; I. 5. 11; IV. 5. 16; IV. 6. 2; VII. 6. 39.

Χαλεπός, ἡ, óν, trudny, uciążliwy, przykry, niebezpieczny III. 2. 2; IV. 3. 2; V. 2. 3; V. 6. 10; VI. 5. 18; (VI. 3. 18); χαλεπός ἐχθρός niebezpieczny, straszny nieprzyjaciel I. 3. 12; zły, χαλεπὸς πῶον zły pies V. 8. 24; okrutny, okropny III. 1. 13; VI. 6. 16; (VI. 4. 16); (o charakterze) surowy, groźny II. 6. 9, 11; τό χαλεπὸν τοῦ πνεύματος, ostrość wiatru IV. 5. 4.

Χαλεπός, przysł. trudno, przykro, z trudnością III. 3. 13; χαλεπὸς ἔχειν

πρός τινα, χαλεπῶς φέρειν τινί z przykrością znosić, smucić się, martwić się, gniewać się na kogo I. 3. 3; V. 7. 2; VI. 4. 16; (VI. 2. 16); VII. 5. 16.

Χαλινόω, (χαλινός) okiełznać III. 4. 35.

Χάλκεος, α, ου, ściagn. χαλκοῦς, ἡ, οὖν, miedziany, spiżowy V. 2. 29.

Χαλκηδών, ὀνος, ἡ, Chalcedon, miasto w Bitynii.

Χαλκηδονία, ας, ἡ, Chalcedonia, kraj należący do Chalcedonu.

Χαλκός, οῦ, ó, miedź I. 8. 8.

Χάλκωμα, ατος, τό, (χαλκός) sprzęt, naczynie miedziane IV. 1. 8.

Χάλος, ου, ó, Chalos, rzeka w Syryi.

Χάλυψ, υβος, ó, οἱ Χάλυβες, lud mieszkający w Pońcie.

Χαράδρα, ας, ἡ, (χαράττω) wąwóz, parów III. 4. 1.

Χαράκωμα, ατος, τό, (χάραξ) miejsce opalisadowane, wał V. 2. 26; ostróg.

Χαρίζεις, ἔσσαι, ἐν i χαίρειν (χάρις) przyjemny, miły, wdzięczny; ἐνθύμημα χάριεν piękny pomysł III. 5. 12.

Χαρίζομαι, (χάρις) być przychyl-

nym, dogodzić, usłuchać, zadosyć uczynić I. 9. 24; II. 1. 10; II. 3. 19; VI. 4. 23; (VI. 2. 23); przypodobać się VII. 6. 2; *χαρίζεσθαι τῷ θυμῷ* dogodzić niechęci, gniewowi, unieść się gniewem VII. 1. 25.

Χάρις, *ιως, ή, (χαίρω)* wdzięk, powab; wdzięczność, dzięki, *χαίρων ἔχειν* wdzięczność być winien II. 5. 14; VI. 1. 26; (V. 9. 26); *χαίρων εἰδέναι* dziękować, dzięki składać (słowami) I. 4. 15; VII. 6. 32; *χαίρων ἀποδιδόρῃαι* odwdziżyć się, wynagrodzić I. 4. 15.

Χαρμίνδη, *ης, ή,* Charmande, miasto w Mezopotamii.

Χαρμίνος, *ου, ό,* Charminos, Lacedemończyk.

Χειμών, *ωνος, ό, (χέω)* burza, niepogoda IV. 1. 15; V. 8. 20; zimno, zima I. 7. 6; V. 8. 14.

Χεῖρ, gen. *χειρός, ή,* ręka, *ἐξ χειρός* z wolnej ręki III. 3. 15; *ἐξ τῶν χειρῶν λίθοι* kamienie z wolnej ręki, gołą ręką rzuć V. 2. 14; *ἐξ χειρός* wręcz, zbliżać V. 4. 25; *εἰς χεῖρας ἰέναι, ἐρχεσθαι, δέχεσθαι* potykać się wręcz, walczyć zbliżać IV. 3. 31; IV. 7. 15; *εἰς χεῖρας ἔλθειν, ἰέναι* wpaść, dostać się w czyje ręce I. 2. 26; *ἐξ αὐτῶν τῶν χειρῶν διαφεύγειν τινά* z rąk nawet się wymknąć komu VI. 3. 4; (VI. 1. 4); *χεῖρας ἀνατείνειν, αἰρεῖν*, ręce wyciągnąć, podnosić (na znak przyzwolenia) III. 2. 9; V. 6. 33; itd.

Χειρίσοφος, *ου, ό,* Chejryzof, Lacedemończyk, obrany naczelnym wodzem 10,000 Greków po zamordowaniu Kléarcha.

Χειροπληθής, *ές, (χείρ, πλήθω)* rękę zapelniający, tak wielki, jak garścią objąć można III. 3. 17.

Χειροποίητος, *ου, (χείρ, ποιέω)* ręką ludzką zrobiony; *ὁδός χειροποίητος* droga (rękami ludzkiemi) torowana, bita IV. 3. 5.

Χειρῶν, *(χείρ)* mieć w rękę; med. *χειροομαι* opanować, pokonać, podbić VII. 3. 11.

Χείρων, *χείρων*, gen. *ονος*, comp. do *καχός*, gorszy V. 2. 13; *χείρων ἔστιν αὐτῷ* źle mu się wiedzie, źle na tém wychodzi, szkodzi sobie VII. 6. 4, 39.

Χερρόνησος, *ου, ή, i Χερσόνησος*, *ου, ή, (χέρσος* ład stały, *νήσος*) półwysep; 2) *ή Θορακική* albo *ή ἐν Ἑλληπόντιω* albo tylko *Χερρόνησος*, Chersonesz tracki między Hellespontem a zatoką Melas.

Χηλή, *ης, ή, (χέω)* racica, kopyto; kleszcze raka; *χηλή τεύχους* było

kamienne przedmurze, zastaniające mury od balwanów morskich, które się o nie rozbijały VII. 1. 17.

Χήν, gen. *χηνός, ό, ή,* gęś I. 9. 16.

Χθές, przysł. wczoraj VI. 4. 18; (VI. 2. 18).

Χίλιοι, *αι, α,* tysiąc.

Χίλος, *ου, ό,* strawa, pastwisko I. 5. 7; pasza I. 9. 27; *χιλός ψηρός* sucha trawa t. j. siano IV. 5. 33; IV. 5. 25.

Χιλόω, *(χιλός)* paść, kazać paść VII. 2. 21.

Χιμαιρα, *ας, ή,* koza III. 2. 12.

Χίος, *α, ου,* Chijski, *οἱ Χίοι* Chijscykowie, z wyspy Chios na morzu egipskiem.

Χιτών, *ωνος, ό,* suknia spodnia wełniana i krótka bez rękawów u mężczyzn; żupan I. 5. 8; V. 2. 15.

Χιτωνίσκος, *ου, ό,* zdrobn. od *χιτών*, krótka suknia spodnia, żupan.

Χιών, *ωνος, ή,* śnieg (zwyczaj. leżący) IV. 4. 8.

Χλαμύς, *ύδος, ή,* wierzchnia suknia, płaszcz krótki, którego używali żołnierze, osobl. jeźdźcy VII. 4. 4.

Χοινίς, *ιως, ή,* chojnik, miara zboża zawierająca w sobie tyle, ile wystarczy na utrzymanie człowieka przez jeden dzień (*ήμερησία τροφή*) I. 5. 6.

Χοῖρεσιος, *α, ου, (χοῖρος)* wieprzowy IV. 5. 31.

Χοῖρος, *ου, ό,* wieprz VII. 8. 5.

Χοροεύω, *(χορός)* tańcować IV. 7. 16.

Χορός, *ου, ό,* chór czyli taniec połączony ze śpiewem, jaki wyprawiano przy religijnych obrzędach i w teatrze V. 4. 12.

Χόρτος, *ου, ό,* trawa, pasza I. 5. 5; *χόρτος ζούφος* sucha trawa, siano I. 5. 10.

Χράομαι, używać, *τινί τι i εἰς τι* używać kogo do czego I. 3. 18; I. 4. 15; III. 2. 36; III. 4. 17; korzystać I. 4. 8; mieć I. 9. 17; II. 5. 11, 13; IV. 6. 3, 13; itd.; 2) obchodzić się z kim I. 9. 5; być z kim w stósunkach II. 6. 27; postępować z kim *τινί ὡς ἀνάνθρω* jak z niedołącznym II. 6. 25; *ὡς φίλῳ* jak z przyjacielem VII. 2. 25; itd.; *χρησθαι ἐπι ἐν βούλῃ* postąpić według upodobania VI. 6. 20; (VI. 4. 20).

Χράω, fut. *χρήσω*, aor. *ἐχρησα*, odpowiedzieć (o wyroczeni); med. pytać, radzić się wyroczeni; pass. *τό χρησθέν* odpowiedź wyroczeni.

Χρή, słowo nieosob. (*χράομαι*) inf.

χορήναι, conj. χορή, opt. χορήη, fut. χορήσει, impf. ἐχορήν albo χορήν, trzeba, z acc. osoby a gen. rzeczy I. 3. 11; I. 4. 14; itd.

Χορήζω, u Attyków tylko praes. i impf. (χορή) z gen. potrzebować, żądać, chcieć I. 3. 20; I. 8. 22; III. 4. 41.

Χορήμα, ατος, τό, (χορήματα) rzecz potrzebna, użyteczna, a zatem majątek, dobytek, dostatki I. 10. 3, 18; II. 4. 27; V. 2. 4; zdobywcz, (jako to: bydło, niewolnicy) VI. 6. 28; VI. 4. 28; VII. 6. 41; τὰ χορήματα pieniądze, majątek, skarb I. 1. 9; I. 2. 27; I. 9. 12, 19; V. 6. 15; V. 6. 35.

Χορηματιστικός, ή, όν, (χορηματίζω) tyczący się spraw publicznych, pieniężnych, οίονδς χορηματιστικός wróźba zysk, bogactwa znacząca VI. 1. 23; (V. 9. 23).

Χορήσιμος, ή, όν, (χορήσιμι) pożyteczny, potrzebny I. 6. 1; II. 5. 23; zdatny II. 6. 14.

Χορίμα albo **χορίσμα**, ατος, τό, (χορίω) masé, olej, χορίσμα στέιον tłuszcz wieprzowy IV. 4. 13.

Χορίω, namaszczać; χορίωμι namaszczać się IV. 4. 13.

Χρόνος, ου, ό, czas, χρόνω przez długi czas, w przeciągu długiego czasu III. 4. 12; πολλόν χρόνον długo I. 3. 2; πολλού χρόνου od dawnego czasu I. 9. 25; χρόνω δέ ου συγχώ ύστερον niezadługo potem, wkrótce potem, albo: χρόνω συγχώ ύστερον po niejakim czasie, w dobrą chwilę potem I. 8. 8; ήμισει χρόνω o połowę czasu prędzej, w czasie o połowę przedszym I. 8. 22.

Χρυσεος, α, όν, ściagn. χρυσοΐς, ή, όν, (χρυσός) złoty I. 2. 27.

Χρυσίον, ου, τό, (χρυσός) pieniądź złoty, złoto I. 1. 9.

Χρυσοπολις, εως, ή, Chryzopolis, miasto w Bitynii nad Bosporem.

Χρυσός, οΐ, ό, złoto III. 1. 19.

Χρυσοΐς, ή, όν, zob. χρυσεος.

Χρυσοχέλιμος, ου, (χρυσός, χαλκός) ze złotą uzdą I. 2. 27.

Χώρα, ας, ή, miejsce, stanowisko (miejsce, jakie kto w szyku bojowym zajmuje) I. 8. 17; IV. 8. 15; ἐξ της χώρας z mocnego stanowiska III. 4. 33; κατά την χώραν άπέναι ή πρόσθεν itd. wrócić do dawnego porządku VI. 4. 11; (VI. 2. 11); ἐν χώρα τινός είναι zajmować czyje miejsce t. j. tyle znaczyć co drugi; ἐν ένδραπέδων χώρα είναι znaczyć tyle co niewolnik, być równym niewolnikom V. 6. 13; ἐν οΐδευιή χώρα είναι nieznaczyć V. 7. 28; kraj, okolica I. 2. 27; I. 3. 14; III. 4. 31; V. 4. 31.

Χωρέω, (χώρος) fut. χωρήσομαι, 1) ustępować, cofać się; 2) (z miejsca się ruszać) iść, postępować, posuwać się, (o wojsku) ciągnąć I. 10. 13; II. 4. 10; biedz IV. 7. 11; (o strzałach) przesyć IV. 2. 28.

Χωρίζω, (χώρος) umieścić VI. 5. 11; (VI. 3. 11).

Χωρίζω, (χωρίς) dzielić; χωρίζεσθαι różnić się τινός od kogo V. 4. 34.

Χωρίον, ου, τό, miejsce, przetrzeń, πολλή χωρίων w wielkiej odległości, daleko III. 3. 15; 2) miejsce osobl. obronne, warowne II. 5. 7; IV. 7. 1, 2, 3; V. 4. 2; (o górach) I. 2. 24; IV. 2. 1; miasto I. 4. 6; V. 4. 31; wieś V. 5. 11.

Χωρίς, przysł. osobno, oddzielnie, pojedynczo III. 5. 17; VI. 6. 2; (VI. 4. 2); z gen. bez, τών άλλων I. 4. 13.

Χώρος, ου, ό, miejsce V. 3. 13; κατά τούς χώρους po wsiach VII. 2. 3.

Ψ.

Ψέγω, fut. ψέσω, pf. έψογα, ganić VII. 7. 43.

Ψέλλιον, ου, τό, naramiennik I. 2. 27.

Ψευδενέδρα, ας, ή, (ψεύδω, ενέδρα) fałszywa, udana zasadzka V. 2. 28.

Ψευδής, ές, (ψεύδομαι) kłamliwy, fałszywy, mylny II. 4. 24.

Ψεύδω, okłamać, oszukać; pass. ψεύδομαι być oszukanym, mylić się, oszukać się, zawieść się I. 8. 11; II.

2. 13; III. 2. 31; med. ψεύδομαι kłamać, oszukać, zawieść τινά τι i προς τινά τι I. 3. 5; I. 3. 10; V. 6. 35; itd.

Ψηφίζομαι, (ψηφος) głosować, (kamyczkami ψηφοί, które wrzucano do urny) większość głosów rozstrządzić, uchwalić, postanowić I. 4. 15; III. 2. 33; V. 1. 4; itd.

Ψήφος, ου, ή, kamyk, zwłaszcza do głosowania, które rzucano w urnę V. 8. 21; potem, głos, głosowanie, uchwała; έπάγειν ψηφον poddać pod

głosowanie, οὐ γὰρ πω ψήφος αὐτῶ ἐπὶ πτο περὶ φυγῆς jeszcze bowiem niezapadła uchwała wskazująca go na wygnanie, względem jego wygnania VII. 7. 57.

Ψιλός, ἡ, ὄν, (ψίλω) goły, (o kraju) pusty I. 5. 5; ψιλῆ κεφαλῆ z gołą głową t. j. niemając hełmu na głowie I. 8. 6; οἱ φίλοι lekko uzbrojeni, jak to: procarze (σφενδονῆται), łuczownicy, (τοξόται) oszczepnicy albo kopijnicy (ἀκονισταί).

— **Ψιλώ**, (ψιλός) ogołocić, opuścić

I. 10. 13; φιλοῦσθαι zmniejszyć się, przerzedzić się IV. 3. 27.

Ψιτάκη, ἡς, ἡ, Psytake, miasto w Babilonii nad Tygrysem.

Ψοφέω, (ψόφος) szeleścić, brzmieć IV. 3. 29.

Ψόφος, οὐ, ὁ, hałas, łoskot IV. 2. 4.

Ψυχή, ἡς, ἡ, (ψύχω) dusza, umysł III. 1. 23, 42; ἐκ τῆς ψυχῆς φίλος przyjaciel serdeczny VII. 7. 43; życie III. 2. 20.

Ψύχος, εὐς, τό, (ψύχω) zimno, mróz III. 1. 23.

Ω.

Ω, wykrzyknik o! stojący zwykle przy vocat.

Ωδε, przysł. tak, w ten sposób, takim sposobem I. 5. 10; I. 6. 6; ὠδέ πως tak jakos, mniej więcej tak I. 7. 9.

Ωδή, ὠδή, ἡς, ἡ, (ᾠδα) śpiew, pieśń; ὠδᾶς ᾠδῶν pieśni śpiewać IV. 3. 27.

Ωδοποιμένος, zob. ὀδοποιέω.

Ωθεώ, fut. ὠθήσω i ὠσω, aor. ἔωσα i ὠθησα, pf. ἔωκα, pf. pass. ἔωσμαι, aor. pass. ἔωσθην pchać; med. ὠθεισθαι od siebie odepchnąć, wypchnąć III. 4. 45; pass. ὠθεισθαι być pchanym; ὠθεισθαι εἰσω wypchać się, wciskać się, wdzierać się V. 2. 18.

Ωθισμός, οὔ, ὁ, (ἠθεώ) ścisk, natłok V. 2. 17.

Ωμοβόειος, α, ον, (ὠμός, βοῦς) i ὠμοβόειος, ze świeżo odartej, niegarbowanej skóry wołowej zrobiony IV. 7. 22.

Ωμος, οὐ, ὁ, ramię VI. 5. 25; (VI. 3. 25).

Ωμός, ἡ, ὄν, surowy, ὠμὸν καταφαγεῖν τινα, żywcem pożreć kogo IV. 8. 14; okrutny, ostry, surowy (o charakterze) II. 6. 12.

Ωνήομαι, fut. ὠνήσομαι, zam. aor. ἔωνησάμην używają Attycy zawsze ἐπὶ ὠνήομαι, inf. πωλάσθαι, aor. pass. ἔωνηθήν w znac. bierném, pf. ἔωνημαι w znac. czynném i bierném: kupować τί τινας co za co II. 3. 27; III. 1. 20; V. 1. 6; itd.

Ωριος, α, ον, (ὠρός) kupny; τὰ ὠρια towary I. 2. 18; VII. 6. 24.

Ωρις, δος, ἡ, Opis, miasto w Assyryi.

Ωρα, ας, ἡ, pora roku I. 4. 10; II. 3. 13; pora dnia, godzina III. 5. 18; IV. 8. 21; w ogóle: czas (stósowny), pora, οὐχ ὦρα — ἡμῖν, nie czas

potemu, niewypada nam I. 3. 11; III. 2. 32; III. 4. 34.

Ωραῖος, α, ον, (ὦρα) co pora roku z sobą przynosi; (osobl. wiosna i lato) kwitnący, młody, w kwiecie wieku II. 6. 28; (o lecie) dojrzały, τὰ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ὦραία owoce z ziemi, ziemio-plody V. 3. 9; τὰ τρακτὰ ὦραία owoce, które można jeść surowo, jako to: migdały, jabłka itd., a które dawano na wety V. 3. 12.

Ως, przysł.: jak, w jaki sposób I. 4. 7; I. 6. 3, 5; I. 9. 1; III. 1. 40; itd.; z imiesł. wyraża przyczynę z myśli obcej przytoczoną, często tylko pozorną: jak gdyby, jakby, ponieważ, że, ὡς εἰς Πισίδας βουλευμένος στρατεύεσθαι, jakgdyby przeciwko Pizydom chciał wyprawę przedsięwziąć I. 1. 11; I. 1. 10; z gen. absol. ὡς ἐπιβουλευόντος Τισσαφέρους ταῖς πόλεσι jak gdyby [Tysafernes miastom zagrażał I. 1. 6; ὡς πρόγματα παρεχόντων τῶν Πισιδῶν τῇ ἑαυτοῦ χώρας jakoby Pizydzi jego kraj pustoszyli I. 1. 11; I. 2. 1; I. 3. 6; I. 3. 8; I. 2. 19; II. 1. 21; ὡς πολεμίων οὐσαν jako nieprzyjacielski, ponieważ był nieprzyjacielskim I. 2. 19; ὡς κρατῶν jako zwycięzca II. 1. 10; ὡς ἀκρον κατέχοντες w tém mniemaniu, że szczyt góry zajęli IV. 2. 5; ὡς ἀλόγως ἂν τοῦ χωρῶν w nadziei, że to miejsce mogło być zdobytém V. 2. 8; V. 6. 3; V. 8. 23; itd.; z imiesł. fut. wyraża zamiar z myśli obcej, aby n. p. ὡς ἐποπιετῶν aby zabić I. 1. 3; ὡς πολεμήσων jakgdyby chciał walczyć I. 1. 11; ὡς ἀπόντας aby powrócić I. 4. 7; IV. 7. 13; IV. 8. 9; VII. 2. 9; itd.; 2) ὡς przy superl. oznacza ile możności najwyższy stopień, co się téż przez δυνασθαι często

uzupełnia, ὡς μάλιστα ἐδύνατο ile
możności I. 1. 6; I. 6. 3; II. 2. 12;
III. 2. 7; ὡς τάχιστα jak najprędzej,
jak najspieszniej I. 3. 14; I. 6. 9; ὡς
πλείστον jak najdalej II. 2. 12; II. 5.
14; itd.; 3) ὡς przy liczebn. znaczy:
około I. 2. 4; I. 6. 1; I. 7. 16; itd.;
ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον
z większej części, po większej części
III. 1. 42; III. 4. 35.

II. ὡς jako spójn. = ὅτι że, z ind.
optat. I. 3. 5; I. 3. 15; I. 3. 16; I. 4.
8; II. 1. 14; I. 1. 3; II. 5. 6; z imiesł.
ὡς στρογγύησοντα ἐμέ — οὐδείς λε-
γέτω niech nikt nie mówi, że ja mam
dowodzić, niech mnie nikt nie obiera
na wodza naczelnego I. 3. 15; 2) z inf.
oznacza skutek = ὥστε tak iż I. 5. 10;
I. 8. 10, 15; II. 3. 10; III. 5. 7; III.
3. 7; itd.; 3) celowe, aby, z ind. conj.
i opt. I. 6. 9; I. 8. 10; I. 8. 15; II.
4. 4; III. 1. 18; III. 1. 35; itd.; z inf.
ὡς εἰπεῖν, że tak powiem, ὡς συνε-
λόντι εἰπεῖν krótko mówiąc III. 1. 38;
4) czasowe, gdy, z ind. I. 1. 4; IV.
3. 27; I. 5. 12; I. 8. 25; I. 8. 18.

III. ὡς jako przym. = πρὸς do I.
2. 4; II. 3. 29; II. 6. 1.

᾽Ως, przysł. (od dawnego zaimka
wskazującego ὅς) = οὕτως tak, οὐδ'
ὡς, lecz i w tym razie nawet nie, lecz
mimo to nie I. 8. 21; III. 2. 23.

᾽Ωσαύτως, przysł. (ὡς, αὐτως)
wzmocn. ὡς tak samo III. 2. 23; IV.
7. 13; itd.

᾽Ωσεῖ, albo ὡς εἰ, przysł. jak

gdyby, jakoby, przy liczebnikach:
około, blisko.

᾽Ωσπερ, przysł. (w porównaniu)
tak — jak, jak I. 4. 12; I. 5. 1; IV.
5. 32; ὡσπερ δὴ właśnie jak III. 1.
29; z imiesł. jak ὡς przytacza przy-
czynę z myśli obcej: jakgdyby, jakoby
I. 3. 16; III. 1. 14.

᾽Ωστε, przysł. jak ὡς i ὡσπερ (w po-
równaniu) tak jak, jak; 2) spójn. wy-
raza skutek: tak iż, że; a) z indic.
tak więc, dla tego I. 1. 8; I. 3. 10;
II. 3. 25; III. 4. 37; b) z opt. V. 6.
20; c) z inf. I. 4. 8; I. 1. 5; I. 6. 2;
V. 2. 1; infin. z part. ἄν, w znaczeniu
ἄν z opt. ὥστε καὶ ἰδιώτην ἄν γινώσκει
iżby nawet nieświadomy poznał VI.
1. 31; (V. 9. 31); niekiedy lepiej tłu-
maczyć przez: pod warunkiem, że,
byleby, ὥστε ἐκπλεῖν pod warunkiem,
żeby odpłynęli V. 6. 26; βούλεται πο-
νεῖν ὥστε πολεμεῖν wolał pracować,
byleby mógł wojnę prowadzić II. 6.
6; z imiesł. stoi także zamiast ὡς.

᾽Ωτειλή, ἦς, ἦ, rana, blizna I. 9. 6.

᾽Ωτίς, ἴδος, ἦ, drop I. 5. 2.

᾽Ωφελε, aor. 2. od ὀφείλω, o gdyby,
ἀλλ' ὀφείλε μὲν Κύρος ζῆν, o gdyby
Cyrus jeszcze żył II. 1. 4.

᾽Ωφελίω, (ὀφελος) być użytecznym,
τινά τι komu w czym, wspierać III.
3. 18; I. 1. 9; V. 1. 12; V. 6. 30;
pass. ὀφελείσθαι być wspieranym, mieć
korzyść V. 1. 12.

᾽Ωφέλιμος, ἦ, ον, pożyteczny I. 6.
2; IV. 1. 23.

~~_____~~
~~_____~~
Dieryns
_____

